

กลุ่มอัสซาบิกูน
AS-SABIKUN

ยิสลาม

กับทห้ำประวัติดำสตร์ แห่งการปลดแอก

ขาส

ซัรฟุดจัน ฮามิลี อัลฮามิน

"กว่าพันปีแล้วที่มนุษยชาติต้องถูก
กดขี่ด้วยระบอบทาสที่มีอยู่ทั่วโลก
บรรดาศาสนาทั้งหลายต่างมีฉาก
แก้ไขระบอบอันชั่วร้ายเหล่านี้ได้
การมาของอิสลามคือหน้าประวัติศาสตร์
ศาสตร์ที่ถูกจารึกไว้ถึงการปลดแอก
ร่วมสืบสานตำนานแห่งการปลด
แอกทาสของอิสลามได้จากหนังสือ
เล่มนี้"

“สิ่งที่ข้าพเจ้าเชื่ออย่างมั่นใจก็คือความจริงที่ว่าระบอบทาสในหมู่ชาวมุสลิมนั้น
ดีกว่าระบอบทาสที่ปรากฏอยู่ในหมู่ชนอื่นหมู่ชนใดทั้งหมด”

กุสตาฟ เลอบอง
(1841-1931)

สารบัญ

ปฐมบทแห่งการปลดแอก	5
บทที่ 2 มายาคติทาสแห่งโลกตะวันตก	39
บทที่ 3 ทาสในกฎหมายอิสลาม	94
ปัจฉิมวาท	195
บรรณานุกรม	207

ปฐมบทแห่งการปลดแอก

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْقَائِلِ فِي كِتَابِهِ ((الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا))، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى نَبِيِّهِ الْقَائِلِ ((إِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ شَرَّ الْأُمُورِ
مُحَدَّثَاتُهَا))، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ تَبَعَ هَدْيِهِ وَوَالَاهُ أَمَّا بَعْدُ

ประวัติศาสตร์คือหนึ่งในสาขาวิชาที่ถูกจัดแจงอยู่ในศาสตร์แขนงมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ อันเป็นลักษณะวิธีการแบ่งประเภทแห่งองค์ความรู้ของมนุษย์ที่สะท้อนถึงมายา
อิทธิพลแห่งลัทธิ Secularism (ฆราวาสนิยม) ซึ่งทำการตัดผ่าความสัมพันธ์แห่งองค์ความรู้
ระหว่างฝ่ายศาสนจักรกับฆราวาสออกจากกันโดยสิ้นเชิงตามคติโลกทัศน์ของระบอบดังกล่าว
เพราะฉะนั้นการศึกษาประวัติศาสตร์อันมีค่านิยมทางวิชาการว่าหมายถึงการศึกษาถึงพัฒนาการ
ของมนุษย์และสังคมโลกอันมีมนุษย์เป็นศูนย์กลางแห่งการศึกษาตามเจตคติของสำนักคิดสายนี้
จึงมีเป้าหมายแห่งการศึกษาที่เป็นไปเพียงเพื่อ “โลกแห่งฆราวาส” เท่านั้น บทสรุปแห่งการศึกษา
ประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติที่ถูกครอบงำผ่านปรัชญาแขนงนี้ก็คืออุบาทว์การณ์เดียวกันกับที่
วิทยาศาสตร์ถูกกระทำมานั้นคือการเขียนศาสนาออกจากสารบบการศึกษาและตีกรอบให้
ประวัติศาสตร์เป็นเพียง “ศาสตร์” ที่ศึกษาเรื่องราวของมนุษย์, “เพื่อ” มนุษย์และโดยมนุษย์เท่านั้น
อันหมายความว่าพระเจ้านั้นอาจแทรกแซงประวัติศาสตร์ของมวลมนุษยชาติเฉกเช่นที่นัก
ปรัชญาในอดีตเชื่อถือกันได้อีก อุดมคติศาสตร์ของมันเป็นจึงดำรงสถานภาพในฐานะองค์ความรู้ที่คอย
บอกย้ำถึงความผิดพลาดของมนุษย์ในอดีตกาลเพื่อป้องกันประวัติศาสตร์ “ซ้ำรอย” ของ
มนุษยชาติอีกครั้งคราวหน้า

กระนั้นก็ดีการขาด “แรงจูงใจ” อันเป็นปรมาัตถ์(ความจริงสัมบูรณ์-The Ultimate Truth)
ของปรัชญาประวัติศาสตร์โลกีย์นี้ได้พิสูจน์ถึงความผิดพลาดในรากฐานแห่งปรัชญาของพวกเขา
อุดมคติศาสตร์ที่ว่าประวัติศาสตร์คือสิ่งที่บอกบ่งและป้องกันความผิดพลาดซ้ำซากของมนุษยชาติ
ในอดีตกลับกลายมาเป็นเพียงอุดมการณ์อันไร้ซึ่ง “อาภาส” ปาน “วิมานในอากาศ” ของการศึกษา
ที่ห่างไกลจากโลกแห่งความจริง หายนะแห่งสงครามโลกครั้งที่ ๑ ได้บอกกล่าวถึงความวินาศ
ร้ายแรงของมนุษยชาติ แต่กลับมีอาจป้องกันหายนะที่อาจเกิดขึ้นซ้ำรอยเดิมได้อีกในเพียงไม่กี่ปี
ต่อมา สงครามโลกครั้งที่ ๒ จึงอุบัติขึ้นคล้ายจะตอกย้ำการล่มสลายของปรัชญาประวัติศาสตร์ใน
แบบ Secularism ที่แบ่งสั่นแยกส่วนปวงองค์ความรู้เดิมของมนุษยชาติออกจากกันตามแบบ
กระบวนการผลิตประเภทแบ่งงานกันทำของลัทธิเศรษฐกิจทุนนิยม นักวิทยาศาสตร์
จึงได้ถูกแยกออกจากนักปรัชญา, นักประวัติศาสตร์จึงได้ถูกแยกออกจากนักการศาสนา วิชา

ประวัติศาสตร์จึงได้เคยถูกประกาศให้ถึงจุดจบของการศึกษาเสียที่เนื่องจากไม่ช่วยเหลือผู้คนมนุษยชาติจากความหลงผิดรวมถึงไม่ช่วยสรรสร้างอารยะสังคมใดๆได้อีก

อิสลามอันเป็น “ระบบวิถีสัมบูรณ์” (Absolute System) ที่เป็นเหนือกว่าสถานะของความเชื่อทางศาสนาได้หล่อหลอมองค์รวมแห่งความรู้, การดำเนินชีวิตและวิถีการเมืองตลอดจนเศรษฐกิจของมวลมนุษย์เข้าอยู่ภายใต้ร่มธงแห่ง “เอกภาพ” ของพระผู้เป็นเจ้า (Oneness of God) ดังนั้นการศึกษาประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติตามปรัชญาของอิสลามจึงมีอาจแยกส่วนออกจากศาสนาได้อย่างเด็ดขาด ในทางกลับกันความเข้าใจอันถ่องแท้ในประวัติศาสตร์จะก่อผลให้เกิดองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ต่อศาสนาโดยตรง ดังที่เราจะพบว่าภายใต้การศึกษาอิสลามนั้น ประวัติศาสตร์จะเข้าไปเป็นกลไกแห่งความรู้ของอิสลามทั้งในวิชา “ชิเราะฮ์”, ตัฟซีร, หะดีษและแม้กระทั่งวิชาอากีดะฮ์ (Theology) เองก็ตาม ความแตกต่างของอิสลามกับปรัชญาประวัติศาสตร์ (Historical Philosophy) ของพวกฆราวาสนิยมจึงมีหัวใจสำคัญอยู่ตรงเป้าหมายของการศึกษา กล่าวคือสำหรับอิสลามแล้วการศึกษาประวัติศาสตร์ล้วนเป็นไปเพื่อสนองรับเจตนารมณ์ของพระผู้เป็นเจ้าเป็นการศึกษาว่าด้วยเรื่องพัฒนาการของมนุษย์ที่มีเป้าหมายสูงสุดเพื่อการเสริมสร้างศรัทธาและความยำเกรงของมวลมนุษย์ต่อพระองค์ตลอดจนยืนยันถึงความเป็นหนึ่งเดียวในพยานภาพแห่งผองจักรวาลที่ปวงสรรพสิ่งต่างอาศัยอยู่ในร่มเงาของพระองค์ ดังที่พระองค์ได้ทรงบัญชาสอนมนุษย์ให้ออกเดินทางเพื่อศึกษาร่องรอยความหมายนะของมนุษยชาติตลอดในหน้าประวัติศาสตร์ (3:137) เพื่อที่มนุษย์จะได้เรียนรู้ถึงความหลงผิดของบุคคลในอดีตพร้อมนำบทเรียนเหล่านั้นไปสานสู่ความเคารพภักดีต่อพระองค์ (29:20) เป้าหมายของการศึกษาประวัติศาสตร์ในปรัชญาของอิสลามจึงเป็นไปเพื่อความศรัทธาอย่างแท้จริงและนี่คืออุดมการณ์เชิงประวัติศาสตร์ (Historical Ideology) อันเป็นปรมาัตถ์ของประชาชาตินี้ เป็นประวัติศาสตร์ที่มีได้มีจุดหมายปลายทางแห่งการศึกษาเพื่อการรู้จักมนุษย์เพียงอย่างเดียว หากแต่มีปลายทางเพื่อการศรัทธาในพระเจ้า เป็นประวัติศาสตร์เพื่อพระเจ้าอย่างแท้จริง เป็นการกระทำที่อยู่ในกรอบคิดแห่ง “เอกพัตินัย”¹ (Tawheed of Action) และ “เอกวิทยา” (Tawheed of Knowledge) ที่ทุกก้าวกระบวนของการขับเคลื่อนองค์ความรู้นั้นจะถูกย้อนกลับไปยังพระผู้เป็นเจ้าเพื่อสัจยปฏิบัติจนถึงความเกรียงไกรของพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น

แต่แม้กระนั้นก็ตาม! ไม่ว่าองค์ความรู้และปรัชญาในด้านประวัติศาสตร์ของอิสลามจะวิเศษวิโรจน์ปานใด การเสริมสร้างความรู้ทางประวัติศาสตร์อย่างลึกซึ้งให้แก่เยาวชนมุสลิมในระดับที่จะกลายเป็นพลังทางความคิดความเคลื่อนไหวของพวกเขา นั้น กลับดูจราวความรู้ที่ไร้ซึ่ง

¹ หลักคิดประการนี้ท่านผู้อ่านสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ในหนังสือของกลุ่มอัสซาบิฏูนชื่อว่า “เอกพัตินัย” เขียนโดย ท่านชัยคุลมุญญิดีน อับดุลลอฮ์อัสซาม แบลโดย สหายบัยตุลอันศอร หากอ่านได้ที่ www.baitulansar.info

คุณค่าทางจิตวิทยามากที่สุด ลักษณะวิธีการศึกษาประวัติศาสตร์ของอิสลามตามที่เราเห็นกันอยู่ในหน้าหนังสือต่างๆทุกวันนี้กลับมีลักษณะที่หยาบกำร้นและไร้สีสันที่สุด กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือเราปราศจากสิ่งที่เป็น “ทฤษฎี” (Theory) ที่หลากหลายในการใช้วิภาษและศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามให้เกิดสีสันและดูน่าสนใจเพื่อสร้างคำอธิบายที่หลากหลายต่อการเปลี่ยนแปลงผ่านในประวัติศาสตร์อิสลาม เนื่องจากทฤษฎีทุกชนิดคือกรอบคิดที่มีลักษณะเฉพาะตนในการอธิบายเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์หนึ่งใดได้แตกต่างกันไปตามอัตภาพของแต่ละทฤษฎีจะกระทำได้ แต่ดังที่กล่าวไปแล้วว่าโดยมากของการศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามจะเป็นการเล่าเรื่องไปเรื่อยเปื่อยเหมือนเส้นตรงหรือเส้นขนานว่าคนนั้นทำอย่างไร คนนี้เป็นแบบไหน หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นประวัติศาสตร์ที่ถูกมองจากนักวิชาการตะวันตกในรูปของประวัติศาสตร์ที่มีจุดเริ่มต้นและจุดจบตายตัว มากกว่าจะเป็นประวัติศาสตร์ที่เสริมสร้างพลังทางความคิดเชิงอิสลามแก่เยาวชน ทั้งที่ประวัติศาสตร์คือวิชาที่มีพลังในการผลักดันการต่อสู้ทางการเมืองในระดับสูงมาโดยตลอด บรรดานักปกครองและนักปฏิวัติทั้งดีและชั่วบนบรรณพิภพนี้ต่างก็เคยใช้ประวัติศาสตร์เป็นอาวุธทางการเมืองเพื่อกระตุ้นการขับเคลื่อนของมวลชนมาแล้วทั้งสิ้น ดังที่ อดอล์ฟ ฮิตเลอร์ แห่งนาซีเยอรมันเคยใช้ประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ว่าด้วยชนอารยันในการระดมคนเยอรมันเพื่อการกวาดล้างชนชาติยิว หรือแม้กระทั่งการที่พวกยิวไซออนิสต์ใช้ประวัติศาสตร์เพื่อตบตาชาวโลกให้สนับสนุนขบวนการของพวกเขาที่ได้ทำการเบียดเบียนชีวิตของชาวปาเลสไตน์ ซึ่งนับว่าน่าเศร้าใจมากที่ประวัติศาสตร์อันยาวนานของประชาชาติอิสลามกลับไม่ถูกนำมาเป็นพลังการต่อสู้ทางการเมือง โดยเฉพาะในกาลปัจจุบันที่โลกกำลังจู่โจมต่ออิสลามจากวาทกรรมเรื่อง “ลัทธิก่อการร้าย” (Terrorism) ทั้งที่หากเราพิจารณากระบวนการศึกษาประวัติศาสตร์ของกลุ่มอื่นๆที่โลกให้ความสนใจกัน เช่น ลัทธิมาร์ก เราจะพบว่ากรอบคิดทางประวัติศาสตร์ของมาร์กซิสต์ (Marxism) มีเพียงแค่เรื่องของเศรษฐกิจและการต่อสู้ทางชนชั้นเท่านั้นโดยปฏิเสธอิทธิพลของจิตโดยสิ้นเชิง แต่ใครเคยกรอบคิดอันจำกัดดังกล่าวนี้จึงกลับกลายมาเป็นพลังทางความคิดแก่เยาวชนหนุ่มสาวในศตวรรษที่ 20 ที่ทรงพลังที่สุดจนผลักดันโลกให้เกิดการปฏิวัติ, สงครามปลดแอกประชาชนผู้ยากไร้ และพลังทางการเมืองที่แบ่งขั้วโลกทั้งสองออกจากกันอย่างน่าทึ่ง แต่ในทางกลับกันกรอบคิดทางประวัติศาสตร์ของอิสลามแม้จะมีกรอบคิดมากมายหลายแขนงไม่ว่าจะ การต่อสู้ระหว่างความจริงกับความเท็จ(อิสลามและอื่นๆ), การต่อสู้ระหว่างศรัทธาและปฏิเสธ, การต่อสู้กับความมั่งคั่งในอารยธรรมเจ็ดขของมนุษยชาติ, ปรัชญาเศรษฐกิจแบบอิสลาม, กฎหมายและหลักความยุติธรรมในทัศนะอิสลาม, การปกครองและรัฐอิสลาม ฯลฯ ทั้งหมดนี้กลับกลายเป็นเรื่องมหัศจรรย์ของมหากัศจรรย์มากที่ประชาชาติอิสลามมีฐานความคิดมากมายแต่กลับไม่มีส่วนร่วมในการจัดระเบียบโลกแม้กระทั่งการเสนอความคิดในทางปรัชญาประวัติศาสตร์เอาเสียเลย การต่อสู้ทางความคิดในปัจจุบันที่มีกระแส “อิสลามานุวัตร” (Islamization = กระบวนการทำทุกอย่างให้เป็นอิสลาม) เป็น

ตัวชี้นำในระดับสามารถที่จะเขย่าปรัชญาตะวันตกก็ยังคงจัดว่าน้อย, สงครามนิวฮาดเพื่อการปลดแอกมุสลิมที่ถูกกดขี่ก็แทบไม่ต้องพูดถึง(ทั้งที่ประวัติศาสตร์อิสลามกลับถูกจารึกด้วยเลือดของซุสซะดะอูห์ ลี้น-อัมตะวาหะของเซอ์บุดุลลอฮ์ อัซซาม) , การแบ่งโลกออกเป็นสองค่ายคือค่ายแห่งความศรัทธาและค่ายแห่งการปฏิเสธก็หายต่อมเป็นสูญญากาศ(ทั้งที่มุสลิมเคยมีอาณาจักรอิสลามที่กำราบมหาอำนาจค่ายปฏิเสธอย่างโรมันและเปอร์เซียมาแล้วในอดีต) และที่เล่นเอาซ้ำต้องอยากมุดดินแทรกหนีลี้ภัยไปจากผู้คนสักครั้งคราวก็คือ นอกจากกลุ่มกิจกรรมตามแนวทางสังคมนิยมหรือลัทธิมาร์กจะตีความคำว่า “สิทธิสตรี” สลับซับซ้อนกับนิยามของฝ่ายประชาธิปไตยแล้วพวกเขายังมองการเปลี่ยเปลี่ยวเปลวเรือ่นร่างของสตรีว่าหมายถึงการกดขี่ต่อสตรีเพศและสตรีแห่งชนชั้นกรรมมาชีพ(มิใช่เรื่องของศีลธรรม) แรงขับเคลื่อนในแนวคิดสตรีของพวกเขาสามารถทำให้ช่วงหนึ่งของการประกวดนางงามในหน้าประวัติศาสตร์ไทยต้องประสบภาวะวิกฤตจนเกือบสูญหายไปจากสังคมเพราะถูกพิษสังคมนิยมต่อต้าน และข่าวลือสุดที่ซ้ำๆได้รับมาว่าในช่วงที่โลกกำลังรีเริงไปกับด้วยเทศกาลบอลโลก (ค.ศ.2010) ชาติมุสลิมต่างๆอย่าง อินโดนีเซียและตุรกีกลับส่งนางงามโง่ๆเข้าประกวด ในขณะที่ชาติคอมมิวนิสต์อย่างเกาหลีใต้กลับปฏิเสธการส่งสตรีเข้าร่วมกิจกรรม இதரนี้ด้วยเหตุผลว่ามันเป็นกิจกรรมจากกระบวนกลของทุนนิยมโสโครกนั่นเอง!!!? และสิ่งที่เล่นเอาซ้ำต้องแทบแทรกแผ่นดินหนีก็จากคำถามซึ่งอาจารย์ของซ้ำๆผู้เชื่อมั่นในลัทธิสังคมนิยมได้ถามซ้ำๆว่า “ทั้งที่มุสลิมมีทั้งบัญญัติเรื่องแต่งกายสตรีที่เข้มงวดมากแต่ทำไมพวก Activists (นักกิจกรรม) ในวงการมุสลิมจึงไม่สามารถปลุกกระดมให้มุสลิมใช้สิทธิของพลเมืองไทยประท้วงต่อต้านการประกวดนางสาวไทยหรือแม้กระทั่งการประกวดระดับโลก ?” ถ้าท่านเป็นซ้ำๆท่านจะตอบเขาอย่างไรหรือ?? โอ้มุสลิมทั้งหลาย

“ปวงเขา เบา‘ศรัทธา’ กลับยาตราท่ามารยล

ปวงเรา‘ศรัทธาชน’ มีวายุพ่นจนปากฐู”

นี่คือพวกเรา! ที่มีปรัชญาคำสอนทางศาสนาอย่างวิโรจโสตประสาทแต่กลับส่งผลต่อการจัดระเบียบสังคมได้น้อยมาก ผลแห่งความอับยศที่เกิดขึ้นเหล่านี้ล้วนหาใช่เกิดจากการที่เรามีปรัชญาแห่งคำสอนที่อ่อนด้อยไร้สีสันอุดมการณ์ หากแต่รากฐานของปัญหามาจากการขาดการสอนอิสลามในเชิงอุดมการณ์อย่างเพียงพอที่จะเป็นพลังทางความคิดแก่วิญญชน พุดอีกนัยหนึ่งก็คือ โลกอิสลามขาดการสอนอิสลามอย่างเป็น “วิทยาศาสตร์” มาอย่างช้านานแล้วว่าอิสลามดีและแจ่มกว่าชาวบ้านเขา (ทุนนิยม, ประชาธิปไตย, สังคมนิยม) อย่างไร ?และระบอบของคนอื่นเขากดขี่รังแกเพื่อนมนุษย์อย่างไร ? คำว่าศึกษาอย่างเป็นวิทยาศาสตร์หมายถึงการนำเสนอสมมุติฐานและทำการตรวจสอบ, วิจัย, วิพากษ์หรือพิสูจน์ให้เห็นในเชิงประจักษ์ว่ามัน “จริง” ดังที่ คาร์ล มาร์ก

ได้ชี้ให้เห็นถึงระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมว่าเลวร้ายอย่างไร ? จากทฤษฎี “มูลค่าส่วนเกิน” อันลือลั่นของเขา แล้วประชาชาติอิสลามของเราจะเชื่อว่าระบบเศรษฐกิจแบบอิสลามที่ห้ามดอกเบี้ยอนุญาตกำไรและมีแนวทางชะกาดดีกว่าของชาวบ้านเขาแต่ก็ยังขาดนักคิดของโลกมุสลิมที่จะมาอธิบายบอกชาวโลกว่าเศรษฐกิจของอิสลามดีกว่าทุนนิยมในระดับที่สามารถสะท้อนโลกได้² ปัญหาตั้งที่เอ่ยนานี้จึงเป็นผลมาจากปัญหาในทาง “ปัญญา” ของมุสลิม เมื่อสภาพการณ์เป็นเช่นนี้หนทางเดียวที่จะสามารถ “ปฏิวัติปัญญา” ของมวลมุสลิมจนก่อกระแสการต่อสู้ทางความคิดระหว่างอุดมการณ์อิสลามกับอนารยะชน (Barbarians) ในนามอื่น ๆ ชนิดที่จะเกิดผลที่สุดก็คือการปฏิวัติทางการศึกษาในวงวิชาการอิสลามที่จำต้องสลัดมวลมุสลิมออกจากปลักแห่ง “นกแก้วนกขุนทอง” หรือกระบวนการคิดที่ล้าหลังไม่เป็นตรรกะ (Non-Logical Thinking) ตลอดจนการนิยมนิยามในอัตลักษณ์กลุ่มชนพวกพ้องของตนเองว่าฉันคืออิควานคือสะละฟียคือฮะญูรีย้อย่างมีดมัวตาบอดจนขาดอิสรภาพทางความคิดของตนเองในการรับใช้อิสลามซึ่งในทรรศนะของข้าพเจ้าแล้วพิจารณาว่านอกเหนือจากวิชาการอิสลามที่มวลมุสลิมจำต้องเรียนนั้นพวกเขายังต้องเรียนศาสตร์เหล่านี้เพื่อการพัฒนาประชาชาติอิสลามโดยเฉพาะในหมู่นักเผยแพร่อิสลาม

1. วิชาตรรกะวิทยา (Logical Science) ความรู้ของวิชาดังกล่าวนี้จะช่วยชำระความมืดบอดในทางความคิดต่างๆซึ่งแฝงตัวอยู่ในจิตใจของมวลมุสลิม ทั้งยังจะเป็นวิชาที่คอยขัดเกลาให้ปัญญาชนมุสลิมรู้จักถึงวิธีการอนุมานและให้เหตุผลที่ถูกต้องและยุติธรรม ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าส่วนหนึ่งของความวุ่นวายขัดแย้งในสังคมมุสลิมนั้นก็ล้วนเป็นผลมาจากการปราศจากการใช้เหตุผลที่ดีเพียงพอในการจัดการปัญหาความขัดแย้งซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการเรียนรู้ตรรกะ นอกเหนือจากนี้แล้วตรรกะวิทยายังใช้เป็นอาวุธอันทรงพลังในการปกป้องและอธิบายถึงสัจธรรมของอิสลามในกาลปัจจุบัน แม้กระทั่งกับคำถามที่แสนยากเย็นเช่น ใครสร้างอัลลอฮฺ เราก็จะพบว่าตรรกะสามารถช่วยมุสลิมให้ตอบคำถามนี้ได้อย่างง่ายดาย เพราะฉะนั้นความคิดล้าหลังที่ว่าตรรกะคือวิชาที่หะรอมต้องห้ามอันเป็นผลมาจากการใช้ขั้นตอนทางตรรกะที่ผิดพลาดหรือไม่สมบูรณ์ของอุลามาอ์โลกมุสลิมในอดีตจึงควรที่จะต้องปิดทั้งความเข้าใจคร่ำครึดังกล่าวนี้เสียใหม่

² แต่ก็ยังนับว่าดีที่กระแสการฟื้นฟูอิสลามภายใต้วาทกรรมทางปัญญาที่ว่า “อิสลามานูวัตร์” (Islamization) ในรอบหลายทศวรรษมานี้ได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นรูปธรรมขึ้นในโลกจนก่อเกิดภาวะปฏิวัติจากฝ่ายตรงข้ามที่ต่อต้านโลกอิสลามในระดับที่ใกล้เคียงไปถึงการต่อสู้ทางความคิดแล้ว ตัวอย่างเช่น ปรัชญาวิทยาศาสตร์ของยุโรปที่อยู่บนฐานของการปฏิเสธพระเจ้าตามลัทธิดาร์วิน (Darwinism) มาหลายศตวรรษได้ถูกสั่นสะเทือนและพิสูจน์ว่า “เทียม” ภายหลังกระแส “วิทยาศาสตร์อิสลาม” (Islamic Science) เติบโตขึ้น การมาของท่านฮารูน ยะหยาและทีมงานวิจัยของเขาได้ส่งผลให้เกิดการต่อต้านวิทยาศาสตร์อิสลามเพื่อปกป้องทฤษฎีโบราณเหล่านั้น ดังที่ปรากฏว่ารัฐบาลอังกฤษและฝรั่งเศสสั่งห้ามหนังสือของท่านเข้าประเทศ

2. **วิชาปรัชญา (Philosophy)** ปรัชญาคือวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาความคิดและกฎเกณฑ์ทางความรู้ต่าง ๆ ที่นักปรัชญาในอดีตได้ปูพื้นวางไว้ การศึกษาวิชาดังกล่าวนี้มีได้หมายความว่าให้เราทำการศึกษาเพื่อที่จะได้หลงใหลหรือเชื่อตามปรัชญาดังกล่าวนั้น เพราะในความเป็นจริงแล้วปรัชญาแตกต่างจากตรรกะตรงที่ปรัชญาคือวิชาที่หาความชัดเจนและคำตอบตายตัวของแต่ละปัญหาไม่ได้ ในขณะที่ตรรกะคือกระบวนการหาความจริงสูงสุด หากแต่การศึกษาปรัชญานั้นก็เพียงเพื่อที่จะรับทราบถึงความคิดพื้นฐานของชาวตะวันตกและตะวันออกอันเป็นความคิดที่เป็นข้อตรงข้ามกับอิสลาม กล่าวคือทุกความคิดนอกกรอบในยุคสมัยของเรานี้ไม่ว่าจะเป็น ฆราวาสนิยม, สตรีนิยม, วัตถุนิยมหรือแม้แต่ Post Modern เองต่างล้วนแล้วผ่านขั้นตอนของการเป็นปรัชญามาก่อนทั้งสิ้น ดังนั้นการต่อสู้กับความคิดเหล่านี้จะไม่อาจบรรลุผลสำเร็จได้หากเราไร้ซึ่งความรู้ในทางปรัชญา เพราะปรัชญาจะเป็นความรู้ที่ทำให้เราเข้าถึงความคิดมูลฐานและช่องโหว่ของลัทธิเหล่านี้ได้อย่างดี และตรรกะวิทยาจะเป็นอาวุธที่คอยประหารประหารปรัชญาที่เป็นข้อตรงข้ามกับอิสลามอีกขั้นตอนหนึ่ง

3. **สังคมศาสตร์ (Social Science)** การศึกษาวิชาสังคมศาสตร์จะช่วยหล่อหลอมโลกทัศน์ของชาวมุสลิมให้อยู่ในรูปแบบที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น การศึกษาศาสตร์ในแขนงนี้จะทำให้บรรดาเยาวชนมุสลิมเกิดอุดมการณ์ที่จะรับใช้ศาสนาและประชาคมมุสลิม เพราะแม้ว่าในบางส่วนของศาสตร์แขนงนี้จะมีปรัชญาที่เป็นพิษภัยต่ออิสลามในการศึกษาแต่โดยภาพรวมแล้วสังคมศาสตร์คือวิชาที่มีกระบวนการในการขัดเกลาให้ผู้ศึกษาเกิดอุดมการณ์ของการทำงานเสียสละหรือ “จิตสาธารณะ” ที่จะรับใช้ประชาชนผู้ทุกข์ยาก การที่ประชาชนคนต่างศาสนิกมักต่อขานชาวมุสลิมว่าเป็นชนที่เห็นแก่ตัวนั้นก็สืบเนื่องจากการที่สังคมมุสลิมปราศจากการทำงานบริการสาธารณประโยชน์แก่มวลมนุษย การที่สังคมมุสลิมในยุคปัจจุบันว่างเว้นจากผู้รู้ที่จะคอยลุกขึ้นต่อสู้กับทรวาหเพื่อสิทธิประโยชน์ของประชาชนนั้นก็สืบเนื่องจากเหล่าผู้รู้อิสลามปราศจากความเข้าใจอันถ่องแท้ต่อศาสตร์แขนงนี้ พวกเขาเหล่านั้นเพียงแต่ศึกษาวิชาการศาสนาอย่างซังกะตายและทำที่สุດก็เป็นเพียงชนชั้นที่เห็นแก่ตัวซึ่งคอยดักตวงผลประโยชน์ของเม็ดเงินในองค์กรศาสนาหน้าซำยังวางตัวเป็นชนชั้นกลาง-สูงในสังคมที่ประชาชนตาต้าจะเข้าถึงก็ยากเย็นแสนเข็ญเป็นหนักหนา ซึ่งแตกต่างจากพวกชีอะฮ์สุรอฟีฎะฮ์ที่ผู้รู้ของพวกเขาต่างจำเริญความรู้ในด้านสังคมศาสตร์อย่างขะมักเขม้นแล้วก็นำไปประยุกต์กับลัทธิของพวกเขาอย่างลงตัว เราจึงพบผู้รู้ของพวกเขาที่คอยเป็นกระบอกเสียงแก่ประชาชนมาตลอด ในอิรักภายใต้การกดขี่ของซัดดาม อัลลามะฮ์มุฮัมมัดบาเก็ร คือดร. ได้อต่อสู้ร่วมกับประชาชนจนตนเองต้องเสียชีวิตไปในที่สุด ในอิหร่าน ดร.อะลี ชาริอะตี คือแกนนำคนสำคัญก่อนการมาของโคมัยนีที่ได้เรียกร้องความยุติธรรมในสังคม อิหร่านแก่ประชาชนจากกษัตริย์วงศ์ปะฮ์ละวีส์ยจนต้องถูกกุมขังและทรมานในคุกมาอย่างยาวนาน อัลลามะฮ์มุฮัมมัดตะฮ์ อัลมูเตอะฮ์ฮะรีบีคือหนึ่งในนักปราชญ์ชีอะฮ์ที่เคลื่อนไหวทางสังคมเพื่อตอบโต้

แนวคิดชั่วตรงข้ามกับอิสลามอาทิสตรีนิยม, มาร์กซิสต์จนตัวเขาได้ถูกฝ่ายที่นิยมในระบบอบเชียว
ลาร์สังหารลงอย่างโหดร้าย และแม้กระทั่งผู้นำสูงสุดของพวกอหิญาจะฮุอย่างอะลีคอมมานีฮ์นั้น
ก็เคยผ่านสมรภูมิตบในการปกป้องประเทศอิหร่านจากการบุกของอิรักมาแล้วจนทุกวันนี้ร่องรอย
ของสงครามยังคงปรากฏอยู่ในตัวของเขาดังที่เราจะเห็นว่ามือขวาของเขานั้นใช้การไม่ได้จากการ
ถูกกับระเบิดในสงคราม

4. **รัฐศาสตร์** (Political Science) ศาสตร์ดังกล่าวนี้จะช่วยสรรสร้างการตระหนักรู้ใน
ความสำคัญของการมีอยู่ของสิ่งต่างๆ เช่น รัฐอิสลาม, อุดมการณ์ทางเมืองและการเคลื่อนไหว,
การคัดค้านต่อระบอบการเมืองอื่นๆ, และรวมไปถึงการนิยามด้วยเช่นกัน

5. **วิทยาศาสตร์** (Science) พื้นฐานของอารยธรรมยุคใหม่นั้นคือวิทยาศาสตร์และ
วิทยาศาสตร์นั้นถูกมองว่าเป็นความจริงอันสูงสุดเสมอที่คอยนิยามสิ่งอื่นเช่นศาสนาให้เป็นความ
เท็จหรือความงมงายอยู่ตลอด การศึกษาวิทยาศาสตร์นอกจากจะช่วยเป็นกำลังสำคัญในการ
พัฒนาโลกมุสลิมและคัดค้านปรัชญาของการปฏิเสธพระเจ้าแล้ว ยังคอยเป็นรากฐานสำคัญที่
ยืนยันถึงความยิ่งใหญ่และการมีอยู่ของพระองค์อัลลอฮ์ได้อย่างดีเยี่ยมผ่านสาขาทั้งทางด้านดาราศาสตร์และชีววิทยา

ศาสตร์ทั้ง 5 แขนงข้างต้นนี้จำเป็นต้องได้รับการศึกษาอย่างแท้จริงในหมู่นักวิชาการอิสลาม
ทั้งหลาย และจำต้องพึงระวังในการศึกษาเพราะในศาสตร์บางแขนงดังกล่าวย่อมต้องมีสิ่งที่ขัดแย้ง
กับหลักการอิสลามโดยตรง ดังนั้นการศึกษาศาสตร์ทั้ง 5 แขนงนี้จะได้ผลตรงตามเจตนารมณ์ของ
อิสลามมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความรู้ในวิชาการอิสลามของผู้ศึกษามีมากน้อยเพียงใดด้วย
เป็นเงาตามตัว และเมื่อนั้นแหละที่ปัญญาชนมุสลิมจะทำการสลัดความคิดมีติดบอดของตัวเองออก
จากปลักแห่งปัญญาเก่าแล้วกระโจนเข้าสู่คำว่าปัญญาชนมุสลิมที่รับใช้อิสลามอย่างแท้จริงได้

ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าในภาวะที่สังคมมุสลิมทั้งไทยและเทศน์ต่างต้องประสบกับการรุมเร้า
จากอุดมการณ์และมรสุมวิชาการของเหล่าศัตรูอิสลามที่มุ่งร้ายหมายขจัดกวาดทำลายอิสลาม
อย่างเป็นระบบผ่านกระบวนการวิธีคิดอย่างดีของศัตรูอยู่นั้น หนังสือตำราอิสลามเฉพาะที่ปรากฏ
อยู่ในแผงหนังสือของประเทศไทยกลับดาดขึ้นไปด้วยงานวรรณกรรมอิสลามที่อ่อนด้อยทั้งในเชิง
การวิเคราะห์, อุดมการณ์และความเป็นวิชาการ ดังที่บังเกิดปรากฏการณ์ “สภาวะการขาดการโต้
กลับ” (Non Rebuttal) ต่อศัตรูอิสลามซึ่ง “อ้างตน” ว่าหลงผิดตีพิมพ์หนังสือหมิ่นเกียรติคุณของ
ท่านศาสนทูต มุฮัมมัด คือลฯ เพื่อตอกย้ำในทฤษฎี Muhammad's Pedophilia (ยุวกาม) อันถูก
โฆษณาชวนเชื่อจากต่างประเทศ ในทางกลับกันตำราอิสลามในบ้านเรากลับยังล้าหลังด้วยการ
ตีพิมพ์หนังสืออัตชีวประวัติท่านนบี คือลฯ , ในขณะที่การวิพากษ์ท่านศาสนทูตได้ก่อสร้างทฤษฎีที่
อธิบายใหม่อย่างมากมายในโลกตะวันตกหนังสือในเชิงนักบูรพาคดีอิสลามฉบับภาษาไทยเพียงพื้ง
จะคล้าหางฟาดฟันกับพวกนักบูรพาคดีโบราณอย่าง Sir William Moor และ มาโกลิอุด้วยซ้ำ,

ในขณะที่ลัทธิอุบาทว์กาลิโลกอย่างรอพิภาะยุติพิมพ์หนังสือเชิง"ข้าเรา" ประวัติศาสตร์อิสลามในนาม "ข้าเราประวัติศาสตร์อิสลามและโลกมุสลิม" ฝ่ายขุนนะฮ์ฟิงจะตีพิมพ์หนังสือประวัติ 4 คอลัมน์ในแบบพื้นฐานอยู่เลย และที่เจ็บช้ำระกำกายใจที่สุดก็คือสถิติที่ข้าฯได้สอบถามจากร้านค้าหนังสืออิสลามเกี่ยวกับประเภทหนังสืออิสลามที่ขายดีที่สุดของร้านค้าก็ปรากฏว่าหนังสืออิสลามที่ขายดีที่สุดกลับไม่พ้นเทือกเถาเหล่ากอจำพวกหนังสือรักโรแมนติกแบบอิสลาม, รักชายหญิง, รักในชมรมมุสลิม, ซึ่งได้ถูกตีพิมพ์ออกมาด้วยน้ำพักน้ำแรงของเยาวชนมุสลิมหลากหลายเล่มและรูปแบบ ในขณะที่หนังสืออย่างเช่น ตัฟซีร์ฟิซาลกุรอาน กลับหาเยาวชนแค่นหยิบมือซื้ออ่านก็ยากเย็นแสนเข็ญปานงมเข็ม แม้กระทั่งการจัดเสวนาถ้าเข้าข่ายหัวข้อเรื่องรักๆใคร่ๆห้องประชุมก็จะลั่นหลามไปด้วยผู้คนปานปลาในมหาสมุทร นี่หรือสิ่งที่ผองวิญญูชนฝันใฝ่??? นี่หรือคือมวลชาติผู้สืบทอดมรดกแห่งปวงศาสนทูตในฐานะ "อุลามาอฺ" !!? นี่หรือกลุ่มชนที่ท่านชัยยิดกุฎฎิบและผองปราชญ์ต่างหมายมั่นไว้ว่าจะเป็นกำลังพลในการปฏิวัติโลกสู่อิสลาม ในเมื่อเป้าหมายสูงสุดของเยาวชนกลับกลายเป็นเรื่องราวเข้าชาย "ต่อหน้ามะพลับลับหลังสะโก" ไปเสียแทน!!!!

ถ้าท่านสอบถามเยาวชนที่เกิดทันยุคสังคมนิยม (The Socialist) เพียงพู่หรือแม้แต่พวกแอคติวิสต์หน้าใหม่ที่เคลื่อนไหวตามความคิดนี้ที่พอจะเหลือรอดอยู่ในประเทศไทยว่าหนังสืออะไรที่ขายดีและทรงอิทธิพลที่สุดในหมู่พวกเขา เขาจะตอบว่า "โฉมหน้าศักดินาไทย" ของคุณ จิตร ภูมิศักดิ์ แต่ถ้าคุณถามเยาวชนมุสลิมว่าหนังสืออะไรที่พวกเขาซื้ออ่านมากที่สุดในยุคแห่งการฟื้นฟูอิสลามที่ปวงมุสลิมต้องหลังเลื้อยดิ้นรนดิ้นรนกายใจเพื่อปกป้องพิทักษ์อิสลาม คำตอบก็คือหนังสือเชิง "รัก" ในมิติศาสนา ถ้าคุณถามเยาวชนนักสังคมนิยมถึงหัวข้อการบรรยายที่ผู้คนเข้าฟังมากที่สุด พวกท่านจะได้คำตอบจากเขาว่า หัวข้อเกี่ยวกับการปฏิวัติ, การล้มศักดินา, การต่อสู้ทางการเมืองในช่วง 14-6 ตุลาฯ, ทฤษฎีมาร์กซิสต์ ฯลฯ ถามว่าข้าฯรู้ได้อย่างไร ? นั่นก็เพราะข้าฯเคยมีโอกาสดูคลุคลีตีโมงทางวิชาการกับเยาวชนกลุ่มนี้มาบ้างและเคยผ่านงานเขียนวรรณกรรมทางการเมืองของพวกเขามาแล้ว แต่เราละเยาวชนมุสลิมฟังหัวข้ออะไรมากที่สุดชนิดห้องประชุมผู้คนถล่มทลายถ้าไม่ใช่เรื่อง "ปัญหารักวัยรุ่น" !!? จึงไม่แปลกที่สังคมมุสลิมต้องประสบภาวะขาดคนทำงานศาสนาในเมื่อเป้าหมายหรือความสมบูรณ์แห่งดุลยภาพชีวิตในความเป็นมุสลิมถูกระงับฮือโหมว่าจักสมบูรณ์ได้ก็ต้องผ่านการ "แต่งงาน" เท่านั้น กิจกรรมที่เสริมสร้างการหาญแก่วัยรุ่นจึงพรั่งพรูก้าวหน้าปานดอกเห็ด เมื่อหาญแต่งงานกันได้เสร็จก็เร้นกายหายไปจากเวทีงานศาสนา แน่نونว่าข้าฯมิได้ตำหนิกลุ่มองค์กรทางศาสนาที่อาสาเข้ามาแก้ปัญหาชายหญิงเพราะพวกเขากำลังขจัดความเสื่อมโทรมในสังคมแต่ข้าฯตำหนิเยาวชนมุสลิมที่ปากก็แสวงหาบอกว่าอยากทำงานศาสนาแต่ก็รังแต่สร้างปัญหาเรื่องหญิงๆชายๆให้เขาแก้ไขกันไม่จบสิ้นชั่ววอนตาปีก็ยังไม่เห็นคนเหล่านี้หันมาปกป้องอิสลามจากเหล่าศัตรูเสียเลย ในขณะที่กิจกรรมเสริมสร้างความเป็นนักกิจกรรมวิชาการเฉพาะด้าน (The Professional Activist) เพื่อรับมือกับภัยอุบาทว์เยี่ยง ซิอะฮ์

,กูรอนานิยม,พวกนิยมทฤษฎีวิวัฒนาการ (เช่นมุสลิมบางก๊กเชื่อว่ามนุษย์มาจากลิงด้วยการกำหนดของ อัลลอฮ์!!), พวกสังคมวิทยาอิสลาม³และนักดาอี้อีกหลายประเภทที่จะต้องก้าวมาล้างบางความเสื่อมทรามของสังคมกลับมาไม่พบแน่นอนเศษหีบมือ! ความสำคัญในกระบวนการสร้างคนตรงนี้กลับได้รับการเมินเฉยจากองค์กรมุสลิมทั้งหลายขณะเดียวกันกับที่เราเองกลับเรียกร้องให้ฟื้นฟูโลกมุสลิมเพื่อแข่งขันกับยิว!!? แล้วแบบนี้จะมีหน้าไปเทียบชั้นกับพวกยิวได้อย่างไรในขณะที่เราเพิ่งจะสอน “คน” ให้เป็นแพทย์ ยิวเขาสอน “แพทย์” ให้เป็น “แพทย์” ที่เหนือกว่า “คน” ไปแล้ว ด้วยเหตุนี้เองปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดปัญหาจึงมักไม่ได้รับการแก้ไขเนื่องจากขาดบุคคลากร เช่น ปัญหาการขยายตัวของลัทธิชีอะฮ์ในตอนใต้ของไทยที่ยากเกินกว่าจะด้านทานไหวเพราะขาดบุคคลากรด้านนี้ ครั้นจะให้ อ.ฟาริด เฟ็นดี รับเหมาปราบปรามชีอะฮ์คนเดียวทั้งประเทศก็ดูจะเป็นความอับปางของสังคมมุสลิมอย่างน่าอาดูร นี่ยังไม่นับเรื่องสารพัดสารเพปัญหาที่เถาโถมใส่สังคมมุสลิมและไร้การแก้ไขจากการถืออิโก้ของผู้ใหญ่มุสลิมและความบ้าคลั่งในระบบการทำงานที่ถือพรคคือพวกว่าฉันเป็นอิควานเธอเป็นสะละฟีย์ทั้งหลาย

เพราะฉะนั้นก้าวแรกที่ควร “ปลดแอก” เยวชนก็คือการปลดปล่อยพวกเขาจากระบบการศึกษาอิสลามแบบคร่ำครึที่ไม่เป็นการคิดเชิงตรรกะ (Non Logical Thinking) หรือปลดปล่อยพวกเขาจาก “ปลักแห่งปัญญาเก่า” (The Wallow of Outmoded Intellect) ซึ่งการปฏิวัติทางการศึกษาและความคิดที่ข้าฯเอ่ยไปนี้ มิได้หมายความว่าให้ละทิ้งแนวทางของเก่าและดั้งเดิมอย่างแนวทางแห่งกัลยาณชนชาวสะลัฟแต่ประการใด แต่หมายถึงการปฏิวัติ “วิสัยทัศน์” ในการมองศาสนาโดยยึดรากเดิมแห่งแนวทางชาวสะลัฟเป็นกรอบคิดวิธีจากนั้นจึงค่อยเริ่มกระบวนการกระจายความคิดผ่านงานเขียน,สัมมนาบรรยายและการเรียนจนเป็นผลให้การสอนอิสลามในเชิงอุดมการณ์เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมที่สุด

ที่กล่าวมาอย่างยืดยาวถึงกระบวนการสอนอิสลามเชิงอุดมการณ์นี้ก็เพื่อที่จะปูฐานและชักลากเข้ามาสู่ปัญหาในการศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามของเรา ดังที่กล่าวไปแล้วว่าการศึกษาประวัติศาสตร์ของเราเป็นเพียงกระบวนการเล่าเหตุการณ์ในอดีตเพื่อให้ “ทราบ” เท่านั้นมิใช่เพื่อให้ “คิด” หรือ “เคลื่อนไหว” พุดอีกอย่างก็คือเราศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามนอกจากจะขาดกระบวนการวิเคราะห์ในทางเหตุผลและตรรกะแล้ว เรายังขาดการศึกษาประวัติศาสตร์ในเชิงอุดมการณ์อีกด้วย การศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามในเชิงอุดมการณ์หมายถึงเราศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์หรือเป็น “วิทยาศาสตร์” เพื่อหล่อหลอมให้ประวัติศาสตร์อิสลามเป็นศาสตร์ที่ผลักดันให้เกิดการจัดระเบียบสังคมหรือแม้กระทั่งเปลี่ยนแปลง

³ หมายถึงพวกนักวิชาการกาเฟรตามมหาวิทยาลัยทั้งหลายที่มักจะสอนอิสลามอย่างเสียหายโดยอาศัยทฤษฎีในทางสังคมวิทยา

โลกก็ตาม ยกตัวอย่าง เราควรศึกษาถึงความสำเร็จในด้านการเมืองการปกครองตามระบอบ คอรัลฟีฮ์ในสมัยของท่านอุมัร รอฎิฯ ว่าอะไรคือปัจจัยก่อร่างสร้างความสำเร็จด้วยการวิเคราะห์ ตามกระบวนการ “วิทยาศาสตร์” จากนั้นจึงเป็นการศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามช่วงดังกล่าวด้วยการ สร้างอุดมการณ์ที่บทสรุปของมันคือการจัดระเบียบโลกอันหมายถึงความเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อสถาปนาระบอบคอรัลฟีฮ์ขึ้นมาใหม่!! และเราจะก้าวไปสู่เป้าหมายนั้นอย่างเป็นทางการ วิทยาศาสตร์อย่างไร⁴

ประวัติศาสตร์กับวิวัฒนาการปฏิพากย์ (Dialectical and Historical Revelation)

นอกจากการศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามในเชิงอุดมการณ์แล้วหากขาดซึ่งทฤษฎีทาง ความรู้ อุดมการณ์ที่ได้เอ่ยไปก็มิอาจบังเกิดขึ้นมาได้ สิ่งที่เราหมายขวัญและตั้งปณิธานที่จะ นำเสนอทฤษฎีหนึ่งในกาลอนาคตอย่างเป็นทางการ (อินชาอัลลอฮฺ) ก็คือ การศึกษาประวัติศาสตร์ ของมวลมนุษยในเชิงอิสลาม ซึ่งตรงนี้มีได้หมายถึงการศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามเป็นหลัก โปรดอย่าได้คลาดเคลื่อนความเข้าใจไป แต่การศึกษาประวัติศาสตร์เชิงอิสลามหมายถึง “วิวัฒนาการ ปฏิพากย์”, หรือการวิภาษประวัติศาสตร์เชิงวิวัตอิสลาม ซึ่งสุดท้ายจะเรียกขานกัน ตรงนี้จะขอ อธิบายความหมายของมันอย่างง่ายว่า คำว่า “วิวัฒนาการ” เราอาจจะให้ความหมายว่า อะฮียะฮ์ ซึ่งก็คือ พระวจนะ, สาส์นแห่งอิสลามที่พระองค์อัลลอฮ์ทรงประทานแก่ท่านนบี ส่วนคำว่า “ธรรม” (Dogma) ก็หมายถึงแก่นคำสอน, ส่วนคำว่า “ปฏิพากย์” อันใกล้เคียงกันกับ “ปฏิภาท” หมายถึง การวิภาษ, ได้แย้ง, หักล้าง ดังนั้นเมื่อรวมเป็น “วิวัฒนาการ ปฏิพากย์” (Dialectical and Historical Revelation) จึงหมายถึง การวิภาษด้วยคำสอนแห่งวิวัฒนาการของพระผู้เป็นเจ้า ในทางทฤษฎีหมายถึง การศึกษาประวัติศาสตร์ด้วยวิธีการโต้แย้งต่อทฤษฎีเก่าของพวกลัทธิปฏิเสธพระเจ้า (Atheism) โดยใช้คำสอนที่ถูกระงับจากพระเจ้าเป็นกรอบและแก่นในการศึกษาประวัติศาสตร์ พุดง่าย ๆ หมายถึง การใช้แนวคิดแบบอิสลามที่มีทั้งจิตนิยมและวัตถุนิยมควบคู่กันไปเป็นกรอบและแก่นในการ วิภาษปรากฏการณ์ของสังคมมนุษย์ในประวัติศาสตร์ จากข้อสรุปนี้กรอบในการวิภาษ ประวัติศาสตร์ของอิสลามจึงกว้างขวางแต่จะมีรากเหง้าของการวิภาษคือเรื่องของการศรัทธา(อีมาน)และการปฏิเสธศรัทธา(กัฟรฺ) ต่อพระเจ้าเป็นแกนหลักของเรื่องในการอธิบายประวัติศาสตร์ เพราะการศรัทธาและการปฏิเสธเป็นหน่วยที่สำคัญดุจรากแก้วในทางกฎหมายอิสลาม ในเมื่อ

⁴ ดังที่ขบวนการเคลื่อนไหวของพี่น้องมุสลิมในยุโรปภายใต้นาม “อิสลามิสต์” ได้ทำเอกสารมากมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบระบอบการปกครองแบบคอรัลฟีฮ์และระบอบประชาธิปไตย(ซึ่งเป็นการศึกษาอย่างเป็น วิทยาศาสตร์) ผลจากการศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามในเชิงอุดมการณ์นี้ส่งผลให้กลุ่มดังกล่าวรวมตัวกันเพื่อ เคลื่อนไหวทางการเมืองในการสถาปนาระบอบคอรัลฟีฮ์ขึ้นมาใหม่อีกครั้ง เราขออุทิศต่อพระองค์อัลลอฮ์ได้ โปรดสนับสนุนกลุ่มนี้ด้วยเทอญ

รัฐศาสตร์ยังมีการศึกษาที่อาศัยกรอบคิดแตกต่างกันไปในแต่ละสำนัก เช่น พวกหนึ่งศึกษา
รัฐศาสตร์ในเชิงพฤติกรรมศาสตร์ อีกพวกหนึ่งศึกษารัฐศาสตร์ในเชิงจิตวิทยา พวกหนึ่งในเชิง
สังคมวิทยา แล้วไหนเล่าการศึกษาประวัติศาสตร์ของมนุษย์ทั้งที่เกี่ยวกับมุสลิมโดยตรงหรือไม่
ก็ตามจะไม่นำเอาการวิภาษประวัติศาสตร์แบบอิสลามมาเป็นกรอบบ้างเล่า!!? ถ้าการศึกษา
ประวัติศาสตร์ไทยครั้งหนึ่งเคยถูกศึกษาผ่านสกุลดำรงราชานุภาพในเชิงชาตินิยมคตินาคิน ถ้า
การศึกษาประวัติศาสตร์ไทยครั้งหนึ่งเคยศึกษาผ่านการวิเคราะห์ในเชิงสังคมนิยมหรือลัทธิมาร์ก
(Marxism) โดยคุณ จิตร ภูมิศักดิ์ แล้วไหนกันเล่าในวันนี้เมื่อกระแสอิสลามานุวัตกำลังขับเคลื่อน
เราจะศึกษาประวัติศาสตร์ไทยและสากลที่ไม่ใช่เพียงแค่ประวัติศาสตร์ของมุสลิมอย่างเดียวด้วย
กระบวนการวิภาษประวัติศาสตร์ดังที่กล่าวไปบ้างไม่ได้!!? ถ้าการอธิบายเหตุการณ์ปฏิวัติ
ประชาธิปไตยไทยปี พ.ศ. 2475 จะต้องสรุปตามสำนักคิดชาตินิยมประวัติศาสตร์สายคตินาคินว่า
เป็นเพราะคณะราษฎรชิงสุกก่อนหามไม่เคารพศักดิ์ใครเป็นใหญ่ในแผ่นดินแทนพระมหากษัตริย์
แล้วใช่? ถ้าการอธิบายปรากฏการณ์ปี 2475 ว่าหมายถึงการต่อสู้ทางชนชั้นระหว่างชนชั้นศักดินา
กับชนชั้นกฏุมพี(ชนชั้นกลาง)ที่เติบโตขึ้นจากการพัฒนาของลัทธิทุนนิยมและระบอบอุตสาหกรรม
ตามสำนักมาร์กซิสต์แล้วใช่? ข้าฯในฐานะมุสลิมผู้ต่ำต้อยคนหนึ่งก็จะขอสรุปความตาม “วิวรรณ์
ธรรมปฏิบัติ” ว่าการปฏิวัติครั้งนี้คือการต่อสู้และเข้าแย่งชิงพื้นที่อำนาจทางโลกของ “ลัทธิ
ปฏิเสธพระเจ้าใหม่” (Neo-Atheism) โดยคณะราษฎร (ในนามของประชาธิปไตย, ทุนนิยม, ชนชั้น
กลางซึ่งทั้งหมดมีฐานมาจากปรัชญา Secularism ที่ปฏิเสธพระเจ้าของยุโรปยุคหลังปฏิวัติ
วิทยาศาสตร์ทั้งสิ้น) แทนที่ “ลัทธิปฏิเสธพระเจ้าเดิม” (Classical Atheism) ของชนชั้นศักดินาไทย
(ที่มาในนามของระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ซึ่งยกกษัตริย์เป็นเทวราชาหรือกึ่งเทพเจ้ากึ่ง
กษัตริย์) เหล่านี้คือการวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ตามกรอบของ “วิวรรณ์ธรรมปฏิบัติ” หรือการ
วิภาษประวัติศาสตร์ในเชิงอิสลามที่มีแกนเรื่อง (Theme) ของการวิเคราะห์ประวัติศาสตร์อยู่ตรงที่
การศรัทธาและการปฏิเสธพระเจ้าเป็นหลัก ดังนั้นหาก คาร์ล มาร์ก ในฐานะบิดาแห่งลัทธิ
คอมมิวนิสต์ จะสรุปใน The Communist Manifesto ของเขาว่าประวัติศาสตร์ของมวลสังคม
มนุษย์คือประวัติศาสตร์ของการต่อสู้ทางชนชั้น เช่น เสรีชนกับทาส ผู้ถูกกดขี่กับผู้กดขี่ ผู้ปกครอง
กับประชาชนโดยมีวัตถุประสงค์(เศรษฐกิจ)เป็นปัจจัยสำคัญในการต่อสู้ นอกจากข้าฯจะค้านแล้วข้าฯจะ
ขอยืนยันว่าการต่อสู้ของมวลมนุษย์ในตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาคือการต่อสู้ที่เกิดขึ้น
ระหว่าง “ระบอบอัตลักษณ์” (Identity System) ของในแต่ละลัทธิแต่ละกลุ่มต่างๆเป็นหลักทั้งสิ้น
ระบอบอัตลักษณ์หมายถึงระบอบหนึ่งใดก็ตามที่ถูกหล่อหลอมขึ้นจนเป็นโครงสร้างชัดเจนและมี
เอกลักษณ์ที่บ่งบอกถึงตัวตนเฉพาะของมันตลอดจนมีความแตกต่างจากสิ่งอื่น โดยพื้นฐานแล้วสิ่ง
ที่เราเรียกว่า ระบอบอัตลักษณ์ จะมีองค์ประกอบ 2 ประการคือ 1. ความเชื่อถือศรัทธาต่อสิ่งหนึ่ง
สิ่งใดอันเป็นนัยยะทางนามธรรมหรือจิตนิยม 2. วัตถุประสงค์อันหมายถึงผลประโยชน์ที่ระบอบนั้นๆ

ครอบงำอยู่บนโลกนี้ซึ่งอาจรวมถึง ระบบเศรษฐกิจ,ระบบการเมือง,ชนชั้นฐานันดรทางสังคม,ประเทศชาติ เป็นต้น องค์ประกอบทั้ง 2 นี้จะกระทำการเป็นปฏิปักษ์ร่วมกันจนพัฒนาไปสู่การสนับสนุนค้ำชูกันและกันและหล่อหลอมขึ้นเป็น “ระบบอัตลักษณ์” ในแบบของตนขึ้นมา เมื่อเป็นเช่นนี้ การที่โลกอันกว้างใหญ่ไพศาลต่างมีความคิดความเชื่อและวัตถุแตกต่างกันไปตามแต่ละบริบทของพื้นที่ ระบบอัตลักษณ์ในแบบต่างๆก็จะถูกอุบัติขึ้นมาจากองค์ประกอบทั้งสองอย่างนี้ และเกิดการขัดแย้งต่อสู้ระหว่างระบบอัตลักษณ์ต่างๆขึ้นเพื่อเอาชนะต่อกัน เมื่อเรามองด้วยใจเป็นธรรมแล้วเราจะพบว่าในประวัติศาสตร์ของมนุษย์นั้นการต่อสู้ขัดแย้งกันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาตลอดเวลา และการขัดแย้งครั้งสำคัญของโลกที่เป็นจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ก็ล้วนแล้วเป็นความขัดแย้งทางระบบอัตลักษณ์กันเองทั้งสิ้น ในสมัยสงครามเย็น สิ่งที่ถูกเรียกว่าประชาธิปไตยประกอบไปด้วย ความเชื่อศรัทธาอย่างแรงกล้าของสมาชิกในระบบนี้ว่ามั่นคงคือระบบอันสมบูรณ์ กอปรไปกับวัตถุที่ระบบนี้ได้ครอบงำไว้ไม่ว่าจะเป็นระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม,การค้าเสรี,โครงสร้างการปกครองแบบรัฐสภาและประเทศชาติทั้งประเทศแม้อย่างสหรัฐอเมริกาและพลพรรคของมัน ในขณะที่สิ่งที่ถูกเรียกว่า คอมมิวนิสต์ต่างก็ประกอบไปด้วยความเชื่อศรัทธามั่นในลัทธิมาร์กอย่างแรงกล้า ดังที่ปรัชญามาร์กซิสต์ได้ถูกศรัทธาโดยพวกเขาว่าเป็นดอกผลสูงสุดแห่งการพัฒนาของความคิดปรัชญาและความรู้ทางวิทยาศาสตร์ของมนุษยชาติ⁵ และวัตถุในลัทธินี้คือระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมและรัฐบาลกรมาชีพ การขัดแย้งต่อสู้ในสงครามเย็นกว่าครึ่งศตวรรษจึงเป็นการต่อสู้ผ่านการขัดแย้งของระบบอัตลักษณ์ที่เรียกว่าประชาธิปไตยฝ่ายหนึ่งและคอมมิวนิสต์ฝ่ายหนึ่ง จากนั้นเมื่อฝ่ายคอมมิวนิสต์พ่ายแพ้แล้วประวัติศาสตร์โลกก็เปลี่ยนไปเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ผ่านการต่อสู้ทั้งสิ้น ข้าพเจ้าไม่เชื่อตามที่คาร์ล มาร์ก ได้ตั้งทฤษฎีไว้ว่าวัตถุ (เศรษฐกิจและระบบการเมือง) เพียงประการเดียวคือตัวแปรสำคัญที่กำหนดความเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ เพราะหากชาวคอมมิวนิสต์ปราศจากซึ่งความเชื่อในลัทธิมาร์ก,หากพวกเขาปราศจากซึ่งความศรัทธาในวัตถุนิยมวิภาษวิธี(ทฤษฎีของหนึ่งของพวกเขา)แล้ว สงครามเย็นก็อาจเกิดขึ้นเพราะเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญเพียงอย่างเดียว การมองว่ามนุษย์ขัดแย้งทางชนชั้นเพราะความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ(เช่นนายทุนกับกรรมกร)จึงเป็นการมองที่หยาบกร้านเกินไปในการพิจารณาโลกนี้ สิ่งที่เราพิจารณาก็คือความเชื่อได้เข้าไปเกื้อกูลการมีอยู่ของวัตถุนกลายมาเป็นระบบอัตลักษณ์หนึ่งๆขึ้นมาในสังคม ดังนั้นในสังคมยุคอดีตความเชื่อเรื่องผีสาทก็ค้ำจุนการมีอยู่ของระบบเศรษฐกิจแบบเกษตรกรรม ดังที่เราจะพบว่าคนป่าเถื่อนในยุคนั้นได้กราบไหว้ขอต่อ

⁵ ดู อารัมภบท ใน บุญศักดิ์ แสงระวี. โลกทัศน์...ปรัชญาวัตถุนิยมวิภาษ. และ สุพจน์ ด่านตระกูล. คอมมิวนิสต์สอนอะไร? ซึ่งได้กล่าวว่า สังคมคอมมิวนิสต์คือที่ฝันใฝ่ของคนยากจนเช่นเดียวกับสังคมนิยมมหายุติเป็นที่ฝันใฝ่ของชาวมุสลิม คำกล่าวของเขาสะท้อนภาพว่าลัทธิมาร์กมิได้มีองค์ประกอบทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียวแต่มีศรัทธาและความเชื่อที่แรงกล้า(อาภิศะ)เช่นเดียวกับที่มุสลิมศรัทธาในการมาของท่านมะฮฺดี

เทวดาของพวกเขาให้ส่งน้ำฝนลงมาเพื่อรักษาการเกษตรกรรมอันเป็นระบอบเศรษฐกิจของพวกเขา ในสังคมทาส คริสต์ศาสนาเองก็ได้คำจูงการมีอยู่ของทาสดังจะได้วิพากษ์ในรายละเอียดต่อไป ในสังคมศักดินาทั้งคริสต์ศาสนาและพุทธศาสนาก็คำจูงการมีอยู่ของระบอบเศรษฐกิจเช่นนี้ ตรงที่ทั้งสองศาสนาต่างไม่ป้องกันหรือแก้ปัญหามหาการฆาตกรรมของระบอบศักดินาทั้งสถาบันทางศาสนาของทั้งสองต่างกับศักดินาจากแรงงานมนุษย์ทั้งสิ้น ข้าฯจึงมองว่าการที่ทั้งเฮเกลส์และมาร์กซ์ถกเถียงกันว่าวัตถุกำหนดจิตหรือจิตกำหนดวัตถุก่อนนั้นคือสิ่งที่ไร้สาระ เพราะโดยหลักแล้วทั้งจิต(ความเชื่อศรัทธา)และวัตถุต่างก็ไม่มีศักยภาพในการดำเนินตัวมันเองได้เลยหากปราศจากฝ่ายตรงข้ามเกื้อกูลต่อกัน อิสลามค้นพบมาอย่างยาวนานก่อนมาร์กด้วยซ้ำแล้วว่าวัตถุในบางครั้งก็เป็นบ่อเกิดที่กำหนดความเชื่อและศาสนาของผู้คน ดังที่อัลกุรอานทรงดำรัสว่าหลักคำสอนทางศาสนาของคนบางจำพวกขึ้นอยู่กับการมีเงินหรือเศรษฐกิจของพวกเขา (2:79) แต่กระนั้นก็ตามอิสลามก็เป็นเพียงระบอบอัตลักษณ์เดียวที่แตกต่างจากศาสนาเหล่านี้ หากชาวมาร์กซิสต์จะเชื่อว่าอิสลามและพระเจ้าเป็นผลมาจากการมีอยู่ของระบอบเศรษฐกิจในสมัยนั้นข้อพิสูจน์ของทฤษฎีนี้อยู่ที่ไหน ? ถ้าอิสลามเป็นผลมาจากพลังทางเศรษฐกิจหรือวัตถุ เหตุใดในการอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติอิสลามจึงไม่เรื่องไสยศาสตร์เข้ามาไม่มีเรื่องโลกแบนแบบคริสต์ศาสนา แล้วการห้ามดอกเบี๋ยและการห้ามเข้าที่ดินแบบศักดินาตามแก่นคำสอนของอิสลามแล้วได้ถูกเศรษฐกิจในยุคหนึ่งสร้างขึ้นมาได้อย่างไรทั้งที่ดอกเบี๋ยและการเข้าที่ดินก็มีอยู่ในระบอบความเชื่ออื่นๆขณะนั้น? ถ้าอิสลามก่อตัวขึ้นจากการกำหนดของวัตถุแล้วกระไรกันเล่าที่อิสลามได้มีบัญญัติเรื่องชะกาตเพื่อทำลายการกระจุกตัวทางเศรษฐกิจของพวกผู้มั่งคั่งทั้งที่บัญญัติเหล่านี้กลับไม่ปรากฏในศาสนาอื่นเลย ถ้าวัตถุกำหนดให้อิสลามเกิดขึ้นแล้วกระไรกันเล่าที่อิสลามกลับมุ่งยกเลิกการมีอยู่ของระบอบทาสทั้งที่ขณะนั้นทาสคือแหล่งเศรษฐกิจสำคัญของสังคมอารบียและเราก็ไม่พบนโยบายเลิกทาสในศาสนาอื่นๆแบบอิสลามเลย??? ทิศทางการกำหนดของอำนาจแห่งวัตถุมีความเป็นไปได้แค่ไหนกันที่จะสร้างระบอบแบบอิสลามขึ้นมาให้เป็นเช่นนั้น?? สัจธรรมในอิสลามและการมีอยู่ของพระเจ้ามันยิ่งใหญ่มากกว่าที่วัตถุจะเข้ามาแทรกแซงได้ วัตถุนิยมเองต่างหากที่ไม่สามารถให้คำอธิบายถึงการกำเนิดของจักรวาลและการทำลายอันมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน วัตถุนิยมเองต่างหากที่บ่อนั่นเชื่อไปว่าวัตถุในจักรวาลทั้งหมดนี้ล้วนเคลื่อนไหวไปตามกฎเกณฑ์ที่แม่นยำของมันแต่ก็เชื่อไปเช่นเดียวกันว่ากฎเกณฑ์เหล่านี้ไม่มีผู้กำหนดให้แก่มัน มันมีมาเองในตัว วัตถุทั้งที่วัตถุทั้งหมดนี้ไม่ใช่ “สมองอันชาญฉลาด” ที่จะเคลื่อนไหวไปตามเจตนากรรมสิทธิ์ของมันได้ ทั้งที่ประสบการณ์ของมนุษย์ยืนยันว่าเมื่อมีกฎเกณฑ์ก็ต้องมีผู้วางกฎ เมื่อวัตถุดำเนินไปอย่างมีระเบียบ วัตถุที่ไม่มีสมองและความรู้สึกย่อมไม่อาจดำเนินไปได้นอกจากต้องมีผู้ควบคุม และท้ายที่สุดสิ่งที่ทฤษฎีวัตถุนิยมของพวกมาร์กซิสต์ทำได้ในการอธิบายถึงจุดกำเนิดของสสารวัตถุทั้งหมดในเอกภพนี้คือการหยิบทฤษฎีวิวัฒนาการซึ่งกำลังจะล่มสลายไปแล้วในปัจจุบันกาลมา

สนับสนุนทัศนะของพวกเขาเท่านั้น⁶ แต่การเจริญเติบโตขึ้นมากของวิทยาศาสตร์ได้เข้ามาทำลายความเข้าใจผิดๆของนักปรัชญาวัตถุนิยมเหล่านี้ พระเจ้าซึ่งเคยถูกมองอย่างหยาบเกียติจากพวกทฤษฎีเหล่านี้ว่าเป็นเพียงผลิตผลแห่งความมั่งงายของการเป็นสมมุติฐานแห่งวัตถุ(วัตถุสร้างจินตนาการแก่นมนุษย์เรื่องพระเจ้าขึ้นมา)กำลังสั่งสอนพวกเขาถึงบทเรียนอันล้ำลึกเกี่ยวกับการกำเนิดชีวิตและจักรวาลที่ครอบคลุมยุโรปมาอย่างยาวนาน วิทยาศาสตร์จึงมิใช่สิ่งใดเลยนอกจากเป็นเพียงแค่กระบวนการเรียนรู้ว่าพระเจ้าทำงานโดยกฎต่างๆที่พระองค์ได้สร้างขึ้นไว้ในจักรวาลนี้อย่างไร⁷

อิสลามจึงมิได้ถูกกำหนดขึ้นจากวัตถุหรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจ พระเจ้าอัลลอฮ์อยู่ต่างหากที่เป็นเบื้องหลังของอิสลามทั้งระบบ แม้อิสลามจะประกอบไปด้วยความเชื่อ(จิต)และวัตถุในตัวเองจนเป็นระบบอัตลักษณ์ในนามอิสลามขึ้นมา แต่วัตถุในอิสลามล้วนเป็นผลมาจากการกำหนดของพระเจ้า วัตถุในอิสลามอยู่ภายใต้การควบคุมของศรัทธาในพระเจ้าเพราะฉะนั้นอิสลามจึงเป็นศาสนาเดียวที่ห้ามการรับดอกเบี้ยวทั้งจากมุสลิมกันเองและจากผู้อื่นซึ่งศาสนาอื่นไม่มีเช่นนี้ และปัญหาของวัตถุ(เศรษฐกิจ)ในยุคปัจจุบัน เช่น ประกันชีวิต, กลไกตลาด, การกักตุนสินค้า, การผูกขาดการค้า, ระบบการค้าแบบธุรกิจเครือข่าย ฯลฯ ปัญหาพร้อมสมัยทั้งหมดนี้เราจะไม่พบว่ามีเพียงแค่อิสลามเท่านั้นที่สามารถเข้ามาตอบคำถามหรือควบคุมความเป็นไปของเศรษฐกิจเหล่านี้ได้ ระบบเศรษฐกิจทั้งหมดเหล่านี้ล้วนอยู่ภายใต้การกำหนดของหลักศรัทธาในพระเจ้าของมวลมุสลิมต่อสิ่งที่พระองค์ได้ทรงห้ามไว้ ท่านจะไม่พบเลยว่าคริสต์และพุทธศาสนาได้พูดอย่างไรต่อระบบธุรกิจเครือข่าย, และท่านจะไม่พบเลยว่าทั้งพุทธ, คริสต์, ยิวและพราหมณ์ได้มีระบบเศรษฐกิจภายใต้การกำหนดทางเทววิทยาอย่างไร ได้คัดค้านต่อทุนนิยมอย่างไร เหมือนที่อิสลามมีเศรษฐกิจและธนาคารอิสลาม ศรัทธาในอิสลามจึงเป็นตัวกำหนดต่อทิศทางของเศรษฐกิจ

พิจารณาจากที่ร่ายมาทั้งหมดแล้ว “ระบบอัตลักษณ์” ที่มีอยู่นั้นแบ่งออกเป็น 2 ประเภทเท่านั้นคือ

1. ระบบอัตลักษณ์ในแบบเอกนิยม (เตาฮีด) ซึ่งมีเพียงแค่อิสลามเท่านั้นที่อยู่ในระบบนี้
2. ระบบอัตลักษณ์ในแบบพหุนิยม (ชีริก) ซึ่งสามารถแยกออกเป็นส่วยย่อยสองส่วนคือ ภาคนิยมเชิงเทววิทยา เช่น ยิว, คริสต์และศาสนาที่เชื่อในเทพเจ้า และ ภาคนิยมเชิงวัตถุ นั่นคือระบบที่ปฏิเสธพระเจ้าทั้งหมดในยุคปัจจุบันและอธิบายทุกอย่างด้วยปรัชญาของชาร์ล ดาวิน ไม่ศรัทธาต่อการมีอยู่ของสิ่งที่เหนือประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือสิ่งพ้นญาณวิสัย อย่างไรก็ตามข้าฯเห็น

⁶ บุญศักดิ์ แสงระวี. โลกทัศน์...ปรัชญาวัตถุนิยมวิภาษ. หน้า 49; สุพจน์ ด้านตระกูล. คอมมิวนิสต์สอนอะไร?. หน้า 23.

⁷ ท่านผู้อ่านสามารถศึกษาเพิ่มเติมถึงการวิพากษ์ปรัชญาที่ปฏิเสธพระเจ้าและความหลงผิดของวิทยาศาสตร์ที่คิดจะปฏิเสธการมีอยู่ของพระองค์ได้ใน เมลานา วาฮิดุดดีน คาน. ใครว่าพระเจ้าไม่มี. หน้า 11-68.

พ้องกับข้อวิเคราะห์ของท่านฮารุน ยะฮฺยาว่าระบบประเภทหลังนี้เป็นมุขริกแนวใหม่ที่ไม่ได้ปฏิเสธพระเจ้าโดยแก่นแท้เลยหากแต่ละทิ้งพระเจ้าที่แท้จริงแล้วแสวงหาพระเจ้าจอมปลอมอื่นๆมาอธิบายสรรพสิ่งในจักรวาล พระเจ้าของพวกเขาจึงมีนามแตกต่างกันไปเช่น “ธรรมชาติ”, “สสาร”, “อะตอม”, “ความบังเอิญ”, “การวิวัฒนาการ” เป็นต้น⁸

หากพูดถึงศัพท์เทคนิคของอิสลามแล้วระบบอัตลักษณ์อื่นไปจากอิสลามนั้นถูกพิจารณาว่าเป็น “ฎอฆูต” ฉะนั้นในการต่อสู้ของระบบอัตลักษณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นบนหน้าประวัติศาสตร์ย่อมหนีไม่พ้นการต่อสู้ในสองรูปแบบ คือ

1. การต่อสู้ระหว่างระบบอัตลักษณ์ภาคินิยมกันเอง
2. การต่อสู้ระหว่างระบบอัตลักษณ์เอกนิยมกับภาคินิยม

การต่อสู้ระหว่างระบบอัตลักษณ์แบบภาคินิยมกันเองนั้นอยู่ในเงื่อนไขของกาลเวลาที่ระบบอัตลักษณ์แบบภาคินิยมได้ก่อตัวและพัฒนาไปในรูปแบบต่างๆจนเกิดการขัดแย้งกันกลายเป็นการต่อสู้ระหว่างระบบอัตลักษณ์แบบภาคินิยมในแบบเก่าและแบบใหม่เป็นรากของเหตุการณ์ทั้งสิ้น เช่น กรีก(ลัทธิเพเกิน)รบกับเปอร์เซีย(ลัทธิโซโรแอสเตอร์), คอมมิวนิสต์สู้กับประชาธิปไตย, สงครามโลกครั้งที่ ๑ และ ๒ (ลัทธิฟาสซิสต์, ชาตินิยม, นูซีโด), การปราบปรามพวกลัทธิเพเกินส์โดยคริสตจักร, ประชาธิปไตยต่อสู้กับสังคมนิยมและสมบูรณาญาสิทธิราชย์ในไทย ฯลฯ ทั้งหมดนี้คือการฟาดฟันกันของระบบอัตลักษณ์แบบภาคินิยมในแบบเก่าและใหม่กันเอง

ในอีกแง่หนึ่งการต่อสู้ของมนุษย์มันก็คือการต่อสู้ระหว่างระบบอัตลักษณ์เอกนิยมกับภาคินิยม เช่น ท่านนบีมุฮัมมัดกับพวกมุขริก, สงครามระหว่างอาณาจักรอิสลามในยุคแรกกับพวกโรมันและเปอร์เซีย, สงครามครูเสดระหว่างคริสต์กับอิสลาม, สงครามอัฟกานิสถานกับโซเวียต, สงครามอัฟกานิสถานกับอเมริกา, สงครามต่อต้านการก่อการร้ายของอเมริกากับบรรดามุญาฮิดีน หากเราจะยึดถือคำอธิบายของมาร์กที่ว่ามนุษยชาติต่อสู้กันในทางชนชั้นเท่านั้นโดยมีวัตถุประสงค์(เศรษฐกิจ)เป็นเหตุ เราจะไม่สามารถทำการอธิบายถึงประวัติศาสตร์ของการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในสมัยของท่านนบีได้เลย เพราะกลุ่มชนที่เข้าร่วมกับท่านนบีนั่นประมวลไปด้วยชนทุกชั้นในสังคม ดังที่เราสามารถแทนค่าได้ว่าท่านหญิงคอดีเยฮ์คือตัวแทนของชนชั้นนายทุน, ท่านบิลาลคือตัวแทนของชนชั้นทาส ท่านอับูบักรและอุมัรคือตัวแทนของชนชั้นนำที่มั่งคั่งในสังคม(Elite) ขณะที่ท่านอะลีและฮัมซะฮ์คือตัวแทนของกลุ่มอภิสิทธิ์ชนในสังคมอารเบียเพราะท่านคือตระกูลกูเรซชนชั้นสูงที่ถูกลั่นแอกด้วยเหตุผลทางสายเลือดแห่งตระกูลศาสดาอันพิสุทธิ ส่วนท่านอับูสุร็อยเราะฮ์นั้นถือได้ว่าท่านเป็นตัวแทนของคนยากคนจนในสังคมเป็นตัวแทนของกลุ่มคนที่มุ่งแสวงหาความศรัทธาใน

⁸ ท่านผู้อ่านที่สนใจสามารถหาอ่านเพิ่มเติมได้ในหนังสือ พระเจ้ามีจริงหรือ : ความจริงที่มีอาจปฏิเสธ. แปลโดย อ.บุลลียะ. ในบทที่ 2

จิตใจ ขณะที่ท่านอุษมานเองก็เป็นตัวแทนของชนชั้นสูงที่มีอิทธิพลในสังคมเพราะท่านเป็นเครือญาติกับตระกูลบิอุมัยยะฮ์ที่ขึ้นชื่อในความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ และหากจะนับรวมวะรอเกาะอุบิบนุเนาพัลบาทหลวงคริสต์เตียนซึ่งได้ให้สัญญากับท่านนบีว่าจะช่วยต่อสู้กับท่านนบีเพราะเขาศรัทธาท่านนบีเป็นรอซูลของพระเจ้าแล้ว ชายผู้นี้ก็จะตัวแทนของชนชั้นนักบวชในสังคมอีกด้วย คนเหล่านี้ซึ่งมาจากหลากหลายชนชั้นได้เข้าร่วมกันเพื่อสนับสนุนภารกิจของท่านนบี คือลดอันเป็นภารกิจที่ไม่สามารถระบุว่าเป็นการต่อสู้ทางชนชั้นเพื่อประโยชน์ผลทางเศรษฐกิจได้เลย

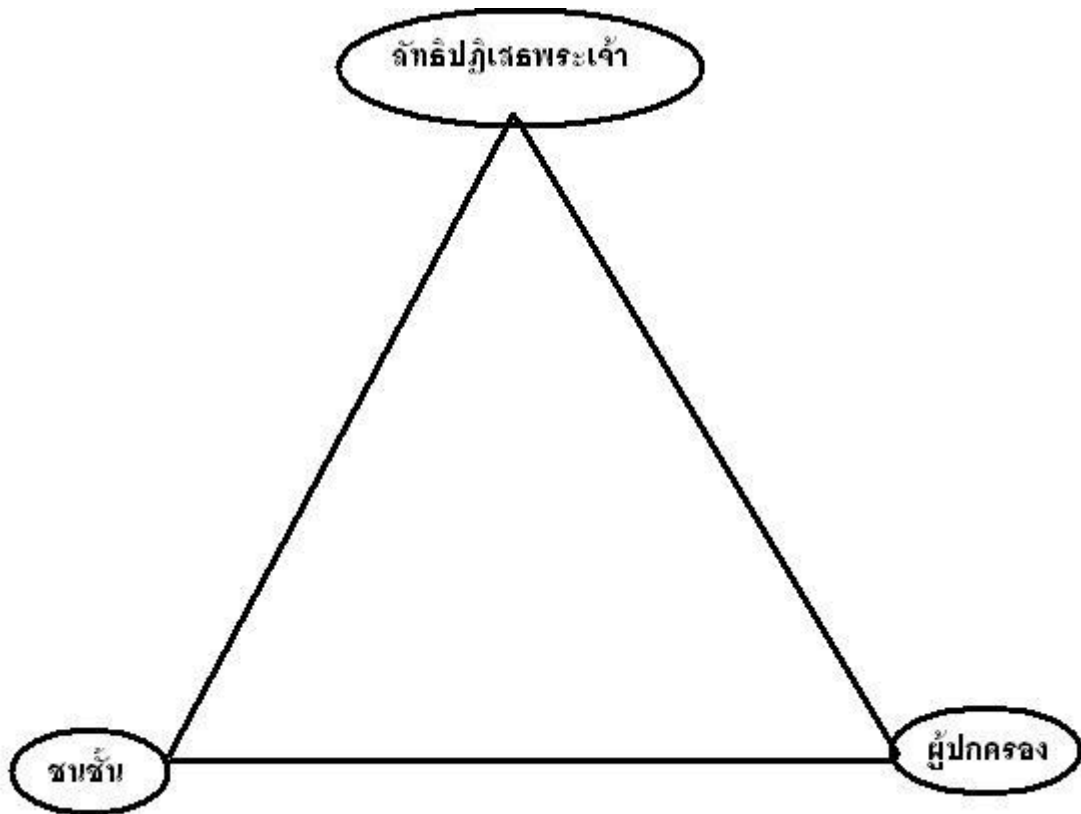
หากเราพิจารณาการต่อสู้ระหว่างชนชั้น เช่น เสรีชนกับทาส ผู้ปกครองกับประชาชนตามที่ลัทธิมาร์กซ์ได้พยายามเสนอไว้ นั่น เราจะพบว่าในความเป็นจริงแล้วการกดขี่และต่อสู้ทางชนชั้นระหว่างมนุษย์ต่างก็เป็นผลจากระบบอัตลักษณ์ในแบบภาคินิยมเป็นเหตุเบื้องต้นแรกอีกทีทั้งสิ้น กล่าวคือการปฏิเสธศรัทธาในพระเจ้าที่แท้จริงได้นำหายนะสู่มนุษย์ด้วยการหยิ่งผยองในความสามารถของมนุษย์เองจนเกิดมนุษย์กลุ่มหนึ่งที่ถือตนเหนือกว่ามนุษย์กลุ่มอื่น ความหยิ่งผยองของมนุษย์กลุ่มที่มองตนเองว่าเหนือกว่าผู้อื่นทั้งในด้านเศรษฐกิจและอำนาจนั้นได้ก่อให้เกิดมนุษย์กลุ่มนี้เกิดจิตสำนึกทางชนชั้นจนระเบิดขึ้นเป็นช่องว่างระหว่างชนชั้นมนุษย์อีกที การต่อสู้และกดขี่ทางชนชั้นจึงมีผลมาจากการปฏิเสธพระเจ้าจากระบบอัตลักษณ์ในแบบภาคินิยมเป็นพื้นเดิมทั้งสิ้นและที่เลยเถิดไปถึงขั้นยกตนเองว่าเป็นพระเจ้ายกปรากฏให้เห็นตลอดหน้าประวัติศาสตร์ ดังที่ชาวอียิปต์โบราณเชื่อว่าฟาโรห์คือพระเจ้า, ชาวจีนยุคโบราณเชื่อว่าพระเจ้าจักรพรรดิจีนคือไอรสแห่งสวรรค์, กษัตริย์ยุโรปองค์ต่างๆล้วนถือตนเป็นตัวแทนพระเจ้าที่มีสิทธิขาดแทนพระองค์ทุกประการตามระบบเทวสิทธิ์ (Divine Ruler) ฯลฯ พื้นฐานจากการปฏิเสธพระเจ้าที่แท้จริงและถูกต้องทำให้จิตใจต่ำของมนุษย์บางส่วนซึ่งมองตนว่าเหนือกว่าผู้อื่นบังเกิดความรู้สึกทางชนชั้นต่อเพื่อนมนุษย์ตามมา การกดขี่ทางชนชั้นจึงบังเกิดขึ้นบนรากฐานของการปฏิเสธพระเจ้าและเช่นเดียวกันว่าการศรัทธาในพระเจ้าอย่างแท้จริงเท่านั้นที่จะนำสังคมมนุษย์มาสู่การพึ่งพิงหลายของชนชั้นเพราะในการศรัทธาต่อพระเจ้านั้นมนุษย์ย่อมเท่าเทียมกันเสมอต่อพระพักตร์ของพระองค์ ดังนั้นการปฏิเสธพระเจ้าจึงเป็นพื้นฐานหลักในการต่อสู้ระหว่างมนุษย์กลุ่มต่างๆตลอดประวัติศาสตร์ ในขณะที่เรื่องของชนชั้นและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจคือผลสะท้อนจากการปฏิเสธพระเจ้า การปฏิเสธพระเจ้าจึงเป็นปรัชญาและกรอบคิดในเชิงนามธรรม ส่วนชนชั้นและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจคืออาวุธที่รับใช้ปรัชญาปฏิเสธพระเจ้าที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด! ดังปรากฏตัวอย่างอันลือลั่นในหน้าประวัติศาสตร์อิสลามที่สอดคล้องกับการวิเคราะห์ข้างต้นนี้ เรื่องราวดังกล่าวคือกรณีความขัดแย้งระหว่างท่านคอลีฟะฮ์อุมัยยะฮ์กับกษัตริย์ญิบะฮ์ อิบน์อัลฮัยษัม กล่าวคือหลังจากกษัตริย์แห่งอาณาจักรฆ็อซซานผู้นี้ได้หันหน้าเข้ารับอิสลามแล้ว ในปีเดียวกันนั้นเองเขาได้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจจ์และทำการ “ตอวาฟ” (เดินวนรอบ) สถานที่อัลกะอูบะฮ์ ทันใดนั้นชายหนุ่มสามัญชนผู้หนึ่งจากเผ่าสะอเราะฮ์ได้พลาดพลั้งเหยียบผ้าคลุมกายของกษัตริย์

ผู้นี้เข้าจนเป็นผลให้เกิดการฉีกขาดเสียหาย ด้วยใจที่เย่อหยิ่งในชนชั้นฐานันดรศักดิ์นา กษัตริย์ผู้นี้ได้ปรีดองเข้าไปทาบตีใบหน้าของชายดังกล่าวจนจมูกหัก หลังจากนั้นชายผู้ได้รับบาดเจ็บได้เข้าอุทธรณ์ต่อคอลีฟะฮ์อุมรฺ ท่านอุมรฺจึงได้ตัดสินด้วยวิธีที่เท่าเทียมกันโดยให้ชายสามัญชนผู้นี้ทำการหักจมูกกษัตริย์แห่งอาณาจักรฆ็อซซานกลับคืนบ้าง กษัตริย์ผู้นั้นจึงได้ปรามาสต่อท่านอุมรฺว่าเรามีใช่กษัตริย์และชายผู้นี้มีใช่เป็นแค่สามัญชนดอกหรือ? ท่านอุมรฺตอบว่า ใช่ท่านคือกษัตริย์แต่อิสลามได้ทำให้ท่านทั้งสองเสมอภาคกัน กษัตริย์ญิบิละฮ์จะไม่มีสิ่งใดเหนือกว่าสามัญชนผู้นี้ได้เว้นเพียงแต่ศรัทธาเท่านั้น การตัดสินอันยุติธรรมของท่านอุมรฺยังผลให้กษัตริย์ญิบิละฮ์รังเกียจในบัญญัติอิสลามประการนี้มากจนในที่สุดเขาก็ตัดสินใจออกจากอิสลามสู่ศาสนาแห่งลัทธิปฏิเสธพระเจ้าหรือระบอบอัตลักษณ์ในแบบภาคินิยมตามเดิม⁹ เรื่องราวตัวอย่างที่หยิบยกมาข้างต้นนี้คือเหตุการณ์ครั้งสำคัญในหน้าประวัติศาสตร์อิสลาม ความขัดแย้งระหว่างกษัตริย์ญิบิละฮ์กับชายอาหรับชนบทผู้หนึ่งเมื่อพิจารณาอย่างผิวเผินแล้ววางอยู่บนแง่คิดในทางทฤษฎีของมาร์กซ์ที่ว่า การต่อสู้ของมนุษย์คือการต่อสู้บนความเป็นชนชั้นของฝ่ายผู้กดขี่กับผู้ถูกกดขี่ กษัตริย์ญิบิละฮ์ดำรงตนในฐานะผู้กดขี่ในขณะที่ชายอาหรับผู้นั้นอยู่ในฐานะผู้ถูกกดขี่หรืออาจจะมองว่าเป็นการรังแกกันในฐานะชนชั้นปกครองกับประชาชนก็เป็นได้โดยมีเศรษฐกิจ(ความร่ำรวยกว่า)เป็นตัวสนับสนุนอำนาจของกษัตริย์ผู้นี้ กระนั้นก็ตามพื้นฐานของการต่อสู้ทางชนชั้นนี้มิได้เกิดขึ้นเพราะจิตสำนึกในชนชั้นเป็นมูลเหตุเบื้องต้น หากแต่มูลเหตุเบื้องต้นคือความศรัทธาในระบอบอัตลักษณ์แบบภาคินิยมซึ่งปฏิเสธศรัทธาในพระเจ้า จิตสำนึกในการถือชนชั้นจึงเป็นผลสะท้อนตามมาทีหลัง ดังนั้นเมื่ออิสลามอันเป็นศาสนแห่งการศรัทธาในพระเจ้าเข้ามาสรรสร้างคามยุติธรรมผ่านตัวท่านอุมรฺต่อกรณีนี้ การถือชนชั้นซึ่งเป็นผลมาจากการปฏิเสธพระเจ้าอีกทีจึงผลักดันให้กษัตริย์ผู้นี้จำต้องละทิ้งอิสลามในฐานะศาสนแห่งความเสมอภาคของผองมนุษย์สู่การปฏิเสธพระเจ้าหรือระบอบอัตลักษณ์แบบภาคินิยมไปในที่สุด เมื่อเขาพบว่าการศรัทธาในพระเจ้าของอิสลามไม่สามารถตอบสนองต่อระบอบชนชั้นของมนุษย์ได้ดีเท่ากับระบอบอัตลักษณ์แบบภาคินิยม เขาจึงเลือกที่จะปฏิเสธอิสลามและเดินทางเข้าสู่ปลักแห่งการปฏิเสธพระเจ้าไปในทันที เพราะฉะนั้นจากกรณีนี้การปฏิเสธพระเจ้าอันเป็นปรัชญาพื้นฐานที่ฝังแน่นอยู่ในตัวกษัตริย์ญิบิละฮ์ จึงมีเรื่องของชนชั้นเข้ามาเป็นเครื่องมือในการตอบสนองต่อหลักคิดดังกล่าว กษัตริย์ผู้นี้จึงได้หันหลังกลับไปสู่ลัทธิปฏิเสธพระเจ้าโดยมีเรื่องของชนชั้นเป็นเครื่องมือ และการที่อิสลามเข้ามาเป็นอาวุธในการต่อกรทางชนชั้นครั้งนี้อิสลามดำรงตนในฐานะเครื่องมือที่ทำลายชนชั้นมนุษย์จากรากฐานแห่งการศรัทธาต่อพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า การต่อสู้กันระหว่างท่านอุมรฺและสามัญชนอาหรับฝ่ายหนึ่งกับกษัตริย์แห่งอาณาจักรฆ็อซซานผู้หนึ่งฝ่ายหนึ่งจึงเป็นการต่อยอดถึงหลักคิดในเรื่องการต่อสู้ระหว่างระบอบเอก

นิยมและระบอบภาคินิยมโดยอาศัยเงื่อนไขทางชนชั้นเป็นอาวุธในการต่อสู้ หากมนุษยชาติใฝ่ฝันที่จะทำลายชนชั้นที่เกิดขึ้นระหว่างเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเสียจริง มนุษย์จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ด้วยการต่อสู้ของชนชั้นกรรมาชีพหรือการทำลายพวกนายทุนและสั่งห้ามการถือครองกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลตามทฤษฎีมาร์กได้ หากแต่มนุษย์จำต้องศรัทธาในระบอบอิสลามของพระเจ้าอย่างแท้จริงเท่านั้นความเป็นชนชั้นจึงจะสูญหาย เพราะประวัติศาสตร์การต่อสู้ของมนุษย์คือการต่อสู้ระหว่างศรัทธาและปฏิเสธ การปกป้องประชาชนของท่านอุมร์ในกรณีนี้จึงมิใช่การต่อสู้ระหว่างผู้กดขี่และผู้ถูกกดขี่เพราะท่านอุมร์ดำรงตำแหน่งผู้ปกครองสูงสุดของรัฐอยู่แล้ว การที่ผู้ปกครองอย่างท่านอุมร์เป็นกระบอกเสียงแก่สามัญชนเพื่อต่อกรกับกษัตริย์ผู้กดขี่จึงมิใช่เป็นปฏิกริยาทางการเมืองที่เป็นผลมาจากเรื่องของชนชั้นอย่างแน่นอน หากแต่เป็นปฏิกริยาที่เป็นผลมาจากเรื่องของการศรัทธาในพระเป็นเจ้าที่พุ่มพักความยุติธรรมเท่านั้น !

การต่อสู้ระหว่างผู้ปกครองกับประชาชน หรือ ผู้กดขี่และผู้ถูกกดขี่ หรือการต่อสู้ทางชนชั้นในกรณีอื่นก็ยิ่งถือว่ามียากเหง้ามาจากระบอบอัตลักษณ์แบบภาคินิยมเป็นปัญหาพื้นฐานทั้งสิ้น เช่น ในอียิปต์ระหว่างรัฐบาลนัสเซอร์(ระบอบอัตลักษณ์แบบภาคินิยม-คอมมิวนิสต์)กับกลุ่มอิศลามมุสลิมที่ศรัทธาในพระเจ้า, ในอิสราเอลระหว่างลัทธิไซออนนิสม์ (ระบอบอัตลักษณ์แบบภาคินิยม-ยิว) กับประชาชนปาเลสไตน์(ศรัทธาในพระเจ้า), การปฏิวัติในรัสเซียและฝรั่งเศสแม้จะสามารถวิพากษ์อย่างผิวเผินภายนอกว่าเป็นปฏิกริยาทางการเมืองจากเงื่อนไขของชนชั้นแต่เมื่อพิจารณาในเชิงลึกปรากฏการณ์ดังกล่าวต่างก็มีรากเหง้าของปัญหามาจากการที่กษัตริย์ดำรงตนเยี่ยงคนตั้งภาคีต่อพระเจ้าจากระบอบเทวสิทธิ์เป็นเบื้องต้นทั้งสิ้นการขูดรีดทางชนชั้นจึงติดตามมาภายหลังจากที่ลัทธิปฏิเสธพระเจ้าอุบัติขึ้นก่อน ซึ่งในฝรั่งเศสลัทธิปฏิเสธพระเจ้าใหม่(Neo-Atheism) ในนาม “ประชาธิปไตย” ก็เข้าแทนที่ระบอบเทวสิทธิ์ในรัสเซียลัทธิปฏิเสธพระเจ้าใหม่ในนามคอมมิวนิสต์ก็เข้าแทนที่ลัทธิปฏิเสธพระเจ้าเก่า (Classical Atheism) ของจักรพรรดิซาร์นิโคลัส

การต่อสู้ในแบบดังกล่าวนี้ข้าพเจ้าได้ถอด Model ออกเป็นรูปสามเหลี่ยมเพื่อฉายภาพให้เห็นถึงปัญหาความทุกข์ยากของมวลมนุษยชาติที่มีพื้นฐานมาจากปรัชญาของการปฏิเสธพระเจ้าเป็นมูลฐานทั้งสิ้น

จาก Model ของสามเหลี่ยมดังกล่าวเราสามารถที่จะทำการอธิบายได้ว่าลัทธิปฏิเสธพระเจ้าเจ้านั้นคือแก่นแท้ของปัญหาแห่งความทุกข์ยากของมวลมนุษยชาติ เพราะลัทธิปฏิเสธพระเจ้าคือต้นเหตุแรกที่ทำให้ชนชั้นเป็นผลปฏิบัติติดตามมา นับตั้งแต่วินาทีแรกของสิ่งมีชีวิตนี้เมื่ออิบลิสโอบ้างปฏิเสธคำสั่งของอัลลอฮ์ที่จะทำการกราบกรานต่ออาดัม การปฏิเสธของอิบลิสมีสาเหตุเบื้องต้นที่ทำให้มันปฏิเสธคำสั่งของอัลลอฮ์หากแต่การกบฏหรือการปฏิเสธต่ออัลลอฮ์ที่อยู่ในห้วงจิตใจของอิบลิสต่างหากที่เป็นผลให้มันทำการปฏิเสธคำสั่งของอัลลอฮ์ และเมื่ออิบลิสมีสภาพของการปฏิเสธต่อพระองค์ในจิตใจแล้วมันจึงใช้เรื่องราวของ “ชนชั้น” มาเป็นอาวุธในการแสดงความโอบ้างต่อพระองค์ โดยอ้างว่ามันนั้น “เหนือกว่า” อาดัมตรงที่มันถูกสร้างมาจากไฟและอาดัมถูกสร้างมาจากดิน!!

หลังจากที่มนุษย์ได้เข้ามาอาศัยอยู่ในพื้นพิภพนี้มนุษย์กลุ่มหนึ่งได้ถูกล่อลวงโดยอิบลิสด้วยลัทธิปฏิเสธพระเจ้า มนุษย์ที่ได้ริเริ่มในการปฏิเสธพระเจ้าจึงเกิดความหยิ่งผยองที่จะด้นรบนทนเพื่อให้อยู่ในฐานะที่เหนือกว่ามนุษย์ส่วนอื่นพร้อมกันนี้ก็ได้พยายามที่จะให้มนุษย์ส่วนอื่นที่อ่อนแอตกอยู่ใต้เบียดเบียนของตนเอง การสงครามและเข่นฆ่าระหว่างมวลมนุษย์จึงติดตามมาและท้ายที่สุดแล้วมนุษย์ฝ่ายที่ชนะจึงได้ตั้งตนเป็นชนชั้นผู้ปกครองและอาศัยเรื่องของ “ชนชั้น” มากดขี่มนุษย์กันเองด้วยการยกตนเป็นพระเจ้าหรือกษัตริย์ที่ได้รับการอวยพรและต้องอยู่ในฐานะของผู้ที่จักควรได้รับการเคารพสักการะจากไพร่ฟ้าประชาชนของตน นั่นคือเหตุผลที่ว่าเหตุใดอารยธรรมของ

มนุษย์ในอดีตที่มีชนชั้นจึงมีการบูชาผู้ปกครองควบคู่กันไปเป็นเงาตามตัว!!! นั่นก็เพราะว่าชนชั้นและการปฏิเสธพระเจ้าหรือการชirikคือ 2 สิ่งที่สำคัญที่ผู้ปกครองในอดีตหยิบฉวยมาใช้ในการปกป้องฐานะภาพทางการเมืองของตน หากท่านพิจารณาอารยธรรมในอดีตมวลมนุษยต่างตกอยู่ภายใต้ระบอบสังคมที่มีชนชั้น ในอียิปต์ยุคโบราณชนชั้นเกิดขึ้นมาเพียงเพื่อรับรองสภาพการเป็นกษัตริย์ของฟาโรห์ในฐานะผู้ปกครองโดยมีลัทธิปฏิเสธพระเจ้าเป็นรากเหง้าของปัญหานับตั้งแต่ฟาโรห์ริเริ่มกระทำตนเป็นพระเจ้าของชาวอียิปต์ ในอินเดียชนชั้นของมนุษย์เกิดขึ้นเป็นระบอบวรรณะอันซับซ้อนทั้งนี้ไม่ใช่อื่นใดนอกจากเพื่อตอบสนองต่อสถาบันของชนชั้นผู้ปกครองที่เกิดขึ้นมาจากลัทธิปฏิเสธพระเจ้าเป็นเบื้องต้นแรก เราจึงพบว่ากษัตริย์อินเดียในอดีตกาลมักผูกติดตนเองเข้ากับการเป็นองค์อวตารของพระเจ้าที่มนุษย์จะต้องเคารพบูชาเช่นเรื่องราวของพระรามเป็นต้น ในประเทศสยามยุคอดีต กษัตริย์สมัยกรุงอยุธยาดำรงตนอยู่ในระบอบเทวราชาที่กษัตริย์อยู่ในฐานะของการเคารพบูชาและมนุษย์ชนชั้นล่างๆของสังคมนับตั้งแต่ไพร่ทาสไปต้องเคารพกราบไหว้ ในเขมรกษัตริย์ชัยวรมันที่ 2 กระทำตนในฐานะพระเจ้าในความเป็นมนุษย์ที่ประชาชนชาวขอมต้องบูชาเช่นกัน จากตัวอย่างเหล่านี้เราจะพบว่าลัทธิปฏิเสธพระเจ้าคือหลักปรัชญานามธรรมที่ถูกหยิบยืมใช้โดยพวกชนชั้นปกครองพร้อมกับอาศัยเรื่องของชนชั้น(ซึ่งเป็นแขนงหนึ่งของวัตถุ) มาเป็นเครื่องมือตอบสนองต่อตนเองทั้งสิ้น ลัทธิปฏิเสธพระเจ้าจึงเป็นปรัชญานามธรรมที่ถูกระบอบชนชั้นอันเป็นเครื่องมืออุปถัมภ์คอยตอบสนองต่อมนุษย์ทั้งปวงที่ยึดมั่นในลัทธิปฏิเสธพระเจ้าหรือระบอบภูษุต สามส่วนนี้จึงเป็นสามเหลี่ยมที่ทำการกดขี่มวลมนุษย์ร่วมกันมาตลอดและดังนั้นปัญหาของมนุษย์จึงมิได้เกิดขึ้นจากชนชั้นเป็นเบื้องต้นแรกแต่ชนชั้นเกิดขึ้นภายหลังจากการที่มนุษย์ริเริ่มปฏิเสธพระเจ้าเป็นเหตุแต่แรกเริ่มแล้ว ในยุคสมัยต่อมาเมื่อลัทธิปฏิเสธพระเจ้าได้วิวัฒนาการมาเป็นระบอบที่ซับซ้อนขึ้นจากแต่เดิมเป็นเรื่องการบูชามนุษย์กันเองสู่การบูชาแนวคิดจิตตารมณ์ต่างๆ ระบอบชนชั้นของมนุษย์จึงแปรเปลี่ยนทิศทางไปด้วย ในระบอบประชาธิปไตยภายหลังจากที่ลัทธิปฏิเสธพระเจ้าได้ถูกวางรากฐานขึ้นจากคำสอนของปรัชญาเซคิวลาร์ระบอบชนชั้นของมนุษย์จึงพัฒนาการมาเป็นชนชั้นนายทุนและกรรมกรเพราะมนุษย์ได้ปฏิเสธพระเจ้าและกระโจนเข้าสู่การดักดวงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอันมั่งคั่งอย่างบ้าคลั่ง มนุษย์จึงมิใช่ถูกพิษทางชนชั้นกดขี่เป็นเหตุเบื้องต้นแรกแต่มนุษย์ถูกพิษภัยของลัทธิปฏิเสธพระเจ้าที่แท้จริงกดขี่กันเองต่างหาก การต่อสู้ของมวลมนุษยชาติจึงเป็นการต่อสู้ผ่านลัทธิปฏิเสธเจ้ากับความเชื่อที่ศรัทธาในพระเจ้าเท่านั้น!

การต่อสู้ดังกล่าวบางครั้งไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปแบบของการประท้วงประหารอย่างเดียวเสมอไปหากแต่อยู่ในรูปแบบของการเป็นขั้วตรงข้ามในทุกมิติของชีวิตได้ด้วยเช่นกัน ในแวดวงวิชาการมันก็มี การต่อสู้ระหว่างแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ของ ชาร์ล ดาร์วิน กับแนวคิดวิทยาศาสตร์อิสลาม (Islamic Science), ในเชิงสังคมวิทยามันคือต่อสู้ในเรื่องของนิยามสิทธิสตรีระหว่างโลก

มุสลิมกับโลกทั้งมวล ในเชิงมานุษยวิทยามันคือการต่อสู้ระหว่างแนวคิดกำเนิดมนุษย์จากนบีอาดัมกับกำเนิดมนุษย์จากสิ่งต่าง ๆ ในเชิงการปกครองมันคือการต่อสู้เพื่อใช้กฎหมายอิสลามกับกฎหมายสากล และยังปรากฏการต่อสู้ในด้านอื่นๆอีกมากที่มีพื้นฐานจากกรอบคิดทางประวัติศาสตร์นี้ เช่น ในเชิงวัฒนธรรม (วัฒนธรรมท้องถิ่น, มลายู-ฮินดูพุทธ Vs อิสลาม), ในเชิงทางเพศ (Free Sex ก่อนแต่งแบบตะวันตก Vs อิสลาม), ในเชิงศีลธรรม (ลัทธิมังสวิวัติไม่ฆ่าสัตว์ Vs อิสลามที่ฆ่าสัตว์), ในเชิงสิทธิส่วนบุคคล (ฮิญาบ Vs ลัทธิเปลือยกาย), ในเชิงเศรษฐกิจ (ดอกเบี้ยย Vs ไม่กินดอกเบี้ย), ในเชิงบริโภคนิยม (หะลาล Vs ไม่หะลาล, เชื้อด Vs ไม่เชื้อด, กินหมู Vs ไม่กินหมู), ในเชิงเครื่องดื่ม!!! (เมา Vs ไม่เมา) ฯลฯ

ความขัดแย้งที่สะท้อนภาพของการยืนอยู่คนละฟากฝั่งซึ่งไม่สามารถสอดประสานกันได้ทั้งหมดตามที่เสนอไปนี้คือตัวยืนยันว่าพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติทั้งหมดวางอยู่บนพื้นฐานของการต่อสู้ระหว่างแต่ละระบอบอัตลักษณ์มาโดยตลอด แนวนอนการต่อสู้ระหว่างฝ่ายที่ยืนหยัดจะปกปิดร่างกายด้วยฮิญาบกับฝ่ายที่ยืนหยัดจะแก้ผ้า, การต่อสู้ระหว่างฝ่ายที่ยืนหยัดจะมีเพศสัมพันธ์ด้วยระบบครอบครัวกับฝ่ายที่เชื่อต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างเสรีทั้งหมดคือการขัดแย้งระหว่างระบอบอัตลักษณ์อิสลามกับระบอบอัตลักษณ์เสรีนิยม เป็นการสงครามทางอุดมการณ์ระหว่างการศรัทธาพระเจ้าและกฎหมายของพระองค์กับการปฏิเสธพระเจ้าและกฎหมายของมัน! ในบางครั้งการต่อสู้ระหว่างมนุษยชาติก็ส่งผลให้ความเจริญรุ่งเรืองของอารยธรรมที่เหนือกว่าได้รับการถ่ายทอดไปยังชาติที่ล่าหลัง ดังที่นักประวัติศาสตร์ได้ยืนยันถึงผลของสงครามครูเสดที่ทำให้ชาวยุโรปซึ่งกำลังล่าหลังตลอดจนพวกมองโกลได้รับพลาตินัสม์จากความสำเร็จของโลกมุสลิมจนเป็นพื้นฐานให้ยุโรปทำการปฏิวัติตนเองเพื่อสร้างความเจริญในภายหลังต่อมา ปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้บอกแก่เราเป็นอย่างดีว่าแม้กระทั่งผ่านการต่อสู้ด้วยคมดาบระหว่างมนุษย์ 2 กลุ่มนี้ รัศมีจากแนวทางของพระเจ้ายิ่งถ่ายทอดไปยังชาติศัตรูจนส่งผลให้เกิดการพัฒนาได้ ในทางกลับกันการรุกรานโลกมุสลิมของมหาอำนาจตะวันตกในยุคอาณานิคมนอกจากจะไม่สามารถถ่ายทอดวิทยาการของยุโรปเข้าสู่โลกมุสลิมเพื่อสร้างความเจริญได้แล้ว ฝ่ายมุสลิมในฐานะผู้แพ้ได้สูญเสียฐานะทางประวัติศาสตร์ครั้งใหญ่ในฐานะอดีตมหาอำนาจภายใต้ร่มธงของพระเจ้าที่เป็นเจ้าที่เคยปกครองโลกกลับกลายเป็นเพียงประชากรหนึ่งของโลกที่สร้างปัญหาเรื้อรังต่อการพัฒนามากที่สุด ประวัติศาสตร์จากนี้ยืนยันแก่เราแล้วว่ารัศมีแห่งทางนำจากพระเจ้าเป็นเจ้าเท่านั้นที่จะหลอมอารยธรรมแก่มวลมนุษย์ ในขณะที่หนทางของลัทธิปฏิเสธพระเจ้าจะไม่สามารถเยียวยาภาวะล้มละลายของประชาชาติอิสลามได้ วิทยาการความเจริญที่ยุโรปยึดเย็ดแก่โลกมุสลิมจะไม่สามารถกระตุ้นการพัฒนาที่จีรังแก่โลกมุสลิมได้เลยเพราะเป็นความเจริญในด้านวัตถุในระดับที่ 2-3 และไม่มีวันที่จะอาจหาญไปทัดเทียมความเจริญของชาติทุนนิยมตัวแม่อย่าง สหรัฐอเมริกา

นอกจากประชาชาติจะบัดทิ้งปลั๊กแห่งเดรัจฉานอารยธรรมนี้ไปแล้วย้อนครกลับไปสู่อารยธรรมอิสลามที่เราได้จากร้างลามาแสนนาน

นี่คือการอภิปรายวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ในหนทางของเรา ที่เราศรัทธามั่นว่าประวัติศาสตร์ของมวลมนุษยชาติประกอบไปด้วยการเปลี่ยนแปลง, ขัดแย้ง, ต่อสู้, พัฒนา, ตกต่ำ ทั้งหมดล้วนวางอยู่บนฐานของระบบอิสลามและระบบอื่นๆเป็นเหตุเท่านั้น แม้แต่หนังสือของข้าฯเล่มนี้เองก็มีใช้อื่นใดนอกจากเป็นการต่อสู้ระหว่าง "ประวัติศาสตร์เพื่อพระเจ้า" (The Monotheistic History) กับ "ประวัติศาสตร์เพื่อการปฏิเสธพระเจ้า" (The Atheistic History) ตามคติพจน์ "วิวัฒนาการปฏิพากย์" (Dialectical and Historical Revelation)

ผลงานอันด้าด้อยของข้าฯเล่มนี้คืองานที่เป็นทั้งการทดลอง, และความพยายามที่จะศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามในวิสัยทัศน์ (Vision) ใหม่บ้าง ดังที่กล่าวไปแล้วในตอนต้นว่าการศึกษาด้านประวัติศาสตร์อิสลามที่ผ่านมาของแวดวงวิชาการอิสลาม เน้นการศึกษาในเชิงการบอกเล่ามากกว่าที่จะเป็นการวิภาษด้วยทฤษฎี การศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามจึงมักจะถูกให้ลักษณะจากนักประวัติศาสตร์ที่มีมุสลิมว่าเป็นประวัติศาสตร์แบบเส้นตรงหมายถึงศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามในระนาบเดียวเป็นเส้นตรงนับแต่พระเจ้าสร้างโลกจบถึงวันแห่งการพิพากษา ซึ่งโดยมากก็จะเป็นการศึกษาโดยใช้โครงสร้างส่วนบนของสังคมและรัฐมาเป็นศูนย์กลางในการเล่าประวัติศาสตร์ เช่น ราชวงศ์และผู้ปกครองต่างๆ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้องค์ประกอบบางประการที่มีความสำคัญในหน้าประวัติศาสตร์อิสลามเพียงแต่ไม่ได้ถูกจัดวางอยู่ในกรอบโครงสร้างส่วนบนจึงมักจะตกหล่นหายไปจากหน้าประวัติศาสตร์อิสลามไปอย่างเสียดาย เช่น เรื่องราวของทาส เป็นต้น

ทาสคือสิ่งที่ฝังรากลึกอยู่ในอารยธรรมมนุษย์ทั่วโลก ซึ่งก่อปฏิกริยาในฐานะโครงสร้างส่วนล่างของรัฐต่อโครงสร้างส่วนบนของสังคม นี่คือการตอบที่ว่าเหตุอันใดสถาบันคอลีฟะฮ์และศาสนาอิสลามจึงริบเร่งหาหนทางในการปลดปล่อยทาสด้วยวิธีที่หลากหลายนับตั้งแต่สมัยที่มนุษย์ยังนิยมระบอบทาสกันอยู่ การศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามด้วยวิสัยทัศน์ใหม่ผ่านชนชั้น "ทาส" หรือทำให้ทาสเป็นแกนหลักของประวัติศาสตร์จะสะท้อนภาพของความพยายามในการปลดแอกทาสจากบทบาทของศาสนาอิสลามในหน้าประวัติศาสตร์, บทบาทจากตัวของท่านศาสนทูตและอัครสาวกตลอดจนบทบาทในทางการปกครองของอิสลาม ในแง่หนึ่งหากเรารู้ว่ากล่าวไปตามการศึกษา "ประวัติศาสตร์เชิงอุดมการณ์" (The Ideological History) ที่กล่าวไปในตอนต้นของหนังสือแล้ว การศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามว่าด้วยเรื่องทาสสามารถสะท้อนภาพของการเป็นระบอบสมบูรณแห่งอิสลามภาพของอิสลาม กล่าวคือ ในขณะที่ประชาชาติโดยคือระบอบการเมืองที่ถูกมองว่ามอบเสรีภาพแก่ประชาชน แต่อิสลามกลับล้าหน้ากว่าวิสัยทัศน์ของระบอบประชาธิปไตย เพราะอิสลามพิจารณาจากความจริงว่ารากฐานของสันติภาพก็คืออิสรภาพของมนุษยชาติที่จำเป็นต้องได้รับการปลดแอกออกจากปลั๊กแห่งการกดขี่ ในส่วนนี้อิสลามจึงริเริ่มหาหนทางในการ

ปลดปล่อยทาสให้เป็นอิสระด้วยหนทางวิธีต่างๆนับตั้งแต่ยุคสมัยที่อารยธรรมโลกยังใช้แรงงานทาสเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ดังที่นครรัฐกรีกโบราณซึ่งปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแห่งแรกของโลกตามปรัชญา “อุดมรัฐ” (The Republic) ของเพลโต แต่กระนั้นรัฐประชาธิปไตยกรีกกลับปรากฏการกดขี่ข่มเหงทาสแม้แต่นักปรัชญากรีกเองก็ละเลยมิได้ให้ความสำคัญแก่ทาสมากนัก ในทางกลับกันอิสลามมองว่าทาสคือระบอบอันชั่วร้าย ความพยายามในการปลดแอกทาสของอิสลามจึงริเริ่มเกิดขึ้นเมื่อ 1400 ปีที่แล้วในสมัยที่ระบอบการผลิตของมนุษย์ยังเป็นแบบเกษตรกรรมที่ใช้แรงงานทาสทำการเพาะปลูกด้วยซ้ำ ความก้าวหน้าของอิสลามคือการย้อนศรริเริ่มหาทางปลดปล่อยทาสโดยไม่ต้องรื้อให้ระบอบการผลิตของมนุษย์เปลี่ยนไปสู่ระบอบอุตสาหกรรมก่อนแล้วจึงค่อยหาทางเลิกทาสตามที่พวกนักคิดสายมาร์กซิสต์คาดการณ์กันได้ ดังนั้นขบวนการเคลื่อนไหวของอิสลามเพื่อการปลดแอกทาสจึงเป็นผลมาจากความศรัทธาในความเท่าเทียมของมนุษย์ต่อพระเป็นเจ้าเท่านั้น มิใช่การปลดแอกทาสอันเกิดจากการมีผลประโยชน์ในระบอบทุนนิยม(ดังที่ ร.๕ ได้ทำไว้) หรือการถูกองค์คริสตนิมนุษยชนกดขี่ เช่นที่ประเทศแอฟริกาหลายประเทศเลิกทาสกันไป ซึ่งนับเป็นปรากฏการณ์ที่แปลกใหม่มากในยุคสมัยนั้นที่ชนชั้นปกครองหรือโครงสร้างส่วนบนของรัฐกลับกลายมาเป็นกระบอกเสียงในการปลดแอกทาส ดังปรากฏเหตุการณ์ที่ท่านคอลีฟะฮ์อุมัรเปลี่ยนดินายทาสเนื่องจากปฏิเสธคำร้องขอของทาสในการไถ่ตัวเป็นไท อันเป็นปรากฏการณ์ที่ผิดวิสัยเดิมของสังคมประวัติศาสตร์ที่ชนชั้นปกครองคือพวกที่ชอบและอนุรักษ์ระบอบทาสมากที่สุด

ดังนั้นหากระบอบลัทธิประชาธิปไตยคือระบอบการเมืองที่ถูกเฝ้าหาจุดจรวอดมคตริรัฐของมวลมนุษย์ในฐานะระบอบที่มอบ “เสรีภาพ” แก่มวลมนุษย์แล้ว อัล-อิสลามย่อมถือว่าเป็นระบอบการเมืองและสังคมที่ที่ล้ำหน้าและควรจะถูกเฝ้าหาจากมวลมนุษย์ยิ่งเสียกว่าระบอบประชาธิปไตยในฐานะที่อิสลามคือกระบวนการที่พยายามทำลายหัวใจที่เป็นปัญหาแก่ “เสรีภาพ” ของมนุษย์นั่นก็คือระบอบทาส เพราะเสรีภาพหรือประชาธิปไตยที่แท้จริงย่อมไม่อาจบังเกิดเป็นอุดมคติรัฐได้ ตราบใดที่ประชากรส่วนใหญ่แห่งสังคมยังอยู่ใต้พันธนาการแห่งระบอบทาสที่ขาด “เสรีภาพ” อย่างที่สุด ความมุ่งหมายของรัฐอิสลามนับตั้งแต่เกิดขึ้นครั้งแรกบนคาบสมุทรอารเบียโดยท่านศาสนทูตจึงไม่ได้มุ่งความสนใจไปที่อำนาจอธิปไตยแห่งรัฐจะต้องเป็นของใคร?(แม้ว่าประชาชนทุกเชื้อชาติศาสนาจะมีส่วนร่วมในการร่างธรรมนูญแห่งรัฐ) หากแต่มุ่งไปที่ประชากรซึ่งลัทธิประชาธิปไตยอ้างว่าเป็นเจ้าของอธิปไตยของรัฐอีกนับล้านคนทั่วโลกซึ่งยังคงอยู่ในสภาพกึ่งสัตว์กึ่งมนุษย์ จำนวนมากของทาสและไพร่ขาดอิสรภาพ แล้วระบอบประชาธิปไตยจะสรรสร้างสวรรค์แห่งบรรณพิภพที่มอบ “เสรีภาพ” แก่ใครในเมื่อแรงงานทาสอันเป็นประชากรผู้ผลิตปัจจัยยังชีพแก่สังคมยังคงถูกจองจำในสภาพอดอยาก เพลโต, อริสโตเติล, และนักปรัชญารัฐศาสตร์ได้เคยคิดคำนึงถึงความทุกข์ยากของประชาชนทาสไพร่บ้างไหม ?! ในขณะที่พวกเขาจะดมพลล้างสมองเพื่อสรรหารูปแบบรัฐที่ดี

ที่สุดผ่านปรัชญาการเมืองต่างๆแต่ทว่าพวกเขาลืมคำนึงไปหรือไม่ว่าพื้นฐานของการกบฏและการปฏิวัติคือ “ความยากจนและการกดขี่” !? รัฐเสรีภาพที่แท้จริงจะเกิดขึ้นได้อย่างไรในเมื่อมนุษย์ยังถูกกดขี่และระบบการจัดการทาสเป็นไปอย่างโหดร้ายที่สุด หัวใจหลักของประชาธิปไตยย่อมหมายถึงความเท่าเทียมกันของมนุษย์ แต่กรีกซึ่งถูกยกย่องว่าเป็นชาติประชาธิปไตยแห่งแรกของโลกกลับไม่มีระบบที่จะประกันสิทธิสภาพของทาสไม่มีแม้แต่จะเปลี่ยนชีวิตของทาสให้ดีขึ้น!!? เพราะฉะนั้นพื้นฐานที่จะก่อให้เกิดปัญหาจึงมิใช่ประเด็นที่ว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของใคร? เพราะในอิสลามอำนาจอธิปไตยเป็นของพระเจ้า มนุษย์เป็นเพียงผู้ดำเนินการให้ธรรมนุญ “อัลกุรอาน” ของพระองค์ถูกปฏิบัติใช้เท่านั้น แต่อิสลามพิจารณาพื้นฐานปัญหาของรัฐว่าเกิดจาก “ความอดอยาก,ความทุกข์ยาก และการขาดอิสรภาพ”(ความยากจนและการกดขี่) ท่านศาสนทูตผู้ทราบปัญหานี้อย่างดีที่สุดจึงสั่งใช้มวลมุสลิมทั้งหลายว่า

أَطْعُمُوا الْجَائِعَ، وَعَوِّدُوا الْمَرِيضَ، وَفُكُّوا الْعَالِيَّ . قَالَ سُفْيَانُ وَالْعَالِيَّ الْأَسِيرُ

“จงให้อาหารแก่ผู้หิวโหย ใส่ใจในการเยี่ยมเยียนผู้ป่วยและปลดแอก “อัลอานี” ซุฟยานกล่าวว่า “อัลอานี” หมายถึง บุคคลที่อยู่ในสภาพที่ถูกจองจำ(เช่น เหยียดด้วยการจ่ายเงินไถ่ตัวเขา-ผู้แปล)¹⁰”

ความอดอยากและความเจ็บป่วยของประชาชนคือ “สัญลักษณ์” (Symbol) แห่งความยากจนและทุกข์ยากของประชากรราษฎรภายในรัฐ ในขณะที่การจองจำมนุษย์คือ “สัญลักษณ์” แห่งการกดขี่ที่ประชาชนขาดอิสรภาพเช่น ระบบทาส เป็นต้น จากวงจรประการนี้ของท่านศาสนทูตจึงสะท้อนภาพว่าท่านศาสนทูตมุ่งเน้นการแก้ปัญหาพื้นฐานของรัฐและสังคมที่มักเกิดขึ้นจากความยากจนและการกดขี่เป็นหลัก มากกว่าจะมุ่งอภิปรายในเชิงอภิปรายการเมืองอย่างไร้สาระดังที่เพลโตได้ทำไว้

ในการศึกษา “ประวัติศาสตร์เชิงอุดมการณ์” (The Ideological History) ผ่านชนชั้นทาสยังมีประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งมีอาจจะเลยนั้นคือ ความพยายามในการปลดแอกทาสของท่านศาสนทูต คือลฯ ในมิติหนึ่งมันสะท้อนสถานภาพของการเป็น “นักปฏิวัติ” และ “ผู้ปลดปล่อย” ของท่านศาสนทูต คือลฯ ต่อชนชั้นทาสด้วย ท่านศาสนทูตในฐานะผู้ปกครองรัฐมาดีนะฮ์ ก็คือบุคลากรรัฐจากโครงสร้างส่วนบนหรือชนชั้นปกครองที่ได้พยายามอย่างหนักหน่วงและแยบยลในการวางแผนการปฏิวัติเพื่อปลดปล่อยทาสสู่อิสรภาพ เราจะพบว่าท่านศาสนทูตได้ปฏิวัติระบบทาสผ่านปัจจัย 3 ประการที่ผูกพันพฤติกรรมมนุษย์ในทางปัจเจกชนคือ

- 1) การปลดแอกทาสทางกาย หมายถึง การต้องไม่ปฏิบัติต่อทาสอย่างทารุณ เช่น ท่านศาสนทูตสั่งห้ามการเข่นตีทาสซึ่งคนทั้งโลกในขณะนั้นนิยมทำกัน

¹⁰ ศอฮียฺ-อัลบุคอรี. เล่ม 4 หน้า 2055. หมายเลขหะดีษที่ 5058

- 2) การปลดแอกทาสทางใจ หมายถึง การล้มล้างความเชื่อเดิมที่ว่านายทาสมีสิทธิเหนือทาสทุกประการ ซึ่ง ท่านมาล้มล้างด้วยการสอนว่าทาสมีสิทธิเหนือนายด้วย
- 3) การปลดแอกทาสทางวาจา ในมิตินี้ท่านศาสนทูตห้ามเรียกทาสว่า “ทาส” แต่สั่งใช้ให้เรียกทาสว่า “พี่น้อง”

ความพยายามในการปลดแอกทาสของท่านศาสนทูตนี้ได้อาภาพของผู้ปลดปล่อยชนชั้นทาสผ่านจริยวัตรของท่าน และได้ถูกสืบทอดเจตนารมณ์เรื่อยมาผ่านเหล่าอัครสาวกของท่าน จนกระทั่งสะท้อนมาyalักษณ์ของท่านศาสนทูตในฐานะนักปฏิวัติเพื่อชนชั้นทาส ความว่า

للعبد المملوك المصلح أجران . والذي نفس أبي هريرة بيده ! لولا الجهاد في سبيل الله
، والحج ، وبر أمي ، لأحببت أن أموت وأنا مملوك

“สำหรับทาสที่ประพฤติดี (คือ รู้จักตักเตือนเจ้านายเมื่อเขาผิด, และตนเองก็เคร่งครัดในอิบาดะฮ์) จะได้รับผลบุญ 2 ส่วน, ขอสาบานต่อพระเจ้าซึ่งชีวิตของอบูสุร็อยเราะฮ์อยู่ใต้เงื้อมหัตถ์ของพระองค์ ! ถ้าไม่เพราะภาระเรื่องการนิยาสในวิถีแห่งอัลลอฮ์, ภาระเรื่องการทำหัจญ์, และภาระเรื่องการปรนนิบัติคุณแม่ของฉันแล้ว ฉันก็อยากจะตายในขณะที่ตัวเองเป็นทาส.”¹¹

นี่คือโอวาทของท่านศาสนทูตที่ได้สะท้อนมุมมองใหม่ในเรื่องของทาสไว้ว่า ทาสในกฎหมายอิสลามนั้นบางครั้งหาใช่จะมีสถานะภาพที่ด้อยกว่าเสรีชนเสมอไปเพราะจากหะดีษบทนี้ผลบุญที่ทาสได้รับจากการประพฤติตนในหนทางของศาสนานั้นมีมากกว่าเสรีชนถึง 2 เท่าซึ่งนับเป็นมิติใหม่ของกฎหมายในยุคสมัยนั้นที่ได้มอบอภิสิทธิ์พิเศษแก่ทาสในกิจกรรมเดียวกันกับที่เสรีชนกระทำกัน นอกจากนี้ทาสยังหาใช่ตำแหน่งที่จักควรได้รับการดูแลรังเกียจเด็ดขันธ์แต่อย่างใด ในทางกลับกันตำแหน่งอันยิ่งใหญ่ของท่านในการเป็นนบีและรอซูลของอัลลอฮ์หาได้ทำให้ท่านพึงชังในชนชั้นทาสเลย ความห่วงใยอาดูรและหมายที่จะให้ประชาชาติและโลกทั้งผองพึงใส่ใจต่อทาสได้ปลูกฝังคุณธรรมอันยิ่งใหญ่แก่อัครสาวกของท่านนบีเช่นท่านอบูสุร็อยเราะฮ์ในอัตราที่สูงมาก ซึ่งแม้กระทั่งการตายในห้วงบั้นปลายของชีวิตเหล่ากัลญาณชนในอิสลามก็ยังไม่อาจที่จะรังเกียจการตายในสภาพของทาสได้เลย!!! ท่านนบีจึงเป็นประหนึ่งราวพลั้งใจของทาสผู้ถูกกดขี่ทั้งหลายว่าแม้พวกเขาจะต้องได้รับการข่มเหงไปทั่วหอย่อมหญ้า แต่ตำแหน่งทาสที่มนุษย์โลกทั้งหลายรังเกียจนั้นกลับเป็นตำแหน่งอันได้รับการเมตตาจากพระเจ้าและยังเป็นที่ประสงค์แก่สาวกคนสำคัญของท่านด้วยซ้ำไป ดังนั้นมนุษย์ทั้งผองที่กดขี่ข่มเหงถูกทาสก็เท่ากับพวกเขาได้ถูกกดขี่ตัวของท่านนบีด้วยทางอ้อมในฐานะท่านเป็นสัญลักษณ์ที่เป็นจุดร่วมและผู้ออกรับแทนทาสซึ่งถูกกดขี่ทั้งหลาย โอ้ศรัทธาชนทั้งหลายพึงตระหนักไว้เถิด

¹¹ สุนันอัล-กุบรอ. หมายเลขหะดีษที่ 15331.

“ชนใดใคร่ขึ้นชน มิกรายพันทั้งชั้นทาส
“ชนนั้นแสนปราชัย ยอดพจนารมย์ปานเปรย”

เราสามารถสรุปได้ว่าความพยายามในการปลดแอกทาสที่เกิดขึ้นในหน้าประวัติศาสตร์ยุคต้นของอิสลามผ่านกิจกรรมการเคลื่อนไหวของตัวท่านนบีและบรรดาอัครสาวกนั้น แท้ที่จริงแล้วก็คือความเคลื่อนไหวที่อยู่ในขอบข่ายของ “การต่อสู้” อีกคำรบหนึ่ง และการต่อสู้เพื่อปลดแอกทาสของขบวนการอิสลามภายใต้ร่มธงของท่านศาสนทูตนั้น ไม่อาจสามารถที่จะอธิบายว่าการต่อสู้ อันตราตรึงใจของเราดังกล่าวนั้นมีผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองใดๆแอบแฝงอยู่ เนื่องจากการต่อสู้ดังกล่าวบางชนชั้นในหมู่มนุษย์โดยขบวนการอิสลามล้วนเป็นไปเพื่อสนองเจตนารมณ์ของพระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นนายคน นายชีวิตของมนุษยชาติแท้จริงเพียงผู้เดียวเท่านั้น การปลดแอกทาสอันถือเป็นคุณธรรมอันยิ่งใหญ่ (อัลกุรอาน 90:13) ที่พระองค์ได้บัญชาไว้จะตราตรึงประวัติศาสตร์อิสลามไว้ด้วยกับประวัติศาสตร์แห่ง “การต่อสู้” ระหว่างแนวทางที่ศรัทธาในพระเจ้าที่แท้จริงกับ ระบบทาสที่อุบัติขึ้นจากลัทธิปฏิเสธพระเจ้า ตามทฤษฎี “วิวัฒนาการภูมิปัญญา” อีกคำรบหนึ่ง กล่าวคือ ฝ่ายท่านศาสนทูตและขบวนการอิสลามทั้งหมดที่ประสงค์จะเลิกทาสคือผู้ต่อสู้ถวายชีวิตแด่พระเจ้า ในขณะที่อารยธรรมมนุษย์ทั้งหลายไม่ว่าจะ กรีก, โรมัน, จีน, อินเดีย, ไทย, ลาตินอเมริกา, ยุโรป ฯลฯ ต่างก็ล้วนเป็นอารยธรรมที่กดขี่ข่มเหงทาสซึ่งจะต้องถูกจัดอยู่ในอารยธรรมแห่งการปฏิเสธพระเจ้าเพราะการนับถือเจ็ดพระเจ้าปลอมทั้งหลายของอารยธรรมเหล่านี้เป็นผลให้ระบบทาสถูกอุบัติขึ้น การมาของอิสลามจึงควบคู่ไปกับพันธะกิจการต่อสู้กับอารยธรรมทาสนิยมเหล่านี้ในฐานะที่มันคืออารยธรรมและฝ่ายที่อยู่บนการดื้อแพ่งปฏิเสธพระเป็นเจ้าที่แท้จริงมาโดยตลอด

ในขณะที่โลกเริ่มมาตรการเลิกทาสจากการพัฒนาการในวิทยาการของมนุษยชาติแต่อิสลามกลับริเริ่มเลิกทาสจากจิตสำนึกในความเสมอภาคทางชนชั้นของปวงมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้า กล่าวคือสังคมในยุคอดีตนั้นกระบวนการผลิตของมนุษย์ขึ้นอยู่กับการทำเกษตรกรรม ระบบการผลิตของมนุษย์จึงจมปลักอยู่แค่ผืนดิน การใช้แรงงานทาสภายใต้ระบบศักดินาสวามิภักดิ์ (Feudalism) ที่ทาสจำต้องสังกัดอยู่ใน Manner ของขุนนางแต่ละคนจึงเป็นไปอย่างราบรื่น อย่างไรก็ตามการปฏิวัติทางอุตสาหกรรมในยุโรปนำพามาซึ่งระบบการผลิตแบบใหม่ที่เรียกว่า “อุตสาหกรรม” ซึ่งการมีทาสไม่สามารถรองรับกับระบบการผลิตแบบอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจแบบทุนนิยมได้อีกต่อไป การเลิกทาสในยุโรปเพื่อแปรเปลี่ยนแรงงานจากทาสไปสู่กรรมกรหรือชนชั้นกรรมาชีพจึงอุบัติขึ้นตามกฎของการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงในประวัติศาสตร์ เพราะการผลิตสินค้าในโรงงานอุตสาหกรรมย่อมต้องการใช้คนจำนวนมากเพื่อผลิตสินค้าปริมาณมากในแต่ละ

วันตามหลักของการ “แบ่งงานกันทำ” ระบบแรงงานกรรมกรจึงกลายเป็นทางเลือกที่สำคัญของโรงงานอุตสาหกรรมในยุโรปผนวกพร้อมกับการเติบโตของชนชั้นกรรมกรที่โค่นล้มอำนาจพวกซาคเดนคักดินา แรงขับเคลื่อนเหล่านี้ต่างหากที่เป็นตัวผลักดันให้ระบบทาสต้องถึงจุดจบลงในยุโรปควบคู่กับการที่บรรดาชาติทั้งหลายเริ่มเข้าสู่ระบบการผลิตแบบอุตสาหกรรม หาใช่ความอยากมักใคร่ชนิดต้องการเลิกทาสเพราะจิตใจรักในมนุษยธรรมอย่างกับที่ประวัติศาสตร์อิสลามได้กระทำลงไปแต่อย่างใดไม่ ในอีกทางหนึ่งการเกิดระบบอุตสาหกรรมมาพร้อมกับลัทธิโบราณอย่างลัทธิพานิชนิยมซึ่งต่อมาพัฒนามากลายเป็นลัทธิจักรวรรดินิยมล่าอาณานิคมทั้งหลาย การพัฒนาอุตสาหกรรมทำให้ชาติยุโรปผลิตสินค้าออกมาจนล้นตลาด จึงเกิดความอยากในการยึดครองชาติล่าหลังในเอเชียทั้งหลายเพื่อหมายกอบโกยทรัพยากรของเอเชียและบีบคั้นคนเอเชียให้บริโภคสินค้าของตนเองที่ล้นตลาดไร้ราคาอยู่ในยุโรป การเข้ามาของชาติยุโรปในเอเชียในแง่หนึ่งคือกระบวนการที่ทดแทนระบบทาสแบบเก่าด้วยระบบทาสใหม่นั้นคือระบบอาณานิคมที่บีบคั้นประชากรในอาณานิคมคือเบี้ยล่างที่ถูกกดขี่กดหัวใช้แรงงานเยี่ยงสัตว์ไม่ต่างอะไรกับทาสดังที่มันเกิดขึ้นในอินเดียและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นต้น เพราะฉะนั้นการเลิกทาสในสังคมมนุษย์โลกจึงเกิดขึ้นเพราะความจำเป็นทางวัตถุอย่างเศรษฐกิจและระบบการผลิตที่แปรเปลี่ยนของมนุษย์ทั้งสิ้น ชาติยุโรปเลิกทาสเพราะอุตสาหกรรมเกิดขึ้นและการแทนที่ด้วยระบบทาสใหม่นั้นก็คืออาณานิคม ส่วนชาติในเอเชียหลังการเข้ามาของมหาอำนาจตะวันตกแล้วการเลิกทาสจึงถูกบังคับไปโดยปริยาย เพราะการดำรงซึ่งแรงงานทาสไม่อาจสอดคล้องกับสถานการณ์ของโลกในขณะนั้นได้แล้ว ดังที่ ร.๕ ผู้ได้รับการสรรเสริญในฐานะผู้เลิกทาสได้กระทำไว้แม้ว่าพระองค์ท่านจะทำการเลิกทาสเพียงเพราะความจำเป็นทางการเมืองโลกในขณะนั้นเท่านั้น

โดยสรุปการเลิกทาสของประชากรโลกจึงเป็นเหตุผลของวัตถุล้วนๆหาใช่เหตุผลทางจิตใจแต่ประการใด จนเมื่อโลกผ่านสงครามโลกครั้งที่ 2 มาบรรดาชาติที่อยู่ห่างไกลการเข้าถึงของชาวยุโรปเช่นมอริทาเนียและบางส่วนของตะวันออกกลางที่ทุนนิยมไปไม่ถึงก็พึงจะเลิกล้มไปจากการกดดันขององค์กรสิทธิมนุษยชนหรือองค์กรทาสสากลทั้งหลาย และมาตรมั่นว่าองค์กรสิทธิมนุษยชนจะประกาศเลิกทาสหมดทั่วโลกด้วยกับคำว่า “มนุษยธรรม” ก็ตาม หากแต่เป็นมนุษยธรรมที่เกิดขึ้นผ่านความเคยชินต่อสถานภาพของคนที่เป็นอิสระแก่ตนแล้ว พุดง่ายๆก็คือแรงสำนึกในสิทธิมนุษยชนต่อเรื่องทาสขององค์กรฝรั่งเหล่านี้เกิดขึ้นหลังจากที่ยุโรปประกาศเลิกทาสจนหมดสิ้นแล้ว จิตสำนึกในความเป็นมนุษย์ที่เสรีจึงอัดแน่นตราตรึงใจชาติยุโรปทั้งปวงที่ผ่านพ้นระบบทาสสู่ระบบที่ดีกว่าอย่างประชาธิปไตย กระนั้นก็ตามความเห็นอกของอิสลามกลับปรากฏในมิติที่ว่าอิสลามดำเนินมาตรการปล่อยทาสนับตั้งแต่มนุษยโลกยังไม่รู้จักกับคำว่า “เสรีภาพ” และ “ความเสมอภาค” เลยด้วยซ้ำ นับตั้งแต่ช่วงสมัยที่โลกทั้งมวลนิยมใช้ทาสในการผลิตปัจจัยยังชีพแก่มนุษย์ด้วยกัน โดยทั้งนี้ความพยายามจะปล่อยทาสของมวลมุสลิมระเบิดขึ้น

จากจิตสำนึกในเรื่อง “ความเสมอภาค” ของมนุษย์ในฐานะสิ่งถูกสร้าง(มัลลิก)ของพระองค์อัลลอฮ์ พุทธอีกนัยหนึ่งก็คือความศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าคือรากฐานที่บังเกิดความคิดในเรื่องความเสมอภาคของมนุษย์อันส่งผลให้เกิดการต่อสู้เพื่อทำลายชนชั้นทาสที่บีบบังคับมนุษย์อย่างเลื่อมล้ำมากที่สุด

ความพยายามของอิสลามที่ต้องการจะเลิกทาสจึงเป็นเรื่องที่น่าสรรเสริญยิ่งกว่าแม้ว่าอิสลามจะไม่สามารถทำลายทาสให้หมดไปจากโลกได้ก็ตาม เนื่องจากความพยายามดังกล่าวของอิสลามเป็นความพยายามที่จะล้มล้างระบอบทาสจากเหตุผลทางมนุษยธรรมโดยแท้จริง การปล่อยทาสของอิสลามจึงไม่มีผลประโยชน์ด้านทุนนิยมและเศรษฐกิจใดๆทั้งสิ้น เพราะกระบวนการปล่อยทาสของอิสลามคืออุดมคติแห่งศาสนาที่หวังในพระเมตตาของพระองค์อัลลอฮ์เท่านั้น ดังคำมตะโอวาทของท่านศาสนทูตความว่า

من أعتق رقبة مؤمنة أعتق الله بكل إرب منها إرباً منه من النار

“บุคคลใดที่ได้ปลดปล่อยทาสผู้ศรัทธามั่นหนึ่งคน อัลลอฮ์จะทรงปลดปล่อยมวลอวัยวะให้พ้นจากไฟนรก ประหนึ่งทุกอวัยวะของทาสถูกปลดปล่อยจากความเป็นทาส”¹²

ความพยายามเลิกทาสของประชาชาติอิสลามจึงเปรียบเสมือนการริเริ่มหาพลังงานทดแทนน้ำมันนับตั้งแต่สมัยที่น้ำมันยังไม่ขาดแคลน แต่การเลิกทาสขององค์กษัตริย์มุสลิมชนสากลในชื่อต่างๆก็เปรียบเสมือนความพยายามหาพลังงานทดแทนน้ำมันในภาวะที่น้ำมันเริ่มจะหมดโลกแล้ว เจกเช่นเดียวกันกับสถานการณ์ของอิสลามในตอนนี้อย่างยิ่งยัดต่อต่อสู้เพื่อปลดปล่อยสตรีเพศจากการตกเป็นทาสกามและสินค้าทางเพศของเหล่าบุรุษที่แฝงตัวผ่านชื่ออันสวยหรูอย่าง “ความเท่าเทียมระหว่างชายหญิง”, ผ่านกิจกรรมอุปัฏฐาก (กิจกรรมอุบาส์และอันตรา) เช่น การนุ่งน้อยห่มน้อย, เช็กส์ก่อนแต่ง, และสรวทความเลื่อมทรมทางเพศในรูปสื่อและสิ่งพิมพ์ ภาวะวิกฤติดังกล่าวนี้นี้ไม่ปรากฏกลุ่มชนใดที่จะยืนหยัดต่อต้านได้ดีไปกว่าอิสลามแล้ว จนเมื่อโลกย่างเข้าสู่วินาศกาเลวิปริตพุทธิ (โลกพินาศ, ปัญญาวิปริต) เมื่อนั้นโลกอาจจะหันมารำลึกถึงคุณความดีของอิสลามเช่นที่ชาตินิวยอร์คหันมายอมรับว่าอารยธรรมอาหรับอิสลามคือผู้ผลักดันให้ยุโรปก้าวข้ามยุคมืดสู่ยุคฟื้นฟูวิทยาการมาได้

ประวัติศาสตร์การเลิกทาสของอิสลามจึงเป็นหน้าประวัติศาสตร์แห่ง “ประวัติศาสตร์เพื่อพระเจ้า” หาใช่ประวัติศาสตร์แห่งการต่อสู้ทางชนชั้นตามทฤษฎีของมาร์ก เพราะขบวนการเลิกทาสในอิสลามเกิดขึ้นโดยฝ่ายผู้ปกครอง (ที่มาร์กชมองว่าเป็นฝ่ายผู้กดขี่) ซึ่งกลายมาเป็นกระบอกเสียงแก้ทาสทั้งผองเสียเอง ตัวท่านศาสนทูตและอัครสาวกคนสำคัญเช่น ท่านอุมร์ อิบ

นุคือฏฏ็อบ เองจัดอยู่ในฐานะผู้ปกครองสูงสุดของรัฐอิสลามแห่งอารเบียต่อสู้ดำเนินการเพื่อปลดแอกทาสให้เป็นไทมาโดยตลอด แม้กระทั่งในทุกอณูขุมชนลมหายใจของท่านนบีเองก็สะท้อนภาพของผู้เป็น “บิดาแห่งทาส” ตามที่ท่านอิบนุกะษีร นักประวัติศาสตร์มุสลิมได้บันทึกเรื่องราวของท่านเซด อิบനുสะริษะฮฺ ผู้มีสถานะเดิมคือ “ทาส” ของท่านนบี ไว้ในหนังสือ **“กิศอศุลอัมบิยาฮฺ”** ของท่านว่า เมื่อตอนที่พ่อของเซดมาขอไถ่ตัวเซดจากการเป็นทาสของท่านนบี กลับกลายเป็นฝ่ายเซดเสียเองที่ออกมารับแทนนบีด้วยการปฏิเสธการไถ่ตัวจากพ่อของเขา โดยเซดได้ตอบไปว่า การปฏิบัติของท่านนบีมุฮัมมัดนั้นแม้ฉันจะมีสภาพ “เดิม” คือ ทาส แต่ท่านนบีปฏิบัติต่อฉันราวลูกในไส้แท้ๆของท่านด้วยเหตุนี้บิดาของเซดจึงจำยอมกลับบ้านและปล่อยให้เซดอยู่กับท่านนบีต่อไป และนั่นคือที่มาของการที่ชาวอาหรับพิจารณาว่าท่านเซดคือบุตรบุญธรรมของท่านนบี คือละ¹³ การปฏิบัติของท่านนบีต่อทาสของท่านอย่างเลิศงามเช่นนี้ส่งผลให้ประวัติศาสตร์ต้องโจษจันที่ไปชั่วชีวิตว่า มหาศาสดาที่นิตยสาร Times เคยยกให้เป็นมหารุขโลกหมายเลข 1 นี่อาจจะเป็นมนุษย์คนเดียวที่ทาสเต็มใจจะเป็นทาสของท่านมากกว่าที่จะเป็นไทกับครอบครัวเดิมของตนเอง!!! ในขณะที่การเลิกทาสในไทยแม้จะปรากฏหลักฐานว่าทาสบางส่วนร่ำให้ที่ต่องจากนายไป แต่นั่นเป็นการร่ำให้ของทาสที่เกิดจากการไร้ที่ทางทำกินในอนาคตของพวกเขา(เพราะอยู่กับนายแม้ว่าจะไร้เกียรติแต่ไม่อดตาย) หาใช่การร่ำให้โดยมีที่ทางทำกิน มีครอบครัวบิดาบังเกิดเกล้ามารับไปอยู่อย่างสุขสบาย แต่กลับประสงค์จะเป็นทาสดังเรื่องราวของท่านเซด!!!

นับเป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจระคนสงสัยแท้ ที่อิสลามซึ่งเป็นศาสนาเดียวที่ให้ความสำคัญต่อการปลดแอกทาสได้ถูกละเลยในความสำคัญของหน้าประวัติศาสตร์บทนี้จากเยาวยชนและผองวิชาการของเรา ผองมุสลิมได้สะท้อนภาพความเฉื่อยชาและวิสัยทัศน์อันคับแคบด้วยการละเลยความสนใจต่อปัญหาเรื่องทาสในกรอบคิดของอิสลาม บางคนของพวกเขาอ้างว่ายุคสมัยนี้ไม่มีทาสแล้วความจำเป็นในการศึกษาเรื่องทาสจึงไม่มีเหลืออยู่!!? ปรากฏการณ์ข้างต้นคือภาพสะท้อนปัญญาอันวิประการของมุสลิมยุคปัจจุบันที่พิจารณาความรู้ทางศาสนาในมิติของสิ่งที่ดำเนินและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของพวกเขาในด้านหนึ่งด้านใดเท่านั้น ผลจากวิสัยทัศน์ที่อ่อนแอข้างต้นยังสะท้อนภาพของการเฉื่อยชาต่อประวัติศาสตร์ในหมู่พวกเรา เพราะความสำคัญของศาสตร์แห่งประวัติศาสตร์นั้นอยู่ในมิติของปรัชญาที่ว่ามันคือกระบวนการวนเวียนที่จะเสริมสร้างการตระหนักรู้ในคุณค่าของสิ่งที่เกิดขึ้นจากอดีตทั้งความผิดพลาดและความสำเร็จ “ทาส” ในฐานะระบอบสังคมอันป่าเถื่อนเก่าแก่ที่ไม่ปรากฏในโลกยุคปัจจุบันแล้วจึงเป็นผลสะท้อนความล้าหลังทางประวัติศาสตร์ที่บังเกิดแก่เหล่ามุสลิมในวันนี้ซึ่งมีลักษณะของการขาดอุดมคติทางความเชื่อ

13

Imam Imaduddin Abul-Fida Ismail Ibn Kathir. Stories of The Prophets. Translated by Muhammad Mustapha Geme'ah, Al-Azhar P. 190

ทางประวัติศาสตร์ในการขับเคลื่อนเพื่อทำงานอิสลาม พวกเขาอ้างไปได้อย่างไรว่าสังคมมุสลิมไม่มีความจำเป็นต้องสนใจเรื่องทาสอีกต่อไปก็ในเมื่ออัลกุรอานเสียเองที่พูดถึงกฎเกณฑ์ของทาสไว้อย่างมากมาย นั่นหมายความว่าหากวิภาษด้วยตรรกะชนิดเดียวกันมุสลิมเองไม่จำเป็นต้องเสียเวลาศึกษาเรียนรู้ความหมายเชิงลึกของโองการอัลกุรอานที่ว่าด้วยระบบทาสแล้วใช่หรือไม่!? ที่ซ้ำร้ายยิ่งไปกว่านั้นทั้งที่ผลสำรวจจากการซักถามต่อเยาวชนของข้าพเจ้ามาตลอดหลายปีมานี้สะท้อนภาพแห่งความอวิชชาในเรื่องทาส กล่าวคือเมื่อเราถามถึงกฎเกณฑ์ข้อเท็จจริงที่อิสลามอนุมัติการหลบหนีกับเชลย-ทาสหญิงจากสงคราม พวกเราจะพบความน่าเศร้าใจว่าเกือบทั้งหมดของพวกเขาไม่รู้ต้นลึกหนาบางของเรื่องนี้เลย เพราะพวกเขาสักแต่คิดอย่างวิประကာว่าทาสมันไม่มีในโลกแล้วอย่าไปสนใจเลย อัลกุรอานว่าไงก็ว่าท่องไปตามนั้น นี่คือภาพสะท้อนของการศึกษาอิสลามในสังคมแบบงูปลาไร้การวิเคราะห์และดีแต่ท่องจำใช่หรือไม่!? พวกเขาอ้างว่าอย่าไปสนใจเรื่องทาสเลยเพราะยุคนี้ไม่มีทาสแล้ว แต่เมื่อมีปัญหาวិชาการจากพวกปฏิเสธพระเจ้ามากมายกล่าวว่าอิสลามไม่ห้ามเรื่องทาสย่อมหมายความว่าอิสลามส่งเสริมการมีทาส พวกเขากลับก่อจริตด้วยการตอบโต้ไม่ออกสสารอกไม่ถูก??! อิสลามให้ทหารมุสลิมร่วมประเวณีกับเชลยหญิงที่จับจากสงครามได้แสดงว่าอนุญาตการชำขึ้นเชลยหญิงใช่หรือไม่!? พวกเขาก็เจียบงเป็นเป่าสาว!!? หากมุสลิมสมัยนี้ทำสงครามแล้วเผอิญจับคนเป็นเชลยมาล่ะ? จะเอามาทำทาสและหลบหนีหรือทำเป็น “นางบำเรอ” ได้อีกไหม !!? ทาสไม่มีแต่บัญญัติเรื่องทาสถูกยกเลิกแล้วหรือยัง!!? แล้วอ้างมาได้อย่างไรว่าไม่ต้องศึกษาเรื่องทาสเพราะทาสไม่มีแล้ว!!? ความอับเฉาเบาวิชาการของสังคมมุสลิมเช่นนี้เองที่ส่งผลให้ศัตรูอิสลามรีบฉกฉวยวิกฤติเปลี่ยนเป็นโอกาส ด้วยการโหมกระหน่ำทางสื่อต่างๆว่าอิสลามสอนให้กดขี่ทาส อิสลามเป็นพวกอนุรักษ์การมีทาส พวกเขาเสนอภาพเช่นนี้ได้เนื่องจากความล้าหลังของชาตมุสลิมในอาฟริกาบางประเทศที่ยังคงระบบทาสอันกดขี่มนุษย์อยู่

นี่ ผนวกกับความไม่เดียงสาของโลกมุสลิมในประเด็นเรื่องทาสนี้จึงทำให้อิสลามถูกประณามจากศัตรูว่าเป็นศาสนาโบราณคร่ำครึที่ไม่ยอมให้มีการเลิกทาส คนส่วนใหญ่ของโลกนี้เมื่อพูดถึงทาสก็มักนึกอิสลามเป็นศาสนาแรกๆที่รังแกทาส และที่ร้ายแรงไปกว่านั้น “คนบ้าแห่งประวัติศาสตร์” (The Madman of History) บางคนอย่างเช่น นาย อาลี ดาซติย์ อดีตอโณปกรณ์มุสลิมตั้ยังหยิบประเด็นเรื่องทาสมาโจมตีท่านนบีเสียได้ว่าท่านคือ “ศาสดาเทียม” (False Prophet) เพราะท่านเป็นผู้ที่มีเอี่ยวกับระบบทาส โดยอ้างว่าท่านนบินั้นเคยซื้อ และครอบครองทาสตลอดจนจับคนมาเป็นเชลยดังนั้นศาสนาอิสลามของท่านนบีจึงไม่มีความเป็นสากลอยู่ในตัวเอง โดยที่เขาไม่พิจารณาเลยว่าท่านซื้อทาสมาเพื่อมอบชีวิตใหม่ที่ดีกว่าแก่ทาส ท่านครอบครองทาสด้วยการปฏิบัติต่อทาสเยี่ยงลูกในไส้ดังกรณีของท่านเซด นี่คือการแปลกประหลาดที่สุดในมหากักรวาลนี้ที่มุสลิมถูกใส่ร้ายให้เข้าใจผิดในเรื่องทาส และที่แปลกเพี้ยนที่สุดเลยก็คือ พวกมุสลิมในไทยเราต้องศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมเกี่ยวกับพระเดชพระคุณของ ร.๕ ในการเลิกทาส แต่เมื่อศึกษาจดยิน

อิสลามที่มีต่อทาสคนวิประการบางคนกลับมองว่าเสียเวลาที่จะทำการศึกษาเพราะโลกยุคนี้ไม่มีทาส!!?

หนังสืออันต่ำต้อยของข้าฯเล่มนี้คือความพยายามที่จะเสาะหาถึงคุณูปการที่ศาสนาอิสลามได้กระทำไว้แก่มวลมนุษยชาติด้วยการปลดแอกมนุษย์จากระบอบทาสอันเลวร้าย ในแง่หนึ่งมันก็สะท้อนภาพของการเป็นศาสนาที่คำนึงถึงสิทธิมนุษยชนมนุษย์ของอิสลามที่คอยจัดหามาตรการรื้อรอยแปดพันเก้าในการเลิกทาสนับตั้งแต่มนุษย์ยังค้าขายทาสเป็นของปกติ ความพยายามของขบวนการอิสลามในการปล่อยทาสล้วนเป็นความพยายามที่กระทำไป “เพื่อพระเจ้า” อย่างแท้จริงโดยไม่หวังการแทรกแซงจากองค์กรสิทธิมนุษยชนใดๆ แต่กระนั้นก็ตามความเลวร้ายของสื่อมวลชนแห่งลัทธิปฏิเสธพระเจ้าก็คือการกล่าวโทษปัญหาแห่งระบอบทาสโดยโยนความผิดแห่งประวัติศาสตร์แก่ศาสนาอิสลาม กล่าวคือสิ่งที่อิสลามอุบัติขึ้นมาเพื่อริเริ่มจะปลดปล่อยทาสก่อนศาสนาอื่นใดทั้งสิ้น แต่กลับกลายเป็นว่าเมื่ออิสลามดำเนินนโยบายเลิกทาสแบบ “ทีละขั้นตอน” มากกว่าที่จะดำเนินนโยบายแบบ “เลิกเด็ดขาด” ซึ่งในขณะเดียวกันระบอบทาสที่มีมากทั่วทุกมุมโลกก็ยากเกินกว่าที่มวลมุสลิมและอิสลามเพียงกลุ่มเดียวจะปลดแอกทาสได้หมดทุกคน เมื่อเห็นเช่นนี้พวกสื่อมวลชนแห่งลัทธิปฏิเสธพระเจ้าจึงอ้างสมมุติฐานว่าโลกผู้อคติบางส่วนให้เข้าใจถือโทษว่าที่ระบอบทาสไม่หมดสิ้นไปจากสังคมในตะวันออกกลางนั้นเป็นเพราะอิสลาม!! มันกลับกลายเป็นว่าสิ่งที่อิสลามริเริ่มปลดแอกทาสนับตั้งแต่สมัยที่ศาสนาทั้งหลายยังมุดในกะโหลกกะลาไม่เคยติดต่อทาส เพียงแต่ความที่อิสลามคำนึงถึงข้อเท็จจริงว่าการห้ามทาสด้วยวิธี “เด็ดขาด” นอกจากจะไม่มีผลดีแล้วยังเป็นผลร้ายแก่สังคมด้วยซ้ำ (ดังสงครามกลางเมืองในอเมริกาที่มีปมปัญหาจากเรื่องทาส) อิสลามจึงค่อยปลดปล่อยทาสอย่างเป็นขั้นตอน แต่ไปๆมาๆเมื่ออิสลามปลดแอกทาสได้หมดก็กลับกล่าวโทษว่าเป็นความผิดของอิสลามทั้งที่โลกทั้งผองนั่งเฝ้าเฉยดูทาสถูกกดขี่กันเป็นเป่าสาเกลือแต่แรก!! มันเหมือนกับชายคนหนึ่งทีทนดูบรรดาคนติดยาเสพติดในสังคมไม่ได้ เขาจึงอาสาลงมือบำบัดอาการติดยาแก่คนเหล่านั้นด้วยวิธีการค่อยๆลดการใช้ปริมาณยาของผู้เสพติดลง มากกว่าที่จะห้ามเด็ดขาดเพื่อเสี่ยงกับการ “ลงแดงตาย” ของคนติดยา อย่างไรก็ตามในบรรดาคนติดยาทั้งหมด 80 คน มีเพียง 60 คนเท่านั้นที่สามารถเลิกยาได้จากวิธีการนี้ ในขณะที่คนที่เหลืออีก 20 คนไม่สามารถเลิกยาได้เนื่องจากอาการติดยาอย่างรุนแรงเกินเยียวยา ถามว่ามันถูกต้องหรือไม่ที่สังคมซึ่งเฝ้าเฉยพวคนติดยาเหล่านี้ตั้งแต่แรกจะ “เสนอหน้า” มาด่าว่าชายคนนี้น่าโหลยโท่ยห่วยแตกไร้น้ำยาหรือแม้กระทั่งกล่าวโทษเขาว่าการที่คนไม่สามารถเลิกยาได้ทั้งหมด 80 คนนั้นเป็นเพราะตัวเขาจู้จี้จ้านไม่เข้าใจเรื่องคนเดียว!! ทั้งที่สังคมอื่นๆไม่เคยคิดยื่นมือเข้าช่วยเหลือคนติดยากลุ่มนี้ตั้งแต่แรก แต่เมื่อเขาอาสาแก้ปัญหาไปด้วยวิธีการ “ค่อยๆลดยา” ลงเพื่อป้องกันการลงแดงจากการห้ามยาเด็ดขาดแต่กระนั้นบางส่วนของผู้ใช้ยา ก็ยังไม่สามารถเลิกยาได้ มันย่อมไร้สาระและเลวร้ายที่สุดหากเราจะกล่าวโทษชายผู้นี้ว่าการที่คนไม่สามารถเลิกยาได้หมด “ทุกคน”

นั่นเป็นเพราะวิธีการในการรักษาของเขา และพวกที่เหลืออีก 20 คนก็ถูกนำไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลจนหาย ดังนั้นโลกจึงควรประณามชายคนนี้และยกย่องพวกที่เมินเฉยในตอนแรกแล้ว ก็ฉวยโอกาสพา 20 คนที่เหลือไปโรงพยาบาล แน่จนมันย่อมเป็นเรื่องเหลวไหลที่ใครสักคนจะมีพฤติกรรมดังตัวอย่างที่ว่ามา เพราะที่ถูกต้องแล้วเราควรยกย่องชายผู้นี้ในฐานะผู้ริเริ่มคนแรก ฉันทได้ก็ฉันทนั้นการที่พวกสมอบางส่วนหนึ่งพยายามจะโจมตีอิสลามด้วยเหตุผลโง่ๆว่าอิสลามไม่ห้ามการมีทาสอย่าง “เด็ดขาด” ดังนั้นจึงควรประณามอิสลามที่ทำให้ระบอบทาสถูกมองว่า “ไม่บาป” ในหมู่ผู้คนในตะวันออกกลาง ทั้งที่อิสลามก็ตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกับตัวอย่างของชายผู้นี้ที่ริเริ่มใช้ความพยายามในการทำลายด้วยวิธีการค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งอาจจะมีบางส่วนที่หลงค้ำตกเหลืออยู่ ดังนั้นการยกเลิกทาสขององค์คริสตียนุษยชนสากลย่อมเป็นสิ่งที่น่ายินดี แต่การกล่าวโทษว่าระบอบทาสอยู่ได้ในตะวันออกกลางและแอฟริกาเพราะกฎหมายอิสลามยอมรับการมีทาส ทั้งที่ขณะเดียวกันอิสลามกลับพยายามอย่างสุดความสามารถในการล้มล้างระบอบนี้ก็คือความเหลวพ้อๆกันกับที่เรากล่าวโทษชายผู้พยายามบำบัดอาการติดยาด้วยเหตุผลที่เขา “ไม่ห้าม” การเสพย์ยาอย่างเด็ดขาดทั้งที่เขาพยายามอย่างยิ่งยวดจนสุดความสามารถเพื่อให้ผู้ติดยาสามารถเลิกยาได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่โลกควรกระทำคือยกย่องสรรเสริญอิสลามในการพยายามดำริที่จะปลดปล่อยทาสตั้งแต่แรกเริ่ม แม้ว่าอิสลามจะไม่ห้ามการมีทาสอย่างเด็ดขาดแต่กลับหากลยุทธ์ทำลายระบอบทาสในอีกทางหนึ่ง และแม้ว่าอิสลามจะไม่สามารถเลิกทาสได้หมดทุกคนบนโลกนี้แต่นั่นก็คือสิ่งที่น่ายกย่องในฐานะที่อิสลามริเริ่มกระบวนการทำลายทาสขึ้นมาในตอนแรก

คนโง่บางส่วนอาจจะแย้งมาว่าสุกุ่มอิสลามว่าด้วยเรื่องทาสนั้นยังไม่ถูกยกเลิก พุดอีกนัยหนึ่งก็คือ หากชาติที่ขาดการพัฒนาอย่างเช่น มอริทาเนีย ยังมีการใช้ทาสอยู่นั้นแสดงว่าไม่เป็นไร ก็เท่ากับอิสลาม “ส่งเสริม” การมีทาสหรือหากยุคนี้จะมีใครอุทิศสร้างระบอบทาสขึ้นมาใหม่ก็ย่อม “ไม่บาป” ในทัศนะของอิสลามนั่นเอง!! นี่คือการวิเคราะห์ที่ต้องขอใช้คำว่า “โง่แล้ววอดฉลาด” อย่างยิ่งเพราะประการแรกเลย ทาสไม่ใช่ระบอบที่อิสลามสร้างขึ้นแต่มันมีมาก่อนอิสลามนับร้อยปีแล้ว ประการที่สองเมื่อครั้งอิสลามอุบัติมา อิสลามจำกัดการเพิ่มปริมาณของชนชั้นทาสด้วยการ “ห้าม” (หะรอม) นำคนอิสระมาเป็นทาสอีกในขณะพวกที่เป็นทาสอยู่แล้วอิสลามก็เร่งหามาตรการปลดปล่อยอย่างเป็นระบบ ประการที่สาม ดังนั้นการอ้างว่าอิสลาม “ไม่ห้ามการมีทาส” ซึ่งถ้าในปัจจุบันใครจะสร้างระบอบทาสขึ้นมาใหม่ก็ย่อมไม่บาปหรือกระทำได้นั้นคือคำอ้างที่ผิดพลาดอย่างมากเพราะมนุษย์ในปัจจุบันเกือบทั้งหมดของโลกไม่ใช่ทาสแต่เป็นเป็นเสรีชน และอิสลาม “ห้าม” การนำคนที่เป็นไทมาเป็นทาส ดังนั้นการไม่ยกเลิกสุกุ่มทาสของอิสลามจึงไม่มีส่วนเชื้อให้ระบอบทาสเกิดขึ้นมาใหม่ตามคนโง่ๆบางคนคิดกันแต่อย่างใด เพราะในอิสลามห้ามนำคนเป็นไทมาเป็นทาส และในอิสลามนั้นการทำคนให้เป็นทาสได้มีกรณีเดียวคือพวกที่ตกเป็นเชลยในสงคราม “ญิฮาด” เพื่ออิสลามหรือพวกที่ขัดขวางมาดร้ายต่ออิสลามเท่านั้นและการสงครามญิฮาด

ไม่ใช่การรุกรานหาเรื่องผู้อื่น ดังนั้นหากไม่มีใครขัดขวางอิสลามทาสเซลยก็ย่อมเกิดขึ้นไม่ได้ แต่ก็
นั้นอีกแหละว่า การที่อิสลามอนุมัติการทำคนให้เป็นทาสกรณีเซลยศึกเท่านั้น ก็อาจจะมีบางพวก
อ้างว่านั่นไงช่องโหว่ของกฎหมายอิสลามที่จะทำให้ทาสเกิดขึ้นใหม่ได้อีก เพราะสงครามยังมีอยู่
ต่อไป ซึ่งประเด็นของ เซลยและการเป็นทาสของเซลยสงครามนี้จะได้วิเคราะห์เจาะลึกในส่วน
เนื้อหาต่อไป

อย่างไรก็ตามในส่วนของเซลยศึกสงครามที่อิสลามอนุมัตินั้นยังมีข้อสับสนทางกฎหมาย
ดังที่ได้กล่าวไปแล้วคือ กรณีเซลยหญิงที่ถูกจับมาในสงครามนั้นหลักการอิสลามอนุมัติให้ทหาร
มุสลิมสามารถร่วมประเวณีกับพวกนางได้ ข้อบัญญัติทางกฎหมายประการนี้จึงส่งผลให้เกิด
จินตนาการที่เบี่ยงเบนคลาดเคลื่อนไปว่าอิสลามอนุญาตการ “ข่มขืน” เซลยหญิงอันเป็นการ
กระทำที่มนุษยชาติต่างประณาม มนุษยชาติต่างเป็นสัจชีพยานถึงความโหดร้ายที่ผู้หญิงต้องตก
เป็นเหยื่อการทารุณในสงครามอันหื่นกระหาย ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ทหารญี่ปุ่นข่มขืนสตรีในเมือง
นานกิงของจีนเกือบยกเมือง, การข่มขืนสตรีชาวเยอรมันตามท้องถนนเมื่อคราวที่กรุงเบอร์ลินถูกโซ
เวียตถล่มจนพินาศ, การข่มขืนสตรีชาวเวียดนามและเกาหลีเหนือโดยตำรวจโลกอเมริกาพระเอก
ตลอดกาลที่พีไทยเลียแข้งขามาตลอดนับตั้งแต่สมัยเผด็จการถนอม-ประภาสฯ แล้วการที่
สงคราม “ญิฮาด” ของมุสลิมอนุมัติการหลับนอนกับเซลยหญิงได้การกระทำเช่นนี้จะต่างกัน
อย่างไรกับกรณีตัวอย่างที่ยกมากระนั้นหรือ? ด้วยเหตุแห่งความสับสนในข้อกฎหมายนี้จึงทำให้
หนังสือเล่มนี้อาจจะกอปรไปด้วยการวิเคราะห์ทางกฎหมายอิสลามตามที่ความสามารถอันน้อย
นิดของข้าพพจะวิเคราะห์ได้ หนังสือเล่มนี้จึงอาจจะไม่ใช่หนังสือว่าด้วยการปลดแอกทาสของ
อิสลามอย่างเดียวซึ่งจะรวมถึงการวิเคราะห์ข้อกฎหมายอิสลามประการนี้แทรกด้วย

ข้าพพขอยืนยันอีกครั้งครา ณ ที่นี้ว่าประวัติศาสตร์การต่อสู้และความขัดแย้งของม
นุษยชาติคือประวัติศาสตร์แห่งการต่อสู้ระหว่างฝ่ายศรัทธาและฝ่ายปฏิเสธต่อพระผู้เป็นเจ้าที่
แท้จริงทั้งสิ้น ซึ่งในบางกรณีการฟาดฟันจนครั้งก่อนโลกเกือบจะพินาศยับปางเช่น สงครามโลกครั้งที่
๑ และ ๒ , สงครามเย็น ต่างก็ล้วนเป็นปฏิกิริยาที่ลัทธิปฏิเสธพระเจ้าในรูปแบบและชื่อต่างๆฟาด
ฟันกันเพื่อแย่งชิงพื้นที่ความเป็นใหญ่บนโลกนี้ของลัทธิตนภายใต้การดูหมิ่นของมารร้ายอับิสที่หลง
ยึดกระหย่องย่อมใจที่ได้เห็นมนุษยชาติฟาดฟันกันเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของตน นั่นก็คือ การลง
หลอกลูกหลานอาดัมให้ถอยห่างจากการศรัทธาต่อพระเจ้าที่เที่ยงแท้ การฟาดฟันต่อสู้กันของ
มนุษยชาติในหน้าประวัติศาสตร์จึงมีอาจจะจบสิ้นได้ภายใต้เงือนไขลงโลกอย่าง องค์กษัตริย์ภาพ
สากลในนาม U.N. หรือการจัดสมมนาสมานฉันท์ในห้องแอร์เย็นฉ่ำแสนสบายภายใต้กองปราบ
เล็ดของมวลมนุษยที่ถูกสังหารมาอย่างยาวนาน หนทางเดียวของมนุษยชาติที่จะหลุดพ้นจาก
ทุกข์อันเชื้อมนี้คือการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการต่อสู้แห่งประวัติศาสตร์ โดยเลือกอยู่ฝ่ายข้าง
แนวทางที่ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าอย่าง “อัลอิสลาม” เพื่อปลดแอกมนุษยจากการเป็นทาสของ

ระบอบปฏิเสธรพระเจ้า ความพ่ายแพ้ของระบอบปฏิเสธรเจ้าอย่างราบคาบเท่านั้นจะนำความสุขมาสู่อารยธรรมมนุษย์ได้ มนุษย์จึงมีอาจหลีกหนีจากประวัติศาสตร์แห่งการต่อสู้เพื่อกลบเกลื่อนความขัดแย้งด้วยสันติภาพเทียมใด ๆ ได้ เพราะมนุษย์ได้ถูกแบ่งกว้างๆ เป็นเพียงมนุษย์ผู้ศรัทธาและมนุษย์ผู้ปฏิเสธรต่อพระเจ้า ซึ่งพวกแรกยืนอยู่บนประวัติศาสตร์ของการต่อสู้ในหนทางของพระองค์อัลลอฮ์ ในขณะที่พวกหลังยืนอยู่บนประวัติศาสตร์แห่งการต่อสู้เพื่อระบอบปฏิเสธรพระเจ้าในรูปแบบต่างๆ ทั้งปวง (4:76) การต่อสู้มิได้หมายความว่าความถึงการจับอาวุธฟาดฟันเพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึง “ความขัดแย้งทั้งปวง” ระหว่างมนุษย์สองฝ่ายไม่ว่าจะเป็นในด้านความคิด, วิชาการ, วิทยาศาสตร์และระบอบวิถีชีวิตการเมืองและสังคมทั้งหมดล้วนจะต้องถูกรวมเข้าอยู่ในการต่อสู้ในหน้าประวัติศาสตร์ทั้งสิ้น

หนังสือของข้าฯ เล่มนี้จักขอเป็นส่วนร่วมหนึ่งในการต่อสู้ของประวัติศาสตร์มนุษยชาติในฟากฝั่งของชนที่ศรัทธาในพระเจ้า ด้วยความมั่นใจอย่างเปี่ยมล้นว่าการต่อสู้กับศัตรูผู้โหดของพระองค์จะทำให้ผมเราล้มลงแห่งความสำเร็จจากคำสัญญาของพระองค์ (5:35) แม้ว่าภาวะโลกในขณะนี้จะถูกปกคลุมไปด้วยพลະกำลังของลัทธิปฏิเสธรเจ้าอย่างดาษดื่น จนประวัติศาสตร์โลก ณ ตอนนีกลับกลายเป็นเพียง “ประวัติศาสตร์เพื่อฆาตกรรม” แต่กระนั้นก็ตามแม้ความทุกข์ระทมจะยาวนานปานใด แต่ทุกครั้งที่มีมุสลิมทุกผู้ทุกนามตระหนักรู้ขึ้นมาเพื่อปกป้องแนวทางอันเที่ยงแท้ของพวกเขา บรรดามุสลิมได้ยืนขึ้นเพื่อคัดค้านศัตรูในนามของชนผู้เปลี่ยนประวัติศาสตร์ไปสู่ประวัติศาสตร์หน้าใหม่ที่รัศมีของพระผู้เป็นเจ้าจะส่องจรัสเจิดจ้าปกคลุมผองชนทุกหย่อมหญ้าจากคำสัญญาของพระองค์ที่จะให้ผมมุสลิมได้ครอบครองหน้าแผ่นดินนี้และศาสนานาของพระองค์ จักมั่นคงแผ่กว้างไร้สิ่งใดเทียมทาน (24:25) ชัยชนะอันยิ่งใหญ่จะต้องบังเกิดขึ้นจริงและประวัติศาสตร์โลกภายใต้การต่อสู้ของศรัทธาชนจะผลักดันให้ลัทธิปฏิเสธรเจ้าของอับลิสต้องปราชัยไปในที่สุด ประวัติศาสตร์โลกจะต้องแปรเปลี่ยนไปสู่ประวัติศาสตร์แห่งชัยชนะของฝ่ายผู้ศรัทธาในพระเจ้า และประวัติศาสตร์ทั้งผองจะต้องถูกจารึกในฐานะ “ประวัติศาสตร์เพื่อพระเจ้า” และโดยพยานภาพของพระเจ้าที่แท้จริงเพียงหนึ่งเดียวคือ พระองค์อัลลอฮ์สุบฮานะฮฺวะตะอาลา ขอประวัติศาสตร์จะมีเพียงไว้เพื่อรับใช้แด่พระองค์อัลลอฮ์เพียงผู้เดียวเทอญ

หรือท่านกำลังอยู่นอกประวัติศาสตร์?

ซัรฟุดดีน อามิลี

(กลุ่มอัสซาบิกูน)

dolmabahce_26@hotmail.com

บทที่ 2

มายาคติทางสังคมแห่งโลกตะวันตก

ในช่วงเพลาสายของฤดูร้อนวันหนึ่ง ข้าพเจ้าถูกปลุกขึ้นมาจากห้องวังวนแห่งการหลับใหล ด้วยเสียงโทรศัพท์มือถือที่ร้องแผดลั่นอยู่ตรงมุมห้องของข้าฯ เมื่อข้าฯ เลื่อนดูก็ปรากฏว่าเป็นเบอร์โทรศัพท์ของท่านอาจารย์ชะวีฟ วงศ์เสงี่ยม อามีรกลุ่มอัสซาบิฏนผู้จัดเจนในเรื่องศาสนา เปรียบเทียบของเรานี้เอง หลังจากกดรับสายตามปกติวิสัยแล้วท่านอาจารย์ชะวีฟก็บอกสั้นๆ คว้า คุณอิซา(สมาชิกกลุ่มอัสซาบิฏนอดีตคริสต์ชนท่านหนึ่ง)สงสัยในเรื่องของทาสอันเป็นฐานันดรทางสังคมแขนงหนึ่งที่ได้มีการกล่าวถึงในศาสนาอิสลาม จึงอยากจะให้ข้าฯ ช่วยไขข้อข้องใจกันเสียหน่อยเนื่องจากเราไปอ่านอัลกุรอานแปลไทยฉบับของนักเรียนเก่าอาหรับโองการว่าด้วยเชลย-ทาสหญิงซึ่งทหามุสลิมได้รับอนุมัติให้หล้นบนอนด้วยได้โดยไม่ต้องแต่งงาน (4:24) ข้าพเจ้าจึงชี้แจงแก่คุณอิซาไปและหลังจากการเสวนาไขข้อข้องใจกันในเรื่องทาสแล้วเราต่างก็จบการสนทนาและแยกย้ายกันไปตามวิถีทางของตน

อย่างไรก็ดีตลอดวันนั้นข้าฯ เกิดความกระวนกระวายใจต่อแรงกระตุ้นในห้วงจิตสำนึกบางประการซึ่งกำลังถูกพรัวเรียกอยู่ในดวงจิตมากขึ้นทุกคราที่ จนเป็นผลให้ดวงจิตต้องเกิดอาการไม่สงบอยู่รำไปเนื่องด้วยรู้ที่อยู่ในทรวงอกว่าเรื่องราวข้อข้องใจเกี่ยวกับเรื่องทาสที่ข้าฯ ได้รับการถามไถ่เมื่อเช้านี้ ในกาลหนึ่งแล้วก็เคยเป็นปัญหาคาใจแก่ข้าฯ จนต้องรื้อร่นค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบกันชนิดทุกลักทุเลพอดู อาจจะต้องประเด็นดังกล่าวนั้นเป็นประเด็นอ่อนไหวในทางประวัติศาสตร์และศีลธรรมซึ่งล่อแหลมต่อการเบี่ยงเบนความเข้าใจอันถูกต้องตามเจตคติของอิสลามได้ คำปรารภของคุณอิซาที่สะท้อนความอ่อนไหวและความล่อแหลมของการเข้าใจผิดซึ่งก่อเค้าแห่งจินตนาการว่าอิสลามคือศาสนาที่อนุมัติเรื่องการหล้นบนอนกับสตรีทาสที่ถูกจับมาเป็นเชลยจากสงคราม(โดยไม่ต้องแต่งงาน)คล้ายกับจะตอกย้ำความพยายามของเหล่าบรรพาคดีผู้แผดเผาไปด้วยเพลิงแห่งโมหะคติซึ่งกำลังไหม้กระหน่ำโหมเผาชนเชื้ออยู่ในร่วมธงแห่งชาติยุโรปว่าอิสลามคือศาสนาแห่งการข่มขืนเชลยหญิง!! อิสลามคือศาสนาที่อุตรวิสังคมาทาสอันชั่วร้ายขึ้นมา!! มุฮัมมัดคือชายผู้ข่มขืนสตรีเพศจากสงครามและพ่อค้าทาส!! (ขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ที่ข้าฯ ต้องเอ่ยคำโหมเผาวิบัติเช่นนี้) ปมปัญหาในหลักการอิสลามข้อนี้รับเราจิตใจข้าฯ ให้รีบลงมือเขียนเอกสารชี้แจงประเด็นนี้โดยเร็วแต่กระนั้นก็ดีเนื่องด้วยภาระที่กำลังง่วนงานสาละวนกับการเรียบเรียงหนังสือเล่มใหม่อยู่นั้นจึงผลักดันให้ข้าฯ ต้องผละทิ้งเจตนารมณดังกล่าวนี้ไปพร้อมกับปลอบใจตัวเองว่าคงไม่เป็นไรกระมัง เพราะในสังคมไทยยังไม่ปรากฏการถกเถียงในปัญหาดังกล่าวนี้นี้จึงสมควรชักศึกเข้าบ้านเสียก่อน!!

วันรุ่งขึ้นในขณะที่กำลังโอดแล่นหาความรู้ในโลกไซเบอร์นั้นห้วงสมองก็พลันสั่งการให้ลองค้นหาคำว่าทาสหญิงหรือเชลยในเวปกูเกิ้ลดู การค้นหาคำครั้งนี้ได้นำพาข้าฯ ให้ตระหนักถึง

ปัญหาร้ายแรงประการนี้แล้วเนื่องเพราะข้าฯได้พบบทเห็นกระดานเสวนาในเว็บพันทิพย์อันเพียบพร้อมไปด้วยเหล่าผู้สะพรั่งซังในอัล-อิสลามสุดประดามีกำลังวิพากษ์อิสลามกันอย่างสนุกปากจากประเด็นเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์กับทาสหญิงในสงคราม คนเหล่านี้ประโคนคบเพลิงพยาบาทแก่ลูกสมุนของตนเองด้วยข้อหาต่าง ๆ นานาจนท้ายที่สุดก็สรุปเอาดีที่ว่าเป้าหมายเบื้องลึกที่กระตุ้นเหล่าทหารมุสลิมให้ออกสู่การญิฮาดก็หมายเพียงแค่ว่าจะครอบครองหญิงเซलयามๆ และนำมาปรนเปรอเพื่อใคร่ระเรงการามรมณ์กันเสียมากกว่า!!

ครั้นเมื่อเห็นการณ์เป็นเช่นนี้แล้วข้าฯก็มีอาจนิ่งเฉยทนต่อไปได้อีก ต้นฉบับหนังสือเล่มใหม่จึงถูกปิดออกไปจากสารบบการทำงานเสียก่อนแล้วจึงเริ่มลงมือเขียนหนังสือขึ้นนี้ขึ้นแทน ซึ่งหากจะให้วิพากษ์วิจารณ์ถึงข้อกล่าวหาที่ปรากฏอยู่ในเว็บพันทิพย์นั้นก็คงมิใช่บทวิเคราะห์ในเรื่องทาสที่แปลกใหม่แต่อย่างใดเลย เป็นแต่เพียงแค่การคัดลอกข้อมูลจากเว็บไซต์ฝรั่งต่างๆ ที่อคติต่ออิสลามอย่างน่าเวทนามานำเสนอเพื่อปลุกกระแสชาตินิยมเกลียดมุสลิมขึ้นในชาติเท่านั้น!

เมื่อพูดถึงสิ่งที่ถูกเรียกกันในภาษาของมนุษย์ว่า ทาส (Slave) ห่วงความเข้าใจของผู้คนที่ได้รับฟังถึงคำศัพท์นี้มักจะก่อเกิดความรู้สึกสะอิดสะเอียนและโกรธแค้นถึงความเลวร้ายของระบอบสังคมในยุคอดีตที่ได้มีส่วนร่วมในการรังแกบีฑาทกดขี่มนุษย์ด้วยกันภายใต้ปลักของความ เป็น “ทาส” ซึ่งสภาพของความไร้ซึ่งอิสรภาพและเสมอภาคที่มนุษย์กลุ่มผู้อ่อนด้อยได้รับการขูดเยียดในสถานภาพดังกล่าว พร้อมกันนี้ความเกลียดชังดังกล่าวก็มักผลักดันความรู้สึกไปในทิศทางเดียวกันในลักษณะของการเกลียดชังและอคติต่อระบอบความคิดและสังคมวัฒนธรรมใดๆ ก็ตาม ในอดีตที่มีส่วนร่วมรู้เห็นสนับสนุนต่อการคงอยู่ของระบอบอันโสมมเช่นระบอบทาส (Slavery) ดังนั้นโดยพื้นฐานแล้วหากมีระบอบความเชื่อใดๆ ที่พิจารณาอย่างผิวเผินแล้วเป็นสิ่งที่ส่อแว่วว่าจะสนับสนุนต่อการมีอยู่ของทาสระบอบนั้นก็จะถูกตราหน้าว่าเป็นระบอบที่ชั่วร้ายในสายตาของมนุษย์ในกาลปัจจุบันอันเนื่องจากโลกทัศน์ของผู้คนในยุคร่วมสมัยที่ถวิลหาความเสมอภาคและอิสรภาพตามสโลแกนสวยหรูของลัทธิประชาธิปไตยนั่นเอง อิสลามซึ่งโดยพื้นฐานแล้วมีการบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับระบอบทาสจึงมักตกเป็นเป้าของการหมิ่นเหม่โจมตีอย่างมีดบาดเสมอมา

ในมุมมองของข้าฯแล้ว หากไม่นับปัญหาของการวิพากษ์เรื่องการแต่งงานระหว่างท่านนบี ศ็อลฯ กับท่านหญิงอาอิชะฮ์ ร่อฎิยะฮ์ ปัญหาเรื่องทาสนับได้ว่าเป็นประเด็นปัญหาที่ถูกหยิบยกมาโจมตีให้ร้ายอย่างคลาดเคลื่อนต่ออิสลามมากที่สุด ข้าฯเองในฐานะคนที่ชอบตะลอนไปกับโลกไซเบอร์พบเห็นอย่างทันตาเลยว่าในบรรดาประเด็น “พระเอก” ที่พวกต่อต้านอิสลามในเว็บไซต์มักหยิบยกโฆษณากันชนิดสะบัดหน้าเหวี่ยงก็คือการมีอยู่ของกฎหมายอิสลามในการยอมรับระบอบทาส ดังนั้นก่อนจะได้เข้าไปวิพากษ์วิจารณ์กันในรายละเอียดถึงข้อกฎหมายอิสลามในเรื่องของ

ระบอบทาสนั้น ข้าพเห็นว่าควรจะมีการรื้อถอน (Struggle) และทำลายความเข้าใจผิดๆในเรื่อง ทาสอย่างเป็นขั้นเป็นตอนเสียก่อน

ทาส : กับความพยายามขององค์ความรู้ตะวันตกในการหาแพะรับบาป

ระบอบทาสถือได้ว่าเป็นระบอบแห่งความต่างพร้อมของมวลมนุษยชาติที่นักประวัติศาสตร์ต่างก็พยายามที่จะหาคำตอบถึงสาเหตุแห่งการเกิดขึ้นของระบอบอันชั่วร้ายดังกล่าวนี้มาโดยตลอด โลกตะวันตกซึ่งถูกปกครองด้วยร่มธงของวิชาความรู้ในแบบคริสต์เตียนตลอดจนลัทธิปฏิเสธรพระเจ้าต่างก็มุ่งมาดพยายามที่จะหาผู้รับผิดชอบต่อการคงอยู่ของระบอบนี้ กระบวนการกล่อมเกลาคำความรู้แก่ผู้คนผ่านงานเขียนทางวิชาการและสื่อคืออาวุธชิ้นเด็ดที่โลกตะวันตกได้สร้างตราบาปให้แก่ประชาชาติอิสลามในเรื่องของการมีอยู่ของระบอบทาสในภูมิภาคตะวันออกกลาง ความอาฆาตมาดร้ายของโลกคริสต์เตียนและยุโรปภายใต้ลัทธิปฏิเสธรพระเจ้าที่ถูกพุ่มพักมาอย่างยาวนานได้สรรสร้างคำอธิบายแก่พวกเขาว่าการคงอยู่ของระบอบทาสในยุคปัจจุบันนั้นเป็นผลมาจากตัวตนของศาสนาอิสลามเอง และเพื่อปิดเบือนข้อใส่ร้ายเหล่านี้ให้ดูมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น การหยิบยกประเด็นทางข้อกฎหมายอิสลามมานำเสนอตอบโต้แก่ชาวโลกว่ากฎหมายอิสลามยอมรับการมีทาส(มีแล้วไม่บาป) จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ถูกหยิบยกมานำเสนอกันบ่อยครั้งในระยะเวลาหลังๆมา ดังที่เราจะพบว่าสื่อตะวันตกนั้นได้หยิบฉวยสภาวะของชาติแอฟริกามุสลิมบางชาติที่ขาดการพัฒนาและยังคงไว้ซึ่งระบอบทาสมาเป็นตัวโฆษณาถึงการมีอยู่ของระบอบอันป่าเถื่อนนี้เพื่อดึงดูดใจผู้คนให้เกิดความเห็นใจต่อทาสเหล่านั้นและสร้างความเกลียดชังต่อชาวมุสลิมและศาสนาอิสลามในฐานะผู้ค้าจนต่อการมีอยู่ของระบอบนี้ เรามักจะได้รับทราบและพบเห็นตามสื่อสารคดีตะวันตกเกี่ยวกับเรื่องนี้ถึงการทรมานกดขี่ทาสดังที่ได้ถูกกระทำอยู่ในชาติมุสลิมบางชาติ โดยเฉพาะในชาติมุสลิมบริเวณแอฟริกาและตะวันออกกลางที่ระบอบการทำคนเป็นทาสยังคงมีอยู่กระทั่งทุกวันนี้¹⁴ ประเทศชูดานคือหนึ่งในประเทศมุสลิมที่ได้ถูกโจมตีว่ายังคงมีระบอบทาสอยู่ในแถบท้องที่ชนบท¹⁵ แต่ก็ยังถือว่าน้อยกว่าประเทศมอริทาเนียซึ่งประมาณการกันว่ามีทาสมากถึง 6 แสนคนจากผู้ชาย,สตรีและเด็กหรือคิดเป็น 20 % ของประชากรทั้งหมดและโดยมากถูกบังคับเป็นทาสเพื่อใช้เป็นแรงงานในการผลิต¹⁶

¹⁴ Does Slavery Still Exist? : <http://www.anti-slaverysociety.org/slavery.htm>.

¹⁵ John Eibner. My Career Redeeming Slaves. : <http://www.meforum.org/449/my-career-redeeming-slaves>

¹⁶ The East African. Mauritania made slavery illegal last month. : <http://www.saiia.org.za/governance-and-aprm-opinion/mauritania-made-slavery-illegal-last-month.html>

การคงอยู่ของระบอบทาสอันล้ำหลังในชาติมุสลิมที่ขาดการพัฒนาเหล่านี้บ่อยครั้งมักได้รับการอธิบายถึงสาเหตุแห่งการดำรงอยู่อย่างเชื่อมโยงต่อหลักการอิสลามว่าเป็นส่วนสำคัญที่ได้สร้างความสัมพันธ์ทางสังคมในรูปแบบทาสให้เกิดขึ้นในทวีปแอฟริกาและตะวันออกกลาง ดังที่เราจะพบว่าภายใต้คำอธิบายถึงการกำเนิดขึ้นของสาธารณรัฐอิสลามแห่งชาติอิหร่านของวงศ์ชาฮูดี การมีอยู่ของระบอบทาสในรัฐชาฮูดีอิหร่านจนถึงปี 1960 มากถึง 3 แสนคน ก็ได้กลับกลายมาเป็นข้อเท็จจริงเชิงสถิติที่สร้างภาพตัวแทนต่อกฎหมายและรัฐอิสลามอย่างผิดๆว่าคำจูนต่อการมีอยู่ของระบอบทาสดังกรณีของรัฐชาฮูดีอิหร่านที่ถูกปกครองด้วยกฎหมายอิสลามเอง¹⁷

ความพยายามในการอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมผ่านตัวแปรของทาสในองค์ความรู้จากโลกตะวันตกดังที่ยกตัวอย่างกล่าวไปนั้นได้พิสูจน์แก่เราอย่างชัดเจนว่าบางครั้งความลำเอียงเป็นสิ่งที่มิอยู่ในหมู่ชาวตะวันตกชนิดไม่เคยจางหายและการขาดการลำดับเหตุการณ์ที่ถูกต้องก็มักส่งผลต่อการวิเคราะห์ความป่วยไข้ของสังคมได้อย่างคลาดเคลื่อนเช่นกัน ความพยายามที่จะยึดเยียดให้อิสลามต้องเป็นผู้แบกรับความรับผิดชอบต่อการเกิดขึ้นของระบอบทาสในดินแดนดังกล่าวถือว่าเป็นความอธรรมที่องค์ความรู้ใดๆก็ตามมีอาจจะยอมรับได้ด้วยประการทั้งปวง หากแม้ว่าการดำรงอยู่ของทาสในอาณาบริเวณใดในสมัยปัจจุบันหรือการปรากฏร่องรอยของการมีอยู่ของระบอบดังกล่าวในยุคสมัยหลังสงครามโลกเป็นต้นมาคือข้อตัดสินที่ทำให้ศาสนาหลักในท้องที่เป็นผู้รับผิดชอบแล้วไซ้ ข้าเองก็มีอาจทราบได้ว่าพวกนักวิชาการที่มีอคติต่ออิสลามเหล่านี้จะทำการสรุปเอาอย่างดื้อๆดังที่กำกับอิสลามหรือไม่ว่าทุกศาสนานบนโลกใบนี้ล้วนมีส่วนร่วมในการกดขี่คำจูนต่อระบอบทาสทั้งสิ้น!!? เมื่อเราพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ว่าตัวเลขที่ได้รับการประมาณการณ่ว่าในโลกยุคปัจจุบันยังคงมีประชากรโลกที่ตกอยู่ใต้สภาพของความเป็นทาสสูงถึง 12 ล้าน¹⁸ หรืออาจจะมากถึง 27 ล้านคน¹⁹ และพื้นที่ที่คาดการณ์ว่ามีประชากรทาสใหญ่ที่สุดก็คือดินแดนเอเชียใต้ที่การเป็นทาสของผู้คนโดยมากมักมาจากการเป็นหนี้สินที่ไม่อาจชดใช้ ทาสในดินแดนเหล่านี้จึงมักตกอยู่ในสภาพคล้ายคลึงกับทาสในยุคอดีตที่ยอมขายตัวเองเป็นทาสสินไถ่แก่เจ้านั้นจนบ่อยครั้งการเป็นทาสก็มีการสืบทอดไปยังชนรุ่นต่อมา²⁰ ดังนั้นสภาพของทาสในยุคสมัยที่ผู้คนต่างภูมิใจต่อความเบ่งบานของประชาธิปไตยนั้นระบอบทาสยังไม่เคยสูญหายไปจากมนุษย์แต่อย่างใด อีกทั้งนักวิชาการที่มองการณ์ไกลและลึกซึ้งก็ได้มีความพยายามจะวิพากษ์ว่าระบอบทาสยังไม่เคยหมดไปจากสังคมมนุษย์หากแต่ได้แปรรูปของระบอบนี้เข้าสู่กระบวนการผลิตแบบ

¹⁷ Islam and slavery : http://www.bbc.co.uk/religion/religions/islam/history/slavery_8.shtml.

¹⁸ Forced labour : http://www.ilo.org/global/Themes/Forced_Labour/lang--en/index.htm.

¹⁹ E. Benjamin Skinner. Sex trafficking in South Africa: World Cup slavery fear . : <http://www.time.com/time/magazine/article/0,9171,1952335,00.html>.

²⁰ Slavery in the 21st century . : <http://www.newint.org/issue337/facts.htm>.

ใหม่ในยุคสมัยที่เศรษฐกิจทุนนิยมและโรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้น และการทำงานดุจสัตว์ของมนุษย์ในระบบเศรษฐกิจเหล่านี้ด้วยสภาพที่ไม่ต่างอะไรจากทาสแรงงานในอดีต มนุษย์ในยุคปัจจุบันนี้จึงสมควรแก่การภูมิใจกับการหมดไปของทาสจริงหรือ??!

นักวิชาการได้พิจารณาว่าเงื่อนไขที่จะถูกถือว่าเป็นทาสจะยังคงมีอยู่ในยุคสมัยปัจจุบันนั้นประกอบไปด้วยสภาพความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นไปในทางลบหลากหลายรูปแบบ เช่น ทาสหนี้สิน (debt bondage), ข้าติดที่ดิน, ทาสครัวเรือนหรือแม้กระทั่งการบังคับเด็กทำงาน, ทหารเด็กและการบังคับการแต่งงานก็ตามแต่²¹ เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงส่วนนี้เราก็จะพบว่าระบบสังคมทาสยังมีได้หายไปแต่อย่างใดเลยในโลกยุคร่วมสมัยและแม้กระทั่งปัจจุบันเองก็ตาม ในประเทศจีนแม้ว่ารัฐบาลจะประกาศเลิกทาสอย่างเป็นทางการขึ้นในปี 1910 แต่กระนั้นก็ตามการมีอยู่ของระบบทาสก็ยังคงได้รับการปฏิบัติอยู่ต่อไปในบางพื้นที่ของประเทศ²² ในรัฐฟลอริดาของสหรัฐอเมริกาเองการมีทาสอย่างผิดกฎหมายก็ยังคงดำเนินอยู่อย่างลับๆต่อไป กล่าวกันว่าจำนวนของทาสมีมากถึง 1,000 คนซึ่งถูกบังคับให้ใช้แรงงานในการก่อสร้าง²³ ขณะที่ในปี 2007 มณฑลฉ่านซีและเหินหนานของประเทศจีนได้เปิดเผยตัวเลขของคน 570 คนที่ได้ถูกจับไปเป็นทาสแรงงานในการผลิตก้อนอิฐ²⁴ ซึ่งในจำนวนนี้มีเด็กรวมอยู่ด้วยถึง 69 คน²⁵ และในปีถัดมา ระบบทาสก็ยังคงถูกค้นพบเจอในประเทศเนปาล ส่งผลรัฐบาลเนปาลจำต้องทำการปล่อยทาสที่ยังคงหลงเหลืออยู่ในระบบแรงงานบังคับที่เรียกกันว่า Haliya ซึ่งมีคนเป็นทาสมากถึง 20,000 คน²⁶ ประเทศอินเดียก็เช่นเดียวกันที่ต้องประสบกับปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้นจากความลำห้ทางศรัทธาของพวกเขา ชนชั้นจัณฑาลซึ่งมีสภาพชีวิตที่ต่ำกว่าสุนัขถือว่าเป็นประชากรที่มีมากถึง 40 ล้านคนในประเทศอินเดียซึ่งต้องถูกบังคับทำงานด้วยข้อสัญญาที่ผูกมัดพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะ

²¹ Religion & Ethics – Modern slavery: Modern forms of slavery. :

http://www.bbc.co.uk/ethics/slavery/modern/modern_2.shtml.

²² Convictions in China slave trial. : <http://news.bbc.co.uk/2/hi/asia-pacific/6902459.stm>.

²³ Florida Modern-Day Slavery Museum An examination of the history and Evolution of slavery in Florida's felds. : http://www.ciw-online.org/freedom_march/MuseumBookletWeb.pdf

²⁴ Convictions in China slave trial. : <http://news.bbc.co.uk/2/hi/asia-pacific/6902459.stm>.

²⁵ Zhe, Zhu. More than 460 rescued from brick kiln slavery.

http://www.chinadaily.com.cn/china/2007-06/15/content_894802.htm.

²⁶ Nepal abolishes slave labour system. :

<http://www.abc.net.au/news/stories/2008/09/08/2357789.htm?section=justin>

ทำงานชดใช้หนี้จนหมดในสภาพที่ไม่ต่างอะไรกับทาสสินไถ่ในอดีตเลย²⁷ ส่วนประเทศบราซิลที่อยู่บนละตินอเมริกาเองก็ยังคงหลงเหลือทาสมากถึง 5000 คนและเพิ่งจะได้รับการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่รัฐในช่วงปี 2008 นี้เองด้วยซ้ำ²⁸ ส่วนประเทศเอธิโอเปียนั้นในช่วงปี 1930 เองตัวเลขที่ประมาณการณ์การมีอยู่ของทาสก็สูงถึง 2 ล้านคน²⁹ เช่นเดียวกันกับประเทศเกาหลีระบอบทาสได้ถูกยกเลิกอย่างเป็นทางการในนโยบายการปฏิรูปประเทศในปี 1894 (The Gabo Reform of 1894) แต่ทว่าในทางปฏิบัติระบอบทาสกลับยังคงมีอยู่ไปจนถึงปี 1930 ในสมัยของชาวคังโชซอนที่ได้ปกครองเกาหลีประการณ์กันว่าทาสมีมากถึง 50 % ของประชากรเกาหลีได้ทั้งหมด³⁰

จากข้อมูลทั้งหมดระบอบทาสมิใช่เป็นสิ่งที่ยังคงหลงเหลือติดค้างเป็นปัญหาเพียงแค่นี้ในรัฐมุสลิมเท่านั้นหากแต่ทุกพื้นที่ของทุกศาสนาต่างล้วนแล้วแต่ประสบปัญหาการมีอยู่ของระบอบทาสทั้งสิ้น ถ้าเราใช้มาตรฐานทางตรรกะในแบบเดียวกันกับที่พวกตะวันตกกระทำต่ออิสลามเราจะสามารถตัดสินใจไปในทิศทางเดียวกันว่าทุกศาสนานบนโลกนี้ล้วนแล้วแต่ค้าจุนระบอบทาสจากข้อเท็จจริงที่ว่าระบอบทาสยังคงมีและได้รับการปฏิบัติอยู่ในดินแดนที่ศาสนาคริสต์, พุทธและฮินดูเป็นใหญ่อยู่ทั้งสิ้น ซึ่งแน่นอนว่าการตัดสินใจเช่นนี้ดูคล้ายจะเป็นเรื่องไม่ประเทืองปัญญาแต่ที่ว่ามันกลับกลายมาเป็นเครื่องมือพิพากษาอิสลามอย่างไม่ประเทืองปัญญาไปได้ในที่สุด ทั้งที่หากเราวิพากษ์กันในเรื่องนี้แล้ว การดำรงอยู่ของระบอบทาสในดินแดนพุทธศาสนานั้นส่วนหนึ่งต้องถือความกับศาสนาพุทธด้วยในฐานะองค์ความรู้ที่บัพพวงซึ่งมิได้ชี้แนะแก่นักชนของตนเองในการปฏิบัติต่อทาสแต่อย่างใดนอกจากการนั่งเฉยและปล่อยให้ศาสนิกชนของตนเองกระทำการต่อทาสไปตามอัธตาแห่งตน ขณะที่ศาสนาคริสต์เองก็จำเป็นต้องถูกวิพากษ์ไปในทางที่หนักกว่าจากข้อเท็จจริงที่ว่าคริสต์ศาสนาม้าจุนการมีอยู่ของระบอบทาสด้วยการกล่อมเกลาทาสให้เคารพเชื่อฟังนายของตนอย่างเต็มใจ (ดู **ธโมธิ 6:1**) หรือแม้แต่การที่ลัทธิประชาธิปไตยปลดปล่อยการมีอยู่ของระบอบทาสในรัฐของตนเองดังที่เห็นก็จำต้องควรได้รับการตำหนิถึงความเสื่อมสมรรถภาพในการแก้ปัญหาทาสของลัทธินี้เช่นเดียวกัน

²⁷ India: The current situation of Dalits, especially in Punjab; and any protest rallies held by dalits in Punjab in 1997 and 1998 and subsequent reaction by the authorities :

<http://www.unhcr.org/refworld/docid/3ae6ad3914.html>

²⁸ Vladimir Hernandez. Forced labour clouds boom in Brazil's Amazon. :

<http://www.bbc.co.uk/news/10230766>

²⁹ Freedom is a good thing but it means a dearth of slaves : Twentieth Century Solutions to the Abolition of Slavery (PDF). <http://www.yale.edu/glc/events/cbss/Miers.pdf>.

³⁰ Encyclopædia Britannica – Slavery. : <http://www.britannica.com/blackhistory/article-24156>.

การคงอยู่ของระบอบสังคมทาสแม้กระทั่งในโลกยุคทุนนิยมดังตัวอย่างที่ได้ยกแสดงไปคือ ข้อบ่งชี้ที่ชัดเจนว่าระบอบทาสมิใช่ความสัมพันธ์ทางสังคมอันชั่วร้ายที่สามารถล้มเลิกได้ด้วย การตรากฎหมายสั่งห้ามเด็ดขาด และนั่นคือเหตุผลที่ตอบคำถามแก่เราว่าเหตุใดจนเลยการมาของ อิสลามเมื่อ 1400 กว่าปีก่อนในขณะที่สังคมทาสกำลังเบ่งบานอยู่ในอุ้งมือของพลเมืองโลก ขณะนั้น อิสลามจึงไม่อาจที่จะทำการเลิกทาสอย่างเฉียบขาดได้ เพราะนอกจากการกระทำ ดังกล่าวจะไม่เป็นผลอันเนื่องจากระบบเศรษฐกิจและรูปแบบการผลิตของมนุษย์ในยุคอดีตนั้น วางหลักอยู่บนเกษตรกรรมที่ต้องใช้แรงงานทาสแล้ว การสั่งเลิกทาสอย่างเด็ดขาดนอกจากจะ สร้างสภาวะสูญญากาศทางสังคมมนุษย์ที่อาจต้องเผชิญการล่มสลายทางเศรษฐกิจและรูปแบบ การผลิตแล้ว การชนเผ่าและสงครามก็อาจเข้ามาแทนที่อิสรภาพของทาสที่ได้รับการยกเลิกด้วยซ้ำ ไป การเลิกทาสในสหรัฐอเมริกาด้วยสภาวะทางสังคมที่ยังไม่พร้อมต่อการเลิกทาสอย่างเฉียบพลัน กลับกลายเป็นสื่อนำพาประเทศไปสู่หายนะนั่นคือการก่อสงครามกันระหว่างรัฐฝ่ายเหนือและรัฐ ฝ่ายใต้ที่ไม่ยินยอมเลิกทาสเพราะเกรงว่าจะเสียผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สงครามครั้งนี้รู้จักกันในนาม สงครามกลางเมือง (Civil War) ซึ่งล้างผลาญชีวิตพลเรือนไปอย่างมหาศาล ฉะนั้นการ คำนี้ถึงข้อเท็จจริงที่ว่าระบอบสังคมทาสมิอาจยกเลิกได้อย่างทันทันโดยเฉพาในยุคสมัยที่ อิสลามปรากฏขึ้นในคาบสมุทรอาระเบีย อิสลามจึงมุ่งหมายหาทางแก้ปัญหาของระบบทาสด้วย วิธีการอื่น ๆ มากกว่าที่จะดันทุรังเลิกทาสไปอย่างขลาดเขลาเหมือนที่สหรัฐอเมริกากระทำ และนั่น จะเป็นคำตอบแก่เราไปสู่คำถามอีกประการหนึ่งว่าเหตุใดกฎหมายอิสลามจึงยอมรับเรื่องการมี ทาสว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย? สิ่งที่คุณอ่านจำต้องเข้าใจในเบื้องต้นก่อนก็คือว่า การเลิกทาส ที่ถูกกระทำโดยชาติต่างๆจนเป็นผลให้สังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่ปราศจากทาสแล้วเช่นกรณีของ ประเทศไทยเองก็ตาม ทั้งหมดนี้หาได้เกิดขึ้นจากความมีมนุษยธรรมของมนุษย์เป็นปัจจัยหลักแต่ ประการใดไม่ หากแต่รูปแบบการผลิตของมนุษย์ที่ได้เปลี่ยนไปจากระบบเศรษฐกิจแบบ เกษตรกรรมเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมที่มีลัทธิพาณิชย์นิยมเป็นตัวสนับสนุน ดังนั้นการเลิกทาสด้วย การตรากฎหมายจนเป็นผลสำเร็จนั้นส่วนสำคัญของมันมาจากการที่ระบบการผลิตของมนุษย์ เริ่มเปลี่ยนแปลงไป ระบบการผลิตแบบอุตสาหกรรมที่เข้ามาแทนที่เกษตรกรรมตลอดจนการ เกิดขึ้นของลัทธิอาณานิคมล่าเมืองขึ้นทั้งหมดนี้เป็นความเปลี่ยนแปลงทางวัตถุของมนุษยชาติที่ ส่งผลต่อการเลิกทาสไปในเวลาเดียวกัน เราจะพบว่าในยุโรปนั้นการเปลี่ยนแปลงสังคมทาสเกิดขึ้น ได้อันเนื่องจากระบบสังคมแบบศักดินาได้เข้ามาแทนที่ระบบทาสเสียก่อน แต่ในขณะเดียวกัน รูปแบบทางสังคมของชาติเอเชียและแอฟริกาที่วิวัฒนาการไปอย่างเชื่องช้าและแตกต่างจากไป จากยุโรปนั้นการเลิกทาสก็มักเป็นผลจากการเข้ามาคุกคามของลัทธิอาณานิคมเสียมาก และการ เลิกทาสโดยชนผิวขาวเจ้าอาณานิคมนั้นก็มิได้เป็นผลของมนุษยธรรมในจิตใจแต่อย่างใด หากแต่ การเข้ามาของลัทธิอาณานิคมนั้นในทางหนึ่งก็จำเป็นต้องอาศัยแรงงานของคนในอาณานิคมเพื่อการ

ผลิตสินค้าในโรงงาน การมีอยู่ของสังคมทาสย่อมไม่สามารถนำพาแรงงานของคนในอาณานิคม มาสู่โรงงานอุตสาหกรรมอันเนื่องจากทาสเป็นทรัพย์สินครอบครองของขุนนางและผู้มีอำนาจในท้องถิ่น ดังนั้นการมุ่งกดดันเจ้าผู้ครองนครในอาณานิคมให้ทำการเลิกทาสเพื่อสอดคล้องกับระบอบการผลิตของพวกเขาจึงเป็นเป้าหมายหลักของพวกเขาฝรั่งอาณานิคม ดังที่เราจะพบว่าสังคมทาสได้รับการคุกคามขึ้นในประเทศเพนซิลวาเนีย ปี 1688 ก็ต่อเมื่ออิทธิพลของพวกเขาเยอรมันและดัชท์ได้เริ่มเข้ามาคุกคาม ขณะที่การประกาศห้ามการค้าทาสในอังกฤษเมื่อปี 1807 ก็นำมาซึ่งการเลิกทาสที่ติดตามมาในอาณานิคมของตนเอง ดังที่พบว่าในปี 1896 จนถึง 1902 ในรัชสมัยของสุลต่านฮามุด บินมุฮัมมัด แห่งซานชิบาร์พระองค์ได้ทำการเลิกทาสทั้งหมดภายหลังจากที่ได้ถูกจักรวรรดิอังกฤษทำการกดดัน หรือหากเราจะพิจารณาอย่างใจเป็นธรรมแล้วแม้จะมีการยกเลิกทาสในยุโรปบางกรณีที่ไม่ได้เป็นไปตามเงื่อนไขของสภาพทางเศรษฐกิจ ดังเช่น กรณีการเลิกทาสในฝรั่งเศส เมื่อปี 1794 หลังชัยชนะของกลุ่มปฏิวัติฝรั่งเศสในนามคณะจาโคเบ็งส์ (Jacobins)³¹ แต่การเลิกทาสในฝรั่งเศสที่เกิดขึ้นก็สามารถที่จะมองว่าเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมจนเกินกว่าที่ระบอบทาสจะยังคงปักหลักอยู่ได้อีกต่อไป กล่าวคือการปฏิวัตินำมาซึ่งการล้มตายและสูญสิ้นอำนาจของพวกนายทาสเช่นขุนนาง การทำลายเช่นฆ่านายทาสจึงยังผลให้ระบอบทาสถูกทำลายไปด้วยโดยปริยายการเลิกทาสจึงพร้อมต่อการกระทำได้ ซึ่งแตกต่างกับบริบทของชาติต่างๆในโลกตะวันออก

เมื่อศาสนาอิสลามได้อุบัติขึ้นในคาบสมุทรอารเบียใน ศตวรรษที่ 7 ความป่วยไข้ทางสังคมในดินแดนแห่งนี้มีมากมายสุดคณานับ หนึ่งในความป่วยไข้ดังกล่าวก็คือสถานภาพอันตกต่ำของสตรีและระบอบทาส ความเข้าใจที่ควรจะถูกปรับโลกทัศน์ใหม่ก็คืออิสลามมิได้เกี่ยวข้องต่อการกำเนิดขึ้นของระบอบทาสแต่อย่างใดเลย เพราะทาสเป็นระบอบสังคมที่เป็นที่นิยมและมีอยู่อย่างดาษดื่นอยู่แล้วก่อนการกำเนิดของศาสนทูตมุฮัมมัด ศ็อลลัฯ ด้วยซ้ำ ความเข้าใจที่ว่าอิสลามเป็นแหล่งกำเนิดของระบอบทาสจึงเป็นความโง่เขลาเบาวิชาเป็นอย่างยิ่ง เพราะแม้กระทั่งทวีปแอฟริกาเองอันเป็นตลาดค้าทาสที่ใหญ่ที่สุดในโลกมุสลิมแล้วก็ตามระบอบทาสก็ยังคงมีอยู่อย่างยาวนานในอาณานิคมบริเวณนี้ก่อนการมาของอิสลามด้วยซ้ำไป โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ของทวีปแอฟริกาที่อิสลามได้แผ่ขยายไปนั้นการคงอยู่ของสังคมทาสก็มีมาก่อนหน้าอิสลามแล้ว และแม้ว่ายุคสมัยที่อิสลามได้เข้ามาปกครองทวีปแอฟริการูปแบบของทาสในสังคมอิสลามก็ยังคงแตกต่างไปจากทาสที่มีอยู่ในวัฒนธรรมเดิมของแอฟริกา แบบแผนโดยทั่วไปของระบอบทาสที่มีอยู่ในชาติ

31 Abolition Movement - EARLY ANTISLAVERY EFFORTS, EARLY EFFORTS OF BLACKS, REVOLUTIONARY ERA ABOLITIONISM, NORTHERN ABOLITIONISM. :

<http://encyclopedia.jrank.org/articles/pages/5913/Abolition-Movement.html>

มุสลิมในแอฟริกาเขตร้อนนั้นสามารถที่จะยอมรับด้วยความยุติธรรมว่ามันเป็นรูปแบบที่แตกต่างไปจากสังคมทาสในอาณานิคมอื่นๆของแอฟริกาที่อิสลามเข้าไปไม่ถึง³²

ระบบทาสเป็นระบบสังคมอันเลวร้ายซึ่งมีมากับมนุษยชาติเกือบ 11,000 ปีมาแล้ว³³ แหล่งบันทึกอันเก่าแก่ที่สุดที่เราหาได้ซึ่งพูดถึงระบบทาสก็คือประมวลกฎหมายของกษัตริย์ฮัมมูราบี มาตราที่ 7 (The Code of Hammurabi) ประมาณ 1760 ปีก่อนคริสตกาล และแม้กระทั่งในยุคสมัยแห่งไบเบิลเองระบบทาสก็ได้มีปรากฏอยู่แต่เดิมแล้ว³⁴ สาเหตุแห่งระบบทาสส่วนใหญ่ก็มักเกิดจาก 1) หนี้สินโดยบุคคลที่ล้มละลายมักขายตัวเองเป็นทาสเพื่อหลีกเลี่ยงหนี้การเป็นหนี้ 2) การลงโทษอาชญากรรม 3) เชลยสงคราม ซึ่งกรณีนี้ผู้ชนะสงครามมักทำการประหารผู้ชายและนำเด็กกับสตรีมาทำทาส แต่อาจจะมีการบ้างที่ผู้ชายจะถูกนำมาเป็นทาสเพื่อใช้แรงงาน 4) การลักพาตัวเด็กมาขายเป็นทาส 5) เด็กที่ถือกำเนิดขึ้นในสภาพของทาส³⁵ จากรูปแบบทั้ง 5 ประเภทข้างต้นนี้บ่งชี้ให้เห็นว่าระบบทาสจึงส่งผลให้ระบบสังคมเช่นนี้ปรากฏอยู่แทบจะทุกอารยธรรมของมนุษยชาติเหมือนกันไม่ว่าจะเป็น อียิปต์โบราณ, จีนโบราณ, พวกอัสซีเรียน, อินเดียโบราณ, กรีกโบราณและจักรวรรดิโรมันไม่ว่าจะอย่างไรรัฐคอดีฟะฮ์ก็มิมีชนชั้นทาสปรากฏอยู่เป็นเรื่องปกติวิสัย³⁶ อย่างไรก็ตามการเปรียบเทียบสังคมทาสที่มีอยู่รัฐมุสลิมกับรัฐอื่นนั้นเป็นความอธรรมโดยแท้เพราะความแตกต่างของอิสลามกับอารยธรรมอื่นๆทั้งหมดนั้นก็คือในประเภทของทาส 5 ประเภทที่ได้กล่าวไปอิสลามยอมรับการเป็นทาสได้เพียงกรณีเดียวเท่านั้นคือทาสจากเชลยสงคราม ดังจะได้วิพากษ์ในรายละเอียดกันต่อไป

กระนั้นก็ตามภาพพจน์ของทาสในโลกอาหรับหรือโลกมุสลิมนั้นดูเหมือนจะเป็นภาพมายาอย่างหนึ่งที่นักบูรพาคดีและโลกคริสต์เตียนมุ่งมาดที่จะวาดภาพความน่ากลัวให้แก่โลกมุสลิม ดังที่เรามักจะตกอยู่ภายใต้วาทกรรม “ฮาเร็ม” (Harem) ที่โลกตะวันตกได้พุ่มพักภาพเน่าเฟะทางศีลธรรมแก่โลกมุสลิมให้ผู้อื่นได้เข้าใจกัน ในยามใดก็ตามที่นิยายหรือวรรณคดีอาหรับย้อนยุคถูกขับขานขึ้นบอกเล่าผ่านสื่อภาพยนตร์และหนังสือ ภาพของหญิงทาสสวยงามแต่งตัวน้อยชิ้นคอยรับใช้เหล่าสุลต่านตณหากลับก็จะล่องลอยเข้ามาล้างสมองผู้เสพย์สื่อดังกล่าวนั้นอยู่ร่ำไป ในบางครั้งสิ่งที่มีอยู่ในโลกมุสลิมอันเป็นพฤติกรรมเสื่อมทรามของมนุษย์ก็มักได้รับการโฆษณาจนเกินพอดีประหนึ่งราวกับชาวมุสลิมมิใช่มนุษย์ที่มีหัวใจที่ถูกผิดเคล้ากันไปและประหนึ่งราวกับสิ่ง

³² Allan G.B. Fisher & Humphrey J.Fisher. *Slavery and Muslim Society in Africa*. P. 9

³³ *Slavery*. : <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/548305/slavery>.

³⁴ *Mesopotamia: The Code of Hammurabi*.: <http://www.wsu.edu/~dee/MESO/CODE.HTM>.

³⁵ W. V. Harris: *The Journal of Roman Studies*, 1999. *Demography, Geography and the Sources of Roman Slaves*,

³⁶ *Historical survey - Slave-owning societies*. : <http://www.britannica.com/blackhistory/article-24156>

ที่มีอยู่ในโลกมุสลิมนั้นเป็นความชั่วช้าที่โลกตะวันตกคริสต์เดียนมีอาจทำใจยอมรับได้ประหนึ่งตนเป็นอารยธรรมไม่รู้เดียงสาที่สะอาดบริสุทธิ์จากความโสมนมของมนุษย์ก็มีปานว่าเงาะ! เพราะประเด็นของการปฏิบัติต่อทาสอย่างไม่ดีไม่งามที่มีปรากฏขึ้นในโลกมุสลิมนั้นก็เป็นเรื่องปกติที่อารยธรรมอื่นต่างก็มีปฏิบัติกันทั้งสิ้น แต่เหตุอันใดเล่าที่การพุ่งเป้าโจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์จึงลงอยู่เพียงแคในโลกมุสลิม ดังเช่นกรณีของตลาดค้าทาสที่มีอยู่ในอาณาจักรออตโตมันขนาดใหญ่ซึ่งมักเป็นเรื่องราวหนึ่งที่นิยมหยิบยกมากล่าวถึงกันบ่อยครั้งในงานวิชาการตะวันตก ตลอดจนห้องหับรโหฐานที่เหล่าสุลต่านออตโตมันสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่พักพิงของนางบำเรอแต่ละรายก็มักได้รับการพูดถึงประหนึ่งราวกับว่าเรื่องโสโครกเช่นนี้มีเพียงแคในโลกมุสลิมเท่านั้นหรือ?? ทั้งที่เรื่องของนางบำเรอหรือแม้แต่ตลาดค้าทาสต่างก็เป็นสิ่งที่กษัตริย์คริสต์เดียนในยุโรปนิยมปฏิบัติกันมาตลอดซึ่งไม่จำเป็นต้องนำมากล่าวกันให้ขายหน้ากันตรงนี้ แม้กระทั่งในอาณาจักรไบแซนตินีนคริสต์เดียนเองก็มีการค้าทาสกันเป็นเรื่องปกติกล่าวกันว่าพวกชนชาติไวคิงอันเป็นชนชาติต้นกบของยุโรปมักนิยมนำเชลยศึกมาขายในตลาดทาสของอาณาจักรไบแซนตินินเสมอ การสงครามระหว่างออตโตมันกับไบแซนตินินำพามาซึ่งการจับเชลยสงครามมาเป็นทาสผลัดกันไปมาเสมอ พวกนักรบคริสต์เดียนแห่งมอลต้ายังได้เคยบุกโจมตีกองเรือมุสลิมและนำมุสลิมไปขายเป็นทาสเสียด้วยซ้ำไป จนแถบมอลต้าได้กลายเป็นตลาดค้าทาสระหว่างแอฟริกาเหนือและเตอร์กที่สำคัญในเวลาต่อมาและตลาดค้าทาสที่มอลต่านี้นี้ยังคงอยู่รอดปลอดภัยมาจนถึงศตวรรษที่ 18³⁷ ในปี 1452 เช่นกันที่เป๊ป Nicholas V ได้ออกสิ่งที่เรียกว่า papal bull Dum Diversas ซึ่งอนุมัติให้กษัตริย์อัลฟองโซแห่งโปรตุเกสสามารถที่จะออกกฎหมายการค้าทาสมุสลิม(ซาราเซ็น)และพวกปฏิเสธคริสต์ศาสนาได้อย่างถูกกฎหมายภายใต้หลักศรัทธาในคริสต์ศาสนานิกายโรมันคาทอลิกในขณะนั้นด้วยซ้ำไป!! ขณะที่อังกฤษเองก็เป็นชาติสำคัญที่ทำหน้าที่เป็นนักค้าทาสในคาบสมุทรแอตแลนติก โดยเฉพาะในปี 1600 เป็นต้นไปทาสได้ถูกประกาศว่าเป็นเรื่องถูกกฎหมายในอาณานิคมอเมริกาทั้ง 13 แห่งของอังกฤษ และผลกำไรจากการค้าทาสของอังกฤษก็คิดเป็นรายได้ 5 % จากรายได้ทางเศรษฐกิจทั้งหมดของอังกฤษในยุคสมัยของการปฏิวัติทางอุตสาหกรรม³⁸ ทั้งๆที่การค้าทาสและค้าทาสเหล่านี้ได้ถูกกระทำไปภายใต้กลุ่มคนทางศาสนาต่างๆบนโลกนี้ไม่ว่าจะเป็นพุทธ, คริสต์, พราหมณ์ และยิวเองก็ตาม แต่การพาดพิงศาสนาหรือสร้างภาพตัวแทนว่าศาสนาเกี่ยวข้องกับธุรกิจทาสเหล่านี้นักกลับไม่เคยเกิดขึ้นกับศาสนาใดๆเลยยกเว้นกับอิสลาม!!! เมื่อใดก็ตามที่เรื่องราวของทาสได้

³⁷ A medical service for slaves in Malta during the rule of the Order of St. John of Jerusalem. :

<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1033829/>

³⁸ Was slavery the engine of economic growth? :

http://www.digitalhistory.uh.edu/historyonline/con_economic.cfm

ถูกเอ่ยขึ้นมาภายใต้บริบทของโลกมุสลิม คำว่า “อิสลาม” หรือ “มุสลิม” มักจะได้รับการเชื่อมโยงเข้าสู่วังวนแห่งการพาดพิงดังกล่าว

ทั้งหมดทั้งหลายเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นแผนการของชาวยุโรปในการหาแพะรับบาปต่อการเกิดขึ้นของอาชญากรรมมนุษย์ที่เรียกว่าทาส ความพยายามของพวกเขามีเป้าประสงค์เพียงเพื่อจะปิดบังซ่อนเร้นธาตุแท้ของศาสนาแห่งชาวยุโรปที่ได้มีส่วนค้ำจุนต่อการมีอยู่ของสังคมทาสเป็นเวลามานานนับหลายศตวรรษแล้วที่ชาวยุโรปต้องร้อนรนใจเพื่อแสวงหาคำอธิบายต่อการกระทำชั่วช้าของพวกเขาที่มีต่อมวลมนุษยชาติ ประวัติศาสตร์ของพวกเขาถูกจารึกในนามแห่งความโหดร้ายป่าเถื่อนที่พวกเขากระทำต่อชนชาติที่ล้าหลังในทางวัตถุกว่า ในสมัยกลางการเกิดขึ้นของศูนย์กลางคริสต์ศาสนาแห่งกรุงโรมันทั้งตะวันตกและตะวันออกนำพามาซึ่งการชนฆ่าล้างผลาญต่อศาสนาท้องถิ่น การกวาดล้างลัทธิความเชื่อท้องถิ่น (Paganism) ในยุโรปซึ่งได้ถูกกระทำในนามของพระเจ้า พวกแม่มดและคนนอกศาสนาถูกจับเผาทั้งเป็น ในสมัยสงครามครูเสดประวัติศาสตร์ได้บันทึกถึงความโหดร้ายของพวกคริสต์เตียนที่ได้กระทำต่อชาวมุสลิมด้วยการเผาพวกเขาอย่างกินทั้งเป็น! และแม้กระทั่งในเรื่องราวของทาสเองเราคงไม่อาจลืมถึงความเลวร้ายสามัญที่ชนผิวขาวคริสต์เตียนได้บุกจับคนผิวดำในทวีปแอฟริกาไปทำเป็นทาสอย่างโหดร้ายทารุณ ครั้งหนึ่งพวกคริสต์เตียนจากสเปนได้เคยบุกบุกเข้าสู่ดินแดนละตินอเมริกาได้และทำการชนฆ่าล้างผลาญคนพื้นเมืองพร้อมกันนี้ยังจับคนพื้นเมืองมาใช้แรงงานอย่างทารุณจนการบุกบุกละตินของพวกผิวขาวคริสต์เตียนนี้ก็กลับกลายมาเป็นต้นเหตุแห่งการสูญพันธุ์ของชนชาติอินเดียแดงเพียงแค่นับเกาะเฮติประมาณการณีกันว่าในศตวรรษที่ 16 นั้นประชากรอินเดียนมีมากถึง 2-4 ล้านคนในขณะที่ปัจจุบันไม่มีชาวอินเดียนบนเกาะนี้หลงเหลืออยู่อีกเลย อีกทั้งประชากรอินเดียนในเกาะฮิสปันโโอลา ระหว่างปี ค.ศ. 1492-1518 มีการลดลงมากชนิดน่าใจหายจากจำนวนเดิมที่มีมากถึง 2-3 ล้านคนเหลือเพียง 12,000 – 14,000 คนเท่านั้น!!!! การลดลงของประชากรชนิดน่าใจหายใจคว้านี้ถูกอธิบายว่าเป็นผลมาจากความโหดร้ายของผู้ยึดครองสเปนโดยการบังคับทำงานหนักและอดอาหารตลอดจนการนำโรคฝีดาษของตนเองเข้ามากระจายในอาณานิคมครั้งนี้เป็นครั้งแรก การลดลงของจำนวนประชากรที่มากถึงร้อยละ 90-95 จึงนับเป็นอาชญากรรมที่น่ากลัวที่สุดครั้งหนึ่งของประวัติศาสตร์มนุษยชาติที่พวกผิวขาวภายใต้ร่มธงของคริสต์ศาสนาได้กระทำไปต่อทาสในอาณานิคมของพวกเขา³⁹ ขณะเดียวกันเราเองก็จะต้องไม่ลืมนึกถึงความโหดร้ายที่พวกฝรั่งได้กระทำต่อชนผิวดำด้วยการจับพวกเขามาเป็นทาสแรงงานในสหรัฐอเมริกาที่ทำงานไม่ต่างอะไรกับสัตว์ การกระทำดังกล่าวต่อชนผิวดำได้รับการอนุมัติโดยดีจากรัฐบาลอังกฤษ โดยกระทำไปอย่างทารุณด้วยการจับชนผิวดำจากแอฟริกาและชนพวกเขาขึ้นเรือมายังอาณานิคมของอังกฤษใน

³⁹ จิตรภรณ์ ตันรัตนกุล. ละตินอเมริกา. หน้า 33-35

ขณะนั้นซึ่งก็คือสหรัฐอเมริกา ตัวเลขประมาณการณ์ว่าคนผิวดำที่ถูกอังกฤษจับมาใช้เป็นแรงงานทาสในระหว่างปี 1680 ถึง 1786 นั้นมีมากถึง 2,130,000 คน อย่างไรก็ตามในสารานุกรมบริทานิกา ได้ให้ข้อมูลแก่เราว่าจำนวนประชากรทาสที่ได้ตายลงระหว่างปี ค.ศ. 1661-1774 นั้นมีมากถึง 9 ล้านคน! ซึ่งล้มตายลงไปในช่วงการล่าทาส, การขนย้ายทาสและการขนส่งทาส พุดให้ง่ายแล้วก็คือ จำนวนทาสทั้งหมดที่ได้ถูกจับมาเพื่อทำงานในอาณานิคมของอังกฤษนั้นมีเพียงแค่ 1 ใน 10 ของทาสทั้งหมดเท่านั้นที่มาถึงอเมริกาส่วนที่เหลือได้ล้มตายในช่วงการจับกุมและขนย้ายหมด!⁴⁰ ความเลวร้ายทั้งหมดนี้ที่โลกคริสต์เตียนได้กระทำต่อทาสกลับกลายมาเป็นต่างพร้อยแห่งความอับอายของพวกเขา สิ่งที่พวกเขากระทำได้หลังจากกดขี่มเหมาอย่างยาวนานก็คือการออกคำประกาศขอโทษโง่ๆสวยหรูแก่ชาวผิวดำแอฟริกา เช่นในเดือนกันยายน และ พฤศจิกายน ปี 2006 รัฐบาลอังกฤษและนายโทนี แบลร์ ได้ออกถ้อยแถลงอย่างเป็นทางการของชาติเพื่อขอโทษต่อทาสผิวดำที่โคตรเหี้ยมบรรพบุรุษของตัวเองได้กระทำลงไป อย่างไรก็ตามด้วยความเจ็บแค้นและอับอายต่ออาชญากรรมของตนเองโลกคริสต์เตียนจึงได้พยายามเบี่ยงเบนประเด็นและปกปิดความชั่วของตนเองด้วยการสรรสร้างอิทธิพลทางงานวิชาการเพื่อกล่อมเกลาคณะผู้คนของโลกให้เข้าใจว่าระบบทาสคือสิ่งที่สัมพันธ์โดยตรงกับการดำรงอยู่ของมหาอาณาจักรอิสลามในอดีต โดยหยิบยกประเด็นในเรื่องการที่กฎหมายอิสลามยอมรับการมีทาสมาเป็นจุดโจมตี ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะกลบเกลื่อนและปกปิดข้อเท็จจริงที่ว่าสิ่งที่คอยค้ำจุนการมีอยู่ของระบบทาสในสังคมของพวกคริสต์เตียนยุโรปนั้นก็มาจากอิทธิพลและคำสอนในไบเบิลเองที่ได้พุ่มพักพวกเขาไว้ ดังที่เราจะพบว่าเซเนปอลได้ทำการชี้นำบรรดาทาสให้เคารพเชื่อฟังภักดีต่อนายของตนและพิจารณาว่าการเคารพเชื่อฟังนายของตนนั้นก็คือหนึ่งในการเคารพเชื่อฟังพระเจ้า จุดสำคัญตรงนี้ได้บ่งชี้แก่เราว่าตามแก่นธรรมแห่งไบเบิลแล้วทาสเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย การผูกโยงเรื่องการเชื่อฟังนายทาสว่าเป็นเนื้อเดียวกันกับการเชื่อฟังพระเจ้านั้นบ่งชี้อย่างชัดเจนว่าทาสคือสิ่งที่ถูกกฎหมายในคริสต์ศาสนา เพราะย่อมไม่กินกับสติปัญญาหากเราจะเข้าใจว่าทาสเป็นสิ่งที่ขัดกับคำสอนของคริสต์ศาสนาแต่การผิดกฎหมายดังกล่าวกลับควรได้รับการเชื่อในฐานะเดียวกันกับการเชื่อฟังพระเจ้า!! พระคัมภีร์ได้ระบุว่า

ฝ่ายพวกทาสจงเชื่อฟังผู้ที่เป็นนายฝ่ายเนื้อหนังด้วยใจเกรงกลัวจนตัวสั่น ด้วยน้ำใสใจจริงเหมือนกระทำแก่พระเจ้า

ไม่เหมือนอย่างคนที่ทำแต่ต่อหน้า อย่างคนที่ทำให้ชอบใจคน แต่จงทำเหมือนอย่างทาสของพระเจ้า คริสต์คือกระทำตามชอบพระทัยพระเจ้าด้วยความเต็มใจ

จงปรนนิบัตินายด้วยจิตใจขึ้นบาน เหมือนกับปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่ปรนนิบัติมนุษย์

40 Muhammad S. Al-Munajjid. Islam and slavery: <http://www.islam-qa.com/en/ref/94840>

เพราะท่านรู้อยู่แล้วว่าผู้ใดกระทำความดีประการใด ผู้นั้นก็จะได้รับบำเหน็จอย่างนั้นจากองค์พระผู้เป็นเจ้าอีก ไม่ว่าเขาจะเป็นทาสหรือเป็นไทย (เอเฟซัส 6:5-8)

ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้ จงเชื่อฟังนายของท่านด้วยความยำเกรงทุกอย่าง ไม่ใช่เฉพาะนายที่เป็นคนใจดีและสุภาพเท่านั้น แต่ทั้งนายที่ร้ายด้วย (1 เปโตร 2:18)

จงให้คนทั้งหลายที่อยู่ใต้แอกแห่งความเป็นทาส ถือว่านายของตนเป็นผู้สมควรแก่การได้รับเกียรติยศทุกสถาน เพื่อพระนามของพระเจ้าและคำสอนของพระองค์จะมีได้ถูกหมิ่นประมาท (1 ทิโมธี 6:1)

สิ่งที่ต้องเข้าใจนอกเหนือจากนี้ก็คือความจริงที่ว่า ปรัชญาของอริสโตเติลนั้นถือว่าเป็นปรัชญาที่ทรงอิทธิพลต่อโลกทัศน์การศึกษาของพวกพระและนักบวชคริสต์เตียนในยุคกลางอย่างมาก ในมุมมองของอริสโตเติล เขายอมรับในทฤษฎีของการเป็นทาสโดยธรรมชาติ กล่าวคือทฤษฎีดังกล่าวนี้ได้กล่าวอ้างว่ามนุษย์นั้นได้ถูกทำให้เป็นทาสโดยธรรมชาติ⁴¹ หลักคตินิเวศการของอริสโตเติลเช่นนี้ได้ส่งอิทธิพลไปยังบาทหลวงคริสต์เตียนนามอูโฆเชในยุคต่อมาอย่างเซนต์โทมัส อไควนัส ที่เขาเห็นพ้องกับอริสโตเติลว่ามนุษย์ถูกทำให้เป็นทาสโดยธรรมชาติและการมีอยู่ของทาสก็ไม่ใช่เรื่องที่ขัดแย้งต่อหลักศรัทธาของมนุษย์ที่จะดำรงอยู่ในสถานภาพต้อยต่ำเช่นนั้นได้ อไควนัสพิจารณามนุษย์ด้วยโลกทัศน์หยาบๆว่า มนุษย์ที่ชาญฉลาดและมีความโดดเด่นนั้นดูเหมือนจะเกิดมาเพื่อเป็นนายคนโดยธรรมชาติอยู่แล้วในขณะที่มนุษย์ซึ่งมีความฉลาดน้อยแต่มีร่างกายกำยำนั้นก็จะถูกธรรมชาติเลือกสรรมาให้กระทำการในฐานะคนรับใช้ อไควนัสยังเห็นพ้องต้องกันกับเซนต์ออกัสตินในแง่ที่ว่าระบบทาสเป็นผลมาจากความเลื่อมโทรมของสังคม ยิ่งไปกว่านั้นอไควนัสยังได้คิดเตลิดไปอีกว่าจักรวาลนั้นมีโครงสร้างทางธรรมชาติของมันที่มอบอำนาจและความเหนือกว่าแก่มนุษย์เหนือสิ่งอื่น โลกทัศน์ของอไควนัสจึงอาจจะดูดีกว่าอริสโตเติลอยู่บ้างแต่กระนั้นเขาก็ยังเห็นว่าทาสนั้นมีสิทธิที่จำกัดและยังยอมรับการที่นายทาสทุบตีทาสมากกว่าที่จะมอบความเมตตาแก่ทาส⁴² เกี่ยวกับมุมมองเรื่องทาสที่อริสโตเติลเชื่อถืออยู่นี้ได้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ติดตามมาในประเด็นของ สถานะภาพของอริสโตเติลในด้านความเป็นปราชญ์และปัญญาชนของเขา ตลอดจนข้อแตกต่างระหว่างผู้เป็นรอชูลกับผู้เป็นนักปรัชญา

บุคคลในโลกมักกล่าวสรรเสริญอริสโตเติลว่าเป็นปราชญ์ปัญญาชนผู้ยิ่งใหญ่ โดยพิจารณาว่าคำว่าปัญญาชนถูกใช้เพื่อหมายถึงคนทั้งหลายที่ทำงานด้วยสมอง ซึ่งก็ได้แก่พวกนักคิดนักศึกษา นักวิชาการ ครูและอาจารย์เป็นต้น นี่เป็นคำที่เรานำมาใช้กัน แต่ในความหมาย

⁴¹ Léonie J. Archer (1988). *Slavery and Other Forms of Unfree Labour: And Other Forms of Unfree Labour*. History Workshop Centre for Social History (Oxford, England), Published by Routledge,

⁴² Philosophers justifying slavery : http://www.bbc.co.uk/ethics/slavery/ethics/philosophers_1.shtml

เฉพาะของมัน **ปัญญาชนคือผู้ปฏิบัติตามอุดมการณ์ที่เขาเลือกอย่างมีจิตสำนึกต่างหาก** อุดมการณ์และความสำนึกทางชนชั้นของเขานั้นเองที่ช่วยให้เขาได้รู้ถึงชีวิตและการปฏิบัติ การดำรงชีวิตและการคิดพร้อมกับอุดมคติที่จะก่อขึ้นเป็นปรัชญาแห่งชีวิตของเขา สิ่งต่างๆเหล่านี้จะสร้างจิตสำนึกที่จะทำให้เขาอุทิศตัวเองให้กับมันด้วยการอุทิศตนให้แก่เป้าหมายทางอุดมการณ์ เขาจะเป็นคนรักนักต่อสู้ เขาจะมีความสำนึกศรัทธาที่จะนำขบวนการก้าวหน้าในประวัติศาสตร์ และปลุกมนุษยชาติให้ลุกขึ้นรู้ความจริงแห่งการมีชีวิตของพวกเขาในสังคม บทบาทที่เขาแสดงออกไปในประวัติศาสตร์ทำให้เขาแตกต่างไปจากนักปรัชญา นักปรัชญาอย่างเช่นอริสโตเติล จะไม่มีความสำนึกและความศรัทธาประเภทนี้ อริสโตเติลมิใช่ปัญญาชนเพราะเขามีได้ริเริ่มขบวนการทางสังคมและการปฏิบัติใดๆในสังคมของเขา และเขามีได้ปลุกมวลชนที่ได้รับความเจ็บปวดในสมัยของเขาให้รู้ถึงความจริงของสังคม พลาโตเองก็ไม่ต่างไปจากอริสโตเติลเพราะเขาไม่สามารถแก้ไขปัญหาของสังคมของเขาได้ ถึงว่าแม้ว่าเขาจะพบแนวความคิดอันหนึ่งก็ตาม ฟิโทเลมีเป็นนักวิทยาศาสตร์และเป็นแพทย์ผู้มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มากมาย แต่วิทยาศาสตร์ของเขามีได้มีอิทธิพลต่อการชะตากรรมของมนุษย์ในยุคของเขาแต่อย่างใด ถ้าหากกรีกมีคนเช่นนั้นนับพันคน ชีวิตของเขาก็คงเหมือนที่เป็นก่อนๆมา บางทีอาจจะแย่งยิ่งกว่าด้วยซ้ำไป **เพราะปัญญาชนเช่นนี้คือผู้บริโภคนที่เกียจคร้านคอยดูดซึมสิ่งที่ชาวนาผลิตมา สิ่งที่กรีกต้องการนั้นมีใช้นักปรัชญาหรือนักวิทยาศาสตร์แต่เป็นคนมีอุดมการณ์ที่จริงจังในการที่จะปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงทาสที่ได้รับความทุกข์ยากถึงแม้ว่าผู้ที่มีอุดมการณ์เหล่านี้จะเป็นคนธรรมดาหรือทาสก็ตาม** การหมกมุ่นอยู่กับความลึกลับของการสร้างเรื่องแก่นสารดีกดำบรรพ์ทำให้นักปรัชญาไม่สามารถอุทิศตัวเองให้กับการแก้ปัญหาทางสังคมได้ อย่างไรก็ตามบรรดาราชูลนั้นมักจะเกิดมาเพื่อเปลี่ยนแปลงและสรรสร้างประวัติศาสตร์ขึ้นมาใหม่ อันเป็นการปฏิบัติที่นำมนุษย์ที่ทุกข์ยากไปสู่สังคมที่เปลี่ยนแปลงใหม่ บรรดาประกาศกจึงเป็นมนุษย์ธรรมดาแต่พิเศษกว่าคนอื่นในด้านจิตวิญญาณและการอุทิศตัว พวกเขาแตกต่างไปจากนักปรัชญา ศิลปิน นักการเมือง นักบวชและคนทุกจำพวกบนโลกใบนี้และนั่นคือเหตุผลที่ว่าเหตุใดบรรดาราชูลหรือประกาศกของพระเจ้าจึงไม่เคยปรากฏพบนักปรัชญาจอมแพ้อ่อนและนักการเมืองจอมโกหกเลย

ข้อเท็จจริงทั้งหมดที่เราได้นำเสนอไปนี่ย่อมชี้ได้อย่างชัดเจนถึงการยอมรับในระบอบทาสของคริสต์ศาสนา ด้วยเหตุนี้เองความอับอายต่อข้อเท็จจริงของศาสนาของพวกเขาตลอดจนโคกนาฏกรรมที่ชาวคริสต์เตียนยุโรปได้ทำลงไปในนามของศาสนาต่อทาสจึงสั่งสมมาเป็นความอาฆาตมาดร้ายต่อชาวมุสลิมและพยายามที่จะปิดความผิดที่พวกตนได้กระทำต่อมนุษยชาติว่าเป็นเพราะหลักกฎหมายของอิสลามซึ่งยอมรับการมีทาสนั่นเองที่ทำให้ทาสไม่เคยหมดสิ้นไปจากโลกใบนี้!!

ข้อเท็จจริงของกฎหมายอิสลามต่อการยอมรับการมีอยู่ของทาส

ข้าพเจ้าได้กล่าวไปแล้วในตอนต้นว่า ความป่วยไข้ของมวลมนุษยชาติที่ได้อุบัติสร้างสังคมทาสขึ้นมานั้นดำเนินอยู่มาอย่างยาวนานนับไม่รู้จักศตวรรษก่อนการมาของอิสลาม การมุ่งเลิกทาสอย่างเฉียบพลันนอกจากจะไม่ยังผลแล้วยังรังแต่จะสร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นแก่สังคมขนาดใหญ่ไปด้วย ในทางกลับกันการมุ่งนิ่งเฉยปล่อยปละละเลยทาสที่อยู่ในระบอบสังคมอันธรรมก่อนการมาของอิสลามนั้นก็มิใช่ทางแก้ที่แท้จริงหากแต่เป็นการนิ่งเฉยต่อความเลวร้ายในสังคมซึ่งมิใช่ลักษณะนิสัยของศาสนานี้ที่ถูกประทานลงมาเพื่อปลดแอกผู้ถูกกดขี่ อิสลามจึงคิดที่จะแก้ปัญหาการกดขี่เพื่อนมนุษย์ด้วยระบอบทาสโดยการมุ่งจัดระเบียบทาสในสังคมเสียใหม่ การบัญญัติกฎหมายให้ผู้คนสามารถที่จะมีทาสในครอบครองได้จึงบังเกิดขึ้นด้วยวิญญูญาณของพระเจ้าที่มุ่งจะทำลายสภาพของการไร้สิทธิทางกฎหมายคุ้มครองต่อพวกทาส โดยทั้งนี้อิสลามนั้นไม่ยอมรับและประณามการปฏิบัติต่อทาสที่มีมาก่อนทั้งสิ้นไม่ว่าจะอยู่ในสังคมของพวกปาเกอณูชาเทวรูปหรือการปฏิบัติต่อทาสในหมู่ชาวยิวและคริสต์ชนก็ดี อิสลามจึงหาทางออกด้วยการอนุมัติการมีทาสพร้อมกับบัญญัติกฎหมายที่ปกป้องสิทธิของทาสไปในขณะเดียวกันอันเป็นความพยายามที่จะดึงพวกทาสเข้าสู่ระบบที่ปกป้องปากเสียงและสิทธิของพวกเขาจากนั้นก็ตลบหลังพวกนายทาสด้วยการวางข้อกฎหมายในเรื่องการดูแลทาสอย่างเข้มงวดและมีมนุษยธรรมตลอดจนการหา “ช่องทาง” ที่จะให้ทาสแต่ละรายหลุดพ้นเพื่อการเป็นไทด้วยเงื่อนไขทางกฎหมายไปในตัวด้วย เช่น เมื่อการมีทาสเป็นที่อนุมัติกระนั้นก็ตามการเขียนดีทาสกฎหมายอิสลามจะกำหนดให้ทาสที่ถูกตีเป็นไทไปโดยปริยาย เป็นต้น เพราะฉะนั้นทัศนะของคนอวิชชาบางจำพวกที่ว่าอิสลามค้ำจุนการมีทาสเพราะอิสลามได้สร้างความเข้าใจที่ว่าการมีทาสคือสิ่ง “ไม่บาป” ขึ้นในหมู่มุสลิมจึงเป็นการมองที่ต้นเข็นและใช้เปลือกนอกมาทำการวิพากษ์อย่างไร้แก่นแท้และไม่เป็นตรรกะ การที่รัฐหนึ่งใดบนโลกนี้ต่างก็มีกฎหมายว่าด้วยคนต่างด้าวยอมเป็นข้อบ่งชี้ว่ารัฐนั้นอยากให้มีการอพยพเข้าเมืองของคนต่างด้าวกระนั้นหรือ??? หามิได้! การมีกฎหมายคนต่างด้าวเป็นเพียงการจัดระเบียบต่อการอพยพของผู้คนซึ่งรัฐใดๆบนโลกนี้ก็ไม่ว่าจกิดกันการอพยพได้ดังนั้นเพื่อเป็นผลดีกว่า การบัญญัติกฎหมายคนต่างด้าวจึงเป็นการจัดระเบียบการอพยพของมนุษย์ซึ่งไม่ว่าจะห้ามได้ให้อยู่ในครรลองคลองธรรมที่ดีขึ้นเท่านั้น กฎหมายเรื่องทาสในอิสลามก็เช่นเดียวกัน!

ท่านพัศดูร เราะฮฺมาน (1919 – 1988) ปราชญ์มุสลิมชาวอินเดียนได้ให้แง่คิดไว้ว่า การที่อิสลามยอมรับการมีอยู่ของสังคมทาสว่าเป็นเรื่องถูกต้องตามกฎหมายนั้นก็เพราะว่ามันคือทางเลือกเดียวที่เป็นไปได้แล้วในการที่จะแก้ปัญหาของทาสที่มีอยู่ในยุคสมัยของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด คือลฯ อันเนื่องจากทาสเป็นสิ่งที่ฝังแน่นอยู่ในโครงสร้างทางสังคมและเศรษฐกิจของมนุษย์ และการจะให้ชาวมุสลิมทำการปล่อยทาสด้วยการไถ่ตัวแต่เพียงอย่างเดียวให้หมดไปอย่าง

รวดเร็วทั่วคาบสมุทรอารเบีย นั่นคือสิ่งที่ยอมไม่สามารถกระทำได้อย่างแน่นอน คงมีแต่คนฝืนเท่านั้นที่จะทำตามจินตนาการเหล่านี้⁴³

ท่านอัลเบิร์ต ฮูรอนีย์ (1915-1993) นักประวัติศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยอ็อกฟอร์ดแห่งประเทศอังกฤษ ได้กล่าวถึงคุณความดีของกฎหมายอิสลามที่มีต่อทาสไว้ว่า

“ความคิดในเรื่องความเป็นทาสนั้นในสังคมมุสลิมไม่ได้เป็นเหมือนกับที่ประเทศต่างๆของอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้ค้นพบ และประกอบด้วยคนชาติต่างๆของยุโรปตะวันตกนับตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 16 เป็นต้นไป ความเป็นทาสเป็นสถานภาพหนึ่งที่กฎหมายอิสลามยอมรับ ตามกฎหมายนั้นมุสลิมที่เกิดมาเป็นอิสรชนไม่สามารถทำให้เป็นทาสได้ ฉะนั้นทาสจึงไม่ใช่มุสลิมแต่เป็นพวกที่ถูกจับตัวมาจากสงครามหรือไม่ก็หาซื้อมา หรือเป็นเด็กที่มีพ่อแม่เป็นทาสและเกิดมาในความเป็นทาส พวกเขาไม่มีสิทธิทางกฎหมายเต็มตัวอย่างอิสรชน แต่กฎหมายชะรีอะฮ์ได้กำหนดไว้ว่าพวกเขาควรจะได้การดูแลด้วยความยุติธรรมและกรุณา การปลดปล่อยพวกเขาเป็นการกระทำที่ควรได้รับการยกย่องอย่างหนึ่ง ความสัมพันธ์ของนายควรจะสนิทสนมกันและอาจจะดำรงอยู่ต่อไปหลังทาสได้รับอิสรภาพแล้ว เช่นเขาอาจแต่งงานกับบุตรสาวของนายหรือทำธุรกิจให้นายก็ได้”⁴⁴

ในขณะที่มัวริส โกเดเฟรอย นักบูรพาคดีที่ศึกษาเกี่ยวกับอารยธรรมอิสลามได้ให้ความเห็นว่า คำว่า “ครอบครัว” ในหมู่ชาวอาหรับนั้นมีนิยามที่แตกต่างไปจากความเข้าใจของประชากรโลกเพราะคำว่าครอบครัวจะเกิดความหมายที่สมบูรณ์ขึ้นมานั้นต้องรวมเอาทาสเข้าไว้เป็นองค์ประกอบหนึ่งของครอบครัวด้วย ไม่ว่าทาสผู้นั้นจะเป็นผิวขาวหรือดำก็ตาม อีกทั้งแม้ว่าพระคัมภีร์อัลกุรอานจะยอมรับการมีทาสไว้แต่ขณะเดียวกันก็ได้สั่งสอนให้บรรดานายทาสดูแลปฏิบัติต่อทาสอย่างดีและส่งเสริมการปล่อยทาสให้เป็นอิสระทั้งนี้ก็เพื่อที่จะยกระดับทางสังคมของพวกเขาไว้⁴⁵ ข้อเท็จจริงทางสังคมประการนี้ได้ฉายภาพให้เราเข้าใจถึงแก่นแท้ของระบอบทาสในหมู่ชาวมุสลิมอาหรับว่า มันมิได้วางฐานอยู่บนความสัมพันธ์ของระบอบการผลิตและพลังทางการผลิตระหว่างความเป็นนายกับความเป็นทาสอันต่ำต้อย หากแต่ทาสเป็นหนึ่งในความสัมพันธ์ที่แนบแน่นเป็นเนื้อเดียวกับครอบครัว

ศาสตราจารย์ อัลเบิร์ต ฮูรอนีย์

⁴³ Fazlur Rahman. *Islam*, University of Chicago Press, p.38

⁴⁴ อัลเบิร์ต ฮูรอนีย์. *ประวัติศาสตร์ของชนชาติอาหรับ*. หน้า 176-177.

⁴⁵ Maurice Gaudet-Demombynes. *Muslim Institutions*. P.136

เมื่อปรากฏการณ์ทาสเป็นสิ่งที่มิอาจหลีกเลี่ยงได้ ขณะเดียวกันการนิ่งเฉยต่อปัญหาดังกล่าว ก็ยังจะเป็นการดูดาต่อความอธรรม อิสลามในฐานะศาสนาที่มาปฏิรูปความชั่วของคาบสมุทร อารเบียจึงได้วางระบบกฎหมายเพื่อให้ทาสได้สามารถลืมตาอ้าปากขึ้นมาได้บ้าง เราอาจพิจารณา ว่ารัฐบาลอิสลามแห่งนครมาดีนะฮ์นั้นจำเป็นต้องมีนโยบายประนีประนอมกับสภาพทางเศรษฐกิจและ โครงสร้างทางสังคมเท่าที่เป็นไปได้ในขณะนั้น การคงอยู่ของความสัมพันธ์ทางการผลิตอย่างนาย ทาสกับทาส และโครงสร้างทางสังคมขณะนั้นที่มีแต่ความเหลื่อมล้ำได้กดดัน (Input) ต่อรัฐบาล อิสลามให้ยอมรับการมีอยู่ของสังคมทาส รัฐบาลอิสลามจึงต้องยอมรับข้อเรียกร้องทางสังคมใน เบื้องต้นด้วยการใช้กฎหมายอิสลามในการคุ้มครองต่อฐานันดรทาสในสังคมโดยการแปรรูปนโยบาย ดังกล่าวออกไปเป็นข้อกฎหมายของรัฐที่ระบุสั่งห้ามการนำเสรีชนใดๆมาเป็นทาสเพิ่มขึ้นอีกที่ การ ยอมรับทาสในข้อกฎหมายของอิสลามเป็นเพียงการยอมรับประนีประนอมเบื้องต้นเพื่อรักษา เป้าหมายสูงสุดของรัฐอิสลามที่สำคัญกว่าในภายหลังนั่นคือการขยายตัวของศาสนาอิสลามที่จะ พาเสรีภาพและความเท่าเทียมของมนุษย์ภายใต้ร่มธงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านั้นเป็นมาตรการทำลาย การคงอยู่ของสังคมทาสไปโดยปริยาย การวิจารณ์อย่างโง่งมของ อาลี ดาซตี (Ali Dashti) อดีต นักวิชาการชีอะฮ์ที่ออกจากอิสลามไปสู่ความเป็นกาเฟรซึ่งได้วิจารณ์อิสลามว่าเป็นศาสนาที่ไม่มีความ เป็นสังคมและสากลพอที่มนุษย์จะยอมรับได้โดยอ้างเหตุผลของความไม่เป็นสากล ดังกล่าวจากกฎหมายทาสในอิสลามเป็นหนึ่งในบรรดาข้ออ้างของเขา⁴⁶ สิ่งที่ต้องวิพากษ์ต่อไปก็คือ ความเป็นสากลที่เป็นปรมาตถ์สัตย์จริงที่ว่ามันคืออะไร ? หรือการเป็นสากลจำเป็นต้องแสดงออกผ่าน การไม่ยอมรับการมีอยู่ของทาสกระนั้นหรือเป็นเงื่อนไขแล้วหรือ? ความเป็นสากลควรจะอยู่บนการ หลีกเลี่ยงออกจากความป่วยไข้ของสังคมควบคู่ไปกับการไม่แก้ไขใดๆกระนั้นหรือ? ศาสนาที่เป็นสังคม ธรรมจะต้องวางอยู่บนพื้นฐานของอุดมคติที่ “กินไม่ได้” มากกว่าการยอมรับความจริงในสังคม(สังคม นิยม)เพื่อพัฒนาไปสู่อุดมคติที่เป็นภาววิสัยกระนั้นหรือ? จะเห็นได้ว่าการวิจารณ์อิสลามของอดีต นักวิชาการรอฟีฎะฮ์มุฮ์ตาดรายนั้นนอกจากจะไม่เป็นตรรกะแล้วยังสะท้อนให้ภาพของความโง่งม ที่เป็นสื่อให้เขาออกจากศาสนาไปด้วย

การดำเนินนโยบายของอิสลามเรื่องทาสในแรกเริ่มเลยนั้นคือการมุ่งกำจัดแหล่งต้นกำเนิด ของระบบทาสเพื่อมิให้ทาสใหม่ๆได้เพิ่มขึ้นในสังคมอีก ซึ่งดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าการเป็นทาสของ มุสลิมนั้นมักมาจากสาเหตุหลักๆดังนี้

- 1) หนี้สินโดยบุคคลที่ล้มละลายมักขายตัวเองเป็นทาสเพื่อหลีกเลี่ยงหนี้สิน
- 2) การลงโทษอาชญากรรม

46 Ali Dashti. Twenty Three Years: A Study of the Prophet Career of Mohammad. P.181

- 3) เหยยสงคราม ซึ่งกรณีนี้ผู้ชนะสงครามมักทำการประหารผู้ชายและนำเด็กกับสตรีมาทำทาส แต่อาจจะมีบ้างที่ผู้ชายจะถูกนำมาเป็นทาสเพื่อใช้แรงงาน
- 4) การลักพาตัวเด็กมาขายเป็นทาส
- 5) เด็กที่ถือกำเนิดขึ้นในสภาพของทาสโดยมารดาของนางเป็นนางบำเรอของพวกนายทาส

ในบรรดาแหล่งกำเนิดทาสทั้ง 5 ประเภทนี้อิสลามได้ทำลายแหล่งกำเนิดของมันไปทั้งสิ้น 4 ประการ คงเหลือแต่เพียงทาสที่มาจากเชลยศึกเท่านั้นโดยการวางหลักปรัชญากว้างๆไว้ว่า มนุษย์ที่เป็นไทนั้นจะต้องไม่ถูกนำมาเป็นทาสอีก ดังวาระของท่านรอซูล คือละฯ อันเป็นหะดีษกุดซียฺที่ว่า

ثَلَاثَةٌ أَنَا حَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَمَنْ كُنْتُ حَصْمَهُ حَصَمْتُهُ ، ذَكَرَ مِنْهُمْ : رَجُلٌ بَاعَ حُرًّا
فَأَكَلَ ثَمَنَهُ

“มีบุคคลสามจำพวกซึ่งพระองค์อัลลอฮ์จะเป็นศัตรูต่อเขาในวันแห่งการพิพากษา และผู้ใดก็ตามที่
พระองค์ทรงเป็นศัตรูกับเขาพระองค์จะได้รับชัยชนะ(และเขาจะปราศัย) นั่นคือบุคคลผู้ที่ขายเสรี
ชน(เป็นทาส)และรับเอาราคา(ค่าตัว)ไว้”⁴⁷

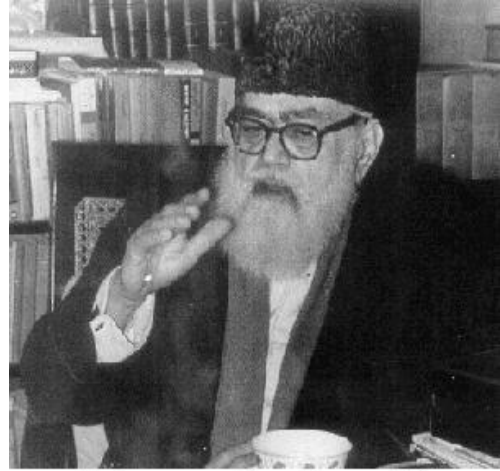
จากหะดีษบทนี้มันได้บ่งชี้อย่างชัดเจนแก่เราว่าอิสลามได้ริเริ่มหาหนทางในการกำจัดต้น
ตอของการเกิดระบอบทาสด้วยการคัดค้านการนำคนมาเป็นทาสในทุกกรณีเว้นแต่เพียงทาสเชลย
ศึกเท่านั้น ส่วนในกรณีที่ 5 ซึ่งทาสหญิงได้ตั้งครรรภ์กับนายทาสของตนนั้นอิสลามก็ได้วางหลัก
กฎหมายที่ว่าเด็กที่เกิดมาและทาสหญิงผู้เป็นแม่ของเด็กจะต้องเป็นไทไปโดยปริยาย ท่านอบุลอะอู
ลา อัลเมอ์วุดดีญ์ ได้แสดงความเห็นต่อหะดีษต้นนี้ไว้ว่า

“พจนารถของท่านรอซูล คือละฯ บทนี้นั้นมีความหมายครอบคลุม และไม่ได้ถูกแก้ไขหรือนำ
เอาไปปรับใช้เพียงแค่เฉพาะบางชนชาติ,เผ่าพันธุ์,ประเทศหรือกับบางศาสนาเท่านั้น ชาวยุโรป
ได้รับคำสรรเสริญอันยิ่งใหญ่ในการแอบอ้างว่าพวกเขาทำการยกเลิกระบอบทาสจากโลกนี้ได้
แม้ว่าพวกเขาจะพึงกระทำมันไว้ในช่วงกลางของศตวรรษสุดท้ายนี้ก็ตาม(ศตวรรษที่ 20) แต่ทว่า
ก่อนหน้านี้ อำนาจของพวกยุโรปเหล่านี้ได้ส่งผลให้พวกเขาทำการบุกกรุกแอฟริกากันอย่าง
กว้างขวางมาก โดยการจับคนอิสระของพวกเขามาเป็นเชลยและทำการขนย้ายพวกเขาเข้าสู่
อาณานิคม การกระทำที่พวกยุโรปกระทำต่อคนเหล่านี้มันเลวร้ายยิ่งกว่าการปฏิบัติที่มนุษย์มีต่อ
สัตว์เสียอีก ตำราต่างๆที่ชาวยุโรปได้เขียนถึงเรื่องนี้ต่างก็ยอมรับในข้อเท็จจริงส่วนนี้”⁴⁸

⁴⁷ ศอฮียุอัล-บุคอรีญ์. กิตาบอัลบญูฮ์. หมายเลขหะดีษ : 2114

⁴⁸ Abul A'la Mawdudi. Human Right in Islam. P.17.

และด้วยกับข้อเท็จจริงที่อิสลามได้หาทางแก้ไขปัญหาของการมีอยู่ของสังคมทาสนี้ จึงทำให้การมาของอิสลามได้ส่งผลในวงกว้างต่อการลดลงของประชากรทาสในดินแดนมุสลิม ดังที่ศาสตราจารย์ Annemarie Schimmel นักวิชาการด้านอารยธรรมอิสลามร่วมสมัยได้ให้ความเห็นว่าเนื่องจากการที่ทาสภายใต้กฎหมายอิสลามนั้นสามารถยอมรับได้เพียงแค่ทาสเชลยและเด็กทาสที่เกิดจากพ่อแม่ที่เป็นทาสทั้งคู่เท่านั้น ด้วยมาตรการเหล่านี้การยกเลิกทาสด้วยทฤษฎีของอิสลามจึงควบคู่ไปกับการขยายตัวของอิสลามด้วยเช่นกัน⁴⁹ ขณะที่เบอ์นาค เลวิส ให้ความเห็นว่าผลของกฎหมายอิสลามในอัลกุรอานที่ได้จำกัดประเภทของทาสไว้ได้ทำให้ทาสลดลงมากในดินแดนตะวันออกกลางจนทำให้ชาวอาหรับซึ่งต้องการทาสจำต้องแสวงหาตลาดทาสในดินแดนอื่นๆซึ่งส่งผลให้การนำเข้าทาสจากดินแดนของคนต่างศาสนามีจำนวนเพิ่มขึ้น⁵⁰

ชัยยิดคุบลอะฮ์ลา อัลเมาฎิกีย์

ทั้งหมดนี้คือข้อเท็จจริงที่อยู่เบื้องหลังการยอมรับว่าทาสเป็นเรื่องที่ต้องตามกฎหมายในอิสลาม เพราะยอมไม่เป็นประโยชน์อันใดเลยที่หลักกฎหมายอันประเสริฐของอิสลามจะต้องนั่งเฉยดูสภาพความเลวร้ายที่ทาสได้รับการปฏิบัติอยู่ในสังคมโลกขณะนั้น ทั้งนี้อิสลามอันเป็นศาสนาที่มาจากเพื่อปฏิวัติความเลวทรามที่โลกมีอยู่ในขณะนั้นย่อมไม่สามารถที่จะแอบอ้างว่าตนเองคือทางนำแห่งมนุษยชาติได้หากอิสลามทำการนั่งเฉยต่อปัญหาทาสเช่นในบางศาสนาที่สอนให้ตนเองหลุดพ้นกันถ่ายเดียวหรือไม่ก็เออออห่อหมกไปกับการปฏิบัติต่อทาสในวิถีที่ไร้มนุษยธรรม ดังบัญญัติของบางศาสนาที่ข้าฯได้ยกตัวบทมาแล้ว เราจะพบว่าในหลักการอิสลามนั้นการจะให้ปลดปล่อยทาสชนิดถอนรากถอนโคนดังที่โลกในยุคศตวรรษที่ 20 กระทำนั้นเป็นสิ่งที่อิสลามกระทำไม่ได้ อันเนื่องมาจากทาสเป็นทรัพย์สินสมบัติของคนมากมายหลายตาในสังคม การมุ่งเลิกทาสอย่างเฉียบพลันในแง่หนึ่งก็เสมือนหนึ่งการปล้นแหล่งทรัพยากรที่พวกพ่อค้าและเจ้าขุนมูลนายยุคนั้นมีอยู่ นั่นยังเป็นการร้ายแรงยิ่งกว่าที่อิสลามจะสร้างศัตรูขึ้นมาด้วยวิธีการไร้ยอดเยี่ยมนั้น ดังนั้นในเบื้องต้นแล้วสิ่งที่อิสลามกระทำการช่วยเหลือทาสได้มากที่สุดก็คือช่วยเหลือทาสที่เป็นมุสลิมก่อน(แต่มิได้หมายความว่าทาสที่นับถือศาสนาอื่นอิสลามจะไม่ช่วยเหลือ เพราะโดยกฎหมาย

⁴⁹ Annemarie Schimmel. 1992. Islam: An Introduction. P.67.

⁵⁰ Lewis. Race and Slavery in the Middle East: an Historical Enquiry. P.10

อิสลามแล้วมุสลิมจะเป็นทาสไม่ได้) การช่วยเหลือทาสที่เป็นมุสลิมในเบื้องต้นก่อนนั้นหมายถึง การช่วยเหลือบรรดาทาสที่หันหน้าเข้ารับอิสลามใหม่ๆ ที่จำต้องกระทำไปตามนี้ก็เพราะว่าทาสที่ มุ่งเข้ารับอิสลามนั้นจำต้องหานายคนใหม่ที่จะดูแลตนไปตามครรลองของอิสลาม และปรากฏ ตัวอย่างว่ากรณีที่ทาสคนใดหันหน้าเข้ารับอิสลามนั้นบรรดาทาสเหล่านั้นมักจะได้รับกรดขี่ที่ปีทา จากนายเดิมของตนเพื่อให้ออกจากศาสนาอิสลามดังกรณีของท่านบิลาล อัครสาวกทาสคนสำคัญของ ท่านศาสนทูต ศ็อลฯ เป็นต้น อีกทั้งหากทาสที่หันเข้ารับอิสลามจำนวนมากไม่ได้รับการปกป้อง ช่วยเหลือจากบรรดามุสลิมกันเองก่อนแล้วใครกันเล่าที่จะช่วยเหลือพวกเขาเพราะหน้าที่ของ มุสลิมนั้นคือการปกป้องช่วยเหลือพี่น้องของเขาที่กำลังถูกอธรรม ซึ่งนั่นคือต้นที่มาของบัญญัติ กฎหมายอิสลามที่ว่าหากทาสคนใดเข้ารับอิสลามแล้วจึงเป็นหน้าที่หนักแก่มุสลิมที่จะต้องหาทาง ปลดปล่อยเขาให้เป็นไทในกรณีที่เขาไม่ใช่ทาส ดังที่บรรดาซอฮาบะฮ์ได้หาเงินมาไถ่ตัวท่าน บิลาลจากนายของเขา และในกรณีที่มุสลิมเองเมื่อปรากฏว่ามีทาสของเขาเข้ารับอิสลามแล้วการ เป็นทาสของเขาจะเป็นประตูไปสู่การปล่อยทาสที่รับอิสลามเหล่านั้นสู่ความเป็นไท หลักฐานใน เรื่องนี้เราได้จากการกระทำของท่านนบี ศ็อลฯ ซึ่งท่านได้ทดสอบความศรัทธาของทาสหญิงผู้หนึ่ง ว่า

أين الله قالت في السماء قال أنت رسول الله قال أعتقها فإنها مؤمنة

“อัลลอฮ์อยู่ไหน? นางตอบว่า อยู่สูงเหนือชั้นฟ้า ท่านรอซูลได้ถามนางต่อไปว่า ฉันคือใคร นางตอบ ว่าท่านคือศาสนทูตของอัลลอฮ์ ดังนั้นท่านรอซูล ศ็อลฯ ได้กล่าวแก่นายทาสของนางว่า จงปล่อย นางเป็นไทเสียเพราะนางคือผู้ศรัทธา”⁵¹

จึงสรุปได้ ณ ตรงนี้ว่าหลักของกฎหมายอิสลามนั้นมีเป้าประสงค์ที่จะเยียวยาทาสที่อยู่ใน สังคมอารเบียในห้วงขณะนั้น หาใช่ความประสงค์ที่จะเพิ่มพูนหรือค้ำจุนการมีอยู่ของระบอบทาส ดังที่คนสติปัญญาอ่อนบางคนได้นึกคิดฝันเอา สิ่งที่ถูกคัดค้านอิสลามควรจะทำในการวิพากษ์ อิสลามในเรื่องทาสก็คือหากว่าอิสลามมีเป้าประสงค์ในการค้ำจุนส่งเสริมระบอบทาสดังที่แท้จริง เหตุอันใดกันเล่าที่กฎหมายอิสลามจึงทำการกำจัดต้นตอแห่งการเกิดทาสใหม่ๆ ในสังคมด้วยการ สั่งห้ามการนำคนเสรีชนทุกประเภทมาเป็นทาส ขณะเดียวกันก็ได้สั่งใช้อย่างหนักแน่นถึงการ ปลดปล่อยทาสไปในตัวด้วยเช่นกัน? กลวิธีกำจัดการเพิ่มลดทอนการมีอยู่ของทาสในสังคมเช่นนี้ กระนั้นหรือที่พวกเขาพิจารณาว่ามันคือการส่งเสริมการมีทาส!??

⁵¹ สุนันอบูดาวูด. หมายเลขหะดีษ : 3282. อย่างไรก็ตามในกรณีที่ทาสเข้ารับอิสลามนั้นแม้แบบอย่างของ ท่านนบี ศ็อลฯ จะแสดงออกถึงการปล่อยทาสในทันทีแต่ก็ยังไม่ใช่ว่าถึงขั้น “วาญิบ” เพราะทาสยังสามารถ เป็นทาสในขณะที่เป็นมุสลิมอยู่ได้ นายทาสอาจพิจารณาให้ปลดปล่อยทาสในช่วงเวลาที่เหมาะสมและนั่นคือ สาเหตุที่ว่าทาสที่ดำรงอยู่ในสถานภาพของมุสลิมนั้นจะมีข้อกฎหมายบังคับใช้อีกแบบ

ท่านเชออัปดูเราะฮ์มานไอ ดูอียี (Abdurrahman I Doi) นักวิชาการด้านกฎหมายอิสลาม จากมหาวิทยาลัย Ahmadu Bello University แห่งประเทศไนจีเรียได้กล่าวสรุปเรื่องของทาสไว้ว่า “นักกฎหมายมุสลิมทั้งปวงได้เห็นพ้องกันว่าความเป็นทาสนั้นคือสิ่งที่ถูกกีดกันในการสืบทอดเป็นมรดก พวกเขาจะไม่รับมรดก(ของการเป็นทาสต่อกัน)และจะไม่ถูกทำให้รับมรดกด้วย หากว่าทาสใดตายไปเขาจะต้องไม่ถูกสืบทอดมรดก(การเป็นทาส)เพราะความสัมพันธ์ของเขา เพราะว่าในฐานะทาสแล้วเขาไม่ได้ครอบครองสิ่งใดๆและสิ่งใดที่ทาสครอบครองต่างก็ล้วนเป็นของนายทาส ทั้งสิ้นและตัวของทาสเองนั้นได้ถูกดูแลเสมือนหนึ่งทรัพย์สินของนาย อิสลามได้สร้างผลบุญอันยิ่งใหญ่แก่ผู้ที่ปลดปล่อยทาสให้เป็นไทในฐานะที่มันเป็นการกระทำอันมีคุณธรรมและยังทำให้การปล่อยทาสเป็นการทดแทนความผิดที่ตัวเองกระทำไป(กัฟฟาเราะฮ์) เพราะฉะนั้นในโลกปัจจุบันนั้น ทาสไม่มีอยู่แล้วปัญหาของทาสจึงไม่ปรากฏอยู่อีก”⁵²

ทาสกับปัญหาเรื่องคำศัพท์

ปัญหาประการหนึ่งที่ข้าพเจ้ามองว่าเป็นต้นเหตุแห่งรากเหง้าของการโจมตีอิสลามในเรื่องทาสนี้ก็มาจากปัญหาเรื่องของคำศัพท์ที่เราเรียกกันว่า “ทาส” นั้นเอง โดยพื้นฐานแล้วคำว่าทาสเป็นคำที่ติดลบไม่มีด้านบวกใดๆปรากฏอยู่ในความหมายทางภาษาของมันเลย เช่นคำว่า ทาสทางความคิด,ทาสรัก,ทาสทางเศรษฐกิจ เหล่านี้ล้วนเป็นผลสะท้อนถึงความหมายเชิงลบต่อเรื่องทาสที่ความเข้าใจของมนุษย์โดยทั่วไปรับรู้กัน เพราะคำนิยามโดยทั่วไปของคำว่า ทาส หรือความเป็นทาส นั้นหมายถึงระบอบที่บุคคลผู้หนึ่งถูกปฏิบัติภายใต้ฐานะของการเป็นเพียงแค่ทรัพย์สินและถูกบังคับเพื่อการทำงาน นอกจากนี้ยังเป็นเรื่องที่ถูกต้องตามกฎหมายอีกด้วยที่จะทำการฆ่าทาส⁵³ เมื่อพิจารณาจากคำนิยามของคำว่าทาสดังกล่าวนี้เราจะพบว่ามันขัดแย้งกับหลักนิติศาสตร์อิสลามและไม่มีมนุษย์ธรรมอันใดยอมรับระบอบดังกล่าวได้ ผลของวาทกรรมและโลกทัศน์ที่ได้สอดแทรกอยู่ในคำศัพท์ทางภาษานี้จึงได้ก่อจินตภาพแห่งความโหดร้ายต่อระบอบทาส การพูดหรือการกระทำอันใดที่เป็นการยอมรับถึงการมีอยู่ของทาสก็จะถูกความเกลียดชังเข้าทำการวิพากษ์อันเป็นผลมาจากจินตภาพแห่งความหวาดกลัวที่มนุษย์มีต่อระบอบนี้ การพูดอย่างหยาบๆว่ากฎหมายอิสลามยอมรับการมีทาสโดยมิได้ลำดับการอธิบายที่ชัดเจนจึงรังแต่จะสร้างความวุ่นวายแก่ผู้ฟังอย่างที่สุด ทั้งที่ในแง่ของกฎหมายอิสลามแล้วการเป็นทาสที่อิสลามยอมรับนั้นมิได้มีอัตลักษณ์ร่วมหรือคำนิยามใดๆที่สอดคล้องกับคำนิยามและความเข้าใจที่มนุษย์มีต่อทาสเลย ทาสในระบอบอิสลามเป็นเพียงคนกลุ่มหนึ่งในสังคมที่ผูกมัดอยู่กับข้อกฎหมายอันแตกต่างจากเสรีชน

⁵² Abdur Rahman I. Doi. Shariah : The Islamic Law. P.291.

⁵³ Welcome to Encyclopædia Britannica's Guide to Black History.

<http://www.britannica.com/blackhistory/article-24164>.

แต่ไม่ถือว่าด้อยกว่าเสียทั้งหมด หากจะถือเอาเรื่องของการทำงานมาระบุว่าคุณประเภทนี้ในกฎหมายอิสลามคือทาสก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมบูรณ์ในการให้ประเภทเพราะทาสในกฎหมายอิสลามนั้นถูกสั่งห้ามการทำงานจนเกินความสามารถและมีขอบเขตของการทำงานชัดเจน มิได้อยู่ในฐานะของผู้ทำงานเช่นทาสผิวดำอเมริกาแต่อย่างใด และการทำงานก็ได้ให้ไตร่ตรองไปว่าแรงงานในยุคปัจจุบันด้วยซ้ำไป บางทีอาจจะดีกว่าด้วยซ้ำตรงที่กฎหมายอิสลามได้สั่งให้ให้นายทาสทำงานร่วมกับทาสของตนเอง ทั้งกฎหมายอิสลามยังสั่งห้ามการทารุณกรรมทางกายและจิตใจต่อทาสอีกด้วย มิจำเป็นต้องพูดถึงเรื่องของการฆ่าทาสที่ในกฎหมายอื่นๆยังให้สิทธิส่วนนี้ไว้แต่ในอิสลามนั้นถือว่าชีวิตมนุษย์มีอาจจะถูกละเมิดเพราะสถานะภาพที่มีสูงต่ำจากบรรดาทางสังคม ดังนั้นในมุมมองของข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเหล่านักวิชาการมุสลิมควรจะสรรหาคำศัพท์ใหม่ๆมาแทนที่คำที่มีความหมายเชิงลบและไม่ตรงต่อข้อเท็จจริงของกฎหมายอิสลามเช่นคำว่าทาสเสียเพื่อการนิยามหรือยอมรับคนกลุ่มนี้ในสังคมอิสลามจะไม่เป็นการสร้างภาพตัวแทนอันสะอิดสะเอียนแก่ภาพลักษณ์ของอิสลาม เพราะหากเราพิจารณาข้อเท็จจริงที่ว่าอัลกุรอานเองมิได้เรียกคนกลุ่มนี้ด้วยชื่อของทาสหากแต่เรียกพวกเขาในฐานะ “สิ่งที่อยู่ในครอบครองของมือขวา” (วะมามะละกัตอัยมานุม) ซึ่งตามสำนวนภาษาอาหรับแล้วคำว่ามือขวาเป็นเรื่องของการให้เกียรติและเมตตาธรรม ทั้งหะดีษของท่านนบี ศ็อลลียะฮ์ อัลลอฮียะฮ์ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ก็ได้ระบุห้ามเรียกพวกเขาด้วยชื่อคำว่า “ทาส” หากแต่ให้เราเรียกพวกเขาว่า “พี่น้อง” เมื่อพิจารณาจากจุดนี้ข้าพเจ้าจึงมองว่าการจะตัดทอนอิทธิพลใดโครกทางวิชาการของพวกตะวันตกในเรื่องทาสได้ดีที่สุดก็คือการที่เหล่านักวิชาการมุสลิมยุติการเรียกกลุ่มคนประเภทนี้ในกฎหมายอิสลามด้วยคำว่าทาสเสีย แม้ว่าโดยข้อเท็จจริงแล้วพวกเขาจะมีลักษณะร่วมบางอย่างกับคานิยามของคำว่าทาสในความหมายทั่วไป แต่ก็เป็นลักษณะที่มีได้สะท้อนสถานภาพทางกฎหมายอิสลามที่แท้จริงของพวกเขาได้เลย ทั้งรังแต่จะเป็นการสร้างคามเสียหายแก่กฎหมายอิสลามด้วยซ้ำไป อุปมาได้กับคำว่าศาสดาซึ่งแม้จะมีคนถอดความหมายของคำนี้มาจากคำว่า รอสูล หรือ นบี ก็ตามที่โดยอาศัยลักษณะร่วมของการเป็นผู้ประกาศศาสนามาเป็นพื้นฐานของคำแปลก็ตามแต่ที่ว่าสำหรับผู้มีความเข้าใจอันถูกต้องก็จะรู้ว่าคำว่าศาสดามีได้เป็นคำแปลที่ถูกต้องของคำว่ารอสูลเลย ฉะนั้นได้ก็ฉันทันนั้น บุคคลในมือขวา ที่อัล-กุรอานได้บัญญัติเรียกไว้ก็ไม่ใช่ทาสในเจตนารมณ์เดิมของกฎหมายแห่งพระผู้อภิบาลเลย หากแต่เป็นกลุ่มชนทางสังคมอีกกลุ่มหนึ่งที่อิสลามได้สร้างขึ้นโดยมีลักษณะทางกฎหมายที่พิเศษแตกต่างไปจากเสรีชนทั่วไป แต่กระนั้นก็ตามพวกเขาก็ยังมีสิทธิมีเสียงทางกฎหมายในอิสลาม มีสิทธิเหนือเจ้านายของเขาในบางประการ มีสิทธิที่จะได้รับการเรียนหนังสือ มีสิทธิในอาหารประเภทเดียวกับเสรีชน มีสิทธิในการเป็นผู้นำเหนือเสรีชนอื่นๆ มีสิทธิในเครื่องแต่งกายเช่นเดียวกับเสรีชน ทั้งในบางเรื่องกฎหมายอิสลามยังให้สิทธิพวกเขาเหนือกว่าเสรีชนด้วยซ้ำเช่น หากเสรีชนผิดประเวณีพวกเขาจะถูกโบย 100 ครั้งแต่หากทาสกระทำผิดประเวณี กฎหมายจะลดหย่อนการลงโทษแก่เขาแค่ครึ่ง

เดียวของเสรีชน นั่นคือ 50 ครั้ง เพราะฉะนั้นการที่เราพิจารณาสิทธิทางข้อกฎหมายของพวกเขาจากข้อเท็จจริงทั้งหมดแต่ฝืนดันทุรังเรียกพวกเขาในสภาพอันต่ำต้อยว่าทาสจึงเป็นเรื่องที่ไม่กาลเทศะ เพราะคนกลุ่มนี้ไม่อยู่ในนิยามของคำว่าทาสในความเข้าใจของคนทั่วไปแล้ว นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมอัลกุรอานจึงเรียกพวกเขาด้วยชื่ออื่นและเหตุใดท่านนบี ศ็อลฯ จึงสั่งห้ามการเรียกพวกเขาว่า “ทาส” !!! การยอมรับพวกเขาด้วยชื่อของทาสจึงเป็นการกระทำที่ไม่บังควรและไม่ถูกต้องสิ้นดี เพราะฉะนั้นการพูดหยาบๆและขวานผ่าซากของนักวิชาการบางคนที่ว่าอิสลามยอมรับการมีทาสจึงเป็นทาสกระทำที่หุนหันหยาบกร้านและไม่พิจารณาความรู้สึกของผู้ฟังเอาเสียเลย เราสมควรที่จะกล่าวว่าอิสลามยอมรับการมีอยู่ของคนกลุ่มหนึ่งในสังคมที่เรียกกันว่า “บุคคลภายใต้มือขวา” และกฎหมายอิสลามไม่ยอมรับและเกี่ยวข้องกับระบอบทาสอันชั่วร้ายที่มีอยู่ในสังคมมนุษย์ยุคอดีต หากแต่อิสลามมีกลุ่มคนทางสังคมจำพวกหนึ่งในรูปแบบของตนเอง ดังนั้นเมื่อมุสลิมหันมาเรียกคนกลุ่มนี้ด้วยชื่ออื่นเมื่อนั้นแหละที่วาทกรรมเรื่องทาสของโลกตะวันตกจะกลายเป็นสิ่งที่ไร้พลังในการโจมตีอิสลามและความวุ่นวายจากการพูดหยาบๆว่าอิสลามยอมรับการมีทาสก็จะหมดสิ้นไป เช่นเดียวกับเรื่องการมีภรรยา 4 คน แทนที่จะใช้คำพูดฆ่าตัวเองว่าอิสลามให้มีเมีย 4 คนได้! เราก็ควรจะเปลี่ยนสำนวนคำพูดว่าอิสลามจำกัดการมีภรรยาแค่ 4 คนในขณะที่ศาสนาอื่นๆไม่มีระบุตัวเลขจำกัด แทนที่เราจะตั้งหัวข้อการเสนาว่าทำไมอิสลามจึงมีเมียได้ 4 คนเราก็ควรจะเปลี่ยนภาษาว่าทำไมอิสลามจำกัดจำนวนภรรยา? จากเรื่องของภรรยา 4 ที่แต่เดิมอยู่กับประเด็นของการให้ “มี” ก็จะพัฒนามาเป็นประเด็นของการ “จำกัด” ความรู้สึกที่เป็นบวกจึงติดตามมาโดยปริยาย นี่คือความจริงที่เราต้องยอมรับว่าภาษาในบางครั้งจะพัฒนามาเป็นวาทกรรมที่สร้างความคิดของมนุษย์ในคำศัพท์นั้นๆ หรือสร้างอำนาจในการโน้มน้าวให้มนุษย์รู้สึกเป็นลบต่อคำศัพท์และกลุ่มชนที่เกี่ยวข้องเสมอไป

ทาส : กับปัญหาเรื่องนางบำเรอ (Concubine)

ในบรรดาทาสที่ดำรงตนอยู่ในโลกขณะนั้น นอกเหนือจากการมีอยู่ของทาสแรงงานแล้วสตรีที่อยู่ในสภาพของทาสก็เป็นอีกฐานันดรหนึ่งทางสังคมที่มักถูกพวกผู้ร่ำรวยมากดีทำการกดขี่ทางเพศต่อพวกนาง พูดให้เข้าใจง่ายๆแล้วก็คือในสังคมยุคอดีตนั้นทาสหญิงมักจะถูกนำมาใช้เป็นนางบำเรอเพื่อตอบสนองกามคุณของชนชั้นสูงในสังคมเช่นพวก “กษัตริย์” และขุนนางอยู่เสมอ ความสัมพันธ์ทางเพศที่บุรุษมีต่อทาสหญิงถือว่าเป็นธรรมเนียมซึ่งนิยมกระทำกันแทบในทุกสังคมของมนุษย์ในยุคอดีต ไม่ว่าจะเป็นโรมัน, กรีก, ไทยและโลกมุสลิมเองก็ตาม รูปแบบความสัมพันธ์ทางเพศที่นายทาสของนางกระทำต่อทาสหญิงของพวกนางนั้นมักปรากฏรูปแบบแตกต่างกันไปตามแต่ละพื้นที่และวัฒนธรรม ในบางที่เช่น วัฒนธรรมไทยนั้นทาสหญิงเป็นเพียงเครื่องบำเรอความสุขทางกามของนายทาสซึ่งวางอยู่บนพื้นฐานของการกดขี่ทางเพศเพราะฝ่ายชายมักไม่

รับผิดชอบต่อผลของการกระทำและการมีสัมพันธ์ทางเพศกับพวกนางก็เป็นเพียงเรื่องของกระบวนการความใคร่โดยแท้เพราะมันมิได้ยกสถานภาพของสตรีให้สูงขึ้นมาเลยแต่อย่างใด ขณะที่กฎหมายในเรื่องของทาสหญิงที่ถูกระบุอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิลภาคพันธสัญญาเดิมแม้จะเป็นกฎหมายที่เริ่มจัดวางระเบียบความสัมพันธ์ทางเพศกับทาสหญิงแล้วก็ตาม แต่ก็ยังอยู่ในลักษณะที่หยาบกร้านและดิบสากเกินกว่าที่อิสลามจะยอมรับได้ กล่าวได้ว่าหากไม่พิจารณากฎหมายของฮัมมูรอเบียที่มีความล้าหน้าในเรื่องของทาสหญิงที่ตั้งครมร้งแล้ว สภาพของทาสหญิงที่ต้องถูกบังคับให้ปรนเปรอทางเพศต่อนายทาสของตนนั้นเป็นไปอย่างไร้มนุษยธรรมและผิดแผกแตกต่างกันไปตามอัตราค่านิยมของกลุ่มนายทาสแต่ละพื้นผิวโลก ครั้นเมื่ออิสลามปรากฏขึ้นมาบนคาบสมุทรอารเบียในราวศตวรรษที่ 7 ข้อกฎหมายของอิสลามก็เช่นเดียวกันกับกฎหมายเรื่องทาสดังที่ได้กล่าวไปว่าเมื่ออิสลามไม่สามารถเลิกทาสได้อย่างเฉียบพลันได้ อิสลามจึงเลือกที่จะบัญญัติกฎหมายต่างๆ ขึ้นมาเพื่อคุ้มครองและจัดระเบียบธรรมเนียมทาสขึ้นในดินแดนอารเบีย การทำงานประจักษ์ต่อของทาสก็ได้รับการประกันสิทธิขึ้น และเช่นเดียวกันความสัมพันธ์ทางเพศที่นายทาสมีต่อทาสหญิงของตนในสภาพอันเลวร้ายก็ได้รับการยกสภาพขึ้นโดยกฎหมายอิสลาม พูดอีกทางก็คือกฎหมายอิสลามยอมรับความสัมพันธ์ทางเพศที่นายทาสมีต่อทาสหญิงของนางโดยมิจำเป็นต้องผ่านพิธีการแต่งงานแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตามมโนธรรมอันละเอียดอ่อนของข้อกฎหมายอิสลามประการนี้ดูเหมือนจะสูงส่งเกินไปกว่าที่มโนธรรมอันหยาบกร้านของพวกนักวิชาการตะวันตกผู้พึงชังอิสลามจะเข้าใจได้ เมื่อพวกเขาพบเจออย่างเหลือกลานต่อข้อกฎหมายอิสลามประการนี้ พวกเขาก็ได้เติมเต็มไฟแห่งความชิงชังที่ลุ่มอยู่ในใจพวกเขาเข้าไปในงานวิชาการที่พวกเขาเขียนขึ้นเพื่อวิพากษ์อิสลามในประเด็นนี้ ดังที่พวกเขาได้สร้างวาทกรรมเรื่อง “ทาสสาว” (The Sex Slaves) ขึ้นเพื่อป้ายภาพพจน์อันน่าอับอายต่อท่านศาสนทูตของเรามุฮัมมัด ศ็อลย โดยโจมตีว่าท่านรอซูลของเราก็เป็นหนึ่งในผู้เสพสุขทางเพศกับทาสหญิง นอกจากนี้พวกเขายังได้สร้างวาทกรรมว่าด้วยเรื่องของ “ฮาเร็ม” (Harem) ขึ้นมาเพื่อที่จะสร้างภาพตัวแทนแก่อารยธรรมอิสลามว่าปึกรากอยู่บนฐานของการเสพสุขทางเพศจนเกินพอดีกับเหล่าทาสหญิงสวยงามทั้งหลายมาทุกยุคทุกสมัย โดยหยิบยกกรณีตัวอย่างของอาณาจักรออตโตมันขึ้นมาเป็นภาพตัวแทนแห่งความหมกมุ่นในกามคุณของโลกมุสลิม พวกเขาได้หยิบยกห้องหับรโหฐานของนางบำเรอทั้งหลายที่มีอยู่ในราชวังอันอันวิจิตรของอาณาจักรออตโตมัน เช่น พระราชวังทอปคาปีและโดลมาบาเซ่ ขึ้นมาฉายภาพ นอกจากนี้พวกเขายังจินตนาการด้วยการวาดภาพตลาดการค้าทาสหญิงเพื่อการเสพสุขทางเพศที่มีอยู่ในโลกอาหรับขึ้นมาอย่างน่าเกลียดและชิงชัง ประหนึ่งราวกับว่าทาสหญิงที่ถูกขายอยู่ในโลกมุสลิมนั้นถูกกระทำชนิดที่มีไข่มนุษย์หากแต่เป็นเครื่องมือสนองความใคร่แก่พวกขุนนางเงินหนาทั้งปวง ดังภาพวาดที่ชื่อว่า The Slave Market ซึ่งถูกวาดโดย Jean-Léon Gérôme จินภาพดังกล่าวกลับกลายเป็นภาพ

ที่ได้รับความนิยมในการอธิบายถึงสภาพทาสของโลกมุสลิมในวิชาประวัติศาสตร์และอารยธรรมในยุคปัจจุบัน ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วทาสหญิงที่ได้ถูกขายอยู่ในตลาดของพวกอาหรับนั้นใช้ว่าจะถูกล่ามโซ่เปลื้องผ้าล่อนจ้อนเพื่อให้ผู้ชายได้แลชมสัสดส่วนของร่างกายจนพอใจก็หาไม่!!! ชาวอาหรับนั้นมีวัฒนธรรมในเรื่องการปกปิดร่างกายในที่สาธารณะมาตลอดหาได้นั่งลมหม้ออากาศดังที่พวกสตรีสมอบางในยุคเสรีนิยมนี้ได้กระทำไปแต่อย่างใดเลย และหากว่าจะมีการค้าทาสในรูปแบบที่วิตรถารเช่นนั้นอยู่จริงในประวัติศาสตร์อาหรับนั้นก็เพียงการกระทำส่วนหนึ่งที่กฎหมายอิสลามไม่ยอมรับ และใช้ว่าการดูหมิ่นสตรีเช่นนี้จะไม่เคยเกิดขึ้นในอาณานิคมอื่นใดของโลกใบนี้โดยก็หาไม่กลับกันเรื่องของนางบำเรอที่มาจากทาสหญิงนี้เป็นสิ่งที่มีอยู่ในทุกพื้นที่ของทุกศาสนาในโลกนี้

ในวัฒนธรรมของพวกปาเลือนคริสต์เตียนตะวันตก กล่าวได้ว่าในช่วงศตวรรษที่ 19-ต้นศตวรรษที่ 20 ระบุว่านางบำเรอที่ถูกสร้างขึ้นจากระบบทาสนั้นได้เฟื่องฟูเติบโตขึ้นอย่างมาก ความตกต่ำของยุโรปที่ได้ปฏิบัติต่อทาสหญิงนั้นเลวร้ายยิ่งกว่าพวกออตโตมันเสียอีก ในขณะที่ทาสหญิงในออตโตมันนั้นสามารถที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้แค่เพียงกับนายทาสของตนหรือหากเป็นกษัตริย์ก็สามารถเป็นนางบำเรอเพียงแค่ของกษัตริย์เท่านั้น แต่ทาสหญิงผิวขาวในยุโรปก็นั้นได้ถูกบีบบังคับให้เป็นทาสโสเภณี ดังเช่นกรณีในอังกฤษ ทาสหญิงที่เป็นโสเภณีมักมาจากช่วงวัยอายุ 13 ปีและมีราคาค่าตัวที่แสนถูกเพียงแค่ 5 ปอนด์เท่านั้น ธุรกิจทาส-โสเภณีนี้นั้นได้เฟื่องฟูขึ้นมากในช่วงปี 1880 เช่นเดียวกับในประเทศออสเตรเลียธุรกิจทาสโสเภณีได้เฟื่องฟูขึ้นในปี 1860-1939 ขณะเดียวกันกับที่สหรัฐอเมริกาหญิงโสเภณีผิวขาวได้เกิดความนิยมขึ้นมากในสหรัฐอเมริกาช่วงปี 1910 พวกเธอเหล่านั้นต่างถูกนำตัวมาจากยุโรปและได้ถูกบังคับให้ขายตัวในช่องโสเภณีของรัฐชिकाโกไม่ต่างอะไรกับทาสหญิงในยุคอดีตเลย⁵⁴ ธุรกิจทาสของยุโรปยังได้เชื่อมต่อกับชาติเอเชียด้วยเช่นกัน ประวัติศาสตร์ได้บันทึกถึงการสมคบคิดกันในธุรกิจค้าทางเพศสตรีขึ้นระหว่างจักรวรรดิโปรตุเกสและญี่ปุ่น ในช่วงศตวรรษที่ 16-17 พวกข้าหลวงโปรตุเกสได้ติดต่อขอซื้อทาสสาวและบางครั้งก็ได้จับเชลยหญิงในญี่ปุ่นมา ทาสเหล่านี้ได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือระบายความใคร่แก่พวกโปรตุเกสบนเรือเดินทางของพวกเขา และสตรีเหล่านี้ยังได้ถูกนำไปขายต่อในเกาะมาเก๊าตลอดจนอาณานิคมอื่นๆของโปรตุเกสเช่นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และอินเดีย ดังปรากฏการค้าทาสหญิงชาวญี่ปุ่นในเมืองโกอา (Goa) ของประเทศอินเดียจนที่นั่นขึ้นชื่อว่าเป็นแหล่งขายทาสสาวทาสหญิงชาวญี่ปุ่นของอาณานิคมโปรตุเกสช่วงศตวรรษที่ 16-17 เลยก็น่าได้

⁵⁴ Cecil Adeams. The Straight Dope: Was there really such a thing as "white slavery"?

<http://www.straightdope.com/columns/read/1302/was-there-really-such-a-thing-as-white-slavery>

พื้นที่ของการค้าหาดังที่ได้ยกตัวอย่างไปนั้นล้วนแล้วแต่มาจากพื้นที่ของชนทุกศาสนาที่ได้มีส่วนร่วมในอาชญากรรมนี้ทั้งสิ้น แต่เหตุใดกันเล่าเมื่อคำว่าฮาเร็มได้รับการเอ่ยขึ้นมาห้วงความคิดเราจะมุ่งความเข้าใจไปที่พวกแขกอาหรับสวมชุดยาวนับถือศาสนาอิสลามเท่านั้น!! และที่น่าเอือมละอายใจเป็นอย่างยิ่งก็คือการที่พวกนักวิชาการในยุคปัจจุบันซึ่งแสวงหาทำเป็นโจมตีเรื่องของทาสนางบำเรอซึ่งมีอยู่ในโลกมุสลิมเมื่อนานมาแล้วกลับนั่งเจียบหนวดการมีอยู่ของทาสสาวทาสในแบบใหม่ นั่นก็คือการขายตัวอย่างถูกกฎหมายในนามประชาธิปไตย⁵⁵ มีองค์กรสิทธิมนุษยชนและนักเคลื่อนไหวเพื่อสตรีรายไต่บ้างที่ได้โจมตีสัมพันธ์ทางเพศอันเลวร้ายนี้ซึ่งวางอยู่บนฐานของการเสพสุขทางเพศอย่างสุดเหวี่ยงทั้งยังต่างจากทาสหญิงในยุคอดีตตรงที่ว่าพวกโสเภณีได้รับเงินในการขายบริการทางเพศของตัวเองแก่ผู้อื่นในขณะที่ทาสหญิงในอดีตได้รับการเลี้ยงดูจากนายของตนแทน!!! ความแตกต่างเหล่านี้อยู่ตรงไหน!! และเหตุใดกฎหมายประชาธิปไตยจึงยอมรับการมีอยู่ของโสเภณีอย่างน่าไม่อายแต่กระดะและสร้างทำเป็นต่อต้านการมีอยู่ของทาสสาวทาสได้!! ข้าพเจ้าคงไม่จำเป็นต้องค้นคว้าเพื่อแสดงสถิติให้ท่านผู้อ่านทราบว่ามีน้อยของสตรีแล้วที่ถูกตึงดูดเข้าสู่ธุรกิจทางเพศในประเทศต่างๆทั่วโลกภายใต้การยอมรับของกฎหมายใดใครในนามประชาธิปไตย!!!? ในขณะที่กฎหมายอิสลามยอมรับการมีสัมพันธ์ทางเพศกับทาสหญิงอย่างมีระบบ ตลอดจนการไม่จำกัดอายุการแต่งงานของเด็ก พวกนักสตรีนิยมและสิทธิมนุษยชนปัญญาอ่อนก็ทำการโจมตีอิสลามอย่างมีเดบอดและอวิชชาแต่พวกเขากลับนั่งทนยืมดูการออกกฎหมายโสเภณีอย่างใจครีမ်ในบ้านเมืองของพวกเขาได้ ในขณะที่กฎหมายอิสลามยอมรับการมีอยู่ของระบอบสามีเดียวแต่ 4 ภรรยากระนั้นก็ตามพวกเขาก็สร้างทำเป็นเห็นใจสตรีมุสลิมโดยการรณรงค์บอยคอตกฎหมายอิสลามข้อนี้ ทั้งที่บ้านเมืองแห่งประชาธิปไตยของพวกเขา นั้นเมื่อหนุ่มสาวบรรลุนิติภาวะแล้ว กฎหมายของพวกเขาได้อนุญาตให้หนุ่มสาวของพวกเขาให้สามารถมี 1 คู่ 100 เมีย หรือ 100 คู่ 1 เมียก็ได้ หรือ 100 คู่ 1000 เมีย ฯลฯ ก็ได้ ด้วยการมีอยู่อย่างปราศจากความรับผิดชอบ ด้วยการมีภรรยาไว้ที่ผับบาร์, ซ่องโสเภณี ตลอดจนนักศึกษาของพวกเขาต่างก็มีผัวเมียกันอย่างสุดเหวี่ยงในช่วงวัยเรียนโดยการนั่งเจียบเป็นซาตานไข่ของระบอบการปกครองของพวกเขา มีหน้าซ้ำพวกเขายังมีโรงงานอุตสาหกรรมฆ่าเด็กที่เกิดขึ้นจากความไม่พร้อมของผัวเมียที่เสพสุขกันจากระบอบร้อยผัวพันเมียพันเมียของพวกเขา นั่นเองซึ่งก็น่าสมเพทพวกเขาเหลือเกินที่ได้ดิ้นรนสร้างระบอบกฎหมายที่รองรับการฆ่าเด็กอันเกิดจากระบอบ “ร้อยผัวพันเมีย” ของพวกเขาขณะเดียวกับที่พวกเขากลับมีกฎหมายห้ามละเมิดทารุณกรรมสัตว์และพวกเขาเองกลับยินดีปรีดาในการมีกฎหมายทารุณกรรมเช่นฆ่าเด็ก!! ดังที่เราเห็นว่าเมื่อคราวที่นัส

⁵⁵ อันเป็นพัฒนาการด้านธุรกิจโสเภณีของพวกยุโรปที่จากอดีตใช้ทาสหญิงเป็นสินค้าแต่บัดนี้ได้ให้เสรีชนเป็นสินค้าเสียแล้ว ดังนั้นเรื่องของทาสสาวทาสและนางบำเรอได้หมดไปจากโลกนี้จริงหรือ?

วิล เอิร์ชแมน นักร่อนนำแห่งวง Carpenter จากดินแดนอินโดนีเซียได้ตกเป็นข่าวฉาวโฉ่หลังจากที่คลิปปิดีไออุบาห์ของตัวเองได้แพร่กระจายออกมาทางอินเทอร์เน็ตพร้อมกับข้อมูลเฝ้าเฟะว่านักร่อนนำผู้นี้มีเมีย(ผิดประเวณี) มากถึง 30 กว่ารายจากสตรีในหมู่เกาะมายาบันเทิง ความเฝ้าเฟะของพฤติกรรมดังกล่าวภายใต้ระบอบประชาธิปไตยชมราวาสได้ผลักดันให้พี่น้องมุสลิมก่อการประท้วงต่อภาครัฐเพื่อการลงโทษนักร่อนรายนี้ด้วยข้อกฎหมายอันศักดิ์สิทธิ์ของอิสลาม แต่ทว่าการเคลื่อนไหวเพื่อศีลธรรมในครั้งนี้ได้รับการตราบาปจากสื่อพวกเขาว่าเป็นเรื่องของพวกมุสลิมหัวรุนแรง และการดำเนินการลงโทษต่อนักร่อนรายนี้ก็เพียงเป็นการลงโทษในข้อหาเผยแพร่สื่อลามกอนาจาร พุดให้ง่ายแล้วก็คือกฎหมายประชาธิปไตยมิได้มองว่าการที่นักร่อนรายนี้มีเมียมากถึง 30 ราย(และใน 30 รายนี้ก็มิใช่เป็นของตนเองไปในตัวด้วยตามระบอบร้อยตัวพันเมีย!)ว่าเป็นความผิดบาปหากแต่ที่ผิดบาปเพราะไปเผยแพร่ภาพวิดีโอการกามกิจของเขาออกสู่สายตาสาธารณะ ดังนั้นเราจึงเห็นวาระบอบประชาธิปไตยและลัทธิเสรีนิยมได้ผูกขาดคำว่าสิทธิมนุษยชนและอำนาจชอบธรรมทางกฎหมายไว้แก่พวกตนอย่างเดี่ยวพร้อมกับประณามพวกอื่นที่ไม่เห็นด้วยกับตนว่าเป็นพวกล้าหลัง อันเป็นผลทางรูปธรรมหนึ่งที่ส่อภาพของวิวัฒนาการปฏิภาณได้เป็นอย่างดี กระบวนการดังกล่าวของประชาธิปไตยเกิดขึ้นได้จากการขึ้นเป็นมหาอำนาจของพวกเขาที่ได้เข้าไปก้าวกายจัดระเบียบโลกตามอัตราแห่งตนเอง ผลร้ายจากการที่โลกมิได้ถูกปกครองด้วยอิสลามจึงยังผลให้การจัดระเบียบโลกถูกดำเนินการไปบนพื้นฐานของความเฝ้าเฟะและการออกกฎหมายอันป่าเถื่อนของพวกเขา

หากผู้ที่คัดค้านอิสลามจะอ้างว่าการอนุญาตในเรื่องทางเพศตามที่เห็นมานั้นมิใช่เป็นการอนุญาตของโลกศาสนา หากแต่เป็นของโลกชมราวาส ดังนั้นยังไฉ่เสียศาสนาอิสลามซึ่งได้อนุญาตสัมพันธ์ทางเพศกับทาสก็ยังมีผิดอยู่ดี!? เราก็ขอถามกลับว่าพวกนักวิพากษ์อิสลามได้ใช้เหตุผลอันใดในการแบ่งแยกความชอบธรรมระหว่างโลกศาสนากับโลกแห่งชมราวาส พวกเขาได้ใช้อะไรเป็นมาตรฐานในการมองว่าหากโลกชมราวาสออกกฎหมายใดใครมาชนิดใดประชาชนก็สามารถยอมรับและปฏิบัติตามอย่างหน้าไม่อายได้แต่หากศาสนาออกกฎหมายในลักษณะเดียวกันประชาชนก็ต้องหันหน้ามาประณามศาสนานั้นว่าเป็นศาสนาชั่วประหนึ่งคนกลับกลอกได้แล้ว!??

อิสลามนั้นในทางทฤษฎีแล้วมิใช่ “ศาสนา” เพราะศาสนานั้นโดยข้อเท็จจริงแล้วมิชอบเขตพื้นที่อยู่แค่เรื่องของความเชื่อศรัทธาและการปฏิบัติที่เป็นพิธีกรรมตามความเชื่อเท่านั้น แต่อิสลามนั้นคือ “ระบอบอัตลักษณ์” ประเภทหนึ่งของโลกที่ประมวลไปด้วยความเชื่อศรัทธา, เอกวิทยา, รูปแบบกฎหมาย, เศรษฐกิจ, การเมือง, และความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกชนภายในสังคม เป็นต้น และสิ่งใดก็ตามที่ถูกถกทอขึ้นมาจนเป็น “ระบอบอัตลักษณ์” อีกประเภทหนึ่งซึ่งแตกต่างจากระบอบอัตลักษณ์อิสลามแล้ว อิสลามพิจารณาว่ามันคือระบอบแห่งต่อสู้อยู่ที่เป็นปฏิปักษ์กับพระเจ้าทั้งสิ้น การที่มีระบอบหนึ่งใดในโลกยอมรับการมีอยู่ของโสเภณีนั่นไม่ว่าจะมันถูกเรียกว่า

ศาสนาหรือระบอบการปกครองก็ตาม แต่โดยรวมแล้วก็ถือว่าเป็นระบอบภวอस्तเช่นกัน และบุคคลใดก็ตามที่เห็นพ้องด้วยกับระบอบนั้นก็สมควรในการได้รับคำประณามแม้ว่าพวกเขาจะไม่อ้างว่าประชาธิปไตยคือศาสนาของพวกเขาก็ตาม แต่หากความเชื่อของพวกเขายอมรับในระบอบประชาธิปไตยและปฏิบัติตามกฎหมายเหล่านั้นอย่างสบายใจแล้วไซ้พวกเขายังจะมีหน้ามาอ้างได้อย่างไรอีกว่ากฎหมายการค้าประเวณีในรัฐของพวกเขาเป็นเรื่องทางโลกมิใช่ทางธรรมดั่งนั้น พวกเขาจึงมีความชอบธรรมในการออกกฎหมายทั้งที่พวกเขาก็ปฏิบัติตามระบอบอัตลักษณ์เหล่านั้นที่พวกเขาเชื่อถือกันมาว่าเป็นระบอบที่ดีและถูกกฎหมาย!! การหลอกตนเองว่าพวกตนมีหลักคำสอนทางศาสนาอันสูงส่งแต่ปฏิบัติในโลกความจริงมิได้จนต้องสร้างระบอบอันชั่วร้ายขึ้นมารองรับควบคู่ไปกับศาสนา ศาสนาเช่นนั้นมันจะมีน้ำยาหรือประโยชน์อันใดอีก?? การหลอกตัวเองอย่างกลับกลอกว่าตนนับถือศาสนาที่ไม่ยินยอมเรื่องโสเภณีควบคู่ไปกับการยอมรับในระบอบอัตลักษณ์ที่เปิดไฟเขียวให้แก่โสเภณีมันคือสิ่งที่แตกต่างกันประการใดเล่า!!!??! ตราบใดที่ประชาธิปไตยและระบอบอัตลักษณ์อื่นๆได้รับการปฏิบัติบนพื้นฐานของกฎหมายและการยอมรับประชาธิปไตยก็ไม่ต่างอะไรกับศาสนาเพราะประชาธิปไตยนั้นเรื่องของความเชื่อคือองค์ประกอบหนึ่งด้วยเช่นกัน นั่นก็คือความเชื่อที่ว่าระบอบของตนเองดีเลิศที่สุด ประชาธิปไตยจึงเป็นศาสนาทางเลือกหนึ่งของโลกยุคใหม่และผู้ปฏิบัติตามในระบอบนี้จึงเป็นศาสนิกหนึ่งของระบอบนี้เช่นกัน และเมื่อใช้ตรรกะและคำอ้างในลักษณะเดียวกันแล้ว อิสลามอันเป็นระบอบอัตลักษณ์หนึ่งที่มีใช้แค่เพียงศาสนาและความเชื่อก็มีสิทธิอันชอบธรรมในการออกกฎหมายเป็นของตนเองเช่นเดียวกัน และแน่นอนว่ากฎหมายความสัมพันธ์ทางเพศกับทาสหญิงโดยไม่ต้องแต่งงานที่อิสลามออกมานั้นดีเลิศประเสริฐศรีกว่ากฎหมายขายตัวที่ระบอบประชาธิปไตยได้ร่างขึ้นมาชนิดเทียบกันไม่ติดดังจะได้อธิบายต่อไป!!

อย่างไรก็ตามแต่การวิพากษ์เรื่องกฎหมายทาสของอิสลามโดยพวกต่อต้านอิสลามดังที่กล่าวไปนั้นมิใช่อสังเกตุสำคัญอยู่ตรงจุดที่ว่าพวกเขากำหนดความชอบธรรมแก่ระบอบการปกครองของประชาธิปไตยว่ามีสิทธิในการออกกฎหมายการขายตัวเป็นโสเภณี แต่กระนั้นก็ตามเมื่อมีศาสนาเช่นอิสลามได้กระทำการบัญญัติกฎหมายเรื่องทาสหญิงไว้ด้วย แรงจูงใจในการวิพากษ์กฎหมายข้อนี้ของอิสลามกลับดูสูงขึ้นไปติดตามมาอย่างไม่เป็นธรรมและไม่เป็นตรรกะ เพราะหากพูดถึงข้อเท็จจริงที่ว่าเมื่อนักเคลื่อนไหวณรงค์ด้านสิทธิมนุษยชนในนามประชาธิปไตยได้ยอมรับการมีอยู่อย่างถูกต้องของรักร่วมเพศ, การผิดประเวณี, โสเภณีและแม้กระทั่งการฆ่าเด็กด้วยกระบวนการทำแท้งแล้วไซ้ เหตุอันใดกันเล่าการมีสัมพันธ์ทางเพศกับทาสหญิงอย่างถูกต้องตามกฎหมายในทัศนะอิสลามจึงเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการประณาม? ทั้งที่รูปแบบซึ่งอิสลามได้กำหนดไว้จากความสัมพันธ์ทางเพศประการนี้มีใช้รูปแบบอันไร้มนุษยธรรมปาเถื่อนแต่อย่างใดเลย หากเราละเลยการพิจารณาจากคำตอบอันสัจธรรมสั้นๆที่ว่าเพราะพวกเขา “โง่เขลา” เรื่องอิสลามอย่าง

สุดท้ายแล้ว เราก็จะพบว่าแรงต่อต้านกฎหมายอิสลามประการนี้เกิดขึ้นจากการนิยามตัวตนของอิสลามผิดๆว่าเป็นเพียง “ศาสนา” ซึ่งโลกทัศน์เดิมของมนุษย์นั้นศาสนาไม่มีความชอบธรรม(ไม่ควร)เสมอภาคกับระบอบประชาธิปไตยของพวกเขาในการวางหลักกฎหมายในเรื่องเพศไว้ โลกทัศน์ที่ว่าศาสนาไม่มีความชอบธรรมในการพูดถึงกฎหมายเช่นนี้ล้วนเป็นผลมาจากมายาคติลวงหลอกในเรื่อง “เพศ” และเรื่อง “ธรรมะ” ที่มีอยู่ในแทบทุกศาสนาของโลกนี้ต่างหาก

สิ่งที่เราต้องเข้าใจในเบื้องต้นต่อข้อกำหนดอิสลามในเรื่องทาสก็คือว่า เมื่ออิสลามให้นายทาสสามารถมีสัมพันธทางเพศกับทาสหญิงของเขาโดยมิจำเป็นต้องผ่านการแต่งงานนั้น เรื่องของเพศสัมพันธ์ระหว่างคนทั้งสองจะต้องไม่ถูกมองประหนึ่งราวกับว่ามันคือ **หัวใจหลักและรูปแบบเดียว**ของความสัมพันธ์ที่นายทาสมีต่อทาสสาวของเขา กล่าวอีกในนัยหนึ่งการอนุมัติกฎหมายดังกล่าวตามเจตคติของอิสลามนั้นมีใช้ว่าอิสลามจะมันหมายให้ทาสหญิงทำหน้าที่เป็นนางบำเรอแก่นายของเขาก็หาไม่ กลับกันเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวก็คือการผลักดันให้นายทาสกับทาสหญิงของเขาที่พึงพอใจต่อกันนั้นสามารถที่จะเป็นสามี-ภรรยากันได้โดยมิต้องผ่านพิธีการแต่งงานอย่างเป็นทางการให้เสียเวลา หรือเมื่อทั้งสองพึงใจกันแล้วก็สามารถร่วมหลับนอนกันได้ได้อย่างสบายใจและใช้ชีวิตตามปกติต่อไปได้ ความเข้าใจผิดที่ว่านางทาสคือนางบำเรอ “เท่านั้น” เกิดขึ้นจากการพุ่งเป้าไปที่ข้ออนุมัติของกฎหมายอิสลามแล้วนำมาเป็นภาพตัวแทนแห่งความสัมพันธ์ทั้งหมดระหว่างนายทาสกับทาสหญิงที่วอกวนอยู่แต่เรื่องการเสพสุขทางเพศเท่านั้นแน่นอนหากพิจารณาข้อกำหนดอิสลามเช่นนี้ความโกลาหลก็จะเกิดในรูปแบบขอบข่ายเดียวกัน กล่าวคือ สตรีที่ผ่านการแต่งงานกับบุรุษนั้นกฎหมายอิสลามได้ให้สิทธิอย่างเต็มที่แก่ทั้งสองในการร่วมเสพสุขทางเพศกัน การร่วมหลับนอนกันระหว่างสามี-ภรรยาคือการอนุมัติประการหนึ่งที่อิสลามมิไว้แก่มนุษย์ แต่กระนั้นก็ตามข้อกำหนดของอิสลามเรื่องแต่งงานก็ไม่มีใครจะเข้าไปว่าอิสลามได้สรรสร้างภรรยาให้เป็น “นางบำเรอ” ของสามีและการหลับนอนของสามีกับภรรยาก็เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน เพราะโดยทั้งนี้แล้วองค์ประกอบของการเป็นสามี-ภรณานั้นแม้จะมีเรื่องบนเตียงเป็นองค์ประกอบร่วมก็ตามแต่ก็มีใช้เป็นองค์ประกอบทั้งหมดและเป็นภาพตัวแทนแห่งความสัมพันธ์ของคนทั้งสองได้ ในทางเดียวกันองค์ประกอบของการเป็นนายทาส-ทาสหญิงก็มีใช้จะมีเรื่องบนเตียงเป็นองค์ประกอบเดียวกันอีกทั้งความสัมพันธ์ระหว่างคนทั้งสองก็ได้ถูกสั่งห้ามการปิดลับเจกเช่นกรณีของเมียน้อยในระบอบประชาธิปไตยปัจจุบัน ดังนั้นการมุ่งนำเอาข้ออนุมัติทางกฎหมายประการนี้มาสร้างภาพกลบความสัมพันธ์อื่นๆระหว่างนายทาส-ทาสหญิงโดยการผลิตวาทกรรมชั่วๆอย่าง “ทาสสาว” (Sex Slaves) เพื่อบ่งชี้ว่าทาสหญิงมีไว้เพื่อเรื่องเพศอย่างเดียวมันก็คงเป็นเรื่องบ่าบอๆกับการสร้างวาทกรรมคล้ายๆกันขึ้นมาอย่าง “ภรรยาสาว” (Sex Wife) เพื่อบ่งชี้ว่าภรรยาที่ผ่านการแต่งงานก็มีไว้เพื่อเรื่องทางเพศเท่านั้นซึ่งเป็นการมองที่หยาบช้าและไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของอิสลามแน่นอนหากยึดตามมาตรฐานเดียวกันนี้สถาบัน

ทางครอบครัวของมนุษยชาติก็จะพังทลายและการแต่งงานของมนุษย์ก็จะพังพินาศกลายเป็นเรื่องไร้มนุษยธรรมไปตามๆกัน ด้วยเหตุนี้จึงจำต้องเข้าใจว่าเป้าประสงค์ของการอนุมัติการเสพสุททางเพศระหว่างสามี-ภรรยาในอิสลามนั้นก็เพื่อตอบสนองต่อข้อเท็จจริงของมนุษย์ที่ว่ามนุษย์มีความปรารถนาในทางเพศต่อกันเพื่อการป้องกันบาปใหญ่จากการผิดประเวณี**ตลอดจนการสืบเผ่าพันธุ์มนุษยชาติ** เช่นเดียวกันกับที่ข้อกฎหมายอิสลามซึ่งอนุมัติการมีสัมพันธ์ทางเพศกับทาสหญิงนั้นก็เพื่อป้องกันการผิดประเวณีที่อาจเกิดขึ้นจากความหิวกระหายทางเพศของธรรมชาติมนุษย์ด้วย (อัลกุรอาน-4:25) **ตลอดจนเพื่อสืบเผ่าพันธุ์มนุษยชาติและเพื่อการยกเลิกทาสเพราะนอกจากลูกทาสที่เกิดขึ้นมาจะเป็นไทแล้วนางทาสผู้นั้นก็จะเป็นไทติดตามมาด้วยตามกรอบของกฎหมายอิสลาม!** ขอให้พิจารณาใจความของคัมภีร์อัลกุรอานอย่างแท้จริงใหม่ว่า อัลกุรอานนั้นได้ให้เกียรติและสิทธิแก่ทาสหญิงด้วยการกล่าวว่า

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحِ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَإِنْ كُنْتُمْ هُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفَحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُخْصِيَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفُحْشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

และผู้ใดในหมู่พวกเค้าไม่สามารถมีกำลัง(ไม่มีความพร้อมทางเศรษฐกิจและปัจจัยอื่น)ที่จะแต่งงานกับบรรดาหญิงอิสระที่มีศรัทธาได้ก็จงแต่งงานกับเด็กสาว(ทาสหญิง)ของพวกเขาที่เป็นผู้ศรัทธาในหมู่ที่มีมือขวาของพวกเขาเจ้าครอบครอง และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ยิ่งที่ในการศรัทธาของพวกเขาเจ้าบางคนในหมู่พวกเจ้านั้นมาจากอีกบางคน ดังนั้นจงแต่งงานกับพวกนางด้วยการอนุมัติจากผู้เป็นนายของพวกนาง และจงให้แก่พวกนางซึ่งสินตอบแทนของพวกนางโดยชอบธรรม ในฐานะที่พวกนางเป็นหญิงที่ได้รับการแต่งงานมิใช่เป็นหญิงที่ค้าประเวณี **และไม่ใช่เมียลับ** เมื่อพวกนางได้รับการแต่งงานแล้ว หากพวกนางกระทำความชั่ว(ผิดประเวณี)พวกนางก็จะได้รับโทษครึ่งหนึ่งของโทษที่บรรดาหญิงอิสระได้รับ นั่นสำหรับผู้ในหมู่พวกเจ้าที่กลัวการทำชั่วและการที่พวกเจ้าอดกลั้นไว้ได้นั้น เป็นการดีกว่าสำหรับพวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ (4:25)

จากโองการข้างต้น ข้อกฎหมายได้บ่งบอกแก่เราว่าทาสหญิงหรือ “เด็กสาว” ในอิสลามนั้นพวกนางมีสิทธิที่จะเป็นภรรยาของผู้อื่นที่นางพึงใจ นั่นคือพวกนางมีสิทธิที่จะแต่งงานมีครอบครัวเช่นเดียวกับผู้อื่น นอกจากนี้เป้าหมายของพวกนางนั้นย่อมมิใช่เพื่อการเป็นนางบำเรอแก่ใครแต่อย่างใดเลย อัลกุรอานโองการนี้ได้ประณามการนำทาสมาเป็นเมียลับ(นางบำเรอ)และการค้าประเวณีดังที่พวกยุโรปคริสต์เคยกระทำให้ พร้อมกันนี้ยังได้มีการสั่งให้มอบสินสมรสแก่นางทั้งนี้แล้วก็เพื่อว่านาง**จะได้อยู่ในฐานะหญิงที่มีเกียรติ** ใจความของอัลกุรอานข้างต้นนี้จึงเป็นที่ชัดเจนแล้วจากข้อครหาของพวกนักสิทธิมนุษยชนจอมปลอมซึ่งวิพากษ์อิสลามอย่างโง่งกว่า

รังแกทาสหญิง อีกทั้งการแต่งงานในข้อกฎหมายข้างต้นนี้หมายถึงการที่นางสามารถแต่งงานกับชายอื่นที่มีฐานะนายทาสของนางได้ ท่านเมาดูดีได้กล่าวว่า

“ถ้าหากนายทาสแต่งงานทาสหญิงของตนให้กับชายอื่น เขาก็ต้องสละสิทธิที่เขาถืออยู่ในการอยู่ร่วมฉันท์สามีภรรยากับนาง แต่ยังคงมีสิทธิอื่นๆ เช่นการรับใช้จากนางเป็นต้น”⁵⁶

ท่านอิบนุกุดามะฮ์ อัลมักดิซีย์กล่าวว่า

فإن زَوْجَ أَمَتِهِ حُرْمٌ عَلَيْهِ الاستمتاع ،

فأما تحريم الاستمتاع بها فلا شك فيه ولا اختلاف ، فإنها قد صارت مباحة للزوج ، ولا تحِلُّ المرأة لرجلين ، فإن وَطْئَهَا لَزِمَهُ الإثم والتعزير

وقال : قال أحمد يجلد ولا يُرجم . يعني أنه يعزَّر بالجلد

“หากนายทาสได้จัดการแต่งงานให้ทาสหญิงของเขาแก่ชายอื่น... ดังนั้นมันจึงเป็นที่ต้องห้ามแก่นายทาสอีกที่จะมีเพศสัมพันธ์กับนาง ไม่มีข้อสงสัยและข้อขัดแย้งใดๆ (ในหมู่นักปราชญ์) เลยต่อข้อห้ามดังกล่าว เพราะว่า ณ ขณะนั้นนางได้เป็นที่อนุมัติแก่สามีของนางเท่านั้น เพราะไม่มีสตรีใดที่จะถูกอนุมัติแก่ชายสองคนได้และหากว่านายได้มีเพศสัมพันธ์กับเธอเขาก็คือผู้ที่กระทำความผิดและต้องถูกลงโทษ ซึ่งตามทัศนะของอิมามอะฮ์มัดแล้วเขาจะต้องถูกเปลี่ยนแต่ไม่ต้องถูกขว้าง (ด้วยหิน) บทลงโทษสำหรับเขาควรจะทำในรูปแบบของการเปลี่ยน”⁵⁷

ข้อกฎหมายข้างต้นสะท้อนภาพถึงการเคารพในบูรณภาพทางเพศที่กฎหมายอิสลามมีต่อทาสหญิง เส้นแบ่งเขตกันระหว่างเรื่องเพศที่มีศีลธรรมกับเรื่องเพศที่ไร้ความเป็นธรรมนั้นอยู่ตรงการที่สตรีเป็นที่อนุมัติทางเพศแก่ชายผู้เดียวเท่านั้น ทาสหญิงในอิสลามได้ถูกรอบศีลธรรมทางเพศส่วนนี้ปกป้องไว้เพราะนางจะถูกอนุมัติแก่ชายคนเดียวเท่านั้นไม่สามีก็นายของนาง นางจะต้องไม่ถูกปฏิบัติประหนึ่งเรือสองแคมที่สามารถเสพสุขกับบุรุษใดก็ได้ที่พึงใจนาง บูรณภาพทางเพศที่อิสลามวางไว้จึงเป็นการประมวลสิทธิทางกฎหมายที่ล้ำหน้าอย่างมากในโลกยุคโบราณ เพราะนอกจากสตรีทาสในยุคอดีตจะถูกใช้เป็นแรงงานทางเพศแก่ชายมากหน้าหลายตาแล้วสถานภาพสตรีในยุคปัจจุบันก็ยังระยำดำซ้ำกว่าสตรีทาสในกฎหมายอิสลามอย่างเทียบไม่ได้เลย ประเภทแรกคือพวกโสเภณีที่ยอมให้บุรุษมากมายหลั่งน้ำกามได้ไม่เลือกหน้าเพียงเพื่อแลกกับเศษเงิน ส่วนประเภทที่สองคือสตรีใจต่ำซ้ำที่ยอมให้บุรุษพึง “ลิ้มรส” กายเธอได้โดยไม่คิดค่าแรงทางเศรษฐกิจเลยแต่อย่างใด สตรีพวกนี้พร้อมที่จะเสียตนแก่ชายใดก็ได้ตามแรงขับทางธรรมชาติซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้เป็นที่นิยมในหมู่มากของหนุ่มสาวกาลปัจจุบันไม่เว้นแม้แต่นุ่มสาวที่รับมรดก

⁵⁶ เมาลานา ซัยยิดอุบลอะลาเมาดูดี. ดัพฮีมุลกุรอ่าน ความหมายคัมภีร์อัล-กุรอ่าน เล่ม 1. หน้า 336-337. แปลโดย บรรจง บินกาซัน.

⁵⁷ อัลมุญนี. เล่ม 7. หมายเลขที่ 5334.

การเป็นมุสลิมมาจากโครตเหง้าศักราชของเขา ตามตรรกะแล้วหญิงประเภทนี้น่าจะบรมเร็วยิ่งกว่าโสเภณีที่ต้องขายตัวเพื่อหาเงินประทังชีพเสียอีก เพราะสตรีประเภทหลังนี้มีได้อะไรเลยแม้กระทั่งเศษเงินสิ่งทีนางได้คือความกระหายตามธรรมชาติแห่งความเป็นสัตว์ของนางเท่านั้น เมื่อพิจารณาความจริงตรงนี้แล้วการที่สตรีกลุ่มหนึ่งรังเกียจอาชีพโสเภณีทั้งที่ตัวเองก็ปล่อยตัวไปตามความกระหายอย่างไร้ศีลธรรม จึงไม่เป็นเหตุผลและตรรกะเลยกับการที่สังคมประณามสตรีโสเภณีฝ่ายเดียวแต่กลับเมินเฉยที่จะรังเกียจหญิงประเภทหลังนี้หรือนับพวกนางเป็นโสเภณีประเภทหนึ่งที่น่ารังเกียจกว่า

ดังที่เราจะพบว่าการจัดประเภทหญิงผิดประเวณีว่าเป็นหญิงโสเภณีนั่นคือจุดยืนทางสังคมที่กลุ่ชาวนอิสลามได้กระทำไว้ ท่านอิบนิกะษีรได้อธิบายประโยคที่ว่า “มิใช่เป็นหญิงที่ค้าประเวณี **และไม่ใช่มะเมียลับ**” ว่า

وقوله تعالى: { مُخْصَنَاتٌ } أي: عفاف عن الزنا لا يتعاطينه، ولهذا قال: { غَيْرَ مُسْفَحَاتٍ } وهن الزواني اللاتي لا يمنعن من أرادهن بالفاحشة. وقوله تعالى: { وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ } ، قال ابن عباس: { المسافحات } هن الزواني المعلنات، يعني الزواني اللاتي لا يمنعن أحداً أرادهن بالفاحشة، و { مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ } يعني: أخلاء. وكذا روي عن أبي هريرة ومجاهد والشعبي والضحاك وعطاء الخراساني ويحيى بن أبي كثير ومقاتل بن حيان والسدي

“พระดำรัสของอัลลอฮฺตะอาลาที่ว่า –ในฐานะที่พวกนางเป็นหญิงที่ได้รับการแต่งงาน- หมายถึง พวกนางเป็นสตรีที่มีเกียรติซึ่งไม่ล่วงละเมิดประพฤติเวณีและนี่คือเหตุผลที่พระองค์ทรงกล่าวในวรรคต่อมาว่า-มิใช่เป็นหญิงที่ค้าประเวณี- ตรงนี้หมายถึงหญิงโสเภณีซึ่งไม่ยอมหลีกห่างจากความสัมพันธ์ทางเพศที่ชั่วร้าย-และคำดำรัสของอัลลอฮฺตะอาลาที่ว่า-และไม่ใช่มะเมียลับที่ยึดเอาชายเป็นเพื่อนสนิท(เป็นเมียลับหรือสำส่อน)- ท่านอิบนิญอับบาสกล่าวว่า บรรดาหญิงที่ค้าประเวณี หมายถึงหญิงโสเภณีซึ่งไม่ยอมหลีกห่างจากความสัมพันธ์ทางเพศอันใดก็ตามที่ชั่วร้าย-และหญิงที่ยึดเอาชายเป็นเพื่อนสนิท(เป็นเมียลับหรือสำส่อน)-หมายถึงบรรดาเพื่อนชาย(ที่นางลอบชู้นาด้วย) ความหมายดังกล่าวนี้ถูกรายงานมาจากท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ,ท่านมูญาฮิด,ท่านชะอฺบียฺ,ท่านฏาะฮฺฮาก,ท่านอะฏอ์อัลคุรอซานี,ท่านยะฮฺยาบินอับบิกะษีร,และท่านมุกอติลบินฮัยยานและท่านอิซซุดดีน”⁵⁸

ในการอธิบายถึงความเหลื่อมล้ำทางชนชั้นระหว่างทาสหญิงกับสตรีไท ท่านเมาดูดีกล่าวว่า

“ความแตกต่างในหมู่คนเป็นเพียงการเปรียบเทียบเท่านั้น นอกเหนือไปจากนั้นแล้วมุสลิมทุกคนจะเท่าเทียมกัน ความจริงแล้วสิ่งที่ทำให้มุสลิมคนหนึ่งแตกต่างไปจากอีกคนหนึ่งก็คือคุณภาพของ

⁵⁸ ตัฟซีรอิบนิกะษีร. เล่ม 2. หน้า 261

ความศรัทธาที่ใช้การผูกขาดตำแหน่งที่สูงกว่าทางสังคม อาจเป็นไปได้ที่บางทีทาสหญิงมุสลิมบางคนอาจจะมีความศรัทธาและศีลธรรมที่สูงกว่าหญิงเป็นไทในตระกูลสูงบางคนด้วยซ้ำไป”⁵⁹

ทาสหญิงในสังคมมุสลิมภายใต้กฎหมายอิสลามจึงมิได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นนางบำเรอของนายทาสเช่นที่ทาสหญิงในยุโรปถูกบีบคั้นไป หากแต่เป็นเพียงความสัมพันธ์ทางกฎหมายประการหนึ่งที่อิสลามอนุมัติแก่ผู้ที่ไม่มีความสามารถที่จะแต่งงานกับหญิงไทได้ และแน่นอนว่าหากปรากฏมุสลิมบางคนและอารยธรรมหนึ่งใดประพฤติไม่ดีต่อทาสหญิงเช่นดังที่มีพวกนางไว้เพื่อการสนองทางเพศโดยตรงเท่านั้น แล้วมาทำการสรุปเอาตัวอย่างกฎหมายอิสลามข้อนี้ไม่ดีและควรประณามก็ถือว่าเป็นการกระทำที่โง่เขลาและไม่เป็นตรรกะอีกตามเคยเพราะเป็นการนำพฤติกรรมชั่วของมนุษย์มาเป็นข้ออ้างเท่านั้น เนื่องจากดังที่กล่าวไปแล้วว่ากฎหมายอิสลามประการนี้มิได้ต้องการให้ทาสหญิงเป็นนางบำเรอหากแต่อนุมัติให้นายทาสและทาสสาวสามารถมีสัมพันธ์กันได้โดยไม่ต้องแต่งงานให้ยุ่งยากเท่านั้น ซึ่งหากใช้ความประพฤติชั่วมาเป็นตรรกะหักล้างในทิศทางเดียวกันการที่ชายคนหนึ่งซึ่งมีภรรยาและไม่เคยเลี้ยงดูใส่ใจภรรยาของเขาเลยนอกจากจะหาโอกาสร่วมเพศกับนางเท่านั้น(และในสังคมก็มีคนแบบนี้เยอะ) เราจะถือว่าเขาได้กระทำให้ภรรยาของเขาเป็นนางบำเรอได้หรือไม่?? และมนุษย์ควรประณามตลอดจนยกเลิก “การแต่งงาน” เพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้กระนั้นหรือ!!!!!! แน่แน่นอนว่าคงมีคนโง่เท่านั้นที่คิดจะหยิบยกเอาพฤติกรรมชั่วของมนุษย์ผู้ฉวยโอกาสทางกฎหมายเหล่านี้มาใช้เป็นข้ออ้างในการหักล้างมิให้กฎหมายนั้นมีอยู่ การที่โลกนี้มีพวกแมงดาเกาะเมียกินคือการนำไปสู่ข้อสรุปที่ว่ามนุษย์ไม่ต้องแต่งงานดีกว่าและทุกศาสนาที่ยอมรับการแต่งงานจึงสมควรถูกประณามด้วยเช่นกันหรือ!!!!

ประเด็นที่ต้องนำมาวิพากษ์ในขั้นตอนต่อมาก็คือ ในกฎหมายอิสลามนั้นความสัมพันธ์ทางเพศที่นายทาสมุสลิมได้รับอนุมัติให้มิต่อทาสหญิงของเขานั้นเกิดขึ้นจากเงื่อนไขของเซเลสครามที่เป็นสตรี กล่าวคือการเซเลสครามที่ถูกกระทำไปในนามของอิสลามหรือที่เรียกว่า “ญิฮาด” นั้นนำพามาซึ่งสตรีจากเซเลสครามในฐานะเซเลส หลังสิ้นสุดสงครามแล้วกฎหมายอิสลามได้อนุมัติให้นำสตรีเหล่านี้มาเป็นทาสได้และการเป็นทาสดังกล่าวก็ย่อมนำพามาซึ่งข้ออนุมัติทางกฎหมายในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศที่นายทาสสามารถมีต่อพวกนางได้ กล่าวอีกด้านหนึ่งแล้วทาสหญิงที่มีอยู่ในกฎหมายอิสลามความจริงก็คือเซเลสหญิงจากเซเลสครามนั่นเอง การพูดถึงข้อกฎหมายประการนี้ด้วยการจัดลำดับการอธิบายไม่ถูกต้องตามขั้นตอนและปราศจากการไตร่ตรองอย่างลึกซึ้งแบบยลก็มักจะเกิดข้อเข้าใจผิดพลาดไปต่าง ๆ นานา ข้อสรุปที่ว่าเมื่ออิสลามให้สิทธิแก่ทาสมุสลิมในการร่วมหลับนอนกับเซเลส-ทาสหญิงของพวกเขาแล้วก็ย่อมหมายถึงการให้สิทธิในการ “ข่มขืน” พวกนางดูจะกลายมาเป็นประเด็นวิพากษ์อย่างมีเดบอดในความเข้าใจของพวกตะวันตกซึ่งกำลัง

⁵⁹ เมาลานา ชัยยิดอบุลอะลาเมาดูดี. ตัฟฮีมุลกุรอาน ความหมายคัมภีร์อัล-กุรอาน เล่ม 1. หน้า 336-337. แปลโดย บรรจง บินกาชัน.

ต่อสู้กับเหล่ามูญาฮิดีนในยุคปัจจุบันนี้ ต้นที่มาจากความเข้าใจผิดและคลาดเคลื่อนในประเด็นเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มาจากกการนำเสนอของเว็บไซต์นักบูรพาคดีคริสต์เตียนอย่าง Answering-Islam ทั้งสิ้น ดังที่เจ้าเหม่งบาทหลวงคริสต์เตียนนามว่า Sam Shamoun ได้เขียนบทความเกี่ยวกับเรื่องนี้ในเว็บไซต์ของเขาความว่า

Here is a reference permitting to rape captive women: Also (prohibited are) women already married, except those whom your right hands possess: Thus hath God ordained (Prohibitions) against you: Except for these, all others are lawful, provided ye seek (them in marriage) with gifts from your property, - desiring chastity, not lust, seeing that ye derive benefit from them, give them their dowers (at least) as prescribed; but if, after a dower is prescribed, agree Mutually (to vary it), there is no blame on you, and God is All-knowing, All-wise. S. 4:24 Y. Ali
The above passage emphatically allows for the raping of women that are taken captive, even if these captives happened to be married! It did not remain an abstract theoretical right, but was readily put into practice by the Muslim jihadists: Abu Sirma said to Abu Sa'id al Khadri (Allah he pleased with him): O Abu Sa'id, did you hear Allah's Messenger (may peace be upon him) mentioning al-'azl? He said: Yes, and added: We went out with Allah's Messenger (may peace be upon him) on the expedition to the Bi'l-Mustaliq and took captive some excellent Arab women; and we desired them, for we were suffering from the absence of our wives, (but at the same time) we also desired ransom for them. So we decided to have sexual intercourse with them but by observing 'azl (Withdrawing the male sexual organ before emission of semen to avoid conception). But we said: We are doing an act whereas Allah's Messenger is amongst us; why not ask him? So we asked Allah's Messenger (may peace be upon him), and he said: It does not matter if you do not do it, for every soul that is to be born up to the Day of Resurrection will be born. (Sahih Muslim, Book 008, Number 3371)

Ibn Kathir wrote: <except those whom your right hands possess> except those women whom you acquire through war, for you are allowed such women after making sure they are not pregnant. Imam Ahmad recorded that Abu Sa'id Al-Khudri said, "We captured some women from the area of Awtas who were already married, and we

disliked having sexual relations with them because they already had husbands. So, we asked the Prophet about this matter, and this Ayah was revealed... <Also (forbidden are) women already married, except those whom your right hands possess>.Consequently, we had sexual relations with these women." This is the wording collected by AT-Tirmidhi, An-Nasa'i, Ibn Jarir and Muslim in his Sahih. (Tafsir Ibn Kathir (Abridged) Volume 2, Parts 3, 4 & 5 (Surat Al-Baqarah, Verse 253, to Surat An-Nisa, Verse 147), abridged by a group of scholars under the supervision of Shaykh Safiur-Rahman Al-Mubarakpuri [Darussalam Publishers & Distributors, Riyadh, Houston, New York, Lahore; First edition, March 2000], p. 422; bold emphasis ours)

พอจะแปลได้ความว่า : ต่อไปนี้คือข้อมูลชี้ชัดถึงการอนุมัติให้ข่มขืนเชลยหญิงได้ และบรรดาหญิงที่อยู่ในปกครองของสามีนอกจากที่มีขอวาของพวกเจ้าครอบครองเป็นบัญญัติของอัลลอฮ์ที่มีแก่พวกเจ้า และได้ถูกอนุมัติให้แก่พวกเจ้าที่นอกเหนือจากนั้นในการที่พวกเจ้าจะแสวงหามาด้วยทรัพย์ของพวกเจ้า ในฐานะเป็นผู้แต่งงาน มิใช่ในฐานะผู้ล่วงประเวณี ดังนั้นหญิงใดที่พวกเจ้าเสพสุขด้วยนางจากบรรดาหญิงเหล่านั้น ก็จงให้แก่มานาง ซึ่งสินตอบแทนแก่พวกนาง ตามที่มีกำหนดไว้และไม่เป็นบาปใด ๆ แก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าต่างยินยอมกันในเรื่องนั้น หลังจากที่มีกำหนดนั้นขึ้นแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ(4:24)

“โองการข้างต้นนี้คือการเน้นย้ำในการอนุมัติการข่มขืนสตรีซึ่งถูกจับเป็นเชลย แม้ว่าเชลยเหล่านี้จะผ่านการแต่งงานมาแล้วก็ตาม!! มิหนำซ้ำมันมิได้คงไว้ซึ่งสิทธิในเรื่องดังกล่าวแต่ในทางทฤษฎีเท่านั้น แต่ความมันได้ถูกปฏิบัติกันในกลุ่มนักรบมุสลิมทั้งหลายด้วย ดังปรากฏรายงานในเรื่องนี้ว่า อนุสิรมะฮ์ ได้กล่าวแก่ อนุสะอิดอัลคุดรี ว่า โอ้อูบะฮ์อิด ท่านเคยได้ยินท่านศาสนทูตเอ่ยถึงสิ่งที่เรียกกันว่า “อัล-ฮัลลุล” หรือไม่? เขาได้ตอบว่า ใช่และยังกล่าวเพิ่มเติมว่า เราได้ออกไปกับท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ในการทำสงครามกับเผ่าบะนูอัลมุสตาอิลิก และได้จับผู้หญิงอาหรับชั้นเลิศบางส่วนมาเป็นเชลย และพวกเราก็ได้กำหนดในตัวของพวกเขาเอง เนื่องด้วยพวกเราได้เห็นห่างจากภรรยาของพวกเขา (แต่ที่ว่าในช่วงเวลานั้น) พวกเราปรารถนาที่จะไถ่ตัวนาง(ด้วยการเรียกค่าปฏิกรรมสงคราม) ดังนั้นพวกเราจึงตัดสินใจร่วมประเวณีกับพวกนางด้วยการหลั่งนอก(ฮัลลุล) แต่เราก็กล่าวกันว่า : เรากำลังกระทำการณ์ (เหล่านี้) ขณะที่ท่านศาสนทูตได้อยู่ร่วมกับพวกเรา ไยกันแล้วเราจึงไม่ถามตัวท่านล่ะ? ดังนั้นพวกเราจึงไปถามท่านศาสนทูต(เกี่ยวกับประเด็นนี้) และท่านศาสนทูตก็กล่าวตอบมาว่า ไม่มีประโยชน์อะไรที่ท่านจะทำเช่นนั้น เพราะมวลวิญญูณที่อัลลอฮ์ประสงค์จะให้กำเนิดจะต้องมีอยู่จนถึงวันกิยามะฮ์

(หะดีษจาก ซอเฮียฮ์มุสลิม บทที่ 8 หมายเลขที่ 3371)

อิบนุกะษีร์ได้เขียนไว้ว่า “นอกจากที่มีขอวาของพวกเจ้าครอบครอง”

หมายถึง เว้นแต่สตรีซึ่งพวกท่านได้รับมาจากการทำสงคราม เพราะท่านได้รับการอนุมัติ(ในการ
หลับนอน)กับสตรีประเภทนี้หลังจากมั่นใจแล้วว่าพวกหล่อนมิได้ตั้งครรรค์(จากสามีเดิมของนาง)
อิมาอะฮ์มัดได้บันทึกไว้ว่า อับดุลอะฮ์ดี อัลคุดรี ได้กล่าวว่า “พวกเราได้จับหญิงอาหรับบางส่วนจาก
บริเวณที่เรียกกันว่า เอาตาส มาเป็นเชลยซึ่งนางเหล่านี้ได้ผ่านการแต่งงานมาแล้ว และพวกเราก็ค
งักเกียจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับพวกนางเพราะว่าพวกนางล้วนแล้วแต่ก็มีสามีกันแล้ว ดังนั้นเราจึง
สอบถามท่านศาสนทูตเกี่ยวกับประเด็นนี้ และโองการในเรื่องนี้จึงถูกประทานลงมาความว่า
และบรรดาหญิงที่อยู่ในปกครองของสามีนอกจากที่มีข้อหาของพวกเจ้าครอบครอง

จากนั้นพวกเราจึงได้มีเพศสัมพันธ์กับสตรีเหล่านี้ : หะดีษเหล่านี้บันทึกโดย อัลติรมิซียฺ, อันนะชะ
อียฺ, อิบน์ญะรียร์และมุสลิมใน “อัศศอเฮียฮ์” ของเขา (อ้างจาก Tafsir Ibn Kathir (Abridged)
Volume 2, Parts 3, 4 & 5 (Surat Al-Baqarah, Verse 253, to Surat An-Nisa, Verse 147),
abridged by a group of scholars under the supervision of Shaykh Safiur-Rahman Al-
Mubarakpuri [Darussalam Publishers & Distributors, Riyadh, Houston, New York,
Lahore; First edition, March 2000], p. 422; bold emphasis ours)

โดยสรุปจากข้อเขียนทั้งหมดของนายแซม แซมมูนดังที่ได้เสนอไปนี้ เจ้าตัวผู้เขียนตลอดจนคนอื่นๆ
ก็คงเข้าใจเช่นเดียวกันว่าศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่บรมเลวซึ่งอนุมัติเรื่องของการขืนใจทางเพศ
ต่อสตรีที่ถูกจับมาเป็นเชลยภายใต้ภารกิจอันยิ่งใหญ่อย่างสงครามศักดิ์สิทธิ์(หรือ “จีฮัด” ใน
สำนวนของสำนักนักข่าวไทย) ว่าจั้นเถอะ!!?

ทัศนะวิพากษ์

ก่อนจักได้ทำการวิพากษ์ถึงความเข้าใจอันเป็นผลมาจากความอวิชชาของนายแซม
แซมมูน ผู้นี้ ข้าพเจ้าต้องการที่จะสร้างความเข้าใจในเบื้องต้นแก่ท่านผู้อ่านก่อนว่าในกรณีของการจับ
คนมาเป็นเชลยสงครามนั้นเกินความหมายเฉพาะแค่บุคคลที่มีได้เป็นมุสลิมเท่านั้นที่จะถูกจับมา
เป็นทาสเชลยในกฎหมายอิสลาม เพราะโดยพื้นฐานแล้วอิสลามห้ามการทำสงครามต่อผู้เช่นฆ่า
กันระหว่างมุสลิมด้วยกันเอง และในขณะเดียวกันสงครามในทัศนะของอิสลามก็วางอยู่บนปัจจัย
เพียงไม่กี่ประเด็นเท่านั้นซึ่งอาจจะสามารถอธิบายได้ว่าประเด็นหลักๆของสงครามในอิสลามก็เป็น
สงครามในการประกาศความชอบธรรมในอิสรภาพทางศาสนาที่ถูกปิดกั้นจากอารยธรรมอื่นๆ

ประการสำคัญที่ท่านผู้อ่านจำต้องเข้าใจก่อนก็คือโดยหลักการพื้นฐานของอิสลามแล้ว
บุคคลที่ตกเป็นทาสภายใต้ร่มธงของอิสลามนั้นจะมีสิทธิ, เกียรติยศและการได้รับการดูแลอย่างดี
เฉกเช่นเดียวกับที่มนุษย์ปุถุชนคนอื่นๆเขามีกัน ซึ่งในความเป็นจริงของกฎหมายอิสลามนั้น
“การข่มขืน” เชลยหญิงจากที่ได้รับในการทำสงครามคือสิ่ง**ต้องห้ามที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย** แต่
ในทางกลับกันอิสลามก็ได้**อนุญาต**ให้แก่ชายมุสลิมสามารถที่จะมีเพศสัมพันธ์กับทาส-เชลยหญิง

ของพวกเขาได้ แต่กฎหมายในส่วนนี้ไม่ได้หมายความว่าอนุญาตให้มีเพศสัมพันธ์จะหมายถึงการเปิดไฟเขียวให้ “ข่มขืน” แก่สตรีที่ถูกจับมาเป็นทาสได้ หากเราพิจารณาข้อเท็จจริงที่ว่าพระองค์อัลลอฮ์และท่านศาสนทูตต่างบัญชาให้แก่ชาวมุสลิมทำการดูแลเลี้ยงดูทาส-เชลยหญิงของพวกเขาด้วยการให้เกียรติและเคารพสิทธิของพวกเขาอย่างดี ข้าเองมิได้ปฏิเสธดอกว่าหะดีษเรื่องการหลับนอนกับเชลยหญิงที่นาย แชม แชมมูน ยกมาอ้างอิงจากรายงานของอบูสะอีดนั้นเป็นหะดีษที่มีบันทึกอยู่จริงในตำราประมวลหะดีษของชาวมุสลิม หากแต่ว่ามันเป็นเพียงการหยิบหะดีษมานำเสนอชนิดโยนเผือกก้อนแก่ผู้อ่านทั้งที่ตนเอง(และอาจจะรวมถึงผู้อ่านทั่วไป)มิได้รู้กฎเกณฑ์ความเป็นมาและเหตุผลวิทยปัญญาของกฎหมายดังกล่าวในอิสลามเลย การนำเสนอมุฮะดีษข้างต้นจึงเปี่ยมเบนกลายไปเป็นฉากสงครามแห่งการข่มขืนของเหล่าอัครสาวกแห่งท่านศาสนทูตไปเสียฉิบ!! ซึ่งหากการเข้าใจถึงหลักกฎหมายอิสลามทำได้เพียงแค่การนั่งอ่านตัวบทหะดีษเพียงผิวเผินแล้วก็ทึกทักตามเข้าใจแห่งอัตตาของตนดังที่นาย แชม แชมมูน กระทำอยู่นั้น ประชาชาติอิสลามก็คงมีจำเป็นต้องด้นด้นกันอย่างสาหัสเพื่อเขียนตำราอธิบายหะดีษกันให้เหนื่อยเปล่าก็ได้กระมัง หนังสือ พัตฮุลบารีย์ ของอิมามอิบนุฮะญัวร์ และทรัพย์ศอกเฮียฮุสลิมี ของ อิมามนะวารีย์ ก็คงมีจำเป็นต้องหยิบยกมาใช้กันให้เปลืองเวลาแต่ประการใด!!

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาในหน้าประวัติศาสตร์ มนุษย์ชาติต่างเข้าใจผิดเพี้ยนกันมาตลอดว่าอิสลามคือผู้ก่อสร้างระบบทาสขึ้นมา, อิสลามคือศาสนาที่เปิดทางให้แก่นายทาสในการกดขี่ทาส ความเข้าใจดังกล่าวนี้เกิดขึ้นมาจากการโหมโฆษณาทางสื่อตะวันตกถึงความโหดร้ายของทาสตามที่ปรากฏอยู่ในชาติมุสลิมแถบแอฟริกา ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วการนำเอาความล้าหลังของประเทศในโลกที่ 3 มาโหมกระหน่ำยัดเยียดว่าเป็นผลมาจากคำสอนของอิสลามนั้นเรียกได้ว่าเป็นการกระทำอาชญากรรมของสื่อตะวันตกอย่างแท้จริง เพราะการมีทาสในสังคมแอฟริกาเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมที่ขาดการพัฒนาและความล้าหลังทางเศรษฐกิจ ทั้งการมีทาสเองก็มีใช้หลักปฏิบัติกันในหมู่มุสลิมเพียงถ้อยเดียว ในหมู่คริสต์ชนในแถบแอฟริกาเองก็ยังมี การคงไว้ซึ่งระบบทาสเช่นเดียวกับศาสนาพื้นบ้านและลัทธิบูชาผีอื่นๆ มีหน้าซ้ำเจ้าพวกฝรั่งตาน้ำข้าวที่พี่ไทยเราเห็ดทุนนักหนาไม่ใช่หรือที่เป็นกลุ่มบุคคลที่จับชนผิวดำในแอฟริกาไปเป็นทาสของชาวยุโรปอย่างโหดเหี้ยมจนนำไปสู่สงครามกลางเมืองในอเมริกาเพราะปัญหาเรื่องทาสเป็นต้นเหตุ แม้กระทั่งพี่ไทยเราเองก็มีปรากฏชนชั้นทาสไพร่มาตลอดระยะประวัติศาสตร์ทั้งสถานภาพของทาสในสังคมไทยก็สุดแสนต่ำต้อยมีปานสัตว์ตมหนึ่งเท่านั้น เพราะนอกจากจะถูกใช้งานเยี่ยงสัตว์แล้วนางทาสทั้งหลายยังตกเป็นเป้าของการมณเฑาะจากพวกท่านขุนศึกดินาทั้งหลายทั้งเพราะหัตถกรรมก็มักชำรุดอีกเมื่อเมื่อยหลวงรู้ความเข้าก็นิยมตบนางทาสกันกระจาย ดังที่พบเห็นการตามละครน้ำเน่าโบราณของไทย

อารยธรรมที่อยู่มิร้างในสังคมมนุษย์ต่างวาระกันมาตลอดเนื่องด้วยเพราะศาสนาต่างๆของโลกมิเคยวางระบบในการทำลายสังคมทาสอย่างเช่นที่อิสลามได้วางไว้แต่อย่างใดเลย ดังนั้นอุปมาการยึดเยี่ยกระบวนทาสแก่อิสลามด้วยการกระทำของมุสลิมบางกลุ่มนั้นก็อุปมาได้กับการยึดเยี่ยเรื่องการผิดประเวณีแก่พุทธศาสนาด้วยการทุศีลทางเพศของเหล่าพระสงฆ์(และรวมถึงเยาวชนไทยทั้งผองในยุคปัจจุบัน)ตามที่มีปรากฏกันอย่างดาษดื่นในหน้าจอทีวี ซึ่งบุคคลผู้มีปัญญาก็จักรู้ดีว่าการอุปมาอุปมัยยึดเยี่ยในลักษณะดังกล่าวนี้คือความอธรรมและอ่อนโลกทัศน์ทางตรรกะอย่างแท้จริง ฉันทิใดก็ฉันทินั้นการจะเข้าใจถึงจุดยืนและเจตคติของอิสลามต่อระบบทาสและการ “ข่มขืน” เซลย-ทาสหญิงนั้นจำต้องตรวจสอบอิสลามจากแม่บททางศาสนาคือ คัมภีร์อัลกุรอานและหะดีษอันเป็นวาระของท่านศาสนทูต มิใช่ไปเล่นหยิบยกการประพฤติดมิชอบของอารยธรรมหนึ่งใดมาตัดสินกัน

สิ่งที่ท่านผู้อ่านควรจะทำไว้เป็นเบื้องต้นก่อนก็คือการทำลายความเข้าใจผิดๆที่ว่าอิสลามเป็นผู้ริเริ่มระบอบทาสขึ้นมาในสังคมโลก แต่ในทางตรงข้ามแล้วระบอบทาสคือสิ่งที่ปรากฏเป็นโครงสร้างสำคัญของทุกสังคมในยุคอดีตนับตั้งแต่ก่อนการมาของอิสลามด้วยซ้ำไป มันคงดูเป็นเรื่องที่ไม่ไกลเกินจริงนักหากจะทำการสรุปไปว่าระบอบทาสคือธรรมเนียมอันเก่าแก่ที่อุบัติขึ้นมาพร้อมๆกับสงครามครั้งแรกของมวลมนุษยชาติจากสาเหตุที่ว่าระบอบทาสนั้นคือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการทำสงครามกันเองในมวลมนุษยชาติ ดังนั้นระบอบทาสที่เกิดขึ้นครั้งแรกจึงเกิดขึ้นหลังจากสงครามครั้งแรกของมนุษยชาติได้เกิดขึ้น และวิสัยของสงครามแล้วโดยทั่วไปมันก็เปรียบเสมือนโรงงานซึ่งได้แปรเปลี่ยนสภาพธรรมชาติของมนุษย์จากบุคคลผู้อ่อนโยนสุ่มมนุษย์ที่แข็งแกร่งต่าง,จากมนุษย์ที่หวาดกลัวในภาวะเลือดก็กลับกลายมาเป็นมนุษย์ผู้หลังเลือดศัตรูฆาตรฆาตเพื่อตนเอง และสำหรับบุคคลที่มีได้ถูกสังหารลงในการสงครามนั้นตามธรรมเนียมปฏิบัติของสงครามยุคอดีตแล้วการตกเป็นเซลยและนำไปเป็นทาสคือทางเลือกหนึ่งของผู้เผด็จศึกสงครามทั้งหลาย เช่นเดียวกับการประหาร,การไถ่ตัว,การแลกเปลี่ยนเซลยและการปล่อยเซลยศึกไปอย่างดีงามที่ต่างก็เป็นทางเลือกหนึ่งในการทำสงครามทั้งสิ้น

เมื่อครั้งที่ศาสนาอิสลามได้ปรากฏขึ้นในคาบสมุทรอารเบียและซบเซาหายไปทั่วทุกเผ่าของอาหรับนั้น ประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องได้บอกแก่เราว่าการมาของอิสลามต้องเผชิญกับการคุกคามและทำลายโดยบรรดาศัตรูของพวกเขาทั่วทุกสารทิศ ในห้วงเวลานั้นธรรมเนียมสงครามที่มักมีการจับเซลยศึกมาเป็นทาสได้รับการปฏิบัติอยู่ทั่วไปจนกลายเป็นวัฒนธรรมทางสงครามประการหนึ่งไปแล้วโดยเฉพาะในหมู่ชนอาหรับที่นิยมทำสงครามกันมาตั้งแต่ยุคสมัยก่อนอิสลาม เพราะฉะนั้นดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าการมุ่งจะให้อิสลามเลิกทาสอย่างเฉียบพลันขึ้นในสังคมยามนั้นนอกจากจะเป็นความพยายามที่แทบเป็นไปไม่ได้แล้วยังอาจเป็นสาเหตุที่สร้างความยุ่งเหยิงและไกลาหลขึ้นในหมู่ชาวอาหรับมุสลิมเสียแทน ด้วยเหตุนี้เองกระบวนการในการเลิกทาสด้วยการ

จัดการอย่างเป็นขั้นตอนจึงถูกนำมาเป็นเครื่องมือแทนที่นโยบายการเลิกทาสอย่างเฉียบพลันที่ไม่เป็นผลในทางปฏิบัติ เพราะหากว่าการสงครามระหว่างมุสลิมกับศัตรูของพวกเขาในอดีตต้องจบลงด้วยการบีบคั้นให้มุสลิมทำการปล่อยเชลยศึกของพวกเขาให้เป็นไทกันเพียงทางเล็กละเดียว ในขณะที่เดียวกันกับที่ศัตรูของพวกเขาได้จับเชลยมุสลิมมาทำเป็นทาสในทิศทางตรงกันข้ามด้วยแล้ว การกระทำดังกล่าวก็คงมิใช่ข้อใดนอกจากจะเป็นการเปิดโอกาสให้ความหายนะคือปลานเข้ามาสู่สังคมและกองทัพมุสลิมอันเป็นการมอบโอกาสอันยิ่งใหญ่โดยใช่เหตุแก่เหล่าศัตรูของอิสลามได้ ซึ่งแน่นอนว่าย่อมไม่มีผู้ที่มีสติปัญญาคนใดจะทำใจบีบคั้นมุสลิมให้ยอมรับการกระทำดังกล่าวนั้นได้ ยิ่งไปกว่านั้นมันเป็นเรื่องที่จำต้องยอมรับอย่างแท้จริงไม่เพื่อผืนไปกับศีลธรรมอุดมคติว่าศิลปะทางการเมืองการสงครามที่ถูกกระทำโดยฝ่ายศัตรูนั้นมักจะถูกระงับในทิศทางเดียวกันโดยฝ่ายตรงข้ามด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะดำรงไว้ซึ่งความสมดุลทางการเมืองระหว่างทั้งสองฝ่าย ด้วยข้อเท็จจริงเหล่านี้เองที่อิสลามจำเป็นต้องมีการอนุโลมให้มุสลิมสามารถนำเชลยมาเป็นทาสของพวกเขาได้เพื่อรักษาคุณภาพทางการเมืองการทหารที่ฝ่ายศัตรูเองก็ได้มีการจับมุสลิมไปเป็นทาสเช่นเดียวกัน พูดถึงตอนนี้พวกแอนตี้อิสลามอาจจะลุกขึ้นคัดค้านว่า ในเมื่ออิสลามมีหลักการเรื่องญิฮาดอยู่ แล้วสงครามที่มุสลิมกระทำไปในยุคปัจจุบันนี้เล่ามันจะไม่เป็นกระบวนการที่ทำให้โลกต้องกลับไปสู่ระบอบสังคมทาสเช่นในอดีตอีกกระนั้นหรือ? อิสลามจะไม่ใช่ว่าผู้สร้างระบอบทาสขึ้นใหม่และคำจูนการมีทาสดอกหรือ? ยิ่งไปกว่านั้นเพื่อให้ข้อครหาที่เพิ่มน้ำหนักมากขึ้น พวกเขาจึงได้นำเอาคำพิพากษาของทนายชัยคุชและสุ อัลฟาซาน นักวิชาการชั้นปราชญ์ราชบัณฑิตของซาอุดีอาระเบียมานำเสนอไว้ว่า

“ระบอบทาสจะยังคงอยู่ตราบเท่าที่การญิฮาดในหนทางของอัลลอฮ์ยังคงอยู่”⁶⁰

จากคำพิพากษาดังกล่าวนี้อีกที่เหล่านักวิชาการตะวันตกได้หยิบยกมาเป็นข้อโจมตีอิสลามว่าอิสลามคือตัวการที่จะทำให้ระบอบทาสเกิดขึ้นมาอีกครั้งคราบนหน้าพิภพนี้ เพราะกฎหมายอิสลามได้เปิดทางให้นำเชลยสงครามมาทำทาส ข้อวิพากษ์วิจารณ์เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นผลมาจากปราชญ์มุสลิมส่วนหนึ่งด้วยเช่นกันที่นิยมใช้คำหมิ่นเหม่หรือ “ขวานผ่าซาก” ที่อาจก่อให้เกิดการเข้าใจอิสลามอย่างสับสนเสียหาย ตลอดจนความโง่เขลาของพวกนักต่อต้านอิสลามด้วย

เกี่ยวกับประเด็นนี้เรามีประเด็นต้องทำความเข้าใจดังนี้ว่า อิสลามปฏิเสธระบอบทาสทุกกรณีเว้นแต่ทาสที่มาจากกรณีของเชลยสงครามเท่านั้น และสงครามที่ว่่านั้นหมายถึงสงครามญิฮาดในศาสนาอิสลาม แน่แน่นอนว่าการญิฮาดมิใช่การรุกรานหรือการเข่นฆ่าล้างผลาญ การญิฮาดอาจจะเกิดขึ้นจากกรณีที่ศัตรูอิสลามมุ่งวางแผนเพื่อทำการบ่อนทำลายรัฐอิสลามหรือกรณีที่ศัตรูอิสลามบุกเข้าสู่อิสรุอิสลามแล้ว หรือในอีกกรณีหนึ่งการญิฮาดจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อรัฐหนึ่งรัฐใดทำ

⁶⁰ The Heresies of Sayyid Qutb in Light of the Statements of the Ulamaa (Part 2) :

http://www.allaahuakbar.net/jamaat-e-islam/qutb/heresies_of_sayyid_qutb2.htm

ตนเป็นศัตรูกับรัฐอิสลาม โดยการกีดกันการเผยแพร่ศาสนาอิสลามในรัฐดังกล่าว กีดกันสิทธิมนุษยชนของชาวมุสลิมในรัฐดังกล่าว กีดกันสิทธิทางศาสนาของชาวมุสลิม ญิฮาดจึงจำเป็นที่จะต้องเกิดขึ้นเพื่อการปลดปล่อยการกดขี่ชาวมุสลิมและทำให้อิสลามสามารถดำรงอยู่ได้ในดินแดนต่างๆ ดังนั้นญิฮาดจึงเป็นสงครามแห่งความชอบธรรมที่เป็นผลมาจากความอธรรมของฝ่ายศัตรูก่อน

การญิฮาดหรือสงครามของชาวมุสลิมนั้นจะต้องกระทำไปภายใต้กฎเกณฑ์ทางมนุษยธรรมมากมายเช่น การไม่ฆ่าสตรีและพลเรือนผู้บริสุทธิ์ การไม่ทำลายข้าวของแม้กระทั่งการตัดต้นไม้ก็ยังถูกสั่งห้ามในกฎหมายการญิฮาดของอิสลาม เมื่อการญิฮาดเสร็จสิ้นลงเชลยศึกจากสงครามจึงเป็นสิ่งที่ติดตามมาเป็นของคู่กัน เชลยสงครามนั้นโดยปกติแล้วกฎหมายสากลในยุคปัจจุบันนั้นยอมรับได้หากผู้ชนะสงครามมิได้ทารุณกรรมเชลยศึก และแน่นอนว่ากฎหมายอิสลามได้สั่งใช้ให้ปฏิบัติต่อเชลยศึกอย่างดี

คำว่า “ทาส” นั้นหมายถึงบุคคลที่ไม่มีอิสระแก่ตนเอง คำว่า “เชลย” ก็เช่นเดียวกันที่หมายความว่า เป็นบุคคลที่ไม่มีอิสระในตนเอง และอาจจะถูกบังคับใช้แรงงานเช่นเดียวกันกับทาส ดังนั้นการที่กฎหมายอิสลามอนุมัติการนำเชลยมาเป็นทาสก็สืบเนื่องจากข้อเท็จจริงที่ว่า **ทาสเชลยกับเชลยสงครามในยุคปัจจุบันก็คือสิ่งเดียวกันนั่นเอง!!!** และเชลยศึกก็เป็นบุคคลในกฎหมายประเภทหนึ่งที่กฎหมายนานาชาติในสังคมทุกวันนี้ต่างก็ยอมรับ จะแตกต่างกันเพียงแต่ว่ากฎหมายนานาชาติมักจะแก้ไขปัญหาของเชลยศึกด้วยการกักขังในตะรางหรือค่ายกักขังนักโทษแต่อิสลามซึ่งประเสริฐกว่านั้นมองว่าการกักขังเชลยในคุกตะรางเป็นการกระทำที่ไม่สมควรเพราะโดยพื้นฐานแล้วคุณเป็นสิ่งเลวร้ายต่อผู้ถูกกักขังจนพวกเขาไม่มีอิสรภาพในด้านต่างๆ อิสลามจึงแก้ปัญหาเชลยศึกเหล่านี้ด้วยการทำให้เป็นทาสเพราะสภาพการเป็นทาสเชลยในอิสลามนั้นแตกต่างและดีเลิศกว่าการถูกกักขังอยู่ในคุกตะรางดังเช่นที่กฎหมายสากลในยุคปัจจุบันกระทำไปเสียอีก เพราะทาสในอิสลามนั้นมีสิทธิทางการศึกษา, ทำงานตามความสามารถของตน, ใส่เสื้อผ้าเช่นเดียวกับนาย, กินอาหารเช่นเดียวกับนายทาสของตนและสามารถเรียกร้องสิทธิการเป็นไทจากนายของตนได้ ฯลฯ ซึ่งเป็นมาตรการลงโทษต่อเชลยศึกที่ดีและมีมนุษยธรรมกว่าการกักขังพวกเขาอยู่ในเรือนจำหรือค่ายกักกันในสภาพอันเลวร้ายดังที่เราพบเห็นสหรัฐอเมริกาคุมขังผู้ก่อการร้ายและเชลยจากสงครามในอัฟกานิสถานบนคุกอ่าวกวนตานาโมในสภาพที่ไร้มนุษยธรรมอย่างมาก แต่ก็กลับถูกยอมรับจากกฎหมายนานาชาติว่าการคุมขังเชลยศึกเช่นนั้นเป็นที่ยอมรับได้ แล้วอะไรกันเล่าพวกเขาจึงแสวงหาคำว่าโลกว่าพวกเขายอมรับกฎหมายทาสเชลยในอิสลามไม่ได้อีก???! เหล่านี้คือข้อกฎหมายและแบบฉบับของท่าน ศาสนทูต คือลข ที่เราจะพบจากช่วงชีวิตแห่งการทำสงครามของท่านว่าน้อยครั้งมากหรือแทบไม่มีเลยที่ท่านจะตัดสินชะตากรรมของเชลยด้วยการประหารหรือไม่ก็คุมขังพวกเขาแบบที่กฎหมายยุคปัจจุบันได้กระทำไว้ เพราะฉะนั้นข้อกฎหมาย

ของอิสลามที่อนุมัติให้นำเชลยสงครามมาเป็นทาสนั้นถือว่าเป็นเพียงมาตรการการลงโทษทางกฎหมายต่อผู้ละเมิดหรือเชลยศึกที่อิสลามกระทำไปในยุคอดีตควบคู่กับการประกันสิทธิมนุษยชนทางกฎหมายแก่ทาสประเภทนี้ไว้ เช่นเดียวกับที่กฎหมายสากลในยุคปัจจุบันมีมาตรการในการลงโทษผู้ละเมิดหรือเชลยศึกด้วยการคุมขังในค่ายกักกันหรือคุกตะราง ดังนั้นข้อกฎหมายเรื่องทาสในอิสลามประการนี้จึงไม่มีสิ่งใดที่ควรจะถูกประณามเพราะเป็นพื้นฐานในการแก้ไขปัญหาสังคมอย่างหนึ่งที่รัฐต่างๆทุกวันนี้ก็กระทำกันอยู่ในรูปแบบที่ต่างกัน หากแต่ความเข้าใจผิดและความรู้สึกไม่ดีที่คนมีต่อข้อกฎหมายนี้ก็ล้วนแล้วแต่มาจากความรู้สึกไม่ดีต่อคำว่า “ทาส” เพราะคนยุคปัจจุบันนี้มีโลกทัศน์ต่อคำดังกล่าวในทางลบมากรวมถึงการขาดความเข้าใจว่า “ทาส” ที่ถูกระบุอยู่ในกฎหมายสงครามของอิสลามนั้นคือคนละความหมายกับทาสที่ทัศนคติของมนุษย์มีอยู่และเข้าใจ เพราะทาสเชลยในอิสลามนั้นเป็นเพียงบุคคลผู้ละเมิดต่อรัฐอิสลามซึ่งถูกกฎหมายอิสลามใช้มาตรการลงโทษเท่านั้น ดังที่ท่าน ชัยคุษซันกีดี (รอฮิมาฮุลลอฮฺ) ได้อธิบายไว้ว่า

وسبب الملك بالرق : هو الكفر ، ومحاربة الله ورسوله ، فإذا أقدر الله المسلمين المجاهدين الباذلين
مُهجهم وأموالهم وجميع قواهم وما أعطاهم الله فتكون كلمة الله هي العليا على الكفار : جعلهم
ملكاً لهم بالسبي إلا إذا اختار الإمام المنّ أو الفداء لما في ذلك من المصلحة للمسلمين

“เหตุผลสำหรับการมีอยู่ของระบอบทาสก็คือ(การลงโทษต่อ)กัฟร(การปฏิเสธศรัทธา)และการต่อต้าน(ด้วยการทำสงคราม)ต่อพระองค์อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ เมื่อพระองค์อัลลอฮ์ได้อนุมัติแก่มุญาฮิดีนมุสลิมซึ่งพวกเขาได้ถวายวิญญานและทรัพย์สินของพวกเขาและการต่อสู้(เพื่ออัลลอฮ์)ด้วยความเข้มแข็งทั้งหมดของพวกเขาตลอดจนสิ่งที่อัลลอฮ์ได้มอบแก่พวกเขา โดยทำให้พระดำรัสของพระองค์นั้นสูงส่งเหนือเหล่าผู้ปฏิเสธ ดังนั้นพระองค์จึงอนุมัติทรัพย์สินของพวกเขาด้วยการให้มีระบอบทาส(การนำเชลยมาเป็นทาส-ผู้แปล)จนกว่าผู้ปกครองมุสลิมได้เลือกที่จะปล่อยเชลยให้เป็นอิสระไปปล่อยๆหรือปล่อยเชลยด้วยการไถ่ตัวก็ได้หากว่าสิ่งดังกล่าวนี้มีประโยชน์ต่อบรรดามุสลิม”⁶¹

ในสงครามทางศาสนาที่เกิดขึ้นระหว่างฝ่ายมุสลิมกับศัตรูนั้น กรณีของเชลยศึกที่มุสลิมได้มาไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงก็ได้นั้นมิใช่ว่าทั้งหมดเหล่านี้จะถูกนำมาเป็นทาสและปราศจากทางออกเลยโดยสิ้นเชิง ในทางกลับกันการได้เชลยศึกเหล่านี้มาในเบื้องต้นนั้นรัฐบาลหรือผู้นำมุสลิมจะต้องทำการประวิงเวลาเพื่อที่จะสามารถนำพวกเชลยเหล่านี้ไปแลกเปลี่ยนคืนกับเชลยมุสลิมที่ถูกศัตรูจับไปด้วย ในช่วงระหว่างนี้เชลยสงครามที่ตกอยู่ใต้การจับกุมของชาวมุสลิมจะต้องได้รับการปฏิบัติด้วยความดีงามและอิสลามประณามการทารุณกรรมเชลยสงครามทุกกรณีชะตากรรมของเชลยจึงขึ้นอยู่กับฝ่ายตรงข้ามว่าจะยินยอมส่งเชลยศึกมุสลิมมาแลกเปลี่ยนคืน

⁶¹ ญะวาลุละบยาน ฟิ ตัฟซีรุลกุรอาน บิลกุรอาน เล่ม 3 หน้า 120.

หรือไม่เพราะชีวิตและเลือดเนื้อของความเป็นพี่น้องมุสลิมร่วมศาสนานั้นต้องมาก่อนสิ่งใดทั้งสิ้น ชาวมุสลิมจึงไม่มีสิ่งใดจะขัดขวางการแลกเปลี่ยนเชลยเพราะพวกเขาจะต้องเห็นแก่อิสรภาพของพี่น้องของพวกเขาเป็นเบื้องต้น ในทางตรงกันข้ามเราพบว่าฝ่ายศัตรูของมุสลิมเสียเองที่ไม่ยินยอมให้มีการแลกเปลี่ยนเชลยเพราะนอกจากพวกเขาต้องการจับมุสลิมเป็นเชลยเพื่อจุดประสงค์ใดก็ตามแต่แล้ว พวกเขามักไม่แยแสสนใจต่อเพื่อนร่วมศาสนาของพวกเขาที่จะต้องมาตกเป็นเชลยสงครามในมือของมุสลิม ท่านอบุลอะฮ์ลา เมาดูดีได้ทำการอธิบายอิงการนี้ (4:24) ไว้ว่า

“ไม่อนุมัติให้ทหารคนใดมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเชลยสงคราม “ทันที” ที่นางตกอยู่ในความครอบครองของตน กฎหมายอิสลามต้องการให้ส่งผู้หญิงเหล่านี้ทั้งหมดไปให้รัฐบาลที่มีสิทธิจะปล่อยพวกนางให้เป็นอิสระ หรือแลกเปลี่ยนนางกับเชลยมุสลิมที่ถูกศัตรูจับไปหรือแจกจ่ายพวกนางให้แก่พวกทหาร และเฉพาะกับผู้หญิงที่รัฐบาลมอบให้อย่างเป็นทางการเท่านั้นที่เป็นที่อนุมัติให้ทหารอยู่ร่วมกับนางฉันท์สามีภรรยา.”⁶²

กระนั้นก็ตามหากการแลกเปลี่ยนเชลยมิอาจทำขึ้นได้แล้ว ในกรณีของเชลยหญิงที่ถูกจับมาสตรีเหล่านี้จะถูกมอบหมายจากรัฐบาลอิสลาม(คอลีฟะฮ์หรืออามิร)ให้อยู่ในการรับผิดชอบดูแลของทหารมุสลิมแต่ละรายไปในฐานะที่นางเป็นทรัพย์สินสงครามประเภทหนึ่งตามหลักการอิสลาม (ซอเนมะฮ์) กระบวนการมอบหมายดังกล่าวนี้จะเกิดขึ้นหลังจากสงครามสิ้นสุดลงแล้วและเหล่าทหารพร้อมกับเชลยศึกได้กลับมายังรัฐอิสลาม เมื่อรัฐบาลอิสลามพิจารณาแล้วว่าจะมอบหมายให้สตรีเชลยตกอยู่ในการครอบครองรับผิดชอบของทหารแต่ละรายไปนั้น การมอบหมายเหล่านี้จะมอบหมายสิทธิทางกฎหมายแก่ทหารในการมีเพศสัมพันธ์กับนางแต่เพียงแค่ว่าเฉพาะกับสตรีที่เขาได้รับมอบจากรัฐบาลอิสลามเท่านั้น เชลยหญิงรายอื่นที่เขาไม่ได้รับมอบจะเป็นที่ต้องห้ามแก่เขา สิทธิที่ทหารได้รับมอบหมายจากรัฐบาลอิสลามนั้นเรียกว่า “สิทธิของการเป็นนายทาส” (Right of Ownership) ต่อสตรีที่ตนได้รับมอบหมายมา และเมื่อสิทธิดังกล่าวได้ถูกมอบหมายจากรัฐบาลอิสลามแก่เขาไปแล้วสิทธิประการนี้จะเป็นผลให้เขาสามารถที่จะมีสัมพันธ์ทางเพศกับนางได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย กล่าวถึงตรงนี้หลายคนอาจจะรู้สึกรังเกียจและอยากจะประณามอิสลามว่าเหตุใดจึงอนุมัติให้บุรุษสามารถมีสัมพันธ์ทางเพศกับสตรีซึ่งไม่ใช่ภรรยาตามความเข้าใจของมนุษย์ยุคปัจจุบันได้ สิ่งที่ต้องย้ำเตือนแก่มวลมุสลิมกันเองอยู่เสมอมาก่อนก็คือว่าเมื่อกฎหมายชะรีอะฮ์ของอิสลามได้ทำให้สิ่งใดเป็นที่อนุมัติแก่เขาแล้วมันเป็นเรื่องจำเป็นที่มวลมุสลิมจะต้องยอมรับว่ามันคือสิ่งที่ถูกต้องตามกรอบกฎหมายของอิสลาม ไม่ว่ามันจะสวนทางกับอัตตาความรู้สึกรังเกียจของค่านิยมมนุษย์หรือไม่และไม่ว่าเราจะทราบถึงวิถียุติธรรมที่ซ่อนเร้นอยู่เบื้องหลังข้อกฎหมายดังกล่าว

⁶² เมาลานา ซัยยิดอบุลอะลาเมาดูดี. ตัฟฮีมุลกุรอาน ความหมายคัมภีร์อัล-กุรอาน เล่ม 1. หน้า 335. แปลโดย บรรจง บินกาชัน

หรือไม่ก็ตาม เพราะมันเป็นหน้าที่บังคับแก่มุสลิมที่จะต้องเชื่อมั่นในข้อกฎหมายเหล่านั้นแต่ไม่เป็นที่บังคับแก่มุสลิมที่จะต้องค้นหาเหตุผลอันแท้จริงที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังข้อกฎหมายต่างๆในอิสลาม อันเนื่องมาจากบางครั้งข้อจำกัดด้านองค์ความรู้และข้อจำกัดด้านเวลาของเราอาจจะไม่ส่งผลให้การแสวงหาวิทยปัญญาในข้อกฎหมายต่างๆของอิสลามสำเร็จสมบูรณ์ขึ้นได้

พระองค์อัลลอฮ์ตะอาลาได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานไว้ว่า

قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

“จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่าพวกท่านรู้ดียิ่งกว่าอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? แล้วผู้ใดจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ปิดบังหลักฐานจากอัลลอฮ์ ซึ่งมีอยู่ที่เขา และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงเพเลอในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำการอยู่” (2:140)

ดังนั้นเมื่อคนหนึ่งคนใดไม่สามารถที่จะแสวงหาวิทยปัญญาซึ่งถูกซ่อนเร้นอยู่เบื้องหลังข้อกฎหมายอิสลามแต่ละประการได้เพราะความอับจนทางวิชาการของเขา ตัวเขาเองก็ไม่มีสิทธิที่จะประณามกฎหมายอิสลามด้วยความไม่รู้ของเขาเองได้ เพราะในทางตรงกันข้ามแล้ว**ไม่มีข้อกฎหมายชะรีอัตข้อใดในอิสลามที่จะสวนทางหรือไม่กินกับสติปัญญาและวิทยปัญญาของมวลมนุษย์ได้** ดังเช่นข้อกฎหมายเรื่องของการหล้นนอนกับทาสหญิงของพวกเขาโดยไม่ต้องทำการแต่งงานซึ่งพอจะประมวลวิทยปัญญาของมันได้ดังนี้

การเป็นนายทาสเหนือทาสหญิงอย่างถูกต้องตามกฎหมายซึ่งมุสลิมคนหนึ่งได้รับสิทธิดังกล่าวจากรัฐบาลอิสลามนั้นในทางเดียวกันมันก็ได้มอบการกระทำที่ถูกต้องตามกฎหมายแก่ทั้งสองในการที่จะสามารถมีเพศสัมพันธ์ต่อกันได้ เพราะในขณะที่ “พิธีการแต่งงาน” ได้มอบสิทธิทางกฎหมายแก่ผู้ชายในการมีสัมพันธ์ทางเพศต่อสตรีที่เขาแต่งงานด้วย การครอบครองทาสหญิงอย่างถูกต้องตามกฎหมายก็คือกระบวนการที่ได้เข้าไป “แทนที่” พิธีการแต่งงานที่ผู้ชายจะต้องกระทำต่อสตรีที่เขาพึงใจ เพราะสถานภาพของหญิงทาสนั้นอิสลามมิได้พิจารณาอย่างต่ำๆว่า “ทาสสาว” (Sex Slave) ดังที่พวกอนารยะชนคนเถื่อนกำลังเข้าใจไปก็หาไม่ ในทางกลับกันนางจะถูกเรียกว่า “ศัรียะฮ์” (سرية) ซึ่งเป็นคำที่มาจากรากศัพท์ในภาษาอาหรับว่า “อัล-ศิร”

(السَّرِّ) อันหมายถึงการแต่งงานนั่นเอง ดังนั้นฐานะของทาสหญิงในอิสลามจึงมิใช่นางบำเรอ หากแต่นางเพียงดำรงอยู่ในสถานภาพทางสังคมที่มีความแตกต่างกันเพียงแค่ว่าในกระบวนการเริ่มต้นที่จะทำให้ทั้งสองได้รับอนุมัติให้มีสัมพันธ์ทางเพศได้เท่านั้น กล่าวคือสตรีที่เป็นเสรีชนนั้นโดยทั่วไปแล้วพวกเขาไม่สามารถที่จะถูกครอบครองซื้อขายเช่นหญิงทาสได้ ด้วยเหตุนี้การที่ชายหญิงจะสามารถร่วมประเวณีกันได้นั้นจึงจะต้องผ่านขั้นตอนทางกฎหมายอิสลามเสียก่อนนั่นคือการแต่งงานซึ่งเมื่อพิธีการสมรสได้เกิดขึ้นแก่ชายหญิงคู่หนึ่งคู่ใดแล้ว พิธีสมรสจะมอบสิทธิทางเพศแก่ผู้ชายในการที่เขาจะร่วมหล้นนอนกับภรรยาของตน ในทางตรงกันข้ามทาสหญิงนั้นสามารถที่จะครอบครองหรือซื้อมาได้ดังนั้นเมื่อชายใดได้สิทธิทางกฎหมายในการเป็นนายทาสต่อทาสหญิง

คนหนึ่งคนใดแล้ว สิทธิในการเป็นนายทาสนี้จะ เป็นกระบวนการทางกฎหมายใหม่ที่เข้าไปแทนที่ การแต่งงานระหว่างนายทาสกับทาสหญิงของตนและนำมาซึ่งสิทธิของนายทาสในการมีเพศสัมพันธ์กับทาสหญิงด้วยเช่นกัน ลักษณะของกฎหมายชะรีอัตประเภทนี้จะมีบุคคลต่างๆกันใน เรื่องของการรับประทานเนื้อสัตว์เป็นอาหาร กล่าวคือในกรณีของประเภทสัตว์บกแล้ว การเชือด สัตว์พร้อมกับการกล่าวว่า **“บิสมิลละฮิลลอฮุอักบร”** จะเป็นกระบวนการทางกฎหมายที่มอบ สิทธิการรับประทาน(หะลาล)แก่มนุษย์ แต่ในกรณีของสัตว์น้ำ เช่น ปลา, การซื้อปลา(ในตลาด), การจับมันมาจากหนองบึง, หรือการได้มันมาอย่างถูกกฎหมาย(ไม่ได้ขโมย)จะมอบสิทธิของการ เป็นเจ้าของแก่มนุษย์ผู้นั้นและนำไปสู่การอนุมัติ(หะลาล)ที่จะกินมันได้โดยไม่ต้องทำการเชือดอีก ตัวอย่างกฎหมายดังกล่าวนี้เราจะพบว่า ในกรณีของการรับประทานปลานั้นการได้มันมาอย่าง ถูกต้องตามกฎหมายจะมอบสิทธิการรับประทาน(หะลาล)แก่มนุษย์ซึ่งเป็นกระบวนการที่เข้าไป แทนที่การเชือดสัตว์ซึ่งมอบสิทธิแก่มนุษย์ในการรับประทานสัตว์บกได้ ข้อกฎหมายเหล่านี้ สามารถที่จะเปรียบได้กับกรณีของสัมพันธ์ทางเพศว่าการเป็นเจ้าของต่อทาสหญิงอย่างถูกต้อง ตามกฎหมายนั้นได้ทำให้นางเป็นที่อนุมัติแก่นายของนางที่จะมีสัมพันธ์ทางเพศกับนางได้โดยไม่ ต้องผ่านพิธีการแต่งงานอีก พิจารณาจากข้อเท็จจริงทั้งหมดนี้เราจึงพบว่าการอนุมัติการหลับนอน กับทาสหญิงโดยมิต้องผ่านการแต่งงานจึงเป็นข้อกฎหมายของอิสลามที่มีใช้การกระทำทางเพศอัน ป่าเถื่อนหรือไร้อารยธรรมแต่อย่างใดเลย ในทางตรงกันข้ามข้อกฎหมายดังกล่าวคือความสัมพันธ์ ระหว่างปัจเจกชนที่วางรากฐานอยู่บนศีลธรรมจรรยาเทียบเท่ากับสัมพันธ์ทางเพศที่สามี-ภรรยามี ต่อกันด้วยซ้ำไป โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงทางกฎหมายที่ว่าความสัมพันธ์ที่นายทาสมีต่อทาส หญิงกับความสัมพันธ์ที่นายทาสมีต่อภรรยานั้นคือความสัมพันธ์ทางเพศที่ต่างก็มีจุดร่วมและ ขอบข่ายของกฎหมายที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ในกรณีของภรรยานั้นตามกฎหมายของอิสลาม ภรรยาไม่สามารถที่จะมี 2 สามีหรือร่วมประเวณีกับชายอื่นได้ กรณีของทาสหญิงก็เช่นเดียวกันที่ นางจะไม่อาจมีนายทาส 2 คนเพื่อการร่วมประเวณีกับนางได้ ทั้งสตรีไทและทาสหญิงต่างก็มีจุด ร่วมเหมือนกันที่ว่าบุคคลที่มีสิทธิร่วมเพศกับนางได้นั้นมีเพียงแค่นคนเดียว คือสามีและนายทาสของ นางตามลำดับ ความเหมือนในลำดับต่อมาก็คือ สตรีไทนั้นการแต่งงานของนางได้วางอยู่บน ขอบข่ายทางกฎหมายที่มีบูรณภาพ หมายถึง นางไม่สามารถที่จะทำการแต่งงานพร้าพร้อมกับชาย คนใดที่พึงใจได้จนกว่าการแต่งงานเดิมของนางจะสิ้นสุดลงผ่านกระบวนการที่เราเรียกว่า “การหย่า” ทาสหญิงเชลยก็เช่นเดียวกันหากว่านางได้ผ่านการแต่งงานมาก่อนแล้วในดินแดนอื่นๆและได้ถูก จับมาเป็นเชลยเข้ามาสู่ดินแดนมุสลิมเพียงนางผู้เดียวเดียวโดยปราศจากสามีของนาง ดังนั้นก็ยัง ไม่เป็นอนุญาติแก่ใครทั้งสิ้นที่จะแตะต้องตัวนางจนกว่าสถานภาพการแต่งงานเดิมของนางจะ สิ้นสุดลงซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะกระทำได้เมื่อรัฐบาลอิสลามประกาศมอบหมายให้เขาอยู่ ภายใต้การดูแลของมุสลิมในฐานะทาสหญิงเพราะการนำนางเข้าสู่รัฐอิสลามในฐานะเชลยนั้นจะ

เป็นผลให้การแต่งงานของเชลยหญิงสิ้นสุดลง จากสาเหตุที่ว่ามันยอมเป็นไปไม่ได้ที่สามีของนางซึ่งอยู่ในเขตรัฐที่เป็นศัตรูกับอิสลามจะยังคงสถานะของการเป็นสามีทั้งที่ภรรยาของนางเป็นประชากรของรัฐอิสลามไปแล้ว เพราะมันยอมเป็นไปไม่ได้ที่ทั้งสองจะเดินเหินผ่านวงล้อมแห่งความขัดแย้งระหว่างรัฐอิสลามกับรัฐศัตรูเพื่อมาพบปะอยู่ร่วมกันฉันท์สามี-ภรรยา และนี่ก็ยังเป็นเหตุผลที่ว่าเหตุใดเลยในกรณีที่คู่สามี-ภรรยาได้ถูกจับมาเป็นเชลยของรัฐอิสลามด้วยกันนั้นชาวมุสลิมจึงไม่ได้รับอนุมัติให้มีสัมพันธ์ทางเพศกับนางตามกฎหมายนี้ได้เพราะการแต่งงานของนางยังไม่สิ้นสุดลงจากข้อเท็จจริงที่ว่าสามีของนางก็ได้ถูกจับมาเป็นทาสด้วย! ดังกล่าวนี้นับชี้ว่าอิสลามได้เคารพในบูรณภาพของครอบครัวและฐานะของการเป็นสามี-ภรรยาที่มีอาจจะทำการช่มเหลงสตรีแต่อย่างใดได้ เพราะหากอิสลามมีข้ออนุมัติให้ “ช่มขึ้น” แล้วใช้รัฐอิสลามไม่จำเป็นต้องเคารพในบูรณภาพแห่งครอบครัวของเชลยหญิงเลยเพราะการช่มขึ้นนั้นไม่อยู่ใต้อำนาจของศีลธรรมใดๆ นอกจากอำนาจแห่งความเป็นสัตว์เท่านั้น ความเหมือนประการต่อมาก็คือในกรณีของหญิงไท่นั้นหากนางได้หย่าร้างจากสามีเดิมแล้ว กว่านางจะแต่งงานใหม่ได้นางจะต้องผ่านช่วงเวลาที่เราเรียกว่า “อิดตะฮฺ” ไปก่อนนางจึงจะแต่งงานใหม่ได้ซึ่งอิดตะฮฺตรงนี้หมายถึงช่วงเวลาที่รอให้มดลูกของสตรีสะอาดจากเชื้อสุจิเดิมของสามีนาง ทั้งนี้ก็เพื่อป้องกันความสับสนในบุตรที่จะเกิดขึ้นมาว่าเป็นของสามีเก่าหรือสามีใหม่ ทาสหญิงก็เช่นเดียวกันที่ว่าหากนางได้ถูกตัดสินเป็นทาสไปแล้วกว่านายของนางจะสามารถร่วมหลับนอนกับนางได้ นางจะต้องพ้นช่วงเวลาของความสะอาดในมดลูกเช่นเดียวกันเรียกว่า “อิดติบรอฮ์” ซึ่งแล้วแต่กรณีไปบางรายก็จะต้องรอให้นางหมดรอบเดือนหรือ 30 วัน บางรายก็จะต้องรอถึง 2 รอบเดือนหรือ 60 วัน เราได้หลักฐานจากหะดีษที่ว่า

ولا يحل لامرئ يؤمن بالله واليوم الآخر أن يقع على امرأة من السبي حتى يستبرئها ،

“และไม่เป็นที่อนุมัติแก่บุรุษซึ่งศรัทธาในอัลลอฮ์และวันสุดท้ายจะทำการร่วมประเวณีกับสตรีที่ตกเป็นเชลยจนกว่าเขาจะได้พิสูจน์จนประจักษ์แจ้งแล้วว่านางมิได้ตั้งครรภ์(กับสามีเดิม)”⁶³

ความเหมือนประการต่อมาก็คือกรณีของหญิงไท่นั้นการแต่งงานจะกลายมาเป็นข้อบังคับให้สามีของนางต้องเลี้ยงดูนางด้วยการมอบอาหาร, เสื้อผ้า, ที่อยู่อาศัยให้ สิ่งดังกล่าวทั้งหมดก็เป็นสิทธิของทาสหญิงเช่นเดียวกันที่นางจะต้องได้รับจากนาย ความเหมือนประการต่อมาก็คือ ในกรณีของหญิงไท่นั้นการแต่งงานจะยังผลให้ญาติสนิทของนางเช่น แม่, น้องสาว, พี่สาว เป็นที่ต้องห้ามในการมีสัมพันธ์ทางเพศกับสามีของนาง ทาสหญิงก็เช่นเดียวกันที่ว่าหากนายทาสได้มีสัมพันธ์ทางเพศกับนางแล้วญาติสนิทของนางจะเป็นที่ต้องห้ามสำหรับนายทาสของนางด้วย ความเหมือนประการต่อมาก็คือในกรณีของหญิงไท่นั้นบุตรที่เกิดมาจะต้องเป็นบุตรตามกฎหมายและรับมรดกได้ และกรณีของทาสหญิงก็เช่นเดียวกันที่ว่า บุตรที่เกิดจากนางจะเป็นบุตรตามกฎหมายเสมอภาคกับ

⁶³ อัลสุन्नอันอัล-กุบรอ. หมายเลขหะดีษ : 15111

บุตรของภรรยาและสามารถรับมรดกของบิดาได้เท่าเทียมกันด้วย มิหนำซ้ำยังทำให้มารดาของนางพ้นสภาพของการเป็นทาสสู่ความเป็นไทด้วย!! ท่านเมาดูดีได้อธิบายข้อกฎหมายนี้ไว้ว่า

“ไม่มีใครอื่นนอกไปจากผู้ที่ได้รับทาสหญิงเท่านั้นที่มีสิทธิจะ “สัมผัสเธอ” ลูกหลานของทาสหญิงที่เกิดกับเขาจะเป็นเด็กที่ถูกต้องตามกฎหมาย และจะมีสิทธิทางกฎหมายเหมือนกับสิทธิที่กฎหมายของพระเจ้ามอบให้กับลูกๆ ที่มาจากท้องของเขา หลังจากที่ให้กำเนิดลูกแล้วนางไม้อาจจะถูกไปขายเยี่ยงทาสอีกต่อไป และนางจะเป็นอิสระทันทีโดยปริยายหลังจากนายของนางเสียชีวิต”⁶⁴

ข้อกฎหมายของอิสลามได้ทำการปฏิวัติความต่ำช้าของสิทธิมนุษยชนที่มีอยู่ในสังคมโลกทั้งหมดขณะนั้น เพราะนอกจากบุตรของทาสหญิงจะได้รับเกียรติเสมอภาคเช่นเดียวกับบุตรของภรรยาแล้ว การตั้งครรภของนางจะเป็นเหตุให้การเป็นทาสสิ้นสุดลง เรียกได้ว่าเป็นการทำลายโครงสร้างที่ชั่วร้ายของสังคมโดยยึดเอาจุดอ่อนของมนุษย์(เรื่องความต้องการทางเพศ)มาเป็นใบเบิกทางไปสู่อิสรภาพของมนุษย์กันเอง ดังนั้นจุดร่วมที่เหมือนกันทั้งหลายทั้งปวงนี้ระหว่างสตรีไทกับทาสหญิงย่อมเป็นสิ่งที่ไม่กินกับสติปัญญาหากใครบางคนจะมองว่าสัมพันธ์ทางเพศกับทาสหญิงเป็นเรื่องที่น่าประณามเพราะนั่นหมายความว่า **เขาจะต้องทำการประณามความสัมพันธ์ทางเพศของสามี-ภรรยาไปในตัวด้วยเช่นกัน**

ข้อควรหาคำวิจารณ์ต่อกฎหมายอิสลามในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศกับทาสนี้เกิดขึ้นจากการมุ่งแต่จะพิจารณาว่า “แต่งงานหรือไม่แต่งงาน” กันเพียงจุดเดียวโดยไม่พิจารณาองค์ประกอบแห่งความสมบูรณ์และมีดุลยภาพใดๆทั้งสิ้นในข้อกฎหมายนี้เลย ทั้งที่การขาดหายไปของพิธีการแต่งงานของทาสหญิงนั้นก็ล้วนแล้วแต่มีเหตุผลทางกฎหมายในการรองรับทั้งสิ้น กล่าวคือหากเรามุ่งที่จะให้การมีสัมพันธ์ทางเพศกับทาสหญิงต้องเกิดขึ้นผ่านกระบวนการแต่งงานเพียงอย่างเดียวแล้ว นั่นจะรังแต่เป็นการสร้างข้อกฎหมายที่สับสนและซับซ้อนแก่ศาสนาของอัลลอฮ์อย่างแน่นอน นั่นก็เพราะว่าการแต่งงานคือการมอบ “มะฮัร” (สินน้ำใจแก่เจ้าสาว) ดังที่อัลกุรอานได้บัญญัติไว้ (อัลกุรอาน 2:24) มะฮัรจึงเป็นเงื่อนไขสำคัญของการแต่งงานในกฎหมายอิสลาม อย่างไรก็ตามหากผู้ชายจำต้องมอบมะฮัรแก่ทาสหญิงเพื่อการแต่งงานแล้วมันก็ย่อมเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่เขาจะกระทำเช่นนั้นเพราะว่าโดยความเป็นทาสแล้วนางไม่มีกรรมสิทธิ์ครอบครองในทรัพย์สินใดๆ เสื้อผ้าที่อยู่อาศัยที่นางมีอยู่ก็ล้วนแล้วแต่เป็นทรัพย์สินของนายทาสที่อิสลามบัญญัติให้มอบแก่นางไว้ใช้สอย หากการแต่งงานคือการให้มะฮัรนั้นก็หมายความว่านางจะไม่มีสิทธิในการครอบครองมะฮัรเพราะนางเป็นทาส มะฮัรที่นายทาสมอบให้เพื่อการแต่งงานก็จะย้อนกลับไปหานายทาสเสียเองการแต่งงานก็จะกลายเป็นว่านายทาสต้องมอบมะฮัรแก่

⁶⁴ เมาลานา เมาดูดี. อ้างแล้ว.

ตัวเอง!???! นายทาสจึงกลายเป็นทั้งผู้ให้มะฮัรและผู้รับมะฮัรในเวลาเดียวกัน!? การกระทำทั้งหมดนี้จะกลับกลายเป็นเรื่องตลกขบขันของพิธีการแต่งงานอันสำคัญยิ่งในหลักการอิสลาม และนี่แหละคือเหตุผลอันสำคัญที่อิสลามไม่อนุมัติให้นายทาสทำการแต่งงานกับทาสหญิงในสภาพที่นางยังคงเป็นทาสอยู่เว้นแต่จะเขาจะปล่อยนางให้เป็นไทเสียก่อน

ท่านเชคซอและฮุ อับฟะซาน ได้กล่าวว่า

يحرم على العبد أن يتزوج سيدته للإجماع ، ولأنه يتنافى كونها سيدته مع كونه زوجها ؛ لأن لكل منهما أحكاماً. ويحرم على السيد أن يتزوج مملوكته ؛ لأن عقد الملك أقوى من عقد النكاح ، ولا يجتمع عقد مع ما هو أضعف منه

“และเป็นที่ต้องห้ามสำหรับทาสชายที่จะแต่งงานกับนายหญิงของเขาตามมติเอกฉันท์ของปวงปราชญ์ เพราะว่ามันมีความแตกต่างระหว่างสถานภาพของนางในการเป็นภรรยา กับสถานภาพของทาสในการเป็นสามี กล่าวคือระหว่างทาสชายกับนายหญิงนั้นอยู่ได้ข้อกฎหมายแต่ละข้อที่แตกต่างกันไป และมันคือสิ่งที่ต้องห้ามสำหรับนายทาสที่จะแต่งงานกับทาสหญิงของเขา เพราะว่าสถานภาพของการเป็นนายทาสคือสิ่งที่หนักกว่านิติกรรมสัญญาทางการแต่งงานและนิติกรรมสัญญาจะไม่ถูกรวมเข้ากับสิ่งอื่นที่มีสภาพเบากว่า”⁶⁵

คำพูดของท่านเชคนั้นโดยสรุปแล้วหมายความว่า การแต่งงานข้ามสถานภาพกันระหว่างนายทาสกับทาสหญิงหรือระหว่างทาสชายกับนายหญิงคือสิ่งที่ไม่เป็นที่อนุญาต เพราะระหว่างเสรีชนกับทาสนั้นยังมีข้อกฎหมายที่แตกต่างกันอยู่เช่น บทลงโทษการผิดประเวณีที่ทาสจะได้รับโทษเบากว่าเสรีชน ในขณะที่เดียวกันหากนายทาสจะทำการแต่งงานกับทาสหญิงนั้นเขาจำต้องปล่อยนางให้เป็นไทก่อนแล้วจึงแต่งงานได้อันเป็นข้อส่งเสริมสำคัญที่ท่านนบีได้สั่งใช้ไว้ แต่ไม่อนุญาตให้นายแต่งงานกับนางในสภาพที่นางยังเป็นทาสอยู่ อย่างไรก็ตามแต่กรณีของการที่นางทาสจะแต่งงานกับชายอื่นที่เป็นเสรีชนนั้นเป็นสิ่งที่กระทำได้ภายใต้การอนุญาตของนายเสมือนบิดาอนุญาตบุตรสาว

เมื่อความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างนายทาสกับทาสหญิงของเขาตามข้อกฎหมายอิสลามแทบจะเป็นเนื้อเดียวกันกับความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างสามี-ภรรยาแล้ว ข้อวิภาษประการต่อมาที่ควรพิจารณาก็คือความสัมพันธ์ทางเพศในรูปแบบนี้แตกต่างอย่างไรกับโลกทัศน์ในเรื่องเมียลับ (Mistress) , โสเภณี (Prostitution) ของสังคมในยุคปัจจุบัน นี่คือนักประวัติศาสตร์สำคัญที่ผู้ต่อต้านกฎหมายประการนี้ของอิสลามจะต้องยึดถือเป็นสรณะในหัวสมองของพวกเขา เพราะย่อมไม่เป็นการประเทืองปัญญาหากเขาจะต่อต้านกฎหมายข้อนี้ของอิสลามอย่างปราศจากการยึดถือ

⁶⁵ อัลมุลัคคอส อัลฟิกีฮียฺ เล่ม 1 หน้า 196.

สมมุติฐานสนับสนุนรูปแบบทางเพศอันน่ารังเกียจที่พวกเขาเข้าใจว่าเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางเพศในกฎหมายทาสนของอิสลาม

ในกรณีของทาสสวาห์หรือทาสหญิงโสเภณีนั่น สตรีเปรียบดังผู้ชายเรือนร่างตัวเองแตกต่างกับค่าธรรมเนียมการบริการแก่ชายใดก็ตามที่พึงใจหมายใคร่และพร้อมจ่ายเพื่อเสพสุขกับตัวนางซึ่งแตกต่างกับทาสหญิงในอิสลามที่พวกนางเป็นสมาชิกหนึ่งในครอบครัว! ในขณะที่การค้าประเวณีด้วยหญิงทาสทำให้นางต้องตกเป็นเครื่องระบายอารมณ์ของบุรุษมากหน้าหลายตาแต่ทาสหญิงในอิสลามสามารถมีสัมพันธ์ทางเพศได้เพียงกับชายผู้เดียวนั่นคือนายของนางบนฐานของความสัมพันธ์ดังสามี-ภรรยา ต่างกันเพียงแค่ว่าภรรยาเข้าสู่อำนาจการเป็นสมาชิกของครอบครัวผ่านการมอบหมายของผู้ปกครองสตรี(วะลี) ในขณะที่ทาสหญิงเข้าสู่อำนาจการเป็นสมาชิกในครอบครัวผู้ชายผ่านการมอบหมายของผู้ปกครองรัฐ! ในขณะที่หญิงทาสโสเภณีหรือระบอบเมียลับของคนในยุคปัจจุบันวางฐานความสัมพันธ์บนความไว้ใจผิดชอบแต่สตรีทาสในสังคมอิสลามพวกนางล้วนได้รับเกียรติและการดูแลรับผิดชอบจากนายของนาง บุตรของนางก็มีเกียรติเชกเช่นเดียวกับบุตรสตรีไททุกประการ ในสังคมมุสลิมพวกนางจะไม่ถูกมองว่าเป็นนางบำเรอหรือเมียลับแต่อย่างใด เพราะเป็นที่ต้องห้ามที่ผู้ชายซึ่งมีสัมพันธ์ทางเพศกับทาสหญิงจะทำการปกปิดความสัมพันธ์ดังกล่าวต่อสังคมภายนอกประหนึ่งราวนางเป็นเมียน้อยก็มีปาน กลับกันเขาจะต้องเปิดเผยความสัมพันธ์ดังกล่าวแก่สังคมภายนอกรับรู้เสมือนกับที่สังคมรับทราบว่าเป็นภรรยาของเขา

กฎหมายอิสลามจึงพิจารณาว่าสตรีไทและทาสหญิงนั้นต่างก็มีสถานะภาพเหมือนกัน กล่าวคือนางเป็นชนชั้นที่มีเกียรติด้วยกันทั้งคู่มิใช่ถือว่าภรรยาเป็นเมียหลวงและทาสคือเมียลับ นางบำเรออย่างที่บ้านสังคมได้กระทำ เพราะทั้งนี้พวกนางเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญในการสืบเผ่าพันธุ์และสรรสร้างครอบครัวแก่มวลมนุษย์ เราจะพบว่าอัลกุรอานนั้นได้ยอมรับต่อสภาพธรรมชาติของมนุษย์ว่ามีความหิวกระหายต่อการร่วมเพศกันทุกคน ดังนั้นกฎหมายของพระเจ้าจึงบัญญัติขอบเขตของการร่วมเพศอย่างถูกต้องว่าชายหญิงที่ผ่านการร่วมเพศอย่างถูกต้องนั้นจะไม่เป็นบาป ภรรยาและทาสหญิงต่างก็อยู่ในฐานะอันมีเกียรติเช่นเดียวกันจากข้อเท็จจริงที่ว่าพวกนางได้ปกป้องธรรมชาติทางเพศอันดีสากลของบุรุษจากความบาปและความโสम्मให้อยู่ในครรลองคลองธรรมอันถูกต้อง อัลกุรอานกล่าวว่า

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ
إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ

“และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาทวารของพวกเขา(จากการผิดประเวณี) นอกจากแก่คู่ครองของพวกเขาหรือที่มีมือขวาของพวกเขาครอบครองในลักษณะเช่นนั้นพวกเขาจะไม่ใช่ที่ถูกตำหนิ” (อัลกุรอาน 70:29-30)

จากโองการนี้เราจะพบว่าโดยพื้นฐานทางธรรมชาติแล้วอิสลามมองเรื่องของกามารมณ์ว่าเป็นสิ่งโสมมสำหรับมนุษย์ ด้วยเหตุนี้อิสลามจึงเรียกร้องให้มนุษย์ทั้งชายและหญิงปกป้องรักษาอวัยวะเพศตัวเองจากการร่วมประเวณีที่ไร้ขอบเขตและผิดบาป ขณะเดียวกันอิสลามก็พิจารณาว่ามนุษย์ไม่สามารถหนีออกจากความต้องการทางเพศได้อิสลามจึงเปิดทางให้แก่สัมพันธทางเพศที่ถูกต้องเพียงแค่ 2 ทางเท่านั้นคือ การร่วมเพศกับภรรยา และการร่วมเพศกับทาสหญิงของนาง ด้วยเหตุนี้ทั้งทาสหญิงและภรรยาจึงต่างก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จรรโลงสังคมอิสลามให้อยู่ในกรอบของทางเพศที่ถูกต้อง พวกนางจึงถูกมองว่าเป็นหนทางแห่งการปกป้องการผิดประเวณีแก่มนุษย์ ดังที่อิหม่ามชาฟีอี (ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่าน) ปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่ของโลกอิสลามได้กล่าวว่า

فدل كتاب الله عز وجل على أن ما أباحه من الفروج فإنما أباحه من أحد الوجهين النكاح أو ما ملكت اليمين

“คัมภีร์ของอัลลอฮฺได้บ่งชี้ว่าความสัมพันธ์ทางเพศในอิสลามนั้นเป็นที่อนุมัติเพียงแค่ใน 2 กรณีเท่านั้นคือภรรยาและสิ่งที่อยู่ในมือขวาของพวกเขา”⁶⁶

ท่านอิบนินญะวีร อัฏฏ็อบะรียฺ (ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่าน) ได้กล่าวว่า

يقول تعالى ذكره : والذين هم لفروجهم حافظون ، حافظون عن كل ما حرم الله عليهم وضعها فيه ، إلا أنهم غير ملومين في ترك حفظها على أزواجهم أو ما ملكت أيماهم من إماءهم.

“อัลลอฮฺทรงดำรัสไว้ว่า และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาทวารของพวกเขา(จากการผิดประเวณี) หมายถึง ปกป้องอวัยวะเพศของพวกเขาจากการกระทำทุกสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงห้ามไว้ และพวกเขาจะไม่ถูกตำหนิหากพวกเขามีได้ปกป้องตนเองจากภรรยาหรือจากทาสหญิงที่อยู่ในมือขวาของพวกเขา”⁶⁷

ท่านอิบนินญะมัดกล่าวว่

ولا خلاف في إباحة التسري ووطء الإماء ؛ لقول الله تعالى : والذين هم لفروجهم حافظون إلا على أزواجهم أو ما ملكت أيماهم غير ملومين

“และไม่ใช่ที่ขัดแย้ง(ในหมู่นักวิชาการ)ว่ามันเป็นสิ่งที่ถูกอนุมัติในการที่จะมีภรรยาทาส และมีสัมพันธทางเพศกับทาสหญิงเพราะว่าพระองค์อัลลอฮฺตะอาลาได้ตรัสไว้ว่า“และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาทวารของพวกเขา(จากการผิดประเวณี) นอกจากแก่คู่ครองของพวกเขาหรือที่มือขวาของพวกเขาครอบครองในลักษณะเช่นนั้นพวกเขาจะไม่เป็นที่ถูกตำหนิ” (อัลกุรอาน 70:29-30)”⁶⁸

⁶⁶ อัลอุม เล่ม 5 หน้า 46

⁶⁷ ญามิอิลบะยาน ฟิ ตะวีลิลกุรอาน. เล่ม 23 หน้า 617.

⁶⁸ อัลมุขนี. เล่ม 10 หน้า 411.

โลกทัศน์ของอิสลามที่พิจารณาว่า ทั้งภรรยาและทาสหญิงจะเป็นตัวป้องกันความบาปจากสัมพันธทางเพศที่ชั่วร้ายของการผิดประเวณีได้กลับกลายมาเป็นการยั่วยุและทำลายโลกทัศน์อันโง่งมของทุกศาสนาที่มีมาก่อนอิสลาม เพราะหากเราพิจารณาศาสนาในโลกนี้ทั้งปวงที่มีมาก่อนอิสลามนั้นเราจะพบว่าพวกเขาพิจารณาสตรีในทางที่เป็นลบและมองพวกนางว่าเป็นต้นเหตุแห่งความบาป จากโลกทัศน์เพื่อฝันของพวกเขาเช่นนี้จึงทำให้เกิดระบอบของการถือสันโดษขึ้นในหมู่นักพรตนักบวชในศาสนาของพวกเขาเพื่อหลีกเลี่ยงจากกิจกรรมทางเพศที่พวกเขามองว่าเป็นบาปกรรมนั่นเอง ในความเชื่อของพวกเขากรีกโบราณสตรีเกิดขึ้นจากความประสงค์ของเทพซุส กษัตริย์ของเทพทั้งหลาย เพราะซุสได้ส่งกล่องแห่งความอัปยศอบนโลกนี้มาพร้อมกับสตรีที่ถูกบรรจุไว้ภายในกล่อง ดังนั้นสตรีจึงได้ถูกเรียกในภาษากรีกว่า แพนโดรา (Pandora) ซึ่งหมายถึงการประทานทุกอย่าง ตรงนี้หมายถึงการที่สตรีเป็นผู้มอบความชั่วร้ายแก่โลก คริสต์ศาสนาเองก็มีความเชื่อในเชิงไสยศาสตร์ต่อสตรีคล้ายคลึงกันเพราะพวกเขาพิจารณาสตรีว่าเป็นต้นเหตุแห่งความบาปและยากลำบากของมนุษย์ กล่าวคืออีฟได้ถูกเชือกกันมาตลอดว่าเป็นตัวล่อลวงอาดัมให้กินแอปเปิ้ลของพระเจ้าเพราะฉะนั้นอีฟจึงเป็นต้นเหตุให้ออาดัมฝ่าฝืนพระเจ้าและต้องมาทนทุกข์ใช้ชีวิตอันยากลำบากบนโลกนี้ ความเชื่อไสยศาสตร์ต่อสตรีทั้งหมดดังที่ได้กล่าวไปจึงเป็นเหตุผลที่ว่าเหตุใดศาสนาที่มีอยู่ในอารยธรรมของมนุษย์ส่วนมากจึงมุ่งเน้นการพร่ำสอนให้บุรุษหนีห่างจากการครองคู่เพราะพวกเขาพิจารณาว่าสตรีคือความบาปและการมีกิจกรรมทางเพศร่วมกับพวกนางคือป्राการสำคัญที่ขวางกั้นการเข้าถึงพระธรรมได้ ในศาสนาของพวกเขาเช่น กลุ่มนักบวชหรือพระได้ถูกสั่งห้ามยุ่งเกี่ยวกับสตรีแม้กระทั่งการมอง ซึ่งไม่ต่างอะไรกับโลกทัศน์ของพวกเขาพุทธเลย พวกยิวและคริสต์ก็มีโลกทัศน์คล้ายคลึงกันที่พวกเขาพิจารณาว่ากลุ่มชนชั้นทางศาสนาเช่นพวกพระจะต้องไม่มีภรรยา การปรากฏขึ้นของอิสลามจึงเปรียบเสมือนการปฏิวัติทางสังคมในอดีตที่มนุษย์ต่างก็มกมายอยู่กับโลกทัศน์ไสยศาสตร์ที่มองสตรีว่าขวางกั้นพระธรรมแก่ใจคน⁶⁹ ในขณะที่โลกยุโรปหลังการก้าวเข้าสู่ยุคสมัยแห่งความรู้แจ้งแล้ว พวกนักปรัชญาและศิลปินชาวฝรั่งเศสผู้วางรากฐานคิดของระบอบประชาธิปไตยต่างก็แสดงความสุดโต่งออกมาในเรื่องของทางเพศไปอีกลักษณะหนึ่ง สำหรับพวกเขาแล้วการหักห้ามเสรีภาพทางเพศคือความเลวร้ายที่ระบอบสังคมในยุคอดีตสร้างขึ้นมา ดังนั้นพวกนักคิดศิลปินชาวฝรั่งเศสอย่าง อเล็กซานเดอร์ ดูมัส และอัลเฟรด นาเกสจึงได้พิจารณาว่าการแสวงหาความพึงพอใจทางเพศจากเรือนร่างนั้นเป็นสิทธิทางธรรมชาติโดยกำเนิดของมนุษย์อยู่แล้ว การกีดกันเสรีทางเพศเหล่านี้โดยใช้กรอบทางศีลธรรมของสังคมจึงเป็นความโหดร้ายที่พวกเขาอยากจะทำลายเสียให้สิ้นซาก ปีแอร์ ลอยนนักปรัชญาชาว

⁶⁹ โปรดดูคำวิพากษ์เหล่านี้ได้ใน Mawlana Wahiduddin Khan. Woman Between Islam And Western Society. P. 21-26

ฝรั่งเศสได้เสนอความคิดเกี่ยวกับเสรีภาพทางเพศจนถึงขนาดปากกัลลากล่าวว่าความเป็นแม่คน
 แม้จะต้องอยู่ภายใต้การผิดกฎหมายและอัปยศนั้นก็สามารถยอมรับได้⁷⁰ และด้วยกับหลักคิดใน
 ศีลธรรมปรัชญาทางเพศเพื่อฝันของพวกเขาเช่นนี้เองที่ระบอบกฎหมายทางเพศของลัทธิ
 ประชาธิปไตยจึงได้ให้เสรีภาพทางเพศแก่หนุ่มสาวอย่างไร้ขอบเขต ในระบอบของพวกเขาแล้วการ
 มีเซ็กส์ผิดผิดเมียผิดลูกชาวบ้านตามคติ “ร้อยผิดพันเมีย” มิใช่ความบาปและความผิดในทัศนะ
 ของพวกเขา ดังที่เราจะพบว่าในปี 2553 เมื่อดาราดึงคนหนึ่งของประเทศไทยได้ออกมาประกาศ
 ว่าตนเองตั้งครรรภ์กับดาราดายคนหนึ่งอย่างไม่กระดากอายแล้ว ดาราดายผู้นั้นกลับปฏิเสธไม่
 ยอมรับในขณะที่ดาราดายอีกคนหนึ่งก็ออกมาประกาศว่าเขาเคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับดาราด
 หึงคนนี้อย่างมัวชู้ฉ้อจริงตึงไปหมด ความวุ่นวายวิถิตารเหล่านี้กลับเป็นเรื่องตลกร้ายของ
 สังคมไทยและท้ายที่สุดระบอบประชาธิปไตยนี้ก็เอาผิดอะไรไม่ได้ทั้งสิ้นการกับผิดประเวณีหมู่ของ
 ชนชั้นนำทางสังคมของพวกเขา เพราะในกฎหมายของพวกเขาแล้วพฤติกรรมทั้งปวงนี้คือเรื่องไม่
 ผิดแผกแหวกคอกแต่อย่างใดเลยตามกรอบโลกทัศน์เรื่องเสรีภาพของประชาธิปไตย เช่นเดียวกับที่
 อีกกรณีหนึ่ง ดาราสาวคนหนึ่งได้แอบมีชู้กับสามีผู้อื่นจนต้องเดินทางไปดินแดนภารตะหนีอายแต่
 กระนั้นการผิดลูกผิดเมียเหล่านี้ก็ถือโทษเอาความไม่ได้ตามลัทธิของพวกเขา ส่วนศาสนาพุทธก็
 หมดความสามารถที่จะจัดระเบียบสิ่งเหล่านี้แล้ว เพศสัมพันธ์จึงถือเป็นวิกฤติหนึ่งของมนุษยโลก
 ในยุคอดีตและปัจจุบันที่พวกเขาต่างหาจุดสมดุลไม่พบเลย พวกหนึ่งหักห้ามสตรีโดยสิ้นเชิงจาก
 เหตุผลของธรรมะ อีกพวกหนึ่งส่งเสริมเสรีภาพทางเพศโดยสิ้นเชิงจากเหตุผลของเสรีภาพและ
 อิสระภาพ พวกแรกได้ทำให้สิ่งที่พระเจ้าทรงอนุมัติเป็นต้องห้ามและพวกที่สองได้ทำให้สิ่งที่พระเจ้า
 ต้องห้ามเป็นอนุมัติแทน พวกเขาจึงไม่ต่างอะไรกับโองการที่อัลลอฮ์ได้ทรงตรัสว่า

أَلْخُذُواْ أَحْبَابَهُمْ وَرُحْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ

“พวกเขาได้ยึดเอา บรรดานักปราชญ์ของพวกเขา และบรรดาบาดหลวงของพวกเขาเป็น
 พระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์” (9:31)

นั่นก็เพราะว่าพวกเขาได้ยึดเอานักบวชและนักปรัชญามาเป็นผู้ตรากฎหมายอันอวิชชา
 เหล่านี้ขึ้นเทียบเท่ากับอัลลอฮ์ตะอาลา แต่ในทางกลับกันกฎหมายใดที่พระองค์ทรงบัญญัติขึ้นมา
 เพื่อมวลมุสลิมเป็นการเฉพาะพวกเขาก็มักแสวงทำไม่ถูกจริตและกระเหี้ยนกระหือรือที่จะทำการ
 ต่อต้านอย่างมีดบอด บทเรียนจากความกลับกลอกของพวกเขาจึงควรนำมาเป็นข้อตระหนักในการ
 รับฟังการชี้แจงทางความคิดของพวกเขา ข้าฯเห็นว่าเป็นหน้าที่ของมวลมุสลิมที่พวกเขาจะต้อง
 ภาควุไมใจและเชื่อมั่นในความสัตย์จริงของกฎหมายแห่งพระองค์อัลลอฮ์ตะอาลา กรณีของเรื่อง
 ทาสกัเณกเช่นเดียวกันที่ไม่มีความจำเป็นและเหตุผลใดๆสนับสนุนความอับอายของมวลมุสลิมใน

⁷⁰ ชัยยิดอบุลอะอะลาเมาตุดี. การคลุมหน้ากับสถานภาพสตรีในอิสลาม. หน้า 54-55. แปลโดยกุหลาบเขียว.

ข้อกฎหมายนี้ กลับกันพวกเขาควรจะยื่นขึ้นท้าทายต่อพวกเสรีนิยมในฐานะที่ศาสนาของพวกเขาได้เป็นศาสนาแรกของโลกที่คิดจะจัดระเบียบการละเมิดทางเพศและการกดขี่ที่มนุษย์มีต่อทาสในตลอดประวัติศาสตร์มา และทาสในกรอบของกฎหมายอิสลามนั้นพวกเขามีใช้ชนชั้นทางสังคมที่ต่ำต้อยหากแต่พวกเขาเป็นทางเลือกหนึ่งในการครองคู่กันของมวลมนุษย์อันมิได้ดำรงอยู่ในฐานะเมียลับที่อัลกุรอานได้ประณามไว้

ท่านอับนิกะษีร (รอฮิมาฮุลลอฮฺ) กล่าวว่า

وكان التسري على الزوجة مباحاً في شريعة إبراهيم عليه السلام وقد فعله إبراهيم عليه السلام في
هاجر لما تسرى بها على سارة

“การนำเอาทาสหญิงมาเป็น “ภรรยา” คือสิ่งที่ได้ถูกอนุมัติตามข้อกฎหมายของท่านนบีอิบรอฮีม(อับราฮัม) ท่านนบีอิบรอฮีมได้กระทำการดังกล่าวกับนางฮะญร์เมื่อตอนที่ท่านได้รับเอานางหะญร์มาอยู่ในฐานะภรรยาทาสซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับตอนที่ท่านแต่งงานกับนางซาระฮะฮ์”⁷¹

คำอธิบายของท่านอับนิกะษีรข้างต้นบ่งชี้แก่เราว่านักกฎหมายอิสลามผู้ปรารถนาปฏิรูปมิได้เข้าใจไขว่เขวอย่างที่พวกแอนตี้อิสลามได้เข้าใจไปเลย กล่าวคือท่านได้พิจารณาว่าทาสหญิงเองแม้จะไม่ผ่านพิธีการสมรสแต่พวกนางก็มีได้อยู่ในฐานะต่ำต้อยเช่นเมียน้อยหรือนางบำเรอแต่อย่างใดในทางกลับกันฐานะของพวกท่านก็เช่นเดียวกับฐานะของภรรยา

คำถามที่ยังคงปรากฏขึ้นต่อจากนี้ก็คือเหตุอันใดในกฎหมายอิสลามจึงไม่จำกัดจำนวนการมีภรรยาทาสไว้ กล่าวคือในกฎหมายอิสลามนั้นผู้ชายสามารถมีทาสหญิงกี่คนก็ได้ตามความสามารถของตัวเอง การไม่จำกัดข้อกฎหมายเหล่านี้ทำให้พวกผู้นิยมตะวันตกบางคนได้วิจารณ์ว่ากฎหมายอิสลามมีช่องโหว่เพราะจะเป็นการเปิดโอกาสให้คนที่มีความสามารถทางเศรษฐกิจดีสามารถซื้อหาทาสหญิงสวयงามเพื่อการเป็นนางบำเรอแก่เขาอย่างไม่มีขอบเขตและจำนวนได้

ต่อคำถามดังกล่าวนี้เราสามารถวิพากษ์พวกกลับไปได้ว่า พวกเขาพูดประหนึ่งราวกับว่าหากกฎหมายอิสลามจำกัดจำนวนภรรยาทาสไว้แล้วการแสวงหาทาสหญิงมาเป็นนางบำเรออย่างไม่จบสิ้นของคนมั่งมีบางคนนั้นจะหมดไปด้วยกระนั้นหรือ ? คำตอบก็คือ ไม่ เพราะขนาดว่ากฎหมายอิสลามจำกัดจำนวนภรรยาไว้เพียงแค่ 4 คนแล้วก็ตามเราก็พบเจอบุคคลชั้นสูงของโลกมุสลิมในหมู่กษัตริย์ยังคงมีภรรยาเป็นร้อยๆคน บางรายก็มีภรรยาเกือบครึ่งร้อย ดังนั้นการแสวงหานางบำเรอของบุคคลผู้ร่ำรวยจึงมีใช้ประเด็นสำคัญในการแก้ปัญหาแต่อย่างใดเลย ประการต่อมาการที่บุคคลผู้หนึ่งสามารถแสวงหาทาสหญิงมาเป็นภรรยาของเขาในจำนวนมากได้นั้นมิใช่การกระทำที่เกิดขึ้นได้ง่ายทั่วไปในสังคมเพราะทาสหญิงเป็นสิ่งที่มีความแพง กลุ่มคนที่สามารถกระทำเช่นนั้นได้ก็จะเป็นเพียงกลุ่มคนที่มีกำลังทรัพย์และ

⁷¹ ตัฟซีรอับนิกะษีร. เล่ม 2 หน้า 76

ความสามารถในการเลี้ยงดูพวกนาง ดังเช่นในสังคมโรมันของยุคอดีตเองการนำทาสหญิงมาเป็นเครื่องบำเรอทางเพศได้ถูกกระทำไปโดยพวกชนชั้นสูงของสังคมส่วนน้อยเท่านั้น⁷² ประการถัดมา ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าเป้าหมายของทาสหญิงในข้อกฎหมายอิสลามนั้นพวกนางมิได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อการเป็นนางบำเรอของใคร จากแบบอย่างของท่านรอซูล ศ็อลฯ แล้วพวกนางได้รับการยกเกียรติเช่นเดียวกับภรรยาทั่วไป และยิ่งไปกว่านั้นกฎหมายอิสลามยังจัดให้ลูกนางทาสเป็นเด็กไทในกฎหมายเช่นเดียวกับบุตรของภรรยาและมารดาของนางเองก็จะเป็นไทจากการตั้งครรรค์ ดังนั้นการเปิดประตูของการมีทาสหญิงอย่างไม่มีขอบเขตในแง่หนึ่งแล้วก็จะเป็นการเปิดประตูไปสู่การเลิกทาสอย่างไม่มีขอบเขตเช่นเดียวกัน! กฎหมายอิสลามจึงพิจารณาถึงเป้าหมายสุดท้ายของมันเป็นว่าทาสหญิงที่ตั้งครรรค์เหล่านี้จะได้อิสรภาพติดตามมา ผู้ใดมีทาสหญิงในครอบครองเยอะผู้นั้นก็จะปลดปล่อยทาสหญิงในครอบครองเยอะเป็นเงาตามตัว จึงไม่มีเหตุผลใดๆ ที่กฎหมายอิสลามจะพิจารณาอย่างฉาบฉวยเพื่อให้มีการจำกัดจำนวนการครอบครองทาสไว้ทั้งที่มันเป็นโอกาสสำคัญที่ทาสหญิงจำนวนมากจะได้รับอิสรภาพจากนายทาสที่ร่ำรวยของพวกนางซึ่งต้องรับผิดชอบพวกนางอย่างยุติธรรมตามที่กฎหมายอิสลามได้กำหนดไว้

สรุป (Summary)

ระบอบทาสมิได้ถือกำเนิดขึ้นโดยศาสนาอิสลามหากแต่เป็นความป่วยไข้ในสังคมซึ่งฝังรากลึกก่อนการมาของอิสลามอย่างยาวนาน กฎหมายอิสลามได้พยายามอย่างยิ่งที่จะล้มเลิกทาสที่มีอยู่ในสังคมอิสลามด้วยการยกเกียรติและสิทธิของพวกเขาขึ้นเสมอภาคเหมือนกับสมาชิกอื่นๆ ในสังคม โดยทั้งนี้ประตูและหนทางที่จะนำไปสู่การมีทาสใหม่ๆ ในสังคมได้ถูกปิดลงในขณะเดียวกันที่ประตูแห่งการปลดปล่อยทาสให้เป็นอิสระได้รับการเปิดขึ้นอย่างมากมายโดยข้อกฎหมายอิสลาม การปลดปล่อยทาสได้ถูกพิจารณาว่าเป็นคุณธรรมความดีอันยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรของพระองค์อัลลอฮฺตะอาลา ผู้ที่ทำการศึกษาข้อกฎหมายทาสในอิสลามจำต้องระมัดระวังอย่างมากในการพิจารณาการมีอยู่ของทาสหญิงในสังคมมุสลิม กล่าวคือเราไม่ควรที่จะพุ่งเป้าการมองทาสในสังคมมุสลิมไปที่ทาสหญิงและเป้าหมายทางเพศเท่านั้นเพราะนั่นจะนำไปสู่การบิดเบี้ยวในความเข้าใจอิสลามอย่างร้ายกาจ หากแต่ควรที่จะมองไปยังภาพทั้งหมดทุกมิติของสังคมอิสลามอันบริสุทธิ์ที่มีอยู่ในสมัยของท่านรอซูล ศ็อลฯ ไม่ว่าจะเป็นในมิติด้านคุณธรรม, การบำเพ็ญตนเพื่อศาสนา, ความเสียสละ, ความเมตตา, ความกล้าหาญและบุคลิกอันสูงส่งในหมู่ผู้ศรัทธาของท่านศาสนทูต ศ็อลฯ ซึ่งได้รับการขัดเกลาอบรมจากตัวของท่านศาสนทูตเอง ระดับขั้นของความศรัทธาและยำเกรงต่อพระเจ้าของพวกเขาดลอดจนการแสวงหาคำสัตถุญาแห่งสรวงสวรรค์นั้นได้

⁷² Keith Bradley. *Resisting Slavery in Ancient Rome*. :

หล่อหลอมความดีงามในตัวบุคคลขึ้นมาและนั่นย่อมเป็นเรื่องโง่งมและฉลาดเขลาอย่างมากที่หากใครบางคนจะนำเอาสังคมอุดมคติที่เป็นจริงของอิสลามในยุคสมัยนั้นมาเปรียบเทียบกับสังคมเน่าเฟะของยุคสมัยหลังมาหรือแม้กระทั่งปัจจุบันก็ตาม! การเปรียบเทียบระบอบทาสในสังคมอิสลามยุคท่านนบีกับทาสในอาณานิคมของพวกฝรั่งหรือทาสหญิงในสังคมไทยก็ดีล้วนแล้วแต่เป็นมโนธรรมที่หยาบกระ้านทั้งสิ้น เพราะพวกทาสเหล่านั้นล้วนแล้วแต่เป็นทาสขึ้นมาได้จากการปล้นสะดมของพวกยุโรปและการจับเสรีชนผู้บริสุทธิ์มาเป็นทาสจากแดนดงต่างๆ เช่นทวีปแอฟริกาจากนั้นจึงนำพวกเขาไปยังอาณานิคมและปฏิบัติต่อพวกเขาประหนึ่งสัตว์ ในทางกลับกันในหมู่ทาสที่ปรากฏขึ้นในสังคมอิสลามยุคท่านศาสนทูตอันเป็นยุคแห่งการบัญญัติกฎหมายอิสลามขึ้นมา บรรดาทาสกลับกลายมาเป็นกลุ่มชนที่โดดเด่นในแวดวงสังคมอิสลาม ในหมู่พวกทาสที่เป็นสาวกชั้นนำก็มีท่านบิลาล, ท่านอัมมารบินยาศีร์ ท่านซัลมานอัลฟาริซีและท่านเซดบินฮะรีษะฮ์ (รอฎียัลลอฮุอันฮุม) แม้แต่ในสังคมมุสลิมรุ่นหลังซึ่งได้ดำรงอยู่ในคุณความดีกลุ่มชนที่มีพื้นเพจากความเป็นทาสก็ยังคงโดดเด่นขึ้นมาอย่างน่าจับใจ ท่านอิมามอะฮ์มะดฺฮะนีฟะฮ์นักปราชญ์ด้านนิติศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ของโลกมุสลิมก็เป็นหลานปู่ของทาสชาวเปอร์เซีย⁷³ ขณะที่ท่านอับดุลอิสฮาก นักวิชาการคนแรกของโลกมุสลิมที่เขียนหนังสือประวัติชีวิตของท่านนบี (ศิเราะฮ์สุรอซูลุลลอฮ์) ก็เป็นหลานปู่ของทาสเชลยชาวคริสต์เดียนชื่อยะฮ์ซาร์⁷⁴ นอกเหนือจากทั้งสองท่านนี้แล้วนักวิชาการที่มีพื้นเพมาจากครอบครัวทาสยังปรากฏ ท่านวะฮ์บ์ อิบน์มุณับบิฮ์ (เสียชีวิตปี ฮิจเราะฮ์ศ. 110) ท่านผู้นี้เป็นบุตรของมุณับบิฮ์ซึ่งได้ตกเป็นเชลยและกลายเป็นทาสในครั้งร่วมรบเคียงข้างกองทัพเปอร์เซียบริเวณตอนใต้ของอารเบีย ท่านวะฮ์บ์ ได้กลายมาเป็นนักวิชาการอิสลามซึ่งผลิตตำราประวัติศาสตร์มากมายเช่น “อัล-มุบตะด้า”, กิศอศุลอัมบิยาฮ์, อิกมะตุลลughมาน, เป็นต้น ท่านมุซา บิน อุกบะฮ์ (เสียชีวิตปี 141) ท่านเป็นทาสของวงศ์ตระกูลท่านซุเบรียฮ์อับดุลอาวาม แต่ท่านก็เป็นนักหะดีษผู้ปราชญ์และเจนจัดในเรื่องราวของประวัติศาสตร์การทำสงครามของท่านรอซูล ศ็อลฯ ความปราชญ์ของท่านมีตัวแปรชีวิตที่สำคัญว่าท่านคืออาจารย์ของท่านอิมามมาลิก!, อัลวาเกดีย (เสียชีวิตปี 207) เป็นหนึ่งในอดีตทาสของอับดุลลอฮ์บินบุรียดะฮ์แห่งตระกูลอัลฮาลิม วาเกดียเป็นหนึ่งในนักประวัติศาสตร์คนสำคัญของมุสลิมเป็นหนึ่งในศิษย์ของท่านอิมามมาลิกและซุฟยานอัษษะรีรีย์ ตำราที่เขาเขียนมีชื่อว่า **กิตาบอัลริดะฮ์** ซึ่งอธิบายถึงเหตุการณ์การตกศาสนาของชาวอาหรับในยุคสมัยของท่านอุมัยยะฮ์ วาเกดียยังมีเลขานุการคนสำคัญที่สุดคือท่านอับดุลอะฮ์มัดเจ้าของตำรา **อัล-เตาะบะ**

⁷³ ฟิลลิป เค. ยิตตี. ประวัติศาสตร์อาหรับและกำเนิดอิสลาม(History of the Arabs). แปลโดย ทรงยศ แวหงษ์. หน้า 142.

⁷⁴ เล่มเดียวกัน. หน้า 129

กอตอัล-กูบรอ อย่างไรก็ตามแม้ันตัววากิตีจะถูมองว่าเป็นนักประวัติศาสตร์คนสำคัญแต่ความเสื่อมเสียในพฤติกรรมของเขาก็คือการชอบกุเรื่องเท็จใส่ไคล้ท่านรอซูล ศ็อลฯ⁷⁵

เราจะพบว่าเพียงแค่เพียงไม่กี่ช่วงอายุคนจากรุ่นปู่มาสู่รุ่นหลาน สังคมอิสลามสามารถแปรสภาพความเป็นทาสของตระกูลหนึ่งมาเป็นนักวิชาการผู้มีเกียรติของโลกมุสลิมได้อย่างทันตาเห็น ดังที่ท่านเมาดูดีได้กล่าวว่า

“ผลสะท้อนจากนโยบายด้านมนุษยธรรมของอิสลามได้ปรากฏให้เห็นว่าจำนวนมากของผู้คนที่ได้ถูกจับมาเป็นเชลยจากสงครามระหว่างประเทศและได้ถูกนำมาสู่ประเทศมุสลิมในฐานะทาสนั้น คนเหล่านี้ได้หันมาน้อมรับอิสลามและบุตรหลานของพวกเขาก็ได้ผลิตบรรดานักวิชาการ, บรรดาอิมาม, บรรดานักกฎหมาย, บรรดานักตีฟซีร, บรรดาร์ัฐบุรุษและนายพลทั่วไปของกองทัพ และในท้ายที่สุดพวกเขาเหล่านี้ก็ได้กลายเป็นผู้ปกครองของโลกมุสลิม”⁷⁶

⁷⁵ รอฟลี แวะมะมะ. เอกสารประกอบ รายวิชาประวัติศาสตร์อิสลาม 1 (761-208 Islamic History 1). หน้า 21-

29.

⁷⁶ Abul A'la Mawdudi. Human Right in Islam. P.19 .

บทที่ 3

ทาสในกฎหมายอิสลาม

เนื้อหาในภาคส่วนนี้ข้าฯจะได้ทำการนำเสนอถึงข้อกฎหมายของอิสลามในเรื่องที่เกี่ยวกับการประพฤติดิปฏิบัติต่อทาสในครอบครองของพวกเขา และเพื่อที่เราจะได้เห็นถึงเปลี่ยนแปลงที่ศาสนาอิสลามได้ให้ไว้แก่ระบบทาสที่มีอยู่ในสังคมโลกขณะนั้นก็ย่อมถือว่าเป็นความจำเป็นที่ท่านผู้อ่านพึงรับทราบถึงสภาพของทาสในภาพรวมที่มีอยู่ในโลกขณะนั้นเสียก่อน

ทาสในอารยธรรมโลกก่อนสมัยอิสลาม

มนุษย์ที่ขาดซึ่งศรัทธาในพระเจ้ามักจะถูกระบบชาติแห่งความเย่อหยิ่งจองหองเข้าครอบงำจนคิดอยู่เสมอว่าตนเองมีความเหนือและโดดเด่นกว่ามนุษย์ผู้อื่น ความโน้มเอียงในจิตใจของมนุษย์ที่อยากจะมีความเหนือมนุษย์ผู้อื่นได้ผลักดันให้มวลมนุษย์ต้องทำการเข่นฆ่ากัน สงครามและความพ่ายแพ้ตลอดจนชัยชนะได้ทำให้มนุษย์สัมผัสถึงกลิ่นคาวเลือดของศัตรูผู้พ่ายแพ้ที่พวกเขาได้ประหารประหารไปอย่างทารุณกรรม อย่างไรก็ตามวิวัฒนาการทางสังคมและศิลปะการสงครามของมนุษย์ได้นำไปสู่การเกิดขึ้นของระบบสังคมทาส นับตั้งแต่มนุษย์รู้จักปลูกหลักตั้งแหล่งอาศัยแทนที่การอพยพเร่ร่อนเพื่อหาอาหารและความอบอุ่นของอากาศ การสงครามของมนุษย์ในยุคสมัยนี้จากการประหารศัตรูจึงถูกแทนที่ด้วยการจับคนมาเป็นทาสเพื่อใช้เป็นแรงงานในการเกษตรกรรมและปศุสัตว์ของพวกเขา และท้ายที่สุดเมื่อเรื่องของการค้าได้ปรากฏขึ้นในจิตใจของมนุษย์ ทาสก็ได้กลับกลายมาเป็นสินค้าในตลาดชนิดหนึ่งของสังคมยุคโบราณ ระบบสังคมทั้งหมดดังกล่าวนี้คือสิ่งที่ดำเนินอยู่ในอารยธรรมเก่าแก่ของมนุษย์ยุคอดีตไม่ว่าจะเป็นอัสซีเรีย, บาบิโลนและอียิปต์ แต่ทว่าหากพิจารณาถึงความเฟื่องฟูในธุรกิจการค้าทาสอย่างเดียวกแล้วอาณาจักรโรมันดูเหมือนจะโดดเด่นเป็นพิเศษในเรื่องของธุรกิจการค้าทาส กล่าวกันว่าตลาดค้าทาสของโรมันได้บรรจุทาสไว้ในปริมาณที่มากมาย ทาสเหล่านี้มิได้ถูกพิจารณาว่าเป็นมนุษย์เลยด้วยซ้ำกลับกันพวกเขาได้ถูกขายในตลาดเช่นเดียวกับแพะแกะ ในด้านการปฏิบัติพวกเขาก็ถูกระทำการประหนึ่งราวกับเป็นสัตว์สี่เท้า การละเมิดทางเพศต่อทาสและการทรมานหรือแม้กระทั่งการฆ่าทาสเพื่อความสะใจเป็นวัตรปฏิบัติอยู่ในสังคมของพวกเขา

โดยทั่วไปแล้วทาสในสังคมโรมันมักมีอยู่แทบทุกครัวเรือน ส่วนมากของพวกเขาที่มาจากเชลยสงครามหรือไม่ก็เชื้อสายของทาสเชลยทั้งสิ้น ทาสเหล่านี้มักจะมีหน้าที่เรื่องการรับผิดชอบครัวเรือนหากดีหน่อยก็จะถูกสอนให้ทำมาค้าขายเพื่อผลประโยชน์แก่นาย ในสังคมอื่นๆอย่างเช่นพวกเปอร์เซีย ทาสก็ปรากฏอยู่อย่างดาษดื่นไม่แพ้โรมันแต่อย่างใดเลย กล่าวกันว่าพวกเปอร์เซียนิยมที่จะจับทาสเชลยศึกมาจากเผ่าเตอร์กแล้วก็นำมาขายแก่ผู้อื่นในราคาถูกๆ ไม่เพียงแต่เท่านั้น

บางครั้งสงครามระหว่างพวกเปอร์เซียกับกรีกก็นำพามาซึ่งสินค้าทาสชั้นเยี่ยมราคาแพง ประวัติศาสตร์ได้บันทึกไว้ว่าจักรพรรดิปารวิซ (Parviz) แห่งเปอร์เซียได้จับกษัตริย์ มาวไรช์ แห่งกรีกมาทอดขายเป็นทาสในตลาดพร้อมกับทาสอีก 100 คนในสภาพที่แต่งกายเยี่ยงที่ชนชั้นกษัตริย์ มักสวมใส่กัน

ทาสในสังคมอาหรับก่อนสมัยอิสลาม

พวกอาหรับก็เฉกเช่นเดียวกันกับชนชาติอื่นๆ พวกเขานำเอาเชลยสงครามมาทำเป็นทาส หรือบ่อยครั้งพวกอาหรับก็มักนำเข้าทาสมาจากดินแดนรอบนอกของอารเบีย เช่น พวกอภิสสิเนียน และและบับารุส ซึ่งอาศัยอยู่ในอาณาบริเวณของประเทศเอธิโอเปียในปัจจุบัน ธุรกิจการค้าทาสในสังคมของพวกอาหรับมักกระทำขึ้นในช่วงที่มีเทศกาลสำคัญของพวกเขา โดยมีพวกอาหรับ กุเรซเป็นกลุ่มนายทุนสำคัญในการค้าทาส และในหมู่กุเรซก็จะมีชายชื่ออับดุลลอฮฺบินญุดอานเป็นพ่อค้าทาสที่มีชื่อเสียงมากที่สุดทั้งยังมีบทบาทสำคัญต่อพวกกุเรซมากเพราะเขาได้เป็นผู้นำของพวกกุเรซในการทำสงครามอัล-ฟิญาอ์อันลือลัน

ธรรมเนียมการซื้อทาสของพวกอาหรับก็สุดแสนจะป่าเถื่อน กล่าวกันว่าเมื่อผู้ใดซื้อทาสจากตลาดผู้ซื้อก็มักนำเชือกมาคล้องคอทาสและลากถูไถไปตามท้องถนนในขณะที่ผู้ซื้อนั่งอยู่บนหลังม้า! นอกจากนี้บ่อยครั้งทาสก็ได้ถูกปฏิบัติราวกับเป็นเพียงสินค้าชิ้นหนึ่งเท่านั้น กล่าวคือพวกอาหรับมักมอบทาสให้เป็นของขวัญแก่เจ้าสาวในวันแต่งงาน ดังกรณีของบัสซารอบินบุรุดและมารดาของเขาที่ได้ถูกมอบเป็นของขวัญแก่สตรีเฝ้าอุก็อยลียีในวันแต่งงาน

ส่วนพวกชนชั้นนำทางสังคมเช่นเจ้าชายและกษัตริย์ก็มักสะสมทาสเพื่อแสดงบารมีทางสังคมของพวกตน ดังเช่นเมื่อคราวที่เจ้าชายแห่งฮิมยัรนามว่าซุลคุละฮฺได้มาเยี่ยมเยียนท่านอบูบักร์นั้น เขามีทาสซึ่งติดตามมาด้วยถึงพันคน และพวกอาหรับที่มีเกียรติทางสังคมก็มักมีทาสกันแทบทุกรายเพื่อไว้ใช้งานในครัวเรือน นอกจากนี้การมีทาสไว้เพื่อเป้าหมายทางการทหารและสงครามก็มักนิยมกระทำอยู่เช่นเดียวกัน กล่าวกันว่าอับดุลลอฮฺบินอะบิรอบิอะฮฺ มีทาสจำนวนมากไว้ใช้ในการทหาร แต่กระนั้นก็ตามการบีบคั้นทาสอย่างโหดร้ายทารุณเหล่านี้ก็มักปรากฏผลสะท้อนออกมาว่าทาสเหล่านี้ไม่มีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ของตนเอง การนำทาสมาเป็นทหารในสงครามยังคงมีอยู่จนกระทั่งการมาของศาสนาอิสลาม พวกกุเรซที่ต่อต้านอิสลามก็ยังคงนำทาสมาต่อสู้กับอิสลามเหมือนเดิม อย่างไรก็ตามความโหดร้ายที่พวกอาหรับกระทำต่อทาสปรากฏในรูปแบบลักษณะที่แม้ว่าทาสจะออกไปร่วมรบกับนายของตนจนล้มตายมากน้อยเพียงใด ในยามที่สงครามจบลงพวกทาสเหล่านี้กลับไม่มีส่วนได้ใดๆกับทรัพย์สินสงครามที่พวกเขาได้ต่อสู้จนเลือกโชกมิหน้าเข้าทรัพย์สินสงครามทั้งหมดได้ถูกครอบครองโดยเจ้านายของพวกเขาก็เพียงผู้เดียว นอกเหนือไปจากการนำทาสมาเป็นเครื่องบำเรอทางเพศแก่ผู้ชายก็เป็นธรรมเนียมของพวก

อาหรับเช่นเดียวกัน ทั้งนางทาสเหล่านี้ไม่ว่านางจะตั้งครรภ์หรือไม่ก็ตามบุตรของนางที่เกิดมาและตัวนางเองก็จะถูกพิจารณาว่าเป็นทาสต่อไป ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างทาสหญิงกับนายจึงมิได้ยกสถานะภาพทางสังคมใดๆตามมาเลย การเรียกร้องอิสรภาพของพวกทาสก็ทำได้เพียงแค่การร้องขอให้นายของตนขายตนเองแก่ผู้อื่นต่อเท่านั้น⁷⁷

สถานะภาพของฐานันดรทาสในอิสลาม

ในเบื้องต้นหากข้าฯจะพิสูจน์ถึงการ “ห้าม” ของกฎหมายอิสลามในการ “ข่มขืน” ทาสหญิงเพื่อหักล้างข้อโต้แย้งที่พวกคริสต์เตียนได้กระทำไป เราสามารถที่จะทำการพิสูจน์ข้อหักล้างเหล่านี้ได้ด้วยการจำแนกหลักฐานกว้างๆจากหะดีษที่ถูกต้องและจากหลักฐานจำเพาะว่าด้วยเรื่องทาสโดยตรง หลักฐานกว้างๆที่สื่อความหมายไปยังการ “ห้าม” การกดขี่ข่มเหงและข่มขืนทาสพิจารณาได้จากหะดีษที่ถูกต้องบทหนึ่งความว่า

لا ضرر ولا ضرار

“ท่านศาสนทูตกล่าวว่า :”ความชั่วร้ายจะไม่ถูกกระทำหรือก่อให้เกิดขึ้น(ต่อผู้อื่น)ในอิสลาม”⁷⁸

จากหะดีษบทนี้รูปคำที่ว่า “ผู้อื่น” หมายความว่าถึงมวลมนุษยทุกคน และแน่นอนย่อมต้องกินความรวมถึงทาสหญิงด้วยเช่นกัน เพราะการข่มขืนทาสหญิงคือการกระทำอันชั่วร้ายซึ่งเป็นการละเมิดทั้งทางอารมณ์และร่างกายต่อสตรีเพศ ทั้งยังเป็นบาปใหญ่แก่ชายมุสลิมด้วยหากเขาคิดที่จะละเลยหรือเพิกเฉยกรอบกฎเกณฑ์กว้างๆที่หะดีษข้างต้นได้กล่าวไว้เพียงพอสนองตอบต่อกามคุณของตนเอง เนื่องเพราะว่าท่านศาสนทูตได้บัญชาให้เราให้ทำการดูแลทาสหญิงของเขาอย่างดีและเคารพในเกียรติของนางซึ่งเป็นข้อพิสูจน์ว่าการข่มขืนทาสหญิงคือสิ่งต้องห้ามในอิสลาม!!

ท่านศาสนทูตยังได้สั่งสอนให้พึงตระหนักต่อสิทธิแห่งความ “เท่าเทียม” กันของผู้เป็นทาสดังวจะอีกบทหนึ่งของท่านดังนี้

عن المعمر بن سويد قال لقيت أبا ذر بالريذة وعليه حلة وعلى

غلامه حلة فسألته عن ذلك فقال إني ساببت رجلا فغيرته بأمه فقال لي النبي صلى الله عليه وسلم يا أبا ذر أعيرته بأمه إنك امرؤ فيك جاهلية إخوانكم خولكم جعلهم الله تحت أيديكم فمن كان أخوه تحت يده فليطعمه مما يأكل وليلبسه مما يلبس ولا تكلفوهم ما يغلبهم فإن كلفتموهم فأعينوهم

⁷⁷ Jurji Zaydan's. 1978. History of Islamic Civilization. Translated by D.S. Margoliouth. P. 13-15

⁷⁸ อัลฮักกูบรอ. หมายเลขที่ 11546 .

“จากอัลมะอูรูกกล่าวว่า ณ ที่อรรอบะสะฮ์ ฉันได้พบอบูฮัรียะฮ์ซึ่งได้สวมเสื้อคลุมเช่นเดียวกับทาสของเขาฉันจึงถามเขาไปถึงสาเหตุที่เขาได้ให้ทาสสวมเสื้อคลุมแบบเดียวกับเขา อบูฮัรียะฮ์ตอบว่า ฉันได้พูดสບประมาทชายคนหนึ่งด้วยการเรียกชื่อมารดาของเขาด้วยนามที่ไม่ดี ท่านรอซูลจึงกล่าวแก่ฉันว่า โอ้อบูฮัรียะฮ์เจ้ายังคงมีบุคลิกภาพเยี่ยงคนยุคสมัยแห่งความอวิชชาอยู่ ทาสของท่านแท้จริงแล้วก็คือพี่น้องของพวกท่านที่อัลลอฮ์ได้มอบให้เขาอยู่ภายใต้การคุ้มครองของท่าน บุคคลใดที่มีพี่น้อง (ทาส) ได้การคุ้มครองของเขาไว้ก็จักควรต้องมอบแก่พวกเขาจากสิ่งที่ท่านกินและสวมใส่ เขาจักต้องไม่มอบภาระแก่ทาสด้วยกับการงานที่เกินความสามารถของทาส หากแม้ว่าท่านจำต้องมอบหมายแก่พวกเขาให้ทำงานหนักในกรณีใดก็ตามแต่ ฉันขอชี้แนะแก่ท่านให้ช่วยเหลือพวกเขาในการทำงาน⁷⁹”

วาระข้างต้นคือคำสั่งใช้ของท่านศาสนทูตแห่งอิสลามต่อปวงประชาราษฎรทั้งหลายจากประชาชาติของท่านให้พึงทำลายและยกเลิกค่านิยม “เดิรียะฮ์” ที่บันทึกคุณค่าและความเท่าเทียมของผองมนุษย์จากการอุบัติขึ้นของระบบทาส ใจความของหะดีษข้างต้นได้ทำลายกรอบทางวัฒนธรรมในสังคมเดิมของมนุษย์ยุคอดีตที่แบ่งแยกเขตแดนของความเป็นคนออกจากความเป็น “ทาส” อย่างชัดเจนกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือความเป็นทาสในยุคอดีตคือฐานันดรทางสังคมที่อยู่นอกกรอบของคำว่า “คน” ไปแล้วการกดขี่บีฑาข่มเหงต่อทาสด้วยมุมมองว่าทาสคือสิ่งมีชีวิตที่ประดุจสัตว์ก่อกวนให้เกิดการขาดสะบั้นของจิตสำนึกในเมตตาธรรมที่นายทาสพึงมีต่อแรงงานทาส ในช่วงเวลาแห่งความป่าเถื่อนในโลกยุคอารยธรรมแบบดังกล่าวอิสลามจึงปรากฏตนขึ้นบนหน้าแผ่นดินด้วยการยกระดับขั้นของทาสที่เหนือกว่าสถานะของความเป็น “คน” เพราะหากแม้ว่าทาสถูกมองจากสังคมในระดับดีขึ้นมาน้อยกว่าเป็น “คน” ก็มีอาจบ่งบอกได้อย่างเต็มตัวถึงสถานะของการกดขี่ที่จะลดน้อยถอยลงได้ เพราะการเป็นคนที่ดำรงสถานภาพของความไร้เกียรติในหมู่ชนชั้นทาสก็ยังเป็นปรากฏการณ์สำคัญที่เอื้ออำนวยให้นายทาสทำการกดขี่ต่อไปทั้งมนุษย์ยังมีนิสัยอันธพาลในกมลสันดานในการกดขี่ผู้คนกันเองอยู่แล้ว อิสลามจึงประกันสิทธิทาสได้ล้ำยุคที่สุดด้วยการมอบสถานภาพที่ผูกพันกับความเป็นสายเลือดของนายทาสด้วยตำแหน่ง “พี่น้อง” อันเป็นการเสริมใส่ความรักต่อชนชั้นทาสเข้าไปในตัวซึ่งผลของการยกระดับทาสสู่ความเป็น “พี่น้อง” ที่เกินความหมายกว้างกว่า “ความเท่าเทียม” ดังกล่าวนี้อันจะผูกพันสถานภาพของพี่น้องอย่างเป็นรูปธรรมเข้ากับลักษณะของการทำงานนั่นก็คือ การที่ฐานันดรทาสซึ่งถูกยกระดับสู่การเป็น “พี่น้อง” จักต้องได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีเช่นเดียวกับที่นายทาสมีทุกประการ ระบบการประกันสิทธิของทาสในอิสลามจึงไปไกลถึงขนาดทำลายสัญลักษณ์ของความเป็นทาสที่ผูกพันกับค่านิยมในการทำงานอย่างหนักถวายตนแด่นายแทบชีวาวยากลายเป็นการทำงาน “ร่วมกัน” ระหว่างนายทาสกับทาส

⁷⁹ ศอฮิฮฺอัล-บุคอรี. กิตาบุลอีมาน. หมายเลขหะดีษ : 30

และยังเป็นการทำงานตามความสามารถซึ่งถือเป็นการทำลายหัวใจสำคัญของระบบทาสให้พังทลายลงอย่างตรงจุดที่สุด มโนธรรมอันละเอียดอ่อนของท่านนบี คือลฯ จึงฉายภาพของความสัมพันธ์ระหว่างทาสกับนายทาสในทิศทางที่ไม่ใช่ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ หากแต่เป็นเรื่องของการมอบความไว้วางใจตั้งใจความหะดีษที่ระบุว่าทาสคือฐานันดรที่พระเจ้ามอบให้อยู่ใต้การดูแลของเสรีชนจากความไว้วางใจของพระองค์ด้วยระบบกฎหมาย การครอบครองทาสจึงสร้างความรู้สึกประหนึ่งราวกับการดูแลทรัพย์สินที่ผู้มียอำนาจได้มอบหมายแก่คนที่ด้อยอำนาจกว่าตนในการดูแล

การแนะนำของท่านนบีในสิทธิของทาสดังกล่าวจึงหาใช่การแนะนำที่สักแต่ว่าพูดเป็นทฤษฎีไว้ๆอย่างกับพวกนักปฏิวัติจอมปลอมก็หาไม่ ในทางกลับกันท่านศาสนทูตยังได้วางกลยุทธ์อันแยบยลในการนำไปสู่การปฏิบัติจากทฤษฎีดังกล่าว ด้วยการวางหมากกลความสัมพันธ์ในชีวิตของมนุษย์ระหว่างนายทาสและทาสจากการร่วมกันร่วมใช้และร่วมทำงานด้วยกัน อันจะเป็นผลนำไปสู่ความรู้สึกที่ “เท่าเทียม” กันของความเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง

คำถามที่ติดตามมาจากการใคร่ครวญถึงวาระอันยิ่งใหญ่ข้างต้นก็คือว่าเหตุอันใดปรารถนาอันแรงกล้าของท่านนบีในการทำลายชนชั้นทาสจึงปรากฏออกมาในรูปแบบของการทำลายคำนิยามของการเป็น “ทาส” ที่หมายถึงการขูดรีดทางการผลิตระหว่างนายกับทาสกลับกลายมาเป็นการให้คำนิยามใหม่ของคำว่าทาสอันหมายถึง “การทำงานร่วมกันกับนายทาส” ไปเสียได้ แรงปรารถนาอันยิ่งใหญ่ดังกล่าวของบรมศาสนทูตแห่งอิสลามสะท้อนผ่านความห่วงใยชนิดสุดหัวใจของท่านศาสนทูตในการวางหมากกลล้มล้างระบบทาสจากการเอื้อนเอ่ยอำตะวาจาก่อนการวายชนม์ของท่านความว่า

عن علي صلوات الله عليه قال: كان آخر كلام النبي صلى الله عليه وسلم الصلاة الصلاة اتقوا الله فيما ملكت أيمانكم - صحيح

ท่านอะลี อิบனுอบีตอลิบ รายงานว่า “คำสั่งเสียสุดท้ายก่อนการสิ้นชีวิตของท่านศาสนทูตก็คือ (จงดำรงไว้ซึ่ง) ละหมาด ! ละหมาด ! จงยำเกรงต่ออัลลอฮ์เกี่ยวกับมวลทาสหญิงในมือขวาของพวกท่าน-หะดีษศอฮีฮ⁸⁰”

อิสลามคือศาสนาที่เน้นหนักในการปฏิบัติศาสนกิจพื้นฐานอย่างละหมาดด้วยการพิจารณาศาสนกิจดังกล่าวประหนึ่งสายใยความสัมพันธ์และความจงรักภักดีที่มนุษย์มีต่อพระเจ้า แต่กระนั้นก็ตามการดูแลทุกข์สุขของทาสกลับถูกยกมาเป็นคำสั่งเสียเคียงข้างควบคู่ไปกับศาสนกิจดังกล่าวไว้อย่างยิ่งใหญ่ราวกับจะตอกย้ำมิติการปฏิบัติศาสนกิจที่ของมุสลิมมีต่อพระเจ้าซึ่งไม่อาจแยกขาดมิติความสัมพันธ์ทางความประพฤติของมนุษย์ออกจากการให้เกียรติทาสที่ถูกกดขี่มา

⁸⁰ อัลอะดับอัลมุฟร็อด. หน้า 67 หมายเลข ที่ 158

ตลอดหน้าประวัติศาสตร์ได้ ครอบงำโดยที่มวลมนุษยชาติกระทำกิจทางศาสนาเช่นการละหมาดอันเป็นคำสั่งเสียก่อนสิ้นชีพของท่านศาสนทูตอันใด การพึงระวังในเรื่องการกดขี่บีบบังคับก็จำต้องควบคู่ไปกับการปฏิบัติอันนั้น การละหมาดวันละ 5 เวลาต่อวันในฐานะสำนึกของปวงชนต่อคำสั่งเสียของท่านนบีจึงตอกย้ำการประกันสิทธิของท่านไปในตัวเช่นกัน คำสั่งเสียในเรื่องศาสนของท่านศาสนทูตก่อนการสิ้นใจสะท้อนภาพของการเป็น “นักสิทธิมนุษยชนที่แท้จริง” ของท่านศาสนทูตที่ห่วงใยถึงวิกฤติการณ์ของโลกมนุษย์ที่เกิดขึ้นจากการนำคนเป็นทาส สิ่งสำคัญมากมายสุดคนนับซึ่งมิได้ถูกสั่งเสียก่อนการสิ้นใจแต่ทว่าได้ถูกแทนที่ด้วยคำสั่งเสียในความเป็นห่วงของท่านศาสนทูตที่มีต่อทาสคือภาพสะท้อนการเป็น “นักปฏิวัติ” และ “ปฏิรูป” ต่อระบอบสังคมโลกอันชั่วช้าที่ฝังรากลึกอยู่ในจิตใจอันเปี่ยมด้วยเมตตาธรรมของท่านศาสนทูต (คือลย) จะมีนักปฏิวัติคนใดบนหน้าแผ่นดินนี้อีกเล่าที่การสิ้นชีพของเขาจักควบคู่มาพร้อมกับความรักที่มีต่อปวงทาสในบรรณพิภพเช่นที่ท่านศาสนทูตเป็นอยู่

جابر بن عبد الله يقول كان النبي صلى الله عليه و سلم يوصى بالمملوكين خيرا ويقول أطعموهم مما تأكلون وألبسوهم من لبوسكم ولا تعذبوا خلق الله عز و جل

ท่านญาบิร อิบน์อุบัลดิลละฮฺ กล่าวว่า “ท่านศาสนทูต (คือลลิลลอฮฺฮุอะลยิฮิวัสสลาม) ได้สั่งเสียว่า บรรดาศาสนิกชนควรจักต้องได้รับการดูแลอย่างดี ท่านยังได้กล่าวว่า จงให้อาหารแก่พวกท่านจากสิ่งที่ท่านกิน และจงแต่งตัวแก่พวกเขาจากสิ่งเดียวกันกับที่พวกท่านสวมใส่ และจงอย่าหลงโทษแก่สิ่งที่อัลลอฮฺได้สรรค์สร้างขึ้น(มา) (ทาส)-หะดีษศอฮิฮ⁸¹

เป็นอีกครั้งหนึ่งที่วจนะในเรื่องความเท่าเทียมของทาสกับเสรีชนได้ถูกทำนรชูล คือลข เน้นย้ำอีกครั้ง เราควรจะเข้ามาพิจารณาในทางปรัชญาว่าเหตุอันใดทำนรชูลจึงได้สั่งเสียดังกล่าวนี้มาตลอด ใจความหะดิสะเริ่มต้นขึ้นด้วยการพูดอย่างกว้างๆว่าทาสจะต้องได้รับการปฏิบัติใน ขอบข่ายที่พอจะเรียกว่า “ดี” ได้ กระนั้นก็ตามแบบอย่างของทำนรชูล คือลข ก็ชี้ย้ำเราอยู่ เสมอว่าลักษณะสภาพของทาสที่จะถูกเรียกว่าดีได้นั้นจำต้องมืองค้ประกอบ 3 ส่วนคือ รูปแบบ ของการบริโภคต้องเป็นรูปแบบเดียวกัน พิจารณาองค้ประกอบแรกนี้ค้สั่งเสียได้ทำทายยุคสมัย และกาลเวลาอย่างน่าตื่นตาตื่นใจ ในอดีตบุคคลที่ครอบครองทาสจะต้องเป็นผู้มั่งคั่งอย่างปฏิเสธ ไม่ได้และความแตกต่างทางด้านชนชั้นอันเกิดจากการครอบครองทาสทางเศรษฐกิจระหว่าง มนุษย์ที่สะท้อนออกมาอย่างรูปธรรมที่สุดล้วนมีพื้นฐานสำคัญมาจากความต่างในการบริโภค ด้วยเช่นกัน ลัทธิบริโภคนิยมและความฟุ่มเฟือยของผู้มั่งมีคือปรการสำคัญที่ค้ชูลคอยหยพวกเขา อยู่บนความโอหังที่เยอหยิ่ง แม้กระทั่งในกาลปัจจุบันที่เราอาศัยอยู่ก็ตาม ลัทธิทุนนิยมและบริโภคนิยมได้สร้างความเหลื่อมล้ำทางสังคมมาจากการบริโภคเป็นสำคัญ ในขณะที่คนรวยได้สวาปาม

81 อัลอะดับอัลมูฟรียัด. หน้า 76 หมายเลข ที่ 188

อาหารราคาแพงอย่างมูมามาจนต้องทิ้งอาหารเพราะปริมาณอันมากมายซึ่งทำให้บริโภคไม่หมด แต่คนอีกนับล้านในสังคมนี้จะแทบจะต้องขายลูกกินเพื่อประทังชีวิต ในขณะที่มีการกักตุนอาหารเพื่อลูกเล่นของกลไกตลาดทุนนิยมแต่ทว่าคนในทวีปแอฟริกากลับต้องทนทุกข์ทรมานจนต้องดื่มปัสสาวะวัวกินแก้กระหาย นับเป็นความน่าสมเพชเวทนามากที่สุดที่ระบอบประชาธิปไตยซึ่งหลงระเหิรไปกับความเสมอภาคและเสรีภาพจอมปลอมของพวกเขาไม่อาจทำลายปรากฏการณ์ของความเหลื่อมล้ำทางการบริโภคได้ และก็น่าสมเพชเวทนาประชาชาติอิสลามในยุคปัจจุบันอีกเช่นกันที่พวกเขาต่างก็กุมคำสอนอันมีมนุษยธรรมและจิตสาธารณะอยู่ในอก กระนั้นก็ตามพวกมุสลิมก็กลับถูกมองว่าเป็นชนชาติที่เห็นแก่ตัวและพวกพ้องในขณะที่ทาสยังถูกสั่งห้ามจากสภาพแห่งความอดอยากแอฟริกันนับแสนที่เป็นเสรีชนและอดอยากกลับถูกเมินเฉยจากรัฐบาลน้ำมันของมุสลิมจนพวกฝรั่งต้องดำเนินการเคลื่อนไหวด้วยการจัดคอนเสิร์ตเพื่อส่งอาหารไปช่วยเหลือประชากรในแอฟริกา องค์ประกอบที่ 2 จากหะดีษต้นนี้ได้ทำลายปรากฏการณ์ของความแตกต่างจากภายนอกหรือในด้านเครื่องแต่งกาย และองค์ประกอบที่ 3 คือการสกัดกั้นการลงโทษทาสที่ล้าหน้าที่สุดในยุคสมัยนั้น

سلام بن عمرو يحدث عن رجل من أصحاب النبي صلى الله عليه و سلم قال النبي صلى الله عليه و أرقاؤكم إخوانكم: سلم فأحسنوا إليهم استعينوهم على ما غلبكم وأعينوهم على ما غلبوا
ซัลลามอบินุอัมรฺ รายงานจากซอฮาบะฮฺผู้หนึ่งของท่านศาสนทูต ศ็อลฮฺ ซึ่งท่านศาสนทูตกล่าวว่า
“ทาสของท่านก็คือพี่น้องของท่าน ดังนั้นจงปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างดี จงขอความช่วยเหลือ(ให้ทำงาน)จากพวกเขาในสิ่งที่สำคัญแก่ท่าน และจงช่วยเหลือพวกเขาในสิ่งที่สำคัญของพวกเขา”⁸²

عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه و سلم قال للمملوك طعامه وكسوته ولا يكلف من العمل ما لا يطيق

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ รายงานว่า ท่านศาสนทูต ศ็อลฮฺ กล่าวว่า “ทาสนั้น(ต่างก็)มี(สิทธิใน)อาหารและเสื้อผ้าของเขา จงอย่าระวางแก่ทาสด้วยการงานที่พวกเขาไม่สามารถจะกระทำได้-หะดีษศอฮี้ฮฺ”⁸³

⁸² อัลอะดับอัลมุฟร็อด. หน้า 76 หมายเลข ที่ 190 หะดีษต้นนี้มีสายรายงานที่ฏออีฟ(อ่อน)เพราะซัลลามอบินุอัมรฺมิได้ทำการระบุชัดเจนว่าเขาได้รับรายงานนี้จากซอฮาบะฮฺท่านใด อย่างไรก็ตามเนื้อหาของหะดีษนี้มีความสอดคล้องกับหะดีษศอฮี้ฮฺอื่นๆที่ข้าฯได้นำเสนอไปแล้ว

⁸³ อัลอะดับอัลมุฟร็อด. หน้า 76 หมายเลข ที่ 192

วณะของท่านศาสนทูตใน 2 กระแสนี้ได้ให้คำนิยามของคำว่าทาสที่แปลกใหม่ล้ำยุคอันผูกพันกับคำนิยามดังกล่าวไว้กับการปฏิบัติด้วยมนุษยธรรมของนายทาสต่อผู้เป็นทาสกล่าวคือความ “เท่าเทียม” ที่อิสลามเลี่ยมสอนนายทาสในการปฏิบัติต่อทาสนั้นจำเป็นต้องปรากฏผลในทางรูปธรรมคือการกินอาหารและสวมใส่เสื้อผ้าเช่นเดียวกับทาส เพราะเหล่านี้คือสิทธิที่ทาสมีต่อนายของตนเองที่ยิ่งไปกว่านั้นคือการที่ทาสไม่ควรได้รับการลงโทษอย่างป่าเถื่อนและสามารถละเลยการทำงานที่เกินความสามารถของตนเองได้ วณะของท่านศาสนทูตทั้งสองต้นนี้จึงเป็นการประกันในสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่ทาสจักต้องได้รับจากนายของเขา

หลังการประกันสิทธิของทาสดังที่ได้กล่าวไปในวณะต่างๆแล้ว การทำลายระบอบทาสในขั้นต่อมาจึงปรากฏผ่านวณะบทนี้ ความว่า

عن همام بن منبه أنه سمع أبا هريرة رضي الله عنه يحدث عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال لا يقل أحدكم أطعم ربك وضئ ربك اسق ربك وليقل سيدي مولاي ولا يقل أحدكم عبدي أمتي وليقل فتاي وفتاتي وغلامي

“จากอับดุลลอฮ์เราะฮ์มัต ก่อว่าว่า ท่านนบี ศ็อลย ก่อว่าว่า อย่าได้เอ่ยเอื่อนวากาว่า จงนำอาหารมาให้นายของท่าน จงหาน้ำมาให้นายของท่านอาบน้ำละหมาด จงหาน้ำดื่มมาให้นายของท่านทีชี! แต่ท่านจงแทนตัวเอง(ในยามที่นายทาสพูดกับทาส)ว่า “ซัยยิดี” หรือ “เมาลาอี” (ผู้ปกครอง) และขณะเดียวกันก็ไม่ควรกล่าว(แก่ทาส)ว่า “ทาสชายของฉัน” หรือ “ทาสหญิงของฉัน” แต่ให้กล่าวว่า หม่อมน้อยของฉัน หรือ สาวน้อยของฉัน หรือ เด็กน้อยของฉันแทน⁸⁴

วณะอันทรงเกียรติของท่านศาสนทูตข้างต้นนี้คือการปฏิวัติระบอบทาสในรูปแบบที่ก้าวล้ำหน้าที่สุดครั้งแรกบนโลกนี้ด้วยการยุติการเรียกมนุษย์ด้วยสรรพนามว่า “ทาส” พร้อมแปรสถานะภาพเดิมของทาสมาสู่การสานใยความรักระหว่างมนุษย์ด้วยการขึ้นนำปวงประชามุสลิมให้เรียกทาสว่า “พี่น้อง” หรือ นามที่สื่อความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ผลของการปฏิวัติทางวัฒนธรรมดังกล่าวนี้ปรากฏผ่านการเรียกขาน “ชื่อบุคคล” ในสังคมมุสลิมกล่าวคือคำว่าบ่าวหรือทาสในภาษาอาหรับจะใช้คำว่า “อับดุล” ซึ่งอิสลามสั่งห้ามเรียกมนุษย์ด้วยกันในชื่อนี้นอกจากจะใช้เรียกเพื่อบ่งชี้ถึงความเป็นทาสหรือบ่าวที่มนุษย์มีต่อพระเจ้าเท่านั้น ในขณะที่อารยธรรมโลกภายใต้ร่มธงของศาสนาอื่นนอกจากจะไม่มีการวางหมากกลเพื่อยุติสถานะภาพความเป็น “สัตว์ในกายมนุษย์” ของทาสแล้วยังเอื้ออห่อหมกกับการเรียกขานมนุษย์ด้วยกันว่า “ทาส” ! ความเด็ดขาดและเน้นย้ำในสิทธิของทาสได้ถูกจารึกไว้ในคำตักเตือนอันยิ่งใหญ่ของท่านศาสนทูต ศ็อลย ที่มีต่อท่านอับดุลลอฮ์จากความผิดโทษฐานที่ท่านได้เรียกชื่อมารดาของทาสของท่านด้วยกับนามอันเสื่อมเสียดังปรากฏการตักเตือนของท่านว่า

84 ศอฮียุอัล-บุคอรี. หมายเลขหะดีษ: 2414

يَا أَبَا ذَرٍّ أَعَيَّرْتَهُ بِأُمِّهِ إِنَّكَ أَمْرٌ فِيكَ جَاهِلِيَّةٌ، إِخْوَانُكُمْ خَوَّلُكُمْ، جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ، فَمَنْ كَانَ
أَخُوهُ تَحْتَ يَدِهِ فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ، وَلْيَلْبَسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ، وَلَا تُكَلِّفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ، فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ
فَأَعَيْنُوهُمْ

“ไอ้อนุชัร เจ้ายังคงมีลักษณะบางประการเยี่ยงผู้คนอวิชชา ทาสของเจ้าก็คือ “พี่น้อง” ของเจ้า และอัลลอฮ์ได้มอบหมายให้พวกเขาอยู่ภายใต้คำสั่งของเจ้า ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่มี “พี่น้อง”(ทาส) ที่อยู่ภายใต้คำสั่งของเขาก็สมควรที่จะต้องให้อาหารแก่พวกเขาเช่นเดียวกับอาหารที่พวกท่านกิน จักควรประดับประดาเสื้อผ้าแก่พวกเขาเช่นเดียวกับที่ท่านสวมใส่ และจงอย่าขอให้พวกเขาทำงานในสิ่งที่เกินความสามารถของพวกเขา และหากเจ้ากระทำเช่นนั้นไปก็จงช่วยเหลือเขาทำงานด้วย!!!”⁸⁵

หะดีษข้างต้นนี้ได้ให้แง่คิดแก่ชนมุสลิมทั้งปวงว่าฐานันดรทาสยังถูกประกันด้วยสิทธิของการไม่อาจจะได้รับการเหยียดหยามในด้านวาจาจากนายทาส นั่นก็เพราะว่าการเป็นนายทาสของบุคคลผู้หนึ่งมิได้มาจากพลังกำลังความสามารถที่เขาต่อมนุษย์ผู้อื่นหากแต่ว่าสิทธิในการได้เป็นนายทาสของบุคคลผู้หนึ่งเป็นเพียงสิทธิที่พระองค์อัลลอฮ์ได้มอบแก่ตัวเขาเพื่อการดูแลมนุษย์เท่านั้น ความมั่งคั่งและการให้เกียรติแก่ทาสดังกล่าวไปนี้มันสอดคล้องกับสติปัญญาแล้วหรือกับการที่บางคนยังคงดื้อแพ่งคิดว่าอิสลามสอนให้มีการ “ข่มขืน” ทาสหญิงทั้งหลายที่อิสลามยกเกียรติพวกนางเป็นถึง “พี่น้อง” แล้วคนโง่ที่ไหนจะเชื่ออีกว่าอิสลามสอนให้ “ข่มขืน” พี่น้อง!!? หะดีษข้างต้นนี้ยังมีสิ่งที่น่าสนใจอย่างลึกซึ้งตรงจุดที่ว่าท่านได้สั่งใช้เราให้มอบอาหารประเภทเดียวกับที่เรากินนั้นให้ทาสกินด้วย นโยบายดังกล่าวของท่านบีได้ทลายความเหลื่อมล้ำทางการบริโภคที่มนุษย์ได้สร้างขึ้นมาจากความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ หากเราพิจารณาว่าโลกยุคปัจจุบันนี้ถูกพิษของลัทธิทุนนิยมและบริโภคนิยมเล่นงานเอาจนมนุษย์ต้องแตกต่างกันจากพื้นฐานทางเศรษฐกิจ มุสลิมในยุคปัจจุบันก็พึงพิจารณาด้วยความตระหนักว่าแม้กระทั่งความเหลื่อมล้ำชนิดระหว่างนายทาสกับทาสนั้นอิสลามก็ได้ทำลายลงด้วยนโยบายของหลักความเสมอภาคแห่งการบริโภคด้วย ยิ่งไปกว่านั้นเพื่อให้นโยบายนี้ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมมิใช่อุดมคติลอยๆท่านรอซูลจึงได้ชี้ทางว่า

إذا أتى أحدكم خادمه بطعامه فإن لم يجلسه معه فليناوله لقمة أو لقمتين أو أكلة أو أكلتين فإنه ولي
علاجه

85 ศอฮิฮฺอัล-บุคอรี. กิตาบุลฮิมา. หมายเลขหะดีษ : 30

“เมื่อคนรับใช้(ทาส)ของท่านนำอาหารมาให้ท่าน หากไม่ได้ให้หนึ่งร่วมวงกับท่าน(เพราะความรังเกียจ-ผู้แปล)ก็ให้เขารับประทานร่วมสักคำหรือสองคำ หรือสักหนึ่งมือหรือสองมือเพราะคนรับใช้คือผู้ที่ได้เตรียมอาหารนั้น”⁸⁶

หะดีษข้างต้นนี้ท่านรอซูลได้ทลายความแตกต่างทางชนชั้นอย่างเป็นรูปธรรมด้วยการให้ทาสนั่งกินอาหารร่วมโต๊ะกับพวกนายทาสซึ่งเป็นนโยบายที่สืบเนื่องต่อมาจากการสั่งให้กินอาหารประเภทเดียวกัน และกระนั้นก็ตามแม้ว่าในหมู่นายทาสจะมีบางกลุ่มที่ถือตนรังเกียจการนั่งร่วมโต๊ะเดียวกับทาส ท่านรอซูลก็ยังเน้นให้เราเลือกที่จะให้ทาสได้กินร่วมโต๊ะกับนายของตนเพียงแค่ว่าเดียวก็ยังดี!! นี่คือการสอนอันประเสริฐที่พยายามจะทำลายความเหลื่อมล้ำทางการบริโภคของมนุษยชาติ เราจะพบว่าโลกยุคปัจจุบันนั้นพวกเขาได้แบ่งแยกฐานะของผู้คนจากตำแหน่งทางสังคม ดังนั้นรัฐมนตรีจึงกินร่วมโต๊ะกับบ่าวไม่ได้ กษัตริย์ก็กินร่วมโต๊ะกับประชาชนไม่ได้ ผู้บริหารบริษัทก็กินร่วมโต๊ะกับเด็กเสิร์ฟไม่ได้ แต่คอลีฟะฮุสลามซึ่งมีสถานภาพอันยิ่งใหญ่ดุจดังจักรพรรดิโลกอย่างท่านอุมัรบินนูค็อย์ก็กลับกินร่วมโต๊ะอาหารกับทาสผู้ต่ำต้อยได้!!! นี่ไม่ใช่อุดมคติเพราะอุดมคติเป็นแค่ความฝันแต่สิ่งนี้คือสิ่งที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วและความสูญเสียอำนาจทางประวัติศาสตร์ของมวลมุสลิมได้นำพาไปสู่ความสูญหายของภาพประวัติศาสตร์อันน่าประทับใจเหล่านี้ไปเสียแต่ถูกแทนที่ด้วยหลักปฏิบัติของมุสลิมยุคทุนนิยมที่ได้แบ่งสังคมออกเป็นชั้นชนเป็นชั้นกลาง ชนชั้นแรงงาน ชนชั้นข้าราชการ ชนชั้นเจ้า ชนชั้นผู้รู้ ที่ต่างชนชั้นทั้งหมดก็มีความจักรทางสังคมเป็นของตัวเองทั้งสิ้นภายใต้หน้ากากจอมปลอมของความเป็นพี่น้องร่วมศาสนาเพียงแค่มปาก และนี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมตัวข้าไม่เคยพบเห็นอิการบดิมหาวิทยาลัยหรือเคยคิดที่จะกินอาหารร่วมโต๊ะกับพ่อครัวโหม่ที่ทำอาหารให้พวกเขาเลย หรือแม้กระทั่งการเค้ายั้นเคยพวกเขาให้กินอาหารที่เสิร์ฟมาสักคำก็ยังดี โดยมีต้องเสแสร้งอ้างเหตุผลใดๆเพื่อปกป้องตนเองเพราะทั้งมวลนี้คือชนนะฮ์ที่เป็ข้อสังขัซึ่งไม่มีเหตุผลใดในการใช้ปฏิเสหมันได้

สมควรที่จะกล่าวอีกครั้งว่า มูลเหตุและปัจจัย “หลัก” ที่ชักนำอารยธรรมมนุษย์ให้กระโจนไปสู่วังวนแห่งระบอบสังคมทาสก็สืบเนื่องจากความชาชินของอารยธรรมมนุษย์ในการบูชารูปเจว็ดหรือแม้แต่บูชามนุษย์ด้วยกันเองในฐานะ “เทวราชา” หรืออวตารของพระเจ้าในคราบมนุษย์รวมทั้งอื่นๆจากระบบอันโง่เขลาซึ่งอิสลามขนานนามมันว่า “ชิรกุ” (Polytheism) อันหมายถึงการตั้งภาคีหรือการให้มนุษย์และก้อนกรวดมามีหุ้นส่วนแห่งการได้รับการเคารพกราบไหว้จากมวลมนุษย์ร่วมกับพระเจ้าที่แท้จริง ระบอบแห่งการตั้งภาคีซึ่งฝังรากลึกในอารยธรรมมนุษย์จึงได้ถ่วงโอนความเยอหยิ่งในการเป็นเจ้าชีวิตต่อไฟฟ้าพระราชารัฐเข้าสู่จิตใจของเหล่าบรรดากษัตริย์และชนชั้นปกครอง นำพาไปสู่ความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะได้รับการบูชาจากมนุษย์ด้วยกันดุจดังตน

⁸⁶ ศอฮิฮฺอัล-บุคอรี. กิตาบุลอิติก. หมายเลขหะดีษ : 2418

เป็นพระเจ้า สงครามและการจับคนมาเป็นทาสจึงเริ่มขึ้นด้วยเหตุผลประการนี้ อย่างไรก็ตาม หลักฐานจากแม่บททางศาสนาของอิสลามดังที่ได้ยกไปแล้วนั้นสะท้อนมโนทัศน์ของอิสลามต่อระบบทาสได้เป็นอย่างดีที่ว่าอิสลามมีเป้าหมายในการล้มล้างความโหดร้ายของระบบทาสอย่าง เป็นขั้นตอน มูลเหตุเบื้องต้นที่กลายมาเป็นแรงผลักดันให้ศาสนาอิสลามรังเกียจการกดขี่ทาสก็ เนื่องด้วยอิสลามเป็นศาสนาที่ชิงชังและเป็นศัตรูต่อระบบปาเถื่อนอย่างระบบการตั้งภาคีและ บูชาคนหรือ “ชิรกุ” อย่างแรงกล้า ดังปรากฏการประกาศกร้าวของอิสลามที่สะท้อนเจตนารมณ์ สูงสุดในการกวาดล้างระบบภาคีบูชาคนอันเป็นบ่อเกิดแห่งระบบทาสให้หมดสิ้นไปจากหน้า แผ่นดินนี้ผ่านวาทะของท่านศาสนทูตที่ว่า

عَنِ ابْنِ عُمَرَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " بُعِثْتُ بِالسَّيْفِ حَتَّى يُعْبَدَ اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ " .

อิบนุอุมัร (รอฎิ) รายงานว่า ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ได้กล่าวว่า “ฉันได้ถูกส่งมาด้วยกับคมดาบ จนกระทั่งพระองค์อัลลอฮ์จะถูกเคารพบูชาเพียงพระองค์เดียวโดยปราศจากการตั้งภาคีต่อ พระองค์”⁸⁷

ท่านอิบนุรอฎิบัล-ฮันบะลีก็กล่าวว่า คำพูดของท่านนบีที่ว่า “ฉันได้ถูกส่งมาด้วยกับคมดาบ” หมายถึงท่านรอซูลได้ได้ถูกส่งมายังมวลมนุษย์เพื่อเรียกร้องมนุษย์ไปสู่การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เพียงผู้เดียวด้วยกับคมดาบภายหลังจากท่านรอซูลได้เรียกร้องพวกเขาด้วยกับหลักฐานแล้ว ดังนั้น ผู้ใดไม่ตอบรับการเรียกร้องสู่อัลลอฮ์ทั้งที่การเรียกร้องนั้นได้กระทำไปผ่านอัลกุรอาน,หลักฐานและ การเรียกร้องด้วยวิทยปัญญาแล้ว คมดาบจึงเป็นหนทางแห่งการเรียกร้องสุดท้ายสำหรับเขา⁸⁸ ความสัมพันธ์ของการเรียกร้องมนุษย์ที่ดีอันและเป็นปฏิปักษ์ต่ออิสลามสู่การศรัทธาในพระเจ้า (เตาฮีด) ด้วยคมดาบกับการทำลายการกดขี่มวลมนุษย์ภายใต้ปลักของความเป็นทาสที่ถูกเกื้อหนุน คำจูนอยู่โดยระบบสมบูรณาญาสิทธิราชและการตั้งภาคีต่อพระองค์จึงหล่อหลอมขึ้นเป็นเนื้อ เดียวกันอย่างไม่อาจแยกได้เลย ดังปรากฏการวิพากษ์ของมวลมุสลิมในยุคแรกที่พวกเขาหมายมั่น ในการล้างบางการกดขี่มนุษย์จากระบบทาสของพวกเทวราชานิยมทั้งหลาย ภาพที่ชัดเจนที่สุด ของเหตุการณ์นี้คือการสงครามระหว่างบรรดาซอฮาบะฮ์กับมหาอาณาจักรเปอร์เซีย ประวัติศาสตร์ได้บันทึกไว้ถึงระบบอันชั่วร้ายที่คอสโร(กษัตริย์) แห่งเปอร์เซียองค์ต่างๆได้กดขี่มวล มนุษย์อย่างกว้างขวางด้วยการอ้างตนว่าเป็นสมมุติเทพที่มนุษย์ต้องเคารพกราบไหว้ การสงคราม ของชาวมุสลิมในครั้งนี้ได้รับการประกาศกร้าวต่อหน้าท้องพระโรงของกษัตริย์เปอร์เซียและจอมทัพ รุสตัมก่อนการสงครามจะระเบิดขึ้นโดยท่านริบียะฮ์บินอาบีรวิฏอของฝ่ายมุสลิม ความว่า

⁸⁷ มุสนัดอิหม่ามอะฮ์มัด. หมายเลขหะดีษ : 4969

⁸⁸ Muhammad Abdussalam Faraj. Jihad The Absent Obligation. P.14-15.

“พระเจ้าทรงส่งเรามาเพื่อปลดปล่อยมนุษย์ออกจากความเป็นทาสของมนุษย์ด้วยกันสู่การเป็นบ่าวของพระองค์เพียงองค์เดียว”⁸⁹

ความสำเร็จของอิสลามในการล้มล้างระบอบทาสและยกระดับความเสมอภาคของมนุษย์ยังได้ถูกจารึกในหน้าประวัติศาสตร์ผ่านการกระทำของอัศรสาวกผู้ยิ่งใหญ่ของท่านศาสนทูตซึ่งเป็นแบบอย่างแด่มวลมุสลิมทั้งผองอย่างท่านอุมร์ อิบน์อัลค็อตตีบ (ร.อ.ฎิ) เมื่อคราวที่ท่านเดินทางจะไปเปิดเมืองเยรูซาเลม ชาวเมืองต้องพากันตกใจเมื่อพบว่าประมุขของอาณาจักรอิสลามอันเป็นอาณาจักรที่กว้างใหญ่ไพศาลนับจากแอฟริกาตะวันตกจรดชายแดนจีนอย่างท่านอุมร์ต้องเป็นคนจูงม้าให้แก่ทาสของท่านซึ่งกำลังขี่มันอยู่ ด้วยเหตุผลที่ว่าท่านจะแบ่งเบาความเหนื่อยล้าของทาสตลอดการเดินทางได้บ้าง ในขณะที่อัศรสาวกของท่านศาสนทูตอีกท่านหนึ่งคือท่านอับูซัร (ร.อ.ฎิ) ได้กระทำตามคำสั่งใช้ของท่านศาสนทูตด้วยการแบ่งเครื่องนุ่งห่มของท่านครึ่งหนึ่งแก่ทาสและเก็บอีกครึ่งหนึ่งไว้สวมใส่เอง พฤติกรรมอันน่าสรรเสริญและวณะทั้งมวลเหล่านี้คือแบบอย่างแก่ปวงมุสลิมที่อิสลามได้สั่งสอนให้พวกเขายึดถือมั่นในการใช้เป็นแบบแผนแห่งการปลดแอกทาสจากความเป็น “สัตว์” เพราะแบบอย่างของบรรดาอัศรสาวกของท่านศาสนทูตแล้วนั้นได้รับการสั่งใช้เน้นย้ำจากท่านศาสนทูตให้เรายึดมั่นไว้อย่างเหนียวแน่นด้วยเช่นกัน และด้วยเหตุแห่งแบบอย่างของท่านอุมร์นี้ บรรดาผู้นำมุสลิมจึงได้ถูกบังคับมิให้มอบความยากเย็นลำเค็ญแก่บรรดาทาส ทาสจะต้องไม่ถูกทรมาน, ช่มเหงบีฑา, หรือเลี้ยงดูอย่างอธรรม บรรดาทาสสามารถที่จะแต่งงานในหมู่พวกเขาตนเองภายใต้การอนุญาตของนายทาส หรือแม้กระทั่งสามารถที่จะแต่งงานกับชายและสตรีที่เป็นไทได้! บรรดาทาสยังสามารถที่จะปรากฏตัวในฐานะ “พยาน” และมีส่วนร่วมพร้อมกับชายที่เป็นไทในธุรการต่างๆ ได้จำนวนมากจากบรรดาทาสได้ถูกมอบหมายให้เป็นข้าหลวงผู้บัญชาการแห่งกองทัพ และเจ้าหน้าที่ เพราะในสายตาของอิสลามแล้วทาสผู้เปี่ยมไปด้วยศรัทธา นั้นย่อมมีระดับที่เหนือกว่าคนเป็นไทที่ขาดศรัทธา

ทั้งนี้การปฏิรูปถาวรครั้งสุดท้ายของท่านศาสนทูตต่อผองมุสลิมนับแสนก็มีพันธการประกันสิทธิเสรีภาพของทาสดังที่ท่านอิบนุชะฮุดได้บันทึกไว้ ความว่า

“และ(พึงตระหนักในเรื่องเกี่ยวกับ) เหล่าทาสของท่าน! จงพิจารณาดูเถิดว่าท่านได้มอบอาหารแก่ทาสซึ่งอาหารเช่นเดียวกับที่ท่านรับประทานหรือไม่? และได้ตกแต่งพวกเขาเช่นเดียวกับสิ่งที่พวกท่านสวมใส่หรือไม่? หากแม้ว่าพวกทาสได้กระทำการผิดพลาดที่เกินกว่าท่านจะให้

⁸⁹ บิทายะฮฺวันนิฮายะฮฺ ของท่านอิบนุกะษีร อ้างถึงใน อนุลหะซัน อาลี อัล-นัควียฺ. โลกสูญเสียอะไรจากความตกต่ำของประชาชาติมุสลิมภาค 1. หน้า 141.

อภัยเขาได้ก็จงขายเขา(แก่นายคนอื่น)เสีย เพราะว่าพวกทาสต่างก็เป็นบ่าวของพระเจ้าและจำต้อง
ไม่ถูกทารุณกรรม!!⁹⁰”

คำเทศนาของท่านศาสนทูตในวณะนั้นยังคงถูกจารึกไว้แต่वलมุสลิมเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการปัญหาความขัดแย้งระหว่างทาสกับนายทาส วณะข้างต้นได้บ่งชี้ถึงกรอบคิดในเรื่องทาสที่แตกต่างออกไปของอิสลามกับวัฒนธรรมทาสในอารยธรรมอื่น สำหรับอิสลามแล้วคำนี้ถึงข้อเท็จจริงที่ว่ามนุษย์จะได้ชื่อว่าทาสหรือชนผู้เป็นไทแล้วต่างล้วนก็เป็นปุถุชนที่หลงลืมผิดพลาดได้ด้วยกันทั้งสิ้น แต่ความผิดพลาดในการทำงานของทาสในอารยธรรมมนุษย์ที่ผ่านมาคือบ่อเกิดแห่งพฤติกรรมกรรมการลงโทษทารุณกรรมอันเลวร้ายที่มนุษย์มีต่อทาส อิสลามจึงล้ำหน้ากว่าใครอื่นด้วยการวางกรอบกฎหมายให้นายทาสผู้ซึ่งยังต่อทาสที่ทำงานบกพร่องด้วยการขายเขาแก่นายคนอื่นมากกว่าที่จะลงโทษด้วยการทารุณกรรมใดๆ นอกจากนี้หลักคำสอนของท่านบีที่กำชับให้เราตักแตงประดับประดับประดาทาสด้วยเสื้อผ้าชนิดเดียวกันก็เป็นความลุ่มลึกของท่านที่ต้องการเจาะทำลายเปลือกนอกของมนุษย์ที่แบ่งแยกชนชั้นออกจากกันด้วยเครื่องประดับ ซึ่งก็ปรากฏผลออกมาอย่างเป็นรูปธรรมจากหะดีษอีกต้นหนึ่งความว่า

عن المعرور بن سويد قال: رأيت أبا ذر الغفاري رضي الله عنه وعليه حلة وعلى غلامه حلة

“จากอัลมะอฺรูร อิบน์สุวัยดฺ เล่าว่าฉันเห็นอับดูซัร อัลฆิฟารี ใส่เสื้อคลุมอยู่ รวมทั้งทาสของเขาใส่เสื้อคลุมเช่นเดียวกับเขา⁹¹”

จากหะดีษต้นนี้ผลของมันได้ปรากฏอย่างเป็นรูปธรรมว่าขอฮาบะซุระดับแนวหน้าอย่างท่านอับดูซัรได้ทลายความแบ่งแยกทางชนชั้น(ดังที่พวกบริโภคนิยมยุคปัจจุบันนิยมกระทำ)ด้วยการมอบเสื้อคลุมในลักษณะเดียวกันกับที่เขาสวมใส่ให้แก่ทาสของเขา โดยไม่เห็นียมอายว่าภายนอกของท่านต้องถูกห่อหุ้มด้วยเสื้อผ้าที่ไม่แตกต่างกับชนชั้นทาสทั้งที่โลกในขณะนั้นถือว่าทาสคือชนชั้นต่ำที่สุดของมนุษย์ สภาพของทาสในอารยธรรมอิสลามช่างสุขสมภิรมย์หมายเสียนี้กระไร! เนื่องจากแม้พวกเขาจะเป็นทาสแต่อิสลามก็ได้ทำการประกันเสรีภาพและสิทธิของพวกเขาไว้อย่างดีเยี่ยม ผิดกับสังคมอนารยะของลัทธิบริโภคนิยมและทุนนิยมเฉกเช่นทุกวันนี้ แม้ว่าทาสจะปลดปล่อยพ้นไปจากสังคมในระบบนี้ไปแล้วแต่สภาพของมนุษย์กลับเลวร้ายยิ่งกว่าทาสในสังคมอิสลามเสียด้วยซ้ำไป เพราะในขณะที่อิสลามกุดหัวพวกนายทาสให้มอบอาหารแก่ทาสเช่นเดียวกับที่พวก

⁹⁰ โปรดดูหนังสือของท่านอิมามอิบนุฮะอฺดฺ ที่ชื่อว่า ฎ็อบะกอดดัลฎุบรอ เล่ม 2 ส่วนที่ 1 หน้า 133 อ้างถึงใน Majid Ali Khan. Muhammad The Final Messenger. P.315.

⁹¹ ศอฮิฮฺอัล-บุคอรี. กิตาบุลฮิมา. หมายเลขหะดีษ : 30

เขากินอยู่ ระบบทุนนิยมซึ่งมีกระบวนการผลิตอาหารในปริมาณมากต่อวันกลับไม่สามารถ
เพียงพอคนอดอยากที่เป็น “ไท” นับแสนตามท้องถนนใจกลางเมืองใหญ่อย่างนิวยอร์กได้ ในขณะที่
อาหารมากมายถูกผลิตและบ่อยครั้งต้องเน่าบูดเพราะจำหน่ายไม่ทันจากภาวะสินค้าล้นตลาดแต่
ผู้คน 2 ใน 3 ของโลกกลับต้องอดอยากแทบเต็มมูลสัตว์กิน!! ในขณะที่ระบบทุนนิยมได้ก่อเกิด
เสื้อผ้าขยะที่ สุดแสนฟุ้งเฟ้อมากมายตามตลาดแต่คนมากมายในโลกกลับยังขาดแคลนเสื้อผ้าดีๆ
ใช้ ระบบสังคมที่อาหารเหลือเฟือนับแสนต้องเน่าบูดควบคู่กับความอดอยากของประชาชน
ระบบสังคมที่เสื้อผ้านับแสนต้องถูกเขี่ยทิ้งเนื่องจากหมดความนิยมควบคู่ไปกับการขาดแคลน
เสื้อผ้าใช้ของประชากรโลก นี่มันระบบวิบัติการอุบาทว์กาลิโลกสินี้!! แม้แต่กรรมกรยุคทุนนิยมเอง
ก็ตามแต่คุณภาพชีวิตก็ยิ่งเลวกว่าทาสในอารยธรรมอิสลามอยู่หลายปีติดๆ ท่านเคยเห็นกรรมกร
คนใดบ้างเล่าที่สามารถดำรงตำแหน่งเป็นข้าหลวงเช่นที่อิสลามได้ให้แก่ทาสไว้??! สภาพ
เศรษฐกิจและกระบวนการผลิตแบบทุนนิยมได้รื้อนาทาเร้นชนชั้นกรรมมาชีพด้วยวิธีการไล่ออกจาก
งานเสมอในยามที่เศรษฐกิจโลกถึงคราววินาศเพราะความอึดตัวและล้นตลาดของสินค้า กลับกัน
ภาษีที่ประชาชนต้องจ่ายแก่รัฐก็กลับถูกใช้โอบอุ้มธุรกิจของพวกนายทุนทั้งหลายในยามที่
เศรษฐกิจอ่อนแอ สมควรที่จะกล่าวสรุปในที่นี้ว่าภายใต้ความหลงระเหิดจุหนุ่มสวใจแตกของ
ระบบทุนนิยมที่มนุษย์ต่างเป็น “เสรีชน” แค่นี้เพียงเปลือกนอกทั้งสินนั้น ชนชั้นทาสในยุคบรรพกาล
ได้แปรเปลี่ยนมาเป็นชนชั้นกรรมมาชีพในยุคปัจจุบันและนายทาสทั้งหลายก็กลายเป็นพวก
นายทุนหน้าเลือดที่สร้างความเสียหายบนหน้าแผ่นดินมากที่สุด

วาระอีกกระแสดึงของท่านศาสนทูต ศ็อลฯ ที่บ่งชี้ชัดอย่างชัดเจนว่าการ “กดขี่” ทาส-
หญิงคือสิ่งต้องห้ามในกฎหมายอิสลาม ดังที่ท่านศาสนทูต ศ็อลฯ กล่าวว่า

ما من عبد استرعاه الله رعية فلم يحطها بنصيحة إلا لم يجد رائحة الجنة

“ไม่มีบุคคลใดที่พระองค์อัลลอฮ์ได้มอบ “ผู้คน” ให้อยู่ภายใต้การดูแลของเขาแล้วเขาก็
ล้มเหลวในการดูแลพวกเขาอย่างเหมาะสม เว้นแต่ว่าเขาผู้นั้นจะไม่ได้สูดดมกลิ่นอันหอมชวลของ
สวนสวรรค์”⁹²

คำว่า “ผู้คน” ในวาระบทนี้หมายถึงผู้คนที่ทั้งมวลและย้อมกินความถึงทาสหญิงอย่าง
แน่นอน และเช่นกันว่าการ “ข่มขืน” ทาสหญิงคือความล้มเหลวในการดูแลอย่าง “ชั่วร้าย” ที่สุดที่
นายทาสกระทำต่อหญิงทาสของตนเอง ดังนั้นการข่มขืนทาสหญิงจึงเป็นสิ่งที่ต้องห้ามโดยตัวของมัน
เอง อันจะเป็นผลให้เกิดบาปใหญ่แก่มุสลิมตนใดก็ตามแต่ที่ละเมิดต่อทาสหญิงด้วยการเพิกเฉยไม่
สนใจวาระของท่านศาสนทูต ศ็อลฯ ทั้งนี้แม้นางจะได้ชื่อว่า “ทาสหญิง” ที่ไม่เป็นไทแก่ตนก็ตาม

⁹² ศอฮิฮฺอัล-บุคอรี, กิตาบุลอะสุกาม, หมายเลขหะดีษ : 6731

กระนั้นคุณค่าและความเป็นคนของนางคือปัจจัยสำคัญที่อิสลามพิจารณาและนำมาเป็นเงื่อนไขบังคับให้นายทาสมุสลิมต้องดูแลให้ความเมตตาแก่พวกนางดังปรากฏคำสั่งใช้ในอัลกรุอานความว่า

وَعِبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا

และจงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด และอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและต่อผู้เป็นญาติที่ใกล้ชิด และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน และเพื่อนบ้านใกล้เคียงและเพื่อนที่ห่างไกล และเพื่อนเคียงข้าง และผู้เดินทาง และผู้ที่มือขวาของพวกเจ้าครอบครอง แท้จริงอัลลอฮฺไม่ทรงชอบผู้ยะโส ผู้โอ้อวด (4:36)

วลีที่ว่า “และสิ่งที่มือขวาของเจ้าครอบครอง” ในโองการข้างต้นนี้หมายถึงบุคคลผู้มีทาสหญิงในครอบครองดูแลซึ่งพระองค์อัลลอฮฺได้บัญชาให้ดูแลพวกนางอย่างมีเมตตาธรรมเนื่องด้วยการใช้คำว่า “มือขวา” ก็สะท้อนภาพของการให้เกียรติทาสหญิงเพราะในภาษาอาหรับคำว่า “มือขวา” คือภาษาทางสัญลักษณ์ที่บ่งชี้ถึงการมอบความเมตตาเช่น บริจาคก็ให้บริจาคมือขวาก็เป็นต้น คำสั่งเหล่านี้เคียงคู่ไปกับความสัมพันธ์ของกลุ่มคำสั่งในโองการเดียวกันที่พระองค์ได้บัญชาให้มนุษย์เคารพสักการะพระองค์!! รวมถึงเคารพกตัญญูต่อบิดมารดาและสานสายใยสัมพันธ์ต่อเพื่อนบ้าน

ความเมตตาและมนุษยธรรมของอิสลามที่มีต่อทาสยังผ่านตัวอย่างดังต่อไปนี้

عن أبي مسعود الأنصاري قال كنت أضرب غلاما لي فسمعت من خلفي صوتا اعلم أبا مسعود الله أقدر عليك منك عليه فالتفت فإذا هو رسول الله صلى الله عليه وسلم فقلت يا رسول الله هو حر لوجه الله فقال أما لو لم تفعل للفحتك النار أو لمستك النار

“อุมัฮฺมุดอัลอันศอรียฺรายงานว่า : ขณะที่ฉันกำลังทุบตีทาสของฉันอยู่นั้น ฉันได้ยินเสียงดังขึ้นมาจากข้างหลังของฉัน(พร้อมกับกล่าวว่า) อุมัฮฺมุด จงทราบเถิด พระองค์อัลลอฮฺนั้นทรงมีอำนาจมากล้นเหนือตัวเจ้ามากกว่าที่เจ้ามีอำนาจเหนือทาสผู้นี้เสียอีก ฉันจึงหันกลับไปดูยังต้นเสียงและพบว่ามันคือ ท่านศาสนทูต ศ็อลฯ ฉันจึงได้กล่าวแก่ท่านว่า ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ ฉันได้ปล่อยเขาให้เป็นไทเพื่อเป็นเกียรติคุณแด่พระประสงค์ของอัลลอฮฺ ดังนั้นท่านศาสนทูตจึงกล่าว หากเจ้าไม่ทำเช่นนั้น ประตู่แห่งไฟนรกจะถูกเปิดแก่เจ้าหรือไม่ไฟนรกก็จะแผดเผาเจ้า⁹³”

มีรายงานจากท่าน อิบนิอุมร์เล่าว่า เขาได้ยินท่านรอซูล ศ็อลฯ กล่าวว่า

93 ศอฮิฮฺมุสลิม. หมายเลขหะดีษ : 1659

من لطم مملوكه أو ضربه فكفارته أن يعتقه

“บุคคลใดตบหรือทุบตีทาส ค่าปรับสำหรับเขาคือการปลดปล่อยทาสคนนั้น”⁹⁴

หะดีษต่างๆเหล่านี้คือข้อระวังให้เหล่ามุสลิมทั้งหลายตระหนักในเรื่องการลงไม้ลงมือกับทาส ท่านศาสนทูตได้ยืนยันอย่างหนักแน่นแก่เราว่าในขณะที่พวกนายทาสทั้งหลายกระทำตนหยิ่งผยองคิดว่าตนมีอำนาจเหนือทาสนั้น แต่ทว่าพระองค์อัลลอฮ์กลับมีพระอำนาจเหนือเขาอย่างมาก นั่นคือคำตักเตือนอันเปี่ยมไปด้วยวิทยปัญญาที่หักห้ามมิให้มุสลิมปฏิบัติต่อทาสประหนึ่งราวอารยธรรมเดียวรีย่ปฏิบัติต่อทาสกัน และสำหรับผู้พลั้งพลาดตีทาสไปแล้ว อิสลามก็มีทางออกแก่เขาว่าเขาจะต้องปล่อยทาสเป็นไทและท่านศาสนทูตได้บอกแก่เราว่าหากเราไม่กระทำตามกฎดังกล่าว นรกก็คือสถานที่อันเหมาะสมแก่เราแล้ว นี่คือการบอกเป็นนัยแล้วว่าในอิสลามนั้นการทุบตีทาสคือหนทางสู่ไฟนรกและการทุบตีทาสจะเป็นผลให้ทาสเป็นอิสระ!! ขอท่านผู้อ่านจงพิจารณาเถิดว่ากฎหมายของอิสลามประเภทนี้หากถูกนำไปปฏิบัติในสังคมทาสทั่วโลก ทาสจะไม่ต้องถูกจารึกในประวัติศาสตร์ด้วยฐานะของมนุษย์ที่ถูกกดขี่อีกเลยหรือไม่ก็การทุบตีทาสในสังคมอารยธรรมโลกก็จะเป็นสื่อให้ทาสหมดไปจากโลกนี้ ประวัติศาสตร์โลกก็จะถูกจารึกอย่างแปลกประหลาดยิ่งว่าระบอบทาสหมดไปจากโลกนี้ก็เพราะการทารุณกรรมทาส การกดขี่ทาสทำให้ทาสหมดไปจากโลกนี้!!?

จากเรื่องราวข้างต้นมหาบุรุษผู้เป็นศาสนทูตแห่งพระเจ้าและต้นแบบของผองมนุษยชาติได้สั่งห้ามเรามิให้ทุบตีและเขียนลงโทษพวกนาง พร้อมด้วยการสั่งให้ปลดนางทาสทั้งหลายที่ได้ถูกละเมิดจากเจ้านายด้วยกรรมวิธีดังกล่าวให้เป็นทาส ซึ่งแน่ละว่าการกระทำของท่านรอซูลสำหรับมวลมุสลิมแล้วย่อมเป็นแบบอย่างหนักอันปฏิเสธมิได้ เพราะใครจะใจจะปฏิเสธแบบอย่าง(สุนนะฮ์)ของท่านด้วยความเย่อหยิ่งจองหองเขาจะกลายเป็น “กาเฟร” ที่ต้องถูกรัฐบาลอิสลามประหารชีวิต! และการกระทำของท่านนบีย่อมได้รับการสนับสนุนเชิดชูบัญญัติเป็นกฎหมายแก่มวลมุสลิม การปลดปล่อยทาสหญิงเพียงเพราะถูกนายทาสทุบตี คือความล้ำหน้าในกฎหมายยกเลิกทาสของอิสลาม เพราะเท่ากับอิสลามมาวางกรอบในการห้ามทุบตีกดขี่ทาสอันเป็นการยกระดับทาสขึ้นมาก็คำรบหนึ่ง ลักษณะเด่นของอิสลามประการนี้มีอาจปรากฏพบในอารยธรรมสังคมทาสอื่นๆเลยเพราะการทุบตีข่มเหงทาสเป็นหลักปฏิบัติของนายทาสทั้งมวลอยู่แล้ว กล่าวคือ การทุบตีทาสคือการกระทำของนายทาสต่อทาสที่เป็นการกดขี่เชิง “สัญลักษณ์” เพราะหัวใจหลักแห่งการกดขี่ทาสในมโนทัศน์ของมนุษย์ก็คือการเขียนตีทาส กฎหมายอิสลามที่ห้ามการทารุณกรรมทาสจึงเป็นการทำลายสัญลักษณ์แห่งการกดขี่นี้ด้วยการทดแทนอิสรภาพแก่ทาสทั้งปวง

⁹⁴ ศอฮียุ้มุสลิม กิตาบุลอีมาน. หมายเลขหะดีษ : 1657.

เพราะฉะนั้นแม้แต่การทุบตีทาสท่านศาสนทูตของเรายังได้สั่งห้ามการปฏิบัติเยี่ยงนี้ดังนั้นกระไรกันเล่า “การข่มขืน” ซึ่งชั่วร้ายกว่าการทุบตีอยู่หลายขุมจึงถูกเชื่อว่ามันเป็นที่อนุมัติในอิสลามอย่างปักใจจากฝ่ายผู้คัดค้านต่ออิสลามชนิดน่าสมเพชเวทนาถึงเพียงนี้!!

ในขณะที่กฎหมายอิสลามสั่งห้ามการตีทาส แต่ในทางกลับกันพระคัมภีร์ไบเบิลของยิวและคริสต์กลับเปิดช่องโหว่ให้เกิดการตีทาสได้อย่างเสรีโดยมีเงื่อนไขว่าการทุบตีทาสจะต้องไม่ให้ทาสล้มตายในทันทีที่ลงมือตีทาส แต่ถ้าหากทาสตายวันรุ่งขึ้นก็ถือว่าการทุบตีนั้นไม่เป็นไร!! ดังปรากฏบัญญัติความว่า

อพยพ 21:20-21 ถ้าผู้ใดทุบตีทาสชายหญิงของตนด้วยไม้ จนตายคามือผู้นั้นต้องถูกปรับโทษ.. หากว่าทาสนั้นมีชีวิตต่อไปได้วันหนึ่งหรือสองวันจึงตาย นายก็ไม่ต้องถูกปรับโทษเพราะทาสนั้นเป็นดั่งเงินของนาย..

พระบัญญัตินี้จึงเปิดช่องให้นายทาสสามารถทำการตีทาสให้ตายอย่างไรก็ได้ขอเพียงอย่าให้ตายทันทีก็พอ เพราะทาสนั้นคือเงินทองทรัพย์สินของเรา พุดอีกนัยหนึ่งพระบัญญัตินี้จะส่อเค้าให้นายทาสสามารถ “ข่มขืน” ทาสได้ไหมก็ในเมื่อการ “ฆ่า” ทาสยังมีช่องทางให้กระทำได้จากเหตุผลที่ตื้นเขินว่าทาสคือทรัพย์สินของเราแล้วไหนกันเล่าการ “ข่มขืน” ทาสหญิงซึ่งเวลาน้อยกว่าการ “ฆ่า” ทาสจะไม่ถูกอนุมัติจากบัญญัติประการนี้ด้วยเหตุผลเดียวกันว่า “ทาสคือทรัพย์สินของเรา” !!!!! ถ้าหากว่ากันไปตามตรรกะแล้วการที่ท่านศาสนทูตได้สั่งห้ามมุสลิมมิให้กระทำการใดๆ อันเป็นสิ่งชั่วช้าทั้งปวงแก่ผู้เป็นทาสที่อยู่ใต้ปกครอง ซึ่งการข่มขืนนั้นสติปัญญาบางชี้ได้ชัดเจนว่าเป็นการกระทำอันชั่วช้าดังนั้นการข่มขืนทาสจึงตกอยู่ในการกระทำอันชั่วช้าซึ่งถูกสั่งห้ามในหลักการของอิสลามไปโดยปริยาย และหากจะมีนักบูรพาคดีคริสต์เตียนคนใดจะดันทุรังหัวชนฝาอ้างว่าอิสลามสอนให้ปฏิบัติดีและมีให้กระทำการชั่วร้ายต่อทาสในเรื่องทั้งปวง “ยกเว้น” เพียงการข่มขืนทาสหญิงเท่านั้นที่อิสลามยอมให้ ดังนั้นจึงจำเป็นแก่เหล่าผู้ซึ่งซังแกอิสลามทั้งหลายที่จะต้องนำหลักฐานมาพิสูจน์ว่าอิสลาม “ยกเว้น” กรณีข่มขืนไว้ ซึ่งถ้าหากพวกเขาหาไม่ได้ (ซึ่งแน่นอนว่าหาไม่ได้เพราะไม่มีหะดีษเช่นว่านี้อยู่เลย) เราก็สามารถที่จะสรุปในทันทีได้เลยว่าอิสลามห้ามการข่มขืนทาสหญิงทุกกรณี!!

ทาสกับความเหนือกว่าทางกฎหมาย

หนึ่งในสิทธิทางกฎหมายบางประการที่อิสลามมอบให้ทาสนั้นเรียกได้ว่ามีความล้ำหน้าไปกว่าข้อกฎหมายอื่นที่มีอยู่ในโลกขณะนั้นและอาจจะแม้ปัจจุบันก็ตาม สำหรับอิสลามแล้วแม้โดยนิตินัยทาสจะมีสถานภาพที่ดีกว่าเสรีชนอยู่ แต่กระนั้นก็ตามข้อกฎหมายของอิสลามก็ยังให้สิทธิทางกฎหมายบางประการแก่ทาสที่เสรีชนไม่ได้รับ หนึ่งในข้อกฎหมายเหล่านั้นก็คือการลดโทษการ

กระทำผิดประเวณีที่ทาสได้กระทำไป โทษของการผิดประเวณีของเสรีชนที่อิสลามได้กำหนดไว้คือ การโบย 100 ทีและทำการเนรเทศอีก 1 ปี มาตรการลงโทษอันรุนแรงนี้เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ด้วยสามัญสำนึกหากเราพิจารณาถึงอาชญากรรมที่เกิดขึ้นติดตลามาจากการผิดประเวณี คงไม่ต้องอธิบายในรายละเอียดมากเพียงเราสามารถพิจารณาจากความจริงที่ว่า การผิดประเวณีของคนใจแตกทั้งหลายได้นำพาไปสู่การฆาตกรรมเด็กทารกอีกนับล้านคนจากกฎหมายว่าด้วยการทำแท้ง เมื่อเทียบกับการโบย 100 ทีและการเนรเทศแล้วก็ยิ่งถือว่าการลงโทษที่เบากว่าด้วยซ้ำกับการฆ่าเด็กในไส้ของเขาคงเขา ดังนั้นในอิสลามการผิดประเวณีจึงถูกพิจารณาว่าเป็นอาชญากรรมที่เลวร้ายในอิสลาม และด้วยจากโลกทัศน์ของอิสลามที่พิจารณาว่าการผิดประเวณีคือบาปอันหนักหน่วงนี้ อัลกุรอานจึงได้ประทานข้อกฎหมายลงมาเป็นขั้นตอนดังนี้

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفُجْحَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا

และบรรดาผู้ที่กระทำความลามกจากในหมู่สตรีของพวกเจ้านั้น จงให้มีพยานสี่คนของพวกเจ้ายืนยันนางเหล่านั้นถ้าพวกเขายืนยันแล้ว ก็จงกักขังนางเหล่านั้นไว้ในบ้าน จนกว่าความตายจะพรากพวกนาง หรือไม่ก็จะทรงให้มีทางหนึ่งสำหรับพวกนาง (4:15)

นี่คือวิวรรณ์แรกเกี่ยวกับเรื่องนี้ซึ่งได้ถูกประทานลงมาในแรกเริ่มเพื่อวางกฎหมายลงโทษทั่วไปเกี่ยวกับการทำผิดประเวณีของสตรี จากนั้นวิวรรณ์ที่ 2 จึงได้ประทานลงมาเพื่อดำเนินมาตรการลงโทษต่อทั้ง 2 เพศดังความว่า

وَالَّذَانِ يَأْتِيَاهُمَا مِنْكُمْ فَأُذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا

และชายสองคนในหมู่ของพวกเจ้าที่กระทำความลามก นั้น พวกเจ้าจงลงโทษเขาเสียทั้งสองคน หากทั้งสองสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ก็จงระงับการลงโทษเขาทั้งสองเสีย แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ (4:16)

และหลังจากนั้นวิวรรณ์ที่ 3 จึงได้ประทานลงมาเพื่อระบุถึงรูปแบบของการลงโทษพวกเสพเมถุนผิดกฎหมายว่า

الرَّائِيَّةُ وَالزَّانِيَةُ فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةً جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

หญิงมีชู้และชายมีชู้ พวกเจ้าจงโบยแต่ละคนในสองคนนั้นคนละหนึ่งร้อยที และอย่าให้ความ
สงสารยับยั้งการกระทำของพวกเจ้าต่อคนทั้งสองนั้น ในบัญญัติของอัลลอฮ์เป็นอันขาด หากพวก
เจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก และจงให้กลุ่มหนึ่งของบรรดาผู้ศรัทธาเป็นพยานในการลงโทษ
เขาทั้งสอง (24:2)

จากโองการทั้งหมดนี้มันบ่งชี้แก่เราว่าข้อกฎหมายของอิสลามได้ระบุโทษแก่ผู้ผิดประเวณี
ด้วยการโบยพวกเขาเป็นจำนวน 100 ครั้งและเนรเทศไปจากบ้านเกิดเป็นเวลา 1 ปี อย่างไรก็ตาม
ในกรณีของการเล่นชู้นั้นเขาจะต้องถูกเชียน 100 ครั้งพร้อมด้วยการขว้างก้อนหินจากมวลงจนจนถึง
แก่ความตาย การลงโทษถึง 2 มาตรการเช่นนี้แม้จะมีอุลามาอ์บางส่วนตีความว่าไม่จำเป็นจะต้อง
ทำการเชียนหากสามารถที่จะพาไปยังสถานที่ที่ขว้างผู้ผิดประเวณีได้เลย แต่ความเข้าใจของนัก
กฎหมายส่วนนี้ไม่สอดคล้องกับการกระทำของท่านอะลี อิบน์อะบีตอลิบ (รฎิ) ซอฮาบะฮ์ผู้เจ
จัดในด้านกฎหมายอิสลาม เพราะตามการตัดสินของท่านอะลีต่อหญิงเล่นชู้นางหนึ่งนั้นปรากฏ
พบว่าท่านได้สั่งเชียนนางในวันพฤหัสบดีและได้ขว้างนางด้วยหินในวันศุกร์ โดยท่านได้ระบุอย่าง
ชัดเจนว่าการกระทำของท่านทั้งหมดเป็นการปฏิบัติตามบัญญัติของอัลลอฮ์และแบบอย่างการ
ลงโทษของท่านรอซูล ศ็อลฯ อย่างไรก็ตามที่ได้อธิบายมาทั้งหมดนี้เป็นการลงโทษต่อเสรีชนทั่วไป
แต่ในกรณีของทาสที่ผิดประเวณีนั้นกฎหมายอิสลามได้ลดจำนวนการลงโทษเป็นครึ่งหนึ่งของเสรี
ชนคือจากการเชียน 100 ครั้งมาเป็นเชียนเพียง 50 ครั้ง ดังนั้นมาตรการการลงโทษขั้นรุนแรงด้วย
การขว้างหินจนถึงแก่ความตายแม้จะเป็นการกระทำผิดเช่นเดียวกับเสรีชน(เล่นชู้)ก็ตาม แต่
ฐานันดรทาสก็ยังถือว่าได้รับการยกเว้นจากข้อกฎหมายเหล่านี้ กล่าวคือเงื่อนไขของผู้ผิดที่จะ
สามารถลงโทษตามกฎหมายการขว้างได้นั้นมีเพียง 4 ประการเท่านั้นคือ 1) เป็นมุสลิม 2) เป็นคน
สติสัมปชัญญะปกติ 3) ผ่านการแต่งงานแล้ว 4) ต้องบรรลุนิติภาวะตามกรอบของศาสนาแล้ว 5)
จะต้องเป็นเสรีชนมิใช่ทาส⁹⁵ ข้อกฎหมายทั้งหมดนี้จึงเป็นการลดหย่อนและคุ้มครองฐานันดรทาส
ในสังคมหรือจะพูดในทางกลับกันแล้วก็คือว่าเป็นการให้สิทธิทางกฎหมายแก่ทาสที่เหนือกว่าเสรี
ชนนั่นเอง ในความเห็นของท่านเมาดูดีข้อกฎหมายดังกล่าวนี้มีขึ้นจากเหตุผลที่ว่าสตรีไทนั้นได้รับ
การคุ้มครองทางสังคมที่เหนือกว่าทาสหญิงอยู่แล้ว⁹⁶ ข้อกฎหมายของอิสลามประการนี้จึงพยายาม
จะถ่วงดุลความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่บ่อยครั้งกฎหมายที่ไร่น้ำยาบนโลกนี้มักจะถือโทษเอาความ
ได้เพียงแค่คนต่ำต้อยในสังคมเท่านั้น และแม้ว่าทาสหญิงผู้นั้นจะเป็นทาสเลวที่ทำผิดประเวณี
ซ้ำซากกฎหมายอิสลามก็เปิดทางแก้ปัญหาเพียงแค่การขายพวกนางเสีย ดังมีหะดีษที่ระบุว่า
ท่านนบีกล่าวว่า

⁹⁵ Abdurrahman I Doi. *Shariah The Islamic Law*. P.239

⁹⁶ เมาลานา ซัยยิดอับดุลอะลาเมาดูดี. *อ้างแล้ว*. หน้า 338

إذا زنت الأمة فاجلدوها ثم إذا زنت فاجلدوها ثم إذا زنت فاجلدوها في الثالثة أو الرابعة بيعوها ولو بضعفیر

“เมื่อทาสหญิงทำผิดประเวณีก็จงเชี่ยนเธอ หากละเมิดอีกก็จงเชี่ยนอีกหากละเมิดอีกเป็นครั้งที่ 3 ก็จงเชี่ยนอีก หากละเมิดอีกเป็นครั้งที่ 4 ก็จงขายนางไปเสีย แม้จะได้ราคาเพียงเชือกที่ทำจากผมก็ตาม(ราคาน้อยนิด)”⁹⁷

นอกเหนือไปจากบริบทของการลงโทษแล้ว ในด้านพฤติกรรมด้านการแต่งกาย กฎหมายอิสลามก็ยังผ่อนปรนให้แก่ทาสหญิงกว่าเสรีชนอยู่มาก เพราะในกรณีของเสรีชนนั้นกฎหมายอิสลามได้สั่งใช้พวกนางอย่างเข้มขันถึงการสวมใส่ฮิญาบและส่งเสริมในเรื่องการปิดหน้าแก่พวกนาง อย่างไรก็ตามในกรณีของทาสหญิงนั้นการสวมฮิญาบของนางนั้น “ไม่ว่าฮิญาบ” สำหรับนาง โดยนางสามารถที่จะเปิดเผยเส้นผมของนางแก่ผู้อื่นได้ ดังหะดีษที่เป็นหลักฐานของเรื่องนี้ความว่า

عن أنس رضي الله عنه قال أقام النبي صلى الله عليه وسلم بين خيبر والمدينة ثلاثا يبنى عليه بصفية بنت حيي فدعوت المسلمين إلى وليمته فما كان فيها من خبز ولا لحم أمر بالأنطاع فألقى فيها من التمر والأقط والسمن فكانت وليمته فقال المسلمون إحدى أمهات المؤمنين أو مما ملكت يمينه فقالوا إن حجبها فهي من أمهات المؤمنين وإن لم يحجبها فهي مما ملكت يمينه فلما ارتحل وطى لها خلفه ومد الحجاب بينها وبين الناس

“จากอนัสบินมาลิกเล่าว่า ท่านนบี ศ็อลย ได้หยุดพักค้างแรมสามวันระหว่างเดินทางจากคอยบ์รไปมะดีนะฮ์ ท่านได้อยู่ร่วมกันฉันท์สามี-ภรรยา กับซอฟียะฮ์อย่างสมบูรณ์(หลังจากแต่งงานแล้ว) ฉันเองได้ทำหน้าที่เชิฏมุสลิมทั้งหลายมาร่วมงานฉลองแต่งงานของท่านนบี ในงานมีทั้งขนมปังและเนื้อ ท่านสั่งให้คลี่ผ้าหน้าออก ตั้งอินทผาลัม เนยแห้งและเนยเหลวซึ่งก็คือกระบวนการเฉลิมฉลองแต่งงานของท่านรอซูล ศ็อลย บรรดามุสลิมต่างกล่าว(ด้วยความประหลาดใจ)ว่านางเป็นหนึ่งในภรรยาของท่านนบี หรือว่าเป็นเพียงทาสในปกครองของท่านรอซูล พวกเขาจึงตั้งข้อสังเกตว่าหากท่านรอซูลว่าหากท่านรอซูลไม่สั่งให้เธอปิดม่านกันแล้วเธอก็เป็นเพียงทาสในปกครองของท่าน ดังนั้นเมื่อท่านรอซูลออกเดินทาง(จากที่พักแรม)ท่านรอซูลได้ให้เธอนั่งอยู่ข้างหลังท่านในอุรุตัวเดียวกันและทำม่านกันระหว่างนางซอฟียะฮ์กับประชาชนทั่วไป(แสดงว่าเธอคือภรรยา)”⁹⁸

⁹⁷ ศอฮิฮุอัล-บคอรี. หมายเลขหะดีษ : 2417.

⁹⁸ ศอฮิฮุอัล-บคอรี. กิตาบุอนนิกาฮ์. หมายเลขหะดีษ : 4797

จากหะดีษต้นนี้ท่านหญิงซอฟียะฮฺหนึ่งในภรรยาของท่านนบี ศ็อลฯ ซึ่งกำลังเป็นที่เข้าใจ (ผิด) ในหมู่ซอฮาบะฮฺขณะนั้นว่านางเป็นทาสของท่านนบีแต่ก็ได้รับการแก้ไขความเข้าใจก็โดยอาศัยจากการปิดกั้นผ่านนางเป็นตัวพิจารณา อย่างไรก็ตามพึงทราบไว้ ณ จุดนี้ว่าการผ่อนปรนในเรื่องฮญาบแก่ทาสหญิงในข้อกฎหมายอิสลามนั้นมิได้หมายความว่าอิสลามมีเป้าประสงค์ที่จะสร้างความต่างทางชนชั้นระหว่างเสรีชนกับทาสแต่อย่างใดไม่ เพราะหลักฐานที่เราได้ยกไปก่อนหน้านี้บ่งชี้แก่เราอย่างชัดเจนแล้วว่ากฎหมายอิสลามเน้นย้ำถึงความเสมอภาคในเรื่องการแต่งกายระหว่างทาสกับนายของเขาอยู่เสมอ คนบางพวกเช่นรอฟีฎะฮฺจะฮฺยอมใครง่ายๆ ได้พยายามร่วมมือกับศัตรูอิสลามด้วยการสรรหาหะดีษอุปโลกน์มาป้ายสีแก่ท่านอุมัรฺอิบน์ค็อฏฏอบว่าท่านได้แสดงออกถึงความโหดร้ายและถือชนชั้นกันระหว่างเสรีชนกับทาสด้วยการเขียนตีทาสหญิงที่สวมใส่ฮญาบและบังคับพวกนางให้ถอดฮญาบออก ความอคติซึ่งซึ่งได้ทำให้พวกเขายกหะดีษมาบทหนึ่งซึ่งมีเนื้อหาความว่า

عن المسيب بن دارم قال : رأيت عمر وفي يده درة فضرب رأس أمة حتى سقط القناع عن رأسها ، قال : فيم الأمة تشبه بالحرّة :

“จาก**มุสัยฺยับบินดาร์อัม**กล่าวว่า ฉันเห็นอุมัรฺถือแล้ไว้ในมือของเขาและทำการเขียนไปที่ศีรษะของนางทาสจนกระทั่งผ้าคลุมศีรษะของนางได้หลุดออกจนสามารถเห็น(ผมของ)นางได้ และอุมัรฺกล่าวขึ้นว่า ทำไมทาสจึงริอาจมาแต่งกายเฉกเช่นที่สตรีไทแต่งกายได้”

หะดีษนี้บันทึกไว้ใน **เตาะบะกะออตอัลกูบรอ**ของท่านอิบนุสะฮฺอฺ เล่ม 7 หน้า 127, **กัษัษ อัลอุมมัล** หะดีษที่ 41928, **ตารีคดิมชุก** เล่ม 58 หน้า 191

สายรายงานต้นนี้เป็นสายรายงานไม่ศอฮฺฮฺจากสาเหตุที่ว่ามุสัยฺยับบินดาร์อัมผู้รายงานหะดีษต้นนี้เป็นบุคคลที่ไม่เป็นรู้จักทั้งตัวตนและสถานภาพในการรายงานหะดีษของเขา ดังนั้นจึงเป็นผลให้หะดีษต้นนี้ไม่มีความถูกต้องแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามหากเราทบทวนว่าหะดีษต้นนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องนั้นก็อาจหมายความว่าท่านอุมัรฺไม่อนุญาตให้สตรีทาสซึ่งไม่ใช่มุสลิมมาสวมใส่ผ้าคลุมศีรษะซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของสตรีมุสลิมผู้ศรัทธาเพื่อป้องกันความสับสนในการพิจารณาว่าคนใดคือมุสลิมและคนใดเป็นทาส

ในด้านการประพฤติปฏิบัติศาสนกิจ บุคคลผู้เป็นทาสก็จะได้รับผลบุญตอบแทนในความจริงใจของเขาเป็น 2 เท่าจากเสรีชนดังหะดีษความว่า

عن أبي موسى رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال المملوك الذي يحسن عبادة ربه
ويؤدي إلى سيده الذي له عليه من الحق والنصيحة والطاعة له أجران

“จากอนุญาเถาว่า ท่านนบี ศ็อลฯ กล่าวว้าสำหรับทาสที่ท้อบาศะสุต่อพระเจ้าอย่างดี
และปริงการตามภาระหน้าที่และเชือฟังนาย ย่อมได้รับการตอบแทนเป็นสองเท่า”⁹⁹

หะดีษดังกล่าวได้ระบุถึงสิทธิผลบุญที่ทาสจะได้รับเหนือกว่าเสรีชน ผลจากคำสอนเหล่านี้นี้
ได้ส่งผลกระทบต่อความปรารถนาอิฉาในความคิดที่เสรีชนมีต่อทาส ดังที่ข้าฯ ได้ยกตัวอย่างไปในตอนต้น
ของหนังสือแล้วว่าแม้กระทั่งท่านอนุสุรียะเราะฮ์เองก็ยังสามารถล้นว้าจว้าท่านอยากจจะตายใน
สภาพของการเป็นทาส คำสอนของอิสลามข้อนี้จะต้องไม่ถูกตีความอย่างผิดๆว้าเป็นเล่ห์เพทุบาย
ทางศาสนาที่จะอ้ารงการมีอยู่ของทาสในสังคมโดยเอาเรื่องผลบุญทางศาสนามาหลอกลวงเพื่อ
สนองต่อการกดขี่ทางสังคม เพราะในกฎหมายอิสลามนั้นมิบัญญัติส่งเสริมและผลบุญอันมากมาย
จากความประเสริฐของการปล่อยทาสที่เสรีชนพึงกระทำอยู่แล้ว อีกทั้งผู้เป็นนายเองก็จำต้องได้รับ
การไต่สวนถึงความผิดที่ตนเองจะได้รับหากพวกเขามักง่ายหรือสะเพร้าในการดูแลทาสในอำนาจ
ของพวกเขา

ข้อกฎหมายอีกประการหนึ่งที่อิสลามได้ให้สิทธิแก่ทาสอย่างเสมอภาคกับเสรีชนก็คือทาส
นั้นสามารถที่จะเป็นพยานในศาลได้ไม่ว้าทาสผู้นั้นจะเป็นทาสชายหรือทาสหญิง

قال أنس : شهادة العبد جائزة إذا كان عدلا وأجازها شريح ، وزرارة بن أوفى ، وقال ابن سيرين :
شهادته جائزة إلا العبد لسيده . وأجازها الحسن ، وإبراهيم في الشيء التافه . وقال شريح : كلكم بنو
عبيد وإماء .

“ท่านอะนัสบินมาลีกกล่าวว่า การเป็นพยานของทาสนั้นคือสิ่งที่ถูกอนุญาต ตราบใดที่ทาสผู้นั้น
เป็นบุคคลผู้ทรงความยุติธรรม และท่านท่านสุรียะฮ์และสุรอเราะฮ์บินอบีอาฟาก็ได้ยอมรับใน
หลักการเดียวกันนี้ และท่านอิบนุซุรีนกล่าวว่า ทาสสามารถเป็นพยานได้เว้นแต่คดีของนายตนเอง
เท่านั้นที่ถูกห้าม ส่วนท่านอัลหะซันและท่านอิบรอฮีมก็ยอมรับการเป็นพยานของทาสเพียงแต่ต้อง
เป็นกรณีของคดีความเล็กน้อยๆ และสุรียะฮ์กล่าวว่าเพิ่มว้าพวกเขาท่านทุกคนล้วนแล้วแต่เป็นบุตรของ
ทาสหญิงและชายทั้งสิ้น”¹⁰⁰

⁹⁹ พัตสุลบารียัษ. กิตาบุลอิตก. หมายเลขหะดีษ : 2413

¹⁰⁰ อัลสุนนัลอ์ลกุบรอ. หมายเลขหะดีษ : 19993

จากความเห็นของบรรดาซอฮาบะฮ์เหล่านี้ เข้าใจได้ว่าในกรณีพิพาทซึ่งต้องขึ้นศาลนั้น บรรดาทาสจะมีสิทธิในการเป็นพยานต่อจำเลยเช่นเดียวกับเสรีชนทุกประการทั้งนักวิชาการข้างต้น ทั้งหมดนั้นก็ล้วนแล้วแต่เป็นวงศ์วานทาสมาก่อนทั้งสิ้น พิสูจน์ให้เห็นถึงพื้นที่ของความเป็นนักวิชาการซึ่งเปิดกว้างแก่พวกทาสด้วยเช่นกัน

ทาสกับการปฏิวัติทางจักรวาลวิทยาของอิสลาม

การมาของอิสลามในคาบสมุทรอาระเบีย นอกจากหลักคำสอนจะเป็นการปฏิวัติความเลื่อมทรมทางสังคมด้วยเรื่องของทาสแล้ว ที่ไปไกลกว่านั้นคือการที่อิสลามได้ปฏิวัติโลกทัศน์อันบิดเบี้ยวทางดาราศาสตร์ที่มนุษย์ยุคอดีตผู้จมปลักอยู่กับไสยศาสตร์และโหราศาสตร์ได้หลงมกมายอยู่กับมันมาเป็นเวลาช้านาน

หนึ่งในปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่ฉายภาพความโง่เขลาของอารยธรรมมนุษย์ในยุคอดีตก็คือปรากฏการณ์ที่เราเรียกกันว่า สุริยุปราคาและจันทรุปราคา อันเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดความมืดมัวหมองไปทั่วทุกหย่อมหญ้า ในดินแดนของชาวจีนโบราณพวกเขาเชื่อกันอย่างมกมายว่า ปรากฏการณ์ทั้งสองเกิดขึ้นจากการที่เทพเจ้ามังกรได้กลืนดวงอาทิตย์ไว้เพื่อเป็นการรักษาหรือทำนุบำรุง ในขณะที่พวกเขารับในสมัยของท่านนบี คือลข เองก็มีความเชื่อว่าปรากฏการณ์ดังกล่าวคือความผัวผวนทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นจากการตายของบุคคลผู้ศักดิ์สิทธิ์หรือบุคคลที่มีบารมีสำคัญต่อคนในสังคม ความเชื่อผิดแผกดังกล่าวปรากฏขึ้นในปีที่ 10 ของฮิจเราะฮ์ศักราชเมื่อปรากฏว่าในปีนี้ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติประเภทนี้ได้อุบัติขึ้นพร้อมๆกับการตายของอิบรอฮีมบุตรของท่านนบี คือลข ประชาชนต่างพากันเข้าใจไปว่าการตายของอิบรอฮีมบุตรของท่านนบี คือลข นั้นจะเป็นผลให้ธรรมชาติเกิดความผัวผวนขึ้น และแน่นอนที่สุดหากท่านรอซูลของเราเป็นหนึ่งในบรรดาศาสดาเทียมที่ไม่ได้มาจากพระเจ้า ท่านก็จะต้องฉวยโอกาสจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาตินี้เพื่อเสริมสร้างความศักดิ์สิทธิ์ของตนเองอย่างแน่อน แต่กลับไม่ได้เป็นเช่นนั้น ท่านรอซูลผู้เป็นศาสนทูตของพระเจ้าที่แท้จริงได้ปฏิวัติทางจักรวาลวิทยาด้วยการยกเลิกคำอธิบายในเชิงไสยศาสตร์เหล่านี้ ดังปรากฏในการบันทึกของท่านอิมามบุคอรีในหนังสือ ศอฮียุ ของท่านท่านนบีได้กล่าวหักล้างความเชื่อมกมายเหล่านี้ว่า

“อุปราคาของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์นั้นมิได้เกิดขึ้นจากการตายของมนุษย์แต่อย่างใด มันทั้งสองเป็นเพียงแค่สัญญาณที่ได้ถูกมอบแก่มนุษย์โดยพระเจ้า เมื่อพวกท่านพบเจอมัน

ท่านควรจะทำการละหมาด, สรรเสริญพระองค์และขอความเมตตาและความจำเริญจากพระองค์ตลอดจนการมอบบางสิ่งในกุศลธรรม”¹⁰¹

ความเฉียบแหลมแห่งแบบอย่างของท่านศาสนทูตนั้นยังไปไกลกว่านั้น เพื่อเป็นการทลายความมกมายในจิตใจมนุษย์อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ท่านรอซูลได้สั่งใช้ให้มวลมุสลิมทำการปลดปล่อยทาสให้เป็นไทในยามที่เกิดอุปราคาเหล่านี้ขึ้นมา อันนับว่าเป็นการปฏิบัติทางจักรวาลวิทยาของมนุษยสมัยนั้นโดยเชื่อมโยงความมกมายของพวกเขาไปสู่การปลดปล่อยอิสรภาพของทาสทั้งหลาย เป็นการวางหมากในการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างสังคมและวัฒนธรรม การปลดปล่อยทาสให้เป็นไทจึงเป็นอนุสรณ์แห่งการปลดปล่อยความเข้าใจทางจักรวาลเชิงไสยศาสตร์ที่มนุษย์ยุคสมัยอดีตได้เข้าใจกัน ดังรายงานที่ศอฮ์ฮุคความว่า

عن أسماء بنت أبي بكر رضي الله عنهما قالت أمر النبي صلى الله عليه وسلم بالعتاقة في كسوف الشمس تابعه علي عن الدراوردي عن هشام

“จากอัสมาอ์บุตรของอับบักกร เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลฯ ได้สั่งให้ปลดปล่อยทาสในขณะที่เกิดสุริยคราส”¹⁰²

عن أسماء بنت أبي بكر رضي الله عنهما قالت كنا نؤمر عند الخسوف بالعتاقة

“จากอัสมาอ์บุตรของอับบักกร เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลฯ ได้สั่งให้ปลดปล่อยทาสในขณะที่เกิดจันทรคราส”¹⁰³

ทาสกับสิทธิแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ

ดังที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้นๆของหนังสือแล้วว่าธุรกิจการค้าประเวณีด้วยทาสหญิงนั้นเป็นหลักปฏิบัติของพวกยุโรปคริสต์เตียนในการสร้างความมั่งคั่งแก่พวกเขามาโดยตลอด แม้กระทั่งทุกวันนี้พวกเขาก็ยังแปรสภาพของสตรีที่เป็นเสรีชนไปสู่ความเป็นทาสสาวได้อย่างไร้ยางอาย ธุรกิจ

¹⁰¹ หนังสือ พัตฮุลบารีย์ เล่ม 2 หน้า 424 อ้างถึงใน Maulana Wahiduddin Khan. Woman Between Islam and Western Society. P. 18-19

¹⁰² ศอฮ์ฮุอัล-บุคอรี. หมายเลขหะดีษ : 2383

¹⁰³ ศอฮ์ฮุอัล-บุคอรี. หมายเลขหะดีษ : 2384

โสเภณีที่เฟื่องฟูขึ้นในยุโรปคือผลจากวัฒนธรรมทาสโสเภณีของพวกเขาที่ฝังรากลึกมาอย่างช้านาน

ในหลักการของอิสลาม ทาสหญิงมีสิทธิมนุษยชนทุกประการเช่นเดียวกับสตรีไทอื่นๆ ความปรารถนาที่จะรักษาพรหมจรรย์ของตนหรือความมั่งหวังที่จะเป็นของชายใดคนหนึ่งที่เป็นสามีของนางนั้นคือสิ่งที่กฎหมายอิสลามปกป้องมาตลอด การบีบบังคับทาสหญิงให้ขายตัวเพื่อผลประโยชน์ทางการค้าหรือแม้กระทั่งการข่มขืนรังแกทางเพศต่อนางล้วนแล้วแต่ขัดแย้งกับข้อกำหนดของอิสลามทั้งสิ้น เกี่ยวกับเรื่องนี้อัลกุรอานได้อรรถาธิบายไว้ว่า

وَلَا تُكْرَهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَعُوا عَرْضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ

“และพวกเจ้าอย่าบังคับบรรดาทาสีของพวกเจ้าให้ผิดประเวณี หากนางประสงค์จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่พวกเจ้าต้องการผลประโยชน์แห่งการดำรงชีวิตในโลกนี้ และผู้ใดบังคับพวกนางเช่นนั้น ดังนั้นหลังจากการบังคับพวกนาง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ (24:33)

มีปรากฏหะดีษที่เข้ามาขยายถึงความเป็นมาของโองการนี้ไว้ว่า

يقول جاءت مسكينة لبعض الأنصار فقالت إن سيدي يكرهني على البغاء جابر بن عبد الله
فنزل في ذلك ولا تكرهوا فتياتكم على البغاء

ญาบิร อิบนิอับดุลลอฮ์กล่าวว่า “มุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลาม ได้มาหาฉันพร้อมกับกล่าวว่า นายของฉันบังคับขู่เข็ญฉันให้กระทำการอันผิดประเวณี(ขายตัว) หลังจากนั้นโองการดังกล่าวนี้จึงได้ถูกประทานลงมาความว่า “และพวกเจ้าจงอย่าบังคับบรรดาทาสีของพวกเจ้าให้ผิดประเวณี หากนางประสงค์จะอยู่อย่างบริสุทธิ์” (24:33)¹⁰⁴

ท่านอนูมัศฮุด อัลอันศอรีย์กล่าวว่า

عن أبي مسعود أن النبي صلى الله عليه وسلم نهى عن ثمن الكلب ومهر البغي وحلوان الكاهن

“ท่านรอซูลได้สั่งห้ามการรับรายได้ของการขายสุนัข,รายได้จากโสเภณีและรายได้จากโหราศาสตร์”¹⁰⁵

¹⁰⁴ สุนันอบูดาวูด. กิตาบอัลญะลาละ. หมายเลขหะดีษ : 2311

¹⁰⁵ สุนันอับนิมาญะฮ์. หมายเลขหะดีษ : 2159

จากโองการและหะดีษดังกล่าว สรุปได้ว่าอิสลามได้สั่งห้ามอย่างชัดเจนถึงการ “ล่วงละเมิดทางเพศ” ต่อทาสหญิงไม่ว่าจะเป็นการบีบบังคับทางเพศต่อนางเพื่อการค้าหรือรูปแบบใดๆก็ตามแต่ ทั้งนี้ก็เพื่อป้องกันสิทธิและความประสงค์ของทาสหญิงในการรักษาพรหมจารีของนางด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้สองนักปราชญ์ด้านอรรถคดีและนิติศาสตร์ผู้ปรารถนาดีของโลกอิสลามชนิดหาคนเทียบมิได้อย่างท่านอิมามมาลิกและอิมามชาฟีอีย์ต้องตัดสินใจว่าการข่มขืนทาสหญิงคือการกระทำที่จำต้องได้รับโทษ

ท่านอิมามมาลิกกล่าวว่า

الامر عندنا في الرجل يغتصب المرأة بكرة كانت أو ثيبا : أنها إن كانت حرة : فعليه صداق مثلها , وإن كانت أمة : فعليه ما نقص من ثمنها , والعقوبة في ذلك على المغتصب , ولا عقوبة على المغتصبة في ذلك كله

“ในทัศนะของเราผู้ชายที่ข่มขืนสตรีโดยไม่คำนึงถึงว่านางคือผู้บริสุทธิ์หรือไม่ หากว่านางเป็นหญิงไท ชายผู้ข่มขืนนางต้องจ่ายค่าสินสอดให้เท่ากับหญิงอื่นที่มีฐานะเท่ากับนาง และหากนางเป็นหญิงทาส ชายผู้ข่มขืนต้องจ่าย เพื่อชดใช้เกียรติ และคุณค่าที่ได้สูญเสียไปจากนาง ส่วนการลงโทษจะต้องถูกบังคับใช้แก่ชายผู้ข่มขืน และไม่มีการลงโทษแก่สตรีผู้ถูกข่มขืนไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม”¹⁰⁶

ท่านอิมามชาฟีอีย์กล่าวว่า

وإذا اغتصب الرجل الجارية ثم وطئها بعد الغصب وهو من غير أهل الجهالة أخذت منه الجارية والعقر وأقيم عليه حد الزنا

“หากชายได้ครอบครองทาสหญิงด้วยการใช้กำลัง (เข้าครอบครอง) และต่อมาได้ร่วมประเวณีกับทาสหญิงหลังจากได้รับตัวนางมาด้วยการบีบบังคับใช้กำลัง และหากว่าชายผู้นั้นไม่ถูกแก้ต่าง(ในการกระทำของเขา)ด้วย(เหตุผลของ)ความอวิชชา(ในทางกฎหมายของอิสลามประการนี้) ดังนั้นเขาจะไม่มีสิทธิเป็นนายของทาสหญิงผู้นี้อีก เขาจะต้องถูกบังคับให้จ่ายค่าชดเชยและจะต้องยอมรับการลงโทษสำหรับเพศสัมพันธ์ต้องห้ามของเขา”¹⁰⁷

นี่คือหลักกฎหมายอันแท้จริงของอิสลามที่ผ่านการวินิจฉัยของสองนักนิติศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ในโลกอิสลามผ่านองค์ความรู้ด้านอิสลามอย่างรอบด้าน มิใช่สักแต่อ่านแม่บทหะดีษอย่าง

¹⁰⁶ อัล-มุวัตฏะอ์. เล่ม 2 หน้า 734. หมายเลขหะดีษ : 1412

¹⁰⁷ อัลอุม. เล่ม 3 หน้า 253.

นาย แชม แชมมุน กระทำอยู่แล้วจากนั้นจึงมาทักทักขยายความจนเข้ารกเข้าพงไปในที่สุด เห็นอย่างนี้ก็อยากจะแทรกแผ่นดินมุดแทนเจ้าพวกนักบูรพาคดีเหล่านั้นเสียจริงๆ ก็มีอย่างไหนกัน โฆษณากันเสียดิบตีว่าเป็น “มวยสากล” แต่พอขึ้นยกชกสังเวียนคราบของ “มวยวัด” ดีๆ ก็หลุด ล่อนจ้อนมาให้เห็นอย่างน่าเวทนา

สมควรที่จะกล่าวไว้ว่าการวินิจฉัยของท่านอิมามทั้ง 2 นั้นวางอยู่บนแบบอย่างแห่งการกระทำของบุรุษที่ชาวมุสลิมยกย่องเมียมองว่าประเสริฐมากกว่าใครเพื่อนแล้วในประชาชาตินี้ร้องจากท่านศาสนทูต และท่านอุมัร ซึ่งก็คือท่านอุมัร อิบนิค็อตตอบ จากหะดีษชอเฮียฮุบหนี่

أَخْبَرَنَا أَبُو الْحُسَيْنِ بْنُ الْفَضْلِ الْقَطَّانُ أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ بْنُ دُرْسُوتٍ حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ سُفْيَانَ حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ الرَّبِيعِ ح وَأَخْبَرَنَا أَبُو نَصْرِ بْنُ قَتَادَةَ أَخْبَرَنَا أَبُو الْفَضْلِ بْنُ حَمِيرٍ أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ الرَّبِيعِ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ عَنْ كَهْمَسٍ عَنْ هَارُونَ بْنِ الْأَصَمِّ قَالَ : بَعَثَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ فِي جَيْشٍ فَبَعَثَ خَالِدٌ ضِرَارَ بْنَ الْأَزْوَْرِ فِي سَرِيَّةٍ فِي خَيْلٍ فَأَعَارُوا عَلَى حَيٍّ مِنْ بَنِي أَسَدٍ فَأَصَابُوا امْرَأَةً عَرُوسًا جَمِيلَةً فَأَعْجَبَتْ ضِرَارًا فَسَأَلَهَا أَصْحَابَهُ فَأَعْطَوْهَا إِيَّاهُ فَوَقَعَ عَلَيْهَا فَلَمَّا قَفَلَ نَدِمَ وَسَقَطَ فِي يَدِهِ فَلَمَّا دُفِعَ إِلَى خَالِدٍ أَخْبَرَهُ بِالَّذِي فَعَلَ قَالَ خَالِدٌ فَإِنِّي قَدْ أَحْزَنْتُهَا لَكَ وَطَيَّبْتُهَا لَكَ قَالَ لَا حَتَّى تَكْتُبَ بِذَلِكَ إِلَى عُمَرَ فَكَتَبَ عُمَرُ أَنْ أَرْضَخَهُ بِالْحِجَارَةِ فَجَاءَ كِتَابُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَقَدْ تُوِّقِيَ فَقَالَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُخْرِىَ ضِرَارَ بْنَ الْأَزْوَْرِ

ฮารูน บิน อัลอะศีม กล่าวว่ : ท่านอุมัรอิบนิค็อตตอบ รอฎิฯ ได้ส่งคอลิดบินวะลีดเข้า ร่วมในกองทัพ ดังนั้นคอลิดจึงได้ส่งฎิรอร บินอัลอัศวัร เข้าร่วมในกองทหารม้าและพวกเขาได้บุกรุก เข้าไปในบริเวณที่เป็นเขตแดนของเผ่าบนีอะสาด พวกเขาได้จับเจ้าสาวผู้เลอโฉมผู้หนึ่งมา ฎิรอร หลงใหลในตัวเธอดังนั้นเขาจึงขอให้เพื่อนๆของเขามอบนางคนนีให้ตัวเขาซึ่งพวกเขาก็ยินยอม ต่อมาเขาได้ร่วมรักกับนางผู้นี้และเมื่อเสร็จสิ้นกามกิจแล้ว ฎิรอร ก็รู้สึกสำนึกผิดเขาจึงเข้าไปหาคอลิดและปรับทุกข์กับเขาถึงความผิดดังกล่าว คอลิดได้กล่าวว่า “ฉันอนุมัติแก่ท่านและได้ทำให้มันเป็น ที่หะลาลแก่ท่าน” แต่ฎิรอรได้กล่าวว่า “ไม่! จนกว่าท่านจะเขียนจดหมายแจ้งเรื่องนี้รายงานไป ยังท่านอุมัร (พวกเขาจึงเขียนไป) และอุมัรก็ตัดสินมาว่า ฎิรอร จะต้องถูกขว้างด้วยก้อนหิน (ประหารชีวิต)!! ในขณะนั้นจดหมายการตัดสินของท่านอุมัรได้ถูกส่งมาและฎิรอรก็ได้ตายไป เสียก่อน (คอลิด) จึงกล่าวว่าพระองค์อัลลอฮฺทรงไม่ประสงค์ให้เกิดความอับยศ(แก่ฎิรอรที่จะต้อง ถูกประหารเช่นนั้น)¹⁰⁸

ดังนั้นมันย่อมเป็นการไม่ประเทืองแต่ปัญญาของผองวิญญูชนเลยหากเขาจะนึกคิดไปว่า อิสลามคือศาสนาที่ “ไฟเขียว” ในการข่มขืนทาสหญิงหรือลดค่าของนางลงให้เป็นเพียงแค

108
สุนันอัลกุบรอ. หมายเลขหะดีษ : 18685

นางบำเรอ!! ทั้งที่หลักฐานอันชัดแจ้งและความเข้าใจของปราชญ์กัลยาณชนแห่งอิสลามมิได้เข้าใจเช่นนั้นแต่อย่างใดเลย ปัญหาทั้งหมดทั้งหลายอันปรากฏจนก่อให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์อิสลามว่าเป็นศาสนาชั่วร้ายที่เปิดทางให้การข่มขืนสตรีในทุกครั้งที่มีการทำสงครามนั้นเกิดขึ้นจากการอ่านโองการอัลกุรอานไม่เข้าใจของคนส่วนใหญ่ที่มีใช้มุสลิม คนเหล่านี้ได้อ่านพบโองการที่อิสลามอนุมัติสิทธิของทหารมุสลิมในการหลับนอนกับทาสหญิงที่ได้จากเชลยในสงครามจึงทึกทักไปในตัวแล้วว่ากระบวนการดังกล่าวนี้คือการข่มขืนเพราะภาพแห่งจากการข่มขืนเชลยหญิงในหน้าประวัติศาสตร์สงครามของมนุษยชาติได้ก่อจินตภาพอันเปี่ยมเบนในการเข้าใจอัลกุรอานโองการดังกล่าว สิ่งแรกที่ต้องควรเน้นย้ำให้มีการนิยามขึ้นมาใหม่ก่อนก็คือคำว่า “ข่มขืน” หมายความว่าอย่างไร แน่ชอนในหลักความเข้าใจทั่วไปแล้วการข่มขืนหมายถึงการที่บุรุษเพศและสตรีร่วมประเวณีกันในสภาพที่ฝ่ายหญิงไม่เต็มใจและได้รับการข่มขืนใจจากฝ่ายชายด้วยพลละกำลังที่เหนือกว่า แต่ในกรณีของการหลับนอนกับเชลย-ทาสหญิงตามที่อิสลามได้อนุมัติไปนั้นหาใช่ลักษณะวิธีดังกล่าวนี้!!? ฐานปัญหาของเรื่องทั้งหมดที่ก่อให้เกิดความเข้าใจที่สับสนเหล่านี้เกิดจากแว่นตาแห่งยุคสมัยใหม่ที่มองไปยังสภาพความสัมพันธ์ทางเพศในยุคอดีต มนุษย์เราทุกวันนี้ต่างเกิดมาในสภาพที่โลกปราศจากชนชั้นทาสและรังเกียจการมีทาสอย่างสุดซึ้งหัวใจ ในขณะที่คนยุคอดีตนั้นการมีทาสคือปกติวิสัยของสภาพสังคมโลก นั่นก็เพราะว่ามาตรฐานในการกำหนดกรอบเกณฑ์ทางศีลธรรมของคนยุคปัจจุบันกับยุคอดีตแตกต่างกันมาก เมื่อพบการพูดถึงกฎหมายทาสในอิสลามคนยุคปัจจุบันจึงมักเผลอใจไปว่าอิสลามสนับสนุนเรื่องทาส อิสลามสนับสนุนการข่มขืนสตรีทาส!!

ในความเป็นจริงแล้วการที่อิสลามอนุมัติให้ทหารมุสลิมสามารถหลับนอนกับหญิงทาสจากเชลยศึกได้นั้นมิได้หมายความว่ามันเป็นรูปแบบสัมพันธ์ทางเพศของการข่มขืน แต่เราจำต้องรับทราบว่าธรรมเนียมการนำเชลยศึกมาเป็นทาสในอดีตนั้นคือเรื่องปกติที่มีมาก่อนอิสลามนับพัน ๆ ปี อิสลามมิได้เริ่มต้นมันเพียงแค่ว่าเพื่อจัดการระบบดังกล่าวให้มิชอบเขตที่ดีขึ้นและพยายามหาทางกำจัดมันเท่านั้น กล่าวคือในการทำสงครามนั้นเมื่อผู้หญิงถูกจับแล้วโดยปกติจะถูกแบ่งให้ทหารมุสลิมแต่ละรายไปในฐานะเชลยศึกเพื่อนำไปเป็นทาสตามธรรมเนียมปกติของชนยุคอดีต ซึ่งการที่มุสลิมคนหนึ่งได้เชลยใดมาเขาย่อมเป็นนายทาสของเชลยผู้นั้นและมีสิทธิที่จะมีเพศสัมพันธ์กับนางได้ แต่ทั้งนี้ความสัมพันธ์ทางเพศดังกล่าวก็ต้องได้รับการยินยอมจากตัวนางด้วยความเต็มใจด้วยหาใช่การบีบบังคับขึ้นใจนางก็หาไม่ นายทหารมุสลิมจะต้องให้เกียรตินางและไม่สามารถบังคับตบตีใช้กำลังเพื่อร่วมเพศกับนางได้หากนางไม่ยินยอม แต่หากนางยินยอมด้วยความเต็มใจถือว่าทั้งสองสามารถร่วมหลับนอนกันได้โดยไม่จำเป็นต้องแต่งงานเพราะถือว่านายทาสมีสิทธิความเป็นเจ้าของโดยคุษฎ์ต่อนางแล้ว ในอิสลามการแต่งงานนั้นกระทำขึ้นกับหญิงไทที่เรา “ไม่มีสิทธิเหนือนาง” เพื่อเป็นแบบแผนในการตกลงปลง

ใจร่วมใช้ชีวิตกันฉันท์สามีภรรยาเท่านั้น แต่กรณีของทาส นายทาสถือว่ามีสิทธิเหนือทาสหญิงของเขาแล้วหากนางประสงค์จะใช้ชีวิตฉันท์สามีภรรยากับนายทาสซึ่งกรณีเช่นนี้แหละที่อิสลามได้อนุมัติให้ทั้งสองปลงใจกันได้โดยไม่ต้องแต่งงานกันให้เสียเวลา เพราะถือว่านายมีสิทธิของความ เป็นเจ้าของเหนือนางแล้ว แต่ก็นั่นแหละแม้อิสลามจะมองว่านายทาสมีสิทธิความเป็นเจ้าของเหนือนางแล้วก็ตามอิสลามก็ไม่ได้หมายความว่าเจ้าของสามารถกระทำตามใจกับทาสของเขาได้ หากนางไม่ยินยอม และการที่อิสลามอนุมัติให้นายทาสมีสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับนางได้ก็ทำให้เป็น การลดค่าของนางเป็นแค่นางบำเรอ กลับกันการที่นางตั้งครรรค์จะเป็นสื่อช่วยยกระดับของนางให้ เป็นไทตามกฎหมายอิสลามอันเป็นความสัมพันธ์ที่วางอยู่บนความรับผิดชอบของนายทาสต่อตัว นาง มิใช่สัมพันธ์ประหนึ่งหญิงขายตัวไร้ยางอายในยุคทุนนิยมปัจจุบันนี้!! เพราะฉะนั้นโดยสรุป แล้วเชลยหญิงสงครามที่อิสลามอนุมัติจึงมิได้อยู่ในความหมายของการข่มขืนเชลยหญิงแต่อย่างใด หากแต่เป็นสัมพันธ์ด้วยความเต็มใจระหว่างนายทหารมุสลิมที่ได้รับมอบสิทธิกับเชลยหญิงที่ อยู่ในความดูแลของเขา ในขณะที่การข่มขืนนั้นหมายถึงการขืนใจผู้หญิงในทางเพศอย่างไร้ความ รับผิดชอบและขอบเขตที่สุด!!

สถานภาพของทาสหญิงในอิสลาม: ความบิดเบี้ยวในมโนทัศน์ของประชากรโลก

เมื่ออิสลามภายใต้การนำพาของท่านศาสนทูต ศ็อลฯ ได้อุบัติขึ้นบนบรรณพิภพนี้ ระบบ ทาสคือปรากฏการณ์พื้นฐานของสังคมมนุษย์ทั่วโลกซึ่งมีอยู่แต่เดิมหลายศตวรรษก่อนการมาของ อิสลาม ระบบทาสกลับกลายมาเป็นเป้าหลอมแห่งอารยธรรมมนุษย์ยุคอดีตแทบทุกอารยธรรม จนยากเกินที่จะจินตนาการไปว่าอารยธรรมใดบ้างของมนุษย์บนหน้าประวัติศาสตร์ที่จะปลอดจาก สภาพของการกดขี่บีฑาทาส แต่ทั้งที่ระบบสังคมทาสคือความจริงที่สุดแสนจะธรรมดาของอารย ธรรมมนุษย์ในอดีต อิสลามกลับเป็นศาสนาแรกที่คำนึงถึงความเสื่อมโทรมและป่วยไข้ของสังคมที่ เกิดขึ้นจากการกดขี่ทาส อิสลามคำนึงถึงความต้องการของทาสในการได้รับการประกันสิทธิ เสรีภาพและการช่วยเหลือ การมาของอิสลามจึงเป็นแต่เพียงความพยายามที่จะเข้ามาปฏิรูปและ จัดระเบียบสังคมทาสใหม่ด้วยการสอนสั่งวางกฎหมายในการดูแลทาสประหนึ่งเหมือนราวกับทาส เป็นบุคคลที่เป็นไทเช่นมนุษย์คนอื่นๆ แต่ทั้งนี้การมายกเลิกทาสของอิสลามก็ทำให้การใช้วิธีการ ปฏิวัติหรือก่อสงครามปลดแอกทาสด้วยการทำสงครามเช่นฆ่านายทาสอย่างกับที่พวกทาสกระทำ กับนายของตนหลังจากอับราฮัมลินคอล์นได้สั่งยกเลิกทาสในสหรัฐอเมริกา กรรมวิธีของอิสลามใน การแก้ปัญหาสังคมเช่นทาสจะเป็นไปตามขั้นตอนเช่นเดียวกับที่อิสลามมายกเลิกการดื่มสุราก็ เป็นไปตามขั้นตอนเช่นกัน ด้วยการสั่งใช้ให้งดดื่มสุราในช่วงแรกเฉพาะตอนใกล้เวลาละหมาด และ ภายหลังจึงห้ามการดื่มสุราทุกกรณี

ดังนั้นมันจึงเป็นธรรมเนียมของสงครามในยุคอดีตจากทุกอารยธรรมที่จะต้องมีการนำเชลยศึกชายและหญิงไปเป็นทาส ซึ่งอิสลามมิได้เริ่มระบอบดังกล่าวนี้แต่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของนักรบทุกๆพื้นที่มาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานแล้วก่อนการมาของอิสลามด้วยซ้ำ และเมื่ออิสลามอุบัติขึ้นบนหน้าแผ่นดินนี้อิสลามจึงเพียงแค่พยายามที่จะกำจัดธรรมเนียมอธรรมดังกล่าวนี้ที่ละชั้นทีละตอน แต่กระนั้นก็ตามการที่อิสลามอนุมัติให้ทหารมุสลิมนำหญิงเชลยมาเป็นทาสได้ก็หาใช่ว่าอิสลามส่งเสริมระบอบทาสไม่ แต่มันคือความจำเป็นและสามัญสำนึกเบื้องต้นที่มุสลิมจะต้องตอบโต้ฝ่ายศัตรูที่จับชาวมุสลิมไปเป็นทาสในระหว่างสงครามบ้าง ด้วยเหตุนี้มุสลิมในยุคนี้จึงมีความชอบธรรมที่จะจับคนของฝ่ายศัตรูมาเป็นทาสบ้างแลกเปลี่ยนกันบ้าง แต่ถึงแม้จะถูกจับมาเป็นทาสระบอบอิสลามก็ประกันสิทธิแก่พวกเขาไว้อย่างดีงามดังหลักฐานที่ได้กล่าวไปในตอนต้นซึ่งแตกต่างกับฝ่ายตรงข้ามที่จับมุสลิมไปเป็นทาสพร้อมกับกดขี่บีฑาต่าง ๆ นานา แต่ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าเป้าหมายที่แท้จริงของอิสลามวางอยู่บนแผนการที่จะทำลายระบอบทาสเหล่านี้ อิสลามจึงเป็นเพียงศาสนาเดียวที่มีอยู่ที่ได้ประทานกฎหมายอันแยบยลซึ่งจักนำพาไปสู่การกำจัดธรรมเนียมปฏิบัติเหล่านี้ด้วยการอนุมัติให้ทหารมุสลิมสามารถมีสัมพันธภาพกับหญิงทาสเหล่านี้ได้ในรูปแบบของการรับผิดชอบหาใช้การจับคนมาบำรุงบำเรอตามตณหาดังที่คนโง่บางกลุ่มเข้าใจไม่ กล่าวคือการมีเพศสัมพันธ์จำเป็นต้องผ่านการยินยอมจากทาสหญิงดังที่กล่าวไปแล้ว และหากสัมพันธ์ดังกล่าวจะนำพาไปสู่การตั้งครรภ์ของนาง **ตัวนางจะถูกยกระดับและกลายเป็นไทบุตรของนางก็จะเป็นบุตรอันชอบธรรมตามกฎหมายของชายมุสลิมผู้นั้นทุกประการซึ่งสามารถรับมรดกได้เช่นเดียวกับบุตรของภรรยาคนอื่น ๆ** นี่คือการระเบียบที่อิสลามวางไว้ซึ่งไม่ปรากฏในศาสนาและสังคมอื่นใดเลย เพราะในสังคมอื่นๆแม้ว่านางทาสจะถูกนายทาสสนองความใคร่กันปางใดก็ตามนางก็ยังเป็นทาสอยู่วันยังค่ำและบุตรของนางก็จักได้ชื่อว่า “ลูกทาส” ที่ไม่มีสิทธิมีเสียงเช่นเดียวกับบุตรของเมียหลวงรายอื่นๆ ประวัติศาสตร์ราชอาณาจักรไทยจึงไม่เคยปรากฏพบลูกทาสขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์เลย!

แผนการอีกประการหนึ่งที่อิสลามซ่อนเร้นไว้เบื้องหลังการอนุมัติให้ทหารมุสลิมให้นำหญิงเชลยมาเป็นทาสก็เนื่องด้วยผลทางจิตวิทยาที่อิสลามหวังจะให้กลืนอายแห่งอิสลามได้แทรกซึมเข้าสู่หัวใจนางในระหว่างการได้รับการดูแลจากทหารฝ่ายมุสลิม ซึ่งทั้งนี้ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าเมื่อนางถูกจับมาเป็นทาสแต่อิสลามก็สอนสั่งให้นายทาสดูแลนางด้วยการให้เกียรติและเคารพนางอย่างดี นางจะต้องได้รับอาหารและเสื้อผ้าอาภรณ์เช่นเดียวกับที่นายทาสมีอยู่ การสร้างความรู้สึกที่ดีแก่นางเหล่านี้จะเปิดใจไปสู่การเปิดใจของนางและในจังหวะนี้เองที่ทหารมุสลิมจะเริ่มสอนสั่งอิสลามให้แก่นางได้รู้จักเนื่องเพราะเป็นการชี้นำจากท่านนบีแก่ทหารมุสลิมทุกคนายให้กระทำได้ต่อไปนี้แก่ทาสหญิงว่า

من كانت له جارية فعالمها فأحسن إليها ثم أعتقها وتزوجها كان له أجران

“บุคคลผู้มีทาสหญิงในครอบครองก็จงอบรมสั่งสอนให้มีมารยาทที่ดี แล้วปลดปล่อยเธอ
แต่งงานให้เธอ การกระทำเช่นนี้จะได้ผลบุญตอบแทนเป็นสองเท่า”¹⁰⁹

เหล่านี้คือแผนการที่อิสลามได้วางแผนไว้เพื่อนำไปสู่การปลดปล่อยสตรีจากการเป็นทาส
อย่างเป็นระบบขั้นตอน!! หากการเลี้ยงสอนให้ทาสหรือนายทาสมุสลิมเอาเปรียบสตรีทาสด้วย
การขู่ข่มขู่ภัยภัยของนางดังที่พวกคนโศโครพยายามที่จะบิดเบือนมันไม่ เพราะหากมั่นใจว่า
อิสลามมีเป้าประสงค์หมายที่จะให้ทาสมุสลิมและนายทาสทั้งหลาย “เข้มขึ้น” หญิงทาสหรือ
ปฏิบัติกับนางประหนึ่งราวกับเป็นนางบำเรอได้จริงแล้วไซ้ ใยอิสลามจะต้องวางกฎเกณฑ์ว่าหาก
นางตั้งครรภ์แล้วนางจะเป็นไทและบุตรของนางจะเป็นบุตรตามกฎหมายมีสิทธิรับมรดกจากบิดา
ทุกประการอันเป็นการทำลายระบบทาสอย่างแยบยลได้เล่า!!? ถ้าหากอิสลามเป็นดัง “เขาวัว”
จริง ๆ อิสลามก็จำเป็นต้องวางกฎระเบียบปฏิบัติต่อทาสให้ยุ่งยากมากความดังที่ได้นำเสนอไปเลย
กลับกันอิสลามควรจะชี้แนะหรือทำเป็นเจตตอสิทธิของทาสหญิงโดยปล่อยให้ทาสมุสลิมสุด
แล้วแต่จะปฏิบัติต่อนางตามความพอใจ!! สิ่งเหล่านี้มีเคยปรากฏในหลักธรรมของอิสลามเลย
กลับกันมันคือสภาพที่เกิดขึ้นกับอารยธรรมและศาสนาอื่นๆ ในคริสต์ศาสนาบิดาสามารถ
แม้กระทั่งขายบุตรสาวแท้ๆของตัวเองเป็นทาสได้ (Exodus 21:7) ข้ายังได้รับการไฟเขียวจากพระ
เจ้าให้ฆาตกรรมทุกคนหลังจากสงครามสิ้นสุดลงคงเหลือแต่สตรีบริสุทธิ์เท่านั้นที่เก็บไว้ให้พวกทหาร
ลัทธิลงดังความว่า

เพราะฉะนั้นจงประหารชีวิตเด็กผู้ชายเล็กเสียทุกคนและประหารชีวิตผู้หญิงซึ่งได้
ร่วมกับผู้ชายเสียทุกคน..แต่จงไว้ชีวิตเด็กผู้หญิงที่ยังไม่ได้ร่วมกับผู้ชายไว้สำหรับท่าน
ทั้งหลายเอง..¹¹⁰

คริสต์ศาสนาไม่มีกฎเกณฑ์ระบุถึงสิทธิของสตรีทาสเลย ไม่มีแม้กระทั่งคำสั่งห้ามการ
ข่มขืนหากทาสคริสต์เถียนจะข่มขืนเชลยหญิงของนางจะผิดหลักศาสนาตรงไหนก็ในเมื่อไม่มี
กฎระเบียบใดๆวางทั้งสิ้น!!! ในสังคมอารยธรรมของศาสนาอื่นๆไม่ว่าจะเป็นยิว พุทธ พราหมณ์-
ฮินดู หรือแม้กระทั่งในสังคมไทยในยุคอดีตกาลไม่มีการระบุสิทธิของทาส หญิงทาสสามารถเป็นได้
ทุกอย่างตั้งแต่คนงานที่ทำงานประจวบจวน “สัตว์” ไปจนถึงนางบำเรอ พวกซากเดนศักดิ์นาขุน
นางในอดีตต่างก็กดขี่บีฑาข่มเหงทาสหญิงให้นางเป็นเพียง “นางสนมกำนัลใน” ที่คอยเติมเต็ม
ความใคร่ของเหล่าขุนนางกันแทบทั้งสิ้น การกดขี่รังแกทาสในอดีตกระทำการอย่างสุดเหวี่ยง
ปราศจากขอบเขตเนื่องเพราะศาสนาทั้งหลายบกพร่องและไม่มีกฎเกณฑ์ใดๆทั้งสิ้น ทั้งในเรื่อง

109 ศอฮ์อัล-บุคอรียฺ เล่ม 2 หน้า 899. กิตาบุลอิฎุ. หมายเลขหะดีษ : 2406

110 พระคัมภีร์ไบเบิล ฉบับพันธสัญญาเดิม (ออนไลน์) : กันดารวิถี 31:17-18 สืบค้นจาก

<http://www.bible2search.net/cgi-bin/bblink.pl?word2=&option=กันดาร>

[ว้&less=31&type=type2&choice=17&tst=ob](http://www.bible2search.net/cgi-bin/bblink.pl?word2=&option=กันดาร&v&less=31&type=type2&choice=17&tst=ob)

เซลยทาสหรือทาสติดที่ดินก็ตาม ประวัติศาสตร์การทำสงครามของมนุษยชาติจึงถูกละเลยด้วย น้ำตาอันขื่นขมของสตรีทาสผู้ถูกข่มขืนในสมรภูมิต่างๆ สงครามเวียดนามนำพามาซึ่งการข่มขืน เซลยหญิงโดยพวกทหารอเมริกันชาติชั่ว ในบอสเนียสตรีมุสลิมนับหมื่นถูกรุมข่มขืนจากทหารเซอเบียร์ซึ่งนับถือคริสต์ศาสนา สงครามที่เมืองนานกิงระหว่างญี่ปุ่นกับจีนนำพามาซึ่งการจับหญิงชาวจีนนับแสนไปให้ทหารญี่ปุ่นข่มขืนจนภาพถ่ายแห่งความอัปยศดังกล่าวยังมีให้เห็นถึงปัจจุบัน แม้กระทั่งสงครามที่ไทยทำกับพม่า, เขมรและชาติเพื่อนบ้านอื่นๆ ทหารไทยเองก็ไม่เคยละเว้นลากโชดที่ตัวเองได้มาจากการทำสงครามนั่นก็คือการขืนใจสตรีเซลยของชาติอื่นๆ ทั้งสิ้น!! สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจากระบบอันป่าเถื่อนที่สังคมยุคอดีตสร้างมันขึ้นมาและบรรดาศาสนาทั้งหลายต่างก็บกพร่องและไม่พยายามจะล้มล้างความชั่วร้ายเหล่านี้ไป แล้วโยกกันเล่าเมื่ออิสลามมาเพื่อวางแผนทำลายระบบเหล่านี้อย่างเป็นทางการขึ้นตอนอิสลามจึงถูกมองอย่างอธรรมที่สุดในประวัติศาสตร์ว่าเป็นศาสนาที่ส่งเสริมการข่มขืนเซลยหญิงไปได้!!!

จากที่ร่ายยาวมาทั้งหมดย่อมเป็นที่ชัดแจ้งแก่ชนทั้งหลายแล้วว่าการโจมตีและคำถามของผู้คนที่ถาโถมเข้าสู่อิสลามผ่านประเด็นดังกล่าวนี้ล้วนแล้วต่างก็เป็นผลมาจากการขาดความเข้าใจในวิถียุทธศาสตร์อันยิ่งใหญ่ของอิสลามที่อยู่เบื้องหลังการอนุมัติให้ครอบครองทาสหญิงได้โดยสักแต่เพียงคิดว่าอิสลามวางกฎระเบียบดังกล่าวตามคตินิยมของสงครามแบบทะเลทรายที่มุ่งสนองตอบต่อความมักมากในกามคุณของเหล่าอัศวินอิสลาม!! หากได้เช่นนั้นมิใช่เป็นจุดหมายสูงสุดของกฎหมายดังกล่าว ในทางกลับกันกฎหมายดังกล่าวคือความต้องการที่จะปลดแอกทาสจากธรรมเนียมอันโหดร้ายในอดีตซึ่งสิ่งที่สนับสนุนคำอ้างดังกล่าวก็คือกฎหลักของอิสลามที่ว่าหากนายทาสได้หลบหนีจนจนทำให้ทาสของนางตั้งครภักขึ้นมาแล้วนายทาสจะสามารถจะขายเธอให้แก่ผู้อื่นหรือผลักไล่ไล่ส่งเธอ ยิ่งไปกว่านั้นหากนายทาสได้ตายไปหล่อนจะมีอาชญากรรมถือเป็นหญิงทาสอีกต่อไปได้อีกเพราะหล่อนจะเป็นอิสระและบุตรของนางก็คือบุตรตามกฎหมายของนายทาสที่มีสิทธิรับมรดกเช่นเดียวกับบุตรของภรรยาอื่นๆ ทุกประการ!! และแน่นอนมันเป็นความสัมพันธ์ทางเพศที่วางอยู่บนความรับผิดชอบ

ความเข้าใจอันคลาดเคลื่อนและบิดเบือนของผู้คนในทุกวันนี้มันยังเล็ดไปไกลถึงขนาดว่าอิสลามอนุมัติให้ผู้เป็นนายหลบหนีบนอกกับหญิงรับใช้ภายในบ้านได้!! ทั้งๆ ที่ไม่เคยปรากฏคำสั่งสอนใดๆ จากอิสลามเช่นดังกล่าวเลย เพราะหญิงรับใช้เป็นหญิงโคมัยฮ์หญิงทาส!! ดังนั้นจึงเป็นที่ต้องห้ามทุกกรณีที่จะมีสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงรับใช้ยกเว้นแต่จะผ่านการแต่งงานเท่านั้น!

สิ่งที่ควรค่าแก่การยกย่องก็คือระบอบทาสยุคปัจจุบันนั้นต่างก็ล้วนหมดสิ้นไปจากสังคมส่วนใหญ่ของโลกแล้วหลังการตกลงช่วยเหลือกันของนานาชาติในเรื่องนี้ ซึ่งการกระทำดังกล่าวของนานาชาติก็ล้วนแล้วแต่สอดคล้องกับอุดมการณ์ของอิสลามในการปลดแอกทาสที่ถูกดำเนินการมาเกือบ 1400 ปีมาแล้วทั้งสิ้น!! อีกทั้งสิ่งที่เหนือชั้นกว่าของอิสลามในการที่อิสลาม

อนุมัติการหลบหนีของนายทาสกับหญิงทาสได้นั้นนอกจากจะด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวไปทั้งหมดแล้ว อิสลามยังตระหนักถึงข้อเท็จจริงของตัวตนมนุษย์ที่หนีไม่พ้นความอยากในกามารมณ์ที่อาจจะก่อให้เกิดผลร้ายต่อสังคมถ้าความอยากดังกล่าวไม่ได้รับการควบคุมและสนองตอบจนกลายเป็นการระเบิดทางอารมณ์นำไปสู่การข่มขืนและการผิดประเวณี เพราะฉะนั้นอิสลามจึงแก้ปัญหาเหล่านี้ด้วยการอนุมัติให้ชายมีสัมพันธ์ทางเพศกับทาสหญิงได้ภายใต้เงื่อนไขแห่งวิญญูญของ 2 ประการคือ 1) ในกรณีที่ชายไม่สามารถสรรหาสินสอดหรือความพร้อมในการแต่งงานกับหญิงไทได้ 2) ในกรณีที่ฝ่ายชายหวั่นเกรงในอารมณ์ทางเพศของตนเองจนอาจจะก่อให้เกิดการผิดประเวณีอันเป็นสัมพันธ์ “ต้องห้าม” อย่างร้ายกาจในทัศนะอิสลามซึ่งในขณะเดียวกันฝ่ายชายเองกลับไม่มีความพร้อมในการแต่งงาน ดังนั้นทาสหญิงที่อยู่ในการครอบครองจึงเป็นตัวเลือกที่สองที่นายทาสสามารถมีสัมพันธ์รักฉันท์สามีภรรยาได้

เชลยหญิงที่ผ่านการแต่งงาน : กระบวนการทำคนให้เป็น “ทาส”

ในการศึกษาเรื่องทาสของข้าฯ ข้าพบว่ามีผู้คนต่างกระโจนเข้าสู่วังวนแห่งความสับสนและข้อใจในวิญญูญของอิสลามว่าหากแม้อิสลามมีเป้าประสงค์ต้องการทำลายระบอบทาสอันโหดร้ายเหล่านี้ตามที่อ้างจริง แล้วทำไมกันเล่าที่อิสลามกลับคงไว้ซึ่งกระบวนการที่ทำคนให้เป็น “ทาส” ผ่านการจับเชลยและตีตราสถานะภาพของบุคคลเหล่านั้นเป็น “ทาส” มากกว่าจะปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระเสีย อีกทั้งในกรณีของหญิงเชลยที่ผ่านการแต่งงานมาแล้วละ การจับนางมาเป็นทาสแล้วอนุมัติการหลบหนีของนายทาสแก่นางจะไม่ใช่การละเมิดภรรยาของผู้อื่นดอกหรือ?

โดยสรุปจากข้อกังขาและข้อใจเหล่านี้ก็คือว่าผู้คนต่างตั้งมาตรฐานกันในตรงจุดที่ว่าหากอิสลามต้องการส่งเสริมการปลดแอกทาสจริงก็จำเป็นแก่อิสลามที่จะต้อง “ห้าม” การนำคนเชลยมาเป็นทาสหรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือการสงครามของอิสลามไม่ควรที่จะมีการจับเชลยมาไว้ในครอบครองเลยแต่ควรที่จะปล่อยพวกเขาให้หมดสิ้นไปต่างหาก ประเด็นของคนเหล่านี้จึงเดินมาบรรจบในจุดของคำถามที่ว่าทำไมต้อง “จับ” ? และทำไมไม่ “ปล่อย” ?

ทัศนะวิพากษ์

หากเราได้หวนกลับไปเหลียวแลและเมียงมองถึงพระบัญชาของพระองค์อัลลอฮฺ ตามที่ปรากฏในอัลกุรอานแล้วเราจะพบว่าเกี่ยวกับเชลยศึกนั้นอัลกุรอานได้มอบทางเลือกให้ผู้ศรัทธาเพียงแค่ 2 ประการเท่านั้นคือ

حَتَّىٰ إِذَا أَنخَسْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدَ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ

“จนกระทั่งเมื่อพวกเขาเจ้าปราบบอกเขาจนแพ้แล้ว ก็จึงจับพวกเขาเป็นเชลยหลังจากนั้นจะปล่อยเป็นไทหรือจะเรียกเอาค่าไถ่ก็ได้ จนกระทั่งการทำสงครามได้สิ้นสุดลงด้วยการวางอาวุธ เช่นนั้นแหละ และหากอัลลอฮฺทรงประสงค์แน่นอน พระองค์จะทรงตอบแทนการลงโทษพวกเขา แต่ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบบางคนในหมู่พวกเขากับอีกบางคน ส่วนบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าตายในทางของอัลลอฮฺ พระองค์จะไม่ทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผลเป็นอันขาด” (47:4)

โครงการนี้ได้พูดถึงทางเลือกของทหารมุสลิมในการจัดการปัญหาเคลยว่าพวกเขามีเพียง 2 ทางเลือกเท่านั้นคือ 1) ปลอยตัวเคลยไป 2) ปลอยเคลยด้วยวิธีการไถ่ถอนตัวด้วยเงิน ซึ่งวิธีการที่ 2 นี้หาใช้ว่าอิสลามกำลังจะเสียมสอนทหารมุสลิมให้กระทำตัวดังใจหำร็อยเรียกค่าไถ่ผู้คนที่กำลังปลุกระดมโดยพวกผู้บ้าคลั่งในศาสนาประจำชาติตามเว็บไซต์ก็หาไม่ หากแต่เป็นหนึ่งในกระบวนการปลดปล่อยเคลยที่ควรค่าแก่การกระทำเนื่องจากการสงครามนำพามาซึ่งความหายนะทางทรัพยากร, ชีวิตและทรัพย์สิน การไถ่ตัวเคลยจึงเป็นการเรียกร้องความเสียหายของผู้ชนะจากผู้แพ้ ทั้งยังเป็นการสั่งสอนให้เห็นถึงความยากลำบากในการทำสงครามแก่เคลยด้วยเพื่อมิให้เกิดความ “เลิง” จากการปลอยไปง่าย ๆ อันจะเป็นผลให้เคลยที่ถูกปลอยหวนกลับมาทำสงครามใหม่อีก การเรียกค่าไถ่ตัวจากเคลยนี้ปัจจุบันก็พัฒนามาเป็นระบบค่าปฏิกรรมสงครามที่นานาชาติดียอมรับในหลักการข้อนี้ กฎเกณฑ์จากโครงการเหล่านี้จะปรากฏพบในแบบอย่างของท่านศาสนทูตมากมายหลายครั้ง เช่น ในสงครามบะดร์ เคลยส่วนใหญ่ถูกปลอยตัวไปวันแ่บางคนที่ต้องจ่ายค่าไถ่ตัวในขณะที่หากจ่ายค่าไถ่ตัวไม่ได้ก็ให้ไปสอนหนังสือแทน โครงการเหล่านี้เราจะไม่พบถึงการชี้นะแก่ทหารมุสลิมเลยว่าทหารมุสลิมควรจะนำคนมาเป็นทาส แต่แม้จะไม่ชี้นะให้นำคนมาเป็นทาสก็ไม่ได้หมายความว่า “ห้าม” โดยสิ้นเชิงเพราะปรากฏการจับเคลยมาเป็นทาสอยู่บ้างในการทำสงครามของท่านนบีเนื่องเพราะสถานการณ์และปัจจัยแวดล้อมที่จำเป็น แต่ส่วนใหญ่ของสงครามที่ท่านกระทำท่านมักจะปลอยผู้คนเป็นอิสระเสมอ

อย่างไรก็ดีหากจะมีคนสมองดีบางคนทำการวิพากษ์วิจารณ์ท่านศาสนทูตถึงความโหดร้ายที่ทหารมุสลิมทำการประหารเชลยศึกผู้ชายชาวฮิวเผ่าบนี้กรือยเฮาะฮูทั้งหมด และสังจับเด็กและสตรีมาเป็นทาสนั้น จำต้องเป็นสิ่งที่ได้รับการชี้แจง(ซึ่งหนังสือเอกสารภาษาไทยส่วนใหญ่ มักจะเลยไม่ชี้แจง) และบอกกล่าวว่ากรณีดังกล่าวนี้ไม่ได้เป็นจุดชี้ชัดว่าอิสลามคือศาสนาที่ท่านทำให้เป็นทาส!

1) แต่เดิมนั้นนิวเผ่าบนนี้ถูกรอยเขาชะสูงเป็นพันธมิตรที่ทำสัญญาสันติภาพในการร่วมปกป้องบ้านเมืองกับฝ่ายมุสลิม(และในสัญญากั้ระบุโทษประหารแก่ผู้ละเมิดแล้วด้วย) อย่างไรก็ตามก่อนหน้านี้มีียวอยู่ 2 ตระกูลที่หักหลังด้วยการละเมิดสัญญาสันติภาพกับมุสลิมคือ เผ่าบนีอะดีร์ และบนีก็อยนุกอ ซึ่งท่านศาสนทูตสั่งลงโทษขั้นเบาแค่เนรเทศเท่านั้นยังผลให้การลงโทษด้วย

ความเมตตาของท่านนี้ทำให้ยิวเผ่าอื่นๆเช่นบนิกร็อยเซาะสุเกิดอาการเหลิงคิดจะเอาเยี่ยงอย่างตาม

2) ในการละเมิดสัญญาโดยพวกยิวนั้นพวกเขาไปเข้าร่วมกับกองทัพฝ่ายผู้ตั้งภาคินับหมื่นคนหมายจะเผด็จศึกฝ่ายมุสลิมซึ่งหากครั้งนี้มุสลิมพ่ายแพ้แล้วไซ้ ทหารมุสลิมคงจะถูกเข่นฆ่าอย่างทารุณกรรมในที่สุด

3) หลังจากผู้ตั้งภาคีพันธมิตรยิวถอนตัวกลับไปแล้ว พวกยิวก็นำหน้ามาทำสงครามกับฝ่ายมุสลิมต่อจนในที่สุดก็พ่ายแพ้ อาวุธดาบ 1500 เล่ม เลื่อยเกราะ 300 ตัว หอก 2000 ด้าม และโล่อีก 1500 อันได้ถูกค้นพบเจอในค่ายของพวกยิวอันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความพยายามของพวกเขในการฆ่าฝ่ายมุสลิม¹¹¹

4) โทษฐานในความผิดครั้งนี้ท่านศาสนทูตมิได้ตัดสินอะไรไป ท่านเพียงแคบอกจะให้ **พวกยิวเลือกเอาตามประสงค์**ว่าจะให้ท่านศาสนทูตตัดสินอย่างไร พวกยิวก็เลยยืมกระหย่อมย่องใจโดยได้เสนอให้ท่านชะฮุด บินมูอาซ หนึ่งในอัครสาวกของท่านศาสนทูตอดีตยิวเป็นผู้ตัดสินความผิดของพวกเขานี้ เพราะคิดเอาว่าความเป็นยิวเดิมของท่านชะฮุดอาจจะทำให้ท่านเห็นใจในพวกยิวกันเอง แต่ทว่าการเลือกท่านชะฮุดของฝ่ายยิวหาได้เป็นไปตามแผนการของพวกเขามิใช่ เพราะท่านชะฮุดซึ่งเคยเป็นอดีตยิว ท่านจึงได้ใช้คัมภีร์ของชาวยิว(ไบเบิลพันธสัญญาเดิม) มาตัดสินพวกยิวเผ่าบนิกร็อยเซาะสุดด้วยมาตรฐานของชาวยิว เองความว่า

พระราชบัญญัติ 20

20:10 เมื่อพวกท่านเข้าไปใกล้เมืองซึ่งท่านจะไปสู้รบนั้น จงเสนอหลักสันติภาพแก่เมืองนั้นก่อน

20:11 ถ้าเขาตอบท่านอย่างสันติและเปิดประตูเมืองให้แก่ท่าน ก็ให้ประชาชนทั้งปวงที่พบอยู่ในเมืองนั้นทำงานโยธาให้แก่ท่านและปรนนิบัติท่าน

20:12 ถ้าเมืองนั้นไม่ร่วมสันติกับท่าน แต่กลับออกมารบ ก็ให้ท่านเข้าล้อมตีเมืองนั้นได้

20:13 เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าประทานเมืองนั้นไว้ในมือท่านแล้ว ท่านจงฆ่าชายทุกคนเสียด้วยคมดาบ

20:14 แต่ผู้หญิงและเด็ก สัตว์และทุกสิ่งในเมืองนั้น คือของที่ريبไว้ทั้งหมด ท่านจงยึดเอาเป็นของตัว ท่านจงอิมใจในของที่ريبมาจากศัตรูของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน

ดังนั้นการตัดสินจึงเป็นไปตามกฎเหล็กในพระคัมภีร์ไบเบิลที่ทั้งคริสต์และยิวเองต่างบังคับใช้กับผู้อื่นมาโดยตลอด ชะตากรรมของสตรียิวจึงต้องตกเป็นเชลย-ทาสแก่ฝ่ายมุสลิม เพราะฉะนั้น

¹¹¹ เมาลานา ชัยยิดอบุลอะลาเมาดูดี. ตัฟฮีมุลกุรอ่าน ความหมายคัมภีร์อัลกุรอ่าน เล่ม 5. แปลโดย บรรจง บินกาซัน. หน้า 2012

การจับสตรีชาวยิวมาเป็นทาสในครั้งนี้จึงมีอาจจะถือโทษว่าเป็นบัญญัติของอิสลามที่เสื่อม
สอนสนับสนุนการมีทาสก็หาไม่ หากแต่เป็นการตัดสินด้วยคำสอนของคริสต์ศาสนา
และยิวเองและหากจะมีการประณามหยามเหยียดว่าการตัดสินครั้งนี้เป็นการตัดสินที่โหดร้ายก็
ขอให้ตระหนักถึงข้อเท็จจริงที่ว่าหากฝ่ายมุสลิมได้พ่ายแพ้ในสงครามครั้งนี้พวกเขาจะถูกตัดสิน
ด้วยวิธีการที่โหดร้ายกว่านี้ พวกยิวอาจจะตัดสินชะตากรรมของมุสลิมด้วยใบเปิดโองการนี้

เพราะฉะนั้นจงประหารชีวิตเด็กผู้ชายเล็กเสียทุกคนและประหารชีวิตผู้หญิงซึ่งได้ร่วมกับ
ผู้ชายเสียทุกคน..แต่จงไว้ชีวิตเด็กผู้หญิงที่ยังไม่ได้ร่วมกับผู้ชายไว้สำหรับท่านทั้งหลายเอง..

พระคัมภีร์ไบเบิล, ฉบับพันธสัญญาเดิม กัณดารวิถี 31:17-18

พระราชบัญญัติ 13

13:12 ถ้าท่านทั้งหลายได้ยินว่า ในหัวเมืองหนึ่งหัวเมืองใดซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
ประทานให้ท่านอาศัยอยู่นั้น

13:13 มีบางคนที่เป็นลูกของเบลีอัลด้อออกไปจากท่ามกลางท่าน ชักชวนชาวเมืองนั้นว่า 'ให้เราไป
ปรนนิบัติพระอื่นกันเถิด' ซึ่งเป็นพระที่ท่านไม่รู้จัก

13:14 ท่านทั้งหลายจงสอบถามและอุตส่าห์ค้นหาและถามดูอย่างขะมักเขม้น และดูเถิด ถ้าเป็น
ความจริงและเป็นเรื่องแน่นอนว่า สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนนั้นมีคนกระทำกันอยู่ในหมู่พวกท่าน

13:15 ท่านจงฆ่าชาวเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ ทำลายเสียให้สิ้นเชิงด้วยคมดาบ ทั้งคนทั้งหลายที่
อาศัยในเมืองนั้นและฝูงสัตว์ด้วย

13:16 ท่านจงเก็บข้าวของทั้งสิ้นในเมืองนั้นไปกองไว้ที่กลางถนน และเผาเมืองนั้นกับบรรดาข้าว
ของในเมืองนั้นเสียด้วยไฟ เพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ให้เมืองนั้นร้างอยู่เป็นนิตย์ อย่าสร้าง
ขึ้นมาใหม่อีกเลย

13:17 อย่าให้ของต้องห้ามนั้นมาติดพันมือของท่าน เพื่อว่าพระเยโฮวาห์จะทรงหันจากพระพิโรธ
ยิ่งของพระองค์ และทรงสำแดงพระกรุณาคุณต่อท่าน และทรงเมตตาท่าน ให้ท่านทวีมากขึ้น ดังที่
พระองค์บัญญัติไว้กับบรรพบุรุษของท่านนั้น

13:18 เมื่อท่านทั้งหลายเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน คือรักษาพระ
บัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ดังที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านไว้ในวันนี้ และกระทำการสิ่งที่ถูกต้องตามสายพระ
เนตรพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน"

พระราชบัญญัติ 17

17:2 ภายหลังในประตูเมืองใดๆของท่านทั้งหลายซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านนั้น
ถ้าพบว่าในท่ามกลางพวกท่านมีชายหรือหญิงคนใดกระทำความชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮ
วาห์พระเจ้าของท่าน โดยละเมิดพันธสัญญาของพระองค์

17:3 และไปปรนนิบัติพระอื่น และนมัสการพระเหล่านั้น หรือดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ หรืออันใดที่เป็นบริวารท้องฟ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้ห้ามไว้

17:4 มีคนมาบอกท่านแล้วและท่านก็ได้ยิน และได้สอบถามอย่างขะมักเขม้น และดูเถิด ถ้าเป็นความจริงและเป็นเรื่องแน่นอนว่า สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนนั้นมีคนกระทำกันในอิสราเอล

17:5 ท่านจงนำชายหรือหญิงผู้กระทำการชั่วร้ายนั้นมาที่ประตูเมือง และท่านจงเอาหินขว้างชายหรือหญิงนั้นเสียให้ตาย

พระราชบัญญัติ 13

13:6 ถ้าพี่ชายน้องชายของท่านมารดาเดียวกันกับท่าน หรือบุตรชายบุตรสาวของท่าน หรือภรรยาที่อยู่ในอ้อมอกของท่าน หรือมิตรสหายร่วมใจของท่าน ชักชวนท่านอย่างลับๆว่า 'ให้เราไปปรนนิบัติพระอื่นกันเถิด' ซึ่งเป็นพระที่ท่านเองหรือบรรพบุรุษของท่านไม่รู้จัก

13:7 เป็นพระบางองค์ของชนชาติทั้งหลายซึ่งอยู่รอบท่าน ไม่ว่าใกล้หรือไกล จากสุดปลายแผ่นดินโลกข้างนี้ถึงที่สุดปลายโลกข้างโน้น

13:8 ท่านอย่ายอมตามหรือเชื่อฟังเขา อย่าให้นัยน์ตาของท่านเมตตาปรานีเขา ท่านอย่าไว้ชีวิตเขา หรืออย่าช้อนเขาไว้เลย

13:9 ท่านจงประหารชีวิตเขาเสียเป็นแน่ ท่านควรลงมือก่อนในการทำโทษเขาถึงตาย และต่อไปให้บรรดาประชาชนร่วมมือด้วย

13:10 ท่านจงเอาหินขว้างเขาให้ตาย เพราะเขาแสวงหาช่องที่จะพาท่านไปจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ผู้ทรงพาท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ออกจากเรือนทาส

13:11 และคนอิสราเอลทั้งปวงจะฟังและยำเกรง ไม่กระทำความชั่วเช่นนี้ท่ามกลางท่านทั้งหลายอีกเลย

13:12 ถ้าท่านทั้งหลายได้ยินว่า ในหัวเมืองหนึ่งหัวเมืองใดซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานให้ท่านอาศัยอยู่นั้น

พระราชบัญญัติ 13

คำตักเตือนเรื่องผู้พยากรณ์เท็จ

13:1 "ถ้าในหมู่พวกท่านมีผู้พยากรณ์หรือผู้ฝันเห็นเหตุการณ์เกิดขึ้น และสำแดงหมายสำคัญหรือการมหัศจรรย์แก่ท่าน

13:2 และหมายสำคัญหรือการมหัศจรรย์ซึ่งเขาบอกท่านนั้นสำเร็จจริง ถ้าเขากล่าวว่า 'ให้เราติดตามพระอื่นกันเถิด' ซึ่งเป็นพระที่ท่านไม่รู้จัก 'และให้เราไปปรนนิบัติพระนั้น'

13:3 ท่านอย่าเชื่อฟังคำของผู้พยากรณ์หรือผู้ฝันเห็นเหตุการณ์คนนั้น เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านลงใจท่านดู เพื่อให้ทรงทราบว่า ท่านทั้งหลายรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่านหรือไม่

13:4 ท่านทั้งหลายจงดำเนินตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และยำเกรงพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และท่านจงปรนนิบัติพระองค์ และติดสนิทอยู่กับพระองค์

13:5 แต่ผู้พยากรณ์หรือผู้ฝันเห็นเหตุการณ์คนนั้นต้องมีโทษถึงตาย เพราะว่าเขาได้สั่งสอนให้กบฏต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ผู้ทรงนำท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ และทรงไถ่ท่านออกจากเรือนทาส เขากะทำให้

พระราชบัญญัติ 18

คำตักเตือนเรื่องผู้พยากรณ์เท็จ (มธ 7:15-16)

18:20 แต่ผู้พยากรณ์คนใดบังอาจกล่าวคำในนามของเราซึ่งเราได้บัญชาให้กล่าวหรือผู้หนึ่งกล่าวว่า ในนามของพระอื่น ผู้พยากรณ์นั้นต้องมีโทษถึงตาย'

18:21 และถ้าท่านนึกในใจว่า 'ทำอย่างไรเราจึงจะรู้พระวณะที่พระเยโฮวาห์ยังมีได้ตรัสนั้นได้'

18:22 เมื่อผู้พยากรณ์กล่าวคำในพระนามของพระเยโฮวาห์ ถ้ามิได้เป็นไปจริงตามถ้อยคำของผู้กล่าว ถ้อยคำนั้นมิได้เป็นพระวณะที่พระเยโฮวาห์ตรัส ผู้พยากรณ์นั้นบังอาจกล่าวเอง ท่านทั้งหลายอย่าเกรงกลัวเขาเลย"

ทั้งหมดทั้งหลายนี้หากจะเป็นความผิดก็จะต้องถือโทษโกรธาแก่ศาสนายิวและคริสต์เสียเองที่ได้บรรจุกฎของสงครามที่รุนแรงเช่นนี้ มิใช่มาถือโทษโกรธความต่ออิสลามเพราะในอัลกุรอานไม่มีบทลงโทษที่รุนแรงประการนี้อยู่เลย และการตัดสินเช่นนี้โดยตัวของท่านศาสนทูตเองก็มีเคยปรากฏตลอดชีวิตแห่งการทำสงครามเพื่ออิสลามของท่านเลย ท่าน ดร.อะลี มะญิด คาน ผู้เชี่ยวชาญด้านอัตตะฮ์วีประวัติของท่านนบีมุฮัมมัด ค็อล ๖ ได้กล่าวไว้ว่า

“หากมั่นใจว่าพวกยิวได้เลือกให้ท่านศาสดาเป็นผู้ตัดสินในความผิดครั้งนี้พวกเขาคงไม่ต้องพบกับหายนะร้ายแรงเช่นนี้ หรือหากมั่นใจว่าพวกเขาอ่อนวอนขอโทษต่อท่านศาสดาเมื่อพวกเขาพบท่านชาวยิวก็อาจจะได้รับการอภัยโทษ (เหมือนทุกๆครั้งที่ผ่านมา) ก็ได้ เพราะท่านศาสดาคือผู้เมตตาเสมอ แต่ทว่าพวกเขากลับเป็นชนผู้เย่อหยิ่งในความแข็งแกร่งในด้านพลังอำนาจของพวกเขา ซึ่งด้วยเพราะสิ่งนั่นเองที่พวกเขาจึงอวดดีและหมายจะฆ่าท่านนบี ท่านชะฮุดจึงมีสิทธิในการตัดสินบทลงโทษดังกล่าว”¹¹²

การจับเชลยชาวยิวเผ่าบีนีกร้อยชားฮูในสงครามครั้งนี้ยังปรากฏประเด็นการวิพากษ์อย่างรุนแรงในหมู่นักบูรพาคดีคริสต์เตียนและนักวิชาการแขนงต่อต้านอิสลามโดยตรง เช่น Ali Sina เจ้าของงานวรรณกรรมลงโลกอย่าง “Understanding Muhammad” ที่ได้ขนานนามต่อท่านศาสนทูตอย่างหยาบซ้ำว่า “Muhammad was a Rapist” โดยที่อะลี ซินา ได้ให้เหตุผลโต้แย้งว่าการที่ท่านนบีได้ตัวนาง ร้อยฮะนะฮู บินติซัมอูน อันนัตรียะฮู มาเป็น ทาสหญิงส่วนตัวของท่านนั้น เป็นการเบิกโรงให้ท่านนบีสามารถ่วมหลับนอนกับเชลยศึกผู้นี้ได้ซึ่งการหลับนอนที่ว่าเป็นคือสิ่งเดียวกันกับที่เรียกว่า “การข่มขืนเชลยศึก” นั่นเอง

ข้อสรุปในแบบดังกล่าวของอะลี ซินา นั้นวางอยู่บนฉันทาคติ, อวิชชาและจิตใจที่ถูกสุมเพลิงพยาบาทต่ออิสลามและท่านศาสนทูตมุฮัมมัด คือลฯ เพราะข้อมูลเกี่ยวกับตัวของนางร้อยฮะนะฮู บินติซัมอูน อันนัตรียะฮู มิได้ปรากฏในลักษณะวิถีดารดังที่คนสกรปรกอย่างอะลี ซินาพยายามจะบิดเบือนตบตาผู้อ่านแต่อย่างใดเลย

เกี่ยวกับชะตากรรมของนาง ร้อยฮะนะฮู บินติซัมอูน อันนัตรียะฮู หลังการประหารที่บีนีกร้อยชားฮูนั้นบรรดานักประวัติศาสตร์ได้มีความเห็นแตกต่างออกเป็น 3 ทรรศนะ

ทรรศนะที่ 1 กล่าวว่านางได้ถูกจับเป็นเชลยแต่ก็ได้รับการปล่อยตัวไป นางจึงกลับไปอยู่กับครอบครัวของนางและอาศัยอยู่ที่นั่นอย่างเงียบสงบ ทรรศนะดังกล่าวนี้เป็นของปราชญ์ด้าน “ลิเราะฮะฮู” อย่างท่านอัลลามะฮู ซิบลี นัวอูมานีย์

ทรรศนะที่ 2 กล่าวว่า หลังจากนางร้อยฮะฮูตกเป็นเชลยของท่านศาสนทูต คือลฯ แล้ว ท่านศาสนทูตได้ปล่อยเธอให้เป็นอิสระและแต่งงานกับเธอ อย่างไรก็ตามเลือกที่จะอยู่ในฐานะของทาสหญิงมากกว่า และในเวลาต่อมานางก็เข้ารับอิสลามทรรศนะดังกล่าวนี้เป็นของท่านอิบนุลก๊อยยิม

ทรรศนะที่ 3 กล่าวว่าท่านศาสนทูตได้สมรสกับนางหลังจากนางเข้ารับอิสลามและนางได้ใช้ชีวิตร่วมกับท่านรอซูลในฐานะภรรยาของท่านจนกระทั่งนางได้เสียชีวิตลงหลังจากท่านศาสนทูตเสร็จสิ้นการทำฮัจญะตุลวะดาฮฺ ศพของนางถูกฝังไว้ที่อัลบะเกียะฮู¹¹³ นี่เป็นทรรศนะของท่านอิบนุฮิซาม, ท่านอบุลฟะร็อจอิบนุลญะฮียะฮ์และท่านอัลลามะฮูซอฟิยุรเราะฮ์มานอัลมุบาร็อกฟิรีย¹¹⁴

จากทรรศนะทั้ง 3 ดังที่เสนอไปข้างต้นเราจะพบว่าไม่มีทรรศนะใดเลยที่สื่อเค้าไปในทางว่าท่านศาสนทูตข่มเหงใจนาง เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างท่านศาสนทูตกับนางล้วนผ่านกระบวนการของพิธีสมรสทั้งสิ้นแล้วไฉนกันเล่าที่คนอย่างอะลี ซินา ซึ่งอ้างตนว่าเจนจัดในอิสลาม กลับลวงหลอกชาวโลกว่าการกระทำของท่านศาสนทูตคือการข่มขืนเชลยหญิงไปเสียได้!!?

113 Ali Majid Khan. Muhammad The Final Messenger. P.231.

114 Safiurrahman Al-Mubarakpuri. Ar-Raheeq Al-Makhtum The Sealed Nectar Biography of the Noble Prophet. P.378.

ที่จำต้องแจ่มแจ้งกันดังที่เห็นนั้นก็มีใช่อื่นใดนอกจากความตั้งใจของข้าฯที่จะปรับความเข้าใจและทัศนคติบางประการต่อท่านผู้อ่าน เนื่องด้วยว่าข้าฯได้อ่านพบในงานเขียนและบทวิเคราะห์มากมายจากนักวิชาการจำพวกไม่ถ่วงแต่แก่นแท้แห่งวิชาการอิสลาม ที่ได้พยายามหาเหตุการณ์บางประการจากหน้าประวัติศาสตร์มาสนับสนุนสมมุติฐานของพวกเขาว่าอิสลามเสริมสร้างระบอบทาสขึ้นมา

เกี่ยวกับประเด็นในเรื่องของ ทาสหญิงที่ผ่านการแต่งงานมาแล้วตลอดจนกระบวนการทำคนให้เป็น “ทาส” ผ่านการทำสงครามที่ยังถูกขังใจกังขาจากผู้คนตามที่ได้กล่าวสรุปไว้ในตอนต้นเกี่ยวกับเรื่องนี้ ท่านมูฟตี อิบรอฮีม เดไซ แห่งแอฟริกาใต้ได้ให้ความกระจ่างแก่เราในพิศวงของท่านความว่า

“หลังจากที่ทหารมุสลิมได้กลับไปสู่เขตแดนของรัฐอิสลาม(พร้อมด้วยเชลย)แล้ว ทหารแต่ละนายจะได้รับมอบสิทธิให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก็แต่เฉพาะกับทาส-เชลยหญิงที่พวกเขาได้รับมอบสิทธิในการดูแลเท่านั้น ซึ่งจะไม่รวมถึงทาสหญิงอื่นๆที่เขาไม่ได้ถูกมอบสิทธิในความเป็นเจ้าของให้ ซึ่งสิทธิในความเป็นเจ้าของดังกล่าวนี้จะถูกมอบโดยรัฐบาลของรัฐอิสลามภายใต้การอนุมัติของผู้นำแห่งรัฐอิสลาม(อะมีรุลมุอมีนีน) และด้วยกับสิทธิในความเป็นเจ้าของต่อทาสหญิงเหล่านี้ จะถือเป็นสิ่งอนุมัติตามกฎหมายในการที่นายทาสจะมีสัมพันธ์ทางเพศกับนางได้(ซึ่งมิได้หมายถึงการข่มขืนทาสหญิงดังที่ได้อธิบายไปแล้ว) อย่างไรก็ตามสำหรับทาสหญิงที่ได้เคยผ่านการแต่งงานมาแล้วตั้งแต่ช่วงที่นางยังอยู่ในรัฐแห่งศัตรุอิสลามซึ่งไม่ใช่มุสลิม และนางก็ได้ถูกจับเป็นเชลยมาคนเดียวโดยไม่มีสามีในเวลาต่อมา ย่อมไม่ถือเป็นสิ่งอนุมัติสำหรับทหารมุสลิมที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนางจนกว่าการแต่งงานของนางก่อนหน้านี้จะเป็นสิ่งโมฆะลง ซึ่งกรณีนี้จะเกิดผลขึ้นได้ก็ต่อเมื่อทหารมุสลิมส่งเธอให้แก่รัฐบาลอิสลามและทำให้เป็นที่ถูกต้องตามกฎหมายแก่มุสลิม การที่ทหารส่งเชลยหญิงประเภทนี้กลับไปสู่รัฐอิสลามจะเป็นสิ่งที่ยังผลให้การแต่งงานของเธอก่อนหน้านี้ขาดลงและเป็นโมฆะด้วยหลักทางกฎหมายอิสลามเนื่องจากว่าสามีของเธอเป็นพลเมืองของรัฐที่ตั้งตนเป็นศัตรูต่ออิสลามและเธอกลายเป็นพลเมืองของรัฐอิสลามและมันจะกลายเป็นสิ่งที่มีอาจเป็นไปได้สำหรับทั้งสองที่จะพบปะและร่วมชีวิตฉันท์สามีภรรยา กันอีก จากกฎหมายดังกล่าวนี้คือเหตุผลที่บ่งบอกว่าเหตุใดในกรณีที่มีสามีของเธอถูกจับมาเป็นเชลยและกลายเป็นทาสพร้อมกับนางนั้นนายทหารมุสลิมจึงมีอาจจะมีสัมพันธ์ทางเพศกับนางได้. (เพราะความเป็นสามี-ภรรยายังไม่สิ้นสุดลง)

ความเหมือนอีกประการหนึ่งระหว่างหญิงไทกับหญิงทาส-เชลยก็คือว่า ในขณะที่หญิงไทซึ่งได้หย่ากับสามีจะสามารถแต่งงานใหม่ได้ก็ต่อเมื่อหมดช่วง “อิดดะฮ์” เท่านั้น เช่นเดียวกันหญิงเชลยจะสามารถมีสัมพันธ์ทางเพศได้ก็ต่อเมื่อพ้นช่วงที่เรียกว่า “อิสติบรอฮ์”

ท่านรอซูลุลลอฮฺ ได้สั่งใช้แก่เหล่าอัครสาวกของท่านไว้ว่าให้พวกเขาปฏิบัติต่อทาสหญิงด้วยความเมตตาและมนุษยธรรม ด้วยการมองพวกเขาในฐานะสมาชิกของครอบครัว เหตุผลหลักของอิสลามที่อนุวัติให้นำพวกนางมาเป็นทาสนั้นก็มาจากการคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพวกนางต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งวิธีนี้นั้นย่อมเป็นสิ่งที่ดีกว่าจะปล่อยให้พวกเธอถูกปฏิบัติราวกับบุคคลทุพพลภาพ และทอดทิ้งพวกนางให้ต้องเร่ร่อนอยู่ตามท้องถนนในสังคมที่แปลกหน้าภายใต้สภาพที่ยากจนและแร้นแค้น การปฏิบัติเช่นนี้ในท้ายที่สุดแล้วจะเป็นผลก่อให้เกิดการยกระดับสภาพอันเลวร้ายที่บรรดาเชลยหญิงอาจจะต้องขายตัวเพื่อประทังชีวิต(เนื่องจากการล้มตายของครอบครัวในสงคราม) สงครามโลกครั้งที่ 1 ในปี 1914 คือภาพสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนถึงสภาพอันเลวร้ายของสตรีที่ถูกปล่อยเป็นอิสระซึ่งพวกเธอจำต้องเร่ร่อนอยู่ตามท้องถนนในสภาพแวดล้อมของสังคมที่เลวร้าย ในระหว่างช่วงสงครามครั้งนั้นสตรีชาวเยอรมันและอังกฤษต่างได้ถูกปล่อยเป็นอิสระในสภาพที่ต้องเร่ร่อนอยู่ตามท้องถนนในสภาพที่ไม่มีใครจะมอบอาหารให้นาง ผลกระทบดังกล่าวนี้คือสิ่งที่ขัดแย้งถึงสภาพอันเลวร้ายและไร้อารยะยิ่งกว่าเดิมจากวิธีการที่สังคมทอดทิ้งพวกนางไปโดยไม่เหลียวแล ดังนั้นมันคือสิ่งที่ได้เป็นหลักฐานได้เลยว่าหลักการปฏิบัติต่อเชลยหญิงที่อิสลามได้วางไว้นั้นคือสิ่งที่จะนำไปยังสภาพความสัมพันธ์ในทางสังคมของพวกนางที่ดีขึ้น และนำพวกนางไปสู่สภาพอันบริสุทธิ์ในชีวิตทางสังคมของพวกนาง”¹¹⁵

วิเคราะห์

คำตอบของท่านมุฟตี อิบรฮีม เดไซได้ให้ข้อมูลความกระจ่างแก่เราแต่ถึงกระนั้นก็ตามจากคำตอบของท่านมีสิ่งที่จำเป็นต้องวิเคราะห์ในหลายประเด็น

ประการแรก ในประเด็นของกระบวนการทำ “คน” ให้เป็น “ทาส” ผ่านการจับเชลยนั้น อิสลามได้วางกลยุทธ์ที่แยบยลและคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่า การปลดปล่อยสตรีเป็นไทด้วยวิธีการทอดทิ้งไม่ใส่ใจพวกนางนั้นคือการกระทำในสงครามที่ควรแก่การประณาม เพราะเป็นการก่อปัญหาสังคมขึ้นมาอีกประการหนึ่ง เพราะเชลยหญิงเหล่านี้ซึ่งสูญเสียทั้งสามี, ทรัพย์สินและทุกอย่างไปกับสงครามจะต้องกลายเป็นสตรีเร่ร่อนที่ต้องดิ้นรนกับความเดียดนาไร้การดูแล ยิ่งในสังคมยุคโบราณกาลแล้วสตรีเหล่านี้จะกลายเป็นสัตว์ที่จำต้องขายตัวเองเป็นโสเภณีเพื่อความอยู่รอดของปากท้อง ดังนั้นการที่อิสลามแก้ปัญหาทางสังคมที่อาจจะเกิดขึ้นกับหญิงเชลยเหล่านี้ด้วยวิธีการมอบเธอให้อยู่ภายใต้การดูแลของทหารมุสลิมภายใต้สถานภาพของ “ทาส” นั้นจะไม่อาจสามารถประณามห้ามเหยียดอิสลามว่าส่งเสริมการมีทาสได้เพราะวิธีการนี้คือการแก้ปัญหาที่เหมาะสมที่สุดแล้วกับยุคสมัยโบราณที่มีสังคมทาส อีกทั้งการที่อิสลามอนุวัติในกระบวนการวิธีนี้

115

MI. Khalid Dhorat. What is a slave girls in islam? : <http://www.islam.tc/cgi-bin/askimam/ask.pl?q=14421&act=view>

นั่นก็เพราะว่าความเป็น “ทาส” ในกฎหมายอิสลามหาใช่สัตว์มนุษย์ที่ต้องทำงานหนัก กลับกัน อิสลามยังประกันสิทธิของพวกนางด้วยการได้รับการดูแลอย่างดีจากนายทาส และจนท้ายจนรอด หากนายทาสมีสัมพันธ์ทางเพศกับนางจนตั้งครรภ์นางก็จะเป็นหญิงไทความเป็นทาสจึงหมดไปในที่สุด แต่หากนางประสงค์จะรักษาความบริสุทธิ์ให้นายทาสก็มีอาจจะล่วงบังคับเกียรติยศของนางได้ เพราะทาสคือกลุ่มบุคคลที่มีสิทธิของตนเองอยู่ในทัศนะของอิสลาม ดังนั้นการทำให้เชลยเป็นทาส ด้วยวิธีการทั้งหมดที่ว่ามานี้เกิดขึ้นเพราะความต้องการในการแก้ไขปัญหาเชลยเร็วร้อนซึ่ง จำเป็นพิเศษจากลักษณะสังคมยุคอดีตและที่ถูกรองรับกฎเกณฑ์ดังกล่าวได้ก็เพราะมีระบบการประกันสิทธิสภาพของทาสในอิสลามอยู่ด้วย การมอบให้หญิงเชลยอยู่ในการดูแลของทหารมุสลิม จึงมิใช่การมุ่งเน้นเพื่อแสวงหาความสุขทางเพศกับนางเพราะพฤติกรรมเหล่านั้นเป็นที่ต้องห้ามดัง หลักฐานของท่านอุมัรที่เราได้นำเสนอไปแล้ว ท่านเมาดูดียกกล่าวว่า

“ควรเข้าใจด้วยว่าถ้าหากผู้บัญชาการทหารแจกจ่ายเชลยหญิงให้แก่บรรดาทหารเป็นการชั่วคราว เพียงเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศหรืออนุญาตให้พวกเขามีความสัมพันธ์ทางเพศในช่วงเวลานั้น การกระทำดังกล่าวถือเป็นสิ่งที่ต้องห้ามและไม่มี ความแตกต่างอะไรไปจากการผิดประเวณี และการผิดประเวณีนั่นเป็นความผิดทางอาญาตามกฎหมายอิสลาม”¹¹⁶

อิสลามจึงไม่เหมือนกับยิวและคริสต์ศาสนาที่เรียกครองอนุมัติการนำหญิงเชลยมาเป็นทาส แต่ไม่มีกฎระเบียบการประกันสิทธิใดๆทั้งสิ้นแก่หญิงทาส นายทาสจะล่วงล้ำก่ดขี่ข่มขืนนางอย่างไร ก็ไม่ปรากฏบทบัญญัติวางไว้เลย และเช่นกันอิสลามก็ไม่เหมือนกับบางศาสนาที่ไม่พูดและบัญญัติใดๆทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นกฎเกณฑ์ของเชลยศึกและการนำคนมาเป็นทาส ทั้งหมดล้วนแล้วแต่ปราศจากกฎระเบียบสุดแล้วแต่อดตาของแม่ทัพนายกองจะประสงค์ หากแม่ทัพนายกองดีหน่อย เชลยหญิงก็อาจจะรอดพ้นไปได้แต่หากแม่ทัพนายกองก็เป็นจำพวกเดียวกับชนผู้่น่าสะพรึงขังทั้งหลายก็มีพักจะต้องพูดถึงสภาพของเชลยหญิงว่าจะกลายเป็นของเล่น “ยามว่าง” แก่นายทหาร ถึงปานใด แต่ก็แปลกที่ว่าความบกพร่องในศาสนาทั้งมวลนี้กลับไม่ถูกต่อต้านประณามจาก นานาชาติเหมือนกับที่พยายามจะมีการหาเรื่องต่ออิสลามในประเด็นดังกล่าวนี้เลย

ประการที่สอง ดังที่ได้ระบุไปแล้วว่าในคัมภีร์อัลกุรอานนั้นไม่มีข้อความที่ชี้ชัดให้จับคนมาเป็นทาสแต่อย่างใดเลย ดังนั้นแม้จะมีการวางระบบกฎเกณฑ์ของเชลยหญิงดังที่ได้กล่าวไปทั้งหมดนั้น ก็หาใช่ว่าชะตากรรมของหญิงเชลยในทัศนะของอิสลามจะจบลงด้วยการมอบให้เป็นทาสแก่ทหารมุสลิมเพื่อดูแลเพียงหนทางเดียวเท่านั้น ยังมีหนทางอื่นๆที่เปิดกว้างอีกเช่น รัฐบาลอิสลามอาจจะนำทาสเหล่านั้นไปแลกเปลี่ยนกับเชลยมุสลิมที่ฝ่ายศัตรูจับไปหรืออาจจะปล่อยไปง่ายๆเลยก็ได้ ซึ่งในกรณีเช่นนี้แบบอย่างจากท่านศาสนทูตก็ปรากฏเป็นส่วนใหญ่ เช่น เมื่อตอนที่

116 เมาดานาชัยยิดอบุลอะลาเมาดูดี. อ้างแล้ว.

ท่านหญิงศอฟียะฮ์ ตกเป็นเชลยของท่าน ตัวท่านรอซูลได้เสนอแก่นาง 2 ทางเลือกคือให้นางเป็นอิสระและสามารถกลับไปอยู่ใช้ชีวิตตามเดิมที่นางพอใจหรือไม่ก็รับอิสลามและท่านรอซูลจะแต่งงานกับนางเพื่อช่วยเหลือนางซึ่งก็ปรากฏว่านางได้เลือกประการหลังเอง¹¹⁷ และมีน้อยครั้งมากที่ท่านมอบหมายเชลยหญิงให้อยู่ในการครอบครองของทหารมุสลิม

ประการที่สาม ดังที่ได้กล่าวมาแล้วหลายครั้งแล้วว่าการที่รัฐบาลอิสลามมอบเชลยหญิงให้แก่ชายทหารมุสลิมดูแล้วนั้น หาได้เป็นการเปิดทางให้นายทหารมุสลิมสามารถข่มขืนนางได้ หากแต่เป็นการมอบสิทธิแก่นายทหารมุสลิมที่ประสงค์จะใช้ชีวิตดุจดั่งสามีภรรยา กับนางซึ่งทั้งนี้และทั้งนี้ก็ต้องผ่านการยินยอมจากนางด้วย ทั้งหากว่าทหารมุสลิมประสงค์เช่นนั้นแล้วเขาจะต้องรอช่วงเวลาที่เหมาะสมของนางปราศจากเชื้ออสุจิของสามีเดิมแล้วซึ่งเรียกกันว่า “อิสติบรอฮ์” โดยในกรณีของหญิงทาสที่ถูกหย่าจากสามี (หญิงทาสเชลยที่มีสามีก็เข้ากรณีนี้) นายทาสมุสลิมที่รับเธอมาจะต้องรอเวลาให้ถึง 2 รอบเดือนของนาง(อาจจะกินเวลาราวๆ 60 วัน!) เสียก่อนจึงจะแตะต้องนางได้ ช่วงระยะเวลาสองเดือนในนี้คือวิทญ์ญะฮ์ของอิสลามที่เปิดโอกาสให้นางได้ทำใจกับการโคกเคี้ยวที่นางต้องสูญเสียเครือญาติในสงครามผนวกด้วยกับนายทาสเองก็ต้องดูแลเธอด้วยมนุษยธรรมตามหลักการอิสลาม ช่วงระยะเวลานี้จึงเป็นโอกาสแก่นายทาสที่จะปลดปล่อยเธอและสอนอิสลามแก่เธอด้วย สิ่งเหล่านี้แตกต่างกับการข่มขืนที่กระทำได้อย่างไร้ขอบเขต ไร้ความรับผิดชอบ ไร้การยินยอม ไร้สิทธิใดๆทั้งสิ้นของเชลยหญิง

หากจะมีใครสักคนตั้งข้อกังขาเพิ่มเติมว่า จะเป็นไปได้อย่างไรที่เชลยหญิงซึ่งกลายมาเป็นสถานภาพเป็นทาสจะยินยอมพร้อมใจมีเพศสัมพันธ์กับทหารมุสลิมซึ่งได้ทำสงครามต่อสู้กับเผ่าพันธุ์พี่น้องและสามีเดิมของนางได้ ข้อกังขาประการนี้เกิดขึ้นจากการใช้แว่นตาและเสรีภาพของคนยุคปัจจุบันไปเป็นมาตรวัดการกระทำของคนยุคอดีตซึ่งเป็นวิธีการที่ผิดมหันต์ สิ่งแรกที่พึงเข้าใจก่อนก็คือสภาพแวดล้อมหนึ่งๆจะเป็นตัวกล่อมเกลานำผู้คนมีทัศนคติและค่านิยมที่ต่างกันไป เช่นกันสภาพแวดล้อมในแบบสังคมทาสยุคอดีตก็เป็นตัวกล่อมเกลานำทัศนคติและค่านิยมถูกผิดดีชั่วได้แตกต่างจากคนยุคปัจจุบันได้เช่นกัน สำหรับสตรีในยุคอดีตที่แวดล้อมไปด้วยระบอบสังคมทาสการตกเป็นเชลยและสภาพแวดล้อมกลับกลายเป็นภรรยาของผู้ที่จับตนเป็นเชลยนั้นคือสิ่งที่สุดแสนจะธรรมดา มิใช่เรื่องราวอันเกินจะรับได้แต่ประการใด ขอให้สังเกตพระราชินีในยุคอดีตต่างๆมากมายล้วนแล้วแต่ผ่านการสมรสกับกษัตริย์ต่างเมืองที่ฆ่าบิดาของตนเองทั้งสิ้น ดังปรากฏให้เห็นตามวรรณคดีและภาพยนตร์ย้อนยุคทั้งหลาย ไม่ต้องดูอื่นไกลเลยแม้กระทั่งบุตรสาวของอนุชูปยานหัวใจฝ้ายมุขริกที่ทำสงครามเช่นฮามุสลิมมาหลายครั้งหลายคราบุตรสาวของเขาอย่าง

ท่านหญิงอุมมุฮะบีบะฮ์ยังกลายเป็นหนึ่งในภรรยาของท่านนบีเลยด้วยซ้ำไป สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นภาพของทัศนคติและค่านิยมของคนยุคอดีตที่แตกต่างกันไป

เกี่ยวกับหะดีษที่เจ้าแซม แซมมูนได้ยกมาอ้างในตอนต้นหนังสือนี้มีความว่า

عن ابن محيريز أنه قال دخلت أنا وأبو صرمة على أبي سعيد الخدري فسأله أبو صرمة فقال يا أبا سعيد هل سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يذكر العزل فقال نعم غزونا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم غزوة بلمصطلق فسينا كرائم العرب فطالت علينا العزبة ورغبنا في الفداء فأردنا أن نستمتع ونعزل فقلنا نفعل ورسول الله صلى الله عليه وسلم بين أظهرنا لا نسأله فسألنا رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال لا عليكم أن لا تفعلوا ما كتب الله خلق نسمة هي كائنة إلى يوم القيامة إلا ستكون

อิบน์มุฮัยริสรายงานว่า : ตัวฉันและอุมมุฮะบีบะฮ์ได้เข้าไปพบเห็นอุมมุฮะบีบะฮ์อัลคุดรีจากนั้นจึงถามเขาว่าท่านเคยได้ยินร่อซูลของอัลลอฮ์กล่าวถึง “อัล-ฮัลล” (การหลั่งนอก) ไหม อุมมุฮะบีบะฮ์กล่าวว่า .ใช่ เคย “เมื่อคราวที่เราได้ออกไปกับท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ในการสงครามครั้งหนึ่งกับเผ่าบะนูอัลมุสตะอิก และเราได้ดับสตรีรูปงามชาวอาหรับเป็นเชลย และพวกเราปรารถนาในตัวสตรีเพราะการว่างเว้น(ไม่ได้หลับนอนกับภรรยามานานเนื่องจากอยู่ในระหว่างการทำสงคราม) และพวกเราก็ตอบที่(จะร่วมประเวณีกับเชลยหญิง)ด้วยวิธีการหลั่งนอกมากกว่าเพราะหวังในการที่จะให้คนของพวกนางมาปลดปล่อยนางจากการเป็นทาส เราจึงถามท่านร่อซูลถึงบทบัญญัติที่เราได้ปฏิบัติไป ท่านร่อซูลตอบว่าไม่มีประโยชน์อะไรที่ท่านจะหลั่งข้างนอกเพราะมวลวิญญูณที่อัลลอฮ์จะให้กำเนิดจะต้องมีอยู่ตราบนานกาล¹¹⁸

จากหะดีษข้างต้นนี้กลุ่มผู้ชิงชังในอิสลามได้หยิบยกมาอ้างด้วยการวางเงื่อนไขอธิบายเช่นนี้ว่า

- หะดีษของฝ่ายมุสลิมเองได้ยืนยันว่าทหารมุสลิมได้ทำการร่วมประเวณีกับเชลยศึกผู้หญิง
- ตามสามัญสำนึกของมนุษย์ทั่วไปในกาลปัจจุบันมันเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ว่าสตรีที่ถูกจับเป็นเชลยจะยินยอมพร้อมใจร่วมรักกับทหารผู้ที่เพิ่งจะเช่นฆ่าสมาชิกในเผ่าของตนเองไปหมาดๆ
- นั้นย่อมหมายความว่าหะดีษต้นนี้บ่งชี้ว่าทหารมุสลิมข่มขืนเชลยหญิง!!

นี่คือข้อสรุปและความพยายามที่จะอธิบายโดยพวกนักบูรพาคดีผู้ชิงชังต่ออิสลามและพวกลูกหาบกังหอยปูปลาในประเทศไทยที่สักแต่จะคัดลอกข้อมูลจากเว็บไซต์ฝรั่งมาทำการโจมตีอิสลามในกระดานเสวนาประจักษ์ผู้คลั่งลัทธิชาตินิยมดักดานต่างๆ ซึ่งในความเป็นจริงการอธิบายที่หักทศสรุปไปเช่นนั้นคือความอวิชชาในด้านประวัติศาสตร์โดยใช้อัตตาของมนุษย์ในกาลปัจจุบันเป็นตัวตัดสินดังที่ได้กล่าวไปแล้ว เพราะการเป็นสามีภรรยาด้วยความเต็มใจระหว่างเชลย

118 ศอฮ์ฮุมุสลิม เล่ม 2. กิตาบุลนิกาฮฺ. หมายเลขหะดีษ : 1438

หญิงกับนายทหารฝ่ายตรงข้ามสำหรับสังคมยุคอดีตแล้วคือเรื่องปกติที่เกิดขึ้นได้เสมอ ดังการกล่าวไว้ของนักประวัติศาสตร์ความว่า

สตรีที่ติดตามบิดาและสามีของเธอไปยังแนวรบของสงครามนั้น มักสวมใส่เครื่องแต่งกายและประดับประดาตัวเองให้ดูดึงดูดงามในช่วงก่อนการสู้รบเสมอ ด้วยกับความหวังว่าความงามของพวกนางจะช่วยให้ผู้ชายเกิดความพึงใจไม่ฆ่าพวกเธอในยามที่เธอต้องตกเป็นเชลย¹¹⁹

Matthew B. Schwartz ได้กล่าวว่า

“สตรีที่มักจะติดตามกองทัพไปยังแนวหน้าของสงครามนั้นโดยปกติแล้วก็มักไปเพื่อบริการแก่เหล่าทหารเช่น การดูแลเสื้อผ้า การดูแลรักษาทหารที่ป่วยหรือบาดเจ็บหรือแม้กระทั่งการให้บริการทางเพศ(โสเภณี) แก่เหล่าทหารก็ตาม โดยปกติแล้วสตรีเหล่านี้มักแต่งกายในรูปแบบที่สวยงามเพื่อดึงดูดความสนใจจากเหล่าทหารผู้ชายในสงคราม¹²⁰

จากปากคำของนักประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงข้างต้นได้สรุปอย่างชัดเจนเลยว่าสตรีทาสในยุคอดีตมักจะยินยอมเต็มใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่จับนางเป็นเชลย เพราะฉะนั้นการจะพิจารณาเรื่องเหล่านี้เราจึงต้องควรวางทัศนคติของคนยุคปัจจุบันในศตวรรษที่ 21 ที่ปราศจากระบอบทาสไปแล้วไว้ก่อนและมองไปยังข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ด้วยความเป็นธรรมและปราศจากโมหะคติ เราก็จะพบเองว่าไม่มีเรื่องชวนหัวแต่ประการใดเลยกับการที่เราจะกล่าวว่าทาสหญิงในอดีตนั้นยินดีที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่จับนางเป็นเชลย!! และหะดิสที่รายงานโดยท่านอูษะอิดอัลคุดรีดังที่ได้ยกไปแล้วจึงมิใช่การข่มขืนเชลยหญิงหากแต่เป็นการมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างนายทาสกับนางทาสหลังจากเขาได้รับมอบสิทธิแห่งการเป็นนายทาสจากรัฐอิสลามแล้ว นั่นคือจากการมอบหมายของท่านนบี ศ็อลฯ และปฏิบัติดูแลนางไปตามเหตุผลและวิญญูญาของกฎหมายประการนี้ทั้งหลายทั้งปวงดังที่ได้กล่าวไป

หากคนหัวรั้นบางจำพวกจะอ้างต่อไปว่าไม่ใช่หญิงเชลยทุกคนที่จะสมยอมมีเพศสัมพันธ์กับนายทาสของเขา ข้าพก็จะขอถามกลับไปบ้างว่าแล้วท่านรู้ได้อย่างไรว่าเชลยหญิงที่ไม่สมยอมเหล่านั้นจะถูกนายทาสของนางขืนใจเอา?? ท่านรู้ได้อย่างไรว่าหะดิสของอูษะอิดอัลคุดรีต้นนี้คือการข่มขืนทาสหญิง?? ท่านรู้ได้อย่างไรว่าทหารมุสลิมในอดีตข่มขืนเชลยหญิงไม่เลือกหน้าสุดแต่จะจับมาได้?? หากได้มันเป็นเพียงการตีกักทั้งหมด เพราะเป็นไปได้สูงว่าหากนายทาสมุสลิมเห็นว่าเธอไม่ประสงค์จะมีสัมพันธ์ด้วยเขาก็สามารถขายนางให้กับนายทาสคนอื่นที่นางพอใจได้ และ

119

John McClintock, James Strong. Encyclopedia of Biblical, Theological, and Ecclesiastical Literature. [Harper & Brothers, 1894], p. 782

120

Matthew B. Schwartz, Kalman J. Kaplan. The Fruit of Her Hands: The Psychology of Biblical Women. [Wm. B. Eerdmans Publishing, 2007] , pp. 146-147

เขาก็สามารถหาข้อหาคนอื่น ๆ ที่พอใจในตัวเขาใหม่ก็ได้ หรือบางทีเขาก็อาจจะรอระยะเวลาด้วยการทำดีต่อนางและสั่งสอนอิสลามแก่นางจนนางเห็นถึงสัจธรรมของอิสลามพร้อมกับชี้แจงเธอว่าสงครามที่ทำให้เธอต้องตกเป็นเชลยนั้นก็ล้วนมาจากการรุกรานของฝ่ายเธอเองก่อนจนเป็นผลให้นางพอใจในตัวนายทาสและอื่นๆอีกมากมายหลายประการ ที่เป็นไปได้ทั้งสิ้น!! ดังนั้นจะขอย้ำอีกทีว่ากลุ่มผู้อคติสะพรั่งซังต่ออิสลามรู้ได้อย่างไรว่าทหารมุสลิมทำการข่มขืนสตรีเชลย!!? เพราะรายงานของอบูสะอีดไม่ได้แสดงเลยว่า

- นอกจากอบูสะอีดแล้วก็มีคนที่ได้ร่วมหลับนอนกับทาส-เชลยหญิง?
- และก็มีคนที่ถูกทหารมุสลิมข่มขืน

แล้วโยกกันเล่าที่พวกเขาจึงอคติต่ออิสลามด้วยการที่กักไปทันทีเลยว่านายทาสมุสลิมข่มขืนทาสหญิงของตนหรือต่อให้พวกเขาหาได้ว่ามีทหารมุสลิมข่มขืนสตรีเชลยจริงๆก็หาได้เป็นข้ออ้างในการโจมตีอิสลามไม่เพราะนั่นคือการกระทำชั่วของคนบางคนเสมือนกับที่ในพุทธศาสนามีพระพุทธรูป เสมือนกับที่ในคริสต์จักรมีบาทหลวงชั่วร้ายแอบแฝงอยู่!!

หะดีษในเรื่องนี้อีกต้นหนึ่งซึ่งได้ถูกหยิบยกมากล่าวถึงไว้ในตอนต้นจากการบันทึกของอิมามอะฮฺมัดใน “มุสนัด” ของท่านและใน “สุนัน” ของอบูดาวูด อันเป็นรายงานเรื่องเดียวกันกับที่ปรากฏอยู่ใน “ศอเฮียมุสลิม” ดังนี้

عن أبي سعيد الخدري أن رسول الله صلى الله عليه وسلم يوم حنين بعث جيشا إلى أوطاس فلقوا عدوا فقاتلوهم فظفروا عليهم وأصابوا لهم سبايا فكأن ناسا من أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم تخرجوا من غشيانهم من أجل أزواجهن من المشركين فأنزل الله عز وجل في ذلك والمحصنات من النساء إلا ما ملكت أيماكم أي فهن لكم حلال إذا انقضت عدتهن

“อบูสะอีดอัลคุดรี (รฎิย) รายงานว่า ณ สมรภูมิมุฮันญะ ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ (ศ็อลย) ได้ส่งกองทัพออกไปยัง เอาตาส และได้เผชิญหน้ากับฝ่ายศัตรูจนเกิดการสู้รบกับพวกเขาขึ้น และ (ฝ่ายมุสลิม) ก็ได้รับชัยชนะเหนือพวกเขา และได้จับพวกเขาเป็นเชลยสงครามไว้ บรรดาอัศรสาวกของท่านศาสนทูตดูเหมือนจะหลีกเลี่ยงจากการมีสัมพันธทางเพศกับเชลยหญิง (ที่จับมาได้) เนื่องจากว่า (พวกเขารังเกียจ) ที่สามีของพวกนางคือผู้ตั้งภาคี (มุชริก) ดังนั้นพระองค์อัลลอฮฺจึงประทานโองการนี้ลงมาว่า “และบรรดาหญิงที่อยู่ในปกครองของสามีนอกจากที่มีขอวาของพวกเจ้าครอบครอง” (หมายถึงว่าบรรดามุสลิมได้รับอนุมัติสำหรับสตรีเหล่านี้เมื่อ “อิดตะฮฺ” ของพวกนางสิ้นสุดลง)¹²¹

จากหะดีษข้างต้นเราจะพบว่าทหารมุสลิมรังเกียจที่จะมีสัมพันธทางเพศกับเชลยหญิงของพวกเขาด้วยซ้ำเนื่องจากว่าพวกนางได้ผ่านการแต่งงานมาแล้ว อย่างไรก็ตามโองการดังกล่าวได้มา

121 ศอเฮียมุสลิม. หมายเลขหะดีษ : 1456

แก้ไขทัศนคติของพวกเขาไว้ว่าพวกเขาได้รับการอนุมัติที่จะมีสัมพันธ์ทางเพศกับเชลยหญิงของพวกเขาแม้ว่านางจะผ่านการแต่งงานมาแล้วก็ตาม นั่นก็เพราะว่าสถานภาพการแต่งงานของพวกเขาได้จบสิ้นลงหลังการถูกจับมาเป็นทาสของพวกเขา

เกี่ยวกับเรื่องนี้ท่านอิมามนะวะวีย์ได้กล่าวอธิบายไว้เช่นกันว่า

فإنه ينفخ نكاح زوجها الكافر

“แท้จริงมัน (การจับสตรีมาเป็นทาส) ได้ทำให้สิ้นสุดลงซึ่งการแต่งงานระหว่างนางกับอดีตสามี

ผู้ปฏิเสธของนาง”¹²²

เพราะฉะนั้นเราจะเห็นได้ว่าตามจุดยืนในทางกฎหมายของอิสลามแล้ว การที่อิสลามอนุมัติให้ทหารมุสลิมสามารถมีสัมพันธ์ทางเพศกับ ทาสหญิงที่ตนครอบครองไว้ได้แม้ว่านางจะผ่านการแต่งงานแล้วก็ตามนั้น หาใช่อิสลามกำลังสอนให้ทหารมุสลิมละเมิดเกียรติภรรยาของผู้อื่นไม่ หากแต่เพราะในสายตาของอิสลามแล้วการตกเป็นเชลยทาสในรัฐอิสลามถือว่าเป็นสิ่งอัปมงคลที่จะทำให้สถานภาพชีวิตคู่ของนางสิ้นสุดลงนั่นก็คือนางจะถูกหย่าขาดจากสามีของนางโดยปริยาย ข้าฯเชื่อเหลือเกินว่าเหล่านักวิชาการอิสลามจะตั้งข้อกังขาต่อไปว่า “อิสลามเอาสิทธิอะไรและจากไหนถึงสามารถประกาศหย่าขาดสามี-ภรรยาคนหนึ่งเช่นนี้ได้?” ซึ่งข้าฯมองว่าการตั้งข้อกังขาเช่นนี้มีประโยชน์สำคัญต่อการเข้าใจบทบัญญัติอิสลามในเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใดเลย หากแต่เป็นการวิจารณ์อิสลามแต่เพียงเปลือกนอกอย่างผิดที่ผิดจุด แน่นอนมุสลิมเชื่อและศรัทธาด้วยการพิสูจน์เชิงประจักษ์ว่าอิสลามคือศาสนาแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้านั้นกฎหมายใดที่ผ่านพระประสงค์ของพระเจ้าย่อมถือว่าชอบธรรมทั้งสิ้นในการนำมาใช้ปฏิบัติ ซึ่งแน่นอนว่าบางครั้งกฎหมายที่อิสลามระบุไว้อาจจะขัดแย้งกับระบบกฎหมายอื่นๆของชาวโลก แต่นั่นมิใช่สิ่งสำคัญ เพราะมุสลิมถือว่ากฎหมายของพระเจ้าต้องมาก่อนกฎหมายน้ำมือมนุษย์เสมอ ในอิสลามเมื่อพระเจ้าบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการแต่งงานของหญิงที่ผ่านการแต่งงานมาแล้วว่า ต้องรอให้มดลูกของพวกเขาหมดจากคราบอสุจิของสามีเดิมเสียก่อน (อิติดะฮฺ) นางจึงจะแต่งงานใหม่ได้ แน่นอน! นี่คือนโยบายที่มุสลิมศรัทธาว่ามาจากพระเจ้าและมุสลิมก็ปฏิบัติตามอย่างเต็มใจมาตลอดในกฎหมายข้อนี้ แม้ว่าศาสนาอื่นๆของโลกหรือระบอบการเมืองใดๆก็ตามจะไม่มีกฎหมายดังเช่นว่านี้ แต่นั่นไม่สำคัญเพราะนี่เป็นมุมมองทางกฎหมายของอิสลามที่ไม่จำเป็นว่ามวลมนุษย์ทั้งโลกจะต้องยอมรับมันก็ตาม ดังนั้นเมื่ออิสลามกำหนดกฎหมายว่าหญิงที่ถูกจับเป็นเชลยและกลายมาเป็นทาสจะหย่าขาดจากสามีเดิมของนางโดยปริยาย นี่จึงเป็นข้อกฎหมายของอิสลามที่มุสลิมเชื่อว่ามาจากพระเจ้าเช่นเดียวกับกฎหมายระยะเวลาห้ามการแต่งงาน(อิติดะฮฺ)ของหญิงที่ผ่านการ

122 รฺฮฺฮฺนะวะวีย์ อะลา ศอฮิฮฺมุสลิม. เล่ม 10 หน้า 35

แต่งงานดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนั้นจึงเป็นเรื่องผิดที่ผิดจุดหากจะมีใครตั้งข้อกังขาว่า “อิสลามเอาสิทธิอะไรถึงสามารถประกาศหย่าขาดสามี-ภรรยาคนหนึ่งเช่นนี้ได้?” เพราะในทุกศาสนาต่างก็มีข้อกำหนดในแบบของตนเองแทบทั้งสิ้น เช่น ในคริสต์ศาสนาได้มีการตัดสินให้สตรีเป็นหญิงผิดประเวณีเพียงเพราะสามีได้หย่านางไปและยังถือว่าชายใดแต่งงานกับนางอีกเขาก็จะเป็นคนผิดประเวณีไปด้วย¹²³ ซึ่งข้อกำหนดเช่นนี้ไม่ปรากฏทั้งในอิสลามและพุทธศาสนา แน่แน่นอนหากเราตั้งข้อกังขากลับไปบ้างว่า “คริสต์ศาสนาเอาสิทธิอะไรถึงสามารถกำหนดข้อกำหนดเช่นนี้ได้?” ชาวคริสต์ก็คงไม่มีทางเลือกนอกจากจะยอมรับตรงๆไปว่าเป็นบทบัญญัติจากพระเจ้า หรือในกรณีของพุทธศาสนาที่ศีลข้อ 1 ได้ประกาศไว้ซึ่งการห้ามฆ่าสัตว์ทุกประเภท ทั้งที่ในทุกศาสนาของโลกต่างก็ล้วนมีพิธีกรรมที่ต้องอาศัยการฆ่าสัตว์เป็นอาหารทั้งสิ้น เมื่อเราถากถางกลับบ้างว่า “พุทธศาสนาเอาสิทธิอะไรถึงสามารถกำหนดข้อกำหนดเช่นนี้ได้?” แน่แน่นอนว่าคำตอบที่ได้มาก็คงไม่ใช่สิทธิอะไรจากไหนหากแต่เป็นเพียงมุมมองทางศีลธรรมและกฎหมายของพุทธศาสนาที่แตกต่างกับคนอื่นไปก็เท่านั้นเอง เช่นเดียวกับที่ระบอบลัทธิการเมืองบนโลกนี้ต่างก็มีมุมมองทางกฎหมายในแบบวิถีของตนเองหาใช่เรื่องของสิทธิชอบธรรมแต่อย่างใดไม่ ในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ที่ฝังรากลึกในสังคมไทยมาแสนนานการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพต่อกษัตริย์มีโทษถึงตายกันชนิด 7 ชั่วโมงโคตร, ในระบอบสังคมนิยมการครอบครองกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลและการประกอบธุรกิจในภาคเอกชนถูกสั่งห้ามและอาจมีโทษถึงตาย, ในระบอบทุนนิยมประชาธิปไตย การกดขี่ขูดรีดทางเศรษฐกิจด้วยวิถีทางของ “ดอกเบี๋ย” คือสิ่งที่นายทุนกระทำกันอย่างดาดื่นพร้อมได้รับคำสรรเสริญในมันสมองอันชาญฉลาดในการโกงกินขูดรีด ทั้งดอกเบี๋ยยังถูกต้องตามกฎหมายของระบอบทุนนิยมทั้งที่ในมิติของอิสลามดอกเบี๋ยคือศัตรูที่ชั่วร้ายที่สุดของมนุษย์ ข้อกำหนดในแบบดังกล่าวนี้ไม่สามารถตั้งข้อวิพากษ์ด้วยคำถามว่า “ทุนนิยม, คอมมิวนิสต์และสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เอาสิทธิอะไรถึงสามารถกำหนดข้อกำหนดเช่นนี้ได้?” เพราะเราก็อ้อมทราบดีอยู่แล้วว่าข้อกำหนดทั้งหมดที่ระบอบลัทธิการเมืองทั้งหลายบัญญัติไว้นั้นมิใช่เป็นเรื่องของสิทธิจากไหนแต่อย่างใดเลย หากแต่เป็นมุมมองและทัศนะทางกฎหมายของระบอบนั้นๆเองทั้งสิ้นซึ่งผู้คนที่อยู่ในระบอบลัทธิการเมืองนั้นก็จำต้องยอมรับ แล้วโยกกันเล่าที่เมื่ออิสลามจะมีทัศนะทางกฎหมายเรื่องของการหย่าขาดของเชลยหญิงกับสามีเดิมของนางในแบบตนเองบ้าง คนบ๊องตื่นทั้งหลายจึงเกิดข้อกังขาและยังพยายามจะโจมตีอิสลามด้วยการถามหาสิทธิของอิสลามกันอยู่อีก??

ท่านอิมามนะวะวีียังได้กล่าวอธิบายหะดีษของท่านอบูสะอีด อัลคุดรีต่อไปว่า

123 มัทธิว 5-5:32 ฝ่ายเขาบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดจะหย่าภรรยา เพราะเหตุอื่นนอกจากการเล่นชู้ ก็เท่ากับว่าผู้นั้นทำให้หญิงนั้นล่วงประเวณี และถ้าผู้ใดจะรับหญิงซึ่งหย่าแล้วเช่นนั้นมาเป็นภรรยา ผู้นั้นก็ล่วงประเวณีด้วย

واعلم أن مذهب الشافعي ومن قال بقوله من العلماء أن المسيية من عبدة الأوثان وغيرهم من الكفار الذين لا كتاب لهم لا يحل وطؤها بملك اليمين حتى تسلم فما دامت على دينها فهي محرمة , فهؤلاء المسييات كن من مشركي العرب عبدة الأوثان , فيؤول هذا الحديث وشبهه على أئمن أسلمن , وهذا التأويل لا بد منه والله أعلم

“และพึงรู้ไว้เถิดว่า แท้จริงในมัสยิด (สำนักนิติศาสตร์) ชาฟีอีและบรรดาผู้ที่เห็นพ้องกับพวกเขาจากบรรดานักวิชาการทั้งหลายนั้นได้ให้ทัศนะไว้ว่า บรรดาชนผู้กราบไหว้เจิวัดและกลุ่มบุคคลซึ่งไม่มีคัมภีร์ทางศาสนา (ไม่ใช่อะฮ์ลุลกิตาบเช่น ยิวหรือคริสต์-ผู้แปล) (บรรดามุสลิม) ไม่สามารถที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศ (กับพวกเขา) ได้จนกว่าพวกเขาจะหันมารับอิสลามเสียก่อน ตราบใดที่พวกเขายังคงยึดถือในศาสนาเดิมของพวกเขาพวกเขาก็ยังคงเป็นที่ต้องห้าม (สำหรับมุสลิม) บรรดาทาสหญิงเหล่านี้ (รวมถึงกรณีที่น่าปรากฏในหะดีษที่เอ่ยไปข้างต้น-ผู้แปล) คือหญิงที่นับถือศาสนาบูชาเจิวัด ดังนั้นหะดีษบทนี้และอะไรก็ตามที่มีเนื้อหาทำนองนี้ จะต้องถูกอธิบายในฐานะที่มันบ่งบอกเป็นนัยว่าบรรดาทาสหญิงได้หันมารับอิสลามแล้ว ไม่มีหนทางอื่นใดเลยนอกจากจะต้องทำการการอธิบายหะดีษต่างๆเช่นที่ว่านี้ และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่ง”¹²⁴

เราได้เห็นกันไปแล้วว่าบรรดานักวิชาการอิสลามผู้ปรารถนาแห่งมัสยิดชาฟีอีได้ให้คำอธิบายไปว่าไม่เพียงแต่บรรดามุสลิมจะถูกสั่งห้ามการแต่งงานกับสตรีผู้ตั้งภาคีเท่านั้นพวกเขายังถูกห้ามการมีสัมพันธ์ทางเพศกับบรรดาทาสหญิงที่ยังคงนับถือในศาสนาบูชาเจิวัดเดิมของนางอีกด้วย ซึ่งความถูกต้องชอบธรรมประการเดียวที่นายทาสมุสลิมจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับทาสหญิงของพวกเขาได้ก็คือการที่พวกเขาต้องรอคอยจนกว่าพวกนางจะหันมาต้อนรับอิสลามเสียก่อนและเป็นที่รู้กันว่าในอิสลามนั้นไม่มีหลักฐานแม้แต่ชิ้นเดียวที่เสียมสอนให้บรรดามุสลิมทำการบีบบังคับให้ชนต่างศาสนาหรือแม้แต่ทาสหญิงเข้ารับอิสลาม มิหนำซ้ำอิสลามยังห้ามการบังคับผู้คนมาเข้ารับอิสลามในทางตรงกันข้ามด้วย (อัลกุรอาน-2:256) เพราะฉะนั้นเรื่องราวของการ “ข่มขืน” ทาสหญิงจากสงครามจึงเป็นที่ต้องห้ามและมีอาจจะทำได้อย่างชัดเจนในบัญญัติของศาสนาอิสลามไปในตัวด้วย หะดีษของอบูสะอีดอัลคุดรีย์นั้นจึงเข้าใจได้ว่าท่านอบูสะอีดได้มีสัมพันธ์รักกับทาสหญิงของท่านภายหลังจากที่รัฐบาลอิสลามของท่านในปี คีฮ์ ๑ ได้มอบหมายทาสหญิงเหล่านั้นให้แก่ท่านอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และความสัมพันธ์ดังกล่าวก็ไม่ใช่ว่าเรื่องของการข่มขืนอะไรเพราะเป็นความสัมพันธ์ตามกรอบกฎหมายประการนี้ของอิสลาม ส่วนการที่ท่านไม่ประสงค์จะให้มีการหลังไนกี้เนื่องมาจากท่านอบูสะอีดคงรู้ดีว่าอาจจะมีใครมาขอไถ่ตัวทาสหญิงนี้ไปเป็นไทเพราะข้อกฎหมายอิสลามนั้นเมื่อทาสหญิงท้องกับนายแล้วเขาก็จะต้องรับผิดชอบนาง

124 รฺฮฺสุนนะฮฺวีเย์ อะลา ศอฮิฮฺมุสลิม. เล่ม 10 หน้า 35

และลูกไปตลอดและนางจะเป็นไทหลังการตายของนายไป ท่านอบูสะอีดจึงคิดฉกฉวยด้วยการใช้วิธีการหลอกล่อกับนางทาสแต่การกระทำดังกล่าวได้รับการหักท้วงจากท่านนบีว่าไม่มีประโยชน์อันใดเพราะมันไม่อาจห้ามการตั้งครุฑของสตรีได้ อีกทั้งสตรีทาสที่ท่านอบูสะอีดมีเพศสัมพันธ์ด้วยนั้นก็ได้หันมาเข้ารับอิสลามแล้วในขณะนั้นตามคำอธิบายของท่านอิมามนะวะวีย์อันเป็นการบ่งชี้ว่าทั้งสองคงเกิดความรักต่อกันเพราะการมีจุดร่วมทางศาสนาเดียวกันได้นำพาให้ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองคือท่านอบูสะอีดในฐานะนายทาสกับทาสหญิงของท่านเป็นที่ยอมรับต่อกันตามทัศนะของนักกฎหมายแห่งสำนักคิดชาฟีอี เมื่อนำข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์มาพิจารณาว่าหะดีษของท่านอบูสะอีดนั้นบ่งบอกเราว่าท่านมีสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงทาสที่ได้มาจากสงครามกับเผ่าบิณอัล-มุสตอลิก และประวัติศาสตร์ก็ได้ยืนยันว่าหลังการแต่งงานของท่านนบีกับท่านหญิงอุมัยยะฮ์ในสงครามครั้งนี้บรรดามุสลิมได้ปล่อยเชลยสงครามนับร้อยคนเพราะละอายแก่ท่านรอซูล ศ็อลละและคนในเผ่าก็ได้หันมาเข้ารับอิสลามกัน¹²⁵ ดังนั้นคำอธิบายของท่านอิมามนะวะวีย์ที่ว่าทาสหญิงในหะดีษนี้เข้ารับอิสลามแล้วจึงถูกต้องที่สุด วัลลอฮุอะอฺลัม

สำหรับบรรดาผู้ที่ศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามอย่างแตกฉานจะพบว่าในช่วงชีวิตแห่งการเทศนาธรรมของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด ศ็อลละ นั้นบรรดา เชลยหญิงที่ถูกทหารมุสลิมจับได้ในยามสงครามนั้นต่างพากันพร้อมใจที่จะหันมารับนับถืออิสลามมากกว่าที่พวกเขาจะหันกลับไปอยู่กับชนเผ่าเดิมของนางพร้อมกับศาสนานูจาเญ็ดก่อนกรวดที่พวกนางเคยนับถือเชื่อมั่นในช่วงแรก เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ก็คือการตระหนักในสัจธรรมของอิสลามและความประทับใจในความเป็นธรรมที่ทหารมุสลิมกระทำต่อเชลยสงครามทั้งหลาย กรณีเช่นที่วานีซึ่งมีชื่อเสียงที่สุดก็คือกรณีการหันมารับอิสลามของท่านหญิงศอฟียะฮ์ บินติฮุัยยะฮ์ หลังจากที่นางต้องตกเป็นเชลยของฝ่ายมุสลิมในสงครามค็อยบ์¹²⁶ ในทางตรงกันข้ามแล้วเรื่องราวของเชลยสงครามหญิงทั้งหลายตามที่ได้มีการเอ่ยหลักฐานไปทั้งหมดก็ไม่ปรากฏการข่มขืนเชลยโดยทหารมุสลิมแต่อย่างใดเลย

เกี่ยวกับการนี้เมื่อเรื่องราวแห่งช่วงชีวิตการต่อสู้ของท่านศาสนทูตให้ชนรุ่นหลังได้รับชมเป็นตัวอย่างกันในการสงครามที่ อัลเอาตาส กล่าวคือ เมื่อมาลิก บิน เอาฟุ แม่ทัพของฝ่ายผู้ตั้งภาคีได้ตัดสินใจจัดทัพเพื่อทำการต่อสู้กับฝ่ายมุสลิมแล้ว มาลิกได้นำเอาทรัพย์สินสมบัติ, สตรีและเด็กทั้งหมดที่มีอยู่ในเผ่าของเขาออกสงครามร่วมกับตัวเขาด้วยที่อัลเอาตาสอันเป็นหุบเขาที่อยู่ในดินแดนฮะวาซินและไม่ไกลไปจากอัลฮุญญันมากนัก การตัดสินใจนำพาทั้งสตรี, เด็กและทรัพย์สิน

125 Safiurrahman Al-Mubarakpuri. Ar-Raheeq Al-Makhtum The Sealed Nectar Biography of the Noble Prophet. P.386.

126 Majid Ali Khan. Muhammad The Final Messenger. P.382; Saifur Rahman al-Mubarakpuri, Ar-Raheeq Al-Makhtum (The Sealed Nectar), p. 564.

สงครามออกไปสู่แนวหน้าของสมรภูมิต่อว่าเป็นการเสี่ยงมากนักเนื่องเพราะหากฝ่ายตนเพลี่ยงพล้ำพ่ายแพ้ สิ่งทั้งหมดเหล่านั้นจะต้องถูกยึดครองโดยฝ่ายผู้ชนะไปโดยปริยาย แต่กระนั้นก็ดีเมื่อได้รับการท้วงติงมาลิก บิน เอาฟู ก็ให้เหตุผลว่าที่เขาทำเช่นนั้นก็เพื่อที่จะกระตุ้นตัวของเขาและทหารให้ต่อสู้กับฝ่ายมุสลิมอย่างถึงที่สุดเพื่อปกป้องทรัพย์สินสมบัติและผู้คนทั้งหมดมิให้ตกอยู่ในน้ำมือของฝ่ายมุสลิมทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้พวกเขากระหายในชัยชนะชนิดแพ้ไม่ได้อีกด้วย อย่างไรก็ตามการสู้รบในครั้งนี้ฝ่ายผู้ตั้งภาคีได้เพลี่ยงพล้ำพ่ายแพ้ไปในที่สุด ฝ่ายผู้ตั้งภาคีถูกจับเป็นเชลยจำนวนมาก ทรัพย์สินสงครามที่ได้มาในครั้งนี้ประกอบไปด้วย เชลยศึก 6 พันคน พร้อมด้วยอาวุธ, แกะและเงินทองจำนวนมาก ชัยชนะของฝ่ายมุสลิมครั้งนี้จึงได้มาซึ่งทรัพย์สินเชลยจำนวนมากหาศาล อย่างไรก็ตามหลังการล้อมเมืองตอฮ์ฟเสร็จลงท่านศาสนทูตในฐานะแม่ทัพสงครามของฝ่ายมุสลิมได้สั่งตั้งค่ายพักอยู่ตรงบริเวณที่เรียกว่า อัล-ญิรอนะฮฺ ถึง 10 คืบก่อนที่จะตัดสินใจเริ่มทำการแบ่งปันทรัพย์สินสงครามแก่ทหารมุสลิม แต่ถึงกระนั้นก็ตามแม้ว่าตัวท่านจะได้รับทรัพย์สินสงครามมากมายมหาศาลในการสงครามครั้งนี้แต่การแบ่งปันทรัพย์สินสงครามก็ถูกทำให้ล่าช้าออกไปเนื่องจากท่านหวังว่าคณะผู้แทนของฝ่ายฮะวะซินอันเป็นคู่สงครามกับท่านจะเดินทางมาพบท่านพร้อมกับสำนักคิดในการตั้งตนเป็นศัตรูกับฝ่ายมุสลิมตลอดจนร้องขอทรัพย์สินสงครามคืนจากฝ่ายมุสลิม แต่ดูเหมือนว่าการรอคอยของท่านจะไร้ผลเพราะคณะผู้แทนจากเผ่าฮะวะซินไม่ปรากฏวี่แววแต่อย่างใดเลยว่าจะมา ท่านจึงตัดสินใจจัดสรรทรัพย์สินสงครามออกเป็นส่วนตัวและแจกจ่ายทรัพย์สินสงครามทั้งหมดแก่ทหารมุสลิม

เรื่องราวตรงนี้ขอให้โปรดสังเกตว่าแม้แต่ตัวของท่านศาสนทูตเองท่านกลับจงใจที่จะทำการแบ่งทรัพย์สินสงครามล่าช้าออกไป เนื่องจากว่าตัวท่านประสงค์ที่จะให้พวกผู้แทนจากเผ่าฮะวะซินกลับมาหาท่านเพื่อขอทรัพย์สินสงครามคืนจากท่านไป และโปรดสังเกตอีกว่าในบรรดาทรัพย์สินสงครามที่ท่านได้นั้นมีเชลยหญิงจำนวนมากถูกจับมาด้วย ถ้าหากตัวของท่านเข้าใจว่าอิสลามอนุมัติการ “ข่มขืน” เชลยหญิงในสงครามดังที่พวกผู้คัดค้านต่ออิสลามได้พยายามโหมพยาบาทลงผู้คนแล้วไซ้ ท่านคงเปิดทางไฟเขียวให้เหล่าทหารมุสลิมทำการข่มขืนเชลยหญิงไปแล้วอย่างแน่นอน แต่ว่าการปฏิบัติเช่นนี้ก็กลับไม่ปรากฏเลยจากแบบอย่างอันทรงเกียรติของท่าน อย่างไรก็ตามหลังการแบ่งทรัพย์สินสงครามคณะผู้แทนจากเผ่าฮะวะซินก็เดินทางมาพบท่านศาสนทูต พวกเขามีทั้งหมด 14 คนโดยมี สุเฮร บิน ค็อดรฺ เป็นหัวหน้าคณะ และก็เป็นดังคาดพวกเขาขอร้องท่านศาสนทูตให้คืนทรัพย์สินสงครามแก่พวกเขาไป ซึ่งด้วยความเมตตาของท่านศาสนทูตท่านจึงได้ปล่อยเชลยทั้งหมดที่อยูในการครอบครองของตระกูลอับดุลมุตตอลิบไปยังผลให้เหล่าสาวกของท่านจากชาวมุฮาญีรินและอันศอรต้องดำเนินตามท่านในปี พวกเขาจึงปล่อยเชลยสงครามทั้งเด็กและสตรีกลับไป

จนหมดสิ้น พร้อมกันนี้ท่านศาสนทูตยังได้มอบเครื่องนุ่งห่มแต่งกายแก่เชลยทุกคนเป็นของขวัญด้วย!!¹²⁷

เรื่องราวข้างต้นนี้คือหนึ่งในความเมตตาที่ท่านศาสนทูตปฏิบัติต่อคู่สงครามที่หมายหัวจะเช่นฆ่าและบดขยี้ผู้คนของท่านในตอนแรก ความเมตตาจากการกระทำของท่านศาสนทูตในครั้งนี้คือสิ่งที่จัดอยู่ในคำนิยามของคำว่า “เมตตา” อย่างแท้จริง กล่าวคือความเมตตาจะเกิดขึ้นได้ภายใต้สถานการณ์ที่บุคคลผู้หนึ่งมีอำนาจและสิทธิขาดที่จะกระทำอย่างอื่นตามความต้องการของตนได้อย่างเต็มที่ แต่บุคคลผู้นั้นกลับเลือกที่จะกระทำด้วยความเมตตากฎนามากกว่าจะกระทำตามความต้องการของตนเอง สภาวะดังกล่าวนี้คือกรณีตัวอย่างที่เกิดขึ้นจากการปล่อยเชลยศึกชาวสะวาฮินที่ท่านได้เมตตาพวกเขาไป ทั้งที่ท่านอยู่ในฐานะของผู้ชนะสงครามที่สามารถกระทำทุกอย่างต่อผู้แพ้สงครามได้อยู่แล้ว!!

เรื่องราวการสงครามกับเผ่าสะวาฮินดังที่ได้ยกตัวอย่างไปนี้ได้ให้ข้อสรุปแก่เราว่า

- มุสลิมไม่ได้รับอนุมัติให้มีสัมพันธทางเพศกับเชลย-ทาสหญิงผู้ตั้งภาคีจนกว่าพวกนางจะหันมารับอิสลามเสียก่อน และทันทีที่พวกนางหันมารับอิสลามมันก็เป็นเรื่องง่ายที่นายทาสกับทาสหญิงของพวกเขาคงตกลงปลงใจกันที่จะใช้ชีวิตฉันท์สามีภรรยา
- ไม่ปรากฏหลักฐานใดๆเลยจากแหล่งข้อมูลที่ต้องของฝ่ายมุสลิมว่าทหารมุสลิมได้กระทำการโหดร้ายป่าเถื่อนต่อเชลย-ทาสหญิงของพวกเขา
- ไม่ปรากฏหลักฐานใดๆเลยว่าได้มีทาสหญิงจากสงครามมีเพศสัมพันธ์กับทหารมุสลิมคนใดคนหนึ่ง ทหารมุสลิมอาจจะปล่อยพวกนางคืนไปยังเผ่าของพวกนางก่อนที่จะพวกนางจะทำอะไรกับพวกนาง
- ไม่มีหลักฐานใดๆเลยที่บ่งชี้ว่ามีทหารมุสลิมทำการข่มขืนสตรี
- สมมุติว่าเราทึกทักไปว่ามีหลักฐานว่าทหารมุสลิมข่มขืนเชลยหญิง ก็ไม่ได้เป็นหลักฐานว่าอิสลามและแบบอย่างของท่านศาสนทูตจะยอมรับการกระทำความดังกล่าว

เพศสัมพันธ์ด้วยวิธีการหลั่งนอกกับสถานภาพของทาสหญิง

บรรดานักบูรพาคดีและเหล่าผู้หมายใคร่จะโจมตีอิสลามด้วยการใส่ไคล้อย่างใดโครก ได้จุดไหมโฆษณาชวนเชื่อกันผ่านวรรณกรรมของพวกเขาว่่าอิสลามคือศาสนาที่ละเมิดเกียรติภูมิของทาสหญิงด้วยการปฏิบัติทางเพศต่อพวกนางประหนึ่งราวว่าพวกนางไม่มีสิทธิทางเพศใดๆนอกจากเรือนกายที่มีหน้าที่บำบัดและตอบสนองความใคร่แต่พวกนายทาสทั้งหลาย ซึ่งเพื่อการสนับสนุนทฤษฎีของพวกเขาจึงได้มีการหยิบยกหลักฐานที่ว่า

¹²⁷ รายละเอียดของการต่อสู้อ่านเพิ่มเติมได้ใน Saifur Rahman al-Mubarakpuri, Ar-Raheeq Al-Makhtum (The Sealed Nectar): The Third Stage, pp.475-488.

ญาบิร บินอับดุลลอฮ์ รายงานว่า “พวกเราได้ทำ ‘อัล-ฮัลล’ (การหลั่งนอก) ในขณะที่อัลลอฮ์รอนกำลังถูกประทานลงมา...อิมามมาลิก บิน อะนัส กล่าวว่า การร่วมประเวณีด้วยวิธีการหลั่งนอก (อัลฮัลล) กับหญิงที่เป็นไทจำเป็นต้องขออนุญาตจากนางก่อน ในขณะที่หญิงทาสไม่จำเป็นต้องขออนุญาต¹²⁸

พวกเขาได้ให้มุมมองอันบิดเบือนจากหะดีษต้นนี้ว่านายทาสสามารถร่วมประเวณีกับทาสหญิงได้ด้วยวิธีการ “หลั่งนอก” โดยไม่ต้องได้รับการอนุญาตจากนางเสียก่อน ดังนั้นย่อมหมายถึงนายทาสมุสลิมสามารถ “ข่มขืน” นางได้!!!

ประการแรกที่พึงเข้าใจและตระหนักจากกรณีดังกล่าวนี้ก็คือกฎเกณฑ์เรื่องการ “หลั่งนอก” กับทาสหญิงตามที่กล่าวไปนี้มีใช้เฉพาะศาสนธรรมของท่านศาสนทูตหากแต่เป็นคำกล่าวของท่านอิมามมาลิกหนึ่งในนิติศาสตร์ของสำคัญของโลกมุสลิม แต่ถึงกระนั้นก็ตามในทางกฎเกณฑ์ทางนิติศาสตร์ของอิสลามแล้วคำพูดของท่านศาสนทูตเท่านั้นที่จะเป็นหลักฐานชี้ขาดประการสุดท้ายสำหรับมวลมุสลิม

ประการที่สอง คำกล่าวของอิมามมาลิกเช่นนี้วางอยู่บนพื้นฐานเหตุผลที่ว่าในกรณีของหญิงไทที่เป็นภรรยาของเรานั้นนางมีสิทธิอันชอบธรรมในความต้องการที่จะมีบุตรกับสามีของนางและในทางเดียวกันสามีเองก็ไม่มีสิทธิที่จะไปห้ามความต้องการในการมีบุตรของนางได้ ดังนั้นจึงจำเป็นแก่เขาที่จะต้องขออนุญาตจากนางในเรื่องนี้เสียก่อน อย่างไรก็ตามในกรณีของทาสหญิงนั้นหากว่านายทาสได้ทำให้นางตั้งท้องขึ้นมานางจะเป็นไทและสามีของนางจำต้องแต่งงานกับนางเพราะฉะนั้นนายทาสจึงไม่จำเป็นต้องขอคำอนุญาตจากนางในเรื่องการหลั่งนอกยามที่มีการร่วมประเวณีกัน

ประการที่สาม ข้อกฎหมายของอิสลามที่ได้อนุมัติการหลั่งนอกนั้นก็เพื่อที่จะหักล้างความเชื่อไสยศาสตร์ที่มีอยู่ในหมู่ชาวยิว ดังปรากฏหะดีษบทหนึ่งในการบันทึกของท่านบัยฮะกีษซึ่งได้กล่าวกับท่านศาสนทูตความว่า

يا رسول الله إن لي جارية ، وأنا أعزل عنها ، وأنا أكره أن تحمل ، وأنا أريد ما يريد الرجال ، وإن اليهود تحدث أن العزل الموءودة الصغرى قال : "كذبت اليهود لو أراد الله أن يخلقه ما استطعت أن تصرفه

“โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ ฉันมีทาสหญิงอยู่นางหนึ่งและฉันได้ร่วมรักกับนางด้วยวิธีการหลั่งนอก เพราะว่าฉันไม่ต้องการให้นางตั้งครรภ์แต่กระนั้นฉันก็ปรารถนาต่อนางในสิ่งที่ผู้ชายปรารถนาต่อสตรี แต่ทั้งนี้พวกยิวได้กล่าวว่า การหลั่งนอกคือวิธีการฆ่าทารก ท่านศาสนทูต

¹²⁸ ญามิอุ อัดดีรมิซีย์ หมายเลขที่.1137

จึงกล่าวว่า พวกยิวกำลังโกหก เพราะหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้เด็กกำเนิดขึ้นมา เจ้าจะไม่สามารถปฏิเสธมันได้”¹²⁹

เพราะฉะนั้นจุดใดกันเล่าจากความเห็นประการนี้ของอิมามมาลิกที่บ่งชี้เป็นนัยว่าอิสลามอนุมัติการข่มขืนทาสหญิง? หรือแม้กระทั่ง **“สมมุติ”** ว่าอิมามมาลิกจะประกาศิตไปตรงๆเลยว่ามุสลิมสามารถข่มขืนทาสหญิงได้ก็หาได้เป็นหลักฐานในการใช้ประณามห้ามเหยียดอิสลามได้ เพราะว่าประกาศิตขาดหนึ่งเดียวสำหรับมุสลิมต้องมีที่มาจากอัลกุรอานและวจนะของท่านศาสนทูต ศ็อลฯ

บรรดานักวิจารณ์อิสลามอาจจะยังคงพยายามตั้งแง่ตั้งมุมกับอิสลามว่าในความเป็นจริงแล้ว การที่พวกเขาโจมตีอิสลามในประเด็นเรื่องของการอนุญาตให้นายทาสสามารถร่วมหลับนอนกับทาสหญิงของพวกเขาได้นั้นคือประเด็นสำคัญของการโต้แย้ง กล่าวคือในความเป็นจริงแล้วจะอย่างไรเสียผู้ชายก็ยังคงได้รับ **“สิทธิ”** จากศาสนาในการร่วมประเวณีกับทาสหญิงของพวกเขาได้ ดังนั้นโดยนัยแล้วมันจึงเป็นข้อบ่งชี้ว่าผู้ชายนั้นโดยทางหลักการแล้วสามารถกระทำ **“ทุกอย่าง”** ที่เป็น **“สิทธิ”** ของตนเองได้ หรือสามารถร่วมประเวณีกับทาสหญิงของพวกเขาได้เต็มที่ตามต้องการ เพราะนั่นคือ **“สิทธิ”** ของพวกเขาอยู่แล้ว ดังนั้นสิทธิตรงนี้จะแยกไม่ออกจากสิ่งที่เรียกว่า **“การข่มขืน”** นั่นเอง

ข้าฯจะขอโต้แย้งกลับไปว่าแม้สิ่งดังกล่าวจะถูกเรียกว่าเป็น **“สิทธิ”** ของผู้ชายแต่ถึงกระนั้นก็ตามมันก็ยังอยู่ในลักษณะรูปแบบเดียวกับ **“สิทธิ”** ที่บิดาจะต้องได้รับการเคารพจากบุตร สิทธิที่บุตรจะต้องได้รับมรดกจากบิดาหลังจากบิดาเสียชีวิตลง ปัญหาที่ทำให้เกิดการแยกไม่ออกระหว่างสิทธิที่ผู้ชายสามารถร่วมประเวณีต่อทาสหญิงกับ **“การข่มขืน”** ก็คือ การตั้งคำถามหาตัวเองว่า หาก ก. เป็นอย่างนั้นแสดงว่า ข. ต้องมีผลเป็นอย่างนี้ ซึ่งในเรื่องนี้พวกเขาได้ตั้งกฎขึ้นมาว่าหากอิสลามอนุมัติสิทธิให้ชายสามารถร่วมประเวณีกับ ทาสหญิงของพวกเขาได้(นี่คือเหตุ) นั้นย่อมหมายความว่าอิสลาม**อนุมัติการข่มขืนในทางเพศ**ต่อทาสหญิง(นี่คือผล) ทั้งที่การสรุปเช่นนี้เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง!! หากนักวิจารณ์อิสลามตั้งกฎต่ออิสลามเช่นนี้ ก็เท่ากับพวกเขากำลังจะบอกชาวโลกไปในตัวว่า ในอิสลามบิดามีสิทธิที่จะได้รับการเคารพจากบุตรแต่หากบุตรไม่เคารพบิดา นั้นย่อมหมายความว่าบิดาสามารถลงโทษทางร่างกายต่อบุตรได้ด้วยสิทธิของความเป็นพ่อ??? หรือหากบิดาไม่ยอมมอบมรดกแก่บุตรทั้งที่ในอิสลามบุตรมี **“สิทธิ”** ในการรับมรดกจากบิดานั้น ย่อมหมายความว่าบุตรสามารถฆ่าบิดาเพื่อเอามรดกที่เป็นสิทธิของตนกลับมาได้!??? ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องเหลวไหลและบ้องตันถ้าจะมีใครนึกฝันว่าอิสลามสอนแบบนี้ เพราะในอิสลามการที่มีสิทธิประการหนึ่งไม่ได้หมายความว่าจะมีสิทธิอีกประการหนึ่งไปด้วย เช่นหนึ่งในสิทธิอันขัดแย้งที่

129 อัลสุหนันอัล-กุบรอ. กิตาบบุณนิกะฮฺ หมายเลขที่ 13866

มุสลิมจะได้รับจากพี่น้องร่วมศาสนาของเขาก็คือการได้รับการเยี่ยมเยียนในยามป่วยและการได้รับคำทักทายทางศาสนา(การให้สลาม)จากพี่น้องของเขา แต่นั้นมิได้หมายความว่าเมื่อข้าป่วยหรือพบเจอพี่น้องมุสลิมแล้วข้าฯไม่ได้รับการปฏิบัติจากพี่น้องมุสลิมตามสิทธิดังกล่าวนั้นจะหมายความว่าข้าฯสามารถใช้กำลังเข้าบังคับให้พี่น้องมุสลิมเยี่ยมอาการป่วยของข้าฯหรือให้สลามแก่ข้าฯด้วยการอ้างว่า “นี่คือสิทธิของฉันที่ต้องได้จากท่าน!!!” ฉันใดก็ฉันนั้นกรณีที่อิสลามมอบ “สิทธิ” ในการร่วมหลับนอนกับทาสหญิงต่อนายทาสนั้นไม่ได้หมายความว่าเมื่อทาสหญิงตั้งต้นปฏิเสธการร่วมหลับนอนนายทาสจะสามารถใช้กำลังข่มขืนกระทำชำเราต่อนางทาสได้!!! แล้วใยกันเล่าที่พวกอุบาทว์กาลิโลกยังคิดว่าสิทธิที่อิสลามมอบในการร่วมหลับนอนกับทาสหญิงก็คือสิทธิในการ “ข่มขืน” พวกนางไปเสียได้!!?

ข้าฯจะขออย่าเตือน ณ ตรงนี้ให้ชัดเจนแจ่มแจ้งว่า การร่วมประเวณีคือสิทธิทางกฎหมายที่สามี-ภรรยาหรือนายทาสกับทาสหญิงได้รับมอบให้กระทำได้ แต่การ “ข่มขืน” ไม่ใช่เรื่องของสิทธิประการใดหากแต่เป็นเพียงรูปแบบความสัมพันธ์ทางเพศอันชั่วร้ายที่ไม่ว่าใครจะกระทำต่อใครก็ ไม่อาจยอมรับได้จากศีลธรรมทางศาสนาทั้งสิ้น หลักฐานเกี่ยวกับการห้ามการข่มขืนปรากฏอยู่ในหะดีษบทหนึ่งความว่า

لا يجلد أحدكم امرأته جلد العبد ثم يجامعها في آخر اليوم

“อบูอับดุลละฮฺ อิบน์ฮุซัยมะฮฺเล่าว่า ท่านนบี คือลฯ กล่าวว่า พวกท่านจงอย่าได้เสียนิติภรรยาของท่านประดุจดังการเสียนิติต่อทาส หลังจากนั้นก็มีเพศสัมพันธ์กันในช่วงสุดท้ายของวัน”¹³⁰

หะดีษนี้ได้บ่งบอกอย่างแจ่มชัดว่าการข่มขืนคือพฤติกรรมที่อิสลามสั่งห้ามในทุกกรณี เพราะการข่มขืนนั้นโดยข้อเท็จจริงแล้วคือการใช้กำลังเข้าขืนใจต่อสตรี และการใช้กำลังย่อมเป็นอื่นไม่ได้นอกจากการตบตี ดังนั้นเมื่ออิสลามสั่งห้ามการร่วมประเวณีหลังการตบตีก็เท่ากับสั่งห้ามการข่มขืนเพราะ

1. การข่มขืนคือการตบตี
2. การร่วมประเวณีหลังการตบตีคือสิ่งต้องห้าม
3. ดังนั้นการข่มขืนจึงเป็นสิ่งต้องห้าม!!!

ข้อวิพากษ์ทางตรรกะทั้งหมดได้บ่งชี้อย่างแจ่มชัดด้วยสติปัญญาแล้วว่าการข่มขืนคือพฤติกรรมที่ยอมรับไม่ได้ในทุกกรณีและเป็นที่ต้องห้ามในหลักการอิสลามเพราะการร่วมประเวณีหลังการข่มขืนเป็นหนึ่งในรูปแบบของการร่วมประเวณีหลังการตบตีทั้งสิ้น ส่วนหนึ่งของหะดีษข้างต้นที่ระบุว่า อย่าได้เสียนิติภรรยาของท่านประดุจดังการเสียนิติต่อทาส ก็มีได้หมายความว่า

¹³⁰ พัตฮุลบารีย์. หมายเลขที่ : 4908

ภรรยาไม่ได้แต่ดีทาสได้เพราะเราได้นำเสนอหลักฐานการสั่งห้ามทุบตีทาสไปแล้วซึ่งตรงนี้เป็นเพียงการพูดของท่านรอซูลในสภาพทั่วไปว่ามนุษย์นั้นมักจะตบตีทาสและอย่าได้เอาพฤติกรรมตรงนี้มาใช้กับภรรยา และนี่คือข้อพิสูจน์ในอิสลามแล้วว่าสิ่งใดก็ตามที่อิสลามให้สิทธิอย่างเต็มที่ มิได้หมายความว่าเสียสิทธิอีกประการหนึ่งจะติดตามมา เช่น การที่อิสลามให้สิทธิแก่สามีในการร่วมรักกับภรรยาของเขา มันมิได้หมายความว่าเมื่อภรรยาไม่ต้องการร่วมประเวณีกับสามี สามีก็สามารถเข้าจัดการ “ข่มขืน” นางได้ตามสิทธิ ความเข้าใจเช่นนี้เป็นความโง่เขลามากและไม่สอดคล้องกับแบบอย่างแห่งความสุภาพของท่านบีที่ได้เคยกระทำให้คุณเป็นแบบอย่างแก่เราซึ่งแม้กระทั่งภรรยาของท่านเองเมื่อปฏิเสธจะร่วมหลับนอนกับท่าน ท่านบีก็ทำได้เพียงแค่การระงับตนเองและแสดงความอ่อนโยนต่อสตรีเท่านั้น!!!

ท่านอิมามดารุฎญินีย์ได้บันทึกเรื่องราวการแต่งงานของท่านบี คือลข กับหญิงนางหนึ่ง ที่ชื่ออุมัยมะฮฺความว่า

عن عائشة ؛ أن ابنة الكلابية لما دخلت على رسول الله - صلى الله عليه وسلم - ، فدنا منها ، فقالت : أعوذ بالله منك ، فقال رسول الله - صلى الله عليه وسلم - : " عدت بعظيم ، الحقي بأهلك "

“จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ - เมื่อบุตรสาวของอัลญะนาญญ์ส่งตัวให้แก่ท่านรอซูล(ในฐานะเจ้าสาว) ขณะที่ท่านรอซูลเข้าไปใกล้หาเธอ(ตามวิสัยของสามี) นางกลับกล่าวออกมาว่า ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺให้พ้นจากท่าน ท่านรอซูล คือลข จึงกล่าวตอบกลับว่าแน่แท้เธอได้รับการคุ้มครองจากพระผู้ทรงยิ่งใหญ่แล้ว ดังนั้นขอให้เธอกลับไปหาครอบครัวของเธอเถิด”¹³¹

ในอีกสำนวนหนึ่งกล่าวเพิ่มว่า

ثم خرج علينا فقال يا أبا أسيد اكسها فارسيتين وألحقها بأهلها

“ต่อจากนั้นท่านรอซูลได้กลับออกมาหาพวกเรา ท่านกล่าวว่า อบูสัйдอะยฺญมอบผ้าลินินให้เธอสองผืน(เป็นลินินน้ำใจ)เพื่อให้เธอใช้แต่งตัวและบอกเธอให้กลับไปหาครอบครัวของเธอ”¹³²

หะดีษเหล่านี้ได้เป็นแบบอย่างของท่านรอซูล คือลข แก่ปวงผู้ศรัทธาว่าแม้กระทั่งตัวภรรยาที่ผู้ชายมีสิทธิในการร่วมประเวณีกับนาง แต่เมื่อปรากฏพบว่านางรังเกียจสามีแบบอย่างและความอ่อนโยนของท่านรอซูลก็เป็นผลออกมาให้เห็นพบว่าท่านมิได้ทำอะไรต่อนางไปเลย กลับกันท่านรอซูลยังได้ส่งมอบผ้าลินินเพื่อเป็นสินน้ำใจตอบแทนแก่นาง บรรดาอุลามาอ์ได้กล่าวว่าการปฏิเสธที่จะร่วมหลับนอนกับท่านรอซูลของนางได้ทำให้ท่านรอซูลหย่านางทางอ้อมด้วยการส่งนางกลับไปยังครอบครัวเดิมของนางโดยมิได้ร่วมประเวณีกับนางก่อน แบบอย่างตรงนี้จึงชี้แนะแนวทางแก่มวล

¹³¹ สุนันอับดุลเราะฎญินีย์. หมายเลข : 3905

¹³² มุสนัดอัล-อิมามอะฮฺมัด. หมายเลขหะดีษ : 22362

มุสลิมถึงความอ่อนโยนในการปฏิบัติต่อสตรีมิใช่เลี่ยมสอนให้ชื่นใจนางเพื่อเป้าหมายทางเพศดังความเข้าใจของคนโง่ๆบางคนก็หาไม่ เป็นไปได้อย่างไรกันที่โง่เง่าเหล่านั้นได้ตำหนิหลักการอิสลามว่าอนุมัติการข่มขืนสตรีทาสทั้งที่หะดีษทั้งหลายทั้งปวงมิได้มีจุดใดบ่งชี้ไปในทางนั้นเลย จะเป็นไปได้อย่างไรกันเล่าที่อิสลามจะอนุมัติการข่มขืนสตรีทาสทั้งที่มันมิใช่วิสัยของคำว่าคุณธรรมของการอยู่ร่วมกับสตรีดังที่ท่านรอซูลได้กล่าววว่า

من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فلا يؤذي جاره واستوصوا بالنساء خيرا فإن خلقن من ضلع وإن أعوج شيء في الضلع أعلاه فإن ذهبت تقيمه كسرته وإن تركته لم يزل أعوج فاستوصوا بالنساء خيرا

“บุคคลที่ศรัทธาในวันอัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์เขาจะต้องไม่ให้ร้ายต่อเพื่อนบ้านของเขา และฉันจะแนะนำพวกท่านให้เลี้ยงดูสตรีด้วยคุณธรรมเพราะพวกเธอถูกสร้างมาจากกระดูกซี่โครงส่วนที่งอที่สุดของกระดูกซี่โครงส่วนบน หากพวกท่านจะดัดให้ตรงท่านก็จะทำมันหักหากท่านปล่อยไว้ไม่ดัดมันก็ยังคงอยู่ตลอดไปดังนั้นฉันขอแนะนำพวกท่านให้เลี้ยงดูสตรีด้วยคุณธรรม”¹³³

ด้วยเหตุนี้มันจึงเป็นเรื่องน่าขันที่เหล่านักวิจารณ์อิสลามจะแอบอ้างว่าอิสลามอนุมัติการข่มขืนทาสหญิงทั้งที่การให้ทัศนะเช่นนี้มีเคยปรากฏใดๆจากนักวิชาการมุสลิมที่ถูกยอมรับทั้งในอดีตและปัจจุบัน คงจะสรุป ณ ที่นี้ว่า การที่พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานมอบ “สิทธิ” แต่ชายมุสลิมให้สามารถมีสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงทาสของพวกเขาได้มิใช่หมายความว่าชายมุสลิมจะได้รับมอบ “สิทธิ” ในการข่มขืนพวกนางด้วย จุดนี้จะชัดเจนจากคำถามที่ว่า ในทุกศาสนา(ทั้งยิว,คริสต์,พุทธ และพราหมณ์)ก็มีการมอบสิทธิหรือยอมรับร่วมกันว่าสามีมี “สิทธิ” ที่สามารถร่วมประเวณีหรือใช้ภรรยาเป็นที่สนองตอบความต้องการทางเพศได้ แต่กระนั้นก็ตามสิทธิตรงนี้จะหมายถึง “สิทธิ” ในการ “ข่มขืน” หรือใช้กำลังบังคับภรรยาเพื่อจุดประสงค์ทางเพศด้วยกระนั้นหรือ???!! เป็นที่ชัดเจนว่าในอิสลามสามีมีสิทธิที่สามารถได้รับการร่วมประเวณีกับภรรยาอย่างแท้จริง แต่กระนั้นก็ดีอิสลามก็ปฏิเสธการใช้กำลังทุบตีบีบคั้นภรรยาเพื่อการร่วมประเวณี ในทุกศาสนาก็เช่นกันการที่มอบสิทธิในการร่วมเพศแก่สามีเกือบจะแทบทุกศาสนาก็มิได้หมายความว่าทุกศาสนาเหล่านี้จะยอมรับการใช้กำลังบีบบังคับเพื่อเป้าหมายทางเพศของสามีที่มีต่อภรรยาได้ เพราะทุกศาสนาก็จะให้เหตุผลว่าไม่มีบัญญัติจากพระคัมภีร์หรือคำสอนชั้นต้นของศาสนาตนเองใดๆเลยว่าสามีสามารถ “ข่มขืน” ภรรยาของนางได้ ฉันทิใดก็ฉันทนั้นอิสลามก็สามารถให้เหตุผลได้เช่นกันว่าไม่มีบัญญัติใดๆจากอัลกุรอานเลยที่ระบุว่านายทาสสามารถ “ข่มขืน” ทาสหญิงของพวกนางได้ เช่นเดียวกับสามีผู้ได้รับสิทธิทางเพศที่ไม่สามารถข่มขืนภรรยาของเขาได้!!

ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจาก “การหลั่งนอก” นี้ยังคงเกี่ยวพันกับเรื่องของ การ “ขายทาสหญิง” แก่ผู้อื่น กล่าวคือในกรณีที่นายทาสหมดปัญญาจะเลี้ยงดูทาสหญิงหรือหมางเมินไม่พอใจ

นาง นายทาสก็สามารถขายนางให้เป็นทาสในครอบครองของผู้อื่นได้อีก แม้ว่านายทาสจะเคยมีเพศสัมพันธ์กับนางแล้วก็ตาม

ปมปัญหาจากกฎหมายประการนี้ได้ทำให้บรรดานักบูรพาคดีทำการโจมตีอิสลามว่าละเมิดสิทธิมนุษยชนของทาสหญิงเพราะหลักกฎหมายดังกล่าวยอมเปิดโอกาสให้นายทาสสามารถปฏิบัติต่อทาสหญิงประหนึ่งราวเครื่องมือบำเรอความใคร่ ซึ่งในการนี้นายทาสที่ไม่อยากให้นางตั้งท้องเพราะตามกฎหมายอิสลามจะบังคับให้เขาต้องรับผิดชอบลูกของนางก็สามารถหาทางออกด้วยการหลั่งนอกแทน ดังนั้นนางจึงไม่อาจจะตั้งท้องได้และเมื่อนายเกิดเบื่อนางขึ้นมาก็สามารถขายให้คนอื่น ผู้รับซื้อก็จะเป็นนายทาสซึ่งสามารถกระทำได้เช่นเดียวกับนายทาสคนก่อนการทำทาสหญิงเป็นสินค้าบำเรอทางเพศก็จักไม่จบสิ้นทาสหญิงผู้นั้นก็จะวนเวียนอยู่ในระบอบทาสตลอดไป!!

ก. การขายทาสหญิงหลังการมีเพศสัมพันธ์

เท่าที่ได้อ่านการวิพากษ์กฎหมายอิสลามในเรื่องทาสของบาทหลวง คริสต์เตียนผู้ใช้นามปากกาว่า Silas ในบทความของเขาที่ชื่อ *“Muhammad and The Female Captives”*¹³⁴ บาทหลวงคริสตเตียนผู้นี้ทำการวิจารณ์อิสลามอย่างรุนแรงด้วยถ้อยคำเลียดสีหยาบคายจากประเด็นที่ว่าหลังการมีเพศสัมพันธ์กับทาสหญิงแล้วนายทาสยังสามารถขายนางให้นายทาสคนอื่นต่อ อันจะเป็นการเปิดโอกาสให้นายทาสคนใหม่ก็สามารถหลับนอนกับทาสที่ซื้อมาต่อได้อีก ซึ่งการกระทำเช่นนี้บาทหลวงคริสตเตียนผู้นี้มองว่าเป็นการยัดเยียดสถานภาพของนางบำเรอแก่นางทาสอย่างไม่รู้จักสิ้นผ่านมือของนายทาสมากมายหลายคนที่ยับจองตัวนาง พุดอีกนัยหนึ่งแล้วตามทัศนะของบาทหลวงผู้นี้มองว่าสิ่งที่เรียกว่า “ศีลธรรม” ก็คือการทำเมื่อนายทาสร่วมหลับนอนกับทาสหญิงแล้วควร “ต้อง” รับผิดชอบด้วยการไม่ขายเธอแก่ผู้อื่นอีก!!

วิพากษ์

การให้เหตุผลและเงื่อนไต่ตามที่บาทหลวง Silas ได้กล่าวอ้างไปนั้นเมื่อพิจารณาอย่างผิวเผินด้วยอารมณ์ในแบบ “เสรีชน” ตามอุดมคติของระบอบประชาธิปไตยก็คล้ายดูจะมีน้ำหนักและเหตุผลในการสนับสนุนอยู่มากพอสมควร แต่หากพิจารณาการให้เหตุผลในแบบดังกล่าวอย่างละเอียดถี่ถ้วนจากความเป็นจริงแล้วจะพบว่าอุดมไปด้วยการให้เหตุผลที่ไร้สาระสิ้นดี อันเนื่องจากว่าในโลกปัจจุบันนี้ยังมีความสัมพันธ์ของชายและหญิงที่ผ่านกิจกรรม “ทางเพศ” ในแบบ

134 Silas. MUHAMMAD AND THE FEMALE CAPTIVES : <http://www.answering-islam.org/Silas/femalecaptives.htm>

อื่นๆและก็จบท้ายด้วยการที่ผู้หญิงเองก็อาจจะหาผู้ชายคนอื่นมาสัมผัสทางเพศใหม่อีก **ทั้งยังเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่มนุษย์ทั้งมวลยอมรับอย่างไม่มีปัญหา** นั่นก็คือ ความสัมพันธ์ฉันท์สามี-ภรรยาที่ผ่านการแต่งงาน กล่าวคือ การแต่งงานของชายหญิงจำเป็นต้องมีกิจกรรมทางเพศเป็นองค์ประกอบแห่งชีวิตคู่ แต่กระนั้นก็ดีในกรณีนี้ที่ทั้งคู่เกิดไปกันไม่ได้และ “หย่าร้าง” กันหญิงผู้นี้ซึ่งเคยมีสามีมาและเคยผ่านการร่วมประเวณีกับสามีมาก่อนแล้ว ก็ยังสามารถจะแต่งงานกับชายคนใหม่อีกได้ ซึ่งแน่นอนว่าการแต่งงานกับชายคนใหม่ของนางก็หลีกเลี่ยงไม่พ้นกิจกรรมทางเพศอีกเช่นกัน ฉันทิใดก็ฉันทินั้นในเมื่อสตรีที่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์กับสามีเก่าที่หย่าไปแล้วยังเป็นเรื่องปกติที่นางจะหาสามีใหม่(ซึ่งกับสามีใหม่ก็ต้องมีกิจกรรมทางเพศอีก) แล้วไฉนกันเล่าที่ผู้คนต่างมองกันว่าการที่ทาสหญิงเคยผ่านการหลับนอนกับนายทาสคนเก่าจะถือเป็นเรื่องโหดร้ายหากนางจะต้องมีการร่วมประเวณีกับนายทาสคนใหม่!!? ก็ในเมื่อการร่วมประเวณีของทั้งสองรูปแบบนี้ (สามี-ภรรยา&นายทาส-ทาสหญิง) ต่างก็อยู่บนความรับผิดชอบต่อดีที่กำเนิดมาและการดูแลเลี้ยงดูเหมือนกันทั้งสิ้น ฉะนั้นหากบาทหลวงผู้นี้วางกฎว่าเมื่อนายทาสผ่านการหลับนอนกับทาสหญิงแล้ว นายทาสต้องห้ามขายนางให้ไปเป็นของนายทาสคนใหม่อีก เราก็จำเป็นต้องวางกฎด้วยว่าภรรยาที่ผ่านการหลับนอนกับสามีแล้วนางก็ต้องห้ามแต่งงานกับสามีใหม่อีก หรือไม่ก็ตั้งกฎที่เลยเถิดไปว่าคู่ใดแต่งงานกันแล้วก็ห้ามหย่าขาด คู่ใดที่ทนกันไม่ไหวก็ก้มหน้าฝืนทนกันไปชั่วกับชั่วกาลปี้!!

สิ่งเหล่านี้คือ “กฎหมาย” ของอิสลามในแง่ว่า “อนุญาต” หรือ “ไม่อนุญาต” ให้ชาย มิใช่จะมาถือโทษโรธแค้นต่อหลักกฎหมายอิสลาม เพราะหากว่ามีนายทาสคนใดจะต้องจะมีเพศสัมพันธ์กับทาสหญิงเพื่อคลายใคร่กันถ้ายเดียวเมื่อเปื้อกขายนางไป ความประพฤติของบุคคลประเภทนี้จักไม่ถูกนำมาเชื่อมโยงกับหลักการอิสลามเพื่อประณามหยามเหยียดได้เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ข้อส่งเสริมให้กระทำของกฎหมายอิสลาม ทั้งยังไม่อาจจะถือว่ากฎหมายอิสลาม “มีช่องโหว่” ได้ เพราะการกระทำของคนชั่วนั้นกฎหมายที่สมบูรณ์แบบใดๆก็ไม่อาจป้องกันการบิดพลิ้วและฝ่าฝืนของคนชั่วได้ ดังที่กฎหมายของทุกศาสนาและระบอบการเมือง, วัฒนธรรมสังคมโลกแทบจะทั้งหมดต่างก็ยอมรับเรื่องของการ “หย่า” แต่หากเกิดมีคนวิกลจริตผู้หนึ่ง “แต่งงาน” กับหญิงคนหนึ่งโดยมิเป่าประสงค์เพียงเพื่ออยากร่วมประเวณีกับนาง หลังจากได้นางมาเป็นภรรยาแล้วเขาก็สามารถหย่านางเมื่อเปื้อและหาภรรยาคนใหม่มาทำแบบเดียวกันได้(แบบนี้ปีเดียวคงได้ภรรยาเกือบโหล) ซึ่งการกระทำเช่นนี้เราไม่อาจจะโทษกฎหมายการ “หย่า” ของทุกศาสนาว่า “มีช่องโหว่” ได้ แต่ควรจะโทษต่อตัวมนุษย์ที่กระทำตนเลวทรามเอง

ข. การหลั่งนอกและการขาย

สิ่งที่จำต้องเข้าใจก็คือ การขายทาสหญิงที่ผ่านการหลบหนีกับนายทาสนั้น ในอิสลาม อนุมัติให้ขายก็ต่อเมื่อนางพ้นช่วง “อิสติบรออ” หรืออสุจิของนางปลดพ้นจากการตั้งครรภ์แล้วจึงจะขายนางให้แก่คนอื่นได้แต่หากนางตั้งครรภ์ขึ้นมาอีก อนุมัติให้นายทาสขายนางได้อีกเพราะนางจะเป็นไทและลูกของนางจะต้องเป็นลูกตามกฎหมายของนายทาส อย่างไรก็ตามบาฏหลวง Silas ได้กล่าวว่าหากนายทาสมุสลิมประสงค์จะทำนางให้เป็นแค่ “นางบำเรอ” และไม่ยอมรับผิดชอบต่อลูกของนาง นายทาสมุสลิมก็สามารถแก้ปัญหาด้วยการหลั่งนอกเพียงเท่านั้นนางก็ไม่สามารถตั้งท้องได้และนายทาสก็สามารถขาย “นางทาสสาวท” ผู้นี้แก่คนอื่นได้เมื่อถึงคราวที่เบื่อในตัวนางแล้ว

วิพากษ์

การโต้แย้งให้เหตุผลของบาฏหลวง Silas ผู้นี้ดูเหมือนจะมีน้ำหนัก แต่ก็เช่นเดียวกับกรณีก่อนหน้านี้ว่าการโต้แย้งเช่นนี้ไม่ผ่านทั้งตามกระบวนการคิดของ “อิสลาม” และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้วยเช่นกัน มีปรากฏหะดีษอยู่ต้นหนึ่งที่จะนำมาเป็นข้อหักล้างการให้เหตุผลของนักบาป Silas ผู้นี้ก็คือหะดีษจากการรายงานของท่านญาบิรว่า

أَن رَّجُلًا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ لِي جَارِيَةً هِيَ خَادِمَتُنَا وَسَانِيتُنَا وَأَنَا أَطُوفُ عَلَيْهَا وَأَنَا أَكْرَهُ أَنْ تَحْمِلَ فَقَالَ اعْزِلْ عَنْهَا إِنْ شِئْتَ فَإِنَّهُ سَيَأْتِيهَا مَا قَدَرَ لَهَا

“มีชายคนหนึ่งมาหาท่านศาสนทูต คือฯ และเขาได้ถามท่านว่า ฉันมีทาสหญิงคนหนึ่งซึ่งช่วยเหลือฉันด้วยการดื่มน้ำต้นไม้(ฉันชอบเธอ)และได้รักร่วมกับเธอ แต่ฉันเองก็ไม่อยากให้เธอตั้งครรภ์โดย โอ้ท่านรอซูลฉันจะทำเช่นไร ท่านรอซูล ตอบว่าหากท่านประสงค์เช่นนั้นก็ให้ทำการหลั่งนอก แต่แม้กระนั้นก็จะเกิดสิ่งใดที่พระองค์อัลลอฮ์กำหนดไว้แก่นางแล้วมันก็ต้องเกิดขึ้น”

หะดีษบทนี้บอกแก่เราอย่างชัดเจนว่าจากหลักคำสอนของอิสลามแม้อิสลามจะเปิดโอกาสให้นายทาสสามารถหลบหนีกับทาสหญิงด้วยการหลั่งนอกได้นั้น แต่ก็ไม่ใช่ที่อิสลามจะเปิดโอกาสให้นายทาสสามารถหลีกหนีพ้นจากการต้องรับผิดชอบบุตรที่เกิดจากการทาสหญิงได้ พุคอีกนัยหนึ่งก็คือ การหลั่งนอกไม่ได้เป็นเงื่อนไขที่จะทำให้คนใดคนหนึ่งไม่สามารถตั้งครรภ์ได้ แต่การตั้งครรภ์จักเกิดขึ้นจากการกำหนดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของร่างแล้ว ดังหะดีษในส่วนท้ายของบทเดียวกันความว่า

فَلَبِثَ الرَّجُلُ ثَمَّ أَتَاهُ فَقَالَ إِنَّ الْجَارِيَةَ قَدْ حَبَلَتْ فَقَالَ قَدْ أَخْبَرْتُكَ أَنَّهُ سَيَأْتِيهَا مَا قَدَرَ لَهَا

“ต่อมาไม่นานนัก ชายคนนั้นก็มาหาท่านรอซูลอีก แล้วเล่าว่า ทาสหญิงของฉันที่ฉันเล่าให้ท่านฟังคราวก่อนนั้น ตั้งครรภ์เสียแล้ว ท่านรอซูลจึงกล่าวว่า ฉันมิได้บอกท่านหรือว่าสิ่งใดที่อัลลอฮ์กำหนดไว้จะต้องเกิดขึ้น”¹³⁵

135 ศอฮิฮมุสลิม, กิตาบบุนนิกาฮฺ, หมายเลขหะดีษ : 1439

ดังนั้นจากหะดีษที่ยกมานี้คือสิ่งที่ยืนยันว่ามนุษย์แม้จะใช้การหล้นอกมนุษย์ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการตั้งศรัทธาที่พระเจ้ากำหนดไว้ได้ ความจริงข้อนี้สามารถพิจารณาได้จากอัตราการตั้งศรัทธาในหมู่สตรีวัยรุ่นที่ซึ่งสูงก่อนห้าม เอาแค่เฉพาะในไทยเราปัญหาการตั้งศรัทธาเองก็มากพอจนทำให้พวกโง่มาบางกลุ่มอย่างเช่นพวกเดินกินรำกินอย่างดาราบางคนต้องออกมาสนับสนุนกฎหมายการทำแท้งแบบครอบจักรวาล สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการตั้งศรัทธาในภาวะไม่พร้อมของเด็กหนุ่มสาวใจแตกของไทย แต่กระนั้นก็ตามเราจะคิดว่าเด็กหนุ่มสาวที่ใคร่ซึ่งสูงก่อนห้ามเหล่านี้จะไม่รู้จักกระบวนการวิธีการหล้นนอกเพื่อหลีกเลี่ยงการตั้งศรัทธาเลยหรือ?? หากได้พวกเขา รู้จักมันและปฏิบัติมันอย่างแน่นนอน แต่กระนั้นก็ตามเหตุใดปัญหาที่องค์ก่อนแต่งตั้งนับวันก็ยังมีแต่เพิ่มขึ้นอีก??? คำตอบก็อยู่จากหะดีษของท่านนบีข้างต้นที่ว่า “สิ่งใดที่พระองค์อัลลอฮ์กำหนดไว้แล้วมันก็ต้องเกิดขึ้น” และในทางกลับกันสิ่งที่ยืนยันถึงสัจธรรมของอิสลามแก่เราก็คือ การหล้นนอกไม่ใช่เงื่อนไขทำให้คนไม่เกิดการตั้งศรัทธาเพราะขนาดสามีภรรยาที่แต่งงานกันและใช้วิธีหล้นในกันมาตลอดก็เชื่อว่าจะติดลูกง่าย ๆ ส่วนใหญ่กว่าภรรยาจะตั้งศรัทธาก็ผ่านเวลาการแต่งงานไปเกือบปีแล้ว และบางรายหล้นในกันแค่ไหนก็ยังไม่ตั้งศรัทธาจนต้องรีบแจ้งปรึกษาแพทย์กันยกใหญ่ดังที่มีให้เห็นกันเกลื่อน ฉะนั้นบาทหลวง Silas จะนำเอาการอนุมัติเรื่องหล้นนอกมาเป็นเงื่อนไขโจมตีอิสลามว่าทำให้นายทาสสามารถมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ต้องเสี่ยงกับการตั้งศรัทธาและสามารถขายทาสหญิงที่ไม่ตั้งท้องได้ จึงเป็นการให้เหตุผลที่เลื่อนลอยและขาดการพิจารณาในทางความจริงมากที่สุด

ความสัมพันธ์ทางเพศทับซ้อน!!?

นาย Silas ยังได้หยิบยกประเด็นทางกฎหมายอิสลามว่าด้วยการอนุมัติความสัมพันธ์ทางเพศทั้งต่อหญิงทาสผู้แม่ที่เราครอบครองและลูกทาสของนางที่ไม่ได้เกิดจากตัวนายทาสเองแต่อาจจะเกิดจากตัวของนายทาสเก่าของนางติดตัวมาด้วย ในกรณีเช่นนี้เขาอ้างว่าหลักการอิสลามอนุมัติให้นายทาสสามารถมีสัมพันธ์ได้ทั้งตัวแม่ทาสและลูกทาสของนาง ดังการอ้างข้อเขียนที่พบว่าโดยท่านอับดุลอะมียะฮ์ ในหนังสือของท่าน ดร.อับดุลละตีฟ แห่งมหาวิทยาลัยอัลอัศฮรัความว่า

“บุคคลที่ครอบครองทาสหญิง (ผู้แม่) และรวมถึงครอบครองลูกทาสของนางด้วยนั้น การเป็นนายทาสของเขาต่อตัวทาสหญิงผู้เป็นแม่มีผลทำให้เขาเป็นนายทาสต่อลูกของนางด้วย ไม่ว่าลูกของนางจะเกิดจากสามีเดิมของนางหรือเป็นลูกนอกกฎหมาย (ลูกชู้) ก็ตาม ดังนั้นนายทาสจึงมีสิทธิที่จะสามารถมีเพศสัมพันธ์กับลูกทาสของนางได้ด้วย เพราะว่าลูกของนางก็คือลูกของทาสอันเป็นทรัพย์สินที่เขาครอบครอง โดยมีเงื่อนไขว่าเขาจะต้องไม่หลับนอนกับทั้งสองในระยะเวลาเดียวกัน”

จากพัศวะที่ดูเหมือนจะก่อความสับสนนี้ได้ทำให้พวกนักบูรพาคดีอย่าง เจ้า Silas (แก๊งเดียวกับเจ้า แซม แซมมูน ที่กล่าวไปในตอนต้นของหนังสือ) ต้องรีบฉกฉวยโอกาสด่าทอประณามอิสลามว่าไร้มนุษยธรรมสามารถกดขี่เป้าหมายเพศต่อหญิงทาสและลูกของนางได้ด้วย!!?

วิพากษ์

บาทหลวงไซลาสมิได้หยิบยกข้อความหรืออ้างอิงงานเขียนของอิบนุคัตัยมีเยะฮ์แต่อย่างใดเลยไม่ว่าจะมาจากหนังสือมััจมูอ์อัลฟะตาวียะฮ์ของท่านหรือเล่มอื่นๆ เพียงแต่เขาได้อ้างว่านำข้อมูลเหล่านี้มาจากหนังสือของท่าน ดร.อับดุลละตีฟที่ชื่อว่า *You Ask, Islam Answers*. page 51-52. ซึ่งเราก็ไม่ได้พบแหล่งข้อมูลอีกตามเคยว่าพัศวะนี้ได้นำเอาข้อเขียนของท่านอิบนุคัตัยมีเยะฮ์มาจากแหล่งใด ทั้งหมดดูเหมือนจะเป็นการกุศโลบายขึ้นมาของบาทหลวงผู้แผดเผาดวงใจไปด้วยโมหะจริตนามว่าไซลาสเสียเอง เพราะในกฎหมายพื้นฐานของอิสลามแล้วความสัมพันธ์ทางเพศที่ชายผู้หนึ่งมีต่อภรรยาหม้ายติดลูก ความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้จะทำให้ตัวเขาเป็นที่ต้องห้ามต่อลูกสาว (ลูกเลี้ยง) ของนางไปตลอดชีวิต ดังใจความของอัลกุรอ่านว่า

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّائِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضْعَةِ وَأُمَّهُتِ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِكُمُ اللَّائِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّائِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُوراً رَّحِيماً

ที่ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้านั้นคือมารดาของพวกเจ้า ลูกหญิงของพวกเจ้าพี่น้องหญิงของพวกเจ้า พี่น้องหญิงแห่งบิดาของพวกเจ้า และพี่น้องหญิงแห่งมารดาของพวกเจ้า บุตรหญิงของพี่หรือน้องชายของพวกเจ้า บุตรหญิงของพี่หรือน้องหญิงของพวกเจ้า และมารดาของพวกเจ้าที่ให้นมแก่พวกเจ้าและพี่น้องหญิงของพวกเจ้าเนื่องจากการดื่มนม และมารดาภรรยาของพวกเจ้าและลูกเลี้ยงของพวกเจ้าที่อยู่ในตักของพวกเจ้าจากภรรยาของพวกเจ้าที่พวกเจ้าได้สมสู่นาง แต่ถ้าพวกเจ้ามิได้สมสู่นางแล้ว ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้าและภรรยาของบุตรพวกเจ้าที่มาจากเชื้อสายของพวกเจ้า และการที่พวกเจ้ารวมระหว่างหญิงสองพี่น้องไว้ด้วยกัน นอกจากที่ได้ผ่านพ้นไปแล้วเท่านั้น แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยผู้เมตตาเสมอ (4:23)

ท่านอิมามสุญัยดีได้อธิบายข้อความที่ว่า และมารดาภรรยาของพวกเจ้าและลูกเลี้ยงของพวกเจ้าที่อยู่ในตักของพวกเจ้า ไว้ว่า

{ وَأُمَّهُتِ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِكُمُ اللَّائِي فِي حُجُورِكُمْ } جمع (ربيبة) وهي بنت الزوجة من غيره

“และมารดาภรรยาของพวกเจ้าและลูกเลี้ยงของพวกเจ้า-เราะบาอิบ-คือพหูพจน์ของเราะบีบะฮุ
กลุ่มคนในโองการนี้หมายถึงบุตรสาวของภรรยาที่มาจากสามีเดิม(เป็นที่ต้องห้าม)”¹³⁶

ท่านอิบนิกะษีรกล่าวว่า

وقوله: { وَأُمَّهُتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا
دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ } ، أما أم المرأة، فإنها تحرم بمجرد العقد على ابنتها، سواء دخل بها أو لم
يدخل، وأما الربيبة، وهي بنت المرأة، فلا تحرم بمجرد العقد على أمها حتى يدخل، فإن طلق الأم قبل
الدخول بها، جاز له أن يتزوج بنتها،

“และมารดาภรรยาของพวกเจ้าและลูกเลี้ยงของพวกเจ้าที่อยู่ในตักของพวกเจ้าจากภรรยา
ของพวกเจ้าที่พวกเจ้าได้สมสู่นาง แต่ถ้าพวกเจ้ามิได้สมสู่นางแล้ว ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า – ใน
กรณีของมารดาภรณานี้ท่านจะเป็นที่ต้องห้ามแก่ลูกเขยของนางหากว่าบุตรสาวของนางได้
แต่งงานกับเขาแล้วไม่ว่าทั้งคู่จะมีเพศสัมพันธ์กันหรือไม่ก็ตาม แต่ในกรณีของแม่หม้ายลูกติดนั้น
บุตรสาวของแม่หม้ายจะเป็นที่ต้องห้ามต่อพ่อเลี้ยงของเขาหากพบว่าทั้งคู่ได้แต่งงานและมี
เพศสัมพันธ์กันหลังผ่านพิธีการแต่งงานแล้ว แต่ทว่าหากชายผู้นั้นได้หย่าภรรยาที่เป็นแม่หม้าย
ดังกล่าวโดยยังไม่ทันที่จะมีเพศสัมพันธ์กัน เขาก็ได้รับอนุญาตให้แต่งงานกับบุตรสาวของเขาได้”¹³⁷

จากโองการนี้จึงเป็นที่ชัดเจนแก่เราแล้วว่าในกรณีที่นายทาสได้มีสัมพันธ์ทางเพศกับทาส
หญิงที่เป็นแม่หม้ายติดลูกจากสามีทาสเดิมของนาง ลูกสาวของนางก็จะเป็นที่ต้องห้ามแก่นาย
ทาสอีกต่อไป ข้อกฎหมายดังกล่าวนี้เป็นเรื่องที่พื้นฐานมากจนข้าพเจ้าคิดว่าไม่น่าเป็นไปได้ที่ปราชญ์
ชั้นสูงอย่างท่านอิบนุฏัยมียะฮูจะออกคำพิพากษาเช่นนั้น นอกเสียจากจะเป็นเพียงการอุปโลกน์ความ
เท็จแก่ตัวท่านโดยบาทหลวงผู้นี้เสียเอง และหากสมมุติว่าท่านอิบนุฏัยมียะฮูออกพิพากษาเช่นนั้นจริง
ก็ไม่ใช่วิสัยของผู้ศรัทธาจะต้องมีดบอดหลับหลับตาตาม เพราะสิ่งที่พวกเขาต้องตามนั้นคือ
หลักฐานจากอัลกุรอานอันประเสริฐและสุนนะฮ์ของท่านนบีเท่านั้น

ในความเป็นจริงหากเราพิจารณาไตร่ตรองถึงกฎหมายว่าด้วยชนชั้นทาสตามที่มีปรากฏ
อยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิลเปรียบเทียบกับการแอบอ้างคำประกาศิตของท่านอิบนุฏัยมียะฮูข้างต้นแล้ว
เราจะพบความหน้าไหว้หลังหลอกในหมู่นักบูรพคดีที่ชิงชังอิสลามดุไฟล์มอกทั้งหลาย

¹³⁶ ตัฟซีรญะลาลัยญ. (ออนไลน์) :

[http://www.altafsir.com/Tafasir.asp?tMadhNo=1&tTafsirNo=8&tSoraNo=4&tAyahNo=23&tDisplay=ye
s&UserProfile=0&LanguageId=1](http://www.altafsir.com/Tafasir.asp?tMadhNo=1&tTafsirNo=8&tSoraNo=4&tAyahNo=23&tDisplay=ye&s&UserProfile=0&LanguageId=1)

¹³⁷ ตัฟซีรอิบนิกะษีร. เล่ม 2 หน้า 249.

เนื่องจากว่ากฎหมายว่าด้วยเรื่องทาสในไบเบิลนั้นดำเนินไปด้วยกระบวนการแห่งการกดขี่และละเมิดทางเพศต่อทาสอย่างแท้จริง ดังกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตให้นายทาสสามารถหลับนอนกับภรรยาหรือบุตรสาวของทาสชายที่ตนเองเป็นเจ้าของอีกที ดังปรากฏพระบัญญัติที่โปรดท่านทั้งหลายจึงพิจารณาอย่างละเอียดดังนี้

อพยพ 21:1 ต่อ ไปนี้เป็นกฎหมายซึ่งเจ้าต้องประกาศให้เขาทั้งหลายทราบไว้.

อพยพ 21:2 ถ้าเจ้าจะซื้อคนฮีบรูไว้เป็นทาสเขาจะต้องปรนนิบัติเจ้า หกปีแต่ปีที่เจ็ดเขาจะได้เป็นอิสระโดยไม่ต้องเสียค่าไถ่..

อพยพ 21:3 ทาสซึ่งได้มาแต่ผู้เดียวจงปล่อยเขาไปแต่ผู้เดียวถ้าเขา มีภรรยาต้องปล่อยภรรยาของเขาไปด้วย..

อพยพ 21:4 ถ้านายหาภรรยาให้เขาขณะที่เขายังเป็นทาสและภรยานั้นเกิดลูกชายก็ดีหญิงก็ดี ด้วยกันภรรยากับลูกนั้นจะเป็นคนของนาย เขาจะเป็นอิสระได้แต่ตัวผู้เดียว..

อพยพ 21:5 ถ้าทาสนั้นมากล่าวเป็นที่เข้าใจชัดเจนว่า 'ข้าพเจ้ารัก นายและลูกเมียของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่อยากออกไปเป็นไท'..

อพยพ 21:6 ให้นายพาทาสนั้นไปเฝ้าพระเจ้าพาเขาไปที่ประตูหรือไม้วงกบประตูแล้วให้นายเจาะหูเขาด้วยเหล็กหมาดเขาก็จะอยู่ปรนนิบัตินายต่อไปจน ชีวิตหาไม่..

อพยพ 21:7 ถ้าคนใดขายบุตรหญิงเป็นทาสหญิงนั้นจะมีได้เป็น อิสระเหมือนทาส..

อพยพ 21:8 ถ้าหญิงนั้นไม่เป็นที่พอใจของนายที่รับเธอไว้ต้องยอมให้ คนอื่นไถ่เธอไปแต่ไม่มีสิทธิจะขายหญิงนั้นให้แก่ชาวต่างประเทศเพราะมิได้ ซื้อสัตย์ต่อหญิงนั้นแล้ว..

อพยพ 21:9 ถ้านายยกหญิงนั้นให้เป็นภรรยาลูกชายของตนก็ให้เขา ปฏิบัติต่อหญิงนั้นดุจเป็นบุตรีของตน..

.....

อพยพ 21:20 ถ้าผู้ใดทุบตีทาสชายหญิงของตนด้วย ไม้จนตายคามือผู้นั้นต้องถูกปรับโทษ..

อพยพ 21:21 หากว่าทาสนั้นมีชีวิตต่อไปได้วันหนึ่งหรือสองวันจึงตาย นายก็ไม่ต้องถูกปรับโทษ เพราะทาสนั้นเป็นดังเงินของนาย..

วิพากษ์

ขอให้ท่านผู้อ่านโปรดพิจารณาโองการเหล่านี้โดยเฉพาะในช่วงข้อความที่ข้าฯได้ขีดเส้นไว้ เราจะสามารถถอดความเข้าใจและสรุปได้ดังนี้

- 1) นายทาสที่ครอบครองทาสชายก็จะสามารถครอบครองเมียและลูกสาวของเขาไปด้วย หากว่าทาสชายผู้นี้ได้แต่งงานในขณะที่เขายังเป็นทาส
- 2) ทาสในไบเบิลนั้นถูกถือว่าเป็นทรัพย์สินเงินทองของเจ้านาย สิ่งนี้บ่งชี้ว่านายทาสสามารถกระทำได้ตามต้องการกับทรัพย์สินเงินทองของเขาแม้กระทั่งการร่วมเพศกับพวกนาง

3) หากว่าทาสชายต้องการที่จะไถ่ตนเป็นอิสระ มันก็จะเป็นอิสระแก่เขาได้คนเดียวส่วนภรรยาและลูกสาวของเขาก็ต้องตกเป็นของเจ้านาย ในทางกลับกันหากเขาไม่ยอมเสียภรรยาและลูกให้ตกอยู่ใต้เงื้อมมือของนายทาสเขาก็มีทางเลือกเดียวนั่นคือต้องโดนทารุณกรรมด้วยการเจาะหูและตรากตรำเป็นทาสไปจนตาย! ซึ่งกฎหมายประการนี้เป็นกฎหมายที่โหดร้ายมิอาจยอมรับได้เพราะเท่ากับปิดโอกาสการเป็นไทของทาสโดยสิ้นเชิง เนื่องจากทาสไม่มีทางเลือกนอกจากจะต้องเสียครอบครัวให้แก่เจ้านายตนไปหรือไม่ก็ก้มหน้าจมปลักอยู่ใต้ซากเดนแห่งระบอบทาสไปชั่วชีวิต

4) นายสามารถขายบุตรสาวที่เป็นไทของตนให้เป็นทาสได้

จากข้อสรุปทั้งหมดจึงเป็นที่แน่ชัดแล้วว่านายทาสสามารถร่วมเพศกับภรรยาและบุตรสาว(ทั้งที่ถูกขายและไม่ถูกขาย)ของทาสชายของตนได้ และที่สำคัญไบเบิลจากโองการนี้ได้เผยธาตุแท้ในหลักความเชื่อของฝ่ายยิวและคริสต์เตียนถึงสถานภาพของทาสว่าเป็นเพียงทรัพย์สินสฤงคารของนายทาสเท่านั้นจากข้อความที่ว่า

อพยพ 21:21 หากว่าทาสนั้นมีชีวิตต่อไปได้วันหนึ่งหรือสองวันจึงตาย นายก็ไม่ต้องถูกปรับโทษ

เพราะทาสนั้นเป็นดังเงินของนาย..

ในขณะที่คริสต์ศาสนาและยิวถือว่าทาสคือเงินทองของเจ้านายที่สามารถหุบตีโดยมิให้ตายคามือได้แต่ในทางกลับกันอิสลามกลับถือว่าทาสคือ “พี่น้อง” ที่มีสิทธิเหนือนายทาสดังโอราบทของท่านมหาศาสนทูตที่ว่า

“ทาสของท่านก็คือบรรดาพี่น้องของท่าน”

เป็นเวลาหลายปีติดๆกันแล้วที่ข้าฯได้ยินได้ฟังเหล่าบุรพาคดีคริสต์เตียนตำหนิว่าร้ายอิสลามว่าเป็นศาสนาแห่งความเท็จเนื่องจากว่าอิสลามอนุญาตให้นายทาสสามารถกลับนอนกับทาสหญิงของเขาได้ ทั้งที่เหตุผลดังกล่าวดูดีเกินจริงและเทียบไม่ได้เลยกับบัญญัติทางศาสนาที่ปรากฏในไบเบิลซึ่งอนุมัติให้นายทาสสามารถร่วมประเวณีกับหญิงทาสและลูกสาวของนางได้แม้ว่าทั้งสองจะเป็นเมียและลูกของทาสชายของเขาอีกคำรบหนึ่งก็ตาม!!

ประวัติศาสตร์แห่งการปลดแอกทาสของอิสลาม

ดังที่ได้สาธยายไปในข้างต้นแล้วว่า ข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ได้พิสูจน์ถึงการมีอยู่ของสังคมทาสอันชั่วร้ายก่อนการเกิดขึ้นของอิสลามด้วยซ้ำ ดังนั้นอิสลามจึงมีอาจจะถูกตัดสินคดีโทษทางประวัติศาสตร์ในฐานะผู้ริเริ่มระบอบทาสขึ้นมาได้ เพราะในทางกลับกันอิสลามเสียเองที่พยายามเข้ามาล้มล้างระบอบทาสอันเลวร้ายที่ปรากฏอย่างดาษดื่นในอารยธรรมของโลกตะวันออกกลางและโลกในภูมิภาคส่วนอื่นๆ

ท่านรอซูล ศ็อลฯ ได้ให้พจนารถอันยิ่งใหญ่ที่จะส่งผลต่อการปลดแอกทาสของขบวนการทางศาสนาในภายภาคหน้าหลังการตายของท่านความว่า

لا يجزي ولد والدًا إلا أن يجده مملوكًا فيشتريه فيعتقه

“ความกตัญญูของผู้เป็นบุตรต่อบิดาจะยังไม่สมบูรณ์ตราบใดที่บิดาของเขายังเป็นทาส เว้นแต่เขาจะไถ่ตัวแล้วปลดปล่อยบิดาเขาให้เป็นไทเสียก่อน”¹³⁸

วณะดังกล่าวได้อธิบายความกตัญญูต่อบิดาในอิสลามว่าเป็นเนื้อเดียวกันกับอิสราภาพของบิดาจากปลักของความเป็นทาส ในขณะที่ลัทธิความเชื่ออื่นล้วนนิยามความกตัญญูที่ลูกมีต่อบิดาอย่างไม่เป็นตรรกะ ดังที่ในบางลัทธิมองว่าความกตัญญูของบุตรคือการที่บิดามารดาสามารถเกาะชายผ้าแห่งผลบุญของบุตรไปสวรรค์โดยที่ตนเองมิได้มีส่วนร่วมในการทำความดีความชอบตามพระธรรมบัญญัติเลยด้วยซ้ำ ในขณะที่นิยายประโลมโลกนับขึ้นก็สะท้อนภาพของความกตัญญูไปในทิศทางที่บุตรมีอาจคัดค้านผืนใจความปรารถนาของบิดามารดาได้แม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นความชั่วก็ตาม ความกตัญญูในโลกทัศน์ของสังคมยุคอดีตจึงปรากฏออกมาด้วยการที่บุตรจำต้องยอมรับความประสงค์ของบิดาที่จะขายตนเป็นทาสเรือนเบี้ยหรือเป็นนางบำเรอให้แก่ขุนนางคนใดก็ได้ ซึ่งเป็นข้อกฎหมายที่คริสต์ศาสนายอมรับไว้ตามที่ได้เสนอไป

กระบวนการหนึ่งที่อิสลามวางหมากกลในการปลดแอกทาส (มิใช่สักแต่ว่าพูดโก้ๆ ให้ปลดแอกทาสแต่ไม่วางระบบในการปลดปล่อยทาสอย่างเช่นในบางระบอบและลัทธิ) ก็คือการมองการณ์ไกลในเชิงพฤติกรรมทางลบของมนุษย์ที่กลัปกลายเป็นช่องทางไปสู่การปลดปล่อยทาสได้ ในที่นี้หมายความว่าอิสลามชดเชยความผิดบาปของพฤติกรรมมนุษย์ด้วยทางออกของการปลดปล่อยทาส ดังนั้นความผิดบาปของมุสลิมคนหนึ่งจะสามารถแก้ไขหรือ “ล้างบาป” ได้ด้วยวิธีการของการปลดปล่อยทาส กระบวนการวิธีดังกล่าวนี้มีปรากฏในความผิดบาปหลากหลายประเภทที่มุสลิมผู้กระทำสามารถแก้ไขด้วยการปลดทาสในสังคมให้เป็นไทได้ อาทิ การละทิ้งการถือศีลอดในเดือนรอมฎอนโดยเจตนา หากมั่นใจผู้ละทิ้งไม่สามารถไถ่ความผิดบาปด้วยการถือศีลอดติดต่อกันสองเดือนได้แล้วไซ้ การ “ปล่อยทาส” จึงเป็นทางออกที่สำคัญที่บุคคลมีความผิดประการนี้สามารถไถ่ตัวเองจากความผิดบาปได้

วิธีการอีกประการหนึ่งที่จัดว่าโดดเด่นมากในการสร้างหน้าประวัติศาสตร์แห่งการปลดแอกทาสของอิสลามก็คือระบบการเก็บภาษี “ชะกาต” ของรัฐอิสลามจากประชากรมุสลิมในรัฐอิสลาม “ชะกาต” ก็เปรียบเสมือนภาษีในรัฐประชาธิปไตยปัจจุบันที่เป็นหน้าที่ของพลเมืองที่จะต้องจ่ายแก่รัฐ จะต่างกันตรงที่ว่าพลเมืองในรัฐอิสลามที่จะต้องจ่ายชะกาตจะมาจากพลเมืองที่มีอันจะกินหรือมีอัตราเก็บเงินรอบปีครบตามเงื่อนไขที่ศาสนากำหนด ดังนั้นระบบเศรษฐกิจศาสตร์ใน

อิสลามที่มีเรื่องของชะกาตจึงเป็นระบบที่ประกันสิทธิทางเศรษฐกิจแก่คนจนและทาส โดยไม่ปล่อยให้พวกผู้ดีเศรษฐีทั้งหลายกองสุมเงินไว้บนกองอกและใช้เงินอย่างสิ้นเปลืองผลาญไปกับเรื่องไร้สาระ เช่น ที่พวกเศรษฐีในระบอบทุนนิยมมักใช้เงินนับแสนหมื่นไปกับการซื้ออาหารแมวหรือตกแต่งเสื้อผ้าราคาแพงให้สุนัข ทั้งที่บนท้องถนนตามเมืองใหญ่ยังมีคนมากมายต้องนอนขอทานและอดอยากแม้กระทั่งก๊วยเตี๋ยวซาม 20 บาทก็ยังหาซื้อกินไม่ได้!! ระบบชะกาตในอิสลามจึงเป็นระบบที่สอนสั่งแก่พวกคนรวยมีอันจะกินให้สำนึกเสมอว่าเงินทุกบาททุกสตางค์ในกระเป๋าของเราส่วนหนึ่งคือกรรมสิทธิ์ของคนจนและทาสอยู่ ด้วยเหตุที่ชะกาตมีความสำคัญในแง่การประกันสิทธิสภาพของคนจนรัฐอิสลามจึงประกาศสงครามต่อผู้ละเมิดไม่ยอมจ่ายชะกาต

โดยสรุประบบชะกาตในอิสลามจะกำหนดให้คนมีอันจะกินทั้งหลายที่มีอัตราเงินเก็บรอบปีครบตามเงื่อนไขต้องจ่ายชะกาตแก่รัฐบาลอิสลาม ในแง่ที่คนรวยมาก ๆ ก็จำต้องหักเป็นเงินชะกาตมากเป็นเงาตามตัวโดยนำเอาวงเงินเก็บรอบปีมาคำนวณหักเป็นเงินชะกาตในอัตรา 2.5 % (กรณีของประเภทชะกาตเงินทอง) มอบเป็นภาษีแก่รัฐบาลอิสลาม ซึ่งรัฐบาลอิสลามจะนำเงินชะกาตที่เก็บจากพลเมืองในประเทศทั้งหมดมาแจกจ่ายแก่ผู้มีสิทธิรับชะกาตที่ศาสนากำหนดไว้ 8 ประเภท ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือทาสที่ต้องการเงินไปไถ่ตัวเป็นอิสระ ขอให้ท่านผู้อ่านลองคิดดูเถิดว่าหากประชากรของประเทศที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจดีอย่าง คูเวต, ดูไบ และซาอุดีอาระเบีย จ่ายชะกาตแก่รัฐบาล และรัฐบาลอิสลามประสงค์จะแก้ปัญหาเรื่องทาสโดยการมอบชะกาตแก่ทาสเป็นนโยบายหลักของปีที่เก็บ จะมีทาสจำนวนมากขนาดไหนถูกไถ่ตัวเป็นไท!!! และหากเรายังมีระบอบคอลีฟะฮ์ที่อาณานิคมจักรแม่ไพศาลเช่นสมัยท่านอุมัร อิบน์ อัล กัฎฏอบ (รอฎิ) รัฐอิสลามแห่งคอลีฟะฮ์จะสามารถเก็บชะกาตได้มากมายขนาดใดและทาสจะถูกไถ่ตัวเป็นไทมากเท่าใด!!!! และประวัติศาสตร์ก็ได้บันทึกไว้แล้วว่าในรัชสมัยของท่านอุมัรบิน अबดุลอะซีซแห่งวงศ์อุมัยยะฮ์ทาสได้รับการปลดปล่อยจากนโยบายของชะกาตในจำนวนปริมาณที่มาก!!!

นี่คือหน้าประวัติศาสตร์อันหน้าภาคภูมิใจของอิสลามที่วางกลยุทธ์ในการปล่อยทาสด้วยระบอบเศรษฐกิจ เป็นหน้าประวัติศาสตร์แห่งการปลดแอกทาสด้วยพจนารถของท่านศาสนทูตที่ได้เอ่ยไปทั้งหมด หน้าประวัติศาสตร์แห่งการปลดแอกทาสในส่วนนี้จึงหาใช่การพร่ำสอนแค้ในทางทฤษฎีโดยปราศจากการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมไม่ ในทางกลับกันผลจากคำสอนและการวางหมากกลในการทำลายระบบทาสของอิสลามได้ทำให้ประวัติศาสตร์อิสลามถูกจารึกด้วยหน้าประวัติศาสตร์แห่งการปลดแอกทาส ดังนี้

ท่านศาสนทูต คือลข ปลดปล่อยทาสด้วยกำลังทรัพย์ส่วนตัวของท่านและอื่นๆไปทั้งสิ้น 63 ราย, ท่านอับูบักร 63 ราย, ท่านอับดุลเราะฮ์มาน บินอาฟุ 30,000 ราย, ท่านฮะกิม บิน ฮุซาม 100 ราย, ท่านอัลอับบาส 70 ราย, ท่านหญิงอาฮิซะฮ์ 69 ราย, ท่านอับดุลลอฮ์ บินอุมัร 100 ราย, ท่านอูษมานไถ่ทาสเป็นไทในทุกวันศุกร์และท่านยังกล่าวว่าท่านจะไถ่ตัวทาสคนใดก็ตามที่ละหมาดวัน

ศุภฤกษ์ด้วยความอบอุ่นตั้งใจ, ท่านซุลคิละฮฺ เคยได้ทาสในวันเดียวถึง 8,000 ราย (รอฎียัลลอฮุอันฮุม) ทั้งหมดนี้คือความมุ่งมั่นในการได้ทาสของเหล่าสาวกของท่านศาสนทูตด้วยทุนทรัพย์และความสามารถของตนเองและของแต่ละปัจเจกบุคคลทั้งสิ้น

สำหรับตัวของท่านอุมัรบินุค็อฏฏอบ อัศรสาวกคนสำคัญที่ท่านศาสนทูตเน้นย้ำให้มุสลิมยึดมั่นเป็นแบบอย่างแล้ว ตำแหน่งคอลีฟะฮฺและการเป็นนักบริหารที่ชาญฉลาดของท่านทำให้ประวัติศาสตร์ต้องโจษจันถึงความสำเร็จของท่านในการปลดปล่อยทาส ดังนี้

- 1) บรรดาเผ่าทั้งหมดที่ได้ตกมูรตัด(สันสภาพการเป็นมุสลิม) เพราะปฏิเสธการจ่ายชะกาตในช่วงสมัยของท่านอุมัร และได้ถูกท่านอุมัรปราบปรามจนถูกจับเป็นทาสมากมาย ท่านอุมัร (รอฎิ) ได้สั่งปล่อย ทาสเหล่านี้ให้เป็นไทจนหมดสิ้น
- 2) ท่านอุมัรได้ออกคำสั่งห้ามมิให้มีการนำชาว “ซิมมี” (คนต่างศาสนาที่อาศัยภายใต้รัฐอิสลาม) มาเป็นทาส
- 3) ชาวอาหรับจะต้องไม่ถูกนำมาเป็นทาส
- 4) บุคคลที่ถูกจับเป็นทาสในยุคสมัยแห่งความดีเยี่ยก่อนการมาของอิสลามและได้มีชีวิตยืนยาวเป็นสักขีพยานถึงการเรืองอำนาจของยุคสมัยแห่งอิสลาม ควรจะต้องพยายามไถ่ถอนตัวเขาเองจากความเป็นทาสด้วยการพยายามหาเงินสินไหมมาจ่ายทดแทนแก่นายทาสของเขา ไม่ว่านายทาสจะเต็มใจให้เขาไถ่ตัวหรือไม่ก็ตาม

เกี่ยวกับความพยายามที่จะล้มล้างระบอบทาสในสังคมอาหรับช่วงรัชสมัยแห่งการปกครองของท่านอุมัรบินุค็อฏฏอบนั้นจำต้องพิจารณากันในรายละเอียด เพราะถือว่าเป็นปรากฏการณ์อันน่าตื่นตาตื่นใจมากที่ระบอบทาสได้รับความพยายามจากอำนาจรัฐในการปลดปล่อยพวกเขาออกจากระบบเศรษฐกิจและการผลิตอันโหดร้ายในยุคสมัยนั้น

ความพยายามของท่านอุมัร รอฎิ ในก้าวแรกเพื่อการปลดปล่อยทาสเกิดขึ้นนับตั้งแต่ท่านเข้ารับตำแหน่งคอลีฟะฮฺแห่งอิสลาม นโยบายแรกของท่านก็คือการปลดปล่อยทาสที่เป็นผลมาจากเชลยศึกในสงครามปราบปรามผู้ตกศาสนาในยุคสมัยของท่านอุมัร การขึ้นครองตำแหน่งคิลาฟะฮฺของท่านอุมัรนั้นนำพามาซึ่งการขยายตัวของอาณาจักรอิสลามจนนักประวัติศาสตร์ลงความเห็นว่ายุคสมัยนี้เป็นยุคสมัยที่อิสลามยิ่งใหญ่และแกร่งที่สุดแล้ว จนเรียกได้เลยว่าเป็นยุคสมัยแห่งจักรวรรดิอิสลามที่ออกดอกผลมาจากท้องทะเลทรายอันว่างเปล่า แต่สิ่งที่ผลักดันพวกเขาในการเป็นผู้ปกครองโลกนั้นมีใช้เศรษฐกิจและผลประโยชน์ทางการเมืองดังที่พวกโรมันและเปอร์เซียได้กระทำไว้ หากแต่เป็นเพราะแรงศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขาที่ได้ผลักดันให้จักรวรรดิแห่งศรัทธาใหม่นี้เกิดขึ้น ในยุคสมัยของท่านการพิชิตดินแดนและการขยายอาณาจักรได้ขยายไปอย่างกว้างไกล แต่สิ่งที่น่าสนใจก็คือการที่ดินแดนซึ่งถูกพิชิตมีขนาดกว้างขวางนับหมื่นไมล์และมีประชากรนับล้านๆคน แต่ทว่าเมื่อแสวงหาหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่บ่งบอกถึงการ

นำคนมาเป็นทาสจากดินแดนที่พิชิตได้เหล่านี้เรากลับพบว่ามันมีน้อยมากทั้งยังจำกัดแค่ในบางพื้นที่เท่านั้น และกระทั่งพื้นที่ที่ถูกพิชิตซึ่งทหารมุสลิมได้นำคนมาเป็นทาสก็ปรากฏว่ากลุ่มบุคคลเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นทหารที่สู้รบกับมุสลิมในสนามรบทั้งสิ้นทั้งหมดล้วนเป็นทาสจากเชลยสงครามตามนโยบายการลงโทษเชลยของอิสลามดังที่ได้กล่าวไปแล้ว ในพื้นที่อันกว้างใหญ่ออย่างอิรักและอียิปต์ซึ่งถูกพิชิตโดยมุญาฮิดีนมุสลิมแต่ทว่ามักกลับมาหาเชลยสงครามที่ถูกนำมาเป็นทาสจากดินแดนทั้งสองไม่ได้เลยด้วยซ้ำ และในบางครั้งเมื่อมีการนำผู้แพ้มาทำเป็นทาสในครั้งการพิชิตอียิปต์ อุมร์ก็กลับแสดงท่าทีคัดค้านและได้มีการส่งจดหมายไปยังข้าหลวงอียิปต์โดยระบุว่ามันเป็นเรื่องไม่ถูกต้องตามสิทธิของมุสลิมที่จะนำเอาเชลยสงครามเหล่านี้มาทำเป็นทาส นักประวัติศาสตร์มุสลิมอย่างท่านมักริซีได้ระบุชื่อและรายละเอียดของการส่งปล่อยทาสในหมู่บ้านต่างๆของอียิปต์จากคำสั่งของท่านอุมร์ และในการขยายอาณาเขตไปยังฟากทิศตะวันออกของทหารญิฮาดของคอลีฟะฮ์อุมร์ได้พิชิตดินแดนอันกว้างใหญ่ไม่ว่าจะเป็นบัลเราะฮ์, ทิปีเรีย, ดามัสกัส, ฮิมส์, ฮามาต, อัศกอลาน, อันติออก, เปอร์เซีย, คูชีสสถาน, เคิร์มาน, ญาซีเราะฮ์และอื่นๆเราก็ไม่พบว่าจะมีการนำคนในดินแดนเหล่านี้มาทำเป็นทาสแต่อย่างใดเลย มีเพียงแค่เชลยสงครามในซีเรียเท่านั้นที่ได้ถูกนำมาเป็นทาสและพวกนี้ก็เป็นคริสต์ศาสนิกชนที่ค้าทาสอยู่ในดินแดนนี้แต่แรกแล้ว

ในอาณานิคมที่เรียกว่ามูนาศีร์ แม้ว่าพวกทหารมุสลิมจะได้มีการนำเชลยศึกมาเป็นทาสแต่ในภายหลังท่านอุมร์ก็ได้ส่งปล่อยพวกเขาให้เป็นไททั้งหมดโดยกำหนดว่าทาสเหล่านี้จะเป็นพลเมืองของรัฐอิสลามด้วยการจ่ายภาษีญิซยะฮ์แทน และในเวลาต่อมาท่านก็ได้ส่งคำบัญชาไปยังท่านอับดุลอะซฮะรียะฮ์ว่าห้ามนำเอาเกษตรกรและช่างฝีมือมาเป็นทาสเด็ดขาด และนอกจากนี้ท่านยังได้ออกกฎหมายว่าทาสหญิง(ที่แต่งงานกับทาสด้วยกัน)ซึ่งได้ตั้งครอบครัวและกำเนิดบุตรนั้นจะต้องไม่ถูกขายเป็นทาสอย่างไม่ว่าจะสืบอีก

ในเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างเสรีชนกับทาส พฤติกรรมส่วนตัวของท่านอุมร์เองนั้นก็ได้สร้างความเสมอภาคกับทาสอยู่เสมอ ดังกรณีของการพิชิตเยรูซาเลมซึ่งเราต่างทราบกันดีว่าท่านอุมร์เป็นผู้จูงม้าและให้ทาสนั่งบนหลังม้า ท่านยังได้เข้าไปจัดการระบอบความยุติธรรมระหว่างข้าหลวงกับทาสโดยออกคำสั่งว่าข้าหลวงคนใดไม่ทำการเยี่ยมเยียนทาสที่ล้มป่วยจะต้องถูกปลดออกจากตำแหน่ง จนถึงขนาดว่าครั้งหนึ่งท่านอุมร์ได้เคยกล่าวว่าขอคำสาปแช่งจากอัลลอฮ์จงมีแด่ผู้ที่รังเกียจการกินอาหารร่วมโต๊ะกับทาส!!

ในด้านสิทธิมนุษยชนเราจะพบว่าเป็นเรื่องน่าขันมากที่นักประวัติศาสตร์ที่เอนเอียงเรื่องทาสต่างเขียนระบายสีเกี่ยวกับความโหดร้ายของระบอบทาสในอดีตซึ่งมาจากการที่ทาสได้ถูกแยกออกจากครอบครัวของตนไปคนละทิศละทาง ประหนึ่งราวกับสิ่งของ แต่ทว่าจิตใจอันเปี่ยมไปด้วยมนุษยธรรมของท่านอุมร์ได้ทำให้ท่านออกคำสั่งห้ามการขายทาสโดยแยกออกจากกันระหว่างครอบครัวทาส หรือห้ามแยกทาสที่มีครอบครัวให้อยู่ภายใต้คนละคน เช่น พ่อทาสอยู่กับนาย

อีกคน ส่วนลูกทาสก็อยู่กับนายอีกคน ท่านอุหมัรมองว่าทาสที่มีครอบครัวจำต้องอยู่ภายใต้ความ
อบอุ่นของครอบครัวตนเอง ในการปฏิเสธครั้งสำคัญของท่านอุหมัรท่านอิมามอะฮ์มัดได้บันทึก
โอวาทของท่านไว้ในหนังสือมุสนัดของท่านความว่า

“เมื่อทาสสองพี่น้องได้ถูกขายเขาจะต้องไม่ถูกขายแบบแยกกัน เด็กจะต้องไม่แยกออกจาก
มารดาของเขา และจากบรรดาบุคคลที่ถูกจับมาเป็นทาสในระหว่างสงคราม มารดาจะต้องไม่
ถูกแยกออกจากบุตรของเขา”

ยังมีปรากฏหลักฐานอีกว่าท่านอุหมัรได้เคยถกเถียงปัญหาทางนิติศาสตร์อิสลามกับบรรดา
ชาวมุฮาญิรีนและอันศอรโดยท่านได้ยกอิงการที่ว่า “จงอย่าตัดสัมพันธ์ของพวกเขา(กับญาติ
มิตร)” และอุหมัรได้ถามบรรดาซอฮาบะฮ์ว่าจะมีความเลวร้ายไยยิ่งไปกว่าการแยกบรรดาทาสออก
จากครอบครัวของพวกเขาอีก ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าผลจากนโยบายแห่งโครงสร้างส่วนบนของรัฐ
อิสลามที่ท่านอุหมัรริบุนุคคือฎ็อบได้วางรากฐานไว้นั้นได้กลายมาเป็นพื้นฐานของการสร้างความ
เสมอภาคระหว่างทาสกับเสรีชนขึ้นในรัฐอิสลาม ข้อเท็จจริงตรงนี้เราได้รับการพิสูจน์จากการที่
ประชาชาติอิสลามได้เป็นหนี้บุญคุณหรือรับมรดกทางวิชาการมาจากกลุ่มบุคคลที่มีรากเหง้าเดิม
มาจากความเป็นทาสทั้งสิ้น และเราจะไม่พบประชาชาติอื่นใดอีกแล้วที่พวกเขาได้แปรสภาพของ
ทาสไปสู่ความเป็นชนชั้นราชบัณฑิตทางศาสนาและด้านการปกครอง ในหมู่พวกเขามีท่านอิริ
มะฮ์ซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดาอิมามและนักหะดีษทั้งหลาย ท่านผู้นี้ได้รับการสืบทอดวิชาแห่งความเป็น
ปราชญ์มาจากท่านอิบนุอับบาส ในขณะที่ท่านาฟียะฮ์ซึ่งเป็นอาจารย์ของปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่อย่าง
ท่านอิมามมาลิกเองก็ล้วนแล้วแต่ผ่านการเคยเป็นทาสมาก่อนทั้งสิ้น ในการบันทึกของท่านอิบนุ
เคาะลีฟอน ได้มีระบุว่าแต่เดิมในนครมาดีนะฮ์ยุคหลังซอฮาบะฮ์ผู้คนก็มีทัศนวิสัยที่เป็นลบและ
เหยียดหยามทาสเช่นเดียวกับมนุษย์ส่วนอื่นๆของโลก จนกระทั่งเมื่อท่านกอซิมหลานชายของ
ท่านอุมัยรและท่านซาเล็มหลานชายของท่านอุหมัรได้เดินทางมาพำนักยังนครมาดีนะฮ์และเริ่มทำ
การสอนศาสนา สถานภาพของทาสหญิงก็ได้รับการยกให้สูงส่งขึ้นด้วยแก่นธรรมของอิสลาม ซึ่งใน
ทัศนะของปราชญ์อิสลามนามวะบืออย่างซิบดีย์ นุอุมานีย์แล้ว การให้เกียรติและเคารพยกย่องทาส
ในสังคมมุสลิมล้วนเป็นผลมาจากนโยบายการปฏิรูปทาสของรัฐบาลของท่านอุหมัรทั้งสิ้น และการ
ปฏิรูปดังกล่าวก็ไม่ใช่ว่าเรื่องของสิ่งอุตริกรรม(บิดอะฮ์)ของท่านอุหมัรแต่อย่างใดเลย เพราะแก่นคำ
สอนของอิสลามซึ่งมาจากท่านนบีศอลันนั้นได้ปูรากฐานทางจริยธรรมแก่ประชาคมมุสลิมเพื่อการ
ปลดปล่อยและดูแลทาสอย่างดีอยู่แล้ว¹³⁹ พิจารณาจากข้อเท็จจริงทั้งหมดที่ได้เอ่ยไปนี้การแอบอ้าง
ของ นายอาลี ดาซตี¹⁴⁰ ที่ว่าสงครามหรือญิฮาดที่บรรดามุสลิมกระทำไปทั้งหมดนั้นล้วนมี

139 Shibli Nu'mani. Omar The Great (The Second Caliph of Islam) Volume II. Pp. 186-194

140 Ali Dashti. Twenty Three Years:A Study of the Prophetic Career of Mohammad. P.190.

แรงผลักดันสำคัญมาจากความกระหายที่จะปล้นสะดมทรัพย์สินของรัฐเพื่อนบ้านและจับสตรีมาทำทาสนั่นจึงเป็นสมมุติฐานที่ง่ายเปลี่ยนวิชาเป็นที่สุด!¹⁴¹

ความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของชาวมุสลิมในการปลดแอกทาสในยุคต้นของรุ่งอรุณแห่งอิสลามมีอาจจะถูกอธิบายว่าเป็นไปเพราะปัจจัยทางสังคมหรือระบอบการผลิตของมนุษย์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้เลยตามที่นักวิชาการแขนงมาร์กซิสต์นิยมอธิบายถึงการเลิกทาสในสังคมโลก เพราะเบื้องหลังแรงกระตุ้นในการเลิกทาสตามที่เกิดขึ้นในช่วงยุคต้นของอิสลามคือเรื่องของ “วิวัฒนาการปฏิพากย์” ซึ่งผสมผสานจากจิตนิยมและวัตถุนิยมจนหล่อหลอมขึ้นมาเป็นระบอบอัตลักษณ์แห่งอิสลาม อุดมการณ์แห่งการเลิกทาสในอิสลามและรัฐบาลมุสลิมในยุคสมัยต้นได้ก่อผลผลิตขึ้นจากคติพจน์ในเรื่อง “ความเท่าเทียม” ของมนุษย์ในฐานะบ่าวของพระเจ้า ตลอดจนการชี้นำของอิสลามต่อมนุษย์ในพันธะแห่งการปลดแอกทาส หากเราจะยึดปรัชญาของมาร์กมาทำการอธิบายต่อปรากฏการณ์ในการเลิกทาสในยุคสมัยของการปกครองอันอุดมคติของอิสลามเราจะพบกับความมีขอบเขตของทฤษฎีโคเลคติกของคาร์ลมาร์ก เพราะวัตถุนิยมวิภาษวิธีของเขาที่เน้นการอธิบายถึงปรากฏการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลง, ขัดแย้ง, ต่อสู้, ฟังฟังไปบนพื้นฐานของการมีวัตถุ (เศรษฐกิจ) เป็นเหตุฉะนั้นไม่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ในการเลิกทาสของมวลมุสลิมได้อย่างแน่นอน หากพิจารณาด้วยทฤษฎีของมาร์กที่เชื่อว่าโครงสร้างส่วนล่างของรัฐอย่างเช่นเศรษฐกิจจะเป็นตัวกำหนดกรอบโครงสร้างส่วนบนของรัฐให้เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับระบอบเศรษฐกิจและการผลิตแล้ว จากทฤษฎีนี้รัฐอิสลามจะต้องเอื้ออื้อห้อมและขุดรีดชนชั้นทาสอย่างแน่นอนเพราะสังคมอาหรับในยุคนี้ยังไม่เข้าสู่ระบอบการผลิตแบบศักดินาที่อาศัยการผลิตแบบเกษตรกรรม หากแต่ยังเป็นระบอบทาสอยู่ แต่กลับกันภาพแห่งประวัติศาสตร์ที่ฉายให้เราเห็นนั้นกลับสวนทางไปจากทฤษฎีการวิเคราะห์นี้เพราะรัฐอิสลามโดยเฉพาะโครงสร้างส่วนบนเสียเองที่ก้าวกระโดดลง

141 ข้อสนับสนุนสำคัญของอาลี ดาซซีที่ว่าเหล่าซอฮาบะฮ์ทำสงครามเพื่อแสวงหาความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจก็คือการที่แม่ทัพนายกองมุสลิมมีฐานะร่ำรวยขึ้นมาจากการได้รับส่วนแบ่งในทรัพย์สินสงคราม ข้อวิจารณ์ดังกล่าวนี้ค่อนข้างหยาบกร้านและผิวเผินมากแน่นอนทรัพย์สินสงครามคือสิ่งที่บรรดาซอฮาบะฮ์ได้รับมาในการญิฮาดของพวกเขาแต่นั้นเป็นเงื่อนไขเด็ดขาดแล้วหรือที่จะพิสูจน์ว่าพวกเขามีได้ญิฮาดเพื่ออัลลอฮ์แต่ญิฮาดเพื่อทรัพย์สิน?แน่นอนว่าการได้รับทรัพย์สินสงครามเป็นเพียงผลพลอยได้ของบรรดาซอฮาบะฮ์ในการทำสงครามเท่านั้นข้อพิสูจน์นี้พิจารณาได้จากการที่ท่านอุมร์ได้วางกฎของการพิชิตดินแดนว่าหากดินแดนใดมิได้ต่อสู้ขัดขืนต่อการญิฮาดของมุสลิมหรือยอมแพ้แต่โดยดีทรัพย์สินและที่ดินของพวกเขาจะไม่ถูกยึดครองแต่อย่างใด หากแต่ทรัพย์สินที่ยึดครองนั้นมาจากทรัพย์สินที่ศัตรูของอิสลามของรัฐนั้นๆได้ทิ้งไว้เพราะการพ่ายแพ้สงครามของพวกเขาและอพยพหลบหนีไป เช่น ทรัพย์สินจากพระราชวังของกษัตริย์ทราซแห่งเปอร์เซีย การยึดครองทรัพย์สินในสงครามจึงมาจากทรัพย์สินที่ไม่มีเจ้าของหรือทรัพย์สินที่ฝ่ายศัตรูทิ้งไว้ หากชาวมุสลิมประสงค์จะยึดครองทรัพย์สินสงครามเสียจริงพวกเขาจะต้องยึดครองทรัพย์สินทุกกรณีและจริยธรรมทางสงครามที่อิสลามกำหนดไว้ในตัวของพวกเขาก็จะไม่มีปรากฏให้เห็น แต่ทว่านี่คือภาพที่ไม่เคยปรากฏในการญิฮาดของเหล่าซอฮาบะฮ์ส่วนมากเลย

มาทำลายระบอบการผลิตอันโหดร้ายในยุคสมัยนั้นอย่างระบอบทาส โครงสร้างส่วนบนของรัฐอิสลามย่อมไม่มีเหตุผลใดๆอย่างแน่นอนหากเราจะอธิบายว่าการมุ่งเลิกทาสของอำนาจรัฐอิสลามนั้นเป็นเพราะวัตถุประสงค์หรือเศรษฐกิจตัวใหม่ได้เข้ามากำหนดการเปลี่ยนของระบอบการผลิตจนเกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งที่ ณ ขณะนั้นยังไม่มีทุนนิยมหรือแม้แต่ระบอบศักดินาสวามิภักดิ์เข้ามาแทนที่ด้วยซ้ำ! สังคมอาหรับนั้นค่อนข้างแปลกไปจากสังคมอื่นตรงที่ว่ามันเป็นสังคมทาสแล้วก็ก้าวกระโดดไปยังสังคมทุนนิยมอย่างทันทีข้ามหัวสังคมศักดินาไปอย่างน่าฉงน การเลิกทาสของรัฐอิสลามคอลีฟะฮ์นั้นจึงเป็นผลมาจากความเชื่อในเรื่องพระเจ้า ซึ่งอาจจะมีเรื่องของระบอบเศรษฐกิจแบบอิสลามเป็นตัวสนับสนุนบ้างเพราะระบอบชะกาดก็เป็นสื่อสำคัญในการเลิกทาสในสังคมอาหรับ แต่ก็นั่นแหละที่ระบอบชะกาดจะไม่สามารถดำรงอยู่ได้หากสังคมมุสลิมปราศจากการศรัทธาในแก่นแท้แห่งพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง มันจึงพอจะทำเนาเรียกได้ว่าเป็น เศรษฐกิจเชิงเทววิทยาได้อยู่ และการเลิกทาสของรัฐบาลแห่งท่านอุมัร รอฎียัลลอฮูอันฮุ จะต้องไม่ถูกอธิบายด้วยการนำเอาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่สังคมมุสลิมประสงค์จะนำเข้ามาแทนที่ระบอบเดิมเพราะการทำลายระบอบทาสในสังคมอาหรับโดยอิสลามนั้นเป็นเรื่องของความศรัทธาและโลกทัศน์ในเรื่องพระเจ้าที่ฝังแน่นอยู่ในดวงจิตของมวลมุสลิมในยุคสมัยแรกทั้งสิ้น ดังที่เราจะพบหลักฐานทางประวัติศาสตร์ซึ่งบันทึกตัวตนของท่านอุมัรในเรื่องของการเลิกทาสได้เป็นอย่างดีว่าท่านเลิกทาสเป็นกระบวนการเสริมสร้างความสมบูรณ์ทางศาสนาและเป็นแบบอย่างอันประเสริฐของท่านศาสนทูต ศ็อลฯ! ท่านอิมามมุสลิมได้บันทึกหะดีษดังกล่าวไว้ในศอฮียะฮ์ของท่านเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ท่านอุมัรได้รับทาสหญิงจากสงครามแต่ท่านต้องรีบปลดปล่อยทันทีที่ท่านได้ยินว่าท่านรอซูลได้ปลดปล่อยทาส ดังปรากฏความว่า

فلما أعتق رسول الله صلى الله عليه وسلم سبايا الناس سمع عمر بن الخطاب أصواتهم يقولون
أعتقنا رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال ما هذا فقالوا أعتق رسول الله صلى الله عليه وسلم سبايا
الناس فقال عمر يا عبد الله اذهب إلى تلك الجارية فخل سبيلها

“เมื่อท่านรอซูลของอัลลอฮ์ ศ็อลฯ ทำการปล่อยเชลยสงครามให้เป็นไท(จากความเป็นทาส) และอุมัรบุตรของอัลค็อฏฏอบที่กำลังได้ยินเสียงของพวกเขา(ทาส)ซึ่งกำลังกล่าวว่า ศาสนทูตของอัลลอฮ์ ศ็อลฯ ได้ปลดปล่อยพวกเราให้เป็นไท อุมัรจึงกล่าวขึ้นว่า อะไรวะ! พวกทาสจึงได้กล่าว(อีกครั้ง)ว่า ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ ศ็อลฯ ได้ปลดปล่อยพวกเชลยศึกให้เป็นไท ดังนั้นอุมัรจึงได้กล่าวขึ้นว่า อัลลอฮ์เจ้าจงไปยังทาสหญิงคนนั้น(ทาสของท่านอุมัร)และปล่อยนางเป็นไทเสีย!!”¹⁴²

142 ศอฮียะฮ์มุสลิม เล่ม 3 หมายเลขหะดีษ : 1656

จากบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องข้างต้นได้ชี้แบบอย่างแก่มวลมุสลิมถึงเรื่องของการตามรอยท่านนบี ศ็อลฯ แม้กระทั่งในเรื่องที่มนุษย์มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของตนเข้ามาเกี่ยวพันก็ตาม เหตุการณ์นี้เราจะพบว่าแบบอย่างอันประเสริฐของท่านรอซูลได้ก่อจินตภาพขึ้นในห้วงความคิดของท่านอุมัรจนเป็นเหตุให้ท่านอุมัรต้องดำเนินการปลดปล่อยทาสอย่างฉับพลันโดยไม่พิจารณาถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่อาจได้รับจากแรงงานทาสทั้งสิ้น เพียงแค่วินาทีที่ตัวท่านได้ยินถึงการปลดปล่อยทาสของท่านรอซูล ศ็อลฯ ท่านอุมัรยังต้องทำการเลิกทาสได้อย่างเฉียบพลันได้ถึงขนาดนี้แล้วกระไรกันเล่าที่เมื่อท่านรอซูลได้ประกาศิตไว้แล้วว่าบุคคลที่เลิกทาสจะถูกพระองค์อัลลอฮ์ปลดปล่อยตัวเขาจากไฟนรกผลบุญอันประเสริฐนี้จะไม่เข้าไปเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันรัฐบาลของท่านอุมัรให้ดำเนินนโยบายการปลดทาสได้อีก!! พฤติกรรมของท่านอุมัรได้รับการตอกย้ำถึงข้อเท็จจริงที่ว่ารัฐบาลอิสลามอยู่เหนือมิติทางเศรษฐกิจ แต่รัฐบาลอิสลามก็ไม่เคยอยู่เหนือมิติแห่งแบบอย่างจริยวัตรของผู้เป็นศาสนทูตแห่งอิสลามเลย นโยบายการเลิกทาสของท่านอุมัรจึงไม่อาจทำการอธิบายถึงปรากฏการณ์ความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ด้วยทฤษฎีที่เอาเศรษฐกิจหรือวัตถุดิบบ่อเกิดแห่งเหตุได้ เพราะบ่อเกิดแห่งเหตุนี้คือความเรียบง่ายแห่งแบบอย่างของท่านนบี ศ็อลฯ ศรัทธาของมวลมุสลิมเท่านั้นที่เอาชนะวัตถุ(เศรษฐกิจ)ที่กตัญญูดริดประชาคมของพวกเขาได้ ศรัทธาในพระเจ้าที่แท้จริงเท่านั้นที่จะสร้างจิตสำนึกแห่งความเท่าเทียมและอิสรภาพแก่มวลมนุษยชาติ ดังคำดำรัสของท่านอุมัรซึ่งสะท้อนเจตนารมณ์อันสูงสุดของท่านความว่า

“โอ้อุมัร(สาวกท่านหนึ่งของท่านนบี) เจ้าเริ่มใช้มนุษย์เป็นทาสตั้งแต่เมื่อไหร่? ในขณะที่แม่ของพวกเขาทุกคนคลอดพวกเขาออกมาในสภาพที่เป็นไท”¹⁴³

คำพูดของท่านอุมัรข้างต้นได้สะท้อนภาพความเข้าใจและหลักปรัชญาทางสังคมของท่านว่าท่านพิจารณามนุษย์จากสิทธิสภาพทางธรรมชาติเดิมว่าบังเกิดมาในฐานะของเสรีชนมิใช่ทาส พูดอีกนัยหนึ่งแล้วท่านอุมัรได้บอกอุมัรว่าพระผู้เป็นเจ้าได้สร้างมวลมนุษย์ทุกคนให้เกิดขึ้นมาในสภาพทารกอันบริสุทธิ์ หากแต่สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมได้ทำลายสิทธิสภาพทางธรรมชาติของมนุษย์ด้วยการปล้นสะดมเพื่อนมนุษย์ที่พระเจ้าสร้างมาและทำลายอิสรภาพของพวกเขาด้วยระบอบทาส คำกล่าวของท่านอุมัรข้างต้นจึงบ่งชี้ถึงปรัชญาของอิสลามที่มองว่าความศรัทธาในพระเป็นเจ้าคือรากฐานเบื้องต้นของอิสรภาพและการต่อต้านต่อพระองค์ต่างหากที่เป็นบ่อเกิดของเผด็จการแห่งโลกนี้ โลกทัศน์ของท่านอุมัรได้ทำลายความเข้าใจเลอะเลือนของลัทธิประชาธิปไตยที่มองว่าอิสลามและพระเจ้าคือระบอบเผด็จการทั้งที่อิสลามและพระเจ้าคือที่มาของรากฐานแห่งอิสรภาพ และได้ก่อตัวขึ้นเป็นรัฐบาลที่ยุติธรรมซึ่งพร้อมจะทำลายระบอบเศรษฐกิจที่

143 อ่านรายละเอียดของเหตุการณ์นี้ได้ในงานของ ดร.ศอลิห์ หุสัยน์ อัลอายิด. สิทธิของชนต่างศาสนิกในประเทศอิสลาม. หน้า 44.

ชุดรีดมนุษย์อย่างระบอบทาสได้ทุกวินาทีในหน้าประวัติศาสตร์ของตนเองมาแล้วมิใช่อุดมคติยูโทเปียอย่างระบอบสังคมนิยมทั้ง 2 สาย(สายยูโทเปียและสายวิทยาศาสตร์)ที่ต่างก็คว้าน้ำเหลวจากการปกครองในระบอบคอมมิวนิสต์ ความสำเร็จอันเป็นรูปธรรมของอิสลามบ่งชี้ว่ารัฐบาลที่ตามเจตนารมณ์ทางศาสนาจะนำไปสู่ความสงบสุขแก่มุสลิมและหลังจากมุสลิมได้ถูกปกครองด้วยรัฐบาลเผด็จการของวงศ์อุมัยยะฮ์ต่างหากที่โฉมหน้าแห่งอิสลามได้ถูกกระชากหลุดไปและแทนที่ด้วยเผด็จการที่แยกไม่ออกจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ที่เป็นรากเหง้าของระบอบกษัตริย์ในโลกมุสลิมห้วงเวลาต่อมา!

อย่างไรก็ตามแม้ว่าท่านอุมัรจะมีคุณสมบัติในการทำลายระบอบทาสซึ่งกดขี่ชุดรีดสังคมนิยมแต่ก็ไม่วายที่ท่านจะโดนกักนอกคอกบางกลุ่มอย่างกลุ่มรอฟีฎะฮ์ฮิอะฮ์ฮิบอวญเอาเรื่องประเด็นทาสมาโจมตีท่านเพื่อบ่งนัยยะของพวกเขายู่เบื้องๆเสมอ เรื่องราวดังกล่าวมักได้รับการบอกเล่ากล่าวขานในงานวรรณกรรมของพวกรอฟีฎะฮ์ฮิอะฮ์ฮิบอวญเกี่ยวกับท่านอิมามฮุเซน นั่นก็คือเรื่องราวของนางซัรบัฮ์หรือชะฮ์ซุฮานะฮ์ บุตรของจักรพรรดิยัซดีเกิร์ตที่ได้ถูกจับมาเป็นเชลยของทหารมุสลิมที่ออกไปพิชิตอาณาจักรเปอร์เซียภายใต้คำสั่งของท่านอุมัร ในนิยายประโลมโลกของชีอะฮ์เรื่องนี้กล่าวกันว่าในตอนนี้นางถูกจับมาเป็นเชลยอย่างต่ำต้อยในท้องพระโรงเบื้องหน้าอุมัร นั้นนางรู้สึกอับอายที่ฐานะเจ้าหญิงเช่นนางจะต้องมาตกอยู่ใต้การเป็นเชลยของพวกอาหรับป่าเถื่อน ดังนั้นนางจึงสบถคำคำทอไปต่างๆนานาเป็นภาษาเปอร์เซียจนอุมัรเข้าใจว่านางกำลังด่าท่านเอง อุมัรจึงระบายความแค้นด้วยการสั่งจับนางขายเป็นทาสในตลาดเสีย อย่างไรก็ตามท่านอะลีซึ่งอยู่ในเหตุการณ์ได้คัดค้านความเห็นของอุมัรและได้แนะนำให้ท่านฮุเซนแต่งงานกับนางซัรบัฮ์ไปในที่สุด นิยายประโลมโลกได้ถูกเล่าขานกันในหมู่นักปราชญ์ชีอะฮ์เพียงเพื่อจะโอนเอียงความชอบธรรมไปแก่อาณาจักรเปอร์เซียที่ได้ถูกพิชิตและสร้างความโหดเหี้ยมให้แก่ผู้พิชิตอย่างท่านอุมัรและมุสลิมในยุคสมัยนั้น ดังปรากฏการเขียนสรรเสริญอาณาจักรบุซาไฟอิหร่านอย่างออกนอกหน้าและพยายามเหยียดการปฏิวัติของชาวมุสลิมว่าเป็นการรุกรานเพื่อปล้นสะดมทรัพย์สินของต่างชาติในงานที่ชื่อว่า **วีรชนแห่งอิสลาม** ของมิรซาทูลามอับบาสอะลีชาฮิ¹⁴⁴

เรื่องราวดังที่ได้เขียนไปนั้นนอกจากจะขัดแย้งกับอัตลักษณ์ของท่านอุมัรที่กล่าวไปทั้งหมดแล้วยังเป็นบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่ไม่มีมูลความจริงแต่ก็จะได้รับการหยิบยกมาเขียนในงานของพวกชีอะฮ์เสมอตามนัยยะกระหายความเท็จของพวกเขานี้ เรื่องราวจิตตาค่าเรื่องนี้ได้ถูกเริ่มเขียนขึ้นครั้งแรกโดยชะมัดชะรีย์หนึ่งในผู้ฝึกฝนลัทธิมุตะสลิละฮ์และเป็นที่รู้กันว่าตัวเขามีได้เจนจัดในประวัติศาสตร์แต่อย่างใดเลย เขาได้เขียนเรื่องแปลกประหลาดเหล่านี้ไว้ในหนังสือ **รอบิอุลอับบอร** ของเขาและเป็นเหตุให้อิบนุค็อลลีเก็อนได้คัดลอกมาอย่างไม่ยั้งคิดจากหนังสือดังกล่าวและได้

144 มิรซาทูลามอับบาสอะลีชาฮิ. ฮุเซนวีรชนแห่งอิสลาม. หน้า 51

นำมาเขียนไว้ในหนังสือที่ท่านได้เขียนเกี่ยวกับประวัติชีวิตของท่านอิมามฮัยษุลอาบิดีน อย่างไรก็ตามเรื่องราวเหล่านี้กลับไม่ปรากฏในงานเขียนประวัติศาสตร์ที่ถูกยอมรับจากปวงปราชญ์ท่านต่างๆเช่น ญาาะบะรียฺ,อิบน์อุละษีร,บะลาฎรียฺ เป็นต้น ดังนั้นสถานภาพของชะมัดชะรียฺซึ่งไม่ได้ถูกจัดว่าเป็นนักประวัติศาสตร์มุสลิมที่เชื่อถือได้ก็เพียงพอแล้วที่จะพิจารณาว่าเรื่องราวดังกล่าวเป็นเท็จ นอกจากนี้ข้ออ้างดังกล่าวก็ขัดแย้งกับความจริงที่ว่าจักรพรรดิยัซดีเกิร์ตมิได้ถูกจับเป็นเชลยแต่อย่างใดทว่าหลังการพ่ายแพ้ต่อกองทัพมุสลิมที่มะดาอินเขาได้ละทิ้งเมืองหลวงของเปอร์เซียและหลบหนีออกจากอาณาจักรพร้อมครอบครัวของเขาไปยังฮัลวานและต่อมาก็หนีไปที่อิสฟาฮานอีกแล้วก็ยังหนีไปจนถึงคิรมาน กล่าวกันว่ายัซดีเกิร์ตและครอบครัวจอมทรราชต้องหนีหัวซุกหัวซุนจากการไยฮาดของชาวมุสลิมไปจนถึงอิเระฮะฮ์ที่ 30 ส่วนที่แอบอ้างกันว่านางซัรบะฮ์ได้แต่งงานกับท่านสุเอนก็ยังคงมีข้อกังขาเพราะในช่วงที่สงครามนี้ได้เกิดขึ้นนั้นท่านสุเอนมีอายุเพียงแค่ 12 ขวบเท่านั้น เพราะท่านสุเอนเกิดในปีที่ 5 แห่งอิเระฮะฮ์ศักราชแต่การพิชิตเปอร์เซียเกิดขึ้นในปีที่ 17 มันเป็นเรื่องที่เชื่อได้ยากว่าท่านอะลีจะให้ลูกสาวจักรพรรดิของเปอร์เซียซึ่งมีธรรมเนียมและเกียรติของการแต่งงานที่สูงส่งมาตลอดมาแต่งงานกับบุตรของตนที่อายุเพียงแค่ 12 ปีเท่านั้น! เรื่องราวเหล่านี้ช่างแตกต่างจากข้อเท็จจริงและประวัติศาสตร์ที่ถูกตั้งขึ้นบนที่ภาพของความเมตตาและให้เกียรติแก่บุตรแห่งศัตรูต่างเมืองโดยท่านอุมัรมาตลอด ดังกรณีที่เกิดขึ้นเมื่อคราวที่ท่านอัมรุมุอาศได้พิชิตอียิปต์และเข้าประจัญบานกับกองทหารคริสต์เตียนที่บาลิส การประจัญบานจบลงด้วยชัยชนะของชาวมุสลิมและพวกคริสต์เตียนกว่า 3000 พันคนได้ตกเป็นเชลยศึกในนั้นรวมนางอัมมะฮฺซาอยู่ด้วย นางเป็นบุตรของมุเกาว์กิสจอมจักรพรรดิแห่งโรมัน ณ แคว้นอียิปต์ ความมีวินัยของทหารมุสลิมได้ทำให้ท่านอัมรุดึงส่งนางกลับไปยังบิดาของนางอย่างมีเกียรติพร้อมกับการอารักขานางอย่างดีโดยผู้รักษาการณ์ของท่านที่ชื่อว่า กิอยสุ อะบิลอาศฮ์ชะฮะฮุมีย¹⁴⁵

เรื่องราวแห่งคุณธรรมความดีที่มุสลิมในยุคแรกได้กระทำไปตามบัญญัติอิสลามในเรื่องของการปลดทาสนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรจะหยิบยกการปล่อยทาสของท่านต่างๆมาเป็นตัวอย่างให้พิจารณากันในภาพรวม

- การปลดปล่อยทาสของท่านอะลีอิบน์อุลฮุสัยน์

قال سعيد بن مرجانة فانطلقت به إلى علي بن حسين فعمد علي بن حسين رضي الله عنهما إلى عبد له قد أعطاه به عبد الله بن جعفر عشرة آلاف درهم أو ألف دينار فأعتقه

สะอีด อิบน์มรฎานะฮ์กล่าวว่า เราได้รายงานหะดีษจากอะลีอิบนุลหุสัยน์ว่า เขาได้ปลดปล่อยทาส ในขณะที่อัब्ดุลลอฮ์อิบนุญะอ์ฟรอมอบเงินให้เขาสิบพันดิรฮัมหรือหนึ่งพันดินารดังนั้นเขาจึงทำการปลดปล่อยทาส¹⁴⁶

- การปลดปล่อยทาสของท่านอับดุลลอฮ์เราะฮ์

عن قيس قال لما أقبل أبو هريرة رضي الله عنه ومعه غلامه وهو يطلب الإسلام فضل أحدهما صاحبه بهذا وقال أما إني أشهدك أنه لله

“จากก็อยสุเล่าว่า เมื่ออับดุลลอฮ์เราะฮ์พร้อมกับทาสของเขาออกเดินทางเพื่อไปหาท่านรอซูลคือลข และเข้ารับอิสลาม ทั้งสองได้พراจากกันระหว่างทาง(และเมื่อทาสดังกล่าวปรากฏตัวขึ้นอีกครั้ง) อับดุลลอฮ์เราะฮ์กล่าวว่า(กับท่านนบี)ว่าขอท่านจงเป็นพยานว่าทาสดังกล่าวได้รับอิสรภาพในหนทางของอัลลอฮ์แล้ว”¹⁴⁷

ในเรื่องราวดังกล่าวนี้ได้มีหะดีษอีกประเศหนึ่งมาขยายความว่าเมื่อทาสคนดังกล่าวปรากฏตัวขึ้นต่อหน้าท่านนบีอับดุลลอฮ์เราะฮ์จึงกล่าวว่า

هو حر لوجه الله فأعتقه قال أبو عبد الله لم يقل أبو كريب عن أبي أسامة حر

“ทาสดังกล่าวเป็นอิสระแล้วเพื่ออัลลอฮ์และฉันก็ได้ปลดปล่อยเขา”¹⁴⁸

การกระทำข้างต้นของท่านอับดุลลอฮ์เราะฮ์บ่งชี้ว่าการยอมรับของท่านนบีได้กลับกลายมาเป็นรูปแบบหนึ่งของการปลดปล่อยทาสในหลักการอิสลามนั่นคือการเปล่งวาจาว่าทาสนี้เพื่ออัลลอฮ์คือประตูไปสู่การไถ่ทาสให้เป็นอิสระ ณ บัดนั้น ดังการบันทึกชื่อหมวดหมู่ของท่านอิมามบุคอรีว่า

باب إذا قال رجل لعبده هو لله ونوى العتق والإشهاد في العتق

“เมื่อนายกล่าวกับทาสของเขาว่าทาสนี้เพื่ออัลลอฮ์ก็หมายความว่าเขาประสงค์จะ

ปลดปล่อยทาสให้เป็นอิสระจึงถือเป็นการยืนยันต่อการปลดปล่อยแล้ว”

หะดีษต้นนี้ได้ตอกย้ำถึงคำกล่าวของท่านอุมัรซึ่งได้เอ่ยไปแล้วก่อนหน้านี้ว่าสิทธิพื้นฐานทางธรรมชาติที่พระเจ้าได้สร้างมาแก่มนุษย์นั้นคืออิสรภาพ คำกล่าวของท่านอับดุลลอฮ์เราะฮ์ได้บ่งบอกแก่เราอย่างชัดแจ้งว่าในยามที่ทาสได้ถูกเอ่ยขึ้นเพื่อเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์อัลลอฮ์ด้วยวาจาว่าทาสนี้เพื่ออัลลอฮ์ การเป็นเจ้ากรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ด้วยตัวทาสผู้นั้นโดยนัยหนึ่งแล้วก็คือการเป็นอิสรภาพภายใต้ร่มธงของการเป็นบ่าวแห่งพระเจ้า ใจความหะดีษเหล่านี้บอกแก่เราอย่าง

146 ศอฮิฮอัล-บุคอรี. หมายเลขหะดีษ : 2381

147 ศอฮิฮอัล-บุคอรี. หมายเลขหะดีษ : 2395.

148 ศอฮิฮอัล-บุคอรี. หมายเลขหะดีษ : 2394.

ชัดเจนว่าศรัทธาในพระเจ้านำไปสู่อิสรภาพและความเสมอภาคกันในหมู่มวลมนุษยชาติ พระเจ้าจึงไม่ใช่เผด็จการที่กดขี่มนุษย์แต่อย่างใด

- การปลดปล่อยทาสของท่านหะกิม อิบน์ฮิชาม

عن هشام أخبرني أبي أن حكيم بن حزام رضي الله عنه أعتق في الجاهلية مائة رقبة وحمل على مائة بغير فلما أسلم حمل على مائة بغير وأعتق مائة رقبة قال فسألت رسول الله صلى الله عليه وسلم فقلت يا رسول الله أرأيت أشياء كنت أصنعها في الجاهلية كنت أتحنت بها يعني أتبرر بها قال فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم أسلمت على ما سلف لك من خير

“จากฮิชามเล่าว่า บิดาของฉันเคยเล่าให้ฉันฟังว่าหะกิมอิบน์ฮิชามเคยปลดปล่อยทาสถึง 100 คนและเชือดอูฐพลีมากกว่า 100 ตัว(เพื่อเป็นทาน)ในสมัยญาฮิลียะฮ์ เขาเล่าอีกว่าฉันได้ถามท่านรอซูล ศ็อลฯ ว่าไอ้ท่านรอซูล ศ็อลฯ ท่านมีความเห็นอย่างไรในกรณีนี้กล่าวคือมันได้ถูกปฏิบัติในสมัยญาฮิลียะฮ์ ท่านรอซูล ศ็อลฯ ตอบว่าเมื่อท่านเข้ารับอิสลามสิ่งที่เป็นความดีแล้วมาก็เป็นความดีกับท่านด้วย”¹⁴⁹

หะดีษต้นนี้ได้ระบุว่าความดีแห่งการปล่อยทาสนั้นแม้จะถูกกระทำในสมัยแห่งความไร้ศรัทธาแต่ความดีดังกล่าวจะคงอยู่ข้ามกาลเวลามายังสมัยที่ผู้คนหันมารับศรัทธาของอิสลามแล้ว

- การปลดปล่อยทาสของท่านหญิงอาอิชะฮ์

عن عائشة رضي الله عنها قالت جاءت بريدة فقالت إني كاتب أهلي على تسع أواق في كل عام وقية فأعنيني فقالت عائشة إن أحب أهلك أن أعدها لهم عدة واحدة وأعتقك فعلت ويكون ولاؤك لي فذهبت إلى أهلها فأبوا ذلك عليها فقالت إني قد عرضت ذلك عليهم فأبوا إلا أن يكون الولاء لهم فسمع بذلك رسول الله صلى الله عليه وسلم فسألني فأخبرته فقال خذها فأعتقها واشترطي لهم الولاء وإنما الولاء لمن أعتق قالت عائشة فقام رسول الله صلى الله عليه وسلم في الناس فحمد الله وأثنى عليه ثم قال أما بعد فما بال رجال منكم يشترطون شروطا ليست في كتاب الله فأما شرط ليس في كتاب الله فهو باطل وإن كان مائة شرط فقضاء الله أحق وشرط الله أوثق ما بال رجال منكم يقول أحدهم أعتق يا فلان ولي الولاء إنما الولاء لمن أعتق

“จากอาอิชะฮ์เล่าว่าทาสชื่อบะรเราะฮ์มาหาฉัน และกล่าวว่าฉันได้ทำสัญญากับนายของฉันในการเป็นทาสมุกาตบ¹⁵⁰ โดยต้องจ่ายปีละเก้าอูฐเกียะฮ์ โดยผ่อนชำระทุกปี ปีละหนึ่งอูฐเกียะฮ์ (ทอง) เธอได้มาขอความช่วยเหลือจากฉันอาอิชะฮ์กล่าวว่าหากนายของเธอตกลงที่จะรับชำระครั้งเดียว ฉันก็จะซื้อเธอและปลดปล่อยเธอโดยถือสิทธิในวะลาฮ์(การเป็นผู้ปกครอง)ให้เป็นของฉัน บะ

¹⁴⁹ ศอฮ์ฮุอัล-บุคอรี. หมายเลขหะดีษ : 2401.

¹⁵⁰ ทาสที่ทำสัญญากับนายเพื่อไถ่ตัวเองด้วยการจ่ายเงินตามกำหนดตกลง

วีระาชสุจึงกลับไปหานายของเธอและนายของเขาได้ปฏิเสธโดยวางเงื่อนไขว่าหากจะไถ่เธอ สิทธิในการเป็นวาลาจะต้งยังเป็นของตงเดิม เมื่อท่านรอซูล ศ็อลฯ ได้ยินเรื่องดังกล่าว ท่านได้ถามฉันอีกซึ่งฉันก็เล่าให้ฟังอีก ท่านจึงกล่าวว่า จงซื้อนางเถอะแล้วปลดปล่อยให้เป็นอิสระเสีย ส่วนเงื่อนไขที่บอกว่าวาลาจะเป็นของพวกเขานั้นแท้จริงแล้วต้งเป็นของเธอ เพราะวาลาเป็นสิทธิของผู้ปลดปล่อย อาอิชะกล่าวว่าท่านรอซูลได้ยื่นขึ้นต่อหน้าประชาชนพร้อมกล่าวว่าสรรเสริญและสดุดีอัลลอฮ์ แล้วจึงกล่าวว่าอัมมาบะฮุดะ ยังจะเมื่อนอกจากคัมภีร์ของอัลลอฮ์อีกหรือนี่ แท้จริงแล้วไม่ว่าเงื่อนไขใดที่ไม่ได้ระบุไว้ในคัมภีร์ของอัลลอฮ์แล้วก็ถือว่าเงื่อนไขนั้นเป็นโมฆะ แม้จะมีเป็นร้อยๆเงื่อนไขก็ตาม บัญญัติของอัลลอฮ์สัจจริงยิ่งและหนักแน่นยิ่ง”¹⁵¹

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال لا أزال أحب بني تميم وحدثني ابن سلام أخبرنا جرير بن عبد الحميد عن المغيرة عن الحارث عن أبي زرعة عن أبي هريرة وعن عمارة عن أبي زرعة عن أبي هريرة قال ما زلت أحب بني تميم منذ ثلاث سمعت من رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول فيهم سمعته يقول هم أشد أمتي على الدجال قال وجاءت صدقاتهم فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم هذه صدقات قومنا وكانت سبية منهم عند عائشة فقال أعتقها فإنها من ولد إسماعيل

“จากอบุฮุร็อยเราะฮ์กล่าวว่า ฉันรักเผ่าพันธุ์อะมีมีมากที่สุด ตั้งแต่ฉันได้ยินท่านนบี ศ็อลฯ กล่าวถึงพวกเขาสามเรื่องด้วยกัน โดยท่านกล่าวว่า พวกเขาเป็นประชาชาติของฉันที่ยืนหยัดต่อสู้กับอ็ดดัจญาลและเล่าอีกว่า เมื่อมีทาสจากเผ่านี้ได้มามอบให้แก่ท่านนบี ท่านนบี ศ็อลฯ ก็จะกล่าวว่า นี่เป็นทาสตามธรรมเนียมของพวกเรา อาอิชะเองก็มีทาสหญิงคนหนึ่งจากเผ่านี้ ท่านนบีก็กล่าวกับอาอิชะว่า จงปลดปล่อยเธอให้เป็นไทเถิด เพราะเธอเป็นสายสกุลของท่านนบีอิสมาอีล”¹⁵²

ทั้งหมดนี้คือภาพตัวอย่างแห่งการปลดปล่อยทาสที่ได้ถูกกระทำโดยบรรดาชนมุสลิมยุคแรกผู้เป็นแบบอย่างแห่งผองเรา

ทัศนะของอัลกุรอานกับปัญหาทาส

พระคัมภีร์อัลกุรอานได้วางบัญญัติให้แก่ผองผู้ศรัทธามากหลายวิธีอันจะนำไปสู่การปลดปล่อยทาสให้เป็นไท ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้อัลกุรอานในฐานะแม่บทธรรมบัญญัติเหนือหัวประชาชาวมุสลิมได้กล่าวไว้ว่า

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسْلَمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

¹⁵¹ ศอฮ์ฮุอัล-บุคอรี. หมายเลขหะดีษ : 2424.

¹⁵² ศอฮ์ฮุอัล-บุคอรี. หมายเลขหะดีษ : 2405.

مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ
يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

และมีชีวิตของผู้ศรัทธาที่จะฆ่าผู้ศรัทธาคนหนึ่งคนใด นอกจากด้วยความผิดพลาดเท่านั้น และผู้ใดที่ฆ่าผู้ศรัทธาด้วยความผิดพลาดแล้ว ก็ให้มีการปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่งให้เป็นไท และให้มีค่าทำขวัญ ซึ่งถูกมอบให้แก่ครอบครัวของเขา นอกจากว่าครอบครัวของพวกเขาจะทำทานให้เท่านั้น แต่ถ้าหากเขาอยู่ในหมู่ชนที่เป็นศัตรูของพวกเขา โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาก็ให้มีการปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่งให้เป็นไท และถ้าเขาอยู่ในหมู่ชนที่มีพันธะสัญญา ระหว่างพวกเขากับพวกเขาแล้ว ก็ให้มีการทำขวัญ ซึ่งถูกมอบให้แก่ครอบครัวของเขา และให้มีการปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่ง ผู้ใดที่ไม่พบ ก็ให้มีการถือศีลอดสองเดือนต่อเนื่องกัน เป็นการอภัยโทษจากอัลลอฮ์ และปรากฏว่าอัลลอฮ์ นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ (4:92)

โครงการนี้พูดถึงการจัดวางกลวิธีในการปล่อยทาสที่แยบยลของอิสลาม ซึ่งเราไม่พบเห็นในอนารยะสังคมอย่างประชาธิปไตยและสังคมนิยม ในโครงการนี้บุคคลที่ประกอบอาชญากรรมฆ่าคน จำต้องปลดปล่อยทาสให้เป็นไทเพื่อไถ่ความผิดของเขา ในด้านหนึ่งมันเป็นการป้องกันการฆ่าคนอย่างสะเดาะดังที่ได้เกิดขึ้นในสังคมอันเน่าเฟะของประชาธิปไตยและในอีกด้านหนึ่งมันคือการไถ่ถอนหนึ่งชีวิตสู่ชีวิตใหม่ที่มีอิสระ

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ
مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ
كَفَّارَتُهُ أَيْمَانَكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
وَلَيْسَتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَحْدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ بِمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِّنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ
إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَعُوا عَرْضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาโทษแก่พวกเขาด้วยถ้อยคำที่ไร้สาระในการสาบานของพวกเขา แต่ทว่าพระองค์จะทรงเอาโทษแก่พวกเขาด้วยถ้อยคำที่พวกเขาปลงใจสาบาน แล้วสิ่งใดโทษมัน นั่นคือ
การให้อาหารแก่มีสกินสิบคนจากอาหารปานกลางของสิ่งที่พวกเขาให้เป็นอาหารแก่ครอบครัวของพวกเขา
พวกเขา หรือไม่ก็ให้เครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขา หรือไถ่ทาสคนหนึ่งให้เป็นอิสระ ผู้ใดไม่พบ ก็ให้มีการ
ถือบวชสามวัน นั่นแหละคือสิ่งใดโทษในการสาบานของพวกเขาเมื่อพวกเขาได้สาบานไว้ และ
จงรักษาการสาบานของพวกเขาเถิด ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงแจกแจงบรรดาโครงการของ
พระองค์แก่พวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจักขอบคุณ(5:89)

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

และบรรดาผู้เปรียบเทียบภรรยาของพวกเขาที่เสมือนแม่ของพวกเขา นั้น แล้วพวกเขาจะคืนสู่ ถ้อยคำที่พวกเขาได้กล่าวไว้ ดังนั้น (สิ่งที่จำเป็นแก่เขาต้องปฏิบัติคือ) การปล่อยทาสหนึ่งคนก่อนที่ เขาทั้งสองจะแต่งงาน (ร่วมหลับนอน) นั่นคือสิ่งที่พวกเจ้าถูกเตือน เอาไว้ใช้ให้ปฏิบัติ และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ(58:3)

وَلْيَسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِّنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِياتِكُمْ عَلَى الْبِعَاءِ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحْصُنَا لَنَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَن يُكْرِهْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرَاهِهِمْ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

และบรรดาผู้ที่ยังไม่มีโอกาสแต่งงานก็จงให้เขาช่มความใคร่ จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขา ร่ำรวยขึ้นจากความโปรดปรานของพระองค์ **และบรรดาผู้ที่ต้องการจะไถ่ตัวให้เป็นอิสระจากผู้ ที่มีขอวาของพวกเจ้าครอบครอง พวกเจ้าจงทำสัญญากับพวกเขา หากพวกเจ้ารู้ว่าเป็น การดีกับพวกเขา และจงบริจาคแก่พวกเขาซึ่งทรัพย์สินสมบัติของอัลลอฮ์ ที่พระองค์ทรง ประทานแก่พวกเจ้า** และพวกเจ้าอย่าบังคับบรรดาทาสีของพวกเจ้าให้ผิดประเวณี หากนาง ประสงค์จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่พวกเจ้าต้องการผลประโยชน์แห่งการดำรงชีวิตในโลกนี้ และผู้ใด บังคับพวกนางเช่นนั้น ดังนั้นหลังจากการบังคับพวกนาง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรง เมตตาเสมอ(24:33)

โครงการท้ายสุดที่ได้ระบุถึงสิทธิของการเรียกร้องอิสรภาพและความเป็นไทของทาสใน บัญญัติอิสลามนั้นได้ทลายกรอบความเข้าใจอันบิดเบี้ยวทั้งหมดที่นักวิชาการตะวันตกได้ใส่ไคล้ อิสลามเพราะจากโครงการนี้อิสลามได้เปิดประตูแห่งการเรียกร้องความเป็นไทแก่ชนชั้นทาสทั้งปวง จากนายของตนด้วยการทำสัญญาของการเป็นไทภายใต้กฎหมายที่เป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว กลับกันเราจะไม่พบแม้แต่ข้อความเดียวจากพระคัมภีร์ไบเบิลทั้งพันธะเก่าและใหม่ที่ได้ให้สิทธิทาง กฎหมายประการนี้แก่ทาส กฎหมายเช่นนี้ในคำสอนของพุทธศาสนา.พราหมณ์-ฮินดูและกฎหมาย โบราณอื่นๆต่างก็ไม่ปรากฏกฎหมายเช่นที่อิสลามวางไว้ประการนี้เลย เราจะอธิบายปรากฏการณ์ เหล่านี้ได้อย่างไรว่าอิสลามเป็นเพียงศาสนาเดียวที่ให้สิทธิเรียกร้องความเป็นไทแก่ทาสด้วยการ ตระกฏหมายที่เป็นลายลักษณ์อักษรหากเรายังยึดคติอธิบายการเปลี่ยนแปลงทางสังคมด้วยปัจจัย ทางวัตถุนิยมเศรษฐกิจหรือทฤษฎีไร้ผู้นำอื่นๆทั้งหลาย

ต่อข้อกฎหมายที่ให้สิทธิในการเรียกร้องอิสรภาพของทาสจากโครงการดังกล่าวเราได้รับ แบบอย่างจากท่านอุมัร อิบน์ลุค็อฏฏอบ อีกตามเคยถึงจุดยืนของท่านต่อความเด็ดเดี่ยวใน กฎหมายประการนี้

عن ابن جريج قلت لعطاء أوجب علي إذا علمت له مالا أن أكتبه قال ما أراه إلا واجبا
وقاله عمرو بن دينار قلت لعطاء تأثره عن أحد قال لا ثم أخبرني أن موسى بن أنس أخبره أن سيرين

سأل أنسا المكاتبه وكان كثير المال فأبى فانطلق إلى عمر رضي الله عنه فقال كاتبه فأي فضربه بالدرّة
ويتلو عمر فكاتبوه إن علمتم فيهم خيراً فكاتبه

“จากอิบนุญร็อยจุเล่าว่าฉันเคยถามอะฏอธว่า ฉันมีความจำเป็นไหมหากทราบว่ามีทาสผู้
นั้นมีทรัพย์สินที่จะกำหนดตัวเองเป็นทาสमुกาดับได้ ท่านอะฏอธตอบว่า ฉันมีความเห็นว่ามันเป็นเรื่อง
บังคับ(วาญิบ)ให้ต้องทำสัญญาปลดปล่อยทาสตามเงื่อนไขของทาสมุกาดับ อิหม์รฺอิบนุดินารจึง
ถามอะฏอธว่าท่านมีอะไรมาสนับสนุนความเห็นในการซื้อขายของท่านแล้ว เขาตอบปฏิเสธว่าไม่มี
แต่เขาก็กล่าวพร้อมกันว่ามุซาอิบนุอะนัสบอกกับเขาว่าสิรีนได้ถามอะนัสถึงเรื่องของการที่ทาส
ต้องการเป็นทาสมุกาดับ และทาสผู้นั้นก็คือสิรีนเองเพราะเขามีทรัพย์สินมาก แต่อะนัสได้ปฏิเสธที่
จะรับเงินค่าไถ่ตัวเป็นไทตามความต้องการของสิรีน ดังนั้นสิรีนผู้เป็นทาสจึงไปหาท่านอุมร์เพื่อ
ขอให้อุมร์ช่วยให้เขาได้เป็นทาสมุกาดับ ท่านอุมร์จึงกล่าวกับอะนัสว่าจงเขียนสัญญาให้เขา
แต่อะนัสก็ตั้งต้นปฏิเสธอีก อุมร์จึงได้ชักแล้หวดไปยังอะนัสผู้เป็นนายทาสพร้อมกับอ่านอัลกุรอาน
ที่ว่า-พวกเจ้าจงทำสัญญากับพวกเขาหากพวกเจ้ารู้ว่าเป็นการดีกับพวกเขา(24:33)”¹⁵³

นี่คือสิทธิของทาสในอิสลามที่ต้องถูกจารึกไว้ในหน้าประวัติศาสตร์ว่าการปฏิเสธการทำ
สัญญาปล่อยทาสของเหล่านายทาสทั้งหลาย ครั้งหนึ่งได้เคยถูกองค์ประมุขแห่งรัฐอิสลามอัน
เกรียงไกรอย่างท่านอุมร์ต้องถึงขั้นออกโรงลงมือกับนายทาสหัวดื้อที่ปฏิเสธความต้องการอิสระของ
ทาสทั้งหลายด้วยตนเองมาแล้ว ในขณะที่ประเทศและรัฐทั้งหลายในโลกนี้ไม่ยังมีระบบสัญญา
ทำงานหาเงินมาให้นายทาสตามกำหนดจนสามารถเป็นไทได้ เพราะในบางประเทศทาสก็ยังคง
เป็นทาสสืบไปชั่วลูกชั่วหลานแม้กระทั่งในไทยเองก็ตาม หากลัทธิล่าอาณานิคมและระบอบการ
ผลิตที่เปลี่ยนเป็นอุตสาหกรรมไม่เข้ามาส่งอิทธิพลในดินแดนแถบอินโดจีนแล้ว ก็ไม่รู้ว่าทาสไทยที่
ถูกกดขี่จะต้องงมหัวรับใช้ชนชั้นศักดินาไทยไปอีกนานเท่าใด เพราะประวัติศาสตร์ไม่เคยบันทึกว่า
มีกษัตริย์องค์ใดและจักรพรรดิ,ผู้นำใดๆของโลกจะเป็นห่วงเป็นใยทาสถึงขั้นต้องออกโรงลงมือสั่ง
สอนเหล่านายทาสที่ละเมิดรังแกทาสดังที่ท่านอุมร์ได้ทำตนเป็นแบบอย่างแก่ผองมุสลิมไว้เลย ทั้งๆ
ที่บารมีและตำแหน่งของท่านอุมร์ในฐานะประมุขของอาณาจักรอิสลามอันกว้างขวางนับแต่
แอฟริกาจรดชายแดนจีนก็ยิ่งใหญ่มากกว่าเหล่าจักรพรรดิพระองค์ใดๆของโลกทั้งหมด แต่กระนั้น
สามัญชนธรรมดาเช่นทาสก็ยังสามารไปฟ้องประมุขของอาณาจักรอิสลามได้อย่างง่ายดาย มัน
สะท้อนภาพของการไร้ชนชั้นในสังคมอิสลามอย่างดีที่สุด การมาของอิสลามจึงควรที่จะถูกจารึกใน
หน้าประวัติศาสตร์ไว้อย่างยุติธรรมว่าอิสลามมาเพื่อที่จะยุติความเลวร้ายทั้งหลายทั้งปวงที่ระบอบ
การเมือง,ศาสนาและสังคมโลกในขณะนั้นกำลังกระทำสิ่งเลวร้ายนานัปการต่อทาส และในอิสลาม
นั้นหากจะมีการอนุญาตให้คนมาเป็นทาสนั้นก็จากกรณีของสงครามที่เกิดการต่อสู้เพื่อปกป้อง

ศาสนากับศัตรูของอิสลามที่มุ่งร้ายหมายขวัญต่ออิสลามเท่านั้น จะไม่มีการนำคนมาเป็นทาสในวิธีอื่นๆอีก(ดังนั้นคนและรัฐใดที่ไม่คิดร้ายต่ออิสลามก็ไม่ต้องห่วงว่าจะมีการจับคนมาเป็นทาส) ในขณะที่เดียวกันการจับเชลยสงครามมาเป็นทาสก็ควบคู่ไปกับมนุษยธรรมของอิสลามที่ปกป้องเกียรติยศและสิทธิของทาสดังที่กล่าวมาแล้ว มีหน้าซ้ำให้ว่าผู้เป็นทาสจะต้องจมปลักอยู่กับความเป็นทาสไปจนตายเพราะอิสลามเองก็เปิดหนทางในการปล่อยทาสให้หลากหลายหนทางความสำเร็จของอิสลามในการปลดแอกทาสจึงได้ถูกนักวิชาการจากโลกตะวันตกผู้มีดวงตาเห็นธรรมกล่าวยกย่องสรรเสริญดังที่ วิลต์ ดูแรนต์ (Will Durant) ได้กล่าวไว้ว่า

“นายทาส (มุสลิม) ดูแลทาสของพวกเขาด้วยมนุษยธรรมอันอ่อนโยน ซึ่งทำให้บรรดาทาสทั้งหลายปราศจากสภาพชีวิตอันเลวร้าย บางทีทาสเหล่านี้ถ้าจะมีสภาพชีวิตที่ดีกว่ากรรมกรในโรงงานอุตสาหกรรมของยุโรปช่วงศตวรรษที่ 19 ด้วยซ้ำ” (Hurgronje C., *Mohammedanism*, (N.Y., 1916), p. 128 as quoted by W. Durant, *The Story of Civilization*, vol. IV (N.Y., 1950), p. 209.)

ในขณะที่ช่วงใกล้สิ้นยุคศตวรรษที่ 18 Mouradgea d'Ohsson นักบูรพาคดีคนสำคัญของโลกตะวันตกที่เป็นฐานข้อมูลในการศึกษาแก่นขนยุโรปรุ่นต่อมาในด้าน “ออตโตมันศึกษา” ได้กล่าวไว้ว่า

“บางทีคงไม่มีประชาชาติใดอีกที่บรรดาเชลย,ทาสและคนงานที่ทำงานอยู่ในครัวเรือน(ของนายทาส-ผู้แปล)จะมีชีวิตที่ดีไปกว่า(บรรดาทาสที่อยู่ภายใต้การดูแลของ)ประชาชาติแห่งมุฮัมมัด โดยเฉพาะในเรื่องของการเลี้ยงดูเมตตาทาสอย่างดี” (The Encyclopedia of Islam, vol.I, p. 35)

ขณะที่ P. L Riviere ก็ได้กล่าวยอมรับว่าบรรดานายทาสมุสลิมนั้นถูกบัญชาให้ปฏิบัติต่อทาสด้วยความกรุณาในฐานะกลุ่มคนที่พระเจ้าได้มอบหมายให้อยู่ใต้การครอบครองของเขา ซึ่งจากคำสอนดังกล่าวของอิสลามนี้ได้ประจักษ์แจ้งแล้วว่าอิสลามเคารพในคุณภาพของมนุษย์ตลอดจนยังสะท้อนภาพแห่งความเท่าเทียมของมนุษย์ทุกคนซึ่งเป็นหลักคำสอนที่ไม่สามารถหาได้ในอารยธรรมยุคโบราณ (Riviere P.L., *Revue Bleaue* June 1939).

ขณะที่นโปเลียน โบนาปาร์ต ก็ได้บันทึกถึงเรื่องราวของทาสจากประสบการณ์ที่เขาได้สัมผัสมาในโลกมุสลิมความว่า

“บรรดาทาสรับมรดกจากนายทาสได้ ทั้งยังมีการแต่งงานกับลูกสาวของนายทาสด้วย ส่วนมากของพวกเขา ปาชา(ข้าราชการระดับสูงของตุรกีและประเทศแถบตะวันออกกลาง) ต่างก็เคยเป็นทาส พวกขุนนางชั้นสูง(วะซีร),พวก(ราชวงศ์)มัมลุกทั้งหมดต่างก็เคยเป็นทาสมาก่อนทั้งสิ้น พวกทาสเหล่านี้เริ่มต้นชีวิตของพวกเขาด้วยการทำงานรับใช้ในบ้านของนายทาสและได้ถูกยกสถานะจากความเป็นทาสด้วยคุณความดีของพวกเขาหรือจากความโปรดปรานของนายทาสในเวลาต่อมา ผิดกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับทาสในโลกตะวันตก พวกทาสอยู่ในสถานะคนรับใช้ที่ต่ำต้อย

พวกโรมันเองแม้จะมีการปลดปล่อยทาสแต่ก็เป็นแต่เพียงการปลดปล่อยทาสที่ไม่ได้ทำให้ทาสเท่าเทียมกับคนที่เกิดมาอย่างเสรีชนที่เป็นไท” (Cherfils, *Bonaparte et l'Islam* (Paris, 1914)

Annemarie Schimmel ได้กล่าวไว้ว่า

“ประวัติศาสตร์ทั้งหมดของอิสลามได้พิสูจน์แล้วว่า บรรดาทาสสามารถที่จะเข้าทำงานอยู่ในแต่ละสำนักงาน และจำนวนมากของทหารเตอร์กที่ถูกเกณฑ์มาจากเอเชียกลางก็มักจะเลื่อนสถานะกลายมาเป็นแม่ทัพ และแม้กระทั่งก็บ่อยครั้งที่ทาสเหล่านี้จะกลายมาเป็นผู้ปกครองดังที่มันเกิดขึ้นในอิหร่านตะวันออก, อินเดีย (ราชวงศ์ทาสของอินเดียในเดลี) และอียิปต์ในยุคกลาง (พวกวงศ์มัมลุก)”¹⁵⁴

กุสตาฟ เลอบอง (Gustave Le Bon) ปราชญ์บุรพาคดีผู้เจนจัดเกี่ยวตะวันตกกลางศึกษาได้กล่าวว่า

“สิ่งที่ข้าพเจ้าเชื่ออย่างมั่นใจก็คือว่าระบอบทาสในหมู่ชาวมุสลิมนั้นดีกว่าระบอบทาสที่ปรากฏอยู่ในหมู่มุขอื่นใด ซึ่งสถานภาพของทาสในโลกตะวันออกนั้นดีกว่าพวกคนใช้ในยุโรปและบรรดาทาสในตะวันออกนั้นคือส่วนหนึ่งจากครอบครัว เหล่าทาสผู้ประสงค์ที่จะได้รับอิสรภาพสามารถที่จะได้รับอิสระด้วยการเรียกร้องความต้องการของตนต่อนาย”¹⁵⁵

ตามความเห็นของนักวิชาการตะวันตกตามที่ได้นำเสนอไปนี้สะท้อนภาพแห่งความสำเร็จอย่างชัดเจนของอิสลามในการทำลายความแตกต่างของมนุษย์ที่อุบัติขึ้นตากระบอบทาส คำสอนอันเปี่ยมไปด้วยเมตตาธรรมของอิสลามที่มีต่อทาสปรากฏเป็นรูปธรรมจากยุคสมัยของท่านศาสนทูตและโลกมุสลิมในยุคต่อมา

ไม่เพียงแต่ความสำเร็จของอิสลามในการทำลายชนชั้นทาสเท่านั้น ลัทธิความคลั่งไคล้ในเชื้อชาติอย่าง “ชาตินิยม” ที่อุบัติขึ้นในยุโรปจนก่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ภายใต้ลัทธิ “ฟาสซิสต์” และอื่นๆของส่วนต่างในโลกต่างก็สะท้อนภาพแห่งความล้มเหลวในระบอบของศาสนาและลัทธิการเมืองต่างๆซึ่งไม่อาจที่จะจัดการความแตกต่างทางเชื้อชาติของมนุษย์ได้ มีเพียงอิสลามเท่านั้นที่แก้ไขปัญหาได้อย่างได้ผลที่สุดดังการยืนยันของนักประวัติศาสตร์คริสต์เตียนชื่อดังชาวอังกฤษนามว่า A. J. Toynbee ได้กล่าวไว้ว่า

“การสูญเสียความรู้สึกในแบบ “ชาตินิยม” ระหว่างมุสลิมทั้งหลายคือหนึ่งในความสำเร็จอันยอดเยี่ยมของอิสลาม และในโลกร่วมสมัยนี้ดังที่ได้ปรากฏให้เห็น มีความต้องการป่าวประกาศเพื่อเผยแพร่ถึงคุณความดีของอิสลามประการนี้”¹⁵⁶

154 Islam: An Introduction, p. 67

155 อัลฮะฎอเราะฮ์อูล-อะร็อบ, หน้า459-460.

156 Toynbee, A.J., *Civilization on Trial* (New York, 1948), p. 205.

อย่างไรก็ตามผลจากระบบแห่งความทรงธรรมที่อิสลามได้มีไว้ต่อทาสได้ทำให้นักประวัติศาสตร์ฝรั่งบางคนพิจารณาว่าในยุคแห่งการปกครองของ 4 คอลีฟะฮ์ผู้ทรงธรรมนั้นทาสได้ถูกกำจัดลงในดินแดนของชาวมุสลิมอย่างทันตาเห็นแต่ทว่าผลเสียของมันได้ปรากฏขึ้นหลังจากโลกมุสลิมได้ก้าวสู่ยุคสมัยแห่งการปกครองของพวกอุมัยยะฮ์(หลังยุคท่านมูอวียะฮ์)ที่เป็นเผด็จการและทรราชซึ่งได้ทำให้ระบบทาสปรากฏขึ้นใหม่อีกครั้งในดินแดนอื่นๆที่มีใช้รัฐมุสลิมและถูกพวกตนพิชิตโดยผ่านระบบทาสที่มีอยู่เดิมแล้วในอาณานิคมเหล่านั้น ดังที่นาย Patrick Manning นักวิชาการอิสลามเรื่องทาสกลับกล่าวโทษอย่างข้างๆว่าข้อกฎหมายที่อิสลามได้วางไว้เกี่ยวกับทาสทั้งหมดนั้นมีแนวโน้มที่จะปกป้องระบบทาสและขยายให้ระบบทาสเพิ่มมากขึ้นในสังคมอารเบีย¹⁵⁷ ซึ่งข้าพหมองว่าการพิจารณาเช่นนี้เป็นการมองข้อเท็จจริงอย่างตื้นเขินและปราศจากการลำดับความเหมาะสมของบริบท แน่นนอนการที่เบอร์นาด ลูอิส ด้วยเช่นกันจะกล่าวโทษตำหนิอิสลามว่าเป็นต้นเหตุให้ทาสปรากฏเพิ่มขึ้นในดินแดนรอบนอกอารเบียหลังการมีอำนาจของพวกอุมัยยะฮ์นั้นเป็นสิ่งที่ผิดประเด็น เพราะราชวงศ์อุมัยยะฮ์เป็นราชวงศ์ที่ได้รับการตำหนิและรังเกียจจากชาวมุสลิมอยู่แล้ว สืบเนื่องจากราชวงศ์นี้ได้กลายมาเป็นทรราชของโลกมุสลิมที่ไม่ได้ปฏิบัติตามหลักการของศาสนาต่างจากการปกครองโดยสาวกสมัยแรก ดังนั้นการปฏิบัติของคนในราชวงศ์นี้จะไม่ถูกพิจารณาโดยเชื่อมโยงเข้ากับอิสลามเพราะนั่นเป็นการวิเคราะห์ที่โง่งมมากหากเราจะบอกว่าการเพิ่มขึ้นของทาสในรอบนอกโดยนโยบายของพวกอุมัยยะฮ์เป็นผลมาจากหลักการอิสลามแต่การเลิกทาสอย่างสำเร็จในยุคสมัย 4 คอลีฟะฮ์ของอิสลามเป็นผลมาจากอะไรสักอย่างที่ไม่ใช่อิสลาม!! แน่นนอนว่านี่คือการวิเคราะห์ที่อคติของเบอร์นาดลูอิสส่วนข้ออ้างของ Patrick Manning ที่ว่าอิสลามมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนทาสมากกว่าการยกเลิกทาสก็ล้วนเป็นข้ออ้างที่ไม่มีน้ำหนักในข้อพิพาทเลยหากเราพิจารณาอิสลามจากข้อกฎหมายที่เข้ากันได้ นำเสนอไปทั้งหมดตลอดเล่ม การพิจารณาว่าการเพิ่มของทาสซึ่งเป็นผลมาจากนโยบายของพวกบิอุมัยยะฮ์แล้วทำการผูกโยงกับหลักการอิสลามโดยแก้ง “ตาบอด” ไม่เห็นถึงการปฏิบัติต่อทาสในยุคสมัยแห่งการปกครองของ 4 คอลีฟะฮ์จึงเป็นการวิเคราะห์ที่เข้าข่ายตาบอดคล้ายๆของพวกเขาบูรพาคดีอย่างแท้จริง ตัวแปรสำคัญที่ได้พิสูจน์ว่าเมื่อใดที่โลกมุสลิมได้ถูกปกครองด้วยรัฐบาลจิตวิญญาณแห่งอิสลามแล้วเมื่อนั้นความผาสุกของประชาชนและการปลดปล่อยทาสก็จะหวนกลับมาอีกครั้ง ดังปรากฏจากการกลับมาของคอลีฟะฮ์ผู้ทรงธรรมอีกครั้งหลังจากได้ขาดสะบั้นลงด้วยการขึ้นครองอำนาจของเผด็จการแห่งวงศ์อุมัยยะฮ์ นั่นคือยุคสมัยของท่านอุมัรบินอัลดุลละฮ์ ประวัติศาสตร์ได้บันทึกไว้ถึงการทำลายการขูดรีดทางเศรษฐกิจที่พวกอุมัยยะฮ์ได้กระทำ

157

Patrick Manning. *Slavery and African Life Occidental, Oriental and African Slave Trades*. P. 28.

Lewis. *Race and Slavery in the Middle East: an Historical Enquiry*. P.10

ไว้ตลอดจนการกระจายความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจที่กระจุกตัวอยู่ในบางกลุ่มอภิสิทธิ์ของสังคม เราไม่สามารถจินตนาการได้เลยว่าการบริหารการปกครองในรัฐคอลีฟะฮ์ของท่านอุมัรบิน अबดุลอะซีสนั้นยุติธรรมขนาดไหนแต่ประวัติศาสตร์ได้ยืนยันแก่เราว่ายะฮยาอิบน์ซาอีดผู้บริหารคนสนิทของท่านอุมัรไม่สามารถที่จะแจกชะกาตแก่มุสลิมในอาณาบริเวณของอัฟริกาเหนือได้เพราะดินแดนดังกล่าวปราศจากคนจนที่อยู่ในเงื้อมมือที่จะสามารถรับการรับชะกาตได้!! อุมัรจึงได้สั่งให้ข้าหลวงของท่านนำเงินชะกาตไปได้ทั่วทาสให้เป็นไททั้งหมด¹⁵⁸ เหตุการณ์ในหน้าประวัติศาสตร์ส่วนนี้เป็นตัวแปรรูปธรรมที่ยืนยันว่าคลังแห่งการปกครองโดยรัฐบาลอิสลามที่แท้จริงเท่านั้นที่จะสามารถทำลายอำนาจการกดขี่ของระบอบการผลิตและเศรษฐกิจได้ ในทัศนะของ R.A. Nicholson นักบูรพาคดีที่ศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามเขาให้ความเห็นว่าคุณธรรมอันล้ำเลิศของท่านอุมัรได้สะท้อนโลกทัศน์ทางปรัชญาการเมืองของประชาชาติแห่งท่านนบีมุฮัมมัดได้ตรงข้ามกับทัศนะของพลาโตบิดาแห่งรัฐศาสตร์ตะวันตกอย่างสิ้นเชิง เพราะตามโลกทัศน์ของอิสลามแล้วผู้ปกครองที่ดีมิใช่วัดกันที่การดำรงตนในฐานะกษัตริย์นักปราชญ์ราชครูของเขา หากแต่ผู้ปกครองที่ดีนั้นวัดกันได้จากสภาวะของการเป็น “วะลียุลลอฮ์” ในตัวของคอลีฟะฮ์นั่นคือสภาวะของการเป็นบ่าวผู้ศรัทธาในพระเจ้าอย่างสูงที่สุดแล้ว ในทัศนะของนิโคลสันโลกมุสลิมจึงไม่น่าจะสรรหาผู้นำที่ดีเช่นนี้ได้อีก เพราะการเป็นคอลีฟะฮ์ของอุมัรนั้นมีได้วางรากฐานอำนาจอยู่บนความบ้ำอำนาจอันน่าฮึกเหิม หากแต่การปกครองของคอลีฟะฮ์อุมัรนั้นวางอยู่บนความกลัวเกรง ดังการสารภาพของท่านอุมัรเองต่ออัสซุดีคฺคนสนิทของท่านว่าท่านกลัวการปกครองของท่านจะนำมาซึ่งความหายนะต่อจิตวิญญาณของท่าน¹⁵⁹

เราได้วิเคราะห์ไปแล้วว่าการที่กฎหมายอิสลามยอมรับการมีทาสนั้นมันมิได้หมายความว่าอิสลามสนับสนุนการมีทาส หากแต่อิสลามต้องการกำจัดการมีทาสอย่างเป็นขั้นตอนด้วยการสั่งห้ามการนำเข้าเสรีชนมาเป็นทาสและสั่งปล่อยทาสเป็นเสรีชนต่างหาก การที่เบอรรนาด ลูอิส กล่าวโทษอิสลามว่าได้จำกัดการเกิดขึ้นของทาสใหม่ๆ ในอาระเบียซึ่งทางหนึ่งก็เหมือนส่งผลให้มีการนำทาสจากดินแดนอื่นเข้ามาเพราะต้องการหลบหลีกข้อกฎหมายของอิสลาม การวิเคราะห์ของลูอิสเช่นนี้มีความเป็นธรรมทางวิชาการแล้วกระนั้นหรือ? การที่รัฐปราบปรามการผลิตยาเสพติดในชาติจนทำให้พวกผู้ผลิตยาต้องไปสร้างโรงงานการผลิตยาในแหล่งอื่นคือความความผิดของรัฐกระนั้นหรือ? รัฐควรจะนิ่งเฉยปล่อยให้คนในชาติจมปลักกับการเสพติดเพราะเห็นแก่รัฐอื่นกระนั้นหรือ? การประพฤติดิปฏิบัติที่มุสลิมรุ่นแรกปฏิบัติต่อทาสนั้นช่างแตกต่างอย่างสิ้นเชิงต่อการปฏิบัติต่อทาสที่มุสลิมอ่อนศรัทธาในรุ่นหลังๆ มาได้กระทำไว้

158 ดร. อิสมาแอ กาเต๊ะ. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา Islamic History 2. หน้า 13.

159 R.A. Nicholson. Literary History of the Arabs. P.204-205.

ท่านเชคมุนัดญิด ได้กล่าวสรุปว่า

روی أن عثمان بن عفان رضي الله عنه دَعَا أُذُنَ عَبْدٍ لَهُ عَلَى ذَنْبِ فَعَلَهُ ، ثُمَّ قَالَ لَهُ بَعْدَ ذَلِكَ : تَقْدِمُ وَاقْرُصْ أَذْنِي ، فَامْتَنَعَ الْعَبْدُ فَأَلَحَّ عَلَيْهِ ، فَبَدَأَ يَقْرُصُ بِخَفَّةٍ ، فَقَالَ لَهُ : اقْرُصْ حِيداً ، فَإِنِّي لَا أَتَحْمَلُ عَذَابَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، فَقَالَ الْعَبْدُ : وَكَذَلِكَ يَا سَيِّدِي : الْيَوْمَ الَّذِي تَخْشَاهُ أَنَا أَخْشَاهُ أَيْضاً وَكَانَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِذَا مَشَى بَيْنَ عَبِيدِهِ لَا يُمَيِّزُهُ أَحَدٌ مِنْهُمْ — لِأَنَّهُ لَا يَتَقَدَّمُهُمْ ، وَلَا يَلْبَسُ إِلَّا مِنْ لِبَاسِهِمْ .
ومر عمر بن الخطاب رضي الله عنه يوماً فرأى العبيد وقوفاً لا يأكلون مع سادتهم ، فغضب ، وقال لمواليهم : ما لقوم يستأثرون على خدامهم ؟ ثم دعا الخدم فأكلوا معهم .
ودخل رجل على سلمان رضي الله عنه فوجده يعجن — وكان أميراً — فقال له : يا أبا عبد الله ! ما هذا ؟! فقال بعثنا الخادم في شغل فكرهنا أن نجتمع عليه عملين :
لا مانع أن يتقدم العبد على الحر في بعض الأشياء 4-

فيما يفضل فيه من شئون الدين والدنيا ، وقد صحت إمامته في الصلاة ، وكان لعائشة أم المؤمنين عبد يؤمها في الصلاة ، بل لقد أمر المسلمون بالسمع والطاعة إذا ملك أموره عبد

“มันถูกรายงานมาว่าท่านอุษมานบินอัฟฟานได้นิยมนูของทาสเมื่อตอนที่ทาสได้ทำบางสิ่งที่ไม่ดีพลาด ต่อมาอุษมานก็กล่าวกับทาสว่า จงมาและหยิกใบหูของฉันคืนเป็นการตอบแทนเถิด ทาสของท่านได้ตอบปฏิเสธแต่อุษมานก็ยังคงยืนกรานดังนั้นทาสจึงเริ่มต้นหยิกหูท่านอุษมานเบาๆ แต่ท่านอุษมานก็ได้กำชับกับเขาว่าจงหยิกแรงๆหน่อย เพราะว่าฉันไม่สามารถพบกับการลงโทษในวันแห่งการฟื้นคืนชีพได้ ทาสจึงเอ่ยขึ้นว่า เช่นนั้นหรือนายของฉัน วันซึ่งท่านเกรงกลัวตัวเองก็กลัว , และเมื่ออับดุลเราะฮ์มานบินอาฟ(ขออัลลอฮ์ทรงพอใจท่าน)ได้เดินอยู่กับทาสของเขา ไม่มีใครสักคนที่สามารถพูดกับอับดุลเราะฮ์มานบินอาฟได้เพราะเขามีได้เดินนำหน้าพวกทาส(เสมือนที่นายทาสส่วนใหญ่กระทำไป)และตัวเขาเองก็ได้สวมใส่อะไรที่แตกต่างไปจากที่พวกทาสสวมอยู่เลย, วันหนึ่งเมื่ออุมร์อิบดุลค็อฏฏอบได้เดินผ่านมายังกลุ่มชนหนึ่งและพบว่าทาสของเขายืนอยู่โดยมิได้กินอาหารร่วมกับนายของเขา อุมร์จึงโกรธเคืองและกล่าวขึ้นว่า อะไรคือความผิดกับผู้คนที่เห็นแก่ตัวแม้กระทั่งกับคนใช้ของพวกเขาแล้ว? ดังนั้นอุมร์จึงได้เรียกเหล่าคนรับใช้มาและพวกเขาต่างก็ร่วมรับประทานอาหารด้วยกัน, ชายผู้หนึ่งได้เข้ามาหาท่านซัลมานและพบเขากำลังนั่งทำขมนมและในขณะนั้นเขาดำรงตำแหน่งเป็นข้าหลวง ชายผู้นั้นจึงได้กล่าวแก่เขาว่า โอ้อูบอับดุลลอฮ์อะไรกันนี้? ซัลมานตอบว่า เราได้ส่งคนใช้(ทาส)ของเราไปทำธุระและเราไม่อยากจะให้เขาทำงานสองอย่างในครั้งเดียว 4. ไม่มีความผิดใดๆต่อทาสที่ได้กระทำการบางอย่างที่เหนือกว่าเสรีชนซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและกิจการทางโลกซึ่งในขอบข่ายเหล่านี้ทาสสามารถเหนือกว่านายของตนได้ด้วยอย่างเช่น หลักฐานซึ่งระบุว่าทาสได้เป็นอิมามนำในการละหมาด ดังกรณีของท่านหญิงอาอิ

ชะฮุมารดาของปวงผู้ศรัทธาซึ่งปรากฏว่าท่านหญิงมีทาสที่คอยเป็นอิมามนำเธอในการละหมาด และแท้จริงบรรดามุสลิมได้ถูกบัญชาให้เชื่อฟังและภักดีแม้ว่าทาสจะถูกเลือกมาเพื่อดูแลบรรดา กิจการงานของพวกเขาก็ตาม”

ทัศนะของนักวิชาการอิสลามต่อระบอบทาส

ท่าน ดร.ฏอฮา ญาบิร อัล-อัลวานี หนึ่งในอุลามาคูผู้ทรงคุณวุฒิจากประเทศแคนาดาได้กล่าวไว้ว่า

“เมื่อพระองค์อัลลอฮ์ทรงสร้างมวลมนุษยขึ้นมา พระองค์ได้สร้างพวกเขาในฐานะเสรีชนที่เป็นไทและเป็นตัวแทนของพระองค์บนหน้าบรรณพิภพนี้ ระบอบทาสคือบางสิ่งซึ่งอุบัติขึ้นจากประชากรมนุษย์ซึ่งไม่เข้าใจถึงสถานภาพของมนุษย์(ที่พระองค์ทรงสร้างมา)และมันได้ถูกถือปฏิบัติกันในสังคมยุคอดีตกันอย่างกว้างขวาง ครั้นเมื่ออิสลามปรากฏขึ้นมา อิสลามได้พยายามที่จะแปรเปลี่ยนสถานภาพของทาสไปสู่สภาพเดิมที่พวกเขาถูกบังเกิดมาอย่างเสรีชนที่เป็นไท ดังที่พระองค์ได้ทรงสรรสร้างพวกเราด้วยกับขั้นตอนอันแน่นอน กระบวนการเหล่านั้น(ในการปลดแอกทาส)ของอิสลามได้ก้าวผ่านผ่านไปได้โดยปราศจากการแทรกแซงจากประชาชาติอื่นๆหรือบรรดารัฐอื่นๆที่ไม่ใช่รัฐมุสลิม¹⁶⁰ บางทีเพียงแค่นี้ในราวศตวรรษที่ 3 ของฮิจเราะฮ์ศักราชระบอบทาสอาจจะถึงจุดจบและสูญสิ้นไป แต่ก็ดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น เนื่องจากระบอบทาสคือปรากฏการณ์ทางสังคมที่ปรากฏในวงกว้างของสังคมยุคอดีต กระบวนการขั้นตอนที่อิสลามสร้างขึ้นเพื่อการปลดปล่อยทาสก็ไม่สามารถที่จะหยุดยั้งระบอบทาสที่มีอยู่อย่างกว้างขวางไว้ทั้งหมดได้

แต่ในปัจจุบัน บรรดาการสรรเสริญทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์ ประชากรโลกต่างก็เห็นพ้องในการที่จะหยุดยั้งระบอบสังคมเช่นนี้และได้ลุกขึ้นเพื่อต่อต้านขจัดมัน ด้วยกับสิ่งนี้ มันจึงไม่มีหนทางใดที่จะนำไปสู่การสถาปนาระบอบทาสขึ้นมาอีกครั้งอีกไม่ว่าในทางหนึ่งทางใด โดยเฉพาะสำหรับมุสลิมเนื่องจากว่าพวกเขาต้องปกป้องอิสรภาพของผู้อื่นและคำจูนสถานภาพในด้าน “สิทธิ” ของการเป็นบ่าวของพระองค์อัลลอฮ์ผู้เดียวเท่านั้น เราจำต้องจดจำถึงปฐกถาอันโด่งดังของท่านคอลีฟะฮุซุมัร(รอฎิ) ที่ท่านได้กล่าวว่า “กระไรกันเล่าที่ท่านทำให้ผู้คนต้องเป็นทาสหรือบ่าวของท่าน ในขณะที่พระองค์อัลลอฮ์กลับสร้างพวกเขาในสภาพที่เป็นอิสระ?”

นี่หมายความว่าบรรดามุสลิมจากยุคสมัยเริ่มแรกนั้นสนับสนุนอิสรภาพของมนุษย์ทั้งปวง และต่อต้านการกดขี่เสรีชนโดยน้ำมือของพวกผู้นำทรวาและเผด็จการ จากสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมด

¹⁶⁰ ตรงนี้ท่าน ดร.ฏอฮา กำลังจะกล่าวว่า อิสลามริเริ่มจะปลดปล่อยทาสตั้งแต่ในยุคสมัยที่โลกเต็มไปด้วยระบอบทาส หากกระบวนการที่เกิดขึ้นจากการที่ถูกแทรกแซงโดยประชาคมโลก, องค์กรรมมุขยธรรมสากลและการถูกบีบคั้นจากรัฐอื่นๆ แต่อิสลามต้องการปลดปล่อยทาสด้วยกับอุดมการณ์ในความเท่าเทียมกันของมนุษย์ต่อพระเจ้าของอิสลามเอง

เราประสงค์ที่จะบอกกล่าวว่า มันคือธรรมเนียมของสงครามในอดีตที่มักมีการจับผู้คนทั้งชายและหญิงมาเป็นเชลยและแปรเปลี่ยนสภาพของพวกเขาสู่การเป็นทาส อิสลามมิใช่เป็นผู้ริเริ่มธรรมเนียมเหล่านี้แต่ทว่ามันถูกปฏิบัติกันมาอย่างยาวนานแล้วก่อนการมาของอิสลามด้วยซ้ำไป และเมื่ออิสลามได้อุบัติขึ้นอิสลามพยายามที่จะกำจัดมันอย่างค่อยเป็นค่อยไป และย่อมเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับสามัญสำนึกที่หากว่ามุสลิมจะปฏิบัติตามธรรมเนียมดังกล่าวด้วยในฐานะที่ศัตรูฝ่ายตรงข้ามต่างก็กระทำกับมุสลิมในลักษณะดังกล่าวกันทั้งสิ้น¹⁶¹

ชัยคุมุฮัมมัด นูร อับดุลลอฮฺ ได้กล่าวไว้ว่า

“ระบอบทาสคือกฎเกณฑ์สากลที่มีอยู่ในวัฒนธรรมอาหรับ, เปอร์เซีย, อินเดียและอารยธรรมโรมัน หาใช่อิสลามแต่อย่างใดเลยที่เป็นผู้ริเริ่มระบอบดังกล่าวนี้ ในทางกลับกันเมื่อครั้งที่อิสลามมา ระบอบทาสกลับปรากฏมีอย่างกว้างขวางอยู่ก่อนแล้ว ดังนั้นมันจึงไม่ใช่เรื่องที่เหมาะสมนักที่อิสลามจะสั่งห้ามเรื่องของการทาส ณ เวลาใดในยุคอดีต อย่างไรก็ตามกลับพยายามที่จะกำจัดแหล่งที่มาของการทาสและปิดกั้นมันที่ละก้าว

หลังจากที่อิสลามได้อุบัติขึ้น บรรดาทาสได้รับการปฏิบัติดูแลอย่างดี สิทธิมนุษยชนต่างๆของพวกเขาได้รับการปกป้อง ท่านศาสนทูต ศ็อลยฺ ได้บัญชาให้ปฏิบัติอย่างเหมาะสมเพื่อทาสทั้งหลาย ซึ่งในการนี้พวกทาสจะต้องได้รับอาหารเช่นเดียวกับที่บรรดามุสลิมทั้งหลายกินกัน จักต้องถูกประดับประดาในสิ่งที่มุสลิมทั้งหลายสวมใส่กัน และจักต้องไม่ถูกใช้ให้ทำงานในสิ่งที่เกินความสามารถของพวกเขาเว้นแต่ว่าบรรดามุสลิมจะลงไปช่วยทาสทำงานด้วยอีกแรง ท่านศาสนทูต ศ็อลยฺยังได้ห้ามบรรดามุสลิมทุบตีทาสของเขา ดังที่ครั้งหนึ่งท่านได้เรียกตัวชายผู้หนึ่งซึ่งทุบตีทาสของเขาเข้าพบ และท่านได้กล่าวว่า “จงจดจำไว้ ตัวท่านมีอำนาจเหนือทาส แต่ทว่าอัลลอฮฺเองก็มีอำนาจเหนือท่าน จงนึกถึงว่าถ้าตัวท่านเองต้องตกอยู่ในสภาพเดียวกับทาสของท่าน ท่านจะพอใจกับการปฏิบัติเช่นนี้ได้อย่างไร? ชายผู้นั้นจึงรู้สึกเสียใจกับสิ่งที่เขาได้ทำ และเขาได้ปล่อยทาสให้เป็นไท จากทั้งหมดนี้ ท่านศาสนทูต ศ็อลยฺ จึงได้กล่าวกับเขาว่า หากท่านไม่ปลดปล่อยทาสของท่านให้เป็นไท ท่านจะถูกลงโทษโดยอัลลอฮฺในวันแห่งการพิพากษา”

นี่คือวิธีการที่อิสลามให้เกียรติต่อสิทธิของทาสหลังจากที่พวกเขาได้เคยถูกทารุณกรรมและลงโทษ วกกลับมาที่ประเด็นของตัวท่านศาสนทูต ตัวของท่านศาสนทูตเองก็ไม่เคยมีทาสในครอบครอง ทาสคนแรกที่ท่านหญิงคอดียะฮฺ (รอฎียะฮฺ) ได้มอบให้แก่ท่านก็คือท่านชัยคุ อิบน์ฮาริษะฮฺ ซึ่งท่านศาสนทูตเองก็ได้รับเซตไว้ในฐานะบุตรบุญธรรมและได้เรียกเขาว่า ชัยคุบุตรของมุฮัมมัด

161

Sami Zaatar. Islam's position on Slavery. : http://muslim-responses.com/islam_on_slavery_/islam_on_slavery_

มัด (ก่อนจะมีบทบัญญัติห้ามว่าด้วยบุตรบุญธรรมแบบธรรมเนียมอาหรับโบราณในภายหลัง) แต่ต่อมาท่านจึงเรียกชื่อซัยด์และตามด้วยชื่อบิดาบังเกิดเกล้าของเขาแทน

สำหรับกรณีของภรรยาของท่านนั้น ปรากฏทัศนคติที่แตกต่างกันไปในหมู่นักวิชาการเกี่ยวกับสถานภาพของนางมารียา อัลกิบบียะฮ์ ซึ่งนางได้ถูกส่งมาแก่ท่านศาสนทูตในฐานะของขวัญ(ทางการทูต)ว่านางคือภรรยาหรือทาสีของท่าน และแม้ว่าเราจะเห็นด้วยในทัศนะที่ว่านางเป็นทาส, ท่านศาสนทูตได้แต่งงานกับเธอและนางได้รับอิสลามจนกลายเป็นหนึ่งในมารดาของปวงผู้ศรัทธา

อย่างไรก็ตามระบอบทาสได้ถูกสั่งห้ามแล้วโดยปฏิญญาสากลทั้งหมด เนื่องจากมันละเมิดสิทธิมนุษยชน พวกเรามุสลิมให้เกียรติสิทธิมนุษยชนและเราไม่สามารถทำให้ผู้คนต้องเป็นทาสได้ในขณะที่พวกเราก่อสร้างมาในสภาพที่เป็นไทโดยพระองค์อัลลอฮ์ซุบฮานะฮฺวะตะอาลา ระบอบทาสคือสิ่งที่ไม่ใช่ทั้งหลักกฎหมายและหลักปฏิบัติของอิสลาม ดังที่ได้มีรายงานของท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า “บาปที่เลวร้ายที่สุดก็คือการจับกุมคนที่เป็นไทและนำเขาไปเป็นทาส!!”¹⁶²

หัยคตะกิยูตดิน อันนัษฮานีย์ อัลอัษษะรีย์ กล่าวว่า

“เมื่อคราวที่อิสลามปรากฏขึ้นในภาวะที่มนุษย์ได้ถูกนำไปสู่ระบอบทาส กฎหมายชะรีอัตของอิสลามได้กำหนดทางออกแก่สภาพดังกล่าวไว้ให้มากกว่าความเป็นทาส โดยอิสลามได้สรรสร้างให้การมีอยู่ของทาสและรูปแบบของการครอบครองทาส, ธุรกิจค้าทาสต้องวางอยู่บนพื้นฐานของอิสลามมิใช่อยู่บนปลักแห่งความเป็นทาส”

เชค अबดุลลอฮ์ บินมุฮัมมัด บินฮุสัยด กล่าวว่า

“บางคนอาจจะแปลกใจว่า อิสลามยอมรับการมีทาสว่าเป็นสิ่งถูกต้องตามกฎหมายได้อย่างไร? เราขอตอบไปอย่างไม่อ้อมายเลยว่า ใช่ อิสลามถือว่าระบอบทาสเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่เพื่อความเป็นธรรมและสำหรับการแสวงหาสัจธรรมแล้วเขาจำเป็นที่จะต้องเข้าไปศึกษาในรายละเอียดของข้อกำหนดอิสลามเกี่ยวกับการยอมรับในระบอบทาส เขาควรจะศึกษาเปรียบเทียบถึงวิธีการที่อิสลามได้ปฏิบัติต่อทาส ความเสมอภาคระหว่างทาสกับเสรีชนในด้านสิทธิและหน้าที่ที่อิสลามมอบไว้ และเช่นเดียวกันว่าตัวเขาจำเป็นต้องศึกษาถึงวิธีการอันหลากหลายที่กฎหมายชะรีอัตได้จัดเตรียมไว้เพื่อการปลดปล่อยทาสให้เป็นไท...สิ่งที่สำคัญในการพิจารณาต่อประเด็นทาสก็คือว่าท่านจะไม่พบข้อความหนึ่งในอัลกุรอานและสุนนะฮ์เลยที่สั่งให้มุสลิมให้นำ

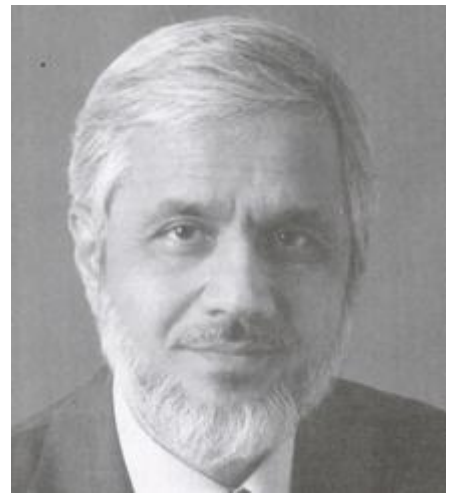
162

Sheikh Muhammad Nur Abdullah's comment : <http://islam-online.net/livefatwa/english/Browse.asp?hGuestID=1Gkx43>

คนมาเป็นทาส ในขณะที่เรากลับพบโองการอัลกุรอานและหะดีษที่ระบุถึงความจำเป็นในการปลดปล่อยทาสให้เป็นไท”¹⁶³

ท่าน ดร.มุซัมมิล ซิดดีกี (Muzammil Siddiqi) อุลามาห์แห่งอเมริกาเหนือ กล่าวว่า

“อัลกุรอานได้สอนสั่งว่าการปลดปล่อยทาสคือคุณธรรมอันยิ่งใหญ่(90:13) หนึ่งในประเภทของการมอบชะกาตก็คือการมอบเงินสำหรับไถ่ตัวเหล่าทาสให้เป็นไท (9:60) มันเป็นเรื่องที่ต้องห้ามในอิสลามที่จะนำเอาเสรีชนมาเป็นทาสและหากบรรดามุสลิมได้ปฏิบัติตามคำสอนประการนี้ของอิสลามอย่างแท้จริงแล้วระบบทาสก็อาจจะสิ้นสุดไปตั้งนานแล้ว มันเป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจว่ามุสลิมบางคนไม่ยอมปฏิบัติตามคำสอนเหล่านี้ของอิสลามและระบบทาสก็ยังคงดำเนินอยู่ในดินแดนต่างๆของมุสลิมเป็นเวลาหลายศตวรรษ เราต่างต้องได้รับความอับอายว่ามุสลิมบางคนได้มีส่วนร่วมอยู่ในระบบทาส ซึ่งเป็นการกระทำที่สวนทางกับหลักคำสอนของอิสลาม กระนั้นก็ตามมันก็ยังเป็นข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์อีกด้วยว่าเป็นเวลาหลายศตวรรษที่ประเภทอันเลวร้ายของระบบทาสได้ถูกสร้างขึ้นอย่างกว้างขวางและด้วยรูปแบบที่น่ากลัวโดยบรรดาบุคคลซึ่งอ้างตนเองว่าเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาในพระเยซูคริสต์ พวกเขาได้จับเอาเสรีชนนับล้านมาเป็นทาสทั้งสตรีและเด็กพร้อมกับขนย้ายพวกเขาจากทวีปหนึ่งไปสู่อีกทวีปหนึ่งประหนึ่งดูจราวกับว่าพวกเขาเป็นสัตว์ พวกเขาได้รับผลกำไรนับล้านจากการค้ามนุษย์อันน่าละอายเหล่านี้”¹⁶⁴

เราจะขอทิ้งท้ายไว้ด้วยหลักฐานจากวาจาของท่านรอซูล ความว่า

عن أبي ذر رضي الله عنه قال سألت النبي صلى الله عليه وسلم أي العمل أفضل قال إيمان بالله
وجهاد في سبيله قلت فأَي الرقاب أفضل قال أعلاها ثمنًا وأنفسها عند أهلها

“จากอนุชัร เล่าว่า ฉันเคยถามท่านนบี ศ็อลการกระทำใดที่ประเสริฐที่สุด ท่านตอบว่า การศรัทธาต่ออัลลอฮ์และการต่อสู้ในหนทางของพระองค์ ฉันถามต่อว่าการปล่อยทาสประเภทใดที่ประเสริฐที่สุด ท่านตอบว่าคือทาสที่มีค่าตัวสูง(แพง) และเป็นที่หวงแหนของนายยิ่ง”¹⁶⁵

¹⁶³ 'Abdullah bin Muhammad bin Humaid. The Islamic position on Slavery: A refutation of doubts. :

<http://www.load-islam.com/generatepdf.php?section=article&Id=815>

¹⁶⁴ Muzammil Siddiqi. Slavery in Islam and the Bible. :

[http://www.islamonline.net/servlet/Satellite?pagename=IslamOnline-English-](http://www.islamonline.net/servlet/Satellite?pagename=IslamOnline-English-Ask_Scholar/FatwaE/FatwaE&cid=1119503547546)

[Ask_Scholar/FatwaE/FatwaE&cid=1119503547546](http://www.islamonline.net/servlet/Satellite?pagename=IslamOnline-English-Ask_Scholar/FatwaE/FatwaE&cid=1119503547546)

¹⁶⁵ ศอฮียัล-บุคอรี. หมายเลขหะดีษ : 2382

หะดีษนี้เปิดเผยตัวตนของอิสลามอย่างแท้จริงว่าอิสลามประสงค์ที่จะทำลายการมีอยู่ของระบบทาสอย่างที่สุดด้วยการจัดลำดับและขั้นตอนของการปลดทาสจากยากไปหาน้อยนั่นคือการมุ่งเน้นปลดทาสที่มีราคาแพงมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

ทาสในร่มธงของยิวและคริสต์ศาสนา

ดังที่เราได้กล่าวไปในตอนต้นของหนังสือว่าเหล่านักบูรพาคติคริสต์เตียนและยิวหัวรุนแรงมักจะนิยมโจมตีอิสลามในประเด็นทาสว่าอิสลามส่งเสริมการ “ข่มขืน” ทาสโดยทาสจำพวกที่ได้มาจากการตกเป็นเชลยศึก การกระทำของพวกเขาเป็นการแสดงออกซึ่งอาการวิกลจริตและเข้าข่ายหน้าไหว้หลังหลอก เบื้องหลังพฤติกรรมอุบาทว์ของเหล่านักบูรพาคตินี้เป็นผลมาจากความอับยศอดสูที่พระคัมภีร์ไบเบิลของตนเองซึ่งได้ถูกเชื่อกันมาร่วมหลายศตวรรษว่าประทานมาจากพระเป็นเจ้า แต่กระนั้นก็ตีคัมภีร์แห่งพระเป็นเจ้าที่อยู่คู่อารยธรรมยุโรปนี้กลับบัญญัติแนวทางแห่งการข่มขืนเชลยหญิงไว้อย่างชัดเจน ดังปรากฏบัญญัติความว่า

10 เมื่อท่านออกไปสู้รบกับศัตรูของท่าน และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงมอบเขาไว้ในมือของท่านแล้ว และท่านจับเขามาเป็นเชลย

11 และท่านเห็นหญิงงามคนหนึ่งในหมู่เชลยนั้น และปรารถนาอยากได้มาเป็นภรรยาของท่าน

12 ท่านจงพาหญิงมาไว้ที่เรือนของท่าน ให้นางโกนศีรษะและตัดเล็บมือเสีย

13 และให้นางเปลี่ยนเครื่องแต่งกายอย่างเชลยออกและให้อยู่ในเรือนของท่าน ให้ไว้ทุกข์ถึงบิดามารดาของนางหนึ่งเดือนเต็ม หลังจากนั้นท่านจึงจะเข้าไปหานางและเป็นสามีของนางได้ และให้นางเป็นภรรยาของท่าน

14 ภายหลังถ้าท่านไม่พอใจนางนั้นเสียแล้ว จงปล่อยนางไปตามแต่นางจะพอใจไปไหน อย่าขายนางเอาเงิน อย่ากระทำให้นางเป็นสินค้า เพราะท่านได้หยามเกียรตินางแล้ว¹⁶⁶

กลุ่มโองการที่ได้ยกไปทั้งหมดนี้คือข้อบ่งชี้อย่างชัดเจนว่าการยัดเชลยมาเป็นภรรยาของตนนั้นคือการกระทำที่ “หยามเกียรตินาง” ไปแล้ว แต่กระนั้นก็น่าแปลกที่เมื่อรู้ว่าเป็นการหยามเกียรติสตรีพระคัมภีร์ของฝ่ายคริสต์เตียนเองกลับชี้ให้กระทำอยู่อีก!!!? โองการข้างต้นจากพระคัมภีร์ไบเบิลนี้บ่งชี้ถึงลักษณะของการ “ข่มขืน” เชลยหญิงอย่างเห็นได้ชัด นั่นก็เพราะว่าเพียงแค่เราสนใจในเชลยคนใดเราก็สามารถนำนางมาเป็นของเราได้ โดยรอเพียงแค่เดือนเดียวให้นางไว้ทุกข์ จากนั้นก็เข้า “จัดการ” นางตามใจอยากแล้วนางก็จะกลายเป็น “ภรรยา” โดยอัตโนมัติและเขาผู้นั้นก็เป็นสามีนางโดยทันที เรียกได้ว่าเป็นการเปลี่ยนสถานะจาก “ทาส” สู่ “ภรรยา” ผ่านขั้นตอน

166 Thai KJV Bible พระราชบัญญัติ /Deuteronomy 21

การ “ข่มขืน” โดยแท้ คำอธิบายเช่นนี้ของข้าหาใช่การนั่งเทียนทักท้วงเข้าไปเองดังที่พวกอคติต่ออิสลามชอบกระทำกับอัลกุรอานของมุสลิมไม่ แต่เป็นคำอธิบายที่ผ่านการรับรองจากเหล่าบาทหลวงสภาผู้แทนในธรรมนูญของไบเบิลเองทั้งสิ้น เพราะฝ่ายคริสต์เตียนมักจะอ้างอยู่เนืองๆว่า “โครงการนี้ไม่ได้พูดเป็นนัยว่าให้ข่มขืน ตรงกันข้ามมันพูดถึงกรณีที่สตรีซึ่งมิใช่ยิวถูกจับเป็นเชลยศึกและทหารอิสราเอลของพระยะโฮวาก็ตกหลุมรักในนางเชลยเนื่องเพราะความงามของนาง ทหารอิสราเอลไม่ได้รับอนุมัติให้ร่วมสังวาสกับนางก่อนจนกว่านางจะไว้ทุกข์เสร็จสิ้นภายในเวลา 30 วันซึ่งจากกฎหมายนี้นางเชลยก็จะผ่อนคลายความโศกเศร้าที่ได้สูญเสียครอบครัวไป ทั้งยังปกป้องเธอจากการถูกข่มขืนและเปิดโอกาสให้เธอได้เรียนรู้ประเพณีธรรมเนียมของยิว”

คำอธิบายแตกต่างเช่นนี้ของเหล่าคริสต์ชนผู้อับอายแค้นทั้งหลายถือหาว่าไม่สามารถปิดความเข้าใจเดิมของเหล่าบาทหลวงว่าโครงการนี้คือบัญญัติการ “ข่มขืน” อย่างชัดเจน เพราะแม้โครงการนี้จะพูดเป็นนัยว่านางเชลยนั้นจะดำรงอยู่ในสถานภาพของ “ภรรยา” ซึ่งอาจจะกินความถึงการมีกระบวนการแต่งงาน แต่กระนั้นก็ตาม “การแต่งงาน” ที่ว่านี่คือ การบีบบังคับนางให้ต้องแต่งงานกับคนที่จับนางเป็นเชลย ซึ่งไม่ต่างอะไรกับการ “ข่มขืน” ¹⁶⁷ อีกทั้งความเข้าใจที่ว่าโครงการนี้คือบัญญัติแห่งการ “ข่มขืน” เชลยนั้นหาได้มาจากตัวของข้าอธิบายเอง หากแต่มาจากคำอธิบายของนักอรรถาธิบายไบเบิลเองทั้งสิ้น ดังนี้

Athalya Brenner ได้กล่าวอธิบายไบเบิลในโครงการนี้ไว้ว่า

a virgin captive who has been raped can be made wife and divorced but not sold into slavery, because the relationship began with a rape. [Deut. 21:14].

“เชลยพรหมจารีซึ่งได้ถูก “ข่มขืน” สามารถที่จะถูกยัดเอามาทำ “ภรรยา” และ “หย่า” ได้
เว้นแต่ห้ามขายนางสู่ความเป็นทาส นั่นก็เพราะว่าความสัมพันธ์ได้ถูกเริ่มต้นด้วยการ “ข่มขืน”
(พระราชบัญญัติ 21:24) ¹⁶⁸

Saul M. Olyan กล่าวว่

(พระราชบัญญัติ 21:10-24) “เมื่อใดที่เขา(นายทหาร)ประสงค์ที่จะขจัดสตรีซึ่งเขาได้
จำเป็นเชลยไว้ในสงคราม หากแม้ว่าเขาไม่ปรารถนาในนางอีกต่อไป เขาต้องอนุมัติให้เธอไปไหน

¹⁶⁷ ดู David Noel Freedman, Allen Myers and Astrid B. Beck . *Eerdmans Dictionary of the Bible*. (Wm. B. Eerdmans Publishing 2000) , p. 1359

¹⁶⁸ Athalya Brenner. *Feminist Companion to the Latter Prophets* . [Continuum International Publishing Group, 2004] , pp. 337-338

ก็ได้ตามที่เธอปรารถนา เขาไม่อาจที่จะขายเธอหรือข่มเหงเธอ เพราะว่าเขาได้ “ข่มขืน” เธอไปแล้ว”¹⁶⁹

จากคำอธิบายเหล่านี้จึงเป็นที่ชัดเจนว่าความเข้าใจของปราชญ์คริสต์ศาสนานั้นอิงการนี้หมายถึงการข่มขืนอย่างแท้จริง ซึ่งชัดเจนจากประโยชน์ “เพราะท่านได้หยามเกียรตินางแล้ว” การหยามเกียรติตรงนี้จะส่อให้เข้าใจเป็นอื่นมิได้นอกจากความสัมพันธ์ทางเพศที่อยู่บนการข่มขืนและบังคับมากกว่า

เหล่านักบูรพาคดีคริสต์เตียนและยิวหัวรุนแรงมักจะใช้อิงการดังกล่าวนี้ของตนมาแก้เกี่ยวเสียดสีอิสลามว่า บทบัญญัติสงครามของยิวและคริสต์นั้นประเสริฐกว่าอิสลามเพราะในศาสนาของตนนั้นไม่อนุญาตให้นำเชลยมาเป็นทาสแต่นางจะต้องเป็น “ภรรยา” ที่ผ่านการ “แต่งงาน” เท่านั้นผิดกับของอิสลามที่เปิดโอกาสให้นำเชลยมาเป็นทาสเรือนเบี้ย!! โดยไม่ต้องแต่งงานก็มีสัมพันธ์ทางเพศกับนางได้

เกี่ยวกับคำแอบอ้างประการนี้ ข้าพอยากจะตอบได้ว่า ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าอิงการข้างต้นจากไบเบิลคืออิงการแห่งการข่มขืนอย่างชัดเจน ซึ่งหากมั่นใจว่าอิสลามอนุมัติการนำเชลยหญิงมาเป็นทาสพร้อมด้วยการดูแลด้วยมนุษยธรรมและกฎเกณฑ์ของเพศสัมพันธ์ทั้งหมดที่ได้กล่าวไปแล้ว เทียบกับฝ่ายคริสต์เตียนที่แม้จะได้ชื่อว่าเป็น “ภรรยา” ก็เถอะแต่ความสัมพันธ์ทางเพศวางอยู่การข่มขืนอย่างไรจะดีกว่า?? แล้วชาวคริสต์เตียนเอาอะไรมั่นใจว่าบรรดามุสลิมจะไม่ปล่อยเชลยให้เป็นไทแล้วค่อยแต่งงานกับนางแทนทั้งที่ท่านศาสนทูต ศ็อลฯ ได้ทรงสัญญารางวัลตอบแทนสองเท่าสำหรับผู้กระทำเช่นนี้ไว้แล้ว?? และแม้ว่าเชลยหญิงของฝ่ายคริสต์เตียนจะได้ชื่อว่าเป็น “ภรรยา” ที่ผ่านการแต่งงานแต่กระนั้นก็เป็นการแต่งงานที่ผ่านการบังคับโดยนางไม่มีทางเลือก เป็นการบังคับหญิง “เชลย” ที่ไม่มีทางเลือกด้วยการนำนางมาทำเมีย!! ผ่านจากหลอกลวงของพิธีการแต่งงานแล้วตบท้ายก็รู้อยู่ในอกคดอยู่ในข้อว่าได้หยามเกียรตินางแล้ว ถามว่าจะแตกต่างอย่างไรกับการข่มขืน? ก็ในเมื่อเป็นการบังคับนางให้เป็นเมียแล้วพอเบื่อไม่พอใจก็ผลักไล่ส่งนางไปไหนก็ได้!!? นอกจากนี้หากเราจะถามว่าอิงการนี้คือข้อบัญญัติให้ทหารอิสราเอลต้องแต่งงานกับเชลยหญิงของนาง “เท่านั้น” กระนั้นหรือ? ความเข้าใจเช่นนี้ฝ่ายคริสต์เตียนเอามาจากไหน?? หรือเป็นการอธิบายวางกฎหมายเอาเองเพื่อแก้เกี่ยวเอาตัวรอดจากความอับอาย ก็ในเมื่อข้อความจากพระคัมภีร์ไม่มีตรงไหนที่ระบุถึงการ “แต่งงาน” ไว้เลย ข้อความจากพระคัมภีร์ก็ทำให้เข้าใจได้ว่าเมื่อนายทหารอิสราเอล “ข่มขืน” หรือสมสู่กับหญิงเชลยที่ตนจับมาแล้วนางก็จะเป็นภรรยาและเขาก็จะเป็นสามีของนางทันที ขอท่านผู้อ่านจงพิจารณาจากข้อความตรงนี้ใหม่

169 Saul M. Olyan, *Rites and Rank: Hierarchy in Biblical Representations of Cult*. [Princeton University Press, 2000] , p. 166

13 และให้นางเปลื้องเครื่องแต่งกายอย่างเชลยออกและให้อยู่ในเรือนของท่าน ให้ไว้ทุกข์ถึงบิดา มารดาของนางหนึ่งเดือนเต็ม หลังจากนั้นท่านจึงจะเข้าไปหานางและเป็นสามีของนางได้และให้นางเป็นภรรยาของท่าน

14 ภายหลังถ้าท่านไม่พอใจนางนั้นเสียแล้ว จงปล่อยนางไปตามแต่นางจะพอใจไปไหน อย่าขายนางเอาเงิน อย่ากระทำให้นางเป็นสินค้า เพราะท่านได้หยามเกียรตินางแล้ว¹⁷⁰

คำว่า “เข้าหานาง” เป็นการใช้คำแบบโบราณหมายถึงการเข้าหาเพื่อร่วมประเวณี ซึ่งจากข้อความเหล่านี้มิได้ระบุแต่อย่างใดเลยว่า “ก่อนเข้าหานาง” นายทหารจะต้องแต่งงานเสียก่อนและหลังการเข้าหานางแล้ว ท่านและนางจึงจะกลายเป็นผิวเมียกันทันที ดังนั้นดังที่ข้าฯได้กล่าวสรุปไปว่าโครงการนี้คือกระบวนการเลื่อนสถานะของเชลยหญิงจากทาสสู่ภรรยาด้วยวิธีการ “ข่มขืน” อันเป็นวิธีการป่าเถื่อนที่ไม่กินกับสติปัญญาเลย อีกทั้งหากโครงการนี้หมายถึงการแต่งงานดังที่พวกคริสต์เตียนบางคนพยายามจะบิดเบือนแล้วไซ้ เหตุใดไบเบิลจึงใช้คำว่า “เพราะท่านได้หยามเกียรตินางแล้ว” หรือว่าการแต่งงานที่คริสต์เตียนหมายถึงจะเป็นการหยามเกียรติ???!! แน่นนอนมันย่อมหมายถึงการละเมิดทางเพศอย่างแน่นอน

การข่มขืนเชลยในไบเบิลยังปรากฏในจุดอื่นๆอีกดังนี้

“เพราะฉะนั้นจงประหารชีวิตเด็กผู้ชายเล็กเสียทุกคนและประหารชีวิตผู้หญิงซึ่งได้ร่วมกับผู้ชายเสียทุกคน..แต่จงไว้ชีวิตเด็กผู้หญิงที่ยังไม่ได้ร่วมกับผู้ชายไว้สำหรับท่านทั้งหลายเอง..”
(กัณดารวิถี 31:17-18)

โครงการนี้นอกจากจะเป็นไบเบิลโรงไปสู่อำนาจเด็กและสตรีซึ่งอิสลามห้ามกระทำเช่นนั้นแล้ว ยังมีการชี้แนะให้เก็บกักสาว “บริสุทธิ์” ทั้งหมดไว้แต่ทหารหนุ่มๆไว้ด้วย คำตอบมันชัดเจนอยู่แล้วว่าคืออะไร!!

1) การฆาตกรรม, ข่มขืนและปล้นสะดมในไบเบิล ณ ยาเบซกิเลอาด (ภาค 1)

ดังนั้นชุมนุมชนจึงส่งทหารผู้กล้าหาญที่สุดหนึ่งหมื่นสองพันคนแล้วบัญชาเขาว่า“จงไปฆ่าชาวยาเบซกิเลอาดเสียด้วยคมดาบทั้งผู้หญิงและพวกเด็ก ๆ.. เจ้าทั้งหลายจงกระทำอย่างนี้คือผู้ชายและผู้หญิงทุกคนที่ได้หลับนอนกับผู้ชายแล้วจึงฆ่าเสียให้หมด”..ในหมู่ชาวยาเบซกิเลอาดนั้น เขาพบหญิงพรหมจารีสี่ร้อยคนผู้ที่ยังไม่ได้สมรสกับผู้ชายเลย เขาจึงพาหญิงเหล่านั้นมาที่ค่ายซีโลห์ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอัน.. ชุมชนทั้งหมดก็ส่งข่าวไปที่คนเบนยามินซึ่งอยู่ที่ศิลาริมโมนประกาศข่าวสงบสุข.. คนเบนยามินก็กลับมาในคราวนั้นแล้วเขาก็มอบผู้หญิงที่เขาไว้ชีวิตในหมู่ผู้หญิงแห่งยาเบซกิเลอาดแต่ก็ไม่พอแก่กัน.. ประชาชนก็ส่งสารเบนยามินเพราะว่าพระเจ้าทรงกระทำให้เขาจะขาดไปเผ่าหนึ่งจากเผ่าอิสราเอล.. พวกผู้ใหญ่ของชุมนุมชนนั้นจึงกล่าวว่า“เมื่อพวกผู้หญิงใน

170
Thai KJV Bible พระราชบัญญัติ /Deuteronomy 21

เบนยามินถูกทำลายเสียหมดเช่นนี้แล้วเราจะทำอะไรเรื่องหาภรรยาให้คนที่ยังเหลืออยู่".. เขาทั้งหลายกล่าวว่า"ต้องมีมรดกให้แก่คนเบนยามินที่รอดตายเพื่อว่าคนเผ่าหนึ่งจะได้ปล้างเสียจากอิสราเอล.. แต่เราจะยกบุตรของเราให้เป็นภรรยาเขาก็ไม่ได้"เพราะคนอิสราเอลได้ปฏิญาณไว้ว่า"ผู้ใดให้หญิงแก่เบนยามินเป็นภรรยาขอให้ถูกแทงสาปเกิด".. ดังนั้นเขาจึงกล่าวว่า"ดูเถิดทุกปีมีเทศกาลถวายพระเจ้าที่ชิโลห์ซึ่งอยู่เหนือเบธเอลทางทิศตะวันออกของถนนขึ้นจากเบธเอลถึงเซเคมและอยู่ไต้เลโบนาห์".. เขาจึงบัญชาสั่งคนเบนยามินว่า"จงไปชุมนุมอยู่ในสวนองุ่น.. คอยเฝ้าดูอยู่ถ้าบุตรสาวชิโลห์ออกมาเดินรำในพิธีเดินรำจึงออกมาจากสวนองุ่นจุดเอาบุตรสาวชิโลห์คนละคนไปเป็นภรรยาของตนแล้วให้กลับไปแผ่นดินเบนยามินเสีย.. ถ้าบิดาหรือพี่น้องของหญิงเหล่านั้นมาร้องทุกข์ต่อเราเราจะบอกเขาว่า'ขอโปรดยินยอมเพราะเห็นแก่เราเกิดในเวลาสงครามเราไม่ได้ผู้หญิงให้พอแก่ทุกคนทั้งท่านทั้งหลายเองก็ไม่ได้ให้แก่เขาถ้ามีฉนั้นบัดนี้พวกท่านก็จะมีโทษ'.. คนเบนยามินก็กระทำตามต่างก็ได้ภรรยาไปตามจำนวนคือได้หญิงเดินรำที่เขาไปจุดมาเขาก็กลับไปอยู่ในที่ดินมรดกของเขาสร้างเมืองขึ้นใหม่และอาศัยอยู่ในนั้น.. ครั้งนั้นอิสราเอลก็กลับจากที่นั่นไปยังเผ่าและตระกูลของตนต่างก็ยกกลับไปสู่ดินแดนมรดกของตน..

2) การฆาตกรรม, ข่มขืนและปล้นสะดมในไบเบิลต่อชาวมีเดียน (ภาค 2)

เขาทำสงครามต่อผู้คนมีเดียนดังที่พระเจ้าทรงบัญชาโมเสสและได้ฆ่าผู้ชายเสียทุกคน.. เขาได้ประหารชีวิตบรรดาภักษัตริย์คนมีเดียนพร้อมกับคนอื่นที่เขาฆ่าเสียมีเอวีเรเคมศูร์เซอร์และเรบากษัตริย์ทั้งห้าแห่งคนมีเดียนและได้ประหารชีวิตบาลาอัมบุตรเบโอร์เสียด้วยดาบ.. และคนอิสราเอลได้จับสตรีชาวมีเดียนมาเป็นเชลยพร้อมกับพวกเด็กเล็กทั้งหลายและกวาดเอาฝูงวัวฝูงแพะแกะและข้าวของทั้งปวงไปสิ้นเป็นทรัพย์ที่ปล้นได้.. และเอาไฟเผาเมืองที่อาศัยของเขาและเผาค่ายทั้งสิ้นของเขาเสียด้วย.. แล้วเก็บบรรดาของที่รบได้และทรัพย์ที่ปล้นได้ทั้งคนและสัตว์ไปเสียสิ้น.. แล้วเขานำเชลยและทรัพย์สินที่ปล้นได้กับของที่รบได้ทั้งหมดมายังโมเสสและเอเลอาซาร์ปุโรหิตและชุมนุมชนอิสราเอลที่ค่าย ณทุ่งโมอับริมแม่น้ำจอร์แดนที่เมืองเยรีโค.. โมเสสและเอเลอาซาร์ปุโรหิตและบรรดาประมุขแห่งคนอิสราเอลออกไปต้อนรับเขานอกค่าย.. และโมเสสโกรธพวกนายทหารคือนายพันและนายร้อยผู้กลับจากการทำสงคราม.. โมเสสพูดกับเขาทั้งหลายว่า"ท่านทั้งหลายได้ไว้ชีวิตพวกผู้หญิงทั้งหมดหรือ.. ดูเถิดโดยคำปรึกษาของบาลาอัมหญิงเหล่านี้ได้กระทำให้คนอิสราเอลหลงกระทำผิดต่อพระเจ้าในเรื่องเปโอร์และภัยพิบัติจึงได้เกิดขึ้นท่ามกลางชุมนุมชนของพระเจ้า.. เพราะฉะนั้นจงประหารชีวิตเด็กผู้ชายเล็กเสียทุกคนและประหารชีวิตผู้หญิงซึ่งได้ร่วมกับผู้ชายเสียทุกคน.. แต่จงไว้ชีวิตเด็กผู้หญิงที่ยังไม่ได้ร่วมกับผู้ชายไว้สำหรับท่านทั้งหลายเอง.."¹⁷¹

171 กันดารวิถี 31:7-18

จากเรื่องราวดังกล่าวนี้พระเจ้าและโมเสสของยิวและคริสต์ชนได้ยินยอมการ “ข่มขืน”
เชลย!!?

3) การฆาตกรรม, ข่มขืนและปล้นสะดมในไบเบิลต่อชาวมีเดียน (ภาค 3)

เมื่อพวกท่านเข้าไปใกล้เมืองซึ่งท่านจะไปสู้รบนั้นจงเสนอหลักสันติภาพแก่เมืองนั้นก่อน..
ถ้าเขาตอบท่านอย่างสันติและเปิดประตูเมืองให้แก่ท่านก็ให้ประชาชนทั้งปวงที่พบอยู่ในเมืองนั้น
ทำงานโยธาให้แก่ท่านและปรนนิบัติท่าน.. ถ้าเมืองนั้นไม่ร่วมสันติกับท่านแต่กลับออกมารบก็ให้
ท่านเข้าล้อมตีเมืองนั้นได้.. เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าประทานเมืองนั้นไว้ในมือท่านแล้วท่านจงฆ่า
ชายทุกคนเสียด้วยคมดาบ.. แต่ผู้หญิงและเด็กสัตว์และทุกสิ่งในเมืองนั้นคือของที่รับไว้ทั้งหมด
ท่านจงยึดเอาเป็นของตัวท่านจงอิมใจในของที่รับมาจากศัตรูของท่านซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ท่านประทานแก่ท่าน.. ท่านทั้งหลายจงกระทำเช่นนี้แก่ทุกหัวเมืองที่อยู่ไกลจากท่านซึ่งไม่ใช่หัว
เมืองของประชาชาติใกล้ๆนี้.. แต่ในหัวเมืองของชนชาติทั้งหลายนี้ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
ประทานแก่ท่านเป็นมรดกท่านอย่าไว้ชีวิตสิ่งใดๆที่หายใจได้เลย..¹⁷²

เป็นได้อย่างไรกันที่พระเจ้าที่แท้จริงจะยินยอมให้เช่นฆ่าล้างผลาญจนไม่เหลือสิ่งมีชีวิตที่
หายใจได้เลย??!

4) กฎหมายแห่งการข่มขืน

ถ้าชายคนหนึ่งพบหญิงพรหมจารียังไม่มีความสัมพันธ์เขาจึง**จับตัวเธอและได้ร่วมกับเธอ**
มีผู้รู้เห็น.. ชายผู้ที่ได้ร่วมกับเธอนั้นจะต้องมอบเงินห้าสิบเชลให้แก่บิดาของหญิงสาวคนนั้นและ
ให้หญิงนั้นตกเป็นภรรยาของผู้ชายคนนั้นเพราะเขาได้ทำให้เธอได้รับความอายและเขา
จะหย่าร้างเธอไม่ได้ตลอดชีวิต.¹⁷³

กฎหมายข้อนี้เปิดโอกาสให้แก่การข่มขืนของชายทั้งหลาย สมมุติว่านาย ก. หลงรัก นาง
ข. อย่างสุดใจและปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะได้เธอเป็นภรรยา แต่ใจเจ้ากรรม นาง ข. กลับปฏิเสธ
เขาและไปแต่งงานกับผู้อื่น นาย ก. ผู้ขี้ใจจึงแก้ปัญหาด้วยการข่มขืนนาง เรื่องก็เลยเอวังเรียบร้อย
โรงเรียนยิวไปโดยปริยาย!!?

5) ความตายของเหยื่อแห่งกาม!!

ถ้ามีหญิงพรหมจารีคนหนึ่งหมั้นไว้แล้วและมีชายคนหนึ่งไปพบเธอในเมือง**และได้**
ร่วมกับเธอ.. ท่านจงพาเขาทั้งสองออกไปนอกประตูเมืองนั้นและท่านจงเอาหินขว้างเขาทั้งสองให้
ตายเสีย **หญิงสาวคนนั้นเพราะว่าแม้อยู่ในเมืองก็มีได้ร้องขอความช่วยเหลือ**ชายคนนั้น

¹⁷² เฉลยธรรมบัญญัติ. 20:10-16

¹⁷³ เฉลยธรรมบัญญัติ. 22:28-29

เพราะว่าได้กระทำให้ภรรยาของเพื่อนบ้านได้รับความละอายดังนี้แหละท่านทั้งหลายจะกำจัดความชั่วเสียจากท่ามกลางท่าน..¹⁷⁴

หญิงที่ถูกข่มขืนกลับต้องถูกประหารเพราะไม่ขอความช่วยเหลือ!!?

6) สตรีและเด็กคือแพะรับบาปขององค์พระศาสดาเดวิด

พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า'ดูเถิดเราจะให้เหตุร้ายบังเกิดขึ้นกับเจ้าจากครวเรือนของเจ้าเองและเราจะเอาภรรยาของเจ้าไปต่อหน้าต่อตาเจ้า ยกไปให้แก่เพื่อนบ้านของเจ้าผู้นั้นจะนอนร่วมกับภรรยาของเจ้าอย่างเปิดเผย.. เพราะเจ้าทำการนั้นอย่างลับๆแต่เราจะกระทำการนี้ต่อหน้าอิสราเอลทั้งสิ้นและอย่างเปิดเผย'.. ดาวิดจึงรับสั่งกับนาธันว่า"เรากระทำบาปต่อพระเจ้าแล้ว"และนาธันกราบทูลดาวิดว่า"พระเจ้าทรงให้อภัยบาปของฝ่าพระบาทแล้วฝ่าพระบาทจะไม่ถึงแก่กรรม.. อย่างไรก็ตามเพราะฝ่าพระบาทได้เหยียดหยามพระเจ้าอย่างที่สุดด้วยการกระทำครั้งนี้ราชบุตรที่จะประสูติมานั้นจะต้องสิ้นชีวิต"¹⁷⁵

ทั้งที่องค์ศาสดาเดวิดทำบาปแท้ๆแล้วโดยพระเจ้าต้องให้ภรรยาของพระองค์รับผิดชอบด้วยการตกเป็นเมียของคนอื่นพร้อมการให้ผู้อื่นสมสู่นางอย่าง "เปิดเผย" ต่อหน้าชนอิสราเอลทั้งหลาย!!?

7) พระเจ้าบันดลให้เกิดการข่มขืน!!

ดูเถิดวันแห่งพระเจ้ามาถึงแล้วเมื่อทรัพย์สินที่เขาริบไปจากเจ้านั้นเขาจะแบ่งกันท่ามกลางเจ้า.. เพราะเราจะรวบรวมประชาชาติทั้งสิ้นให้ทำศึกกับเยรูซาเล็ม เมืองนั้นจะถูกยึดเขาจะปล้นเอาทรัพย์ในเรือนและข่มขืนผู้หญิงพลเมืองครึ่งหนึ่งจะตกไปเป็นเชลยประชาชนส่วนที่เหลืออยู่จะไม่ถูกตัดออกเสียจากเมือง..¹⁷⁶

ทุกข้อความที่ได้บรรจุเขียนไปให้ท่านผู้อ่านได้แลชมคือสิ่งที่เป็นพระบัญญัติมาจากพระคัมภีร์ไบเบิลที่ทั้งยิวและคริสต์เถยในฐานะประชากรส่วนใหญ่ของโลกนับถือศรัทธาและถือปฏิบัติกันมาตลอดระยะเวลาแห่งประวัติศาสตร์ ซึ่งหากจะให้ทำการขุดคุ้ยถึงมายาลักษณะแห่งความรุนแรงที่สะท้อนออกมาสู่จากสงครามแห่งประวัติศาสตร์จากพื้นฐานคำสอนในพระคัมภีร์ไบเบิลก็จำต้องทำเป็นหนังสือเล่มหรือวิทยานิพนธ์ว่าด้วยเรื่องนี้เป็นภาระเฉพาะ

¹⁷⁴ เฉลยธรรมบัญญัติ. 22:23-24

¹⁷⁵ 2 ซามูเอล 12:11 -14

¹⁷⁶ เศคาริยาห์ 14:1-2

อย่างไรก็ดีข้อความที่ได้ยกมาอ้างจากไบเบิลนั้นล้วนแล้วแต่มาจากพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับพันธสัญญาเก่า (The Old Testament) เพื่อความเข้าใจต่อข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ทาสและมโนทัศน์ของอารยธรรมยุโรปภายใต้ร่มธงของคริสต์ศาสนาและคริสตจักร จำต้องพิจารณาถึงสิทธิสภาพของทาสตามที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับพันธสัญญาใหม่ (The New Testament) กันบ้าง

“ดูก่อนพี่น้องทั้งหลายเราเป็นบุตรแห่งพระสัญญาเช่นเดียวกับอิสอัค.. แต่ในครั้งนั้นผู้ที่เกิดตามธรรมดาได้ข่มเหงผู้ที่เกิดตามพระวิญญาณฉันใดปัจจุบันนี้ก็เหมือนกันฉันนั้น.. แต่พระคัมภีร์ว่าอย่างไร ก็ว่าจงไล่หญิงทาสกับบุตรชายของนางไปเสียเถิดเพราะว่าบุตรของหญิงทาสจะรับมรดกร่วมกับบุตรของหญิงที่เป็นไทไม่ได้.. เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายเราไม่ใช่บุตรของหญิงทาส แต่เป็นบุตรของหญิงที่เป็นไท.”¹⁷⁷

ข้อความจากไบเบิลข้างต้นสะท้อนภาพแห่งความไม่เท่าเทียมกันในฐานะภาพแห่งความเป็นมนุษย์จากมโนทัศน์ของคริสต์ศาสนา เพราะเนื่องจากลูกทาสมิใช่ลูกของหญิงไทพวกเขาจึงถูกขับไล่และมีอาจร่วมรับมรดกกับลูกไทอื่นๆ บัญญัติดังกล่าวนี้สวนทางกับอิสลามที่ถือว่าลูกทาสที่เกิดมาจะเป็นลูกของนายทาสที่ถูกต้องตามกฎหมายทุกประการและมีสิทธิทางกฎหมายเช่นเดียวกับลูกหญิงไทที่สามารถรับมรดกจากบิดาได้เช่นกัน

“จงให้คนทั้งหลายที่อยู่ใต้แอกแห่งความเป็นทาสถือว่านายของตนเป็นผู้สมควรแก่การได้รับเกียรติยศทุกสถานเพื่อว่าพระนามของพระเจ้าและคำสอนจะมีได้ถูกเหยียดหยาม.”¹⁷⁸

โครงการนี้มองการยอมรับความเป็นทาสและการสืโรราบต่อนายทาสว่าเป็นการเชิดชูคำสอนพระเจ้า!!

ศิษย์ไม่ใหญ่กว่าครูและทาสไม่ใหญ่กว่านายของตน.¹⁷⁹

โครงการนี้คือการตัด “สิทธิ” ที่ทาสมีเหนือนายอย่างชัดเจนในบัญญัติของคริสต์ศาสนาทั้งที่อิสลามสอนว่าทาสมี “สิทธิเหนือนาย” ของตนด้วยเช่นกัน!!

ท่านทั้งหลายที่เป็นคนรับใช้จงเชื่อฟังนายของท่านทุกอย่างไม่ใช่เฉพาะนายที่เป็นคนใจดีและสุภาพเท่านั้นแต่ทั้งนายที่ร้ายด้วย.¹⁸⁰

ฝ่ายพวกทาสจงเชื่อฟังผู้ที่เป็นนายของตนตามเนื้อหนังทุกอย่างไม่ใช่ตามอย่างคนที่ทำแต่ต่อหน้า อย่างคนประจบสอพลอแต่ทำด้วยน้ำใสใจจริงด้วยความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า¹⁸¹

¹⁷⁷ กาลาเทีย 4:28-31

¹⁷⁸ 1 ทิโมธี 6:1

¹⁷⁹ มัทธีว 10:24

¹⁸⁰ 1 เปโตร 2:18

¹⁸¹ โคลโลสี 3:22

อิสลามถือว่าการเคารพเชื้อพืงนายคือหน้าที่ แต่กระนั้นการกดหัวบรรดาทาสให้อยู่ภายใต้
ทรงเล็บของอสูรร้ายในคราบนายทาสชนิดที่ต้องเชื้อพืงตามเนื้อหนัง “ทุกอย่าง” มั่วนายทาสจะชั่ว
ร้ายก็ตามก็เป็นสิ่งที่อิสลามยอมรับไม่ได้เช่นกัน

หลักคำสอนในเรื่องการกดขี่ที่ปืทาทาสตามที่ได้นำเสนอไปนี้อาจจะเป็นคำตอบต่อข้อสงสัย
อันดำมืดทางประวัติศาสตร์ที่ว่าทำไมชนชาติยุโรปภายใต้ร่มธงคริสต์ศาสนาจึงจับและกดขี่ทาสผิว
ดำจากแอฟริกาทั้งในอเมริกาและอาณานิคมของสเปน ตลอดจนสมาคม *Ku Klux Klan* ที่ลุกขึ้น
ต่อต้านและทารุณกรรมอดีตทาสผิวดำในอเมริกาหลังได้รับอิสรภาพซึ่งปรากฏว่าพวกเขาได้ใช้
พื้นฐานคำสอนจากไบเบิลเป็นตัวขับเคลื่อนอุดมการณ์เหยียดผิวของพวกเขานั่นเอง

ทาสในสังคมไทย

สังคมไทยคือสังคมที่เกิดช่องว่างระหว่างชนชั้นมาโดยตลอดระยะเวลาอันยาวนานแห่ง
ประวัติศาสตร์ ภายใต้ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชการกดขี่ข่มเหงมนุษย์เพื่อเป้าหมายแห่งการ
เคารพบูชาเทพเจ้าจอมปลอมในนาม เทวราชา คือหนึ่งในหน้าที่หลักของพวกเขาขุนนางไพร่พล
“ฏอสูต” ดังกล่าว ด้วยปลักแห่งศักดิ์นาที่ผูกขาดกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลและที่ดินทำกินของประชาชน
พวกศักดินาภายใต้ระบอบเทวราชาได้เบียดเบียนคุณค่าของความเป็นมนุษย์ของประชากรใน
สังคม ช้ำร้ายไปกว่านั้นยังตัดกำลังด้วยการแบ่งชั้นชนในหมู่ประชาชนออกเป็นรายละเอียดแขนง
ย่อยต่างๆ แต่โดยหลักๆ แล้วก็จะมียู่ 2 จำพวกคือไพร่และทาส การผูกขาดการศึกษาตลอดจน
การยึดครองการตีความประวัติศาสตร์ ศีลธรรมความดีความชั่วไว้ที่กลุ่มศักดินาแต่เพียงฝ่ายเดียว
กลั้บกลายมาเป็นอาวุธที่หลอมกำลังอันทรงพลานุภาพแก่ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ กล่าวคือ
ชนชั้นศักดินาจะเป็นผู้ตีความ “ความดี” ในทัศนะของตนว่าหมายถึงการจงรักภักดีต่อศักดินาและ
เลี้ยแข้งขาต่อเทพเจ้าจอมปลอมทั้งหลาย หรือแม้กระทั่งการที่พวกทาสต้องก้มหน้ายอมรับชะตา
กรรมของปลักแห่งทาส สิ่งเหล่านี้ก็คือ “ความดี” ในทัศนะของศักดินาทั้งสิ้น พวกทาสซึ่งเป็นชั้นชน
ที่ถูกกดขี่มาตลอดแต่ไร้ซึ่งอาวุธทางปัญญาเนื่องจากขาดโอกาสทางการศึกษาผนวกกับการถูก
กล่อมเกลากทางการเมืองโดยพวกศักดินา จึงทำให้จิตสำนึกทางชนชั้นและความเป็นมนุษย์ของชน
ชั้นทาสสูญหายไป ทำให้หน้าประวัติศาสตร์ไทยต้องต่างปร้อยในแง่ที่ว่าแม้การปฏิบัติของ
สังคมไทยต่อทาสจะโหดร้ายผิดมนุษย์ธรรมอย่างร้ายแรงปานใดแต่ทาสไทยก็ยังคงก้มหน้ารับ
ชะตากรรมอันโหดโหรนี้ด้วยการลวงหลอกของชากแดนศักดินาว่าทาสที่ดีต้องยอมรับสภาพ
แห่งการถูกกดขี่ ต่อไปนี้คือสภาพที่ทาสในสังคมไทยจำต้องได้รับการปฏิบัติจากนายของตน

1. นายมีสิทธิจะลงโทษทัณฑ์ จำไซ้ ตรวน ชี้อ คา ทวนด้วยลวดหนั่ง หรือทารุณกรรม
ต่างๆ แก่ทาสให้ได้รับบาดเจ็บสาหัส หรือแม้แต่ดาบอดก็ทำได้ แต่อย่าให้ถึงตายก็แล้ว
กัน

2. นายมีอำนาจส่งทาสของตนไปรับโทษคดีใดๆแทนตน บุตร ภรรยา ญาติพี่น้องของนายเงินได้
3. นายมีอำนาจสั่งให้ทาสไปราชการแทนตนได้ แม้ราชการนั้นจะถึงตายก็ตาม
4. ทาสที่รักษาคุณแลทรัพย์สินของใดๆ ถ้าทรัพย์สินของนั้นแตกหัก หาย ทาสจะต้องใช้ราคาแก่นายทาสจนเต็ม
5. ทาสกล่าวว่า นายเงินเป็นโจรปล้นทรัพย์หรือฉ้อราษฎร์บังหลวง หรือกล่าวหาว่าเป็นกบฏ ประทุษร้ายประการใดๆก็ดี ถ้าพิจารณาได้ว่าไม่เป็นความจริงให้เอาทาสนั้นขึ้นขานห้อยเอาเชลวประหน้ำประจานแล้วลงโทษเอาทวนตัดปาก แล้วให้ขายมันเสีย

จากสิทธิของนายที่มีต่อทาสดังกล่าว จะเห็นว่าทาสถูกกดขี่มากในทำนองเดียวกัน นายก็มีสิทธิมีประโยชน์จากทาสอย่างล้นเหลือดียิ่งกว่าทรัพย์สินอย่างอื่น เพราะจะให้ติดคุกแทนหรือตายแทนก็ได้ ฉะนั้นการเลิกทาสบางประเทศจะยากมากจนถึงกับมีการสู้รบทั่วประเทศ เช่นอเมริกาเป็นต้นเพราะเหตุที่ผู้เป็นนายย่อมจะหวงแหนสิทธิอันนี้จึงต้องป้องกันอย่าเต็มที่

.....บุคคลที่ได้ชื่อว่าไร้ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ได้แก่ทาสเพราะนอกจากจะต้องทำงานให้กับเจ้าทาสตามที่เขาประสงค์แล้วยังไร้สิทธิในตัวเอง เจ้านายจะทุบตีอย่างไรก็ได้ตามความพอใจ จนมีผู้กล่าวว่า “ทาสคือมนุษย์ที่มีสภาพเป็นสัตว์ในคราบมนุษย์ด้วยกัน” สำหรับไพร่นั่นอยู่ในสภาพกึ่งทาส¹⁸²

นี่คือสภาพของทาสไทยที่ถูกบีบกดขี่มาตลอดหน้าประวัติศาสตร์ไทยจนชนชั้นทาสสูญเสียจิตสำนึกของความเป็นมนุษย์และยอมก้มหน้าเป็นกึ่งสัตว์กึ่งทาสอยู่เช่นนี้มาตลอดระยะเวลาประวัติศาสตร์ ในหมู่ชนชั้นศักดินาเองก็ได้เกิดจิตสำนึกในความเป็นมนุษย์เช่นเดียวกับสัตว์จึงได้ทำการกดขี่ทาสอยู่เช่นนั้นมาตลอดระยะเวลา ในขณะที่ทาสหญิงในสังคมไทยนั้นพวกนางมิใช่จะถูกกระทำเป็นเพียงคนใช้อย่างเดียวแต่พวกนางยังต้องเป็นนางบำเรอด้วยเช่นกัน เพราะพวกขุนนางมักเอานางเป็นเมียหรือไม่ก็ให้นางทาสแก่ลูกหลานของขุนนางเอาไปทำเมียต่ออีกทอดหนึ่งเมื่อเอาไปแล้วก็ไม่เลี้ยงดูเสร็จจากภารกิจเมื่อไหร่ก็เขี้ยวทิ้งไปดังปรากฏหลักฐานของหมอบรัดเลย์ที่บันทึกสภาพอันป่าเถื่อนของทาสในสังคมไทย¹⁸³ ทั้งในหมู่ชนชั้นไทยหลายๆพระองค์ในอดีตก็ได้ทุกข์ร้อนใจที่จะแก้ไขปัญหานี้อย่างเป็นทางการเป็นเรื่องเป็นราว แม้ในสังคมไทยจะยกย่องสรรเสริญ รัชกาลที่ 5 ที่ได้ทรงปลดปล่อยทาสในสังคมให้เป็นไท แต่กระนั้นก็ดีการปลดปล่อยทาสดังกล่าวหากพิจารณาประวัติศาสตร์ตามทฤษฎี “วัตถุนิยมวิภาษวิธี” ของสำนักมาร์กซิสต์แล้วก็ได้เป็นปรากฏการณ์ทางประวัติศาสตร์ในแบบ “จิตนิยม” หรือทฤษฎีที่อธิบายความเปลี่ยนแปลงของประวัติศาสตร์ด้วยกับเหตุผลที่ไม่ใช่ วัตถุ พุดง่ายๆก็คือ การปฏิรูปโดยการยกเลิกทาสเป็นเพราะเหตุผลทาง “วัตถุ”

¹⁸² เฉลิม จันปฐมพงศ์ และคณะ. ประวัติศาสตร์สังคมไทย. หน้า 287-288

¹⁸³ เฉลิม จันปฐมพงศ์ และคณะ. ประวัติศาสตร์สังคมไทย. หน้า 302.

ต่างหากที่ก่อกระตุ้นพระองค์ท่านให้กระทำการเลิกทาสในสังคมไทย ดังที่ คุณสุพจน์ ด้านตระกูล อดีตนักเขียนสายสังคมนิยมกล่าวว่า

“กรณีการเลิกทาสและการเคลื่อนไหวในสมัยรัชการที่ 5 ก็เช่นเดียวกัน ในด้านหนึ่งเป็นเรื่องของความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของสังคมตามกฎหมายแห่งธรรมชาติ หรือวัตถุนิยมวิภาษหรือสสารธรรมประติการ กล่าวคือจากสัญญาเบาวิริงทำให้ระบอบทุนนิยมได้แตกหน่ออ่อนขึ้นในประเทศสยาม และควบคู่มากับระบอบทุนนิยมคือความต้องการแรงงานรับจ้างเสรีเช่นเดียวกับอเมริกาฝ่ายเหนือ จึงจำต้องเลิกทาสเช่นเดียวกับอเมริกาฝ่ายเหนือ และนอกจากเลิกทาสแล้วรัชกาลที่ 5 ยังได้ปฏิรูประบอบบริหารราชการหลายประการเพื่อให้สอดคล้องกับระบอบทุนนิยมที่เพิ่งแตกหน่ออ่อนนั้น เท่าที่ไม่กระทบต่อระบอบเผด็จการสมบูรณาญาสิทธิราชย์ที่พระองค์ทรงเป็นศูนย์รวมแห่งอำนาจ นั่นคือพระองค์ทรงปฏิรูปภายใต้ระบอบเผด็จการสมบูรณาญาสิทธิราชย์ และการปฏิรูปภายใต้ระบอบไหนก็ทำให้ระบอบนั้นสมบูรณ่มั่นคงยิ่งขึ้น การปฏิรูปในระบอบประชาธิปไตยจะทำให้ระบอบประชาธิปไตยสมบูรณ่มั่นคงยิ่งขึ้น การปฏิรูปในระบอบเผด็จการสมบูรณาญาสิทธิราชย์ก็จะทำให้ระบอบเผด็จการสมบูรณาญาสิทธิราชย์สมบูรณ่มั่นคงยิ่งขึ้นดังปรากฏในพระสมัญญาของพระองค์ว่า ปิยมหาราช นั่นแล”¹⁸⁴

การวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ไทยด้วยดวงตาที่ไม่ฝักใฝ่ชาตินิยมและสมบูรณาญาสิทธิราชย์มักไม่ค่อยปรากฏในวงการศึกษาระดับหลักเท่าที่ควร กรณีการเลิกทาสอันชั่วร้ายในสังคมไทยจึงถูกมองอย่างยกยอพระเกียรติคุณถึงมนุษยธรรมของพระองค์มากกว่าการพิจารณาเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์และระบอบการผลิตของมนุษย์ยุคทุนนิยมที่แปรเปลี่ยนไป ความเข้าใจเช่นนี้มักไม่ค่อยปรากฏในสมองของประชาชนไทยเพราะการศึกษาประวัติศาสตร์นั้นถูกผูกขาดและตีความมาด้วยน้ำมือของชนชั้นราชบัณฑิตแห่งปลัดศักดินาแทบทั้งสิ้น!!?

ปัจฉิมวาท

184 สุพจน์ ด้านตระกูล. คอมมิวนิสต์สอนอะไร? หน้า 29

ประวัติศาสตร์แห่งการปลดแอกทาสของอิสลามได้พิสูจน์เชิงประจักษ์แล้วถึงความสำเร็จในด้านการฆราวาสที่อิสลามได้วางนโยบายไว้ นักประวัติศาสตร์ได้ยอมรับไว้ว่าการทำลายระบบทาสในยุคต้นของชาวอาหรับภายใต้กลไกรัฐที่ถูกควบคุมด้วยอุดมการณ์ของอิสลามได้ทำให้ระบบทาสเกือบจะสูญพันธุ์ไปจากโลกมุสลิม โดยเฉพาะในสมัยของท่านอุมัยยะฮ์ (ขออัลลอฮ์ทรงพึงใจต่อท่าน) ที่ได้ฉายาภาพของการเลิกทาสจนระบบนี้เป็นหมันไปภายใต้นโยบายของรัฐบาลอิสลาม ตัวแปรสำคัญที่ชี้วัดถึงข้อสรุปที่ว่าอิสลามเท่านั้นที่เป็นพลังที่อยู่เบื้องหลังปฏิริยาทางสังคมนี้ก็คือการเพิ่มขึ้นของระบบทาสอีกครั้งในโลกอาหรับภายใต้อำนาจการปกครองอย่างเผด็จการเบ็ดเสร็จของวงศ์อุมัยยะฮ์หลังรัชสมัยของมูอวิยะฮ์ ความร่ำรวยของราชวงศ์นี้ ความถือชนชั้นในชาติพันธุ์อาหรับมากกว่าความเป็นมุสลิม การเอาเยี่ยงอย่างการปกครองและสังคมมาจากพวกโรมันได้ทำให้น่าประวัติศาสตร์ของการปลดแอกทาสในประชาชาติอิสลามต้องทลายลงมาเมื่อพวกผู้ปกครองอุมัยยะฮ์ได้เริ่มส่งซื้อทาสเข้ามาจากดินแดนรอบนอกรัฐอิสลาม ความเลวร้ายของระบบการปกครองแบบกษัตริย์ของพวกอุมัยยะฮ์นี้ได้ก่อให้เกิดการแบ่งชนชั้นจากเชื้อชาติขึ้นมา กล่าวคือชาวมุสลิมมะลาอีหรือชาวมุสลิมที่มีเชื้อสายอาหรับได้รับการปฏิบัติเหมือนพลเมืองชั้นที่ 2 ความเหลื่อมล้ำทางสังคมและวัฒนธรรมเกิดขึ้นกับมุสลิมกันเองเพราะความคลั่งไคล้ในเผ่าพันธุ์อาหรับอย่างโง่งมของพวกเขา และที่เลวร้ายไปกว่านั้นพวกวงศ์อุมัยยะฮ์ได้เก็บภาษีบุตรจากพวกมุสลิมเบอบอร์โดยการสั่งให้สตรีชาวเบอบอร์ที่มีลูกต้องส่งบุตรของตนเองมาเป็นทาสของราชวงศ์อุมัยยะฮ์อันเป็นพฤติกรรมที่เลวร้ายเพราะเป็นการนำมุสลิมและเสรีชนมาเป็นทาส ความระยำต่าบอนของระบบสังคมอาหรับภายใต้เผด็จการของวงศ์อุมัยยะฮ์ได้พอกพูนจนเกินกว่าที่จะแก้ไขได้แล้ว แม้ว่าเมื่อตอนที่อุมัยยะฮ์ขึ้นครองตำแหน่งคอลีฟะฮ์ภายใต้อุดมการณ์อิสลามอีกครั้งจะนำพาไปสู่การเลิกทาสจากกลไกของระบบชะกาดและการยกเลิกภาษีทาสที่พวกอุมัยยะฮ์สร้างขึ้นมาก็ตาม แต่ทว่าช่วงเวลาการบริหารอันแสนสั้นของนักปกครองที่ยุติธรรมเช่นท่านอุมัยยะฮ์ก็ไม่สามารถทำลายระบบทาสที่พวกอุมัยยะฮ์สร้างขึ้นใหม่มาได้ เพราะด้วยความนิยมในอิสลามของท่านได้ผลักดันให้ท่านต้องล้างบางการทุจริตทางเศรษฐกิจที่พวกอุมัยยะฮ์กระทำไว้ แต่ท้ายที่สุดแล้วประวัติศาสตร์ของอิสลามก็ต้องนำตาตกเมื่อท่านอุมัยยะฮ์ถูกพวกในราชวงศ์ลอบปลงพระชนม์จากนั้นก็นำไปสู่การขึ้นครองราชย์ของยาซีดอบนอับดุลมาลิกที่วันทั้งวันของคอลีฟะฮ์ผู้นี้หมดไปกับการหาความสุขสำราญกับสาวใช้นางทาสของเขา ระบบอันโง่งมจึงกลับมาเฟื่องฟูขึ้นอีกครั้ง และนับตั้งแต่นั้นมาจนกาลเวลาได้ก้าวข้ามไปอย่างยาวนานถึงช่วงสมัยการปกครองของพวกอุมัยยะฮ์ รัฐบาลคอลีฟะฮ์ที่ขึ้นมาปกครองมุสลิมด้วยกำลังทหารก็ไม่เคยอยู่ในร่องในรอยของหลักการศาสนาอีกเลย การปลดปล่อยทาสอันเป็นพันธกิจของมวลมุสลิมในยุคต้นจึงสูญหายไปจากสามัญสำนึกของผู้ปกครองมุสลิม มีหน้าซ้ำคราใดก็ตามที่อุดมการณ์อิสลามอันแท้จริงได้รับการก่อตัวขึ้นสันดานของผู้ปกครองมุสลิมก็จะ

เปิดเผยออกมา นั่นคือการกวาดล้างอย่างป่าเถื่อนโหดร้ายต่อขบวนการอิสลาม โศกนาฏกรรมหนึ่งที่ยังคงน่าสะพรึงกลัวจนถึงทุกวันนี้ ในยามที่ได้รับการขบขาน นั่นคือการปราบปรามขบวนการฟื้นฟูอิสลามของท่านเชคมุญตาดิดมูฮัมหมัดบินอับดุลวะฮาบ โดยรัฐบาลตุรกีออกโตมันภายใต้การบัญชาของอะลีปาชา ประวัติศาสตร์ได้บันทึกไว้ถึงการทารุณกรรมที่พวกออกโตมันกระทำต่อลูกศิษย์ของท่านเชคด้วยการโยนกองศพของกลุ่มสานุศิษย์ในสำนัก “วะฮะบี” ตามความเข้าใจของพวกเขา ให้แก่สุนัขย่ำขยอกกองศพออกเป็นชิ้นๆ และนับตั้งแต่การจากไปของท่านมูว์บินอับดุลอะซีส คอลีฟะฮ์ผู้ทรงธรรมในทัศนะอิสลามก็ไม่เคยปรากฏคืบมาอีกเลย นอกจากเพียงน้อยนิดเท่านั้น เช่นในกรณีของท่านศอลาฮุดดีนอัลอัยยูบียะห์และท่านโอรังเซปแห่งอินเดีย

ตัวแปรสำคัญที่ชี้วัดถึงการเลิกทาสโดยอิสลามก็คือรัฐบาลคอลีฟะฮ์อิสลามที่ดำเนินการปกครองภายใต้อุดมการณ์ของอิสลามนั่นเอง อย่างไรก็ตามรัฐบาลอิสลามที่ได้กลายมาเป็นตัวแปรในการเลิกทาสนี้สามารถดำรงอยู่ได้ตามกรอบเจตคติของอิสลามก็ต่อเมื่อพวกเขาสลัดตัวเองออกจากปลักแห่งระบอบกษัตริย์สมบูรณาญาสิทธิราชและปลักแห่งเผด็จการ ดังที่ อาร์ เอ นิโคลสันได้กล่าวไว้ว่า ผู้ปกครองอิสลามเช่นท่านมูว์บินอับดุลอะซีสนั้นจะไม่มีวันหวนกลับมาอีก จากสาเหตุที่ว่าผู้ปกครองตามแบบวิถีแห่งอิสลามนั้นมีผู้ใช้ผู้ปกครองที่อยู่ในปลักของสมบูรณาญาสิทธิราช หากแต่เป็นผู้ปกครองที่บรรลุล่วงซึ่งสภาวะของความเป็น “วะลียุลลอฮ์” นั่นคือการเป็นบ่าวผู้เคร่งครัดในระบบอิสลามของอัลลอฮ์และอุดมไปด้วยโภชนทรัพย์แห่งปรโลก นั่นคือความรู้วิชาการอิสลาม พุศุดอีกทางแล้วก็คือระบอบกษัตริย์และเผด็จการเบ็ดเสร็จจะไม่มีวันทำให้สังคมมุสลิมหวนกลับไปสู่ความเป็นอิสลามได้เลย เพราะระบอบกษัตริย์ในหมู่พวกอาหรับและเตอร์กันนั้นมีแต่ความเหลื่อมล้ำและการฟุ้งเฟ้อควบคู่ไปกับความเป็นเผด็จการ การตกอยู่ใต้อำนาจและพลังทางวัตถุหรือเศรษฐกิจของบรรดาเหล่ากษัตริย์จะไม่สามารถทำให้พวกเขาโง่เขลาขึ้นจากปล่องแห่งความโง่เขลาและความหุนหันเพื่อแลเห็นความเรียบง่ายสมถะของอิสลามได้ การเลิกทาสซึ่งได้ง่อยเปลี้ยไปหลังโลกมุสลิมตกอยู่ใต้อำนาจของระบอบกษัตริย์จึงคงอยู่ยาวนานท่ามกลางเวลาและเป็นผลให้รัฐมุสลิมเช่น ซาอุดีอาระเบีย พังจะหันมาเลิกทาสในรัชสมัยของกษัตริย์ไฟศอลในศตวรรษที่ 20 ทั้งที่การเลิกทาสได้เริ่มขึ้นในยุโรปแดนดงคริสต์เตียนไปเป็นศตวรรษก่อนหน้านี้แล้ว

เมื่อความเป็นผู้ปกครองที่ฝึกฝนศาสนามีอาจแยกขาดจากความสมถะได้ และเมื่อความสมถะเรียบง่ายมีอาจอยู่ร่วมกับระบอบกษัตริย์ได้ และเมื่อระบอบทาสมีอาจถูกล้างลงได้หากปราศจากซึ่งความสมถะของผู้ปกครอง ผลสรุปที่ฉายภาพออกมาก็เป็นไปในทิศทางที่ว่า ระบอบชนชั้นทางเศรษฐกิจ, ระบอบกษัตริย์และสังคมทาสจึงเป็นสามเหลี่ยมแห่งความชั่วร้ายที่อยู่ควบคู่กันมาอย่างดึกดานในสังคมโลกมุสลิมและท้ายที่สุดสามสิ่งนี้ก็พังพินาศลงไปพร้อมกับความฉิบหายของประชาชาติมุสลิม ข้าพเจ้าจึงมีความเห็นว่าหากไม่พิจารณาการละทิ้งศาสนาของปัจเจกบุคคลแล้ว ระบอบกษัตริย์และเผด็จการคือตัวการสำคัญที่ต้องรับผิดชอบต่อความหายนะของโลก

มุสลิม และแม้กระทั่งก็เฝ้าระวังการละทิ้งศาสนาของปัจเจกบุคคลก็เป็นผลมาจากโครงสร้างรัฐมุสลิมที่หมอบอยู่ใต้ความเป็นทาสของโลกวัตถุนิยมมีดบาดไปหมดแล้วอีกที ในยุคสมัยปัจจุบันการคงอยู่ของระบอบกษัตริย์ในซาอุดีอาระเบียย่อมไม่อาจนำไปสู่ความเป็นอิสลามที่สังคมมีแต่ความเสมอภาคได้หากพวกเจ้าชายนายคนทั้งหลายมัวแต่แสวงสุขบนกองเงินอันมั่งคั่งแล้วก็เสียเศษเงินมาปิดปากเหล่าผู้รู้คุณาเมาท์ ในขณะที่สุดตายนดูไปกำลังซื้อสโมสรฟุตบอลราคานับล้านเหรียญ แต่ประชาชนปาเลสไตน์กลับต้องกีดกันด้วยความหวาดกลัวจากภาวะถูกปิดล้อมทางอาหารและเศรษฐกิจ

ความมั่งคั่งของชนชั้นนำในโลกมุสลิมได้เกิดการถ่ายโอนเป็นเยี่ยงอย่างเข้าสู่ระดับภาคเอกชนและปัจเจกชนด้วยเช่นกัน ความทันสมัยและแบบอย่างแห่งชาติยุโรปทำให้ชาวมุสลิมต้องปรับตัวเข้าหาความฟุ่มเฟือยอย่างไร้สาระ เราจะพบว่าในขณะที่มหาวิทยาลัยอิสลามทั่วโลกต่างพร่ำสอนถึงความสมถะเรียบง่ายของคอลลีฟะฮ์อิสลามในยุคต้นแต่พวกนักการศาสนาของเราต่างสิงสถิตย์อยู่บนกองเงินที่รัฐบาลแจกแก่พวกเขาอย่างมั่งคั่งและดำรงตนประหนึ่งพวกนักบวชเกียจคร้านที่มีได้แก้ไขความป่วยไข้ของสังคมแต่อย่างใดเลย ในยุคสมัยที่โลกมุสลิมกำลังหลงใหลกับกระแสอิสลามมานูวัตร์แต่ทว่าพัฒนาภายใต้กรอบคิดของอิสลามมานูวัตร์บางครั้งก็เป็นการพัฒนาตามรอยวิถีของพวกยุโรป เราจะพบว่าความเจริญบางอย่างที่ไม่จำเป็นและธรรมเนียมวัฒนธรรมในแบบยุโรปที่ไม่เกี่ยวข้องใดๆกับการพัฒนามาก็ได้ถูกนำเข้ามามา มหาวิทยาลัยอิสลามมากมายต้องปรับเปลี่ยนการแต่งกายตามแบบเสื้อผ้าของยุโรปทั้งที่เสื้อผ้าในแบบนี้ก็มีไม่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาใดๆเลย ในขณะที่นักวิชาการมากมายพยายามป่าวประกาศว่าชุดใต้บและการโพกสวาร์บันไม่ใช่สุนนะฮ์ของท่านนบีแต่เป็นวัฒนธรรมการแต่งกายของชนชาติอาหรับแต่กระนั้นพวกเขาก็กลับเออออห่อหมกไปกับกฎระเบียบทางสังคมใหม่ๆที่โลกมุสลิมสร้างขึ้นมารับมาจากพวกยุโรปทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็น ชุดสูทและการผูกเนคไทที่เป็นเครื่องแบบทางสังคมที่ต้องใส่ทำงาน, รถประจำตำแหน่งราคานับล้านของผู้บริหาร, โครงสร้างของสถาบันต่างๆในสังคมมุสลิมที่สูงเกินกว่าการเข้าถึงของชาวบ้านตาต่ำๆ เราเคยพบเห็นการออกมาพูดว่ากติกาทางสังคมเหล่านี้คือผลมาจากนโยบายใช้ยุโรปเป็นศูนย์กลางการพัฒนา (Eurocentrism) ทั้งที่มันไม่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจริงๆเลยจากปากผู้รู้ของเราไหม???

ข้าฯเขียนหนังสือทาสเพื่อย้อนภาพประวัติศาสตร์ มิใช่เพื่อสร้างความรู้สึกลึกซึ้งซึ่งในประวัติศาสตร์อย่างโง่เง่าและปราศจากผลสะท้อนทางสังคมอย่างเป็นรูปธรรม สิ่งที่เรารับจากการศึกษาเรื่องทาสเพื่อนำไปสู่การพัฒนาก็คือความเสมอภาคของสังคมมุสลิมเกิดขึ้นมาได้จากการที่สังคมมุสลิมดำรงตนอยู่บนความสมถะ แน่นนอนการที่ผู้นำเช่นท่านอุมร์สามารถนั่งกินข้าวร่วมโต๊ะกับทาสได้ภาพเช่นนั้นย่อมไม่อาจเกิดขึ้นได้อีกหากระบอบองค์การของโลกมุสลิมมีแค่ความหุนหาวฟุ่มเฟือยและเป็นโครงสร้างการบริหารที่เหลื่อมล้ำซับซ้อน แค่นี้จะนั่งประชุมวิชาการทาง

ศาสนายังต้องหมดงบประมาณอย่างโง่งมไปถึงหลักล้าน ในขณะที่การจ่ายชะกาดเพื่อเป็นกุศลทานทางสังคมแทบจะเป็นหมันไปจากสามัญสำนึกของมวลมุสลิมแล้ว

โมเดลลักษณะของอารยธรรมอิสลามกับความสมถะแห่งรูปกาย

ความอับอายของโลกมุสลิมและวาทกรรมการพัฒนาที่ตอกย้ำความล้มเหลวคร่ำครึของโลกมุสลิม ได้ทำให้การพัฒนาด้านเทคโนโลยี, วิทยาศาสตร์และการศึกษาอิสลามถูกกระตุ้นอย่างหนักหน่วงในศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา ความกระหายที่จะสลัดตนเองออกจากอดีตของอารยธรรมในแบบเอเชียไปสู่ความทันสมัยแบบยุโรปภายใต้นโยบายการฟื้นฟูอิสลามแบบฝักใฝ่ขององค์กรเอกชนอิสลามต่างๆได้ทำให้คำสอนในเรื่องความเรียบง่ายและสมถะอันเป็นอัตลักษณ์พิเศษในอารยธรรมยุคอุดมคติของอิสลามต้องกลายมาเป็นบทเรียนสอนกันพอซาบซึ้งในวิชาเรียนเท่านั้น ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าในขณะที่เรากำลังแสวงหาซึ่งการพัฒนาโลกมุสลิมให้มีความเจริญด้านวัตถุควบคู่ไปกับการฟื้นฟูอิสลาม แต่สรรพสิ่งหลายอย่างที่ได้ถูกอุปติขึ้นจากการพัฒนาในโลกมุสลิมบ่อยครั้งมันมิใช่เป็นเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหรือเป็นปัจจัยแห่งความล้มเหลวที่แท้จริงของโลกมุสลิมเลย ในขณะที่อิสลามได้สอนสั่งและกล่อมเกลาคความเสมอภาคทางด้านรูปกายของอาภรณ์ในระหว่างเสรีชนกับทาส ในขณะที่ท่านอับบัส, อุมัยร, อุษมาน, อะลีและเหล่ามุสลิมในสมัยแรกต่างปฏิบัติไปตามบัญญัติข้อนี้มายึดมั่น ทว่าโลกมุสลิมกลับกระโจนไปสู่ความโง่งมแห่งรูปกายที่ไม่สัมพันธ์ใดๆต่อการพัฒนาเลย เหล่านักวิชาการอิสลามมากหน้าหลายตาต่างสละทิ้งเครื่องแต่งกายในแบบชาวอาหรับโดยให้เหตุผลว่ามันมิใช่สุนนะฮ์ ทว่าพวกเขาเองกลับต้อนรับซึ่งรูปแบบของเครื่องกายจากยุโรปจนพัฒนามาเป็นกติกาทาสสังคมที่บีบคั้นผู้คนไปเสียแล้ว แน่นอนว่าข้ามิได้ตำหนิหรือต่อต้านใดๆกับการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าในแบบชาวยุโรป แต่การปฏิบัติต่ออาภรณ์ที่ครอบรูปกายมนุษย์เหล่านี้ให้เป็นประหนึ่งกติกาทาสหรือกฎเหล็กทางสังคมต่างหากที่เป็นเรื่องน่ารังเกียจอย่างยิ่ง เราจะพบว่าในโลกยุคสมัยนี้เราต่างไม่สามารถเข้าร่วมประชุมอิสลามโลกอย่างสบายใจได้เลยหากเราไม่สวมสูทผูกไท่อย่างดีพุดอีกทางแล้วความมั่งคั่งในการพัฒนาตนเองตามวิถีของยุโรปทำให้มุสลิมต้องสละทิ้งอัตลักษณ์แห่งความสมถะที่เหล่ากัลญาณชนปฏิบัติกันมา เสื้อผ้าปะขนรอมร่อซึ่งเป็นแบบวิถีที่เรามักกล่าวขานในความถ่อมตนแห่งรูปกายของ 4 คอลีฟะฮ์ผู้ทรงธรรมย่อมไม่อาจนำมาสวมใส่ในยุคสมัยแห่งความมั่งคั่งกับอัตลักษณ์ยุโรปในหมู่มุสลิมได้อีกแล้ว เราไม่สามารถที่จะเป็นผู้บริหารองค์กรอิสลามบนอัตลักษณ์แห่งรูปกายที่สมถะเช่นนี้ได้อีกแล้ว มิพักต้องพูดถึงคำสั่งใช้ของท่านนบี ศ็อลฯ ที่สอนสั่งให้เราสวมกายชนิดเดียวกับทาสให้เสียเวลาดอก เพราะขนาดว่ายุคสมัยที่เราต่างเป็นเสรีชนกันเองมวลมุสลิมก็ยังแสดงออกอย่างหลอแหลว่ารูปกายของพวกเขา บรรดาอุลามาอ์ของเราต่างต้องมีเครื่องแบบอันหรูหราของตัวเองเพื่อแยกชัดจากสามัญชน กลุ่มชนชั้นกลางข้าราชการก็มีแบบวิถีแห่งการแต่งกาย

อีกแบบที่ต่างไปจากพ่อค้าแม่ขาย การประชุมสัมมนาใดๆย่อมต้องกระดากอายหากผู้ร่วมประชุมแต่งกายไม่ตรงตามอัตราของคนในสังคม คณะครูบาอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยต่างถูกบีบคั้นด้วยรูปแบบแห่งยุโรปวิถี ทั้งหมดนี้ก็เพื่อแบ่งจำพวกคนในสังคมอย่างเห็นได้ชัดทั้งสิ้น ขอให้เราท่านลองพิจารณาดูเถิดว่าแรงกระตุ้นอันใดกันเล่าที่ผลักดันให้บรรดามุสลิมในยุคแรกสามารถปฏิบัติตามพจนารถของท่านนบี ศ็อลฯ ได้อย่างไม่กระดากอาย พวกเขาสามารถสวมใส่อาภรณ์ที่ทาสเองก็สวมใส่ด้วย พวกเขามีเคยสนใจว่าผู้เป็นองค์ประมุขของอิสลามต้องมีอาภรณ์ที่บ่งชี้ได้ๆต่อตำแหน่งเลย แรงขับเคลื่อนทางรูปกายเหล่านี้มีอาจเกิดขึ้นได้เลยหากบรรดามุสลิมในยุคนั้นต่างโง่งมกับกติกาทางสังคมที่ยุคสมัยเราได้วางขึ้นไว้ ประวัติศาสตร์ของอารยธรรมอิสลามได้บันทึกไว้ว่าท่านนบีมุฮัมมัดในฐานะคอลีฟะฮ์นั้นท่านสวมใส่เสื้อผ้าเก่าๆของท่านเพียงชิ้นเดียวอยู่ตลอดเวลา ขณะที่ท่านอุ้มรตามอาภรณ์ของท่านก็มีแต่รอยปะชุนของเสื้อผ้าในจำนวนหลายจุด ขณะที่ท่านอุษมานเองก็สวมใส่เสื้อผ้าที่แทบแยกไม่ออกจากทาสของท่านเลย ท่านอะลีก็เช่นเดียวกันที่อาภรณ์ที่ท่านสวมใส่ในยุคสมัยของการดำรงตำแหน่งคอลีฟะฮ์ก็สามารถประมวลราคาของอาภรณ์ได้เพียง 4-5 ดิรฮัมเท่านั้น!! พฤติกรรมเหล่านี้ล้วนทางอย่างสิ้นเชิงกับวิถีที่ชาวมุสลิมเรากำลังปฏิบัติอยู่ในยุคสมัยนี้ เอาแค่ตำแหน่งราชบัณฑิตทางศาสนาผู้ดำรงตำแหน่งก็จำต้องมีเสื้อประจำตำแหน่งราคาหลายดั่งค์เพื่อประดับบารมีของตน แน่่อนว่าความสมณะที่เกิดขึ้นในหมู่มุสลิมสมัยแรกนั้นคือการ “จงใจ” จะสมณะเพราะความยำเกรงต่อพระเจ้าในใจพวกเขาอย่างแท้จริง มิใช่ว่าเหล่ามุสลิมจะปราศจากโภคทรัพย์เพื่อความหรูหราอย่างใดไม่ การครอบครองอาณานิคมอันยิ่งใหญ่ครอบคลุมสองฟากฝั่งโลกทำให้พวกเขาผงาดขึ้นเหนือหัวจักรพรรดิทั้งหลายแต่กระนั้นก็เถอะท่านอุ้มรก็ไม่เคยคิดที่จะสวมอาภรณ์ของชาติที่พัฒนาแล้วอย่างอาภรณ์ของผู้ปกครองเปอร์เซียใดๆเลย เพราะท่านมิเคยหลงมกมายกับวาทกรรมการพัฒนาเช่นที่เหล่ามุสลิมในยุคสมัยของเรากระทำมันอยู่โดยคิดเอาตื่นๆว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการพัฒนาอิสลามทั้งที่มันเป็นการพัฒนาแค่เปลือกนอกเท่านั้น การวิเคราะห์ทั้งหมดนี้มีใช้การวิเคราะห์แบบงมงายจากอัตตวิสัยของข้าฯ แต่ตามทัศนะของ เอ.เจ.อาร์เบอร์ ผู้ค้นคว้าเกี่ยวกับอารยธรรมอิสลามแล้วเขาเห็นว่าวิถีแห่งความสมณะตนเหล่านี้คือองค์ประกอบสำคัญของการเป็นคอลีฟะฮ์ที่พระองค์อัลลอฮ์หมายมั่นจะให้พวกเขาเป็นผู้บริหารหน้าแผ่นดินของพระองค์¹⁸⁵ เมื่อความสมณะได้สูญหายไปจากอัตลักษณ์ทางกายภาพของชาวมุสลิม ผลกระทบที่เราได้มาก็คือการสร้างระบบบางประการขึ้นมาในวงมุสลิมที่ไม่มีความจำเป็นหรือเป็นเงื่อนไขในการพัฒนาใดๆเลย วัฒนธรรมเครื่องแบบ ได้ถูกนำมาใช้กะเกณฑ์บีบคั้นพฤติกรรมของคนในองค์กรนั้นๆ เช่น ระบบมหาวิทยาลัยอิสลามในกาลปัจจุบันเครื่องบนักศึกษาประหนึ่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มีอาจละเมิดได้ การจะก้าวอย่างเหยียบเข้าไปในสถานศึกษาอิสลาม

ต้องถูกประดับด้วยเครื่องแบบก่อนจึงสามารถกระทำได้ด้วยเหตุผลอันอ่อนด้อยว่าต้องให้เกียรติสถานที่ทั้งที่จริง ๆ แล้วก็คือให้เกียรติก้อนกรวดและหินทั้งสิ้น ความหรรษาตามวิถีแห่งยุโรปส่วนนี้ยังไปไกลถึงระบอบบริหารงานองค์กรอิสลามทั้งหลาย เราอาจจะประทับใจกับภาพที่ท่านซีรีนทาสของท่านอะนัสได้เดินไปฟ้องท่านอุมัยรอย่างง่ายดายแต่ทว่าภาพเหล่านี้ได้ถูกทำลายลงตั้งแต่วินาทีที่โลกมุสลิมคิดจะบริหารงานอย่างเป็นโครงสร้างซับซ้อนหลายระดับจนเกินกว่าที่ชาวบ้านตาต้อๆ จะได้ประโยชน์จากองค์กรเหล่านี้ได้ ช่องว่างระหว่างนักวิชาการศาสนากับประชาชนที่ถูกกดขี่จนห่างกันมากแทบที่เราจะไม่ได้ยินเสียงโอดครวญอันน่าสงสารนั้นได้เลย สิ่งที่เรารับมาจากชาวยุโรปทั้งหมดนั้นคือความจริงที่เป็นเปลือกนอกของชาวยุโรปทั้งสิ้น ความดีและจิตวิญญาณอันยิ่งใหญ่ของชาวยุโรปต่างหากที่โลกมุสลิมผู้บ้าวัตถุนิยมทั้งหลายไม่ยอมรับมาปฏิบัติตาม ความกระหายและการค้นคว้าในวิชาการอย่างขยันหมั่นเพียรต่างหากที่ชาวมุสลิมไม่รับจากชาวยุโรป การเสียสละอุทิศตนไปบนหน้าแผ่นดินนี้เพื่อเป้าหมายทางวิชาการต่างหากที่โลกมุสลิมไม่รับเข้ามา จิตสำนึกของการบริการสาธารณะโดยไม่ลำเอียงศาสนาก็เป็นอีกพฤติกรรมดีของชาวยุโรปที่โลกมุสลิมไม่เคยเหลียวแล เพราะฉะนั้นการพัฒนาที่โลกมุสลิมกระทำอยู่ ณ ตอนนี้อย่าได้ไปไหนไกลนอกจากเร่งพัฒนาทางด้านวัตถุพร้อมกับเอาอิสลามบางเรื่องมาโปะหน้าไว้พอสวยงาม หากการทำตนด้วยความเรียบง่ายและระบบการบริหารที่สมถะคือหนึ่งในองค์ประกอบของความสำเร็จของชนยุคอดีต การละทิ้งซึ่งความเรียบง่ายทั้งปวงของชนยุคก่อนก็เป็นหนึ่งในความหายนะของมวลมุสลิมในกาลปัจจุบัน

ทาสกับเพศวิถีแห่งอิสลาม

ในบรรดามุสลิมสมัยแรก เป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วซึ่งความสำเร็จบนหน้าแผ่นดินนี้ของพวกเขา กระนั้นก็ตามโลกทัศน์แห่งเพศวิถีที่พวกเขามีอยู่กลับไม่เคยออกนอกกฎเกณฑ์ทางศาสนาเลย บรรดามุสลิมในยุคสมัยนั้นมั่นใจพวกเขาจะขึ้นมาเป็นผู้นำโลกที่ทลายอารยธรรมวัตถุนิยมอย่างเปอร์เซียและโรมันได้สำเร็จแล้วก็ตาม แต่เพศวิถีของพวกเขาที่ยังดำเนินไปตามครรลองของอิสลาม พวกเขาไม่เคยกระดาษาายที่จะดำรงตนอยู่ในระบอบ 1 คู่ 4 เมียหรือแม้กระทั่งการมีภรรยาทาสก็ได้รับการปฏิบัติกันเสียส่วนใหญ่ในหมู่สาวกของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ทั้หมดนี้หาใช่ว่าข้าฯ จะส่งเสริมการมกมากในกามคุณแต่อย่างใด ทว่าสิ่งที่เราจะพูดก็คือนี่คือเพศวิถีของอิสลามที่ถูกต้องซึ่งเหล่ามุสลิมในยุคแรกปฏิบัติกันมา ในขณะที่ความพยายามที่จะทำตนให้ทันสมัยของโลกมุสลิมกำลังดำเนินอยู่ มุสลิมเองกลับละทิ้งเพศวิถีของอิสลามไป เริ่มตั้งแต่การที่พวกเขาห่วงงเหี่ยวการแต่งงานของเยาวชนให้ชักช้ายืดเยื้อออกไปเพราะระดับการศึกษาที่ซับซ้อนมากขึ้นในโลกปัจจุบัน แต่ทว่าพวกเขาก็ไม่อาจรับมือได้กับภัยอุบาทว์ที่เกิดขึ้นจากสื่อและปรัชญาทางเพศต่างๆ จนกระตุ้นให้เยาวชนมุสลิมในยุคปัจจุบันต่างรีบเร่งชิงสุกก่อนห่ามกันใจจรัล ในขณะ

มุสลิมผู้ดำรงตนในศาสนาประสงคฺที่จะมีภรรยา 4 คน แต่ทว่าสังคมกลับประณามด่าว่าเขาว่าเป็นคนมักมากในกามคุณทั้งที่มนุษย์กาลปัจจุบันนี้ต่างดำรงอยู่ในระบอบ 100 ผัว พันเมียดังที่ได้กล่าวไปแล้วในตอนต้นหนังสือ เป็นเรื่องที่น่าสมเพชเวทนาจับใจตึ๊งที่ผู้อ้างตนว่ากำลังฟื้นฟูอิสลามกลับหาเหตุผลร้อยแปดพันเก้าเพื่อกีดกันการแต่งงานของหนุ่มสาวมุสลิมในวัยเรียนแต่กลับยอมรับที่จะเห็นพวกเขาแต่งงาน(กันเอง)ตามโรงแรม, โมเตลส์หรือห้องโสมณิ เช่นเดียวกับในขณะที่เขากำลังหาเหตุผลนานับประการเพื่อกีดกันระบอบภรรยา 4 ในอิสลามแต่คนอุบาทว์กาลิโลกเหล่านี้กลับนั่งเียบบนตูดสังคมดำรงตนอยู่ในวิถีทางเพศแบบร้อยผัวพันเมียได้! และถ้าหากว่าคนเหล่านี้มีชีวิตอยู่ในยุคสมัยที่ระบอบทาสยังคงดำรงอยู่ในโลกนี้พวกเขาก็จะต้องก้าวออกมาประกาศด้วยเหตุผลในแบบเดียวกันเพื่อกีดกันเพศวิถีของอิสลามในเรื่องทาสอีกจนได้

ขณะที่ปรากฏการณ์ทาสที่ถูกขับเคลื่อนด้วยอุดมการณ์อิสลามได้สะท้อนภาพของความเสื่อมภาคในศาสนาอิสลาม ดังพบว่าเสรีชนมุสลิมสามารถแต่งงานกับทาสของเขาได้อย่างไม่ถือชั้นชน ความตกต่ำของมวลมุสลิมในทางจริยธรรมและจิตสำนึกในความเป็นมนุษย์ช่วงกาลปัจจุบันได้สะท้อนออกมาในภาพของการแบ่งชั้นแบ่งชนหรือบรรดาศักดิ์ทางสังคม เราจะพบว่าพวกเจ้าในสังคมมุสลิมจะไม่แต่งงานกับสามัญชน พวกชัยียิดหรือพวกที่สืบสายเลือดจากท่านนบี ศ็อลฯ ก็ยังคงมโหฬารด้วยการแต่งงานเฉพาะในหมู่สายพันธุ์ตนเองอย่างถือลาภยศ โดยไม่พิจารณาด้วยซ้ำว่าท่านนบีซึ่งเป็นชัยียิดของชัยียิดทั้งหลายยังต้องยกบุตรสาวของท่านให้แต่งงานกับท่านอุษมานจากตระกูลอุมัยะฮฺที่เป็นศัตรูคู่อาฆาตด้วยซ้ำ ทั้งหมดก็เพื่อทลายความถือพรดะพวกในสายโลหิต การเกิดขึ้นของระบอบทุนนิยมได้ก่อให้เกิดการแต่งงานกันเป็นชนชั้นทางสังคมกันเอง พวกข้าราชการก็นิยมแต่งงานกับข้าราชการ พวกนักการศาสนาก็มีโลกของการสืบเผ่าพันธุ์วงศ์ตระกูลในอาณาจักรทางสังคมเป็นของตนเอง พวกชนชั้นกลางก็เต็มไปด้วยการแต่งงานในแวดวงของผู้ร่ำรวยมากดีมีอันจะกิน ความโหดร้ายของสังคมคือการละทิ้งศรัทธาชนที่มีสถานภาพต่ำด้อยทางสังคมเพราะการขาดกำลังสนับสนุนทางเศรษฐกิจ เราจึงพบเห็นกันมากต่อมากแล้วว่าคนที่แสดงตนว่าเคร่งครัดในศาสนาก็มักเลือกที่จะแต่งงานกับคนที่มิศานาจากในหมู่นชนชั้นกลางกันก่อนอยู่ดีแม้เขาจะรู้ว่ายังมีศรัทธาชนที่ดีกว่านั้นอยู่เพียงแต่เขาไม่เลือกเพราะศรัทธาชนผู้นั้นมีฐานะทางสังคมที่ด้อยต่ำไม่มีโอกาสเรียนหนังสือทางสามัญเพราะฐานะทางเศรษฐกิจและโอกาสไม่เอื้อต่อการศึกษาก็ถูกปัดทิ้งไปจากตัวเลือกอย่างไม่เป็นธรรม การพร่ำสอนแบบงมงายแต่ปฏิบัติไม่ได้ เช่นว่าแต่งงานให้ดูศรัทธาจึงเป็นเพียงสโลแกนโง่งมของมุสลิมในยุคสมัยของเราเท่านั้น ไม่มีประโยชน์อันใดที่จะมาขบซึ่งกับข้อเขียนของข้าฯเมื่อเราพบเห็นการแต่งงานกันระหว่างเสรีชนกับทาสในสังคมมุสลิมยุคชอฮาบะฮฺแต่ทว่าเราเองก็ยังถือชั้นชนด้วยการแต่งงานในหมู่โคตรเหง้าสายพันธุ์ทางสังคมและชนชั้นในหมู่พวกตนกันเองอยู่ สิ่งที่คุณประเภนี้ควรจะทำคือการขว้างหนังสือของข้าฯทิ้งไปเสียเพราะมันไม่มีจิตใจของข้าฯอยู่ในข้อเขียนสำหรับคนจำพวกนี้

ทาส : ปรัชญาการเมืองและสังคม

โลกมุสลิมได้ตกเป็นหนี้บุญคุณทางวิชาการอิสลามกลุ่มบุคคลที่มารากเหง้ามาจากสังคมทาส ดังที่ได้กล่าวไปแล้วในช่วงต้นหนังสือว่าแม้กระทั่งปราชญ์นามอุโฆษอย่างท่านอิมามมาลิกเองก็ยังได้รับการสั่งสอนในวิชาการจากคณาจารย์ที่เป็นทาสของท่าน ภาพอันน่าตรึงใจเหล่านี้จะไม่มีวันย้อนหวนกลับมาอีกหากปรัชญาของการศึกษาคือการแบ่งชนชั้นทางสังคม ช้าๆ หมายความว่าทั้งที่การศึกษาเป็นอาณาจักรแห่งความรู้ที่กว้างขวางแต่ชนทุกกลุ่ม ทว่าการศึกษาในยุคปัจจุบันกลับเป็นแค่เครื่องมือทางเศรษฐกิจที่นำไปสู่การแบ่งชนชั้นในสังคม เรามักจะได้ยินคำว่า “พวกไร้การศึกษา” โดยพิจารณาการเรียกคนกลุ่มนี้แค่พวกเขาไม่ผ่านการศึกษาในระบบ ผลสะท้อนออกมาก็คือการศึกษากลายเป็นอาณาจักรทางสังคมของชนชั้นกลางเท่านั้น เราจึงไม่สามารถพบเห็นระดับศาสตราจารย์ผู้มีชื่อเสียงนักหาความรู้กับพ่อค้าหาบเร่ได้อีกเพราะระบบการศึกษาและสังคมไม่เอื้อให้ชนชั้นล่างเป็นปราชญ์อีกต่อไปแล้ว กล่าวคือการศึกษาเป็นเรื่องของคนมีสตางค์ ตำแหน่งแห่งความเป็นปราชญ์เป็นเรื่องของคนมีทรัพย์สิน บุคคลผู้เป็นปราชญ์ต้องอยู่ภายใต้กฎกติกาทางสังคมอันมั่งคั่งเช่นการต้องอยู่ในระบบราชการที่เข้าชั้นจนกระดิกตัวไม่ได้ ปราชญ์ที่มีจิตเสรีเพื่ออุทิศตนแก่สังคมจึงหาได้น้อยมาก การตัดสินใจความเป็นปราชญ์ของคนในสังคมจึงขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของเขาที่จะผลักดันให้เขาจบจากสถาบันสูงๆมีชื่อเท่านั้น พวกดังกล่าวนี้มีใช้ปราชญ์และปัญญาชนหากแต่เป็นชนชั้นกลางที่เกียจคร้านมุ่งหาความสบายในสวัสดิการที่รัฐมีต่อเขา หน้าซ้ำสมองอันชาญฉลาดของพวกเขากลับไม่เฝ้าระวังหรือเป็นกระบอกเสียงแก่สังคมเลย คำถามประหลาดว่า ท่านผู้นี้จบจากอะไร จบระดับอะไร ยังไง คือคำถามในการเลือกเฟ้นคนเข้าทำงานเพราะคุณวุฒิที่ถูกระงับตราในเศษกระดาษของมหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษา สิ่งที่ยังคงเป็นความหวังแก่เราก็คือโลกมุสลิมยังคงเหลือปราชญ์ที่มีรากเหง้าจากชาวบ้านอยู่บ้างแม้จะน้อยมากก็ตาม ดังกรณีของท่านอิมามมุฮัมมัดอัล-อัลบานีย์ ที่เป็นเพียงคนซ่อมนาฬิกาคนหนึ่งเท่านั้น หรือ กรณีของท่านอิมามอิบนุบาซ ที่วุฒิการศึกษาไม่อาจเทียบเคียงกับระดับใดๆได้เลย ท่านทั้งสองนี้คือภาพอันน่าประทับใจที่ยังคงหลงเหลืออยู่แม้จะน้อยมากของความ เป็นปราชญ์ที่ก่อผลมาจากความอุสาหะ โดยไม่มีทุนทรัพย์ทางเศรษฐกิจและชั้นชนในสังคมเกื้อหนุนใดๆเลย เมื่อท่านอิมามมาลิกยังคงเคยเป็นศิษย์ของท่านได้ เราก็สามารถพบเห็นเหล่าศาสตราจารย์นับร้อยเป็นสานุศิษย์ของชายชราลูกครึ่งฝรั่งถืออาชีพซ่อมนาฬิกาอย่างตึกต่อยได้เช่นกัน

การหลงใหลกับสถานะภาพของนักวิชาการคนหนึ่งเพียงเพราะความเป็นด็อกเตอร์หรือศาสตราจารย์ทั้งที่คนผู้นั้นไม่เคยอุทิศตนรับใช้วิชาการให้สมกับฐานะหรือให้เทียบเท่าที่ปราชญ์ชาวบ้านได้ปฏิบัติไว้เลยจึงเป็นการพิจารณาคุณค่าคนทางสังคมที่มั่งคั่งที่สุดประการหนึ่ง มันเป็น

เรื่องที่น่าเศร้าใจยิ่งนักหากเราจะชื่นชมอิสลามที่ได้สร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ทาสยุคแรกว่า ระบบการศึกษาในสังคมมุสลิมตอนนี้กลับเป็นเพียงอาวุธของการแบ่งชนชั้นคนทางสังคมทั้งยังสร้างระบบการศึกษาที่รวมศูนย์ยึดติดกับฐานะทางวิชาการตลอดจนไม่สร้างโอกาสทางการศึกษาแก่เสรีชนผู้ด้อยโอกาสรวมถึงการมองการศึกษาว่าเป็นเพียงเครื่องมือที่ต้องแสวงหาเพื่อทำมาหากิน และกับผลลัพธ์ทางวัฒนธรรมเท่านั้น

ในแง่ของปรัชญาการเมือง ระบบอบประชาธิปไตยหรือการปกครองที่ถูกใฝ่หาในกาลปัจจุบันล้วนมีรากเหง้ามาจากแก่นปรัชญาของอริสโตเติลไม่มากนักน้อยผ่านการถกทอ้อยเรียงทางความคิดที่ต่อยอดมาอีกขั้นทั้งสิ้น อริสโตเติลมีทัศนะที่หยาบคายต่อการคงอยู่ของระบอบทาสมาก เขาพิจารณาว่าการมีอยู่ของสังคมทาสคือปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดอารยธรรมศรีวิไลขึ้นมาแก่มวลมนุษยชาติพูดอีกทางหนึ่งแล้วเขาพิจารณาว่าที่ใดไม่มีทาสที่นั่นยอมขาดความเจริญงอกงามจากสาเหตุที่ว่าสังคมในยุคอดีตเป็นสังคมที่ไม่อยู่ในระบอบการผลิตแบบอุตสาหกรรม หน้าซ้ำตัวของอริสโตเติลยังเชื่อว่ามนุษย์บางประเภทเป็นทาสโดยธรรมชาติหรือเกิดมาเป็นทาสและท้ายที่สุดเขาก็โยนเผือกרוןให้แก่ชนชาติบางกลุ่มที่เขาถือว่าป่าเถื่อนด้วยการสอนสั่งอย่างม गयाว่าชนชาติป่าเถื่อนทั้งหลายล้วนเป็นชนชาติที่เกิดมาเพื่อเป็นทาส!!

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าข้ออ้างเพื่อสนับสนุนการมีทาสของอริสโตเติลนั้นเป็นแค่เพียงการสร้างเหตุผลที่ไม่ใช่เงื่อนไขขึ้นมารองรับตรรกะของเขาเท่านั้น ความเจริญของมวลมนุษยชาติได้ขึ้นตรงกับการเป็นทาสแต่อย่างใดเลย มนุษย์ ในสังคมศักดินาซึ่งพัฒนาการต่อมาจากสังคมทาสและการคงอยู่ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์แบบใหม่ที่เข้ามาแทนที่สังคมทาสก็สามารถสร้างความสำเร็จแก่อารยธรรมของมวลมนุษยชาติได้ ดังนั้นข้ออ้างของอริสโตเติลที่ว่ามนุษย์เกิดมาเป็นทาสโดยธรรมชาติ เช่นพวกชนชาติป่าเถื่อนเป็นต้นนั้น นอกจากจะเป็นข้ออ้างที่ไม่มีมูลความจริงสนับสนุนแล้วยังเป็นการก่อตัวขึ้นของคำสอนในแบบลัทธิชาตินิยมถือเผ่าพันธุ์อย่างม गयाอีกด้วย ย่อมเป็นที่ชัดเจนแล้วว่าพวกคริสต์เตียนยุโรปซึ่งยึดถือการปกครองที่มีรากเหง้าของปรัชญาอริสโตเติลได้ใช้ปรัชญาที่สนับสนุนการกดขี่เพื่อนมนุษย์เหล่านี้กระทำทารุณกรรมกับทาสผิวดำอย่างไร

ปรัชญาการเมืองของอิสลามช่างแตกต่างกับอริสโตเติลราวฟ้ากับเหว อิสลามปฏิเสธความเชื่อโง่งมที่ว่ามนุษย์เกิดมาเป็นทาสโดยธรรมชาติเพราะมนุษย์ถูกพระเจ้าสร้างมาในสิทธิสภาพของเสรีชน สังคมมนุษย์ต่างหากที่ทำมนุษย์ด้วยกันให้เป็นทาส หน้าซ้ำปรัชญาการเมืองของอิสลามมิเคยพิจารณาว่าการมีอยู่ของทาสจะเป็นตัวค้ำจุนความเจริญของมนุษยชาติใดๆเลยไม่ กลับกันความเจริญก้าวหน้าของมนุษยชาติเกิดขึ้นมาจากการเชื่อฟังและปฏิบัติตามทางนำแห่งระบอบอิสลามที่สมบูรณ์ พิจารณาในจุดนี้อิสลามจึงมิได้พิจารณาว่าทาสคือแรงงานแต่เพียงถ้อยเดียว กลับกันปรัชญาการเมืองของอิสลามได้เปิดโอกาสหรือเวทีทางการเมืองแก่พวกทาสไว้ดังวณะของท่านรอซูล ความว่า

ولو استعمل عليكم عبد يقودكم بكتاب الله فاسمعوا له وأطيعوا

عن شعبة بهذا الإسناد وقال عبدا حبشيا

“และมั่นใจว่าทาสได้ถูกแต่งตั้งมาให้มีอำนาจเหนือท่านและเขาบริหารจัดการบรรดาการงานต่างๆ

ของพวกท่านด้วยกับคัมภีร์ของอัลลอฮ์ดังนั้นก็จงเชื่อฟังและภักดีต่อเขา

รายงานจากซุฮัยบะฮ์จากสายรายงานกระแสเดียวกันระบุเพิ่มคำว่า แม้ว่าเขาเป็นทาสชาวเอธิโอเปีย ก็ตาม”¹⁸⁶

عن يحيى بن حصين عن جدته أم الحصين قال سمعتها تقول حججت مع رسول الله صلى الله

عليه وسلم حجة الوداع قالت فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم قولاً كثيراً ثم سمعته يقول إن أمر

عليكم عبد مجدع حسبته قالت أسود يقودكم بكتاب الله فاسمعوا له وأطيعوا

“รายงานจากยะฮียะฮ์จากสายรายงานของเขาคืออุมมุสสุคัยนุ เขากล่าวว่าฉันได้ยินยายของฉัน กล่าวว่า นางได้ทำฮัจญ์พร้อมกับท่านรอซูล คือลข ซึ่งรอซูล คือลข กล่าวอะไรหลายอย่าง ในการทำฮัจญ์ครั้งนี้ และท่านรอซูลกล่าวด้วยว่า แม้ทาสทพุลภาจะถูกเลือกให้มาเป็นผู้นำ ของพวกท่าน ซึ่งนางเข้าใจว่าท่านรอซูลหมายถึงทาสผิวดำ หากทาสนั้นได้ปกครองพวกท่านด้วย

คัมภีร์ของอัลลอฮ์ ดั่งนั้นก็จงเชื่อฟังและภักดีต่อเขาเถิด”¹⁸⁷

หะดีษทั้ง 2 จำนวนนี้ ในมิติแรกมันได้ทลายปรัญญาการเมืองผิดๆที่มวลมนุษยามีมาก่อน ยุคสมัยของอิสลาม นั่นคือการเมืองเป็นเรื่องของปราชญ์ชนชั้นสูงดังที่พลาโตบอกว่าผู้ปกครองต้อง เป็นเพียงกษัตริย์นักปรัญญาเท่านั้น อย่างไรก็ตามในอิสลามการเมืองเป็นเรื่องของชนชั้นสูงพอๆกับ เป็นเรื่องของชนชั้นรากหญ้าเช่นทาส หะดีษบทนี้ได้ขยายพื้นที่กิจกรรมทางสังคมแก่ทาสไว้ กว้างขวางมาก จำนวนที่ระบุว่าจะเชื่อฟังพวกเขาตราบดีที่พวกเขาจะแนะนำให้ปฏิบัติตามทางนำ ของอัลกุรอานและซุนนะฮ์ เท่ากับเปิดพื้นที่ทางกิจกรรมแก่พวกทาสไว้ในทุกกิจการของอิสลาม เพราะอิสลามนั้นคือระบบอันสมบูรณ์ซึ่งในทุกกิจกรรมของมันจะต้องถูกชักนำด้วยทางนำทั้งสอง นี้ จำนวนอีกต้นหนึ่งที่ระบุให้เชื่อฟังผู้นำแม้ว่าจะเป็นทาสทพุลภา หะดีษจำนวนนี้บ่งชี้อย่าง ชัดเจนถึงการเปิดพื้นที่ทางการเมืองแก่พวกทาสไว้ ทั้งยังทำลายความสัมพันธ์เดิมของทาสกับเสรี ชนนั่นคือการเชื่อฟังมิได้ถูกผูกขาดโดยเสรีชนหากแต่ทาสก็เป็นหนึ่งในผู้ที่อาจได้รับการจงรักภักดี ได้เช่นกัน ยิ่งไปกว่านั้นหะดีษทั้ง 2 จำนวนนี้ยังได้ทลายมุมมองโง่งมของอริสโตเติลที่ว่าชนชาติบาง พวกเกิดมาเป็นทาสโดยธรรมชาติกล่าวคือหะดีษได้สอนสั่งมุสลิมให้ตระหนักู้ในการเชื่อฟังผู้นำ ของพวกเขาแม้ว่าพวกเขาจะเป็นชนชาติที่มาจากพวกเอธิโอเปียที่ต่ำต้อยมากในยุคสมัยนั้นก็ตาม การเมืองในอิสลามจึงมิใช่การเมืองในเชิงชาติพันธุ์นิยมที่พิจารณาว่าชนชาติตนคือผู้ที่เหมาะสม

186 ศอฮ์ฮุมุสลิม. หมายเลขหะดีษ : 1838.

187 ศอฮ์ฮุมุสลิม. หมายเลขหะดีษ : 1838.

กับความเป็นผู้นำแต่ชนชาติพวกปาเถื่อนเหมาะสมที่จะเป็นทาส! หะดีษยังสะท้อนมุมมองใหม่เพิ่มเติมว่าคนพิการ์หรือคนทุพพลภาพนั้นจะไม่ถูกกีดกันไปจากเวทีทางการเมือง พวกเขาจะมีส่วนร่วมทางการเมืองได้เสมอตราบใดที่ส่วนร่วมของพวกเขายังคงเป็นไปตามอุดมการณ์ของอิสลาม ผลสะท้อนที่เป็นรูปธรรมที่สุดในเรื่องนี้ซึ่งอยากจะยกเป็นตัวอยากรู้อยากเห็นก็คือสภาชุรอหรือเทียบเท่าสภานิติบัญญัติซึ่งปรากฏในประเทศซาอุดีอาระเบีย สภานี้ได้รับการจัดตั้งขึ้นในรัชสมัยของกษัตริย์อับดุลอะซีซ อัลสุอูด โดยพระองค์ได้มอบอำนาจแก่เหล่าผู้รู้อิสลามในการร่างกฎหมาย ชะรีอะฮ์ขึ้นเป็นกฎระเบียบภายในรัฐด้วยคำสัญญาของพระองค์ว่าพระองค์จะไม่แทรกแซงสภาดังกล่าวนี้พร้อมทั้งพระองค์จะไม่ออกกฎหมายใดๆก่อนหากพระองค์ไม่ผ่านการอนุมัติของสภาชุรอนี้ แนนอนหะดีษของท่านนบีที่ระบุถึงการเชื่อฟังผู้นำแม้ว่าเขาจะเป็นคนพิการ์ก็ตามได้ฉายภาพลักษณะที่ใกล้เคียงมากในการเมืองของราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย กล่าวคือแม้ว่ารัฐนี้จะยังคงอยู่ในปลักของสมบูรณาญาสิทธิราชก็ตามแต่อำนาจของการตรากฎหมายเพื่อจัดระเบียบรัฐนั้นกลับเป็นหน้าที่ของอุลามาอ์ที่พิการ์เกือบทั้งสิ้น เหล่ามุฟตีของราชอาณาจักรล้วนแล้วแต่เป็นบุคคลที่พิการ์ทางสายตา อาทิ ท่านหะซันอัลอาลุซซัยคุ ท่านอิบรอฮีมอัลอาลุซซัยคุ ท่านอับดุลอะซีซอิบนูบาซ ฯลฯ คนเหล่านี้ล้วนเป็นคนพิการ์ทางสายตาแต่กลับมีเกียรติภูมิสูงมากในประเทศนั้นคือพวกเขาเป็นผู้ทรงสิทธิในการออกกฎหมายบ้านเมืองให้สอดคล้องกับหลักการอิสลาม พุทธอีกทางแล้วก็คือแม้แต่ผู้เป็นกษัตริย์และเชื้อพระวงศ์เองก็ยังคงต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เหล่าอุลามาอ์ซึ่งทุพพลภาพเหล่านี้ได้ตราไว้ การเมืองในลักษณะดังกล่าวนี้ไม่อาจจะพบเจอในรัฐประชาธิปไตยปัจจุบันใดๆได้เลย การที่คนพิการ์กลุ่มหนึ่งซึ่งเปี่ยมไปด้วยคุณวุฒิทางความรู้สามารถก้าวขึ้นสู่การเป็นสมาชิกของสภาร่างกฎหมายแห่งชาติได้นั้นย่อมไม่อาจเกิดขึ้นในการเมืองที่มีแต่ความใจแคบและถือชั้นชน การเมืองของโลกมุสลิมจึงถูกค้ำจุนด้วยความศรัทธาและแก่นปรัชญาการเมืองของอิสลาม เช่นเดียวกับหะดีษที่ระบุว่าจงเชื่อฟังผู้นำของพวกท่านแม้ว่าเขาจะเป็นทาสก็ตาม ผลจากคำสอนดังกล่าวนี้ได้เกิดขึ้นจริงแล้วเมื่อคราวที่พวกมัมลุกได้ขึ้นปกครองอียิปต์ทั้งที่ราชวงศ์นี้คือพวกทาส เช่นเดียวกับราชวงศ์ทาสในกรุงเดลีที่ครองราชย์ปกครองบ้านเมืองอยู่ชั่วระยะหนึ่ง แนนอนว่าเราจะไม่พบการขึ้นเป็นผู้นำของพวกทาสในหมู่ชนชาติอื่นๆเลยนอกจากการปกครองของรอมังอิสลามเท่านั้น ระบบอบแห่งอัตลักษณ์นี้เท่านั้นที่จะยังความผาสุกแก่มวลมนุษยชาติได้ในทุกสถานการณ์ การมุ่งหลงไหลในโครงสร้างของสังคมและการปกครองต่อระบบอื่นไปจากนี้ล้วนแล้วแต่เป็นหนทางแห่งความหายนะไม่จบสิ้นของประชาชาติอิสลาม เช่นเดียวกับเมื่อครั้งที่ประชาชาติอิสลามได้ละทิ้งนโยบายการเลิกทาสที่ถูกกระทำขึ้นโดยเหล่าคอลีฟะฮ์ผู้ทรงธรรมทั้ง 4 และได้กระโจนตัวเองเข้าไปหมอบคลานอย่างจำนนต่อปรัชญากรีกของอริสโตเติล การเลิกทาสที่ควรจะทำขึ้นเพื่อเจตนารมณ์ขององค์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกก็ถูกแทนที่ด้วยหลักความเชื่อในเรื่องธรรมชาติของทาสต่อไปพร้อมกับปรัชญาเทววิทยาที่เข้าไปถกเถียงอาตมันของพระเจ้าอย่างมีติดบอด ชาว

อาหรับจึงมั่งคั่งอยู่กับปรัชญาของอริสโตเติลไปอีกนานในขณะที่ชาวยุโรปได้สลัดตนเองออกจากความเพ้อฝันทางปรัชญาสู่การแสวงหาทางวิทยาศาสตร์ไปแล้ว ทาสในสังคมอาหรับจึงมีอยู่อย่างดักดานรากเลือดต่อไปจนกลายมาเป็นหนึ่งในต่างประเทศของโลกมุสลิมที่พึงจะถูกยกเลิกเมื่อศตวรรษที่ 20 นี้ด้วยซ้ำหลังการเข้ามาของอาณานิคมทั้งที่บรรพบุรุษทางศาสนาของพวกเขาอันทรงธรรมได้กระทำให้อุเป็นแบบอย่างไว้สมบูรณ์แบบทุกอย่างแล้ว!

บรรณานุกรม

จิตรราภรณ์ ตันรัตนกุล. ละตินอเมริกา. กรุงเทพมหานคร : ตรีศวิน, 2545.

- เฉลิม จันปฐมพงศ์, ประวัติศาสตร์สังคมไทย. นนทบุรี : สำนักพิมพ์เสถียรไทย, 2520.
- ชัยยิด อบูลอะอูลา เมาดูดี. การคลุมหน้ากับสถานภาพสตรีในอิสลาม. กุลลาบเขียว, แปล.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสืออิสลาม, 2553.
- บุศศักดิ์ แสงระวี. โลกทัศน์...ปรัชญาวัตถุนิยมวิภาษ. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ, 2547.
- เมาลานา ชัยยิด อบูล อลา เมาดูดี. ตัฟฮีมุลกุรอาน ความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน เล่ม 1. ;
แปลโดยบรรจง บินกาซัน. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสืออิสลาม, 2539.
- เมาลานา ชัยยิด อบูล อลา เมาดูดี. ตัฟฮีมุลกุรอาน ความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน เล่ม 5. ;
แปลโดยบรรจง บินกาซัน. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสืออิสลาม, 2540.
- รอฟลี แวะมะมะ. เอกสารประกอบ รายวิชาประวัติศาสตร์อิสลาม 1 (761-208 Islamic History 1).
เมาลานา วาฮิดุดดีน คาน. ใครว่าพระเจ้าไม่มี. บรรจง บินกาซัน, แปล. กรุงเทพฯ : อัลฟาริซี,
ม.ป.ป.
- ศอลิห หุสัยน์ อัลอายิด, อุษมาน อิดริส. สิทธิของชนต่างศาสนิกในประเทศอิสลาม.
กรุงเทพมหานคร : เอดิสันเพรสโปรดักส์, 2548.
- สุพจน์ ด่านตระกูล. คอมมิวนิสต์สอนอะไร ?. นนทบุรี : สถาบันวิทยาศาสตร์สังคม
(ประเทศไทย), 2551.
- ฮารูน ยะหยา; ญะฮ์รี ชัยค อิดริส; ฟัตฮียา อุษมาน. พระเจ้ามีจริงหรือ : ความจริงที่มีอาจ
ปฏิเสธ. อบูล ลัยษ, แปลและเรียบเรียง. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์บริการวิชาการมุสลิม,
2546.
- อบูลหะซัน อาลี อัล-นัจวี. โลกสูญเสียอะไรจากความตกต่ำของประชาชาติมุสลิม ภาคที่ 1.
นัศรุลลอฮ์ หมดตะพงส์, แปล. ปัตตานี : โครงการส่งเสริมการวิจัยและเขียนตำรา
มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา.
- อัลเบิร์ต ฮูรานี. ประวัติศาสตร์ของชนชาติอาหรับ. จรัญ มะลูลีม, แปล. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550.
- อิสมาแอ กาเด๊ะ. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 761-323 Islamic History 2. วิทยาลัย
อิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี, 2/2553.
- อัลฮัจญ์มุลวีมิรชากุลามอับบาสอะลีชาฮิบ. ฮุเซนวีรชนแห่งอิสลาม. เทวการานี, แปล.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ 14 พับลิเคชั่น, 2546.
- Phillip K. Hitti, Macmillan. ประวัติศาสตร์อาหรับและกำเนิดอิสลาม. ทรงยศ แวงหงส์,
บรรณาธิการแปล. สมุทรปราการ : มูลนิธิโตโยต้าประเทศไทย, ม.ป.ป.
- Abdur Rahman I. Doi. Shariah : the Islamic Law. Jeddah : Abul Qasim Bookstore, 1984.

- Abul A'la Mawdudi. Human Right in Islam. Lahore(Pakistan) : Islamic Publications LTD.
13-E,Shah Alam Market.
- Ali Dashti. Twenty three years : a study of the prophetic career of Mohammad. London :
Routledge, 2008.
- Allan G. B. Fisher and Humphrey J. Fisher. Slavery and Muslim Society in Africa. The
Institution in Saharan and Sudanic Africa and the Trans-Saharan Trade. Garden
City, N.J : Doubleday, 1971.
- A.J. Arberry. Aspects of Islamic civilization : as depicted in the original texts.
London : Routledge, 2008.
- Annemarie Schimmel. Islam: An Introduction. New York : State University of New York
Press, 1992.
- Arnold J. Toynbee. Civilization on Trial. New York : Oxford University Press,1948.
- Athalya Brenner. Feminist Companion to the Latter Prophets . Continuum International
Publishing Group, 2004.
- David Noel Freedman, Allen Myers and Astrid B. Beck . Eerdmans Dictionary of the
Bible. Wm. B. Eerdmans Publishing, 2000.
- Fazlur Rahman. Islam. Chicago : University of Chicago, 1979.
- Imam Imaduddin Abul-Fida Ismail Ibn Kathir. Stories of The Prophets. Translated by
Muhammad Mustapha Geme'ah, Al-Azhar. Riyadh, Saudi Arabia : Darussalam.
- John McClintock, James Strong. Encyclopdia of Biblical, Theological, and Ecclesiastical
Literature. Harper & Brothers, 1894.
- Jurji Zaydan. Umayyads and Abbasids : being the fouth part of Jurji Zaydan's history of
Islamic civilization / D. S. Margoliouth. New Delhi : Kibav Bhavan, 1978.
- Léonie J. Archer. Slavery and Other Forms of Unfree Labour: And Other Forms of
Unfree Labour. Oxford, England : Routledge, 1988.
- Lewis, Bernard. Race and slavery in the Middle East: An historical enquiry. New York :
Oxford University Press, 1990.
- Majid Ali Khan. Muhammad The Final Messenger (P.B.U.H.). New Delhi : Kutub Khana
Ishayat-ul-Islam, 2007.
- Matthew B. Schwartz, Kalman J. Kaplan. The Fruit of Her Hands: The Psychology of
Biblical Women. Wm. B. Eerdmans Publishing, 2007.

- Maurice Gaudet-Demombynes. Muslim Institutions. London : Routledge, 2008
- Mawlana Wahiduddin Khan. Woman Between Islam And Western Society. New Delhi : The Islamic Centre, 2010.
- Muhammad 'Abdus Salam Faraj. Jihad The Absent Obligation. Edited and Annotated By Abu Umamah. Birmingham : Matabah Al Ansaar Publications, 2000.
- Nicholson, Reynold A. A literary history of the arabs. Surrey : Curzon Press, 1993.
- Patrick Manning. Slavery and African Life Occidental, Oriental and African Slave Trades. Cambridge: Cambridge University Press, 1990.
- Safiur-Rahman Al-Mubarakpuri. The Sealed Nectar (Ar-Raheeq Al-Makhtum) Biography of the Noble Prophet. Revised Edition. Al-Madinah Al-Munawwarah : Darussalam, 1399/1979.
- Saul M.Olyan. Rites and Rank: Hierarchy in Biblical Representations of Cult. Princeton University Press, 2000.
- Shams-ul-Ulama 'Allama Shibli Nu'mani; Translated by Maulana Zafar 'Ali Khan. Omar the Great : the second caliph of Islam. Lahore : Sh. Muhammad Ashraf, 1943.
- W. V. Harris: The Journal of Roman Studies, 1999. Demography, Geography and the Sources of Roman Slaves,

- أبو بكر أحمد بن الحسين بن علي البيهقي. كتاب السنن الكبرى. دار المعرفة . مسند الإمام أحمد. دار إحياء التراث العربي. سنة أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد سنة النشر: 1414 هـ / 1993 م
- . فتح الباري شرح صحيح البخاري. دارالريان للتراث. أحمد بن علي بن حجر العسقلاني سنة النشر: 1407 هـ / 1986 م
- إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي الدمشقي . تفسير ابن كثير. دار طيبة. سنة النشر: 1422 هـ / 2002 م
- سليمان بن الأشعث السجستاني الأزدي. سنن أبي داود. المكتبة العصرية . صحيح البخاري. دار ابن كثير. سنة النشر: 1414 هـ / 1993 م محمد بن إسماعيل البخاري الجعفي
- مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري . صحيح مسلم. دار إحياء الكتب العربية محمد الأمين بن محمد بن المختار الجكني الشنقيطي . أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن . تفسير الطبري. الرسالة محمد بن جرير الطبري

محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي. الأدب المفرد. دار البشائر الإسلامية - بيروت. 1409
- 1989. تحقيق : محمد فؤاد عبد الباقي

مالك بن أنس بن . موطأ مالك. تحقيق : محمد فؤاد عبد الباقي. مصر. دار إحياء التراث
. المغني. دار إحياء التراث العربي. سنة النشر: 1405هـ / 1985م موفق الدين عبد الله بن أحمد بن قدامة

. الأم. بيروت - دار الفكر. سنة النشر: 1403هـ محمد بن إدريس الشافعي
صالح بن فوزان الفوزان. الملخص الفقهي.
علي بن عمر الدارقطني. سنن الدارقطني. دار المؤيد. سنة النشر: 1422هـ / 2001م
. شرح النووي على مسلم. بيروت. دار إحياء التراث. 1392 يحيى بن شرف أبو زكريا النووي

Website

Abolition Movement - EARLY ANTISLAVERY EFFORTS, EARLY EFFORTS OF
BLACKS, REVOLUTIONARY ERA ABOLITIONISM, NORTHERN ABOLITIONISM
(Online). Available: [http://encyclopedia.jrank.org/articles/pages/5913/Abolition-
Movement.html](http://encyclopedia.jrank.org/articles/pages/5913/Abolition-Movement.html) [10 January 2011]

A medical service for slaves in Malta during the rule of the Order of St. John of
Jerusalem (Online). Available: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1033829> [24 January 2011]

Cecil Adeams. The Straight Dope: Was there really such a thing as white slavery?
(Online). Available: [http://www.straightdope.com/columns/read/1302/was-there-really-
such-a-thing-as-white-slavery](http://www.straightdope.com/columns/read/1302/was-there-really-such-a-thing-as-white-slavery) [23 January 2011]

Convictions in China slave trial (Online). Available: [http://news.bbc.co.uk/2/hi/asia-
pacific/6902459.stm](http://news.bbc.co.uk/2/hi/asia-pacific/6902459.stm) [6 January 2011]

Does Slavery Still Exist? (Online). Available: [http://www.anti-
slaverysociety.org/slavery.htm](http://www.anti-slaverysociety.org/slavery.htm) [2January 2011]

E. Benjamin Skinner. Sex trafficking in South Africa: World Cup slavery fear (Online).

Available: <http://www.time.com/time/magazine/article/0,9171,1952335,00.html> [5

January 2011]

Encyclopædia Britannica – Slavery (Online). Available:

<http://www.britannica.com/blackhistory/article-24156> [23 January 2011]

Florida Modern-Day Slavery Museum An examination of the history and Evolution of slavery in Florida's fields (Online). Available: [http://www.ciw-](http://www.ciw-online.org/freedom_march/MuseumBookletWeb.pdf)

[online.org/freedom_march/MuseumBookletWeb.pdf](http://www.ciw-online.org/freedom_march/MuseumBookletWeb.pdf) [7 January 2011]

Freedom is a good thing but it means a dearth of slaves: Twentieth Century Solutions to the Abolition of Slavery (PDF) (Online). Available:

<http://www.yale.edu/glc/events/cbss/Miers.pdf> [18 January 2011]

Forced labour (Online). Available:

http://www.ilo.org/global/Themes/Forced_Labour/lang--en/index.htm [4 January 2011]

Historical survey - Slave-owning societies (Online). Available:

<http://www.britannica.com/blackhistory/article-24156> [18 January 2011]

India: The current situation of Dalits, especially in Punjab; and any protest rallies held by dalits in Punjab in 1997 and 1998 and subsequent reaction by the authorities

(Online). Available: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/3ae6ad3914.html> [22 January 2011]

Islam and slavery (Online). Available:

http://www.bbc.co.uk/religion/religions/islam/history/slavery_8.shtml. [4 January 2011]

John Eibner. My Career Redeeming Slaves (Online). Available:

<http://www.meforum.org/449/my-career-redeeming-slaves> [3January 2011]

Keith Bradley. Resisting Slavery in Ancient Rome (Online). Available:

http://www.bbc.co.uk/history/ancient/romans/slavery_01.shtml [13 January 2011]

Muhammad S. Al-Munajjid. Islam and slavery (Online). Available: <http://www.islam-qa.com/en/ref/94840> [6 January 2011]

Mesopotamia: The Code of Hammurabi (Online). Available: <http://www.wsu.edu/~dee/MESO/CODE.HTM> [24 January 2011]

Nepal abolishes slave labour system (Online). Available: <http://www.abc.net.au/news/stories/2008/09/08/2357789.htm?section=justin> [20 January 2011]

Philosophers justifying slavery (Online). Available: http://www.bbc.co.uk/ethics/slavery/ethics/philosophers_1.shtml [19 January 2011]

Religion & Ethics – Modern slavery: Modern forms of slavery (Online). Available: http://www.bbc.co.uk/ethics/slavery/modern/modern_2.shtml [6 January 2011]

Silas. MUHAMMAD AND THE FEMALE CAPTIVES (Online). Available: <http://www.answering-islam.org/Silas/femalecaptives.htm> [27 January 2011]

Slavery (Online). Available: <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/548305/slavery> [14 January 2011]

Slavery in the 21st century (Online). Available: <http://www.newint.org/issue337/facts.htm> [4 January 2011]

The East African. Mauritania made slavery illegal last month (Online). Available: <http://www.saiia.org.za/governance-and-aprm-opinion/mauritania-made-slavery-illegal-last-month.html> [3January 2011]

The Heresies of Sayyid Qutb in Light of the Statements of the Ulamaa (Part 2) (Online).

Available: [http://www.allaahuakbar.net/jamaat-e-
islaami/qutb/heresies_of_sayyid_qutb2.htm](http://www.allaahuakbar.net/jamaat-e-
islaami/qutb/heresies_of_sayyid_qutb2.htm) [3 January 2011]

Vladimir Hernandez. Forced labour clouds boom in Brazil's Amazon (Online). Available:

<http://www.bbc.co.uk/news/10230766> [15 January 2011]

Was slavery the engine of economic growth? (Online). Available:

http://www.digitalhistory.uh.edu/historyonline/con_economic.cfm [4 January 2011]

Welcome to Encyclopida Britannica's Guide to Black History (Online). Available:

<http://www.britannica.com/blackhistory/article-24164> [23 January 2011]

Zhe, Zhu. More than 460 rescued from brick kiln slavery (Online). Available:

http://www.chinadaily.com.cn/china/2007-06/15/content_894802.htm [22 January 2011]

تفسير تفسیر الجلالین/ الخلی و السیوطی (ت الخلی 864 هـ) مصنف و مدقق. (Online). Available:

[http://www.altafsir.com/Tafasir.asp?tMadhNo=1&tTafsirNo=8&tSoraNo=4&tAyahNo=23&
tDisplay=yes&UserProfile=0&LanguageId=1](http://www.altafsir.com/Tafasir.asp?tMadhNo=1&tTafsirNo=8&tSoraNo=4&tAyahNo=23&
tDisplay=yes&UserProfile=0&LanguageId=1) [28 January 2011]

